

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

600030422H

8.79. J. 4.

E. BIBL. RADCL.

X

~~3/2.09~~

1891

- C.

$\frac{231}{4}$

CAROLI LINNÉ

EQUIT. AUR. DE STELLA POLARI

ARCHIATRI REGII

MED. ET BOTAN. PROFESS. UPSAL.

ACAD. PARISIN. PETROP. ETC. SOC.

AMOENITATES
ACADEMICAE

SEU

DISSERTATIONES VARIAE.

PHYSICAE, MEDICAE
BOTANICAE

ANTEHAC SEORSIM EDITAE

NUNC COLLECTAE ET AUCTAE

CUM TABULIS AENEIS.

VOLVMEN QVARTVM

EDITIO SECUNDA

CURANTE

D. IO. CHRISTIANO DANIELE SCHREBERO

SER. MARGGR. BRANDENB. ONOLD. ET CULMB. CONSIL.

AUL. MED. BOT. HIST. NAT. ET OEC. P. P. O.

IN ACAD. ERLANGENSIS.

ERLANGAE

SUMTU IO. IACOBI PALM

1788.

1870

1871

1872

1873

1874

1875

1876

1877

1878

1879

1880

1881

1882

1883

1884

1885

1886

1887

1888

1889

1890

1891

1892

1893

1894

1895

1896

1897

1898

1899

1900

PERILLUSTRI ET GENEROSISSIMO

D O M I N O

D: NO JOHANNI
GEORGIO
LILLJENBERG,

UPLANDIÆ GUBERNATORI,

DE STELLA POLARI EQUITI

ob infucata gratiam & sincera beneficia

hoc

*ut perennius quoddam exstaret grati-
tudinis documentum*

Sacrum voluit

Upsaliæ 1759.
Novemb. 16.

CAR. LINNÆUS.

DISSERTATIONES
IN QUARTO VOUMINE
CONTENTÆ.

LI.	Plantæ Officinales. <i>Nic. Gabn.</i> - -	I
LII.	Censura Simplicium. <i>G. F. Carlbohm.</i>	26
LIII.	Canis familiaris. <i>E. M. Lindecrantz.</i>	43
LIV.	Stationes plantarum. <i>And. Hedenberg;</i>	64
LV.	Flora Anglica. <i>J. O. Grufberg.</i> -	88
LVI.	Herbarium Amboinense. <i>Ol. Stickman.</i>	112
LVII.	Cervus Tarandus. <i>C. F. Hoffberg.</i> -	144
LVIII.	Ovis Aries <i>If. Palmærus.</i> - -	169
LIX.	Mus Porcellus. <i>J. J. Nauman.</i> -	190
LX.	Horticultura Academ. <i>J. G. Wollrath.</i>	210
LXI.	Chinensia Lagerström. <i>J. L. Odbelius.</i>	230
LXII.	Centuria I. plantarum. <i>A. D. Juslenius.</i>	261
LXIII.	Centuria II. plantarum. <i>Er. Torner.</i>	297
LXIV.	Somnus plantarum. <i>Pet. Bremer.</i> -	333
LXV.	Fungus melitenfis. <i>Job. Pfeiffer.</i> -	351
LXVI.	Metamorphosis plantar. <i>N. E. Dahlberg.</i>	368
LXVII.	Calendarium Floræ. <i>A. M. Berger.</i>	387
LXVIII.	Flora Alpina. <i>N. N. Åman.</i> - -	415
LXIX.	Flora Palæstina. <i>B. J. Strand.</i> - -	443
LXX.	Flora Monspeliensis. <i>T. E. Nathhorst.</i>	468
LXXI.	Fundamenta valetud. <i>Pet. Engström.</i>	496
LXXII.	Specifica Canadensia. <i>Job. v. Colln.</i>	507
LXXIII.	Acetaria diætetica. <i>Hier. von der Burg.</i>	536
LXXIV.	Phalæna Bombyx. <i>Job. Lyman.</i> -	553
LXXV.	Aves migratoriæ. <i>C. D. Ekmarck.</i> -	565

LI.

PLANTÆ OFFICINALES

SUB PRÆSIDIO

D. D. CAR. LINNÆI

propositæ a

NICOL. GAHN, Henrici Fil.

Fahluna - Dalekarlo.

Upsaliæ d. 15. Decembr. 1753.

D. D.

§. I.

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
Medici recentiores, per totam fere qua patet Europam, ut PHARMACOPOLIA, majori, quam hucusque factum est, accurratione instruerentur atque adornarentur, summa ope adnisi sunt. Hunc in finem *Dispensatoria* consignarunt, in quibus non pauca veterum Simplicia, Præparata & Composita e foro medico exulare iussa sunt, prout videre est ex Pharmacopœis nuperrime in lucem editis, *Wurtembergensi*, *Edinburgensi*, *Londonensi*, *Parisiensi*, *Madritensi*; quo factum est, ut Pharmacopolæ jam demum non opus habeant, segetem inutilium Medicamentorum sibi conquirere, quæ veteres, sinistris decepti observationibus, adoptarunt, quæque antecessores, prisca nixi auctoritate, civitate medicâ donarunt.

Tom. IV.

A

§. II.

§. II.

Ut Nobiliff. Archiater D. D. *ABR. BÆCK*,
 a S:a R:a Majestate Præfes Regii Collegii Medici
 constitutus est, pro incomparabili sua, qua pollet in
 omnibus Medicinæ partibus, scientia, in id imprimis
 suas intendit curas, ut Pharmacopolia, etjam intra
 patriam nostram, pondere inutilium medicaminum
 liberarentur, inque eorum loca, nova, quorum usus,
 seculo quo vivimus, infallibili experientia exploratus
 est, suggererentur. Hac mente Regio Collegio
 Medico cogitationes suas aperuit, quod, probe per-
 spiciens, quanti momenti hæc ipsa res esset, omnes
 per Patriam Medicos & Pharmacopolas rogatos
 voluit, ut, ante finem hujus anni, quid optimum
 factu censerent circa officinalia, tam Simplicia, quam
 Composita & Præparata, Regio Collegio significa-
 rent. Hæc ipsa res, digna quæ ab omnibus per-
 pendatur, tantum mihi arrisit, ut Speciminis ac-
 demici loco, Simplicia ex Regno Vegetabili, in
 Pharmacopoliis nostris vel dudum recepta, vel post-
 hæc recipienda, recensere constitucrim.

§. III.

Propositum vero nostrum, si feliciter succedat,
 ante omnia SPECIES PLANTARUM, ex quibus
 medicamenta elici solent, ad unguem cognosci de-
 bent, ne Pharmacopolæ erroneas nobis porrigant
 plantas, &, ut loqui solent, *QUID PRO QUO*
 obtrudant, quod tristi experientia frequenter fieri
 comperimus; dum apud nos e. g. *Hypochæris macu-
 lata* pro *Arnica*, *Centaurea scabiosa* pro vera *Scabiosa*,
Clinopodium vulgare pro *Calamintha* sæpius venditæ
 fuerunt (*). Hinc contigit, ut multæ plantæ apud
 Medicos in desuetudinem abierint, cum, quam desi-
 derarunt, vim non exseruere; nescientes culpam,
 quam tribuerunt plantis, Pharmacopolis unice adscri-
 ben-

(*) Confer. it. Scan. pag. 398.

<i>Anomum</i>	— — —	Sem.
<i>Amygdalus</i>	<i>Amygdalus communis</i>	Nuclei dul. Nuclei amar.
* <i>Anacard. orient.</i>	<i>Avicennia officinalis</i>	Fruët.
<i>occident.</i>	<i>Anacardium occident.</i>	Fruët.
<i>Anethum</i>	<i>Anethum graveolens</i>	Herb. Summ. Sem.
<i>Angelica alpina</i>	<i>Angelica Archangelica</i>	Rad. <i>Herba.</i> Sem.
<i>sylvestris</i>	<i>Angelica sylvestris</i>	Rad.
* <i>Anime</i>	<i>Hymenæa Courbaril</i>	Refin.
<i>Anisum vulgare</i>	<i>Pimpinella Anisum</i>	Sem.
<i>ste!lat.</i>	<i>Illicium anisatum</i>	Fruët.
<i>Anserina</i>	<i>Potentilla Anserina</i>	Herba.
<i>Antirrhinum</i>	<i>Antirrhinum majus</i>	<i>Herba.</i>
<i>Anthophylli</i>	<i>Caryophyllus aromata</i>	Fruët.
<i>Anthora</i>	<i>Aconitum Anthora</i>	Fruët.
<i>Apium</i>	<i>Apium graveolens</i>	Herba. Sem.
<i>Aquilegia</i>	<i>Aquilegia vulgaris</i>	<i>Herba,</i> Flor. Sem.
<i>Arabicum</i>	<i>Mimosa Senegal</i>	Gummi.
<i>Aristolochia fabacea</i>	<i>Fumaria bulbosa</i>	Rad.
<i>longa</i>	<i>Aristolochia longa</i>	Rad.
<i>rotunda</i>	<i>Aristolochia rotunda</i>	Rad.
<i>vulgaris</i>	<i>Aristolochia Clematidis</i>	Rad.
<i>Armoracia</i>	<i>Cochlearia Armoracia</i>	Rad.
<i>Arnica</i>	<i>Arnica montana</i>	Herba, Flor.
<i>Artemisia</i>	<i>Artemisia vulgaris</i>	Herba.
<i>Arum</i>	<i>Arum maculatum</i>	Rad. <i>Herba.</i>
<i>Ajarum</i>	<i>Asarum europæum</i>	Rad. Fol. Sem.
<i>Aspalathum</i>		Lign.
<i>Asparagus</i>	<i>Asparagus officinalis</i>	Rad. Sem.
<i>Asphodelus</i>	<i>Asphodelus ramosus</i>	Rad.
<i>Asfa foetida</i>	<i>Ferula Asfa foetida</i>	Gummi - refin.
<i>Atriplex fativa</i>	<i>Atriplex fativa</i>	<i>Herba,</i> Sem.
<i>sylvestris</i>	<i>Chenopodium rubrum</i>	<i>Herba.</i>
<i>Avena</i>	<i>Avena fativa</i>	Sem.
<i>Aurantium</i>	<i>Citrus Aurantium</i>	Cort.
<i>Auricula jude</i>	<i>Tremella Auricula</i>	Fungus.
<i>muris</i>	<i>Hieracium Pilosella</i>	Herba.
<i>Balaustia</i>	<i>Punica Granatum</i>	Flor. Cortex. Sem.
<i>Balsamum Mecha</i>		Balsam. Lign.
<i>Copaiva</i>		Balsam. (Fruët.)
<i>peruvian.</i>		Balsam.
<i>Balsamita</i>	<i>Tanacetum Balsamita</i>	Herba.
<i>Bardana</i>	<i>Arctium Lappa</i>	Rad. Herba, Sem.

PLANTÆ OFFICINALES.

5

<i>Basilicum</i>	<i>Ocimum Basilicum</i>	Herba. Sem. Gummi - resin.
<i>Bellium</i>		
<i>Beccabunga</i>	<i>Veronica Beccabunga</i>	Herba.
<i>Behen album</i>	<i>Centaurea Behen</i>	Rad.
<i>rubrum</i>	<i>Statice Limonium?</i>	Rad.
<i>Oleum</i>	<i>Guilandina Moringa</i>	Lign.
<i>*Belladonna</i>	<i>Atropa Belladonna</i>	Bacc. Fol.
<i>Bellis pratensis</i>	<i>Chrysanthem. Leucanth.</i>	Herb.
<i>minor</i>	<i>Bellis perennis</i>	Flor.
<i>Benzoë</i>	<i>Laurus Benzoë?</i>	Resin.
<i>Berberis</i>	<i>Berberis vulgaris</i>	Cort. Bacc. Succ.
<i>Beta</i>	<i>Beta vulgaris</i>	Herba.* (Sem.)
<i>Betonica</i>	<i>Betonica officinalis</i>	Herba, Flor.
<i>*Betula</i>	<i>Betula alba</i>	Oleum <i>per de-</i>
<i>Bistorta</i>	<i>Polygonum Bistorta</i>	Rad. <i>(scensum.</i>
<i>Boletus cerv.</i>	<i>Lycoperdon Tuber</i>	Fungus.
<i>Bombax</i>	<i>Gossypium herbaceum</i>	Sem.
<i>Bonus henricus</i>	<i>Chenopod. Bonus henr.</i>	Herba.
<i>Borrago</i>	<i>Borrago officinalis</i>	Herba, Flor.
<i>Botrys</i>	<i>Chenopodium Botrys</i>	Herba, Sem.
<i>Branca ursi</i>	<i>Acanthus mollis</i>	Herba.
<i>Brassica rubr.</i>	<i>Brassica oleracea</i>	Sem.
<i>Brasilia</i>	<i>Cæsalpina brasiliensis</i>	Lign. luteum, pur.
<i>*Britannica</i>	<i>Rumex aquaticus</i>	Rad. (pur. rubr.)
<i>Bryonia</i>	<i>Bryonia alba</i>	Rad. Baccæ, Sem.
<i>Buglossa</i>	<i>Anchusa officinalis</i>	Rad. Herb. Flor.
<i>Bursa pastoris.</i>	<i>Thlaspi Bursa</i>	Herba.
<i>Buxus</i>	<i>Buxus sempervirens</i>	Lign.
<i>Cacao</i>	<i>Theobroma Cacao</i>	Fruct.
<i>Calamintha</i>	<i>Melissa Calamintha</i>	Herb.
<i>Calamus aromatic.</i>	<i>Acorus Calamus vulg.</i>	Rad.
<i>Calendula</i>	<i>Calendula officinalis</i>	Herba, Flor. Sem.
<i>*Campechianum</i>	<i>Hæmatoxylon Camp.</i>	Lign.
<i>*Camphorata</i>	<i>Camphoroima monsp.</i>	Herba.
<i>Camphora</i>	<i>Laurus Camphora</i>	Resin.
<i>Canariense.</i>	<i>Phalaris canariensis</i>	Sem.
<i>Canella alba</i>	<i>Canella Winterana</i>	Cort.
<i>Cannabis</i>	<i>Cannabis sativa</i>	Sem.
<i>Capparis</i>	<i>Capparis spinosa</i>	Cort.
<i>Cappisfolium</i>	<i>Lonicera Periclymen.</i>	Herba.
<i>Capillus veneris</i>	<i>Adiantum Capillus Qris</i>	Herba.
<i>Caranna</i>		Resin.
<i>Cardiaca</i>	<i>Leonurus Cardiaca</i>	Herba.
<i>Cardamomum</i>	<i>Amomum Cardanom.</i>	Fruct. Sem.

<i>Cardopatia</i>	<i>Carlina acaulis</i>	Rad.
<i>Carduus Mariae</i>	<i>Carduus marianus</i>	Herba, *Sem.
<i>Carica</i>	<i>Cnicus benedictus</i>	Herba, Flor. <i>Sem.</i>
<i>Carpobalsamum</i>	<i>Ficus Carica</i>	pinguis. (<i>min.</i>) Balsam. Lign.
<i>Carthamus</i>	<i>Carthamus tinctorius</i>	Flor. Sem. (Fruet.)
<i>Caryophyllata</i>	<i>Geum urbanum</i>	Rad.
<i>Caryophyllus</i>	<i>Caryophyllus aromatic.</i>	Fruet. anthophyll.
<i>Carvi</i>	<i>Carum Carvi</i>	Sem.
<i>Cassia Caryophyllata</i>	<i>Myrtus caryophyllata</i>	Cort.
<i>Lignea</i>	<i>Laurus Cassia</i>	Cort.
<i>Fistula</i>	<i>Cassia fistula</i>	Siliqua, Pulpa.
<i>Castanea</i>	<i>Fagus Castanea</i>	Fruet., Cort.
<i>Cataputia minor</i>	<i>Euphorbia Lathyrus</i>	Sem.
<i>major</i>	<i>Ricinus communis</i>	Sem.
<i>Cascarilla</i>	<i>Clusia Cascarilla</i>	Cort.
<i>Catechu</i>	<i>Areca Catechu</i>	Terra <i>succus.</i>
<i>*Ceanothus</i>	<i>Ceanothus americanus</i>	Rad.
<i>Centaurium minus</i>	<i>Gentiana Centaurium</i>	Herba, Flor.
<i>Centummodia</i>	<i>Polygonum aviculare</i>	Herba.
<i>Cepa</i>	<i>Allium Cepa</i>	Rad. (Gummi.)
<i>Cerasus rubr. nigr.</i>	<i>Prunus Cerasus</i>	Fruet. <i>Nuclei.</i>
<i>Cerefolium</i>	<i>Scandix Cerefol.</i>	Herba, <i>Sem.</i>
<i>Ceterach</i>	<i>Asplenium Ceterach</i>	Herba.
<i>Chamædrys</i>	<i>Teucrium Chamædrys</i>	Herba.
<i>*Chamæmorus</i>	<i>Rubus Chamæmorus</i>	Bacc.
<i>Chamæpitys</i>	<i>Teucrium Chamæpitys</i>	Herba.
<i>Chamomilla vulgaris</i>	<i>Matricaria Chamomilla</i>	Herba, Flor.
<i>romana</i>	<i>Anthemis nobilis</i>	Herba, Flor.
<i>Chebula</i>		Fruet.
<i>Ch. iri</i>	<i>Cheiranthus Cheiri</i>	Flor.
<i>Chelidonium majus</i>	<i>Chelidonium majus</i>	Rad. Herba.
<i>minus</i>	<i>Ranunculus Ficaria</i>	Rad. <i>Herba.</i>
<i>China Cortex</i>	<i>Cinchona officinalis</i>	Cort.
<i>Radix</i>	<i>Smilax China</i>	Rad.
<i>Cicer</i>	<i>Cicer arietinum</i>	Sem. alba, rubra.
<i>Cichorium</i>	<i>Cichorium Intybus</i>	Rad. <i>Herba, Flor.</i>
<i>Cicuta</i>	<i>Cicuta virosa</i>	Herba. (<i>Sem.</i>)
<i>Cicutaria</i>	<i>Chærophyllum sylvestre</i>	Herba.
<i>Cinnamomum</i>	<i>Laurus Cinnamomum</i>	Cort.
<i>Cina</i>	<i>Artemisia Santonicum</i>	Sem.
<i>Citrus</i>	<i>Citrus Medica</i>	Cort. Flavedo. Ca-
<i>Citrullus</i>	<i>Cucurbita Citrullus</i>	Sem. (ro, Sem Succ.)
<i>Cocculi</i>	<i>Menispermum Cocculus</i>	Fruet.

Cocco.

PLANTÆ OFFICINALES.

<i>Troscoidium</i>	Daphne Mezereum	Sem.
<i>Cochlearia</i>	Cochlearia officinalis	Herba, Sem.
<i>Coffea</i>	Coffea arabica	Sem.
* <i>Collinsonia</i>	Collinsonia canadens.	Rad.
<i>Colocynthis</i>	Cucumis Colocynt.	Pulpa.Sem.Refin.
* <i>Cobusbrina</i>	Ophiorhiza Mungos	Radix.
<i>Consolida major</i>	Symphytum officinale	Rad. <i>Herba, Flor.</i>
<i> media</i>	Ajuga pyramidalis	<i>Herba.</i>
<i> regalis</i>	Delphinium Consolida	<i>Flor.</i>
<i>Contrajerua</i>	Dorstenia Contrajerua	Rad.
* <i>Conyza</i>	Inula dyfenterica	Herba.
<i>Copaiva</i>		Balsam.
<i>Copal</i>	Rhus copalinum	Refin.
<i>Coriandrum</i>	Coriandrum fativum	Sem.
* <i>Coris</i>	Coris Monspelienfis	Herba.
<i>Corylus</i>	Corylus Avellana	Lign.
<i>Costus</i>	Costus arabicus	Rad.
* <i>Cotula foetida</i>	Anthemis Cotula	Herba, Flor.
<i>Crepitus lupi</i>	Lycoperdon Bovista	Fungus.
<i>Crocus</i>	Crocus fativus officinal.	Stigma.
<i>Cubebe</i>	Piper	Fruet.
<i>Cucumis</i>	Cucumis fativus	Sem.
<i> afminis</i>	Momordica Elaterium	Rad. Refin. alba,
<i>Cucurbita</i>	Cucurbita lagenaria	Sem. (Elaterium).
<i>Cupressus</i>	Cupressus sempervirens	Lign. Nuces.
<i>Curcuma</i>	Curcuma longa	Rad. (<i>Strobili potius.</i>)
<i>Cuscuta</i>	Cuscuta europæa	Herba.
<i>Cyanus</i>	Centaurea Cyanus	Flor.
<i>Cydonia</i>	Pyrus communis	Fruet. Cort. Sem.
<i>Cyclamen</i>	Cyclamen europæum	Rad. (Succ.)
<i>Cuminum</i>	Cuminum Cuminum	Sem.
<i>Cynoglossum</i>	Cynoglossum officinale	Rad.
<i>Cyperus longus</i>	Cyperus longus	Rad.
<i> rotundus</i>	Cyperus rotundus	Rad.
<i>Dactylus</i>	Phoenix dactylifera	Fruet. Offa, Nu-
* <i>Datura</i>	Datura Stramonium	Sem. (<i>clei potius.</i>)
<i>Daucus creticus</i>	Athamanta.	Sem.
<i> fativus</i>	Daucus Carota	Sem.
<i> sylvestris</i>	Daucus Carota	Sem.
<i>Dentaria</i>	Plumbago europæa	Rad.
<i>Dictamnus creticus</i>	Origanum Dictamnus	Fol.
<i> albus</i>	Dictamnus albus	Rad.
* <i>Diervilla</i>	Lonicera Diervilla	Herba.

<i>Doronicum</i>	Doronic. pardalianch.	Rad.
<i>Draconis sanguis</i>	Pterocarpus	Succ.
* <i>Dulcamara</i>	Solanum Dulcamara	Stipites,
<i>Dulcis Siliqua</i>	Ceratonia Siliqua	Siliqua.
<i>Ebenus</i>	Uvaria	Lign.
<i>Ebulus</i>	Sambucus Ebulus	Cort. interior, Fol. (Flor. Bacc. Sem. Refin.
<i>Elemi</i>		
<i>Endivia</i>	Cichorium Endivia	Herba, Sem.
<i>Enula</i>	Inula Helenium	Rad. Flor.
<i>Epithymum</i>	Cuscuta europæa Epith.	Herba.
<i>Equisetum</i>	Equisetum arvense	Herba.
<i>Eruca</i>	Brassica Eruca	Sem.
<i>Eryngium</i>	Eryngium campestre	Rad. Herba.
<i>Erysimum</i>	Erysimum officinale	Herba.
<i>Eruca</i>	Euphorbia palustris	Rad. Cort. Herba.
<i>Eupatorium</i>	Eupator. cannabinum	Herba.
<i>Euphrasia</i>	Euphrasia officinalis	Herba.
<i>Euphorbium</i>	Euphorbia officinarum	Gummi - Refin.
<i>Faba</i>	Vicia Faba	Flor. Sem. Farina.
* <i>Fagopyrum</i>	Polygonum Fagopyrum	Sem.
<i>Fagus</i>	Fagus sylvatica	Fruct. Cineres (clavellati.
<i>Farfara</i>	Tussilago Farfara	Rad. Herba.
<i>Fernambucum</i>		Lign.
<i>Filix</i>	Polypodium Filix mas	Rad.
<i>Fœnu græcum</i>	Trigonella Fœnu græc.	Sem.
<i>Fœniculum</i>	Anethum Fœniculum	Rad. Herba, Sem.
<i>Fragaria</i>	Fragaria vesca	Herba.
<i>Frangula</i>	Rhamnus Frangula	Cort.
<i>Fraxinus</i>	Fraxinus excelsior	Lign. Cort. Fol.
<i>Fumaria</i>	Fumaria officinalis	Herba, Sem. (Sem.
<i>Galanga</i>	Kæmpferia	Rad. Majoris, (Minoris.
<i>Galbanum</i>	Bubon macedonicum	Gummi - Refin.
<i>Galega</i>	Galega officinalis	Herba.
<i>Gallitrichum</i>	Salvia Sclarea	Herba.
* <i>Gallium lut.</i>	Galium verum	Herba.
<i>Genista</i>	Genista tinctoria	Herba, Flor. Sem.
<i>Gentiana alba</i>	Laserpitium latifolium	Rad.
<i>rubra</i>	Gentiana lutea	Rad.
<i>Gentianella</i>	Gentiana Amarella	Herba.
<i>Geranium moschat.</i>	Geran. cicutar. moschat.	Herba.
<i>Robertian.</i>	Geranium robertianum	Herba.

*Germ

PLANTÆ OFFICINALES.

* <i>Geum</i>	<i>Geum rivale</i>	Rad.
* <i>Ginseng</i>	<i>Panax quinquefolium</i>	Rad.
<i>Gnaphalium</i>	<i>Gnaphalium dioicum</i>	Flor.
<i>Gossypium</i>	<i>Gossypium herbaceum</i>	Sem. Bombacis
<i>Gramen</i>	<i>Triticum repens</i>	Rad. (Iana
<i>Granatus</i>	<i>Punica Granatum</i>	Flor. Cort. Sem.
<i>Gratiola</i>	<i>Gratiola officinalis</i>	Herba.
<i>Guajacum</i>	<i>Guajacum officinale</i>	Cort. Refin.
<i>Gummi gutta</i>	<i>Cambogia gutta</i>	Gummi - Refin.
* <i>Hedera arborea</i>	<i>Hedera Helix</i>	Lign. Fol. Refin.
<i>terrestris</i>	<i>Glechoma hederacea</i>	Herba. (Bacc.
<i>Helleborus albus</i>	<i>Veratrum album</i>	Rad.
<i>niger</i>	<i>Helleborus niger?</i>	Rad.
<i>Hepatica alba</i>	<i>Parnassia palustris</i>	<i>Herba, Flor.</i>
<i>nobilis</i>	<i>Anemone Hepatica</i>	Herba, <i>Flor.</i>
<i>Hermodactylus</i>	<i>Iris tuberosa?</i>	Rad.
<i>Herniaria</i>	<i>Herniaria glabra</i>	Herba.
<i>Hindinaria</i>	<i>Asclepias Vincetoxicum</i>	Radix, <i>Herba.</i>
<i>Horminum</i>	<i>Salvia Horminum</i>	Sem.
<i>Hordeum</i>	<i>Hordeum vulgare</i>	Sem.
<i>Hyoscyamus</i>	<i>Hyoscyamus niger</i>	Rad. Herba, Sem.
<i>Hypericum</i>	<i>Hypericum perforatum</i>	Herba, Flor. Sem.
* <i>Hypocistis</i>	<i>Amarum Hypocistis</i>	Succ.
<i>Egysopus</i>	<i>Hysopus officinalis</i>	Herba, <i>Sem.</i>
<i>Jalapa</i>	<i>Mirabilis Jalapa</i>	Rad.
<i>Jasminum</i>	<i>Jasminum officinale</i>	<i>Ol. florum.</i>
* <i>Ignatii</i>		Faba.
<i>Imperatoria</i>	<i>Imperatoria Ostrutium</i>	Rad.
<i>Indigo</i>	<i>Indigofera tinctoria</i>	Succ.
<i>Ipecacuanha</i>	<i>Lonicera</i>	Rad.
<i>Iris Florentina</i>	<i>Iris Florentina</i>	Rad.
<i>Iris nostras</i>	<i>Iris germanica</i>	Rad.
<i>Juglans</i>	<i>Juglans regia</i>	Nuces, dissepi-
<i>Jube</i>	<i>Rhamnus Zizyphus</i>	Bacc. (mentum.
<i>Juniperus</i>	<i>Juniperus communis</i>	Lign. Bacc. Refin.
<i>Lacmus</i>	<i>Croton tinctorium</i>	Succ.
<i>Lactuca</i>	<i>Lactuca sativa</i>	<i>Herba, Sem.</i>
<i>Ladatum</i>	<i>Cistus</i>	Refin.
* <i>Lamium</i>	<i>Lamium album</i>	Herba.
<i>Lapathum acutum</i>	<i>Rumex acutus</i>	Rad. <i>Herba, Sem.</i>
<i>* sanguineum</i>	<i>Rumex sanguineus</i>	Rad. Succ. Sem.
<i>Lavendula</i>	<i>Lavandula Spica</i>	Flor. <i>Sem.</i>
<i>Laurus</i>	<i>Laurus nobilis</i>	Bacc. Fol.
* <i>Lauro - Cerasus</i>	<i>Padus Lauro - Cerasus</i>	Fol.

<i>Lens</i>	Ervum Lens	Sem.
<i>Levisticum</i>	Ligusticum Levisticum	Rad. Herba, Sem.
<i>Lilium album</i>	Lilium album	Rad. Flor. Anthe-
<i>Convallium</i>	Convallaria majalis	Flor. (ræ-
<i>Limonia</i>	Citrus	Cort. Sem. Flave- do, Caro, Succ.
<i>*Linnæa</i>	Linnæa borealis	Herba.
<i>Linaria</i>	Antirrhinum Linaria	Herba.
<i>Linum sativum</i>	Linum usitatissimum	Sem.
<i>*catharticum</i>	Linum catharticum	Herba.
<i>Liquiritia</i>	Glyzyrrhiza glabra	Rad. Succ.
<i>Lithospermum</i>	Lithospermum officinal.	Sem.
<i>*Lupinus</i>	Lupinus albus	Sem.
<i>Lupulus</i>	Humulus Lupulus	Coni.
<i>Maccis</i>	Myristica	Cort.
<i>Majorana</i>	Origanum Majorana	Herba, Sem.
<i>Malabathrum</i>	Laurus	Folium.
<i>Malicorium</i>	Punica Granatum	Cort.
<i>Malva arborea</i>	Alcea Rosea	Flor. Sem.
<i>vulgaris</i>	Malva rotundifolia	Rad. Herba, Sem.
<i>Mandragora</i>	Mandragora officinalis	Rad.
<i>Manna</i>	Fraxinus Ornus	Manna calabrina,
<i>Marrubium</i>	Marrubium vulgare	Herba. (granulata.
<i>Marum verum</i>	Teucrium Marum	Herba, Fol.
<i>Mastix</i>	Pistacia Lentiscus	Refin. alba, granu-
<i>Matricaria</i>	Matricaria Parthenium	Herba, Flor. (lata.
<i>Matrisylva</i>	Asperula odorata.	Herba.
<i>Mecha</i>		Balsam.
<i>Mechoacanna</i>	Convolvulus	Rad.
<i>Melilotus alb. citrin.</i>	Trifol. Melilot. officinal.	Herb. Flor. Sem.
<i>Melissa citrina</i>	Melissa officinalis	Herba, Sem.
<i>turcica</i>	Dracoceph. Moldav.	Herba, Sem.
<i>*canariensis</i>	Dracoceph. canariense	Herba.
<i>*Melitenfis</i>	Cynomorium coccin.	Fungus.
<i>Melo</i>	Cucumis Melo	Sem.
<i>Mentha crispa</i>	Mentha crispa	Herba.
<i>sylvestris</i>	Mentha spicata	Herba.
<i>*piperita</i>	Mentha piperita	Herba.
<i>Mercurialis</i>	Mercurialis annua	Herba.
<i>Mespilus</i>	Mespilus germanica	Fructus immat.
<i>Meum</i>	Athamanta Meum	Rad. (Sem.)
<i>Mezereum</i>	Daphne Laureola	Cort.

Mille-

Mentha rubra frequentissima intra patriam, loco Menthæ piperitis anglorum subtilius potest.

PLANTÆ OFFICINALES.

11

<i>Millefolium</i>	Achillea Millefolium	Herba.
<i>Morjus Diaboli</i>	Scabiosa Succisa	Rad. Herba.
<i>Morus</i>	Morus nigra	Bacc.
<i>Muscus arboreus</i>	Lichen plicatus	Herba.
* caninus	Lichen caninus	Herba.
* cumatilis	Lichen apthofus	Herba.
<i>clavatus</i>	Lycopodium clavatum	Herba, Farina
<i>erectus</i>	Lycopodium Selago	Herba. (Poll.)
<i>islandicus</i>	Lichen islandicus	Herba.
<i>pyxidatus</i>	Lichen cocciferus	Herba.
<i>Myristica</i>	Myristica	Nux. Fructus.
<i>Myrobal.</i>	<ul style="list-style-type: none"> (Bellirica Chebula Citrina Inda Emblica 	Fructus.
		Fructus.
		Fructus.
		Fructus.
<i>Myrrha</i>	Phyllanthus emblica	Fructus. Gummi - Refin.
<i>Myrtus</i>	Myrtus communis	Fol. Bacc.
<i>brabantica</i>	Myrica Gale	Fol.
<i>Myrtilli</i>	Vaccinium Myrtillus	Bacc.
<i>Napha</i>	Citrus Aurantium	Flor.
<i>Napus</i>	Brassica Napus	Sem.
<i>Nardus</i>	Andropogon Nardus	Rad.
<i>Nasturtium aquatic.</i>	Sisymbrium Nasturt. aqu.	Herba.
<i>hortense</i>	Lepidium Nasturtium	Herba.
<i>indicum</i>	Tropæolum majus	Herba.
<i>Nepeta</i>	Nepeta Cataria	Herba.
<i>Nephriticum</i>	Guilandina Moringa	Lign.
<i>Nigella</i>	Nigella fativa	Sem.
<i>Ninfi</i>	Sium Ninfi	Rad.
* <i>Norlandica Bacca</i>	Rubus arcticus	Bacca conditæ.
<i>Numularia</i>	Lyfimachia Numular.	Herba.
<i>Nux aquatica</i>	Trapa natans	Fructus.
<i>Nymphæa</i>	Nymphæa lutea	Rad. Flor.
<i>Olea</i>	Olea europæa	Fructus.
<i>Olibanum</i>	Juniperus	Resin. granulata.
<i>Ononis</i>	Ononis spinosa	Rad. Herba.
<i>Opium</i>	Papaver somniferum	Opium Gummi - (Resinos.)
<i>Opopanax</i>	Pastinaca Opopanax	Gummi - Refin.
<i>Orchis</i>	Orchis bifolia	Rad.
<i>Origanum creticum</i>	Origanum creticum	Herba, Spica re-
<i>nostras</i>	Origanum vulgare	Herba. (Stius.)
<i>Orleana</i>	Bixa Orellana	Fœculæ.

Orobns

<i>Orobus</i>	<i>Eryum</i> Ervilia	Farina.
<i>Oryza</i>	<i>Oryza</i> sativa	Sem.
<i>Pœonia</i>	<i>Pœonia</i> officinalis	Rad. Sem. Flor.
<i>Papaver</i>	<i>Papaver</i> somniferum	Sem. Capitula.
<i>Pareira brava</i>	<i>Cissampelos</i> Pareira	Rad.
<i>Paradisigrana</i>	<i>Amomum</i>	Sem.
<i>Parietaria</i>	<i>Parietaria</i> officinalis	Herba.
<i>Passulæ</i>	<i>Vitis</i> vinifera	<i>Pasiulæ</i> majores, longæ. <i>Herba</i> , Sem.
<i>Pastinaca</i>	<i>Pastinaca</i> sativa	<i>Lign.</i>
<i>Pavana</i>	<i>Croton</i> Tiglium	Herba.
* <i>Pedicularis</i>	<i>Pedicularis</i> palustris	<i>Rad. Herba.</i>
<i>Pentaphyllum</i>	<i>Potentilla</i> repens	Fol.
* <i>Perazua</i>	<i>Cassine</i> Peragua	<i>Herba</i> , Sem.
<i>Perfoliata</i>	<i>Bupleurum</i> rotundifol.	Flor. Nuclei.
<i>Persica</i>	<i>Amygdalus</i> Persica	Herba.
<i>Pexficaria</i>	<i>Polygonum</i> Hydropiper	Balsam.
<i>Peruvianum</i>	<i>Tussilago</i> Petasites	<i>Rad. Flor.</i>
<i>Petasites</i>	<i>Apium</i> Petroselinum	Rad. Herba, Sem.
<i>Petroseinum nostras</i>	<i>Bubon</i> Macedonicum	Sem.
<i>macœdonicum</i>	<i>Peucedanum</i> officinale	Rad.
* <i>Peucedanum</i>	<i>Phaseolus</i> vulgaris	Sem.
<i>Phaseolus</i>	<i>Valeriana</i> Phu	Rad. Herba.
<i>Phu</i>	<i>Phytolacca</i> Americana	Succ.
* <i>Phytolacca</i>	<i>Myrtus</i> Pimenta	Fruct.
<i>Pimenta</i>	<i>Sanguisorba</i> officinalis	Rad.
<i>Pimpinella italica</i>	<i>Poterium</i> Sanguisorba	<i>Herba</i> , Sem.
<i>nostras</i>	<i>Pimpinella</i> Saxifraga	Rad.
<i>sylvestris</i>	<i>Pinus</i> Pineæ	Nuces, Nuclei (mundati.
<i>Pinus sativa</i>	<i>Pinus</i> sylvestris	Turiones, Resin.
* <i>Pinus sylvestris</i>	<i>Piper</i> nigrum	Fructus.
<i>Piper rotundum</i>	<i>Piper</i> longum	Fructus.
<i>longum</i>	<i>Capficum</i> annuum	Fructus.
<i>indicum</i>	<i>Pisum</i> sativum	Sem.
<i>Pisum</i>	<i>Pistacia</i> vera	Nuces, Nuclei (mundati.
<i>Pistacia</i>	<i>Plantago</i> major	<i>Rad. Herba</i> , Sem.
<i>Plantago</i>	<i>Teucrium</i> Creticum	Herba.
<i>Polium</i>	<i>Polypodium</i> vulgare	Rad.
<i>Polypodium</i>	<i>Pyrus</i> Malus	Succus liquidus.
<i>Poma Borstorphiana</i>	<i>Populus</i> nigra	Oculi, gemmæ
<i>Populus</i>	<i>Allium</i> Porrum	Sem. (<i>relius.</i>
<i>Porrum</i>		<i>Portus.</i>

<i>Portulaca</i>	<i>Portulaca oleracea</i>	<i>Herba</i> , Sem.
<i>Primula veris</i>	<i>Primula veris officin.</i>	Rad. <i>Herba</i> , Flor.
* <i>Profluviium</i>	<i>Nerium antidysenteric.</i>	Cort.
<i>Pruneola</i>	<i>Prunus domestica</i>	Fructus.
<i>Prunella</i>	<i>Prunella vulgaris</i>	<i>Herba.</i>
<i>Prunus</i>	<i>Prunus domestica</i>	Pulpa.
<i>Ptylium</i>	<i>Plantago Cynops</i>	Sem. Mucilago.
<i>Ptarmica</i>	<i>Achillea Ptarmica</i>	<i>Herb.</i> Flor.
<i>Pulegium</i>	<i>Mentha Pulegium</i>	<i>Herba.</i>
<i>Pulmonaria maculof.</i>	<i>Pulmonaria officinalis</i>	<i>Herba.</i>
	<i>arborea</i> <i>Lichen pulmonarius</i>	<i>Herba.</i>
<i>Pulsatilla</i>	<i>Anemone Pulsatilla</i>	<i>Herba.</i>
<i>Pyrethrum</i>	<i>Buphtalmum Pyrethrum</i>	Rad.
<i>Pyrola</i>	<i>Pyrola rotundifolia</i>	<i>Herba.</i>
<i>Quercus</i>	<i>Quercus Robur</i>	Cort. cupulæ,
<i>Ranunculus albus</i>	<i>Anemone nemorosa</i>	Flor. (glandes.
<i>Rapa</i>	<i>Brassica Rapa</i>	Sem.
<i>Raphanus</i>	<i>Raphanus sativus</i>	Rad. Sem.
<i>Rhabarbarum verum</i>	<i>Rheum Rhabarbarum</i>	Rad.
	<i>monach.</i> <i>Rumex alpinus</i>	Rad.
<i>Rhaponticum</i>	<i>Rheum Rhaponticum</i>	Rad.
<i>Rheas</i>	<i>Papaver Rheas</i>	<i>Herba</i> , Flor.
<i>Rhodia</i>	<i>Rhodiola rosea</i>	Rad.
<i>Rhodium</i>		Lign.
* <i>Ribes nigrum</i>	<i>Ribes nigrum</i>	<i>Herba</i> , Bacc.
	<i>rubrum</i> <i>Ribes rubrum</i>	Baccæ conditæ.
<i>Ricinus vulgaris</i>	<i>Ricinus communis</i>	Sem.
	<i>major</i> <i>Jatropha Curcas</i>	Sem.
<i>Rosa</i>	<i>Rosa</i>	Flor. rubr. albi, pallidi, Fruct. Sem. Succ.
<i>Rosmarinus</i>	<i>Rosmarinus officinalis</i>	<i>Herba</i> , Flor. Sem.
	<i>sylvestris</i> <i>Ledum palustre.</i>	<i>Herba.</i>
<i>Ros Solis</i>	<i>Drosera rotundifolia</i>	<i>Herba.</i>
<i>Rubia</i>	<i>Rubia tinctorum</i>	Rad.
<i>Rubus</i>	<i>Rubus idæus</i>	Fol. Baccæ.
<i>Ruscus</i>	<i>Ruscus aculeatus</i>	Rad. Sem.
<i>Ruta hortensis</i>	<i>Ruta graveolens</i>	<i>Herba</i> , Sem.
	<i>muraria</i> <i>Asplenium Ruta muraria</i>	<i>Herba.</i>
<i>Sabina</i>	<i>Juniperus Sabina</i>	<i>Herba.</i>
<i>Saccharum</i>	<i>Saccharum officinarum</i>	Saccharum.
<i>Sagapenum</i>		Gummi-Resin.
<i>Sagu</i>	<i>Cycas circinal.</i>	Fœces granula.
<i>Salix</i>	<i>Salix alba</i>	Fol. (tæ, granula. <i>Salvia</i>

<i>Salvia</i>	<i>Salvia officinalis</i>	Herba, <i>Flor. Sem.</i>
<i>Sambucus</i>	<i>Sambucus nigra</i>	Cort. interior, Fol. (<i>Flor. Bacc. Sem.</i> Refin.)
<i>Sandaraca</i>	<i>Juniperus</i>	Refin.
<i>Sanguis draconis</i>	<i>Pterocarpus</i>	Gummi - Refin.
<i>Sanicula</i>	<i>Sanicula europæa</i>	Herba.
<i>Santalum citr.</i>	<i>Santalum album</i>	Lign.
<i>Sanctum</i>	<i>Guajacum sanctum</i>	Cort. Refin.
<i>Santolina</i>	<i>Santolin. Ch. Cyparissus</i>	Herba.
<i>Santonicum</i>	<i>Artemisia Santonicum</i>	Sem.
<i>Saponaria</i>	<i>Saponaria officinalis</i>	Rad. Herba, <i>Sem.</i>
* <i>Saponaria</i>	<i>Sapindus Saponaria</i>	Nuces.
<i>Sarcocolla</i>	<i>Penæa Sarcocolla</i>	Gummi - Refin.
<i>Sarsaparilla</i>	<i>Smilax Sarsaparilla</i>	Rad.
<i>Sassafras</i>	<i>Laurus Sassafras</i>	Lign. Cort.
<i>Satureja</i>	<i>Satureja hortensis</i>	Herba, <i>Sem.</i>
<i>Satyrium</i>	<i>Orchis bifolia</i>	Rad.
<i>Saxifraga alba</i>	<i>Saxifraga granulata</i>	Rad. <i>Herba, Flor.</i>
<i>rubra</i>	<i>Spiræa Filipendula</i>	Rad. <i>Herba. (Sem.)</i>
<i>Scabiosa</i>	<i>Scabiosa arvensis</i>	Rad. Herba, <i>Flor.</i>
<i>Scammionium</i>	<i>Convolvulus Scammo-</i>	Gummi - Refin.
<i>Sclarea</i>	<i>Salvia Sclarea</i> (nia)	Herba.
<i>Schoenanthus</i>	<i>Androp. Schoenanthus</i>	Herba.
<i>Scolopendria</i>	<i>Asplenium Scolopendr.</i>	Herba.
* <i>Scrophularia aquat.</i>	<i>Scrophularia aquatica</i>	Fol.
<i>foetida</i>	<i>Scrophularia nodosa</i>	Rad.
<i>Scordium</i>	<i>Teucrium Scordium</i>	Herba.
<i>Scorzonera</i>	<i>Scorzonera humilis</i>	Rad. <i>Sem.</i>
<i>Scheffera</i>	<i>Cordia Myxa</i>	Drupa.
<i>Sedum minus</i>	<i>Sedum acre</i>	Herba.
<i>Sempervivum</i>	<i>Sempervivum tectorum</i>	Herba.
<i>Senna</i>	<i>Cassia Senna</i>	Fol. <i>Folliculi.</i>
* <i>Senega</i>	<i>Polygala Senega</i>	Rad.
* <i>Serpent. num lignum</i>	<i>Ophiorrhiza Mungos</i>	Lign.
<i>Serpentaria virgin.</i>	<i>AristolochiaSerpentaria</i>	Rad.
<i>Serpyllum</i>	<i>Thymus Serpyllum</i>	Herba.
<i>Sesamum</i>	<i>Sesamum orientale</i>	Sem.
<i>Seseli cretic.</i>	<i>Tordylium officinale</i>	<i>Sem.</i>
<i>Sigillum Salomonis</i>	<i>Convallaria Polygonat.</i>	Rad.
<i>Siler montan.</i>	<i>Laserpitium Siler</i>	<i>Sem.</i>
* <i>Simaruba</i>	<i>Pistacia Simaruba</i>	Lign. Cort.
<i>Siliqua dulcis</i>	<i>Cerantonia Siliqua</i>	Siliqua.
<i>Sinapis</i>	<i>Sinapis nigra</i>	Sem.
* <i>Soja</i>	<i>Dolichos</i>	

Sola.

<i>Solanum nigrum</i>	Solanum nigrum	Herba.
<i>Soldanella</i>	Convolvulus Soldanella	Herba.
<i>Sophia</i>	Sifymbrium Sophia	Sem.
* <i>Sophora</i>	Sophora heptaphylla	Rad.
<i>Sorbus domestica</i>	Cratægus Aria	Bacc.
<i>aucuparia</i>	Sorbus aucuparia	Bacc.
<i>Souda</i>	Salicornia europæa	Sal.
<i>Spica nostras</i>	Lavandula Spica	Flor.
<i>celtica</i>	Valeriana celtica	Rad. Flor.
<i>indica</i>	Andropogon Nardus	Rad.
<i>Spinacia</i>	Spinacia oleracea	Sem.
<i>Spina cervina</i>	Rhamnus catharticus	Bacc. Succus vi-
<i>Spongia</i>	Spongia officinalis	Cineres. (ridis.
<i>Squilla</i>	Scilla maritima	Rad.
<i>Staphisagria</i>	Delphinium Staphisagr.	Sem.
<i>Stæchas arabica</i>	Lavandula Stœchas	Flor. Spica re-
<i>citrina</i>	Gnaphalium arenarium	Flor. (ctius.
<i>Storax Calamita</i>	Styrax officinale	Refin.
<i>liquida</i>	Liquidambar styraciflua	Refin.
<i>Suber</i>	Quercus Suber	Cort.
<i>Sumach</i>	Rhus coriaria	Flor. Sem.
<i>Tabacum</i>	Nicotiana Tabacum	Herba, Sem.
<i>Tacamahaca</i>	Populus	Refin.
<i>Tamarindus</i>	Tamarindus Indica	Fructus, Pulpa.
<i>Tamariscus</i>	Tamarix gallica	Cort. Radicis, (Lign. Folia.
<i>Tanacetum</i>	Tanacetum vulgare	Flor. Sem. Herba.
<i>Taraxacum</i>	Leontodon Taraxacum	Rad. Herba.
<i>Telephium</i>	Sedum Telephium	Rad.
<i>Terebinthina comm.</i>	Pinus sylvestris	Refina liquida.
<i>cypria</i>	Pistacia Terebinthus	Refina liquida.
<i>veneta</i>	Pinus Larix	Refina liquida.
<i>Thlaspi</i>	Thlaspi arvense	Sem.
<i>Thea</i>	Thea Chinenfis	Fol.
<i>Thus</i>	Juniperus	Refina, granulata.
<i>Thymiana</i>		Cort.
<i>Thymus creticus</i>	Satureja capitata	Herba.
<i>hortensis</i>	Thymus vulgaris	Herba, Sem.
<i>Tiglia</i>	Croton Tiglium	Grana.
<i>Tilia</i>	Tilia europæa	Cort. interior,
<i>Tola</i>	Toluifera Balsamum	Balsam. (Flor.
<i>Tormentilla</i>	Tormentilla erecta	Rad. Herba.
<i>Tragacantha</i>	Astragalus Tragacantha	Gummi alb. nigr.
<i>Trichomanes</i>	Asplenium Trichomanes	Herba.

Trifo.

<i>Trifolium album</i>	<i>Trifolium repens</i>	Flor.
<i>Trifolium aquaticum</i>	<i>Menyanthes trifoliata</i>	Herba.
<i>Tunica</i>	<i>Dianthus Caryophyllus</i>	Flor. <i>Sem.</i>
<i>Turpethum</i>	<i>Convolvulus Turpeth.</i>	Rad.
<i>Tussilago</i>	<i>Tussilago Farfara</i>	Flor.
<i>Valeriana minor</i>	<i>Valeriana officinalis</i>	Rad.
<i>Vanilla</i>	<i>Epidendron Vanilla</i>	Siliqua.
<i>Verbascum</i>	<i>Verbascum Thapsus</i>	Herba, <i>Flor.</i>
	<i>Verbascum nigrum</i>	Rad.
<i>Verbena</i>	<i>Verbena officinalis</i>	Herba.
<i>Vernix</i>	<i>Rhus Vernix</i>	Resin.
<i>Veronica</i>	<i>Veronica officinalis</i>	Herba.
<i>Victoralis long.</i>	<i>Allium Victoralis</i>	Rad.
<i>Vinca pervinca</i>	<i>Vinca minor</i>	Herba.
<i>Vinteranus</i>	<i>Laurus Vinterana</i>	Cort.
<i>Viola</i>	<i>Viola odorata</i>	Flor. <i>Sem.</i>
<i>Violaria</i>	<i>Viola odorata</i>	Herba.
<i>Virga aurea</i>	<i>Solidago Virga aurea</i>	Herba.
<i>Viscum</i>	<i>Viscum album</i>	Lign.
<i>Vitis piza</i>	<i>Vaccinium Vitis idæa</i>	Rob.
<i>vinifera</i>	<i>Vitis vinifera</i>	Folia.
<i>Ulmus</i>	<i>Ulmus campestris</i>	Cortex medius.
<i>Ulmaria</i>	<i>Spiræa Ulmaria</i>	Rad. Herba.
<i>Vomica</i>	<i>Strychnos Nux vomica</i>	Nux.
<i>Urtica major</i>	<i>Urtica dioica</i>	Rad. Herba, <i>Sem.</i>
	<i>Urtica pilulifera</i>	<i>Sem.</i>
<i>Usnea</i>	<i>Lichen saxatilis</i>	Herba.
* <i>Uva ursi</i>	<i>Arbutus Uva ursi</i>	Fol.
<i>Uvularia</i>	<i>Rufcus Hypoglossum</i>	Herba.
* <i>Vulvaria</i>	<i>Chenopodium Vulvaria</i>	Herba.
<i>Xanthium</i>	<i>Xanthium strumarium</i>	<i>Sem.</i>
<i>Xylobalsamum</i>		Lign.
<i>Zedoaria</i>		Rad.
<i>Zingiber</i>	<i>Amomum Zingiber</i>	Rad.

Cum, incitiam Pharmacopolarum disciplinæ Botanices, haud raro accidat, ut Pharmacopoliæ herbis alienis scateant; quæ, postquam exsiccatæ sunt, ægre sub examen revocari possunt, quo magna in Medicinam redundant incommoda; optandum esset, ut Candidati Pharmacopœorum tantam sibi acquirerent cognitionem Botanices, qua plantas suas officinales
vivas

vivas cognoscant, quantam in arte præparandi medicamenta sibi comparare laudabiliter solent, & ut hanc publico demonstrarent examine, antequam ad Pharmacopoliorum Præfecturam admitterentur. Dolendum maxime est, haud pauca medicamenta exotica a multis retro seculis, in Pharmacopoliis nostris adservari, de quorum plantis ne minimam quidem cognitionem habemus, qua propter nec earum Speciem determinare potui; sint exempli loco: Bals. *Opobalsanum, Copaivæ, Peruvianum*; Gummi *Myrrha, Bdellii, Sagæpeni, Elemi, Carannæ, Ammoniaci*, Lignum *Aspalathi, Fernambuci, Rhodii*; Semina *Amomi*; Faba *Ignatii*; Nux *Myristica, Myrobalani: inda, Bellirica, Chebula, citrina*. Et cum medicamenti notitia dari nequeat, nisi familia ejus sit cognita, omnes eos rogatos volumus, quibus aliquam harum plantarum videre contigerit, quique in scientia naturali, quantum satis est, versati sunt, ut, in salutem communem, huic rei lucem quandam affundere non intermittant; ne in posterum ejusmodi de iisdem recurrant dubia. Mirari sane convenit, florem *Anisi stellati* hucusque a nullo Botanico visum esse, nisi forte a *Kampfero* solo, cujus tamen fructus frequentissime a Medicis in usum vocatur. Nec minori culpa accidit, ut nucis *Myristicæ* flos, cujus arborem & fructum bene perspectum habemus, non adhuc satis descriptus sit; ut multa alia reticeam.

In hocce *Simplicium* vegetabilium catalogo, eas plantarum partes, *minutioribus* notavi *characteribus*, quibus, sine damno, nos carere posse censui; interim ea penitus exterminare tanto minus ausim, quanto lubentius meam hac de re sententiam aliorum censuræ subjiciam.

§. IV.

Cum in *Collectione Simplicium* enormes sæpe errores committant Pharmacopolæ, utut vita & sanitas

nitas hominum agatur, sequentia circa hanc rem observanda duxerim.

RADICES, sub veris initium, antequam folia prorumpant, eradicandæ sunt; radiculae adhærentes amputari debent, truncus autem descendens unice adhibendus est.

LIGNA potissimum tempore hiemali abscindantur, oportet.

STIPITES autumnò, dum præstantissima eis inest vis, defumi debent.

CORTICES ex fruticibus vulgò tempore autumnali excoriantur; ex arboribus autem tempore vernali, dum facillime a ligno remouentur; tum vero minimam vim medicam habent.

TURIONES colligendi, priusquam folia eorum se explicuerint.

HERBÆ decerpendæ, cum florere incipiunt, & priusquam maturefcunt, tum enim delicatissimæ sunt; si vero scopus corroborandi intendatur, paulo serius defumantur.

FOLIA legenda, postquam defloruit, sed antequam maturuit planta.

FLORES prius legendi, quam pollen antherarum demittant; plurimi, quorum præcipua vis in corolla sita est, sedulo a calycibus & pistillis liberandi, e. g. *Rosa*, *Lilium*, *Cyanus*, *Viola* &c.

FRUCTUS colligendi, postquam maturuere, ut propediem sese disseminent.

SEMINA, quæ in aquam demissa, natant, nec fundum petunt, rejicienda sunt, inde enim perspicere potest, ea corrupta esse, ad quod pauci attendunt.

Pleraque herbæ in *umbra*, ut exsiccentur, suspendi debent, & ne putrescant, reticulis imponantur.

Nemi-

Neminem quidem fugit, multos spectatæ industriæ Pharmacopolas, non sine laude, quotannis plantas medicinales serere, ne grandem pecuniæ summam effundere, neve foris medicamina acquirere necessum habeant; Si autem errores & vitia, quæ circa hanc rem committi solent, respiciamus, optandum esset, ut certi quidam homines negotio huic plantandi & plantas colligendi præficerentur, quum Pharmacopolæ hanc spartam frequentissime candidatis suis, nulla harum rerum cognitione imbutis, & imperitis tyronibus, qui plantas nec satis cognoscunt, nec de genuinis & veris Speciminibus valde sunt solliciti, committant; qui id solum intendunt, ut ingenti multitudine corrasa, desiderio Domini sui satisfaciant. Plantis tandem conquestis, repositoria nec apta, nec satis ampla in primariis oppidis inveniri solent, unde corrumpuntur & effætæ evadunt plantæ; huc etiam & illud accedit mali, quod, cum plantationes ad ejusmodi urbes instituuntur, ubi operæ conductitiæ & solum justo majoris constant, medicamenta pauperioribus haud vendibilia evadant.

§. V.

Plantæ, quæ desiderata copia & SPONTE sua in patriaveniunt, ab exteris emi non debent; hinc enim fit, ut non tantum pecuniæ, in hunc usum citra necessitatem erratæ, intra patriam conserventur, sed etiam, quod magis est, ut Medicamenta recentiora, & majori cautione collecta, comparari possint. Hæ sunt:

Abies.	Adiantum aur.	Anserina.
Abinthium.	rubr.	Artemisia.
Acacia nostr.	Agrimonia.	Auricula muris.
Acetosa, nostr.	Alchemilla.	Bardana.
hispan.	Alliaria.	Beccabunga.
Acetofella.	Angelica fylv.	Bonus henricus.
	B a	Britan.

Britannica.	Hepatica nobil.	Quercus.
Bursa pastoris.	alba.	Ranunculus alb.
Cardiaca.	Herniaria.	Rhoeas.
Carvi.	Hyoscyamus.	Ribes nigr.
Caryophyllata.	Hypericum.	Rosa.
Centumnodia.	Juniperus.	Rosmarinus sylv.
Chamæmorus.	Lamium album.	Ros folis.
Chamomilla nostr.	Lapathum acutum.	Rubus idæus.
Conyza.	Lilium convallium.	Salix.
Cotula foetida.	Linaria.	Sanicula.
Chelidonium majus.	Linum catharticum.	Satyrrium.
	minus. Malva vulgaris.	Saxifraga alb.
Cicuta.	Marrubium album.	rubr.
Cicutaria.	Mentha sylvestris.	Scabiosa.
Confolida media.	Millefolium.	Scrophularia.
	regalis. Morfus diaboli.	Sedum minus.
Corylus.	Myrtillus.	Serpillum.
Crepitus lupi.	Myrtus brabantica.	Sigillum Salomon.
Cucuta.	Muscus arboreus.	Solanum.
Cyanus.	caninus.	Sophia.
Cynoglossa.	cumatilis.	Sorbus aucuparia.
Cynobatos.	clavatus.	Taraxacum.
Daucus sylvestris.	erectus.	Telephium.
Dulcamara.	Islandicus.	Thlaspi.
Equisetum.	pyxidatus.	Tilia.
Eryfinum.	Nepeta.	Tormentilla.
Eupatorium.]	Nymphæa.	Trichomanes.
Euphrasia.	Origanum.	Trifolium album.
Tussilago.	Pentaphyllum.	aquatic.
Filix.	Pedicularis.	Tussilago.
Fragaria.	Perficaria.	Valeriana minor.
Fraxinus.	Pimpinella.	Verbascum.
Fumaria.	Pinus.	Veronica.
Galium.	Plantago.	Vitis idæa.
Gentiana alb.	Polypodium.	Ulmus.
Gentianella.	Primula.	Ulmaria.
Geranium Robert.	Prunella.	Urtica major.
Gnaphalium.	Pulmonaria maculos.	Urtica.
Gramen.	Pulfatilla.	Uva urfi.
Hedera terrestris.	Pyrola.	Vulvaria.
Angelica fativ. }		
Rhodia. }	ex alpihus Lapponicis.;	

Arnica	}	e Westrogothia, Smolandia.
Scorzonera		
Spina cervina		
Bellis minor	}	e Scania campestri.
Cichorium		
Ononis		
Stoechas citrina		
Bryonia	}	e Scania.
Calamus aromat.		
Consolida major		
Matrifylva		
Norlandicæ Bacc.	}	e Norlandia.
Tanacetum		
Linnæa		
Coccognidium		
Ebulus	}	ex Oelandia.
Hirundinaria		
Efula		
Sorbus fat.		

Porro ex iis, quæ dicta sunt, prono, ut dicitur, fluit alveo, nec eas plantas foris acquirendas esse, quæ in HORTIS nostris culinaribus, abundanter & parvo sumtu propagari queunt; ejusmodi sunt:

<i>In agris:</i>	Brassica.	Abrotanum.
Triticum.	Rapa.	Abfinthium pontic.
Avena.	Portulaca.	Balsamita.
Hordeum.	Spinacia.	Tanacetum crisp.
Linum.	Atriplex.	Salvia.
Cannabis.	Acetosa rom.	Thymus.
Lupulus.	Nasturtium ind.	Anethum.
<i>In cultis:</i>	Petroselinum.	Matricaria.
Allium.	Apium.	Coriandrum.
Porrum.	Basilica.	Daucus.
Cepa.	Majorana.	Pastinaca.
Lactuca.	Satureja.	Levisticum.
Beta.	Hysopus.	Faba.

Pisum.	Sinapi.	Asparagus.
Phaseolus.	Cerefolium.	Raphanus.
Pimpinella ital.	Armoracia.	

Nec sicco, ut ajunt, pede, prætereundam duco, turpem nationis nostræ defidiam in plantandis variis plantis officinalibus, quæ tamen non minus sub nostro climate crescere & luxuriare possent, ac in Germania & Hollandia fieri videmus. In hisce locis, plura hominum millia, harum plantatione, non tantum vitam sustentant, sed etiam frequenter magnas contrahunt divitias; vendunt enim eas nobis aliisque arctois nationibus, non contemnendum inde obtinentes lucrum, licet sæpe corruptas plantas pro recentibus tradant. In Scania, Provincia nostra maxime australi (*), ea præsertim parte, quæ juxta mare sita, æque miti climati; ac unquam Hollandia, subjacet, omnes fere plantæ æstate ad maturitatem pervenire, & hiemis vim ferre possent, quas in Hollandia vigere novimus; inprimis circum Scanoram, Heleburgum & Ystadium, ubi si HORTUS quidam PHARMACEUTICUS fundaretur, bene nobis consultum foret.

Ejusmodi plantationi instituendæ, determinata agri area adsignanda est, quæ tali situ gaudeat, ut elevata versus boream, depressâ vero & aquosâ versus austrum esset. Sic contingeret, ut plantæ, quas tam notus, quam aquilo afflat, in aridis juxta ac humidis locis ad votum crescerent. Hortus autem hicce Pharmaceuticus, prius topiario vivo densoque cingendus est, vel ex *Oxyacantha*, quæ optime flatum fert, vel ex *Sambuco*, quæ in campis felicissime provenit, vel denique ex *Salice viminali*, quæ commodissimam adfert umbram. Intra hoc topiarium, porticus ex *Ulmo* aut *Fraxino* facienda est, quæ emineat, ut flatum urentesque solis radios arceat

*) *Iter Scanic. 263.*

ceat a tenellis plantis. In Hortum aqua limpida adducenda erit, illa enim, quæ ex puteis & fontibus hauritur, ob acrimoniam ei insitam minus apta est; fluvialis autem fini huic in solidum responderet. Hunc in modum, horto nostra munito, frigidarium ad partem borealem extrui deberet, in quod, sub frigidissimis brumæ diebus, plantæ tenellæ, ut ab hiemis injuria defendantur, inferri possent. Plantator perspectum habeat, qua terra, quoque solo, quævis planta lætissime progerminet; ut sciat e. gr. *Afarum*, *Arum*, *Dictamnium album* &c. in umbrosis ferenda esse; *Lilium album*, *Lævendulam*, *Thymum*, *Rutam*, in arenosis; *Rhabarbarum* in argillosis; *Scordium*, *Pulegium* in locis subhumidis &c. &c.

Plantæ, in ejusmodi Hortum introducendæ, vel perennes sunt, vel annuæ; harum tanta copia, quanta Pharmacopolis nostris sufficere possit, ferenda.

<i>Arbores:</i>	<i>Chamæpitys.</i>	<i>Xanthium.</i>
<i>Populus nigra.</i>	<i>Cicer.</i>	<i>Geranium moschat.</i>
<i>Morus.</i>	<i>Citrullus.</i>	<i>Carduus Mariæ.</i>
<i>Berberis.</i>	<i>Coris.</i>	<i>benedictus.</i>
<i>Genista.</i>	<i>Cyminum.</i>	<i>Perennes:</i>
<i>Lauro-Cerasus.</i>	<i>Cucurbita.</i>	<i>Ageratum.</i>
<i>Buxus.</i>	<i>Elaterium.</i>	<i>Alcanna spuria.</i>
<i>Sabina.</i>	<i>Eruca.</i>	<i>Alkekengi.</i>
<i>Caprifolium.</i>	<i>Ervum.</i>	<i>Anthora.</i>
<i>Cerasus.</i>	<i>Fœnum græcum.</i>	<i>Aristolochia.</i>
<i>Ribes varium.</i>	<i>Lupinus.</i>	<i>Arum.</i>
<i>Juglans.</i>	<i>Lens.</i>	<i>Asphodelus.</i>
<i>Annua:</i>	<i>Melissa turcica.</i>	<i>Bella donna.</i>
<i>Ammi.</i>	<i>Mercurialis.</i>	<i>Bistorta.</i>
<i>Anisum.</i>	<i>Nigella.</i>	<i>Branca urfi.</i>
<i>Antirrhium.</i>	<i>Papaver.</i>	<i>Chamomilla rom.</i>
<i>Botrys.</i>	<i>Psyllium.</i>	<i>Chamædrys.</i>
<i>Canariense.</i>	<i>Piper Indicum.</i>	<i>Calamintha.</i>
<i>Camphorata.</i>	<i>Perfoliata.</i>	<i>Ceterach.</i>
<i>Carthamus.</i>	<i>Calendula.</i>	<i>Crocus.</i>
<i>Cataputia.</i>	<i>Nasturtium aquatic.</i>	<i>Cyclamen.</i>

Cheiri.	Mentha spicata.	Scleara.
Dentaria.	crispa.	Sefeli.
Dictamnus albus.	Melilotus.	Santolina.
Doronicum.	Mandragora.	Stoechas arabica.
Elaterium.	Meum.	Tunica.
Endivia.	Pœonia.	Vinca.
Enula.	Parietaria.	Uvularia.
Fœniculum.	Peucedanum.	Betonica.
Galega.	Phu.	Aquilegia.
Gratiola.	Phytolacca.	Aristolochia fabacea.
Gallitricum.	Polium.	Afarum.
Helleborus albus.	Pyrethrum.	Enula.
Horminum.	Pulegium.	Lithospermum.
Imperatoria.	Rosmarinus.	Numularia.
Iris nostras.	Rosa.	Petasites.
Lilium album.	Rhaponticum.	Pimpinella Italica.
Lobelia.	Rhabarbara monach.	Scolopendra.
Lapathum sanguin.	Rubia.	Scordium.
Lavendula.	Ruta.	Sempervivum.
Liquiritia.	Rufcus.	Verbena.
Marum.	Saponaria.	Conyza.
Malva arborea.	Scrophularia aquat.	Efula.
Melissa Canariensis.	Siler.	Viola.
citrina.	Soldanella.	

Illæ denique restant plantæ, quæ, ut nulla industria in patria ali queunt, ita omnes ab exteris comparandæ sunt.

<i>Asiatica.</i>	Cassia lignea.	Affa foetida.
Zingiber.	caryophyllat.	Vomica.
Cardamomum.	Myristica.	Anacardium.
Paradisî grana.	Anisum stellatum.	Santalum.
Costus.	Malabathrum.	Behen oleum.
Curcuma.	Ignatii Faba.	Rhabarbarum.
Galanga.	Camphora.	China radix.
Zedoaria.	Aloë.	Thea.
Piper.	Sanguis draconis.	Sagu.
Cubebe.	Gutta.	Coffea.
Acmella.	Opium.	<i>Africana.</i>
Caryophyllus.	Euphorbium.	Myrrha.
Cocculi.	Catechu.	Bdellium.
Cinnamomum.	Indigo.	Sagapenum.
P...vium.	Benzoë.	Ammoniacum.

Opo-

PLANTÆ OFFICINALES.

25

Opobalsamum.	China.	Cacao. ¹
Olibanum.	Cascarilla.	Vanilla.
Storax.	Saffraſas.	Saponaria Nucl.
Galbanum.	Winteranus.	<i>Europæa.</i>
Scammonium.	Campechia.	Oliva.
Sarcocolla.	Braſilia.	Capparis.
Tamarindus.	Guajacum.	Ladanum.
Sesamum.	Copaiva.	Tragacantha.
Cinæ ſemen.	Tolu.	Maſtix.
Acacia vera.	Peruvianum baſam.	Terebinthina cypria;
Caffia fiſtula.	Senega.	Hypociftis.
Spica Indica.	Collinſonia.	Siliqua dulcis.
Schoenanthus.	Simaruba.	Piſtacia.
Alcanna.	Ceanothus.	Spica celtica.
Sebeſtena.	Orleana.	Balaufſtia.
<i>Americana.</i>	Styrax liquida.	Cynomorium.
Contrajerva.	Tachamahaca.	Camphorata.
Ipecacuanha.	Anime.	Senna.
Jalappa.	Elemi.	Scilla.
Mechoacanna.	Caranna.	Gentiana.
Sarſaparilla.	Peragua.	Suber.
Ginſeng.	Caffine.	Agaricus.
Senega.	Anacardium occid.	Spongia.

LII.

CENSURA SIMPLICIUM

SUB PRÆSIDIO

D. D. CAR. LINNÆI

proposita

A

GUSTAV. JAC. CARLBOHM
Holmenfi.

Upsalæ d. 19. Decembr. 1753.

CAPUT PRIUS.

§. I.

Si varias illas consideremus infirmitates, quibus corpus humanum sæpissime laborat, statim apparet, Medicinam non solum summe utilem, verum etiam plane necessariam esse scientiam; hujus enim beneficio corpus nostrum in statu sanitatis conservatur, hujus beneficio contra morbos munitur, hujus denique beneficio restituitur valetudini, dum morbis laborat, atque sic hujus ope conservatur, quod a natura nobis carissimum & pretiosissimum est datum. Hac igitur arte quid dignius? quid utilius? quid magis necessarium cogitari potest?

§. II.

Sed ut nihil simul inventum atque perfectum est, ita nec almæ nostræ Medicinæ ad debitæ perfectio-

fectionis fastigium ascendere licuit; sed a primordiis sat exiguis magis magisque incrementa cepit. Non itaque negamus, veteres æque ac recentiores, variis calamitatibus pressos, egregia multa suaque non defraudanda laude invenisse Medicamenta. Hæc tamen, Seculis barbaris, qua magnam partem, oblivionis caligine sepulta fuerunt, idque eam imprimis ob causam, quod vetustioris ævi Mystagogi artem nondum didicissent, Res Naturales adeo distincte & complete definiendi, ut inter se probe distingui possent, unde postea factum, ut non confundenda confunderentur. Accedit, quod Medicina veterum, cognitione imprimis Empirica fundata erat, quam quidem rationem artem mēdendi stabiliendi, nos non rejicimus; Sed eandem potius tanta, quanta subtilem unquam theoriam, dignam judicamus laude. Quidquid tamen sit, hac ratione evitari non potuit, quin, partim ob malam morborum delineationem & classificationem, partim ob fidem auctoribus non satis habendam, partim etiam ob naturam ægroti Medicamento imputatam, interdum irrepererint fallaciæ.

§. III.

Tenebris demum pulsus Scientiarum, ille tandem illucescere cœpit dies, quo Auctores *Medicamentorum Simplicium* Historiam e Scriptis veterum colligerent, simulque ostenderent, quænam Plantæ, sub hoc vel illo nomine, a veteribus indicarentur; At magna difficultas, non tam facile superanda, hic sese obtulit, partim inde, quod Plantæ, uti antea dictum, nec rite definitæ, nec in formam redactæ essent Systematicam, partim quoque inde, quod Græcorum plantæ auctoribus ad manus non essent. Hinc facilis est conclusio, quam incertæ tunc temporis fuerint plantarum determinationes, dum inter Auctores ipsos infinitæ de hac re intercesserunt controversiæ; Varias deinde Plantas, ob insignem quendam

dam usum Medicum, in Pharmacopolia introduxerunt recentiores Medici, quarum utilitatem Theoria non solum, sed & Experientia comprobavit.

§. IV.

Erroneæ & superstitiosæ illæ, quas Medici olim de influxu *Siderum* in Plantas, de *Signatura externa* & quæ sunt reliqua, foverunt sententiæ, certis herbis, in certis sanandis morbis, aliam majoremque attribuerunt vim & efficaciam, quam qua revera instructæ fuerunt. Et has præconceptas opiniones, aliorumque data exempla, tam valida fuisse experti sumus, ut nonnullæ Sectæ, Medicamenta quoque HEROICA, e. g. *Opium*, *Mandragoram*, *Chin-Chinæ corticem* aliaque proscripserint, horumque in locum nulla alia, quam insipida, inodora, inertia, oleracea & effœta, e. g. *Beccabungæ*, *Bellidis* Herbam aliasque substituere sint ausi. Annon itaque experimenta a medii ævi Medicis instituta, digna sunt, quæ severissimam subeant censuram, dum non nisi composita longasque remediorum formulas præscripserunt, cum tamea Species morborum ad Genera referre, nedum eas a se invicem distinguere noverint, licet species diversæ unius ejusdemque generis, agnoscant causas longe diversissimas, ut una eademque medicina nequeat valere semper in eodem genere. Si itaque Medicinam ad perfectionem unquam ascendere oportet, hoc, ut principium & lex sancte servanda, assumendum est: *Species morborum inter se quam accuratissime distinguendæ, nec nisi simplicia præscribenda Medicamenta.* Interim hanc metam prius forte attingere non licebit, quam usu receptum fuerit, non nisi simplicibus solum, quantum fieri potest, uti Medicamentis. Quasdam etiam hac in re habemus prærogativas veteribus ignotas, plura scilicet experimenta & majorem de affinitatibus plantarum cognitionem, tandemque uberius percepimus, quomodo

modo sensus, olfactus puta & gustus, virtutibus vegetabilium investigandis, inserviant, adeo, ut ordine cujuscunque plantæ naturali cognito, & collato cum *odore ejusdem & sapore*, non adeo facile nobis persuadeamus, hanc vel illam herbam alienam ab illa exercere virtutem, quæ sensuum ope investigata fuit.

§. V.

Hæc omnia considerantes, non possumus non a REGIO COLLEGIO MEDICO petere, ut ÆSCULAPII Satellites, primo præcipueque *Species morborum cognoscere*, secundo, *quantum fieri potest, Medicamentis uti simplicibus*, tertio denique, *justa & sufficienti dosi simplicia præscribere jubeantur*. A Medicamentis enim heroicis, narcoticis, vomitoriis & purgantibus, satis superque edocti, novimus, quantum periclitemur, si justo major sumatur dosis, nec non quam incassum foret, ea, dosi refracta, præscribere. Non sine ratione itaque metuimus, ne mitiora sæpissime Medicamenta tam parva dosi præscribantur, ut naturam haud immutent; sed suspendendo curam ægroti expectando agant. Hujus rei veritatem plurimis corroborarem argumentis, nisi a scopo alienum esset. Quantum denique præconcepta illa opinio, de omnibus excludendis VENENATIS, incrementa Medicinæ impediverit, incredibile est dictu, cum tamen optimum Medicamentum, majori dosi sumtum, in venenum sæpius vertatur, & præsentissimum vicissim venenum, justa dosi adhibitum, præstantissimam Medicinam ferat.

§. VI.

Atque pauca hæc, quæ jam allata sunt, abusui ostendendo Medicamentorum sufficiant; Si vero ad Officinas nostras regrediamur, videbimus tabernas earum multitudine, quod dolendum est, Medicamentorum gravatas esse, quibus Medici nunquam
utun-

utuntur, quid? quod multa horum Pharmacorum nomine insigniri non debent. Multas quoque Pharmacopolæ colligunt asservantque partes plantarum inutiles, non considerantes, præstantissimam virtutem in una tantum earundem parte residere.

EXCLUDENDA.

ACETOSÆ HISPANICÆ *Radix* superflua, ratione Radicis Acetosæ nostratis.

ACETOSÆ ROTUNDIFOLIÆ *Herba*, nostrate *Herba* debilior, adeoque illam merito rejicimus.

ACORI VERI *Radicem* ex India accersere opus non est, dum Europa Calamum vulgarem nobis copiosissime offert.

ADIANTHI AUREI *Herba* valde inutilis.

AGERATI *Herba* destitui possumus, cum meliores habeamus.

AGNI CASTI *Semina* nimis dubia & incerta.

ALKEKENGII *Herba*, *Semina* superflua, *Baccæ* vero sufficientes.

ALTHÆÆ *Semina* Radicis vi carent.

ANGELICÆ SATIVÆ *Herba* inusitata, præcipua enim vis latet in Radice & Seminibus.

ANTIARRHINI *Herba* superstitione introducta.

ANTHOPHYLLORUM vis eadem ac Caryophyllorum Officinarum, adeoque superflua.

AQUILEGIÆ *Herba* dubia & suspecta.

ARI *Herba* valde inutilis est.

ASARI *Semina* ambigua sunt.

ASPALATHI *Lignum* superfluum.

ASPHODELI *Radice* carere possumus.

ATRIPLICIS SATIVÆ *Herba* (sicca) uti non debemus, viridis vero *Herba* culinaria.

ATRI-

ATRIPLICIS SYLVESTRIS *Herba* dubia.

BECCABUNGÆ *Herba*. Succus ejusdem e viridi *Herba*, uti reliqui *Succi* expressi, suam præstare potest utilitatem oleraceam, non videmus autem, quo jure *herba* exsiccata usui Medico inservire possit, licet a quibusdam magnopere laudata fuerit.

BEHEN ALBI *Radix* in Arabum tantum compositionibus adhibita fuit.

BEHEN RUBRI *Radix* hujus ævi Medicis inusitata; adstringentia nobis sufficientia profant.

BORRAGINIS *Herba, Flores*, conspicua quadam vi Medica non gaudent.

BRASSICÆ RUBRÆ *Semina* minus necessaria.

BRYONIÆ *Baccæ, Semina* dubia.

BUGLOSSI *Radix, Herba, Flores* abesse possunt, Medica enim eorum virtus ambigua.

CALENDULÆ *Semina* inutilia.

CANARIENSE *Semen*, præstans avium nutrimentum, Myropolis relinquendum.

CARDUI BENEDICTI *Semina* minus probata.

CARPOBALSAMI *Fruktus* rarus & virtute medica vix conspicuus.

CASTANÆ *Fruktus* culinares, *Cortex* vero anceps.

CATAPUTIÆ MINORIS *Seminum* usus haud fidus, hodie exolevit.

CENTUMNODIÆ *Herba* præcipua quadam non pollet virtute Medica.

CEREFOLII *Semina* in morbis nunquam usurpantur.

CHELIDONII MINORIS *Herba* oleracea.

CICHOREI *Semina* nullius usus.

COCHLEARIÆ *Semina* vix tanti momenti.

CON-

CONSOLIDÆ MAJORIS *Herba & Flores*, eadem qua
Radix non pollent virtute, adeoque inutiles.

CONSOLIDÆ MEDIÆ *Herba* incerta.

CONSOLIDA REGALIS *Flores* inusitati, in locum *Flo-*
rum Violarum substitui non debent.

CUPRESSI *Lignum* nullam meretur fidem.

CYANI *Floribus* commode caremus.

CYPERI ROTUNDI *Radix* abesse, **LONGI** vero *Ra-*
dix, eadem pollens virtute, asservari potest.

DAUCI SYLVESTRIS & SATIVÆ *Semina* (distincta).

Minus necessarium ducitur, utriusque distincta
 servare semina, ex alterutra tantum collecta suf-
 ficiunt, cum iisdem gaudeant viribus.

ENDIVIÆ *Semina* inutilia.

ENULÆ *Flores* vi *Radicis* non pollent.

ERYNGII *Herba* excludenda, *Radix* tantum asser-
 vanda.

ESULÆ *Herba* supervacanea. *Radix* una cum *Cortice*
 ejusdem sufficiens.

EUPHRASIÆ *Herba* valde dubia.

FAGI *Fruktus* rejiciuntur.

FUMARIÆ *Semina* obsoleta.

FUNGUS BEDEGUAR *Pharmacum* dubium.

GALANGÆ MAJORIS *Radix* rejici quidem potest, &
Minoris tantum *Radix* asservari, cujus vis & major
 est & suaveolentior.

GALEGÆ *Herba* a Medicis magnopere quidem lauda-
 ta fuit, nescio tamen, an satis fida sit?

GRANA PARADISI & Cardamomum ea inter se jun-
 guntur affinitate, ut a Medicis promiscue usurpa-
 ri possint.

GRANA TIGLIÆ vel TILLI *drastica & inusitata.*

HEPATICÆ ALBÆ *Herbæ Florumque* vis incognita.

HEPATICÆ NOBILIS *Flores* præcipua quadam vi Medica non innotuerunt.

HERMODACTYLI *Radix* tanquam specifica in Rheumatismo & Amaurosi laudata, vis autem ejus nondum satis approbata fuit.

HIRUNDINARIÆ *Herba* eradicanda & *Radix* tantum servanda.

HYOSCYAMI *Radix* Medicamentum omnino incertum.

HYSSOPI *Semina* nunquam usurpantur.

LACTUCÆ *Herba* culinaria.

LAPATHI ACUTI *Herba* superflua.

LAVANDULÆ *Semina* minus necessaria.

LILII *Antheris* instar insignis Emmenagogi utuntur quidem Medici, nobis tamen aliis ejusdem virtutis debiliores sunt.

LITHOSPERMI *Semina* incerta porrigunt Medicamenta.

MAJORANÆ *Semina* nunquam præscribuntur.

MALVÆ ARBOREÆ *Flores & Semina* omnino abesse possunt.

MALVÆ VULGARIS *Semina* Radicis vi carent.

MELISSÆ CITRINÆ *Semina* inutilia.

MELISSÆ TURCICÆ *Herba*; *Semina* superflua.

MENTHÆ SYLVESTRIS *Herba* rejicienda, quatenus satis Menthæ Crispæ habemus.

MILII *Semina* tanquam inutilia in Medicina rejicienda.

MORSUS DIABOLI *Herba & Radix* tanta vi Medica prædita non fuerunt, quin hisce meliora haberi possint Pharmaca.

MYROBALANI facile omnes, a nobis præscribi non debent,

debent, rarius enim iis utimur, & præterea corrupti plerumque ad nos mittuntur.

NASTURTII INDICI *Herba* culinæ cedat.

NUCES AQUATICÆ culinæ potius quam Medicæ.

PASTINACÆ *Radix*; Hac carere omnino possunt Pharmacopolæ.

PAVANÆ *Ligno* carere possumus.

PENTAPHYLLI *Herba* superflua.

PERFOLIATÆ *Herba*, *Semina* fat fida non sunt Pharmacæ.

PETASITIDIS *Flores* incerti.

PHASEOLI *Semina* culinæ relinquenda.

PIMPINELLÆ ITALICÆ *Herba*, *Semina* ambigua.

PIMPINELLÆ ITALICÆ *Radix* adstringens quidem, sed quoniam multitudo fortius adstringentium Pharmacopolia replet, ejusque vis in Hydrophobia nondum explorata satis fuit, ea quoque excludenda.

PLANTAGINIS LATIFOLIÆ *Radix*, *Herba* (sicca) superflua, *Semina* vero ob vim suam adstringentem remanere possunt.

POLII CRETICI *Herba* vix locum meretur, licet a Capivaccio valde laudata fuerit.

PORTULACÆ *Herba* culinæ, *Seminum* vero vis minus explorata.

PRIMULÆ *Herba* magis oleracea quam Medica.

PRUNELLÆ *Herba* adstringens quidem; superflua tamen.

PTARMICÆ *Herba* exul fiat, quatenus Millefolium eadem vi gaudet.

PULMONARIÆ *Maculosæ* *Herbæ* vis nondum satis explorata.

PULSATILLÆ *Herba* ceteris periculosior, & præterea

terea vis ejus non adhuc satis distincte demonstrata fuit.

QUERCUS *Glandes* rejici possunt.

RAPÆ *Semina* supervacanea.

RAPHANI *Seminibus* nec utuntur.

RHOEADIS *Herbam* missam facimus.

RICINI MAJORIS *Semina* incerta.

RORIS MARINI binæ in Officinis asservantur species, Hortensis una, Altera Hispanica; satis esset alteram retinere; alteram ejusque semina excludere, cum iisdem viribus polleant.

RORIS SOLIS *Herba* adhuc in morbis incerta, quamvis vi gaudeat singulari.

RUBI IDÆI *Folia* omnino abesse possunt, ad conciliandam enim nigredinem capillorum nunquam præscribuntur.

RUSCI *Semina* incerta sunt Medicamenta.

SALVIÆ *Flores & Semina* rejicienda, Folia tantum colligenda.

SANTALUM ALBUM supervacaneum, Citrino debilius.

SAPONARIÆ *Seminum* vis incognita.

SATUREJÆ *Semina* obsoleta.

SAXIFRAGÆ ALBÆ *Radix, Herba, Flores, Semina* incertæ virtutis.

SAXIFRAGÆ RUBRÆ *Herba* minime necessaria, *Radix* quoque valde incerta.

SCABIOSÆ *Flores* satis incerti.

SCORZONERÆ *Semina* supervacanea.

SENNE *Folliculi* commode rejiciuntur, & Folia tantum adoptantur.

SESELI CRETICI *Semina* ambigua simul ac superflua.

SILERIS MONTANI *Semina* superflua, plura namque eadem vi habemus præstantiora.

SPINACIÆ *Semina* quoad virtutem ambigua.

TABACI *Semina* superflua.

TAMARISCI *Folia*, sufficiente *Ligno & Radicis Cortice*, omittenda.

TARAXACI *Herba* absit.

THYMI CRETICI *Herba* raro quidem usurpatur, licet *Thymo Vulgari* fortior, qui tamen sufficit.

THYMI VULGARIS *Semina* inusitata.

TORMENTILLÆ *Herba* effœta.

TUNICÆ *Semina* a Medicis non usurpantur.

TUSSILAGINIS *Flores* incerti.

URTICÆ ROMANÆ *Semine* destitui possumus.

USNEÆ *Herba* superstitiosa.

VERBASCI *Flores* *Herba* imbecilliores, adeoque inutilis.

VERBENÆ *Herba* superstitione Veterum introducta, sat fidorum experimentorum experts.

VERNICIS *Resina* pictoribus relinquenda, nisi servaretur pro *Hæmorrhoidibus*.

VICTORIALIS LONGÆ *Radix* superstitione introducta.

VIOLARIÆ *Herba*, minus tutum Laxans.

VITIS *Folia* præcipua quadam virtute nondum confirmata.

CAPUT POSTERIUS.

§. VII.

Hiscæ exclusis, variæ adoptari possunt Plantæ, quarum vis recentioribus experimentis tam nota & patefacta fuit, ut de veritate eorundem ulterius dubitare

bitare haud fas sit. Quidam vero hanc forsitan injicient objectionem, eas scilicet herbas *difficiliter obtineri*, quae in reliquis Europæ Officinis non asservantur; forsân quoque aliorum *experimenta in dubium* trahere volent, cum satis experimentorum a nobis institutorum desit. Prius obstaculum facile superatur, si, solutis pecuniis, quibus omnia veneunt, locus Plantarum natalis cognitus fuerit; posterius vero haud approbandum existimamus, quatenus plurimum Nationum testimoniis, ut & Virorum eruditissimorum certissimis experimentis superstructum est: Sin minus, quæ detecta & patefacta sunt in scientiis, nullius essent utilitatis. Præterea quoque Medicorum officium erit, omnem navare operam, ut, in morbis mortiferis, tam præstantia sibi acquirant Pharmaca, ut commodo generis humani sufficiant.

Hanc ob causam Regii Collegii Medici censuræ sequentia Medicamenta, e regno Vegetabili deprompta, submittere ausus sum, quæ antea a Pharmacopœis nostratibus recepta non fuerunt, ut:

ACMELLA ex Insula Zeylon, ob vim diureticam & virtutem in *Calculo* singularem Seculo præterlapso satis cognita fuit, & si hæc deficiat, *Sigesbeckia* ejus in locum substitui potest.

ACTEÆ Radix in *Asthenia* five Languore frigido, unicum tantum est Medicamentum, cujus, Americam septentrionalem inhabitantes, effectum detexerunt, teste Coldenio.

ALKANNÆ Radix, e Gallia Narbonensi, a Lithospermo Tinctorio desumpta, minime prætereunda est, ob speciosam illam Tincturam, nec ejusce in locum *Anchusa Officinalis* Radicem ab exteris accersere opus est.

BACCÆ NORLANDICÆ refrigerantes & simul

cordiales sine pari, in febribus putridis eximie, nobis propriae.

BELLADONNÆ *Baccæ* a Gesnero dudum in *Dysenteria* contagiosa usurpatæ fuerunt, nec veneni metus dissuadeat, dum moderata solum adhibeatur Dosis. *Folia* in Cancro nuper inclârũere opera Cl. Lambergen.

BRITANNICÆ *Radix*, juxta aquas crescens, in ulceribus Cacoëthicis specifica, per totum Regnum hodie cognita & approbata, virtute ejusdem a Nobiliss. D:no PRÆSIDE demonstrata.

CHAMÆMORI *Baccæ condita*, quas Patria nobis offert, uti Pharmacum in Febribus ardentibus, Scorbuto aliisque humectans & refrigerans eximium, minime negligendæ sunt, inprimis, quoniam præstantius ejusdem virtutis medicamentum haud detectum est, quin magis acidum, adeoque magis debilitans sit.

CAMPESCANUM *Lignum* a recentioris ævi Medicis in *Dysenteria* magnopere laudatum.

CAMPHORATÆ *Herba* e Gallia Narbonensi, in *Hydrope*, teste Magnolio & Burleto, notissima, ut & in *Asthmate* humido, ex Actis Parisinis in *Rheumatismo*, *Hysteria* aliisque, eximia vi diuretica calida & sudorifera.

CASSINÆ *Folia*, *Variolis* optimum Medicamentum, fermentationem sanguinis nimis vehementem cohibens, nec tamen facultatem expulsiuam penitus ligans; expectorationem promouet, pulmones tutatur, & impedit, ne invadant variolæ caput aut guttur. *Marlow* apud *Dale Pharmacop.* p. 348. Magnum sane Medicamenti elogium, quod intactum non relinquunt Medici.

CEANOTHI & LOBELIÆ *Radices* optimæ in *Syphilitide*, Noveboracensibus sylvestribus Nationibus

nibus usitatissima, detecta per D. n. Prof. KALM.

COLLINSONIA e Philadelphia, Canada, tanquam specifica in *Colica puerperarum*, à D. n. Coldenio laudata, a Barthramio vero confirmata.

CORIDIS *Herba* e Gallia Narbonensi, Planta amarissima, Arabum Catholicum in *Syphilitide*, teste Shavio.

CONYZÆ *Herba* europæa, tanquam divinum quoddam Pharmacum in *Dysenteria* æstimanda, confirmata a Ruthenis in expeditione contra Turcas.

COTULÆ *Herba* in passione *Hysterica*, *Hydrope*, *Asthmate* & *Scrophulis* eximia, teste Fullero.

DIERVILLA in *Syphilitide* fatis proficua, quam D. nus Prof. KALM detexit.

DULCAMARÆ *Stipites*, apud nos frequentes. Folia Solani in usum Pharmaceuticum olim collecta fuerunt, minoris autem utilitatis: sed per aliquot jam annos, magno cum levamine usurpati fuerunt *Stipites*, tanquam Medicamentum Sanguinem mundificans, in *Decoctis Mundificantibus* & *Lochia pel- lentibus*, ut & in morbis *Arthriticis* præscripti.

ELATERIUM ALBUM, Heroica Medicina, veteribus usitatissima, diu neglecta ob veneni suspicionem, revocata per Listerum, hodie famam & auctoritatem assecuta est.

FABA IGNATII, ex Insulis Philippinis, in *febris* bus exanthematicis, & intermittentibus, inque morbis *soporosis*, *Asthmate* & *Ecclampsia* egregium Medicamen.

FUNGUS MELITENSIS e Sicilia, Melita, Mauritania, cujus vis in *profluentis Sanguineis* cetera magnopere superat Pharmaca, laudatus a Boccone, confirmatus vero in Actis Bononiensibus.

GALIUM LUTEUM, cujus *coma florifera* Anton Jussæus quotidie in Passione *Hysterica* cum fructu usus est.

GEUM PALUSTRE ab incolis Americæ septentrionalis in *febris intermittenibus*, loco Chinæ, magno cum fructu usurpatur, teste D. Prof. KALMIO, confirmatum experimentis D. D. Bergii. In gratiam pauperum omnino colligendum esse existimamus.

HYPOCISTIDIS Succus ex Europa Australi & imprimis Hispania, in morbis *evacuatoriis* insignis.

JUGLANDIS Fructus contra *vermes*; & *dissipimenta* quoque fructuum, apud Hibernos olim in *Dysenteria castrensi* specifica, negligenda non sunt.

LAPATHISANGUINEI Radix inter omnia Lapatha maxime tonica, in *Dysenteria* eximia, facillime in hortis nostratibus crescens.

LAURO - CERASI Folia per Belgium usitatissima pro infuso in morbis *pulmones depascentibus*.

LINI CATHARTICI Herba laxans, in morbis *Nephriticis*, *febris intermittenibus*, ut & in *Hydrope* præstans, Medicorum libris notissima.

LINNÆÆ Herba per Norlandiam in *doloribus Rheumaticis*, *Ischiadicis* interne & externe usitatissima, ideoque in Dania officinas pharm. intravit. |

MELISSA CANARIENSIS, ab odore ejus fragrante camphorato, ad virtutem ejus maxime resorbentem facile concludere possumus.

MENTHA PIPERITA cum in hortis nostris facillime proveniat, & reliquis speciebus scopo resolvente & refrigerante antecellat, minime sit negligenda.

MONARDÆ *Herba* ad sedandas *Febres intermittentes* in America Boreali per totam Nationem usurpatur, teste D. KALMIO.

MUSCUS CANINUS tanquam specificus in *Hydrophobia*, a Sloaneo & aliis proclamatus.

MUSCUS CUMATILIS contra *vermes* intestinorum, rusticis nostratibus tritissimus & heroicus.

MYRTI BRABANTICI *Herba*, in *Scabie* Euporiston Simonis Pauli.

PEDICULARIS *recens* inprimis & *viridis*, quondam in *fistulis* & *ulceribus simudis* a Schwenckfeldo demonstrata, nuperrime vero in Act. N. C. confirmata.

PERAGUÆ *Folia*, vomitoria, purgantia & sudorifera ratione Doseos, a Robinsono in *Colica Nephrítica* & a Marlovio in *Diabete* tanquam specifica approbata, locum sane merentur.

PHYTOLACCÆ *Succus* specificus in *Cancro*, per totam Europam nuper innotuit.

PROFLUVII *Radix* in *alvo fluente*, confirmata a Societate Edinburgensi, ex Asia petenda.

RIBES NIGRUM, cujus vis pellens singularis plane & in Medicina Boum decantatissima, a Pharmacopœis colligi debet.

SABADILLÆ *Semina* Pediculos infantum præ omnia medicina occidunt, ideoque non rejicienda, quamvis planta, e qua defumantur, lateat.

SAPONARIÆ *Nuclei* in *Chlorosi* Specifici, adoptari possunt.

SCROPHULARIÆ AQUATICÆ *Herba*, ut corrigens Sennæ, ex Actis Parisinis, Boerhaavio aliisque laudata.

SENEGÆ Radix, e Virginia, contra *febres inflammatorias* & *morsus Serpentum* valde præstans, fatis superque demonstrata a Tenent. Laus ejusdem Medicamenti, a singulari suo sapore, acidulo nempe & calidissimo, confirmatur.

SERPENTUM Radix, Ophiorrhiza dicta, ligno Colubrino in Pharmacopoliis præferenda, *Amer. acad.*

SOPHORA ex India, omnium præstantissimum in Cholera Pharmacum, a Rumphio demonstrata.

UVÆ URSI Folia tanquam Pharmacum corroborans & adstringens validissimum.

VITIS IDÆÆ Bacca indigenæ quoque & maxime refrigerantes.

VULVARIÆ vis in passione *Hysterica* a Fullero usitata.

LIII.

CANIS FAMILIARIS,

SUB PRÆSIDIO

D. D. CAR. LINNÆI

propositus

ab

ERICO M. LINDECRANTZ

O. Getho.

Upsalæ d. 21. Dec. 1753.

L. N. 3.

PRÆFATIO.

Nihil in rerum natura existit, quo mentes humanæ magis delectentur, animique mortaliū in admirationem excitentur, quam consideratio innumerarum illarum dotum, quibus Omnipotens Creator *Quadrupedia* instruxit; mirum itaque mihi videtur, quod illorum historia, fere in hunc usque diem, dum reliquæ scientiæ, recentiorum industria, veterum se exuerunt fabulis, Zoologia nempe Quadrupedum, adhuc coacta fuerit in pannosis suis vestimentis sese ostendere.

Animal illud notissimum, quod merito Martyr Medicorum dicitur, CANEM scilicet, cujus descriptionem qualemcunque cum historia, heic tradere

re constitui, non ineptam esse materiam, Speciminis Academici loco, edendam, et a nemine mihi vitio vertendam, puto; nec dubitavit illustrissima Regia Scientiarum Academia Londinensis *Canem* in suum insigne eligere.

Hic idem Canis, apud omnes fere nationes, tantam invenit gratiam, ut in ædibus illarum adoptetur, & propriis earum eduliis nutriatur; immo nobiliores Domicellæ atque Matronæ illum in deliciis gentis humanæ sepe habent, cum Melitæi cælli, Clientum instar ipsis sunt. Nec quisquam credat, hoc argumentum fat esse pertractatum, quamquam *Cajus* de Canibus Britannicis, & *Paulinus* in *Cynographia* sua prolixè de Canibus scripserint, ut alios taceam, quos Benevolus Lector sibi familiares reddat, si multa hac in re scire cupiat. Instituti ratio jam mihi non permittit plura hac de re proferre, quàm quæ inprimis ad historiam naturalem attinent, nam si omnia ad historiam Litterariam, anatomiam comparatam, Medicamentorum compositiones &c. pertinentia, commemorare vellem, opella hæc in volumen ad cresceret, & vix finem attingerem.

§. I.

G E N U S.

CANIS est *quadrupes* ordinis *Ferini*, cui **Dentes Molares** superiores feni, inferiores septeni.

Primores superiores sex: lateralibus longioribus.

inferiores sex: extimis, latere extimo, denticulo instructis.

Canini solitarii: superiores distantes a primoribus: inferiores distantes a molaribus.

§. II.

§. II.

SPECIES.

Ad hoc genus, præter *Canem* nostrum *domesticum*, pertinent quoque: *Lupus vulgaris*, & *aureus*, *Hyæna*, *Vulpes campestris* & *vulgaris* atque *alba*, quos aliis relinquo; nam primam speciem mihi satis superque sufficiat pertractasse.

Canis hic, in systemate naturæ N. D. Præsidis, a reliquis speciebus hujus generis distinguitur *Cauda sinistrorsum recurva*, quæ nota characteristica in hac specie tam singularis est, ut inter quadrupedia vix unquam unum reperiat, quod caudam hoc modo reflectat; cum enim sub cursu non recta incedat, sed latus dextrum antice obvertat, necesse est, ut cauda a latere adverso seu contrario reflectatur, ne aëri resistat; sin autem unus ex centum caudam dextrorsum flectat, non magis variat rem, quam homo digitis sex, suam speciem. Exempla ex anatomicis habemus, e quibus satis convinci possumus, quod structura corporum, tam animalium quam hominum, præternaturalis & interdum plane inversa fuerit, idque eo ordine, ut ventriculus cordis sinister fuerit dextrorsum & dexter sinistrorsum, & sic per totum corpus reliquæ partes ordinem servarunt perversum. Nulla mihi data fuit occasio ejusmodi Canem aperiendi, qui caudam flectit dextrorsum, quapropter aliis observandum relinquo, annon scilicet Ren dexter, qui alias sedem suam superne habet, apud tales inferius collocetur.

§. III.

VARIETATES.

VARIETATES canum fere innumeræ sunt, & prorsus pæres, quam reliquorum animalium. Præcipuæ

cipuæ apud auctores & quæ communiter nominantur, sunt sequentes:

1. *Canis domesticus* s. *villaticus*, magnitudine vulpis, Auriculis erectis, Cauda subtus fere lanata. Nostratibus *Hushund*.

2. *Canis Sagax*, vulgo *Vestigator*, Auriculis pendulis, Cauda minus recurvata, Digito spurio unguiculato ad tibias posticas, Occipite prominulo, vulgò *Venaticus* dictus. *Fagthund*.

3. *Canis Grajus* magnitudine Lupi, Rostro attenuato, Dorso convexo, Abdomine angustato, Cauda lævi, Pedibus angustis. Nostratibus *Wintbund*. Ob miram alacritatem in currendo, licet minus latret, in venationibus magna festinatione factis, usui est.

4. *Canis Mastivus* seu *Molossus*, magnitudine Lupi, undique torosus, crassus, Labiis inferioribus ad latera laxis & propendentibus. Ejusmodi sæpe inveniuntur in macellis & ad pecora a Lupis servanda apti. Nostratibus *Blodbund*.

5. *Canis aquaticus*, apud nos *Anglicus* dictus, notabilis Pilo nigro longo crispo, instar ovis. Hic præ ceteris docilis & fidelis; faciliusque aquam intrat. Nostratibus *Dogg*.

6. *Canis Melitæus*, est pygmeus, magnitudine Sciuri, Domicellarum oblectamentum, quem secum portant dum ambulant, in sinum excipiunt dum quiescunt & in lectum dum dormiunt. Nostratibus *Knäbund*. Hic parvus fit, dum catuli spina dorsalis spiritu vini & oleis acribus inungitur, & inedia premitur.

7. *Canis fricator* distinguitur Naso retuso, resimo, brevissimo, nigro; Corpore flavo, brevi, quadrato; Auribus pendulis, Communiter reliquis mitior

tior, & hoc ævo apud nos vulgatissimus evasit. Nostratibus *Mops*.

8. *Canis Vertagus* distinguitur Pedibus brevissimis, curvatis & Trunco longiore, in patriam introductus non ita pridem a gloriosissimo Rege FRIDERICO I; facilius cryptas & antra Vulpium, Mellium, & Cuniculorum intrat. Nostratibus *Hanse*.

9. *Canis extrarius* s. *Hispanicus* nuper etjam apud nos & imprimis ad aulas procerum & magnatum gratiam invenit, distinctus Corpore parvo, lævi, auriculis longis, propendentibus, lanatis. *li. Wgot. 117.*

10. *Canis avicularius*, Corpore sæpius variegato, Cauda truncata, quæ catulo adolefcente putredine et tabe corripitur ac decedit, superstite basi vix palmari. Nostratibus *Rappbõnsbund*.

11. *Canis ægyptius* nudus & depilatus, sæpius absque omni pilo, Cute nigra instar Morionis. Nostratibus *Nakenbund*.

§. IV.

DESCRIPTIO.

Describendis quadrupedibus haud mediocris sufficit exercitatio, nam sæpissime apud auctores observo cetera animalia, quam accuratissime, Quadrupedia vero quam pessime esse descripta.

Varietates Canum, ut nuper ostensum, quam plurimæ sunt; Permulti eam foverunt opinionem, ab initio plures fuisse Species; alii autem per partum hybridum & generationem æquivocam cum aliis Feris, tot varietates existisse. Si vero attentius inspiciamus speciem, unam eandemque esse, facile constabit.

Caput horizontale, antè oculos angustatum, pilis

lis brevioribus tectum. Cranium elevatum: vertice carinato.

Dentes Primores superiores sex, recti, paralleli: lateralibus remotis.

- - *Primores inferiores 6, paralleli: exterioribus lobulo laterali instructis.*

- - *Canini* udique solitarii; subulati, majores: superiores utrinque remoti; inferiores tantum postice remoti.

- - *Molares superiores sex utrinque; inferiores septem, acuti, sublobati.*

Labium superius obtusum, fornicatum, lateribus tegens inferius, antice lacuna longitudinaliter connivente excavatum.

- - Inferius margine laterali occultato; nudo, molli, obtuse denticulato instar cristæ.

Mustaces labii superioris ex vibrissis rigidiusculis, antrorsum flexis, quinque vel sex ordinum horizontalium, insidentibus papillis verrucosis: superiore ordine remotiore. Labium inferius antice plurimis papillis fetiferis adpersum est.

Nasus prominet ultra labium, obtusus, nudus, rugosus, humidiusculus. *Narium* foramina rotunda, extrorsum recurvata sinu lunari.

Oculorum Iris grisea, *Pupilla* nigra, *Membrana Nictitans* intra canthum oculi majorem, brevis. *Supercilia* vix ulla, quamvis pili in palpebra superiori, versus canthum minorem, promineant.

Auricula pilosæ, oblongo-ovatae, margine basos superiore reflexo, margine postico versus basum duplicato: interiore bilobo.

VERRUCÆ faciei septem.

a) *Unica* utrinque supra canthum oculi majorem.

β) *Uni-*

β) *Unica* utrinque in medio utriusque maxillæ.

γ) *Unica* utrinque extra dentes molares.

δ) *Unica* impar, sub gula.

Lingua lævis, obtusa, planiuscula, longitudinaliter canaliculata. *Palatum* transversim profunde fulcatum.

Collum teretiusculum, longitudine fere capitis.

Truncus teretiusculus, versus abdomen postice attenuatum.

SUTURÆ *velleris* distinctissimæ & singulares sunt XIII.

α) *Unica* utrinque ab auricula, per latera colli, flexuosa descendit ad basin sterni, & connectitur cum opposita, ubi vorticem non minus format, quam in medio itinere ad latus utrinque colli.

β) *Unica* impar a basi sterni ad eisdem apicem ducta, adnexa priori.

δ) *Unica* a flexura cubiti ad palmam.

ε) *Unica* ad anum brevis, transversalis.

η) *Unica* cingit anteriora auris, arcuata.

ζ) *Unica* ab umbilico, latera abdominis utrinque ambiens, ad inguina desinens.

ι) *Unica* ab ano ad poplites.

ξ) *Unica* brevissima ad canthum oculi minorem.

Suturæ & verrucæ totidem, Canem familiarem a Lupo diversissimam speciem, & omnes varietates ejusdem speciei esse, absolute evincunt.

Pedes antici Digitis quinque, semipalmati, vestiti: Digitis duobus intermediis æqualibus, longioribus; duobus lateralibus æqualibus, brevioribus; Pollice ad latus interius tarfi brevissimo. *Calcaneum* sub basi carpi, digiti forma, muticum, apice nudum.

Pedes postici anticis simillimi, sed absque pollice.

Ungues convexi, modice compressi, obtusi, in omnibus digitis fixi, quos vix retrahit, hinc obtusiores evadunt.

Cauda cylindrica, pedum fere longitudine, sinistrorsum recurvata, pilis vestita, quam hilaris recurvat, timidus vero inter femora inflectit.

Scrotum vestitum quoad partem. Præputium prominulum, vestitum.

Mammæ in Femina decem; quorum sex in abdomine, quatuor in pectore. At in Masculo Mammæ tantum sex in abdomine, in pectore vero nullæ.

Tot notæ speciales Canis, fatis superque ostendunt, varietates datas non constituere distinctas species. Ex datis etjam colligitur, *Verrucas naturales & Suturas velleris*, minime, uti hucusque a Zoologis omnibus factum, in descriptione Animalium prætereundas esse.

§. V.

I N G E S T A.

Ex dentium structura facile concludere possumus, quod animal sit carnivorum; non vero omnes appetit Carnes; testatur quotidiana experientia, eum Aves viroso odore infectas non tolerare: e. g. *Colymbus arcticus* globo perfossus, ex aqua non apportatur a Cane aquatico, qui quidem primo insultu avide illumprehendit, mox tamen ob odorem adversum demittit; sic ossibus anserum non vescitur, & multo minus *Accipitre, Corvo, Cornice*, aliisque. Naturæ Auctor sapientissime hoc modo odoras has aves, & imprimis rapaces, a morfu Ferarum convivarum & rapacium liberavit, quæ alias illis sæpissime cibus essent commodus. Teste D. D. HASSELLQUIST, itin. palæst. 232. in urbe Cairo, singulis annis, canibus stipendia dantur, quibus quoti-

die

die caro emitur, & extra urbem in Canum & Vulturum alimentum ejicitur, quo hi sustententur, qui conjunctis viribus cadavera consumant & aërem purificant, ubi inter se amicissime conspirant Canes, & Vultures, ut non tantum in eodem nido pul'os educent, sed & ex eodem cadavere cibum assumant amicissimi.

Cadavera, etjam putidissima, illis tanquam deliciae sunt. Canis enim, etjamsi in aula educatus, invenitur nullus, qui foetidissimum cadaver, data occasione non voret. Prædam non vulneri inhians, sed trahendo dilacerat, & dum esurit, ipsa ossa integra deglutire valet, quæ tamen, mirum dictu, in ventriculo solvuntur, ita ut nullum animal mihi notum sit, quod tam firma possideat organa chymificationis; inopia carnis, pisces, fructus, herbæ succulentæ & omnia ex farina parata, cibo inserviunt; vix ac ne vix quidem olera cruda & pure vegetabilia illum edere observamus.

Si ægrotat, ut sæpissime evenit Ingruente tempestate, quod ex nausea & odore foetido, quem spirat, colligitur, folia quorundam Graminum, præsertim *Triticum repens*, aut *canini*, vel *Dactylidis glomeratæ* assumit, quibus vomitus excitatur, sicque curatur. Satur cibus aut nausea correptus Canis, invidus ad pastum adigitur, si alius accersetur Canis, quem, ringente ore & dentibus denudatis, oculis fulgentibus & erectis pillis dorsalibus, cum murmure irato repellit. Si clanculum cibum abstulerit, quasi facti conscius, cauda demissa & incurvata in fugam se conjicit.

Potus ejus est aqua, & quidem in parva dosi, quam lingua exserta solum lambendo haurit, quia natus ejus prominens hauriendo bibere non sinit, ne narium foramina demergantur.

§. VI.

E X C R E T A.

Excrementa plerumque sunt scybala dura, &, quando ossa in cibum sibi assumit, *alba*, quæ a *Pharmacopœis album Græcum* sive *Magnesia animalis*, appellantur.

Natura eum docuit, non promiscue sua deponere excrementa, uti cetera animalia, sed supra stipites & lapides, vel alia sterilia loca; idque non sine causa: nam hæc excrementa nunquam vegetabilia a sunt, sed omni modo destruunt, quod inprimis apud Canes catenarios videtur, ubi omnes pereunt plantæ, exceptis *POLYGONO aviculari* & *SISYMBRIO Sophia*. Insecta ne hæc quidem excrementa attingunt, quoniam maximam vim septicam possident, quod olim perspicacissimus Listerus observavit, siquidem, dum quis calcavit excrementa nuper deposita, calceamenta, licet recentissima & fortissima, intra octiduum in eodem loco corrupta evadunt.

Urinam quoque ad parietes, lapides vel stipites libenter reddit, præprimis, si alius Canis antea eundem locum Urina irroraverit, idque femore elevato, & si plures conveniant superbi Canes, erectis in cervice pilis, alternatim naso anum alterius olfaciunt ac si inde familiam hariolarentur, & iteratis vicibus vel centies sæpe adspargunt sua urina, ut mirari liceat, unde tantam urinæ copiam acquirant, quod tamen Catelli imitari non possunt; qui caligas ex pilis Canum habent, hoc incommodum & contumeliam, ut ita dicam, pati inprimis coguntur.

§. VII.

M O T U S.

Canis expedite currit & multa vestigia irrita facit. Dominum suum proficiscentem facile sequi potest,

est, idque per totum fere diem, & licet roridus evadat, tamen non sudat. Sub motu vehementiori exserit ultra os linguam, cujus extensione magna & repetita retractione, tantum frigidi aëris haurit, ut sanguinem fervidum refrigerare possit. Aquæ facile innatat, sæpe panem ex aqua petit natando.

§. VIII.

Q U I E S.

Cubitus iturus semel vel bis plerumque circumvadit, ut commodum sibi eligat locum, & quam sæpissime supra pectus, capite ad latus reflexo, vel etiam Capite supra pedes anteriores, quasi supra pulvinaria, jacet.

§. IX.

S O M N U S.

Somnus admodum parvus & minime securus, licet sæpius cum stertore; quamvis enim dormiat, ad omnia, inprimis noctu, fere melius, quam si vigilet, attendit. Ideoque custodes nulli aptiores esse possunt his, qui etiam minutissima observant, & *levisomna canum, fido tum pectore, corda. Lucret.* Singulare est quod oscitet cum evigilat. *Somnia* sese sub somno insinuare apud canes, evincunt pedum motitatio & levis latratus, præsertim in junioribus.

§. X.

P R O P A G A T I O.

Catuliens fœmina, statim menstruat, vulvâ intumescit & sic sequitur libido. Canes vicini gregatim congregantur & illam circumquaque sequuntur; ad domum advigilant, & se invicem mordent, ubi parvuli Canes semper cedere coguntur; & quicumque succumbit, crudeliter ab omnibus procis morsibus appetitur; succumbens autem se in dorsum

proſternit ejulatu miſerrimo, nec alii, ut reliqua animalia, opem ferunt in anguſtiis conſtituto, ſed eundem morſu magis deſtruere conantur. Sub noctibus exeunte femina, audito ſono a remotiſſimis licet canibus, mox exeunt, replent plateas ululatu miſerrimo, ut hominibus vix ſomnus concedatur. Rabidæ libidinis Catula admodum ſollicita, hinc illinc diſcurrit, procos initio mordet, at illi eam, morſu licet maxime laceſſiti, nunquam adgrediuntur, niſi ſint caſtrati. Sub libidine ſua, quæ per novem ſolemniter dies durat, varios admittit canes; dum mas ſemper ſub copula, per aliquot horas, feminæ adeo cohæret, ut vix ſeparari poſſint. Mares admodum ſalaces, more libidinoſorum hominum, in ſenectute cœcutiunt; nullam gerunt illi curam ſuæ ſobolis, quoniam femina eſt Polygama; quæ lex in regno naturæ fere generalis eſt.

Per ſexaginta vel ſexaginta tres dies gravida eſt femina, & dum connexa fuit groſſo cane, quem præ ceteris præoptat, quaſi naturalem ac ſuæ ſpeciei debitam conſervare vellet magnitudinem, majores, quamvis magno dolore, parit catellos. Ipſa obſtetrix eſt, umbilicum dentibus abſcindit ſine metu hæmorrhagarum, & ſecundinas comedit.

Catelli cæci naſcuntur, & intra undecim dies viſum non aſſequuntur, quo ſub tempore, & quamdiu matris ſugunt ubera, genitrix urinam & excrementa illorum haurit, ne minima impura macula nidum contaminet; ceterum de catulis ſuis valde ſollicita, illos defendit & multum lingit.

Quovis partu ſæpius octo, interdum decem, edit catellos, quos, ſi diſjiciantur, mater iterum perquiriſcit, magnaſque prudentia illos in ore ad nidum portat, & quod attentionem meretur, ſemper optimum primo refert catellum, quem venatores potiſſimum

simum conservant. Ex diversa structura pullorum, uno eodemque partu enixorum, qui referunt varietates patrum, facile colligitur, matrem una eademque libidine sæpe concipere a variis maritis.

Observatu dignum est, quando Canicula Aquatica a cane Lævi fœcundatur, quod illi solummodo catuli, crispata evadant, qui sexus sunt feminei; ita quoque, dum femina glabra a cane aquatico imprægnatur, catuli masculini solummodo crispata fiunt. Hoc phænomenon quoque obtinet, quando gallinæ crispæ cum glabris nuptias celebrarunt; quæ experimenta generationi lucem aliquam adfundunt.

Dum Catelli discurrere incipiunt, calceos arrodunt, & quidquid illis occurrit gestant & trahunt, signo eos dentitione laborare. Intra anni spatium debitam habent magnitudinem, quo sub tempore alacriores & jucundiores sunt. Sexus sequior sæpe intra annum marem admittit.

§. XI.

S O N U S.

Sonus Canibus admodum sonorus & singularis est, præsertim quem irati ebuccinant, *Latratus* dictus, qui magis sonorus & promptus quam alius cujusdam animalis, quique elongiquo exaudiri potest. Eo, tanquam minis, peregrinos & hostes omnes excipiunt & prosequuntur, ac si quovis momento inhiarent. Solent autem facillime repelli, si quis manu expansa unguis ostendat, vel manu terram versus prehendant, quo se in fugam conjiciunt, quamvis mox recurrant timidi & circumspæcti, ne lapidem sumserit homo, & si lapidem projiciat, dimittit Canis hostem, dum morsu lapidem apprehendit. In insulis Americæ australis, & imprimis Juan Fernandez, consuetudinem latrandi omnino obliti erant canes, idque ita, ut cum anno 1743 capti essent a nautis & inter

illorum Canes, qui latrare possent, positi, magna cum difficultate ab illis artem discere potuerint. *Uloa itin. T. 2. p. 25.*

Idem etiam in Urbe Cachao observatum: hinc canes ab Europa sumunt, ut horum indicio latronum insultum avertant. *Hist. gen. des voyages T. VIII. p. 211.*

Lappis & Dalekarlis est arcanum, nobis ignotum, furiosissimum Canem latrantem in momento in fugam conjicere, ut taciturnus caudam inter femora flectat & se recipiat ocissime, quod vocant *Hugsa*.

Ejulante hero, ejulat & canis fidelis, sono miserabili, quem etiam dum campanas pulsari & tibias inflari audiunt, exclamant, signo eos musica minime delectari.

§. XII.

Æ T A S.

Ætas ad annum duodecimum vel decimum quintum communiter sese extendit.

§. XIII.

Ingenii analogo inter bruta animantia acriori pollet, quare & docilior est, quam aliud quodcunque animal; hinc discere potest foras ad exonerandam alvum ire; villam ab animalibus ignotis liberare; vigilantia sua domum servare; domesticis, si quid periculi adfit, latrando signum dare, si videlicet fures vel ignoti homines præsto sint. Ob has suas virtutes a rusticis quam sepissime ligatur ad portam, ut latrando indigitet, quando quis accedit. Trahæ vel curru adest, & commissas merces in via publica, Domino absente, quam fidelissime defendit.

Apud

Apud exteros sæpe in culina coquo inservit, cum in rota versatili, veru extremitati adfixa, ambulando efficit, ut caro rite agitata ante focum affetur, & peracto labore, portiuncula assaturæ ei porrigitur instar fostri. Pedibus posterioribus erectus ambulare, sedere, choreas agere, & dum pecunia ei porrigitur, panem emere; rem deperditam Domini, quamvis longe distet, perquirere; literas adportare &c. addiscit: & quis omnia enumerare queat, quæ Canes discere possunt? Summa fidelitate prosequitur Dominum, quem sequitur quorsum & quamdiu iter faciat; sæpius in via constitutus respicit, num Dominus adveniat; alacris præcurrit, lassus autem insequitur. In bivio vero constitutus, si prior currat canis, expectat quoad herus advenerit, ut videat, quæ via sit capeffenda; Domino contra adversarios quosvis auxilium ferre conatur.

Herus, cum domum redit, excipitur a Cane, qui adsiliendo lætitiã ostendit summam; cum liberis colludit & domesticis non allatrat, nedum mordet. Mendicos summo prosequitur odio, tanquam suos competitors. Cum alieni adveniunt canes, in se in domo vult dominari, peregrinus licet major, cedit minori, qui domesticus est. Canes, qui ab Indis educantur, Hispanos cohabitantes odio habent, & vice versa. *Ulloa itin. T. I. p. 465.*

Dolorem & fidelitatem suam mortuo Domino særissime monstrat, immemor enim alimentorum, tristis adsidet funeri, quamdiu ei permissum fuerit; ad mensam quotidie servit, ut ossa aliaque accipiat, & gestibus suis novit mendicare, præsertim si caro adsit.

Canes *pecuarii* commissam gregem per totum sequuntur diem, hostes latrando profligant & Boves vel Oves a Feris defendunt, contenti modica cibi por-

portione; quæ eis mane saltem & vesperi porrigitur. De cetero ova, pullos avium & leporum in sylvis investigant, &, ad venatorum magnam indignationem, auferunt. Mirandum sane est, quam prudenter natura genus gallinaceum sylvestre a Feris testum esse voluerit; illo enim tempore, quo Tetraonum species in sylvis ova fovent supra ipsam terram, omni carent odore, adeo ut Canis, etiamsi sagacissimus, æque ac reliquæ Feræ, Urogallum & Tetricem minorem inscius præterire cogatur. *It. Scenic. 358.*

Apud Gallos aliosque, *pecora*, quæ prope agros pascuntur, sequi solent Canes, ut ista impediunt, ne segetem attingant, unde sumtum & laborem sepius exstruendis impendere non tenentur incolæ.

Eodem Canum beneficio utuntur *Lappones*, quorum *Tarandi* uno cœtu aliter non continerentur, sed huc illucve currerent; canes hi, Pastoris socii, inter ordinandam gregem Mures Lemmos, qui ibi magna copia inveniuntur, edunt.

§. XIII.

OLFAC T U S.

Odora vi magna Canis Dominum suum investigat, persentiendo exhalationes ex ejus vestigiis, ut inter multa millia hominum illum inveniatur, in templo, foro, aliisque.

Venaticus Canis, naso attento, multo facilius sequitur vestigia, quam alius visu in ipsa recenti nive; & quod peculiare est, illa sæpissime vestigia odoratur, quæ ante diem pressa sunt, quo vero propius accesserit ad bestiam, eo crebrius & vehementius signum latrando dat, ne abscondere se audeat animal.

Venatio vix hominibus esset oblectamento, nisi canes haberemus, qui incomparabili suo olfactu, &
voce

voce sonora, nobis hac in re usui sunt. Mirum multis videtur, quod ingenia hominum inde delectentur, quod insidiosè vitam timidi & inermis leporis, auxilio omni destituti, extinguere queant, qui cœtu canum gulosorum circumdatus est.

In Norlandia & Lapponia alio plane modo venari solent, quam nostrates; Canis enim ibi adligatur ad Cingulum venatoris, postomide adposita, ne latret, & cum Canis taciturnus, naso elevato, perfentiscit animalis odorem ab aère adductum, venatorem ad feram ducit.

Immo tanta odorandi vis canibus inest, ut Canis avicularius possit latrando designare, quod avis in hac vel illa arbore fedeat; sic quoque stando indicat, ubi Perdices in agro jaceant, eas denique ad mandatum venatoris lente pellit & tandem perterret.

Collectis viribus Ursum & Leonem tenet; Taxum e speluncis expellit; & ubi ad litora repit, Anates, quæ in aquis natantes illum mirantur, propius ad se allicit, ut venator eas globo feriat; dum animalculo cuidam supervenit, venatori signum dat, ut alia taceam. — Tubera apud exteros canum ope in sylvis investigantur, quæ levi latratu & terræ fossione indicant.

§. XV.

Apud Sibiriacos plures Canes rhedam trahunt, uti apud nos Equi & Tarandi, quibus viatores ab uno diversorio ad alterum proficiscuntur, & peregrinatores, qui ibi versati sunt, asseverant omnes, antequam viatores veniant, per totum diem illos mulare, signo tanquam infallibili incolis, quod quis iter facturus, proxime appropinquet.

In urbe Lima canes sunt tanquam *Vaticinatores*; nam antequam terræ motus eveniat, ululando latrandoque

doque illum annunciant. *Ulloa itin. Tom. I. p. 465.* Apud nos, Matres familiarum, ex Canum multo latratu, se posse vaticinari credunt, quod peregrinus quis adventurus sit.

Præfides Chili in Insula Juan Fernandez appellata, canes plantaverunt ad Capras extirpandas, quarum caussa hostes hanc insulam invisere cœperunt. *Ulloa iain. V. II. p. 21.*

§. XVI.

M O R B I.

Morbi Canum varii, præcipui vero sunt:

Alopecia & Scabies, dum se ipsum supra dorsum comedit; hoc inprimis fit, dum permultum edit carnis, fieri quoque dicitur, si sanguinem humanum hauriat; morbus frequentior in Regionibus calidis, & inprimis ubi canes se non lavant.

Tania raro carent, dum aquam turbidam bibunt.

Cæcitate & Cophosi mares inprimis laborant.

Rabies cum *Hydrophobia* est morbus, qui proprie generi Canino competit. Furibundi fiunt, & notissimos, sive homines sive animalia fuerint, mordent, quæ eodem inficiuntur morbo; mirum profecto phenomenon, quod si homo, vel animalia alia, solummodo a dente Canis lacerentur, eodem imbuantur genio, ut mordeant, latrent, linguam exporrigant, anhelent &c. adeoque canis naturam imitari studeant, quæ historia ex libris Medicis tritissima. In America meridionali canes cuidam morbo venereo, variolis haud dissimili, subjecti sunt, qui ab incolis Pestis appellatur. *Conf. Ulloa itin. Tom. I. p. 243.*

Exulceratio dorsi a pulcibus incipit, demum in ulcera cacoëthica degenerat letalia.

Açarus Fn. Sv. 1193.

Hippobosca Fn. Sv. 1043.

Pulex Fn. Sv. 1171. canibus magnam adferunt molestiam, tempore inprimis æstivo.

Sed

Sed neque Pathologiam, neque Medicinam canum heic demonstrare animus mihi est, nam per se hæc perampla est scientia.

Memnisse saltem sufficit experimentum singulare: si oleum quoddam destillatum Terebinthinæ, Juniperi &c. aliquot guttis, caudæ apici instilletur, misere inde vexantur canes, latrando, currendo, caudam mordendo, dolorem summum indicant, qui per plura minuta durat.

§. XVII.

U S U S.

Albo Græco Chirurghi utuntur in cataplasmatibus, tanquam optimo Medicamento septico, dum scopus est, ut tumor necessario aperiatur. N. D. Præses dudum de hac vi sua propria experientia convictus fuit, quod nihil præstantius & huic in tali casu anteponendum.

Adeps canina, quasi emolliens, in morbis pectoris, vulgo innotuit.

In *Colica* a quibusdam canis vivus supra stomachum imponitur, felici cum successu.

Canes juvenes a *Podagricis* adhibentur, ut pedes illorum perpetuo lingant, et eo modo materiam podagricam auferant; varii hoc modo valetudinem recipere pristinam. Exemplum recentissimum in Quæstore Holmiæ *Aschelin* habemus, qui summe podagricus a Cane Melitæo lambente pedes curatus, unde Canis podagram accepit & mortuus fuit. Hic idem *Aschelin* per duos annos liberabatur a Podagra, iteratè tamen laborabat morbo, quare alium canem sibi acquirebat, cujus lingendi opera, iterum sanitati restitutus est.

Tibialia e pilis canis aquatici omnium calidissima sunt, hinc arthriticis solatium.

Si quis a Cane mordente pilos desumit, & vulneri

neri ab eodem Cane facto imponit, facilius curari vulgo creditur.

Ulcera manantia Canes lambendo curant.

Vellere Canino pro fimbriis circa mitras hyemales Rustici nostrates per sæpe utuntur.

Coriarii albo græco utuntur, ad coria præparanda.

Sic quoque canes super antra, ubi Lupi capi solent, ponuntur, ut latrando vel ululando Lupos illuc invitent.

§. XVIII.

Omnia illa emolumenta, quæ hi Martyres Medicorum Anatomicis præstiterunt, heic enumerare supersedeo; adferam solummodo experimentum *A-fellii* in detegendo *vasa lactea*; *Pecqueti* in demonstrando *Ductum thoracicum*; *Harvæi* in *Circulationem sanguinis*; *Loveri* aliorumque in *Transfusionem & Infusionem*, illudque experimentum, quod, ligato vel secto nervo recurrente, latratu omni destituatur; sic quoque ex *Canicidiis*, *Tæniæ* natura dilucide perspecta est. Qui canicidam infamem habent, misere errant, nec perpendunt, quam exigua sit differentia inter Canem et Lupum s. Vulpem, quibus quivis venator sine ignominia corium detrabere potest.

§. XIX.

Olim Romani Catellos summa cum voluptate manducarunt, quod Chineses hodie faciunt. Non tamen exinde sequitur, neque ego contendo, illos, vel alias ejusmodi feras, in alimentum laudabile hominibus cedere.

§. XX.

Cuique notissimum, quo amore; Canes ab hujus ævi

ævi formosissimis Domicellis curentur, colantur, blandeque compellentur, immo quam absurde, basia sapissime dentur illis, qui eadem cum focis nuperrime per partes corporis posteriores commutarent, & vulvam canicuke lixerint, sive olida cadavera ederint; admittunt tamen venustissimæ Virgines & Matronæ, ut in omnium præsentia os illarum lingant, ad fastidium & nauseam spectatorum: ut reticeam, quod locum his fricatoribus secum relinquant in lectis pretiosissimis; a quo amore, si quis pudor, abstineant, & caveant, ne Rabiem & Hydrophobiam a contubernali reportent, quod tristissimo eventu sæpius factum novimus; ne dicam quod Canes focii, immundis pedibus & urina, pretiosissima aulæa, fellas & vestimenta conspurcent.

LIV.

STATIONES PLANTARUM

SUB PRÆSIDIO

D. D. CAR. LINNÆI

proposita

ab

ANDREA HEDENBERG

Holmenſi.

Upsaliæ 1754. Apr. 3.

§. I.

Res herbaria, a pluribus quidem incepta, a ne-
mine vero ad umbilicum perducta est; ob-
stat enim partium, eandem ingredientium,
multitudo. Ac scientia hæc novissimo ævo cum
excoleretur, & a systematum conditoribus luci ex-
poneretur, factum est, ut variæ considerationes plan-
tarum sepositæ sint; neque id mirandum, quod omnia
uno temporis puncto fieri nequeunt. Usus Herba-
rum multiplex, variis & innumeris rebus inserviens,
alia atque alia ratione ut considerentur, facit. Ete-
nim idem Systematico non est tractandi modus, ac
descriptori; aliter ab eo pensitari debent Plantæ,
qui Medicinæ, aliter qui coloribus induendis, & ali-
ter ab eo qui usui œconomico eas tribuendas velit

§. II.

Fuit, cum Botanici Plantas in methodum, fructi-
ficationi conformem & legitimam, redigere nondum
didi-

didicerant. Quidam, ratione DURATIONIS, in *Arbores, Perennes, Biennes & Annuas*, easdem diviserunt. Multi ratione TEMPORIS, secundum *mensures*, quibus maxime essent floriferæ. Nonnulli denique ratione LOCI, quo nascuntur & habitant, in *Aquaticas, Palustres, Pratenses, Sylvaticas &c.* dispefecerunt. Omnes quidem hæ divisiones scitu necessariæ sunt, si Plantarum usus rite investigandus erit, Systemati licet Botanico exinde conficiendo sint ineptæ.

§. III.

Plantas nostras *indigenas* pertractare, ego cogitavi, secundum SOLUM earundem NATALE, quo crescunt. Quemadmodum enim animalia cujuslibet generis certis vescuntur plantis, sic & quævis planta suo nutritur loco. Ergo quæ solum aridum & sabulosum requirunt, in Paludibus & Uiginibus non possunt persistere; quæ in Campis Rupibusque crescunt, obscuras; tranquillas & umbrosas Sylvas omnino averfantur, & contra. Omniscius autem Creator, cuilibet speciei, certum, quo debita capiat incrementa ac lætius vigeat, proprium solum destinavit, ne una Planta alteram excludat, neve ulla loca suis destituantur vegetabilibus. Sit Regio 500 plantas proferens; hæ facile minores suffocarent; si vero dividantur inter 20 stationes; singula statio tantum ex his 25 alet; adeoque minus coacervabuntur; Cumque hæ plantæ extra suas stationes disseminatæ mox languescant, suffocantur facile a Soli istius propriis herbis, vel etiam languidæ ab insectis consumuntur, uti videre est in Nemorensibus: Pulmonaria, Dentaria &c. quæ in loco aprico fatæ mox a *Chrysomela* nemorum consumuntur.

§. IV.

Eti non dubitamus, hocce argumentum a pluribus pro leviori habitum iri, sciant tamen, adcuratissimam

simam id sibi deponere notitiam Rei Herbariæ, quantam e libris haurire non licet, sed ex longa eaque quotidiana experientia. Optandum itaque esset, vellent Florarum Scriptores, omnibus suis Plantis solum natale assignare, propter commoda permagna inde ad rem publicam universam redundatura.

§. V.

USUS notitiæ, de plantarum solo natali, est quidem multiplex & varius; at sequentia tantummodo nos enumerabimus.

1:0 Unicum & solidum recte Solum hoc natale vocatur fundamentum, quo omnis nititur *Horticultura*, adeo ut non alius, quam qui solum vegetabilium natale perfectum habet, idemque imitari novit, huic muneri sit admovendus. Quod *D. Præses* pluribus exposuit in *Actis Reg. Acad. Scient. A. 1739. Experim. I.* Nempe quando semina exotica in hortis Academicis propaganda sunt, omnia experimenta incerta evadent, si plantarum earundem solum ignoramus: Botanici idcirco Professoris est, de hac re erudire hortulanum, qui alias haud dubie in cæcorum experimentorum versatur caligine; Quid? quod Horticultura talis mera empirica fiet & obscura notitia. Hortulanum igitur, diversas plantarum species in Horto suo alere cupientem, ad hanc amussim hortum instruere oportet, nimirum varias foli, ut ita dicam, Species & Climates præstabit. Horticultura solidum illud fundamentum agnoscens, in cœtu eruditorum hucusque desideratur, atque nostro tempore, adcuratissimi hortulanorum libri, cujusvis plantæ historiam atque tractationem amplam exhibent. Hi libri, ad volumina, ulla alia plantarum historia majora, incrementum possunt; quæ tamen omnia in Compendia succincta reduci, ibidemque Classibus nonnullis, clare & sufficienter proponi, secundum solum natale deberent.

2:do Postquam populares nostri assidui, non sine arduo labore, Oeconomiam instruere cœperunt, quid quæso, familiarius, quam quod vel Gramina exotica arcessant in usum pratorum, vel etiam e repositoriis semina fœni colligant, quibus sternant campos? Hoc tamen plerumque incassum evadere comperimus; caussa est quod nesciant, quonam oriunda, & consequenter, quonam ferenda solo. Sic semina, ex palustribus plantis desumpta, si campis aridis fata fuerint, agricolam nunquam ditabunt, & contra. Vidimus semina plantarum quarundam papilionacearum, in locis nemorosis læte virentium, & a pecoribus maxime appetitarum, quæ sub spe ejusdem fertilitatis, sed fallaci, in pratis apricis fata fuere. Unde tot populares meos, Rem Herbariam nondum ita propositam fuisse, ut œconomix quoddam emolumentum afferret, conquestos audivi. Est hoc quod etiam mihi ansam præbuit, opusculum adornandi, uti spero, œconomis nostris, in pratis curandis occupatis, haud sane exiguo futurum usui, quippe non solum edocebit, quid ferendum sit in pratis apricis & elevatis, verum etiam paludibus & stagnis, sylvis & locis nemorosis. Oeconomorum nostrorum experimenta eo nondum, propter Botanicæ incitiam, collineavere, cum tamen posterius æque ac prius, scitu necessarium sit.

Nitraria 20 circiter annos in hortis nostratibus viguit, nec floribus familiam suam detexit; at vero, adjecto sale, proximo anno flores protulit, quod alioquin continuo recusasset.

3:0 A Botanicis in lucem editæ sunt Floræ cujuslibet ferme Europææ Regionis, ut Botanicæ operam dantibus prodesse, immo aliis, unde quævis plantæ comparari possint, nosse cupientibus; palmarium vero ex ejusmodi eruendum Floris, quod una provincia ab altera diversis plantis differat, nullius fere æstimationem mereri, multis visa est, eam ob

causam, quod Plantas ratione foli natalis non consideraverint. E. gr. Comparatione inter *Monspeliensem* & *Suevicam* instituta: Floram, vix plures reperio communes plantas, quam *Aquaticas* & *Nemorenses*. Verbo: hæc consideratio plantarum secundum stationes, erit mensura omnis floræ ad alteram quamcunque, secundum quam Flora judicari debet.

PI. AQUATICÆ, nostro frigidissimo hyemali tempore, radicibus in imo aquarum demersis, quod a glacie intactum relinquitur, æque bene conservantur, ac in India vel in Tepidario, quo punctum congelationis nunquam extenditur; quamobrem etiam Pl. aquaticæ, littori propius, ubi a glacie destruantur, non accedunt, hasque aquaticas plantas Europæas, easdem cum Indicis communesprehendimus.

PI. NEMORENSES, quæ inter frutices nascuntur, flores primo vere & ante vernalionem frondescentiam arborum expandunt, autumno autem melius, quam in ullo frigidario, frondibus delapsis conteguntur, quæ vento removeri non possunt, & nive tandem cadente, arenæ instar volatilis, acervis ejusdem nivis frutices abscondentibus, cumulantur, ne gelu radices eorum attingat. Non sine admiratione in hortis nostris intuemur, primis autumnigenis noctibus, quibus Indicæ tenerrimæ plantæ destruantur; veluti *Tagetes*, *Amaranthus*, *Celosia*, *Phaseolus*, *Tropæolum*, *Mirabilis*, *Cucumis*, *Helianthus* &c. quod iisdem etiam e nostris indigenis, frigore urantur *Echium*, *Anagallis*, *Bryonia*, *Parietaria*, *Helxine*, *Xanthium*, *Impatiens*; immo vel lapponicus *Sonchus alpinus*, si loco aprico consistant; sin vero subter frutices crescant, usque ad ultimum autumnum perdurant; quod ipsum significat, Nemoribus peculiarem aliquam & ignotam inesse virtutem frigori resistendi. Immo unica Arbuscula Suecica gemmis carens,

rens, est *Rhamnus Frangula*, quam nemo in regione, ubi gelu hyemale dominatur, vigere posse crederet; hæc tamen aperto nunquam nascitur campo, sed nemorosis & aquis. Alias igitur Europæ australis plantas, quam quæ vel aquis vel nemoribus protegantur, in nostra regione hyemem salvas transigere haud posse, hinc liquet.

4:0 Botanico Herbarium sibi paranti, vel alius cujuspiam usus & meditationis gratia plantas ad manum habere volenti, vel cuicunque denique Medico & Pharmacopœo, in Medicina adornanda, vel alii necessitatis urgentis causa, certas desideranti plantas, haud parum proficuum erit, ubi reperiatur planta desiderata, statim cognoscere, quæ loco natali sibi debito quærat & non alibi. Et idem ille Botanicus plantam quæstionis sine mora inveniet, quam sæpe alius quis diutissime, licet vicinam, frustra venatus fuerit.

5:0 Cum omnes herbæ in solo natali optime vigeant, hinc necessario concludi potest, illas maxima ibidem gaudere virtute, & qualitates veram præstare efficaciam. Quamobrem Pharmacopœus, vires Plantarum in medicamentis præstiturus, quantum possit fieri, licet ipse easdem ex solo debito nequeat colligere, in solo tamen non alieno colat. Herbæ *Alpina* longe majori, ex ipsis alpibus delatæ, gaudere vulgo censentur virtute, quam cum extra Alpes cultæ fuerint.

Vera *Archangelica*, sponte in alpibus juxta rivulos nascens, quæ alias in hortis nostris plantatur facillime, duplam quantitatem præbet resinæ, si ipsis alpibus oriunda fuerit, quam si nostris enata fuerit hortis; & summis labris degustata Archangelica alpina, longe præstantiorem ei præ hortenfi inesse sentimus vim. Et sic in cæteris,

Apium officinarum in australi oritur Europa juxta paludes & aquas, ubi fœtidissimum est, tamquam naribus, quam labris maxime ingratum; solo autem sicciore, in nostris viridariis satum, majorem partem & saporis & odoris perdit, quo statu vocatur *Apium dulce*, & inter fercula nostra sapida numeratur. Idcirco quicumque hanc herbam medicaminibus adhibere vult, locis aquosis eam serere debet, quibus sua sponte gignitur.

Scorzonera hispanica, quæ communiter in Pharmacopoliis nostris asservatur, ex hortis desumpta fuit, ubi evasit dulcis & mitis Tragopogonis instar, medicamenque fit valde debile, si comparetur cum ea quæ ex australibus advehitur regionibus, quibus sponte gignitur & amarior est, quæque sola usibus medicis admoveri deberet. Hæc cum rarius comparari possit, in ejusdem locum succedat aptius nostra *Scorzonera humilis*, cui communis cum Hispanica inesse vis, nec per culturam mitigata s. dulcificata est.

Par ratio cum *Cichorio* est, cujus virtus in hortis nostris, & solo alieno, æque corrumpitur; sed ex campis allata fortis persistit.

§. VI.

Quales Solum quotidie plantas producat comperimus, quomodo nimirum pleræque plantæ in AQUOSIS sint acriores & corrosivæ; in MARITIMIS salsa, ut Salicornia, Salsola, Glaux, Cakile, Tripolium, Triglochin; in APRICIS sapidæ; in MONTOSIS fragrantæ; in NEMOROSIS tetra, ut *Stachys fœtida*, *Aëtaëa spicata*, *Atropa Belladonna*, & quotidie in fructibus horæis, quod in aprico mitigentur, umbra vero acerbentur sentimus: ut taceamus *Uvas*, e quibus vinum exprimitur, quæ omnino ejusdem sunt speciei, ex solo vero totidem existunt differentiarum, quot vinis iisdem accedunt, remoto enim hoc,

om-

omnia vina sive Rhenanum, sive Gallæum, sive Burgundicum, Hispanicum, Capense &c. fuerit, ejusdem forent saporis.

Artemisia maritima, nostris quæ oritur litoribus, adeo eximia pollens fragrantia, ut vel cum ipsa Lavandula certare videatur, haud quidem ægre in Hortis plantari potest, tantum vero grati odoris ibi amittit, ut ne vix quidem Artemisiam Absinthium dictam superet. Itaque, hujusce plantarum natalis foli notitia, haud exiguum medicinæ nostræ præbet usum, & digna videtur, quæ accuratius pensitetur medicis, nimium plerumque Pharmacopolis confidentibus, qui sæpe de effectu parum sunt solliciti, modo speciem petitam præstare possint, ideoque quod citius parari possit, porrigunt.

§. VII.

Opus quidem perlongum foret, id quod arctis paginarum limitibus compelli nequit, si rationes perscrutarer, cur certæ plantæ tractu specialis foli circumscribantur? at otium in his nobis fecit D. *Præses*, partim in ejus *Philos. Bot. p. 265.* partim in ejus *Itin. Oelandico, Gotblandico, Westrogothico, Scanico*: e.g. quomodo plantæ maxime lætæ, immo amœnissimæ, depresso nascantur solo pratisque apertis, ad solum vero unius bombardæ jactum altius ascendentes, non nisi aridissimas inveniamus macilentasque herbas, quæ communes sunt sylvarum, quam maxime sterilium, in remotiori nostro septentrione. *It. Westgotb. p. 74.*

Primo etiam intuitu mirum videtur, quod ipsæ plantæ ALPINÆ, ex Alpibus Lapponicis in Hortos nostros translata, raro persistent, sed hiemali frigore destruantur; cum tamen maximam frigoris vim in Lapponia, præsertim inter juga alptum nostrarum, dominari novimus, ut jurare quis posset, herbam

bam Lapponicam apud nos ob frigus non posse emori. Horum vero montium structuram altius pensitantibus ratio perspectu facillima est: in Alpibus Lapponicis, quando breve tempus vernale principio mensis Julii denudavit loca inferiora, adeo ut plantæ alpinæ ibidem nasci, flores expandere & fructum perficere potuerint, ineunte Augusto primum nocturnum gelu adstringit terram, quæ postmodum cumulis niveis cooperta fit ingentibus, quos frigus non penetrare valet, & sic plantæ feruntur a gelu ad solstitium usque proximum æstivum. Maxima deinde pars nivis, (inter juga montium,) intervallo octo dierum, in aquas resolvitur, plantisque gelu nocturno liberis, illico germinandi est facultas. Contra apud nos ver diuturnum, frigus hyemale cum diebus ferenis & amœnis commutat sæpissime, noctibus vero summum grassatur frigus, teneras plantas comburens, radicesque evellens, ut nudæ in superficie terræ jaceant, & instante die, solis æstu arefiant, quare etiam Pl. Alpinæ, quæ has vicissitudines contrarias pati non valent, extra Alpes non nisi in paludibus cæpitosis conspiciuntur, quæ licet alpinis repugnare videantur, arcta cognatione easdem contingunt, grossiore enim constant humo, & ægre congelantur; quod nostrates passim confirmant, quibus hyemali tempore tali via iter faciendum, & tandem congelatæ, gelu suo vix destituuntur ante medium æstatis, quo omne frigus aërem relinquit.

§. VIII.

Pl. SUCCULENTÆ aridissimis tantummodo nascuntur rupibus, ubi summa cum admiratione contemplamur easdem parcissimo, ut fere nullo, alimento pinguefieri, & ab Hortulanis cultas & sufficienter irrigatas statim putrefieri. Ex aëre has maximum attrahere alimentum hinc colligi potest, quod e. gr. *Alœ perfoliata* libræ unius ponderis, si radice carens
in

in cubiculo subter tectum suspendatur, tantum capit incrementi, ut sæpius intra anni spatium, priorem amplitudinem & pondus duplicato vincat. Sic Creator sapientissimus herbas maxime succulentas macilento constituit solo, cum demum emortuæ & corruptæ transeant in fertilissimam humum & alimentum plantarum validum, ejusmodi locis summe necessarium.

§. IX.

Hoc argumentum evidentius, ut redderetur, FLORAM tantum SUECICAM pertractandam suscepimus, & plerasque herbas nostras Suecicas secundum solum natale divisimus, cui operi breviorē nactus sum viam ex *nominibus Trivialibus* in *Speciebus plantarum* traditis.

Ex hoc catalogo agricola, emendationis pabulorum suorum cupidus, plantas tantum percurrat sub eo collatas solo, quas ut fructus feliciter proferat optat, visurus quæ fini suo obtinendo infervire possint; Et sic, si easdem simili debitoque conferat solo, non potest non messem copiosam reportare.

S T A T I O N E S.

AQUATICÆ	1. Marinæ.
	2. Maritimæ.
	3. Lacustres.;
	4. Palustres.
	5. Inundatæ.
	6. Uliginosæ.
	7. Cespitosæ.
ALPINÆ	8. Æthereæ.
	9. Occlusæ.
UMBROSÆ	10. Nemorosæ.
	11. Sylvaticæ.

CAMPESTRES	12. Arvenses.
	13. Cultæ.
	14. Ruderales.
	15. Pratenſes.
	16. Arenariæ.
	17. Argillaceæ.
	18. Cretaceæ.
MONTANÆ	19. Glabretosæ.
	20. Collinæ.
	21. Rupeſtres.
PARASITICÆ	22. Arboreæ.
	23. Herbaceæ.
	24. Radicales.

1. MARINÆ.	Maris aqua falſa perpetuo mota refluxu. <i>Plantæ continuo teſtæ, motæ, abſque raocibus per poros nutritæ.</i>
2. MARITIMÆ.	Littora Maris arenofa falſa perflata, aqua maris interdum irrigata. <i>Plantæ falſæ, ſubſucculentæ, coarctatæ.</i>
3. LACUSTRES.	Lacuum Aqua dulcis pura, adeo profunda, ut Gelu fundum non attingat. <i>Plantæ laxæ, læves, ſæpe foliis natantes, radicibus ſecuræ, hinc ſæpe cum indicis communes.</i>
4. PALUSTRES.	Aqua minus profunda, Luto laxo referta, gelu obnoxia. <i>Plantæ ſæpius atres, glabræ.</i>
5. INUNDATÆ.	Loca hyeme & ſub imbribus inundata, æſtate exſiccanda.
6. ULIGINOSÆ.	Loca aqua intercute laborantia, humo groſſiore, æſtate ficcanda.
7. CÆSPITOSA.	Loca Humo groſſiori cruda tumentia, ſpongioſa, turfoſa, aquoſa, fero regelanda.
8. ÆTHEREÆ.	Alpes altiſſimæ ſylvas inter & Nivem perennem, montofæ, duræ, apri-cæ, perflatæ, hyeme nive obvallatæ, fero regelandæ. <i>Plantæ macræ, humiles.</i>
	9. OC

9. OCCLUSÆ. Alpium latera sylvis densis cooperta, humo profunda succulenta.
Plantæ alta, frigoris impatientes.
10. NEMOROSÆ. Loca Nemorum sub sarboribus frondosis, humo laxa, frondibus per hyemem tecta, æstate foliis obumbrata.
Plantæ fragiles, florentes vere ante florulentiam.
11. SYLVATICÆ. Loca sylvarum aspera, radicibus exhausta, sterilia, umbrosa.
Plantæ dura.
12. ARVENSES. Agri terra culta, mota, frumento passim tecta, tranquilla.
13. CULTÆ. Hortorum terra exculta, mota, stercorata pinguis.
14. RUDERALES. Loca dura ab animalibus stercorata calcata.
Plantæ fructibus sæpius adherentibus.
15. PRATENSES. Loca subaprica, a pecoribus æstate seclusa, foliis arborum irrigata.
16. ARENARIÆ. Loca Arena puriore siticulosa friabili.
17. ARGILLACÆ. Loca Argilla tenace semper humente.
18. CRETA. Loca Calcaria ficcissima aridissima rigida, aprica.
19. GLABRETOSÆ. Loca elevata ficcissima arida planiuscula, a sole arefacta.
20. COLLINÆ. Montium latera declivia ficca.
21. RUPESTRES. Petrarum fissuræ arctæ ficcæ.
Plantæ succulentæ, abstemiæ.
22. ARBOREÆ. Infidentes arboribus absque radicibus, tamquam infitione prognatæ.
23. HERBACÆ. Infidentes Herbis radiculis illis infixis.
24. RADICALES. Infidentes Plantarum radicibus radice dentata.
Plantæ exsiccatione nigricantes.

I. AQUATICÆ.

1. MARINÆ.

- Confervæ varia.*
Chara tomentosa.
 hispida.
 flexilis.
Najas marina.
Ulva intestinalis.
 compressa.
 latissima.
 Lactuca.
 Linza.
Fucus ferratus.
 vesiculosus.
 ceranoides.
 spiralis.
 inflatus.
 nodosus.
 siliquosus.
 saccharinus.
 palmatus.
 fastigiatus.
 Filum.
Zostera marina.
Protamogeton marimum.
Ruppia marina.

2. MARITIMÆ.

- † *Hippophæ Rhamnoides.*
Atriplex portulacoides.
 † *Scirpus maritimus.*
Rumex maritimus.
Aster Tripolium.
Glaux maritima.
Eryngium maritimum.
Arenaria peploides.
Statice Limonium.
Artemisia maritima.
Plantago maritima.
 Coronopus.
Triglochin maritimum.
Crambe maritima.
Lotus maritima.
Pifum maritimum.

- Ligusticum scoticum.*
Veronica maritima.
 © *Salicornia europæa.*
Salfola Kali.
Chenopodium maritimum.
Atriplex littoralis.
 laciniata.
 hastata.
Bunias Cakile.
Arenaria rubra maritima.
Samolus valerandi.
Isatis tinctoria.
Cochlearia danica.

LACUSTRES.

- Spongia lacustris.*
Isoëtes lacustris.
Sparganium natans.
Nymphæa lutea.
 alba.
Trapa natans.
Protamogeton natans.
 perfoliatum.
 lucens.
Myriophyllum spicatum.
 verticillatum.
Ceratophyllum demersum.
Scirpus acicularis.

- lacustris.*
Typha latifolia.
 angustifolia.
Arundo Phragmites.
Equisetum fluviatile.
Lobelia Dortmanna.
Subularia aquatica.
Elatine Hydro Piper.
Limosella aquatica.
Plantago monanthos.
Ranunculus reptans.

3. PALUSTRES.

- Protamogeton crispum.*
 compressum.

Potamogeton <i>peffinatum</i> .	Aira <i>aquatica</i> .
<i>gramineum</i> .	Poa <i>aquatica</i> .
<i>pusillum</i> .	Festuca <i>fluitans</i> .
Zannichellia <i>palustris</i> .	Montia <i>fontana</i> .
Callitriche <i>verna</i> .	Veronica <i>Beccabunga</i> .
<i>autumnalis</i> .	Nasturtium <i>aquaticum</i> .
Lemna <i>trifolca</i> .	Pilularia <i>globulifera</i> .
<i>minor</i> .	Rumex <i>aquaticus</i> .
<i>gibba</i> .	Phalaris <i>arundinacea</i> .
<i>polyrrhiza</i> .	Scirpus <i>palustris</i> .
Utricularia <i>vulgaris</i> .	Othonna <i>palustris</i> .
<i>minor</i> .	Osmunda <i>regalis</i> .
Stratiotes <i>aloides</i> .	Lythrum <i>Salicaria</i> .
Hydrocharis <i>Morsus</i> .	Lycopus <i>europæus</i> .
Ranunculus <i>aquatilis</i> .	Senecio <i>paludosus</i> .
Sagittaria <i>sagittifolia</i> .	Arundo <i>Calamagrostis</i> .
Butomus <i>umbellatus</i> .	Lyfimachia <i>thyrsiflora</i> .
Alisma <i>Plantago aquat</i> .	<i>vulgaris</i> .
<i>natans</i> .	Eupatorium <i>cannabinum</i> .
<i>Ranunculoides</i> .)	Scutellaria <i>galericulata</i> .
Hottonia <i>palustris</i> .	<i>hastata</i> .
Hippuris <i>vulgaris</i> .	Mentha <i>aquatica</i> .
Elatine <i>Alismastrum</i> .	Hydrocotyle <i>vulgaris</i> .
Phellandrium <i>aquaticum</i> .	Coreopsis <i>Bidentis</i> .
Oenanthe <i>fistulosa</i> .	Hieracium <i>paludosum</i> .
<i>crocata</i> .	Apium <i>graveolens</i> .
Cicuta <i>virofa</i> .	Teucrium <i>Scordium</i> .
Sium <i>latifolium</i> .	Carex <i>Pseudo-Cyperus</i> .
<i>nodiflorum</i> .	Sparganium <i>erectum</i> .
Sifon <i>imudatum</i> .	Acrostichum <i>Thelypteris</i> .
Iris <i>Pseudacorus</i> .	Sifymbrium <i>amphibium</i> .
Polygonum <i>amphibium</i> .	4. INUNDATÆ.
Fontinalis <i>antipyretica</i> .	h) Betula <i>Alnus</i> .
Acorus <i>Calamus</i> .	Salix <i>pentandra</i> .
Calla <i>palustris</i> .	<i>fragilis</i> .
Menyanthes <i>trifoliata</i> .	<i>aurita</i> .
Ranunculus <i>Lingua</i> .	<i>incubacea</i> .
	Sa.
<hr/>	
Submerfæ:	<i>Spongia, Ifoetes, Myriophyllum, Ceratophyllum, Hottonia, Stratiotes, Potamogetones, Zannichellia, Lemna trifolca, Pilularia.</i>
Natantes:	<i>Nymphaea, Hydrocharis, Potamogeton natans, Polygonum amphibium, Callitriche, Lemna, Sparganium natans, Sagittaria, Menyanthes, Nymphoides, Pistia.</i>
Amphibiz:	<i>Sifymbrium amphib. Polygonum amphibium.</i>

- Salix repens.*
 21 *Juncus articulatus.*
 bulbosus.
Triglochin palustre.
Sanguisorba officinalis.
Cornus suecica.
Spergula nodosa.
Solanum Dulcamara.
Epilobium palustre.
Veronica serpyllifolia.
 scutellata.
Agrostis stolonifera.
Alopecurus geniculatus.
Festuca decumbens.
Carex caespitosa.
 acuta.
 vesicaria.
 vulpina.
 uliginosa.
 dioica.
Caltha palustris.
Cardamine amara.
Ranunculus auricomus.
Epilobium hirsutum.
Gentiana Pneumonanthe.
Lychnis flos cuculi.
Holcus odoratus.
Cardamine pratensis.
Equisetum palustre.
Juncus bulbosus.
Cochlearia Armoracia.
Erysimum Barbarea.
Cerastium aquaticum.
Trifolium fragiferum.
Lythrum Salicaria.
Lycopus europæus.
Centunculus minimus.
Lycopodium Selaginoides.
 inundatum.
Thalictrum flavum.
Lathyrus palustris.
Chrysoplenium alternifol.
Aconitum Napellus.
 © *Gnaphalium uliginosum.*
- Juncus bufonius.*
Peplis Portula.
Bidens tripartita.
Gentiana Centaurium!
Poa annua.
Tillæa aquatica.
Inula pulicaria.
Sagina procumbens.
Linum Radiola.
Veronica Anagallis.
Ranunculus sceleratus.
 5. ULIGINOSÆ.
 † *Viburnum Opulus.*
 † *Potentilla fruticosa.*
Myrica Gale.
Vaccinium uliginosum.
 21 *Aira cærulea.*
Cynosurus cæruleus.
Geum rivale.
Valeriana dioica.
Primula farinosa.
Bellis perennis.
Anthericum ossifragum.
Parnassia palustris.
Ophrys Monorchis.
Spiræa Ulmaria.
Valeriana officinalis.
Comarum palustre.
Senecio Jacobæa.
Galium boreale.
Carex flava.
 leporina.
 muricata.
 globularis.
 filiformis.
 capillaris.
 flavescens.
Carduus acaulis.
 heterophyllus.
 palustris.
Inula salicina.
Euphorbia palustris.
Convallaria bifolia.
Angelica sylvestris.

Galium palustre.
uliginosum.
Ranunculus Flammula.
Juncus squarrosus.
Nardus stricta.
Pedicularis palustris.
syriatica.

6. CÆSPITOSÆ.

Sphagnum palustre.
Bryum caespiticium.
Spachnum rubrum.
luteum.
ampullaceum.
Scirpus caespitosus.
Eriophorum vaginatum.
polystachyon.
alpinum.
Carex pulicaris.
limosa.
Juncus conglomeratus.
effusus.

Juncus filiformis.
Schoenus albus.
Rubus Chamamorus.
Andromeda polifolia.
Erica Tetrax.
Empetrum nigrum.
Ledum palustre.
Vaccinium Oxycoccus.
Drosera rotundifolia.
longifolia.
Pinguicula vulgaris.
Señinum palustre.
Equisetum limosum.
Ophrys paludosa.
Corallorrhiza.
Pinguicula vulgaris.
Saxifraga hirculus.
Læskii.
Schoenus Marijcus.
nigricans.
ferrugineus.
Scheuchzeria palustris.

II. ALPINÆ.

ÆTHEREÆ.

Betula nana.
Salix Lapponum.
glauca.
myrsinites.
reticulata.
herbacea.
Azalea procumbens.
lapponica.
Arbutus alpina.
Andromeda cœrulea.
hypnoides.
tetragona.
Dryas octopetala.
Sibaldia procumbens.
Veronica alpina.
Alchemilla alpina.
Dispernia lapponica.

Rhodiola Rosea.
Saxifraga cernua.
nivalis.
oppositifolia.
arizoides.
rivularis.
Cotyledon.
cæspitosa.
Cucubalus acaulis.
Ranunculus glacialis.
nivalis.
lapponicus.
aconitifolius.
Trollius europæus V: 1.
Arnica montana V: 1.
Pedicularis lapponica.
hirtata.
flammea.

Pedicu-

Pedicularis Scept. Carol.
Bartfia alpina.
Lychnis apetala.
alpina.
Rumex Acetosa major.
digymus.
Gnaphalium alpinum.
Erigeron uniflorum.
Hieracium alpinum.
Draba incana.
Arabis alpina.
Cardamine bellidifolia.
trifolia.
Draba alpina.
Astragalus alpinus.
Phaca alpina.
Campanula uniflora.
Stellaria biflora.
Cerastium alpinum.
Thalictrum alpinum.
Epilobium alpinum.
Serratula alpina.
Potentilla nivea.
Satyrium nigrum.
Ophrys alpina.
Viola biflora.

Viola montana.
Cypripedium bulbosum.
Pinguicula alpina.
villosa.
Anthericum calyculatum.
 ☉ *Saxifraga stellaris.*
rivularis.
Gentiana nivalis.
Angelica Archangelica.
Lichen nivalis.
croceus.
 ✕ *Aira alpina.*
Poa alpina vivip.
Festuca ovina vivip.
Carex atrata.
cane/cens.
saxatilis.
Juncus trifidus.
spicatus.
trigumis.
bigumis.
Agrostis spicata.
 4. OCCLUSÆ.
Tussilago frigida.
Sonchus alpinus.
Aconitum Lycostomum.

III. UMBROSÆ:

I. NEMOROSÆ.

7/2 *Fagus sylvatica.*
Fraxinus excelsior.
Corylus Avellana.
Tilia europæa.
Acer Platanooides.
Rhamnus catharticus.
Prunus Padus.
Cornus sanguinea.
Evonymus europæus.
Ribes alpinum.
rubrum.
nigrum.
Daphne Mezereum.
Rhamnus Frangula.

Rosa eglanteria.
Rubus fruticosus.
 2/4 *Lathræa Squamaria.*
Ophrys Nidus avis.
Dentaria bulbifera.
Milium effusum.
Poa nemoralis.
Bromus giganteus.
Circæa lutetiana.
alpina.
Sanicula europæa.
Actæa spicata.
Stachys sylvatica.
Galeopsis Galeobdolon.
Mercurialis perennis.

Stella.

- Stellaria nemorum.*
Convallaria verticillata.
 majalis.
Allium ursinum.
Ranunculus Ficaria.
Stellaria Holoheia.
Ornithogalum luteum.
 minimum.
Adoxa Moschatellina.
Fumaria bulboſa.
Lunaria reſiſſiva.
Lathyrus latifolius.
 heterophyllus.
Vicia ſylvatica.
 dumetorum.
 ſepium.
Anemone ranunculoides.
Orobus vernus.
Puimonia officinarum.
Primula veris.
 angustiſolia.
Paris quadrifolia.
Glechoma hederacea.
Aſarum europæum.
Aſtragalus glycyphyllos.
Geum urbanum.
Campanula latifolia.
 Trachelium.
 perſicifolia.
Cnicus oleraceus.
Viola hirta.
 mirabilis.
 odorata.
Serratula tinctoria.
Geranium lucidum.
Hedera Helix.
Thalictrum aquilegifolium.
Aſperula odorata.
Osmunda Struthiopteris.
Aſplenium Scolopendrium.
Polypodium Dryopteris.
 Phegopteris.
 (?) (annuæ)
Impatiens Noli tangere.
 Tom. IV.
- Cardamine Impatiens.*
Melampyrum nemorum.
Arenaria trinervia.
Veronica hederacea.
Draba muralis.
 2. SYLVATICÆ.
Pinus ſylveſtris.
 Abies.
Taxus baccata.
Juniperus communis.
Berberis vulgaris.
Betula alba.
Populus tremula.
Vaccinium Myrtillus.
 Q. *Pyrola rotundifolia.*
 ſecunda.
 uniſlora.
 umbellata.
Oxalis Acetoſella.
Anemone Hepatica.
 nemorofa.
Prenanthes muralis.
Linnæa borealis.
Trientalis europæa.
Juncus pilofus.
Aira montana.
Carex loliacea.
 elongata.
Hypnum proliſferum.
Geranium ſylvaticum.
Lycopodium clavatum.
 annotinum.
 complanatum.
Erica vulgaris.
Vaccinium Vitis Idæa.
Ajuga pyramidalis.
Solidago Virga aurea.
Agrostis arundinacea.
Veronica officinarum.
Pteris aquilina.
Orchis bifolia.
Stellaria graminea.
Polytrichum commune.
Equisetum ſylvaticum.
- F
- Hic.

Hieracium *murorum*.
 Bromus *pinnatus*.
 Arundo *Epigejos*.
 Anemone *vernalis*.
 Prunella *vulgaris*.
 Orobus *tuberosus*.
 Viola *canina*.
 Osmunda } *Lunaria*.
 } *Spicant*.

Polypodium *F. mas.* -
 F. femina.
 Equisetum *hyemale*.
 Arenaria *serpyllifolia*.
 Melampyrum *syvaticum*.
 Tormentilla *erecta*.
 Verbascum *Thapsus*.
 Gnaphalium *syvaticum*. *

IV. CAMPESTRES.

I. ARVENSES.

h Rubus <i>cæsius</i> .	Veronica <i>triphyllos</i> .
2 Ononis <i>spinosa</i> .	Chrysanthemum <i>segetum</i> .
Triticum <i>repens</i> .	Myagrum <i>fativum</i> .
Stachys <i>pulustris</i> .	Sinapis <i>arvensis</i> .
Serratula <i>arvensis</i> .	Brassica <i>campestris</i> .
Allium <i>Scorodoprasum</i> .	Raphanus <i>Raphanistrum</i> .
Convolvulus <i>arvensis</i> .	Rhinanthus <i>Cristagalli</i> . (γ)
Sonchus <i>arvensis</i> .	Lapsana <i>communis</i> .
Centaurea <i>Scabiosa</i> .	Ranunculus <i>arvensis</i> .
<i>Jacea</i> .	Matricaria <i>Chamomilla</i> .
Mentha <i>arvensis</i> .	Anthemis <i>arvensis</i> .
Vicia <i>Cracca</i> .	Lithospermum <i>arvense</i> .
Artemisia <i>vulgaris</i> .	Lycopsis <i>arvensis</i> .
Centaurea <i>Scabiosa</i> .	Erysimum <i>cheiranthoides</i> .
Scabiosa <i>arvensis</i> .	Thlaspi <i>arvense</i> .
⊙ Papaver <i>dubium</i> .	Spergula <i>arvensis</i> .
Agrostema <i>Githago</i> .	Anagallis <i>arvensis</i> .
Fumaria <i>officinalis</i> .	Sherardia <i>arvensis</i> .
Vicia <i>fativa</i> .	Ervum <i>hirsutum</i> .
Melampyrum <i>arvense</i> .	<i>tetraspermum</i> .
Galeopsis <i>Tetrahit</i> .	Conium <i>maculatum</i> .
Carduus <i>crispus</i> .	Euphorbia <i>helioscopia</i> .
Pisum <i>arvense</i> .	Papaver <i>Argemone</i> .
Centaurea <i>Cyanus</i> .	<i>Rhoeas</i> .
Delphinium <i>Consolida</i> .	Potentilla <i>norvegica</i> .
	Cerastium <i>arvense</i> .

Antir-

-
- *) Farinaceo-arenosis: *Erica vulgaris*, *Iberis nudicaulis*.
 Anemone vernalis, *Arbutus Uva ursæ*.
 Glareosis: *Verbascum Thapsus*, *Gnaphalium syvaticum*,
 Ajuga pyramidalis.

Antirrhinum *Orontium*.
 Veronica *peregrina*.
 Dianthus *Armeria*.
 Tordylium *Anthriscus*.
 Calendula *officinalis*.
 Chenopodium *album*.
 Polygonum *Convolutus*.
 Avena *fatua*.
 Agrostis *Spica venti*.
 Lolium *annuum*.
 Bromus *secalinus*.
 arvensis.
 Panicum *Crus galli*.

2. CULTÆ.

‡ Tulipa *syvestris*.
 ‡ Agopodium *Podagraria*.
 Ranunculus *repens*.
 Leontodon *Taraxacum*.
 ⊙ Galium *Aparine*.
 — Alfine *media*.
 Ethusa Cynapium.
 Sonchus oleraceus.
 Chenopodium polyspermum.
 Vulvaria.
 viride.
 hybridum.
 Thlaspi *Bursa pastoris*.
 Viola *tricolor*.
 Lamium *purpureum*.
 amplexicaule.
 Veronica *arvensis*.
 agrestis.
 Geranium *cicutarium*.
 rotundifolium.
 dissectum.
 columbinum.
 molle.
 Urtica *urens*.
 Cynurus *panicus*.
 Euphorbia *Pepus*.
 Amaranthus *Blitum*.
 Verbascum *lychnis*.

3. RUDERALES.

‡ Ulmus *campestris*.
 Sambucus *nigra*.
 Ebulus.
 Ribes *Uva crispa*.
 ‡ Urtica *dioica*.
 ‡ Marrubium *album*.
 Ballota *nigra*.
 Nepeta *Cataria*.
 Chenopod. *Bonus Henric*.
 Artemisia *Abinthium*.
 Erysimum *Alliaria*.
 Chelidonium *majus*.
 Scrophularia *nodosa*.
 Plantago *major*.
 Rumex *crispus*.
 Galium *Molugo*.
 Bryonia *alba*.
 Chærophyllum *syvestre*.
 Verbascum *nigrum*.
 Dactylis *glomerata*.
 Arctium *Lappa*.
 Agrimonia *Eupatoriæ*.
 Anchusa *officinalis*.
 Potentilla *argentea*.
 ⊙ Cynoglossum *officinale*.
 Xanthium *strumarium*.
 Myosotis *Lappula*.
 Solanum *nigrum*.
 Chenopodium *rubrum*.
 urbicum.
 murale.
 glaucum.
 Leonurus *Cardiaca*.
 Cheiranthus *erysimoides*.
 Senecio *viscosus*.
 Erysimum *officinale*.
 heracifolium.
 Datura *Stramonium*.
 Hyoscyamus *niger*.
 Sinapis *nigra*.
 Silybrium *Sophia*.

- Asperugo procumbens.*
Anthemis Cotula.
Carduus nutans.
 acanthoides.
Hordeum murinum.
Scandix Anthriscus.
Lepidium ruderale.
Senecio vulgaris.
Cochlearia Coronopus.
Carduus lanceolatus.
Polygonum Persicaria.
 Hydropiper.
Onopordum Acanthium.
Polygonum aviculare.
Verbena officinalis.
Lamium album.
Atriplex patula.
Veronica Chamædrys.
Echium vulgare.
Reseda Luteola.
Malva sylvestris.
4. PRATENSES.
- † *Pyrus communis.*
 Malus.
 2 *Lolium perenne.*
 Campanula rotundifolia.
 patula.
 Geranium pratense.
 Troilus europæus V: 11.
 Hypericum quadrangulare.
 Trifolium pratense.
 Carum Carvi.
 Heraclium Sphondylium.
 Lactuca pratensis.
 Lotus corniculata.
- Spiræa Filipendula.*
Dianthus superbus.
Rubus arcticus.
Aira cæspitosa.
 trivialis.
Cynosurus cristatus.
Poa pratensis.
Avena flavescens.
Carex panicea.
Lychnis dioica.
Equisetum arvense.
Rumex Acetosa.
Chrysanthemum Leucanth.
Phleum pratense.
Alopecurus pratensis.
Festuca elatior.
Leontodon autumnale.
Scorzonera humilis.
Ranunculus acris.
 polyanthemos.
Rumex acutus.
- © *Rhinanthus Cristagalli.* (β)
 Briza media.
 Linum catharticum.
 Crepis biennis.
 Turritis glabra.
 hirsuta.
 Tragopogon pratense.
 Cardamine hirsuta.
 Medicago lupulina.
 Melampyrum pratense.
5. ARENARIÆ.
- Salix hirta.*
 † *Spartium scoparium.*
 Genista tinctoria.

Geni-

-
- Pratenfes pingues: *Festuca elatior*, *Trifolium pratense*, *Carum Carvi*, *Heraclium Sphondylium*, *Lychnis dioica*, *Briza media*, *Tragopogon pratense*, *Ranunc. polyanthemos*.
 Pratenfes ad verſuras: *Lolium perenne*, *Phleum pratense*, *Gallium luteum*, *Medicago lupulina*, *Chrysanth. Leucanth.*
 Pratenfes roridæ: *Troilus europæus*, *Scorzonera humilis*, *Linum catharticum*, *Cardamine hirsuta*, *Lathyrus pratensis*, *Alopecurus pratensis*.

- Centa pilosa.*
Ligustrum vulgare.
Elymus arenarius.
Arundo arenaria.
Carex arenaria.
Dianthus arenarius.
Herniaria glabra.
Artemisia campestris.
Scleranthus perennis.
Asparagus officinalis.
Allium arenarium.
carinatum.
Thymus Serpyllum.
Potentilla verna.
Pimpinella Saxifraga.
Antirrhinum Lincaria.
Hieracium umbellatum.
Erigeron acris.
Gnaphalium dioicum.
Statice Armeria.
Astragalus arenarius.
Hypochoeris radicata.
Veronica spicata.
Rumex Acetosella.
Festuca ovina.
Poa angustifol. media.
Lichen upsaliensis.
nivalis.
islandicus.
 Ⓞ *Gnaphalium arenarium.*
Cerastium femidecandrum.
viscosum.
Myofotis scorpioides.
Saxifraga tridactylites.
Androsace septentrionalis.
Lepidium petraeum.
Veronica verna.
- Antirrhinum minus.*
Aphanes arvensis.
Arabis thaliana.
Brassica Napus.
Galeopsis Ladanum.
Myogrum paniculatum.
Silybrium arenosum.
Filago pyramidata.
montana.
arvensis.
Jasione montana.
Carlina vulgaris.
Trifolium arvense.
Arenaria purpurea.
Draba verna.
Iberis nudicaulis.
Bromus tectorum.
Viola tricolor.
Alyssum incanum.
Gypsophila muralis.
Hyoseris minima.
Thymus Acinos.
Valeriana Locusta.
Myofurus minimus.
Scleranthus annuus.
Phleum arenarium.
Aira canescens.
præcox.
6. ARGILLACEÆ.
Tussilago Farfara.
Anthyllis Vulnaria.
Potentilla repens.
Achillea alb.
Plantago media.
Thlaspi campestre.
Cichorium Intybus.
Inula dysenterica.

V. MONTANÆ.

1. GLABRETOSÆ.
 h *Salix Caprea.*
Pruanus spinosa.
Crategus Oxyacantha.
Lonicera Xylosteum.
- 2 *Rosa canina.*
Athamanta Libanotis.
Medicago falcata.
Tanacetum vulgare.
Trifolium repens.
- F 3 Alche.

Alchemilla vulgaris.
Allium oleraceum.
Campanula glomerata,
Cucubalus Behen,
Fragaria vesca,
Chryfocoma Linofyris,
Leontodon hispidum,
Ranunculus illyricus,
tuberosus.

Plantago lanceolata,
Hieracium Pilosella,
Auricula,

Phalaris phleoides,
 Ⓞ *Avena pratensis.*
Anthemis tinctoria,
Daucus Carota,
Thlaspi campestre,
Echium vulgare,
Crepis tectorum,
Euphrasia Odontites,
Gentiana campestris,
Trifolium agrarium,
Holcus lanatus.

2. COLLINÆ.

‡ *Quercus Robur,*
Cratægus Aria,
Sorbus aucuparia,
Prunus domestica,
Lonicera Perichlymenum,
Rosa spinosissima,
villosa,
Carpinus Betulus,
Acer campestre.
 24 *Arnica montana,*
Hypochaeris maculata,
Adonis vernalis,
Orobanchis niger,
Trifolium montanum,
Lathyrus sylvestris,
Lycnis Viscaria,
Hypericum perforatum,
Lactuca latifolia,
Cucubalus viscosus,

Dianthus deltoides.
Geranium sanguineum,
Scabiosa columbina,
Cistus alandicus,
Anemone Pulsatilla,
 • *Athamanta Oreojelimum,*
Juncus campestris,
Polygonum viviparum,
Saxifraga granulata,
Silene nutans,
Sedum sexangulare,
annuum,

Polygala vulgaris,
Campanula Cervicaria,
Lithospermum officinale,
Achillea Millefolium,
Hieracium pramorsum,
dubium,

Ophioglossum vulgatum,
Melampyrum cristatum,
Thesium alpinum,
Euphrasia officinalis.

3. RUPESTRES.

‡ *Mespilus Cotoneaster,*
Rubus idæus,
Coronilla Emerus,
 24 *Sedum Telephum,*
rupestre,
reflexum,
album,
acre,

Sempervivum tectorum,
Polypodium vulgare,
fragile,

Asplenium Trichomanes,
Ruta muraria,
Acrostichum septentrionale,
ilvense,
Antherinum ramosum,
Liliago,
Allium Schœnoprimum,
Convallaria Polygonatum,
multiflora,

Ascle

<i>Alepias Punctaticum.</i>	<i>Hypericum hirsutum.</i>
<i>Aperula tinctoria.</i>	<i>montanum.</i>
<i>Oenanthe vulgare.</i>	<i>Cistus Fumana.</i>
<i>Cimopodium vulgare.</i>	<i>Rubus saxatilis.</i>
<i>Geranium robertianum.</i>	<i>Aira flexuosa.</i>
<i>Potentilla rupestris.</i>	<i>Melica nutans.</i>
<i>Dracocephalum Ruyfchiana.</i>	<i>ciliata.</i>
<i>Hieracium murorum.</i>	<i>Poa compressa.</i>
<i>Globularia vulgaris.</i>	<i>Epilobium angustifolium.</i>
<i>Gypsophila fastigiata.</i>	<i>montanum.</i>
<i>Artemisia rupestris.</i>	⊙ <i>Silene rupestris.</i>

VI. PARASITICÆ.

1. ARBOREÆ.	<i>Musci varii.</i>
<i>Viscum.</i>	
2. HERBACEÆ.	<i>Lichenes varii.</i>
<i>Cuscuta.</i>	
3. RADICALES.	<i>Fungi varii.</i>
<i>Monotropa Hypopitys.</i>	
<i>Lathræa Squamaria.</i>	
<i>Orobanche major.</i>	

D. D.

LV.

FLORA ANGLICA

SUB PRÆSIDIO

D. D. CAR. LINNÆI

proposita

AB

ISAAC. OLAI GRUBBERG

Holmenfi.

Upsalix 1754. Apr. 3.

CAPUT PRIMUM.

Scientia Botanices est illa pars Philosophiæ Naturalis, quæ, propter plantarum infinitam varietatem, odore, sapore, colore & structura omnium oculos allicit, & propter multiplicem plantarum usum in arte Medica, Oeconomica & Vita communi, omni fere exulta fuit ævo.

Recentiori ævo ob has rationes etiam *Professiones Botanice* cum *Hortis*, infinita facile plantarum varietate superbientibus, ad præstantissimas Europæ Academias sunt ab Imperantibus institutæ, ut scientia amœnissima simulque utilissima late per regna diffeminaretur, faciliusque addisceretur in usum & oblectamentum commune.

Successit hoc institutum felicissime, ut non modo plures eruditi in hac arte evaserint, quam ullo
antea

antea tempore, sed etiam ut artis gnari, per plerasque regiones Europæ, sponte nascentes plantas investigaverint & enumeraverint in Libellis *Floris* distis, quibus docemur de plantis cujusvis regionis propriis aut communibus; unde etiam ingens copia plantarum rariorum hodie evasit detecta & notissima.

Ejusmodi *Floræ*, ut Compendia, ita haud parvo quidem sunt subsidio incolis, aliisque, qui intra ejusdem regionis plagas degunt, plantasque istius terræ sibi familiares reddere gestiunt; deinceps in illis itidem videre licet, quasnam & quam diversas quævis terra gignat producatque plantas, pro ratione *situs* atque *soli*, unde, uti Regionum, ita & plantarum mutua & haud parva differentia originem irahat sui.

Circa ejusmodi *Floras* dolent plurimi, quod eadem plantæ a diversis Auctoribus sint indigitatæ nominibus sæpe diversissimis, cum aliis placuerit hujus Auctoris, aliis vero alterius nomina adhibere; ut hæc nomina non ab aliis, quam qui vel instructissima Bibliotheca Botanica sunt instructi, vel etiam longa experientia in arte demum evasere doctissimi, facile intelligantur.

Mecum consentientes hac in re certe habeo, quotquot carent rarissimo libro PETIVERI, *Herbario Britannico* dicto; quo destitutus plurimas plantas anglicas seponere debui.

Huic morbo facile mederentur artis periti, si omnes *Floræ* iisdem nominibus proponerentur, circa easdem plantas, tamquam communi lingua, ne opus esset unicuique, ob novam & diversam *Floram* evolvere Synonyma, & quasi e novo artem addiscere, sed dignoscerentur æque facile nomina, ac individua ejusdem speciei plantarum.

Glaciem igitur in hac parte Botanices soluturus,

FLORAM ANGLICAM, in se perquam prolixam, succincte-explicandam suscepi, modo quo omnes exoptavi Floras propositas; quod enim si fieret cum reliquis Europæ Floris, nullus sane dubitarem, qui longe luculentiori luce illucesceret tandem *Botanica*

Quod ad obtinendum inceptum, eo breviores inveni viam, quo longe compendiosiora aptioraque nobis porrigant *Species plantarum*, nuper editæ, nomina TRIVIALIA, quæ juxta plantas non modo definitas, sed & selectioribus Synonymis adornatas offendimus; quo ipso non tantum dubia de plantæ quæstionis sæpissime profligantur, sed etiam definitiones, ob novas plantas interdum mutandæ, nullæ obicem ponunt.

Brevitatis causa, etiam ad quodlibet nomen triale adposui numerum paginæ & paragraphi e *Rajæ Synopsi stirp. Britannicæ*, edit. 3:ie; ut si quis desideraret harum plantarum locum natalem proprium, aut aliud quid, ut e.g. Synonyma, Observationes &c. facilius ipsum librum evolvat.

Plantas has anglicanas enumeravi secundum *Systema sexuale*, ut commilitones concives facilius *Floram Anglicam* cum *Suecica* conferre queant, & inde perspiciant discrimen, quod *Anglicanas* & *Suecicas* intercedit, quodque ut eo felicius obtineretur, *Species illas Plantarum*, quæ sponte, nostra hac in SUECIA non inveniuntur, literis minusculis, quæ communiter alioquin nominantur *literæ Cursoriæ*, exaravi: Unde mox patebit, ducentas circiter species plantarum, in ANGLIA sponte nascentes, dari, quæ per *Sueciam* nusquam occurrunt; totidem etiam in SUECIA, quæ in *Anglia* non sint obviæ.

Muscos & *Fungos* quoque prætermisi, nimis prolixitatis evitandæ gratia, quippe cum plerique *Musci Dilleniani* in *Anglia* reperiantur, ut &, cum *Fungi*
ob

ob infinitam varietatem mutabilitatemque suam hoc tempore difficulter determinentur.

CEREALES plantas, quas uti spontaneas, Floræ suæ inseruit Rajus, jure omni exclusi, cum hæc omnino sint extraneæ, uti *Hordeum*, *Triticum*, *Secale*, *Avena*, *Fuglans*.

CAPUT SECUNDUM.

BRITANNIÆ nomine continetur *Anglia*, *Scotia* atque *Hibernia*, quæ sunt insulæ, sitæ in Oceano Atlantico, intra 50 & 61 gradus in latitudine, & intra 12 & 19 gradus in longitudine; porrigitur ergo BRITANNIA a plaga boreali ad frigidam, & a Meridionali ad calidam Europæ regiones, quo ipso efficitur, ut varia tamque diversa vegetabilia in *Anglia* crescere seu vigere possint; nimirum, tum illa, quæ communiter in Meridionalibus, tum etiam illa, quæ in Europæ Septentrionalibus nascuntur. Præterea, cum hæc terra undique circumdetur mari, ita major inibi reperitur copia plantarum *Marinarum* atque *Maritimarum*, quam ulla in alia regione EUROPÆ.

Anglia hæc constat partim sylvis & nemoribus, partim campis & apricis, & heic præcipue locorum occurrunt varii campi & monticuli CRETACEI, quos circa variæ etiam plantæ terram amantes siccam; humidam vero atque putridam profus respicientes, crescunt, ut e. gr. *Hedysarum*, *Hippocrepis*, *Rafeda*, *Rubia cynanchica*, *Verbena* &c.

De cætero, dantur etiam hisce in Regionibus variæ altissimæque ALPES, quæ per altitudinem loci, & perennem nivem, plantas producunt *Alpibus* proprias, quales sunt in WALLIA *Snowdon* & *Caderidris*, in JORCKSHIRE *Ingleborough*, *Murknot*, nec non in ARVONIA, WESTMORLANDIA, ut & in SCOTHA *Betalk*, atque in HIBERNIA

NIA Mangarton & Sligo, quibus in locis diversi plantæ mere *Alpinæ*, ut: *Saxifrage*, *Rhodiola*, *Papaver*, *Serratula*, *Dryas*, *Arbutus*, *Alchemilla*, *Silbaldia* aliæque se sistunt.

Hæc regio præstat cuilibet alii multitudine specierum *Menthae*, plurimisque gaudet *Euphorbiæ* speciebus. Nonnullæ etiam hæc occurrunt plantæ, in aliis terris Europæis perquam raræ, ut: *Potentilla fruticosa*, *Sibthorpia europæa*, *Dianthus glaucus*, *Cistus surrejanus*, *Bartsia viscosa*, *Erica cantabrica*, *Sesymbrium monense*, *Mentha piperita*, *Euphorbia portlandica*, *Smyrniolum cornubiense*, *Lychnis drubensis*, *Polypodium canbriacum*, *Trichomanes tunbringensis*.

Gnaphalium margaritaceum, & *Dactylis cynosuroides* incola alias AMERICÆ septentrionalis, in Angliam jus civitatis obtinuerunt.

CAPUT TERTIUM.

Differunt imprimis Plantæ SUECIÆ ab ANGLICANIS:

I:o Quod longe plures plantæ ALPINÆ per *Laponiam Sueciæ* occurrant, quam in alpidibus *Britannicis*. E. gr.

<i>Saxifraga.</i>	<i>Betula.</i>	<i>Erigeron.</i>
<i>Pedicularis</i> 3.	<i>Diapensia.</i>	<i>Tussilago.</i>
<i>Azaleæ</i> 2.	<i>Veronica.</i>	<i>Sonchus.</i>
<i>Junci</i> 2.	<i>Lychnis.</i>	<i>Ophrys.</i>
<i>Ranunculi</i> 3.	<i>Astragalus.</i>	<i>Rubus.</i>
<i>Andromedæ.</i>	<i>Phaca.</i>	
<i>Violæ</i> 2.	<i>Arabis.</i>	

II:o, Quod plures etiam, nescio quam ob causam, plantæ NEMOROSÆ in *Suecia* se sistant, quam per *Angliam*. E. gr.

<i>Acer platanoides.</i>	<i>Convallaria bifolia.</i>
<i>Fumaria bulbosa.</i>	<i>Anemone Hepatica.</i>
<i>Pulmonaria officinalis.</i>	<i>Orobanchis vernus.</i>

III:o,

III:o, Quod Plantæ plures CAMPESTRES, *Arenaria* & *Aprica* in *Suecia* sponte occurrant, quam in *Anglia*.

<i>Lonicera Xylosteum.</i>	<i>Mespilus Cotoneaster.</i>
<i>Asclepias Vincetoxicum.</i>	<i>Arbutus Uva ursi.</i>
<i>Laserpitium latifolium.</i>	<i>Orobus niger.</i>
<i>Trifolium montanum.</i>	<i>Androsace septentrionalis.</i>
<i>Anchusa officinalis.</i>	<i>Alyssum incanum.</i>

IV:o, Quod plantæ pauciores MARINÆ & *maritima* in *Suecia*, quam in *Anglia*. hucusque detectæ sint.

Convolvulus Solanella.
Beta vulgaris.
Crithmum maritimum.
Frankenia pulverulenta.
Polygonum maritimum.
Artemisizæ maritimæ variæ.
Inula crithmoides.

V:o, Plantæ in terra CRETACEA nascentes sæpe exulant in *Suecia*, ubi *Creta* vix occurrit, contra vero in *Anglia*, ubi colles cretacei frequentissimi.

CAPUT QUARTUM.

Initio proximi præcedentis Seculi putabant *Botanici*, nationem *Anglicanam* minus aptam, immo prorsus alienam esse a *Studio Botanices*; exitus vero ejusdem seculi contrarium satis superque probabat, dum plures in *Anglia*, quam alias per totam *Europam*, uno eodemque tempore exorti sunt *Botanici*, qui tam multas, tamque varias detegebant plantas, tam per *Britanniam*, quam per *Indias* nascentes, ut universus terrarum orbis literatus horum indefessum studium, & Rei herbariæ peritiam admiraretur. Quod qui *Raji*, *Morisoni*, *Bobarti*, *Plukeneti*, *Petiveri* aliorumque scripta evolvit, adeo ex omni parte sufficienter demonstratum comperiet, ut nil supra.

RA-

RAJUS (*Johannes*), *Collegii Trinitatis Cantabrigiæ* Socius, erat inter primos, qui Botanica industria hęc loci excoluit, cujus rei testes, *Historia ejus plantarum trium voluminum in folio, & Observationes ejus Topographicæ sunt claræ & invincibiles.*

Ille primus aggressus est, plantas circa Cantabrigiam nascentes indagare, quas edidit in *Catalogo Plantarum circa Cantabrigiam nascentium. Cantabr. A:o 1660. in 8:vo. Una cum appendice A:o 1663. & 1685.* Quo circa nondum acquiescebat, sed ulterius cœpit omnes in Anglia nascentes colligere plantas, atque primam *Floram Anglicam* edidit, sub titulo: *Catalogi plantarum Angliæ & insularum adjacentium. Lond. A:o 1670. & 1677. in 8:vo auctam.*

Altera ejus *Flora: Synopsis methodica stirpium Britannicarum* dicta, adhuc magis aucta, *Lond. 1690 & 1696. in 8:vo, 250 herbis ditata est.*

Post obitum *Raji*, edita fuit hæc *Flora Britannica* tertia vice, opera *Job. Jac. Dillenii*, sub nomine: *Synopsis methodicæ stirpium Britannicarum, editionis 3iæ. Lond. 1724. in 8:vo. Tabulis 24; aucta 450 speciebus.*

Recentior hæc *Flora*, omnium Florarum usque ad hunc diem existentium habetur perfectissima, quippe cum nulla alia majori diligentia, seu plurimum unanimi studio, collecta & enucleata sit; in ea enim reperiuntur, non modo quæ *Rajus* ipse indefesso labore investigare potuit, verum etiam quæ *Petiverus, Plukenetius, Morisonus, Bobartus, Sloane, Sberardus, Dillenius, Dale, Rand, Buddle, Doody, Lawson, Lhwyd, Newton, Stonestreet, Camden, Brocken, Vernon, Nicholson, Robinson, Fosson, Du Bois, Manningham, Richardson, Sibbald* observaverunt; inter quos *Plukenetius, Sberardus, Richardson & Dillenius* primum merentur locum.

CAPUT

CAPUT QUINTUM.

Ultima hæc *Flora*, ea præcise est, quam mihi am adsumsi enucleandam. Etenim ut ut pleræque tantæ facile extricari possunt, occurrunt tamen non pauca, quæ omni illa opera, quam Botanici Angliæ navarunt, adhuc dum obscuriores certe mihi persistunt, inprimis cum Herbario Petiveriano instituar, idque maxime in Graminum familia intricatissima; quam ob causam necesse etiam habui, ut ad finem hujus dissertatiunculæ proponere, certa spe fretus, Botánicos hodiernos Angliæ, eas proprius introspectas, caracteribus suis a congeneribus distinctas proposituros, quo ipso Botánices pomæia extenduntur & Regionis Historia Naturalis illustratur. Sententiam enim de non visis plantis ferre, nixum dubiis Auctorum testimoniis, nimis periculosum esse, satis superque inter omnes constat, quippe cum persæpe inde contingat, ut varietates loco distinctarum specierum obtrudantur, & contra species pro varietatibus sumantur.

CLASSIS I.

MONANDRIA.

MONOGYNIA.

Salicorn. europ. herbac. 136-1.
fruticos. 136-2.
Hippuris vulgaris 136-1.

DIGYNIA.

Callitriche autumnalis 290-3.
verna 289-1.

CLASSIS II.

DIANDRIA.

MONOGYNIA.

Ligustrum vulgare 465-1.
Circæa lutetiana 289-1.
Veronica spicata 279-2.
 officialis 281-13.

Veronica hybrida 279-1.

serpillifolia 279-3.

Beccabunga 280-8.

Anagallis ∇ 280-9.

scutellata 280-10.

Chamædrys 281-II.

montana 281-12.

agrestis 279-4.

arvensis 279-5.

hederifolia 280-7.

triphyllos 276-6.

Pinguicula vulgaris 281-1.

villosa 281-1.

Utricularia vulgaris 286-1.

minor 286-2.

Verbena officinalis 236-1.

Lycopus europæus 236-1.

Salvia pratensis 237-1.

verbena ~~ca~~ 237-1.

DIGY-

DIGYNIA.		Agrostis spica venti	405-1
Anthoxanthum odorat.	398-1.	rubra	394-
Buffonia tenuifolia	346-1.	stolonifera	402-
CLASSIS III.		Aira cærulea	404-
TRIANDRIA.		<i>cristata</i>	396-
MONOGYNIA.		aquatica	402-
Valeriana officinalis	200-1.	cæspitosa	403-
dioica	200-3.	canescens	405-1
Locusta	201-1.	præcox	407-1
Iris Pseud-Acorus	374-1.	flexuosa	407-
<i>fœtidissima</i>	375-3.	<i>caryophyllæa</i>	407-
Schoenus Mariscus	426-4.	Melica nutans	403-
nigricans	430-10.	Poa aquatica	411-1
<i>ferrugineus</i>	430-9.	pratensis	409-
<i>compressus</i>	425-14.	angustifolia	409-
albus	427-6.	trivialis	409-
Cyperus longus	425-1.	annua	408-
Scirpus palustris	429-7.	<i>compressa</i>	409-
acicularis	429-8.	<i>rigida</i>	410-
<i>fluitans</i>	431-12.	Briza media	412-
lacustris	428-1.	<i>minor</i>	412-
<i>Holochæmus</i>	429-6.	Dactylis glomerata	400-
<i>mucronatus</i> ,	429-5.	<i>cynosuroides</i>	393-
setaceus	430-11.	Cynofurus cristatus	398-
cæspitosus	429-9.	<i>echinatus</i>	397-
sylvaticus	426-5.	cæruleus	399-
maritimus	426-3.	paticeus	394-
Eriophor. polystach.	435-1.	Festuca ovina	410-9, 1
vaginatum	436-2.	duriuscula	413-
Nardus stricta	393-2.	decumbens	408-1
DIGYNIA.		fluitans	412-1
Panicum <i>glaucum</i>	393-1.	marina	395-
sanguinale	399-2.	<i>amethystina</i>	411-1
Crus galli	394-1.	<i>myuros</i>	415-1
<i>Dactylon</i>	399-2.	<i>bromoides</i>	415-1
Phalaris phleoides	398-2.	Bromus secalinus	413-
arundinacea	400-1.	arvensis	413-
Phleum pratense	398-1.	sterilis	412-
nodosum	398-3.	tectorum	414-
arenarium	398-4.	pinnatus	392-
Alopecurus pratensis	396-1.	giganteus	415-1
geniculatus	396-2.	Stipa pennata	393-
Milium effusum	402-1.	Avena sativa	389-
		spicata	405-

<i>Avena flavescens</i>	407-5.
<i>el. ior</i>	406. 3-4
<i>Arundo phragmites</i>	401-1.
<i>calamagrostis</i>	401-2.
<i>arenaria</i>	393-1.
<i>Lolium perenne</i>	395-2.
<i>temulentum</i>	395-1.
<i>Elymus arenarius</i>	390-1.
<i>Triticum repens</i>	390-1.
<i>caninum</i>	390-2.
<i>Hordeum murinum</i>	391-1.

TRIGYNIA.

<i>Montia fontana</i>	352-1.
-----------------------	--------

CLASSIS IV.

TETRANDRIA.

MONOGYNIA.

<i>Dipfacus fullonum</i>	192-1, 2.
<i>pilosus</i>	192-3.
<i>Scabiosa arvensis</i>	191-1.
<i>columbaria</i>	191-2.
<i>Succisa</i>	191-3.
<i>Sherardia arvensis</i>	225-1.
<i>Asperula odorata</i>	224-1.
<i>cynanchica</i>	225-1.
<i>Galium palustre</i>	224-2.
<i>uliginosum</i>	225-3.
<i>verum</i>	224-1.
<i>Mollugo</i>	223-1.
? <i>boreale</i>	224-3.
<i>Aparine</i>	225-1.
<i>pariense</i>	225-4.
<i>Rubia tinctorum</i>	223-1, 2.
<i>Plantago major</i>	314-1, 2.
<i>media</i>	314-3.
<i>lanceolata</i>	314-5.
<i>maritima</i>	315-7.
<i>Coronopus</i>	315-8.
? <i>Læstingii</i>	316-10.
<i>uniflora</i>	316-11.
<i>Sanguisorba officinal.</i>	203-2.
<i>Cornus sanguinea</i>	460-1.
<i>suecica</i>	261-1.
<i>Alchemilla vulgaris</i>	158-1.
<i>alpina</i>	158-2.

Tom. IV.

DIGYNIA.

<i>Aphanes arvensis</i>	159-1.
<i>Cuscuta europæa</i>	281-1.

TETRAGYNIA.

<i>Ilex Aquifolium</i>	466-1.
<i>Potamogeton natans</i>	148-1.
<i>lucens</i>	148-2.
<i>perfoliatum</i>	149-4.
<i>serratum</i>	149-6.
<i>crispum</i>	149-7.
<i>compressum</i>	149-8.
<i>marinum</i>	150-13.
<i>gramin.</i>	149, 9-10.
<i>puffillum</i>	150-15.
<i>Ruppia maritima</i>	134-1.
<i>Sagina erecta</i>	344-1.
<i>procumbens</i>	345-2.

CLASSIS V.

PENTANDRIA.

MONOGYNIA.

<i>Myofotis scorpioid.</i>	229, 1-4.
<i>Lithosperm. officinale</i>	228-1.
<i>arvense</i>	227-3.
<i>purpureocar.</i>	229-2.
<i>Anchusa semperviv.</i>	227-2.
<i>Cynoglossum officin.</i>	226-1.
<i>Pulmonar. angustifol.</i>	226-1.
<i>maritima</i>	228-4.
<i>Symphytum officinale</i>	230-1.
<i>Borago officinalis</i>	228-1.
<i>Asperugo procumb.</i>	228-1.
<i>Lycopsis arvensis</i>	227-1.
<i>Echium vulgare</i>	227-1.
<i>Lycopsis</i>	227-2.
<i>Primula veris officin.</i>	284-3.
<i>elatior</i>	2.
<i>acaulis</i>	1.
<i>farinosa</i>	285-1.
<i>Menyanthes trifoliata</i>	285-1.
<i>Nymphoides</i>	368-2.
<i>Hottonia palustris</i>	285-1.
<i>Lyfimachia vulgaris</i>	282-1.
<i>thyrisiflora</i>	283-3.
<i>Nummular.</i>	283-1.

G

Lyfi.

<i>Lyfimachia nemorum</i>	282-5.	<i>Chenop. murale</i>	154-
<i>Anagallis arvensis</i>	282-1.	album	154-
<i>Convolvulus arvensis</i>	275-2.	<i>serotinum</i>	155-
<i>sepium</i>	275-1.	hybridum	154-
<i>Soldanella</i>	275-5.	glaucum	155-
<i>Polemonium cæruleum</i>	288-1.	viride	155-1.
<i>Campanula latifolia</i>	276-1.	polysperm.	156-1.
<i>Trachelium</i>	276-2.	<i>Vulvaria</i>	156-1.
<i>glomerata</i>	277-3.	<i>fruticosum</i>	156-1.
<i>patula</i>	277-4.	<i>Beta vulgaris</i>	157-1.
<i>rotundifol.</i>	277-5,6.	<i>Salsola kali</i>	159-1.
<i>hederacea</i>	277-7.	<i>sedoides</i>	156-1.
<i>Speculum</i> ♀	278-1.	<i>Ulmus campestris</i>	468-1.
<i>Phyteuma orbicularis</i>	278-1.	<i>Gentiana Pneumon.</i>	274-1.
<i>Samolus valerandi</i>	283-1.	<i>amarella</i>	275-2,3.
<i>Lonicera Periclymen.</i>	458-1,2.	<i>campestris</i>	275-4.
<i>Verbascum Thapsus</i>	287-1.	<i>Centaurium</i>	286-1.
<i>phlomidoides</i>	287-2.	<i>perfoliata</i>	287-1.
<i>Lychnitis</i>	287-3.	<i>Eryngium campestre</i>	222-1.
<i>nigrum</i>	288-4.	<i>maritimum</i>	222-2.
<i>Blattaria</i>	288-1.	<i>Hydrocotyle vulgaris</i>	222-1.
<i>Datura Stramonium</i>	266-1.	<i>Sanicula europæa</i>	221-1.
<i>Hyoscyamus vulgaris</i>	274-1.	<i>Bupleurum rotundifol.</i>	221-1.
<i>Solanum nigrum</i>	265-4.	<i>tenuissimum</i>	221-2.
<i>Dulcamara</i>	265-1,2.	<i>Echinophora spinosa</i>	220-1.
<i>Rhamnus catharticus</i>	466-1.	<i>Tordylium maximum</i>	206-1.
<i>Frangula</i>	465-1.	<i>latifolium</i>	219-2.
<i>Evonymus europæus</i>	468-1.	<i>officinale</i>	219-2.
<i>Ribes rubrum</i>	456-1.	<i>Anthriscus</i>	219-4.
<i>alpinum</i>	456-2.	<i>nodosum</i>	220-6.
<i>nigrum</i>	456-4.	<i>Caucalis leptophylla</i>	219-1.
<i>Hedera Helix</i>	459-1.	<i>Daucus Carota</i>	218-1.
<i>Illecebrum verticillat.</i>	160-1.	<i>Bunium Bulbocastan.</i>	209-1.
<i>Glaux maritima</i>	285-1.	<i>Conium maculatum</i>	215-1.
<i>Thesium Linophyllum</i>	202-1.	<i>Athamanta Meum</i>	207-1.
<i>Vinca minor</i>	268-1.	<i>Libanotis</i>	218-1.
<i>major</i>	268-2.	<i>Peucedanum officinale</i>	206-1.
DIGYNIA.		<i>Silaus</i>	216-0.
<i>Herniaria glabra</i>	160-1.	<i>Crithmum maritimum</i>	217-1.
<i>hirsuta</i>	160-2.	<i>Heracleum Sphondyl.</i>	205-1,2.
<i>lenticulata</i>	161-1.	<i>Ligusticum scoticum</i>	214-1.
<i>Chenop. Bonus Henr.</i>	156-15.	<i>cornubiense</i>	209-2.
<i>urbicum</i>	155-11.	<i>Angelica Archangelic.</i>	108-1.
? <i>rubrum</i>	154-3.	<i>sylvestris</i>	208-2.
		<i>Sium</i>	

<i>Sium latifolium</i>	211-3.
<i>nodiflorum</i>	211-5.
<i>Sison Anomum</i>	211-1.
<i>segetum</i>	211-2.
<i>inundatum</i>	212-6.
<i>Oenanthe fistulosa</i>	210-1, 2.
<i>crocata</i>	210-3.
<i>pimpinelloides</i>	210-4.
<i>Phellandrium aquatic.</i>	215-1.
<i>Cicuta virosa</i>	212-7.
<i>Æthusa Cynapium</i>	215-2.
<i>Scandix Anthriscus</i>	220-7.
<i>Pellen</i> ♀	207-1.
<i>Cherophyllum fylvest.</i>	207-1.
<i>temulentum</i>	207-1.
<i>Pastinaca sativa</i>	206-1, 2.
<i>Smyrniium Olusatrum</i>	208-1.
<i>Anethum Faeniculum</i>	217-1.
<i>Carum Carvi</i>	213-1?
<i>Pimpinella saxifraga</i>	213-1, 2.
<i>Apium graveolans</i>	214-1.
<i>Ægopodium Podagrar.</i>	208-3.
TRIGYNIA.	
<i>Viburnum Lantana</i>	460-1.
<i>Opulus</i>	460-1.
<i>Sambucus nigra</i>	461-1.
<i>laciniata</i>	3.
<i>Ebulus</i>	461-4.
<i>Staphylæa pinnata</i>	468-1.
<i>Alfina media</i>	347-6.
TETRAGYNIA.	
<i>Parnassia palustris</i>	355-1.
PENTAGYNIA.	
<i>Statice Armeria</i>	203-1.
<i>Limonium</i>	201-1.
<i>Linum usitatum</i>	362-1, 2.
<i>perenne</i>	362-3.
<i>tenuifolium</i>	362-5.
<i>catharticum</i>	362-6.
<i>Radiola</i>	345-1.
<i>Drosera rotundifolia</i>	356-1.
<i>longifolia</i>	356-2.
<i>Sibbaldia procumbens</i>	256-1.
POLYGYNIA.	
<i>Myosurus minimus</i>	251-1.

CLASSIS VI.

HEXANDRIA.

MONOGYNIA.

<i>Narcissus ? poeticus</i>	371-2.
<i>pseudo-Narcissus</i>	371-1.
<i>Bulbocodium autumn.</i>	374-1.
<i>Allium urinum</i>	370-5.
<i>vineale</i>	369-1.
<i>oleraceum</i>	370-3.
<i>Ampheloprof.</i>	370-4.
<i>Ornithogalum luteum</i>	372-3.
<i>umbellatum</i>	372-2.
<i>pyrenaicum</i>	372-1.
<i>Scilla bifolia</i>	373-2.
<i>autumnalis</i>	372-1.
<i>Antheric. ossifragum</i>	375-1.
<i>calyculatum</i>	375-2.
<i>Asparagus officinalis</i>	267-1, 2.
<i>Convallaria majalis</i>	264-1, 2.
<i>Polygonatum</i>	263-1, 2.
<i>multiflora</i>	263-3.
<i>Hyacinthus non-script.</i>	373-2.
<i>Acorus Calamus</i>	437-1.
<i>Juncus acutus</i>	431-1.
<i>effusus</i>	432-4.
<i>conglomerat.</i>	432-5.
<i>filiformis</i>	432-6.
<i>squarrosus</i>	432-7.
<i>stygius</i>	427-6.
<i>articulatus</i>	433-8.
<i>bulbosus</i>	434-11.
<i>bufonius</i>	434-12.
<i>campestris</i>	416-1, 2.
<i>pilosus</i>	416-3.
<i>Berberis vulgaris</i>	465-1.
<i>Frankenia lavis</i>	338-3.
<i>pukerulenta</i>	352-13.
<i>Peplis Portula</i>	368-1.
TRIGYNIA.	
<i>Rumex aquaticus</i>	140-1.
<i>obtusifolius</i>	141-2.
<i>crispus</i>	141-3.
<i>acutus</i>	142-7.
<i>perficarioides</i>	142-9.
<i>Rumex</i>	

<i>Rumex pulcher</i>	142-8.	<i>Polygonum Bistorta</i>	147-1.
<i>sanguineus</i>	142-11.	<i>vivipara</i>	147-2, 3.
<i>Acetosa</i>	143-12.	<i>Convolvul.</i>	144-2.
<i>Acetofella</i>	143-13.	DIGYNIA.	
<i>digynus</i>	143-14.	<i>Mœnringia muscosa</i>	345-3.
<i>Triglochin palustre</i>	435-1.	TETRAGYNIA.	
<i>maritimum</i>	435-2.	<i>Paris quadrifolia</i>	264-1.
<i>Colchicum autumnale</i>	373-1.	<i>Adoxa Moschatellina</i>	267-1.
POLYGYNIA.		<i>Elatine Alfinastrum</i>	346-1.
<i>Alisma Plantago</i> ▽	257-1.	CLASSIS IX.	
<i>Damaſonium</i>	272-1.	ENNEANDRIA.	
<i>ranunculoides</i>	257-2.	HEXAGYNIA.	

CLASSIS VII.

HEPTANDRIA.

MONOGYNIA.

<i>Trientalis europæa</i>	286-1.
---------------------------	--------

CLASSIS VIII.

OCTANDRIA.

MONOGYNIA.

<i>Epilobium angustifol.</i>	310-1.	<i>Monotropa Hypopitys</i>	317-1.
<i>hirtutum</i>	311-2.	<i>Andromeda polifolia</i>	472-1.
<i>montanum</i>	311-4.	<i>Arbutus Uuedo</i>	464-1.
<i>tetragonum</i>	311-5.	<i>alpina</i>	457-1.
<i>palustre</i>	311-6.	<i>Pyrola rotundifolia</i>	363-1.
<i>? alpinum</i>	311-7.	<i>minor</i>	363-1.
<i>Vaccinium uliginosum</i>	457-1.	<i>fecunda</i>	363-3.
<i>Myrtillus</i>	467-2.	DIGYNIA.	
<i>Vitis idæa</i>	457-3.	<i>Chryſoplen. alternifol.</i>	158-2.
<i>Oxycoccus</i>	467-1.	<i>oppositifolium</i>	158-1.
<i>Erica vulgaris</i>	470-1.	<i>Saxifraga granulata</i>	356-6.
<i>cinerea</i>	471-3.	<i>aizoides</i>	353-2.
<i>Tetralix</i>	471-4.	<i>stellaris</i>	354-1.
<i>multiflora</i>	471-5.	<i>nivalis</i>	354-5.
<i>Daphne Laureola</i>	465-1.	<i>tridactylites</i>	354-4.
TRIGYNIA.		<i>hypnoides</i>	354-3.
<i>Polygonum aviculare</i>	146-1.	<i>autumnalis</i>	355-2.
<i>maritimum</i>	147-5.	<i>oppositifolia</i>	353-1.
<i>Perficaria</i>	145-4.	<i>Scleranthus annuus</i>	159-1.
<i>penſylvanic.</i>	145-6.	<i>perennis</i>	160-2.
<i>Hydropiper</i>	144-1.	<i>Saponaria officinalis</i>	339-6, 7.
<i>amphibium</i>	145-9.	<i>Dianthus deltoides</i>	335-1.
		<i>glaucus</i>	336-2.
		<i>Armeria</i>	337-4.
		<i>proliſer</i>	337-5.

TRIGYNIA.

<i>Cocculus baccifer</i>	267- 1.
Behen	337- 2, 1.
<i>Viscaria</i>	340- 12.
<i>Otites</i>	340- 15.
acaulis	341- 10.
<i>Silene anglica</i>	339- 10.
nutans	340- 11.
noctiflora	340- 13.
<i>Armeria</i>	341- 17.
<i>amara</i>	337- 1.
<i>conica</i>	341- 18.
<i>Stellaria holostea</i>	346- 1.
graminea	346- 2.
nemorum	347- 5.
<i>Arenaria peploides</i>	351- 12.
trinervia	349- 2.
ferpyllifolia	349- 1.
<i>faxatilis</i>	350- 4.
<i>tenusifolia</i>	350- 3.
rubra	351- 9-10-11.

PENTAGYNIA.

<i>Cotyledon Umbilicus</i>	271- 1.
<i>Sedum Telephium</i>	269- 1?
rupeitre	269- 1- 2.
<i>vilosum</i>	270- 4.
acre	270- 5.
album	271- 7.
<i>dasiphyltum</i>	271- 8.
<i>Oxalis Acetosiella</i>	281- 1- 2.
<i>Agrostema Githago</i>	338- 5.
<i>Lychnis Flos cuculi</i>	338- 4.
dioica	339- 8.
viscosa	340- 14.
<i>Cerastium tomentosum</i>	349- 6.
vulgatum	349- 4.
alpinum	349- 5.
viscosum	348- 3.
arvense	348- 1.
semidecand.	348- 2.
aquaticum	347- 4.
<i>Spergula arvensis</i>	351- 8.
<i>pentandra</i>	351- 8.
nodosa	350- 5.

CLASSIS XI.

DODECANDRIA.

MONOGYNIA.

<i>Afarum europæum</i>	158- 1.
<i>Lythrum Salicaria</i>	367- 1.
<i>Hysopifolia</i>	367- 2.

DIGYNIA.

<i>Agrimonia Eupatoria</i>	202- 1.
----------------------------	---------

TRIGYNIA.

<i>Refeda Luteola</i>	366- 2.
<i>lutea</i>	366- 1.
<i>Euphorbia Peplus</i>	313- 9.
<i>Peplis</i>	313- 10.
helioscopia	313- 8.
<i>platyphyllos</i>	312- 4.
<i>verrucofa</i>	312- 3.
<i>segetalis</i>	312- 5.
<i>exigua</i>	213- 7.
<i>portlandica</i>	213- 6.
<i>Paralkas</i>	312- 4.
<i>Characias</i>	312- 2.
<i>amygdaloides</i>	212- 1.

DODECAGYNIA.

<i>Semperviv. testorum</i>	269- 1.
----------------------------	---------

CLASSIS XII.

ICOSANDRIA.

MONOGYNIA.

<i>Prunus Cerasus</i>	463- 1.
Padus	463- 1.
spinosa	462- 1.

DIGYNIA.

<i>Cratægus Aria</i>	453- 1.
<i>torminalis</i>	453- 2.
<i>Oxyacantha</i>	453- 3.

TRIGYNIA.

<i>Sorbus aucuparia</i>	452- 2.
<i>domestica</i>	452- 1.

PENTAGYNIA.

<i>Mespilus germanica</i>	453- 1.
<i>Pyrus Malus</i>	451- 1, 2.
communis	452- 1, 2.
<i>Spiræa Filipendula</i>	259- 1.
Ulmaria	259- 1.

POLYGYNIA.		<i>Cistus surrejanus</i>	341-2.
<i>Rosa canina</i>	454-1.	<i>guttatus</i>	341-1.
<i>eglanteria</i>	454-3.	TRIGYNIA.	
<i>spinofissima</i>	455-5.	<i>Delphinium Confolida</i>	273-1.
<i>Rubus fruticosus</i>	467-1.	PENTAGYNIA.	
<i>cæsius</i>	467-3.	<i>Aquilegia vulgaris</i>	273-1.
<i>idæus</i>	467-4.	HEXAGYNIA.	
<i>saxatilis</i>	261-2.	<i>Stratiotes Aloides</i>	290-1.
? <i>Chamæmorus</i>	260-1.	POLYGYNIA.	
<i>Fragaria vesca</i>	254-1-2.	<i>Anemone nemorosa</i>	259-1.
<i>sterilis</i>	254-3.	<i>apennina</i>	259-2.
<i>Potentilla argentea</i>	255-2.	<i>Pulsatilla</i>	260-1.
<i>reptans</i>	255-1.	<i>Clematis Vitalba</i>	258-1.
<i>opaca</i>	255-3.	<i>Thalictrum flavum</i>	203-1.
<i>rupestris</i>	255-1.	<i>minus</i>	203-2.
<i>fruticosa</i>	256-4.	<i>alpinum</i>	204-4.
<i>Anserina</i>	256-5.	<i>Adonis annua atro-rub.</i>	251-1.
<i>Tormentilla erecta</i>	257-2.	<i>Ranunculus Flammul.</i>	250-7.
<i>reptans</i>	257-2.	<i>Lingua</i>	250-8.
<i>Geum urbanum</i>	253-1-2.	<i>Ficaria</i>	246-1.
<i>rivale</i>	253-3.	<i>bulbosus</i> }	247-2.
<i>Dryas octopetala</i>	253-4.	<i>acris</i>	258-4.
? <i>pentapetala</i>	254-5.	<i>reptans</i>	247-1.
<i>Comarum palustre</i>	250-1.	<i>auricomus</i>	248-1.
		<i>sceleratus</i>	249-1.
		<i>parviflorus</i>	248-5.
		<i>hederaceus</i>	249-2.
		<i>aquatilis</i>	249-3-4-5.
		<i>Trollius europæus</i>	272-1.
		<i>Helleborus viridis</i>	271-1.
		<i>foetidus</i>	271-2.
		<i>Caltha palustris</i>	272-1.

CLASSIS XIII.**POLYANDRIA.**

MONOGYNIA.	
<i>Actæa spicata</i>	262-1.
<i>Chelidonium majus</i>	309-9.
<i>hybridum</i>	309-8.
<i>Glaucium</i>	309-7.
<i>Papaver somniferum</i>	308-1.
<i>Rhæas</i>	308-2.
<i>Argemone</i>	308-3.
<i>hybridum</i>	308-4.
<i>dubium</i>	309-5.
<i>cambricum</i>	309-6.
<i>Nymphæa lutea</i>	368-1.
<i>alba</i>	368-3.
<i>Tilia europæa</i>	473-1-2-3.
<i>Cistus Helianthemum</i>	341-1.

<i>Trollius europæus</i>	272-1.
<i>Helleborus viridis</i>	271-1.
<i>foetidus</i>	271-2.
<i>Caltha palustris</i>	272-1.

CLASSIS XIV.**DIDYNAMIA.**

GYMNOSPERMIA.	
<i>Teucrium Chamæpitys</i>	244-1.
<i>Scorodonia</i>	245-1.
<i>Scordium</i>	246-1.
<i>Ajuga reptans</i>	245-1.
<i>pyramidalis</i>	245-2.
<i>Nepeta Cataria</i>	237-1.
<i>Betonica officinalis</i>	238-1.
	Men.

<i>Mentha spicata</i>	233-1.	<i>Antirrhinum Linaria</i>	281-1.
<i>piperita</i>	234-7.	<i>monspessulanum</i>	282-2.
<i>aquatica</i>	233-6.	<i>arvense</i>	282-3.
<i>gentilis</i>	232-8.	<i>Cymbalaria</i>	282-4.
<i>exigua</i>	232-2.	<i>Elatine</i>	282-5.
<i>arvensis</i>	233-1.	<i>hybridum</i>	282-6.
<i>Pulegium</i>	235-1.	<i>minus</i>	283-7.
<i>Glechoma hederacea</i>	243-3-4.	<i>Orontium</i>	283-1.
<i>arvensis</i>	242-2.	<i>Scrophularia nodosa</i>	283-2.
<i>Lamium album</i>	240-1.	<i>aquatica</i>	283-1.
<i>purpureum</i>	240-2.	<i>Scorodonia</i>	283-3.
<i>amplexicaule</i>	240-4.	<i>Digitalis purpurea</i>	283-1.
<i>Galeopsis Tetrabit</i>	240-7.	<i>Sibthorpia europæa</i>	352-1.
<i>Ladanum</i>	242-4.	<i>Limosella aquatica</i>	278-2.
<i>Galeobdolon</i>	240-5.	<i>Orobanche major</i>	288-1.
<i>Stachys sylvatica</i>	237-1.	<i>ramosa</i>	288-3.
<i>germanica</i>	239-1.		
<i>palustris</i>	232-1.		
<i>Ballota nigra</i>	244-1.		
<i>Marrubium vulgare</i>	239-1.		
<i>Leonurus Cardiaca</i>	239-1.		
<i>Clinopodium vulgare</i>	239-1.		
<i>Origanum vulgare</i>	239-1.		
<i>onites</i>	236-2.		
<i>Thymus Serpyllum</i>	230-1.		
<i>Acinos</i>	238-1.		
<i>Melittis Melissophyllum</i>	242-1.		
<i>Melissa Calamintha</i>	243-1.		
<i>Nepeta</i>	243-2.		
<i>Scutellaria galericulata</i>	244-1.		
<i>Prunella vulgaris</i>	238-1.		

ANGIOSPERMA.

<i>Bartfia alpina</i>	285-3.		
<i>viscosa</i>	285-4.		
<i>Rhinanthus Crista galli</i>	284-1.		
<i>Euphrasia officinalis</i>	284-1.		
<i>Odontites</i>	284-4.		
<i>Melampyrum cristatum</i>	286-1.		
<i>sylvaticum</i>	286-2.		
<i>pratense</i>	286-*		
<i>arvense</i>	286-3.		
<i>Lathræa Squamaria</i>	288-1.		
<i>Pedicularis sylvatica</i>	284-3.		
<i>palustris</i>	284-4.		

CLASSIS XV.

TETRADYNAMIA.

SILICULOSA.

<i>Myagrum fativum</i>	302-1.
<i>Vella annua</i>	304-3.
<i>Subularia aquatica</i>	307-4.
<i>Draba verna</i>	291-1.
<i>muralis</i>	292-2.
<i>incana</i>	291-1.
<i>Lepidium latifolium</i>	304-1.
<i>ruderales</i>	303-1.
<i>petraeum</i>	304-5.
<i>Thlaspi arvense</i>	305-3.
<i>campestre</i>	305-1.
<i>hirsutum</i>	305-2.
<i>montanum</i>	305-4.
<i>perfoliatum</i>	305-6.
<i>Bursa pastor.</i>	306-1.
<i>Cochlearia officinalis</i>	302-1.
<i>danica</i>	303-5-3-4.
<i>anglica</i>	303-3.
<i>grænländica</i>	302-2.
<i>Coronopus</i>	304-6.
<i>Armoracia</i>	301-1.
<i>Iberis nudicaulis</i>	303-2.
<i>Dentaria bulbifera.</i>	

Carda.

Cardamine pratensis	299-2.	Geranium rotundifol.	358-1
hirsuta	300-4.	pusillum	359-9-10
amara	299-1.	lucidum	361-10
impatiens	299-3.	columbinum	359-11
petraea	300-6.	dissectum	360-11
bellidifolia	300-5.	molle	359-11
Sisymbrium Nasturt. ▽	300-1.	robertianum	358-11
amphibium	301-1-2.	cicutarium	357-21
sylvestre	297-1.	moschatum	358-11
monense	297-2.	maritimum	356-11
Sophia	298-3.		
Irio	298-2.	POLYANDRIA.	
Erysimum officinale	298-4.	Althæa officinalis	252-1
cheiranthoides	298-1.	Malva sylvestris	251-1
Barbarea	297-2.	rotundifolia	251-2
Alliaria	291-2.	parviflora	251-3
Arabis thaliana	294-3.	Alcea	252-1
Cheiranthus <i>Cheiri</i>	291-2.	Lavatera ?arborea	252-4
<i>sinuatus</i>	291-1.		
Hesperis <i>Matronalis</i>	293-1.	CLASSIS XVII.	
Turritis glabra	293-1.	 DIADELPHIA.	
hirsuta	294-2.		
Brassica oleracea	293-1.	 HEXANDRIA.	
Napus	295-1.	Fumaria officinalis	204-1
Rapa	294-1.	<i>claviculata</i>	205-1
<i>orientalis</i>	203-2.	 OCTANDRIA.	
<i>Erucastrum</i>	297-1.	Polygala vulgaris	287-1-2
Sinapis nigra	295-1.	 DECANDRIA.	
alba	295-3.	Spartium scoparium	474-1
arvensis	295-2.	Genista tinctoria	475-1
Raphanus Raphanistrum	296-1.	<i>anglica</i>	476-1
Bunias Cakile	307-1.	Ulex <i>europæus</i> .	475-1
Isatis tinctoria	307-1.	Ononis spinosa	332-1-2
Crambe maritima	307-1.	<i>repens</i>	332-3
		Anthyllis Vulneraria	325-1
		Pisum sativum	118-1-4-3
		maritimum	319-0.
		Lathyrus latifolius	319-1
		sylvestris	319-2
		pratensis	320-1
		<i>hirsutus</i>	320-4
		palustris	320-5
		<i>Aphaca</i>	320-1
		<i>Nissolia</i>	325-1
		Vicia sativa	320-1
		Vicia	

CLASSIS XVI.**MONADELPHIA.****DECANDRIA.**

Geranium sanguineum	360-14.
pratense	360-17.
sylvaticum	361-18.
<i>phæum</i>	361-21.
<i>nodosum</i>	361-20.

<i>Vicia dumetorum</i>	320-2.
<i>angustifolia</i>	327-5.
<i>intea</i>	321-6.
<i>Cracca</i>	322-1.
<i>sylvatica</i>	322-4.
<i>Faba</i>	323-1-2.
<i>Ervum tetraspermum</i>	322-2.
<i>hirsutum</i>	322-1.
<i>solanense</i>	321-7.
<i>Orobis tuberosus</i>	324-2.
<i>sylvaticus</i>	324-1.
<i>Glycyrrhiza glabra</i>	324-1.
<i>Ornithopus pusillus</i>	326-1.
<i>Hippocrepis comosa</i>	325-1.
<i>Hedysarum Onobrychis</i>	327-1.
<i>Astragalus glycyphyll.</i>	326-1.
<i>arenarius</i>	326-2.
<i>Trifolium Melilot. offic.</i>	331-1.
<i>Ornithopodioid.</i>	331-1.
<i>repens</i>	327-1.
<i>subterraneum</i>	327-1.
<i>squamosum</i>	329-8.
<i>pratense</i>	328-4.
<i>medium</i>	328-7.
<i>glomeratum</i>	329-10.
<i>scabrum</i>	329-11.
<i>fragiferum</i>	229-12-13.
<i>arvense</i>	330-14-15.
<i>agrarium</i>	330-16.
<i>procumbens</i>	330-17.
<i>filiforme</i>	330-*
<i>Lotus corniculata</i>	334-1-2.
<i>tetragonolobus</i>	334-5.
<i>Medicago falcata</i>	333-1.
<i>lupulina</i>	331-2.
<i>polymor. arab.</i>	331-1.
<i>minima</i>	333-2.
— — —	333-3.
— — —	333-4.
— — —	333-5.

CLASSIS XVIII.

POLYADELPHIA.

POLYANDRIA.

<i>Hypericum perforat.</i>	342-1.
<i>quadrangulum</i>	344-7.
<i>elodes</i>	344-8.
<i>hirsutum</i>	343-4-5.
<i>montanum</i>	343-5.
<i>lumifusum</i>	343-3.
<i>pulchrum</i>	342-2.
<i>Androsæmum</i>	343-6.

CLASSIS XIX.

SYNGENESIA.

POLYGAMIA ÆQUALIS.

<i>Tragopogon pratense</i>	171-1.
<i>Picris echioides</i>	166-13.
<i>hieracioides</i>	160-15.
<i>Sonchus olerac.</i>	162-1-2-3-4.
<i>arvensis</i>	163-7.
<i>palustris</i>	163-8.
<i>Lactuca virosa</i>	161-1.
<i>seriola</i>	161-1.
<i>saligna</i>	162-4.
<i>Prenanthes muralis</i>	162-5.
<i>Leontod. Taraxacum</i>	170-1.
<i>autumnale</i>	164-1.
<i>Hieracium Pilosella</i>	170-1.
<i>alpinum</i>	169-10.
<i>paludosum</i>	166-11.
<i>murorum</i>	168-6.
<i>umbellatum</i>	168-3.
<i>fabaudum</i>	167-1.
<i>Crepis biennis</i>	166-12.
<i>tectorum</i>	165-9.
<i>foetida</i>	165-7.
<i>Hyoferis minima</i>	173-1.
<i>Hypochær. maculata</i>	167-17.
<i>radicata</i>	165-6.
<i>glabra</i>	166-14.
<i>Lapsana communis</i>	173-1.
<i>Cichorium Intybus</i>	172-1.
<i>Arctium Lappa</i>	196-1.

<i>Serratula tinctoria</i>	196-1.	<i>After Tripolium</i>	175
<i>arvensis</i>	194-3.	<i>Solidago Virgaurea</i>	176
<i>alpina</i>	193-3.	<i>Inula Helenium</i>	176
<i>Carduus marianus</i>	194-12.	<i>dysenterica</i>	174
<i>lanceolatus</i>	194-8.	<i>Pulicaria</i>	174
<i>eriophorus</i>	194-11.	<i>crithmoides</i>	174
<i>dissectus</i>	193-1.	<i>Bellis perennis</i>	184
<i>helenioides</i>	193-2.	<i>Chrysanth. segetum</i>	182
<i>nutans</i>	193-1.	<i>Leucantherum</i>	184
<i>crispus</i>	194-2.	<i>Matricaria Parthenium</i>	187
<i>acanthoides</i>	194-3.	<i>Chamomilla</i>	184
<i>palustris</i>	194-4.	<i>inodora</i>	186
<i>acaulis</i>	194-7.	<i>maritima</i>	186
<i>Onopord. Acanthium</i>	196-14.	<i>Anthemis nobilis</i>	185
<i>Carlina vulgaris</i>	175-1.	<i>Cotula</i>	185
<i>Bidens tripartita</i>	187-1.	<i>maritima</i>	186
<i>cernua</i>	187-2.	? <i>arvensis</i>	185
<i>Eupator. cannabinum</i>	179-1.	<i>tinctoria</i>	183
		<i>Achillea Millefolium</i>	183
		<i>Ptarmica</i>	183
POLYGAMIA SUPERFLUA.			
<i>Tanacetum vulgare</i>	188-1.	POLYGAMIA FRUSTRANA.	
<i>Artemisia vulgaris</i>	190-1.	<i>Centaurea nigra</i>	198
<i>campestris</i>	190-1.	<i>Scabiosa</i>	198
<i>maritima</i>	188-2.	<i>Cyanus</i>	198
<i>Abinthium</i>	188-1.	<i>Solstitialis</i>	196
<i>Gnaphalium dioicum</i>	181-1.	<i>Cilictrapa</i>	196
<i>margaritaceum</i>	182-2.	POLYGAMIA NECESSARIA.	
<i>luteo-album</i>	182-3.	<i>Othonna palustris</i>	174
<i>sylvaticum</i>	180-2.	<i>integrifolia</i>	178
<i>uliginosum</i>	181-6.	<i>Filago maritima</i>	180
<i>Conyza squarrosa</i>	179-1.	<i>pyramidata</i>	180
<i>Erigeron acre</i>	175-3.	<i>montana</i>	181
<i>canadense</i>	175-1.	<i>gallica</i>	181
<i>Tuffilago Farfara</i>	173-1.	MONOGAMIA.	
<i>Petasites</i>	179-1.	<i>Jasione montana</i>	278
<i>hybrida</i>	179-2.	<i>Lobelia Dortmanna</i>	287
<i>Senecio vulgaris</i>	178-1.	<i>Viola odorata</i>	364
<i>viscosus</i>	178-2.	<i>canina</i>	364
<i>montanus</i>	178-3.	<i>palustris</i>	364
<i>sylvaticus</i>	177-2.	<i>hirta</i>	364
<i>Jacobæa</i>	177-1.	<i>tricolor</i>	364
<i>paludosus</i>	176-2.	<i>Impatiens Noli tangere</i>	316
<i>farracenicus</i>	177-5.		

CLASSIS XX.

GYNANDRIA.

DIANDRIA.

orchis mascula	376-2.
morio	376-2.
militaris	378-10.
ustulata	377-5.
pyramidalis	377-6.
bifolia	380-18.
conopsea	381-21.
latifolia	380-19.
maculata	381-20.
abortiva	383-1.
tyrium hircinum	376-1.
viride	381-22.
phrys ovata	385-1.
cordata	385-2.
paludosa	378-9.
	385-3.
hifolia	382-1.
Monorchis	378-7.
spiralis	378-8.
antropophora	379-12.
infectifera	379-13.
arachnites	380-16.
Nidus avis	382-1.
serapias Hellebor. lat.	383-1.
longifolia	384-5.
palustris	384-6.
tyrriped. Calceolus	385-1.

POLYANDRIA.

Arum maculatum	266-1.
Zostera marina	52-1.

CLASSIS XXI.

MONOECIA.

MONANDRIA.

Zanichellia palustris	135-1.
-----------------------	--------

DIANDRIA.

Lemna minor	129-1.
polyrrhiza	129-2.
trifolia	129-3.

TRIANDRIA.

Carex dioica	425-15.
capitata	425-15.
pulcaris	424-13.
leporina	422-2.
vulpina	422-8.
canescens	424-10.
muricata	424-13.
brizoides	423-6.
pilulifera	422-20.
flava	421-18.
vesicaria	420-14.
palescens	419-12.
hirta	418-7.
panicea	418-3.
acuta	417-1.
Pseudo-Cyp.	419-12.
axillaris	424-11.
distans	420-16.
Typha latifolia	436-1.
angustifolia	436-2.
Sparganium erectum	437-1.
natans	437-3.

TETRANDRIA.

Betula alba	443-1.
Alnus	442-1-2.
Buxus sempervirens	445-1-2.
Urtica dioica	139-1.
urens	140-2.
pikulifera	140-3.

PENTANDRIA.

Xanthium strumosum	140-1.
Amarantus Blitum	157-1.

POLYANDRIA.

Ceratoph. demersum	135-1-2.
Myriophyl. spicatum	151-17.
verticillatum	316-1.
Sagittaria sagittifolia	258-1.
Poterium Sanguisorba	203-1.
Quercus Robur	440-1.
Fagus sylvatica	439-1.
Carpinus Betulus	451-1.
Corylus Avellana	439-1.

MONA-

MONADELPHIA.		<i>Juniperus Sabina</i>	44
<i>Pinus Abies</i>	441-2.	<i>Taxus baccata</i>	445
? <i>sylvestris</i>	441-2.	SYNGENESIA.	
? <i>Picea</i>	441-1.	<i>Ruscus aculeatus</i>	262
SYNGENESIA.		CLASSIS XXIII.	
<i>Bryonia alba</i>	261-1-2.	POLYGAMIA	
CLASSIS XXII.		MONOECIA.	
DIOECIA.		<i>Holcus lanatus</i>	404-
DIANDRIA.		<i>mollis</i>	404-
<i>Salix alba</i>	447-1.	<i>Valantia Cruciata</i>	223-
<i>arenaria</i>	447-3.	<i>Aparine</i>	225-
<i>fragilis</i>	448-8.	<i>Parietaria officinalis</i>	158-1
<i>amygdaloides</i>	448-9.	<i>Atriplex hastata</i>	151-
<i>pentandra</i>	449-12.	<i>patula</i>	151-
<i>rosmarinifolia</i>	447-2.	<i>maritima</i>	152-
<i>herbacea</i>	448-7.	<i>pedunculata</i>	153-
<i>reticulata</i>	449-13.	<i>portulacoid.</i>	153-
<i>repens</i>	448-16.	<i>littoralis</i>	153-
<i>caprea</i>	449-15.	<i>Acer Pseudo Platani.</i>	470-
<i>viminialis</i>	450-21.	<i>campestre</i>	470-1
<i>purpurea</i>	450-22.	DIOECIA.	
TRIANDRIA.		<i>Fraxinus excelsior</i>	469-
<i>Empetrum nigrum</i>	444-1.	CLASSIS XXIV.	
TETRANDRIA.		CRYPTOGAMIA	
<i>Viscum album</i>	464-1.	FILICES.	
<i>Hippophaë Rhamnoid.</i>	445-1.	<i>Equisetum arvense</i>	130-
<i>Myrica Gale</i>	443-1.	<i>sylvaticum</i>	130-
PENTANDRIA.		<i>palustre</i>	131-7
<i>Humulus Lupulus</i>	137-1.	<i>fluviatile</i>	130-
HEXANDRIA.		<i>limosum</i>	131-1
<i>Tamus communis</i>	262-1.	<i>hyemale</i>	131-1
OCTANDRIA.		<i>Ophiogloss. vulgatum</i>	128-
<i>Populus tremula</i>	446-3.	<i>Osmunda regalis</i>	125-
<i>nigra</i>	446-1.	<i>Lunaria</i>	128-
<i>alba</i>	446-2.	<i>Spicant</i>	118-
<i>Rhodiola Rosea</i>	269-4.	<i>Acrosticum septentr.</i>	120-
ENNEANDRIA.		<i>ilvense</i>	118-
<i>Mercurialis perennis</i>	138-1.	<i>Thelypteris</i>	121-
<i>annua</i>	139-2.	<i>Pteris aquilina</i>	124-
<i>Hydrochar. Morfus ran.</i>	290-2.	<i>Asplenium Scolopendr.</i>	116-
MONADELPHIA.		<i>Ceterach</i>	118-
<i>Juniperus communis</i>	444-1-2.		Aspl

<i>plenium marimum</i> 119-2.	<i>Adiantum Capillus ♀</i> 123-1.
<i>Trichomanes</i> 119-1.	<i>Trichom. tumbrigenis</i> 123-2.
<i>Trich. ramof.</i> 119-2.	<i>Pilularia globulifera</i> 136-1.
<i>Ruta muraria</i> 122-1.	<i>Isoetes lacustris</i> 306-1.
<i>Adiant. nigr.</i> 126-10.	
<i>Lycopodium vulgare</i> 117-1-2.	MUSCI.
<i>cambricum</i> 117-3.	<i>Lycopodium Selago</i> 106-1.
<i>Lonchitis</i> 118-2.	<i>Selaginoides</i> 106-1.
<i>Filix mas</i> 120-1.	<i>clavatum</i> 107-1.
<i>aculeatum</i> 121-2.	<i>annotinum</i> 107-2.
<i>Phegopteris</i> 122-8.	<i>alpinum</i> 108-3.
<i>Dryopteris</i> 125-6.	<i>inundatum</i> 108-4.
<i>fragile</i> 125-7.	<i>denticulatum</i> 108-1.

OBSCURÆ.

7. <i>Salicornia</i>	3. <i>myosuroides procumbens.</i>
	4. <i>ramosior procumbens.</i>
	5. <i>cupressiformis erecta.</i>
1. <i>Lapathum</i>	5. <i>minimum C. B. Pet. t. 3. f. 4.</i>
	6. <i>viride. Pet. t. 2. f. 6.</i>
15. <i>Perficaria</i>	10. <i>aureum Pet. 1. 2. f. 7. Lob. 286.</i>
	2. <i>minor C. B. Morif. 2. f. 5. t. 29.</i>
	3. <i>angustifolia C. B.</i>
48. <i>Potamogeton</i>	10. <i>subtus incana Pet. t. 3. f. 10.</i>
	3. <i>fol. pellucido gramineo.</i>
	12. <i>folio longissimo.</i>
51. <i>Myriophyllum</i>	14. <i>tenuifolium Pet. t. 5. f. 12.</i>
52. <i>Atriplex</i>	18. <i>minus Morif. 3. f. 15. t. 4. f. 7.</i>
	3. <i>maritima angustifolia C. B.</i>
	4. <i>angustifolia laciniata Raj.</i>
154. <i>Chenopodium</i>	7. <i>marina valerandi J. B.</i>
	6. <i>procumbens lucidum. Morif.</i>
	8. <i>erect. chrysanth. folio.</i>
	9. <i>ficus folio Pet. 8. f. 3.</i>
	10. <i>folio subrotundo. Pet. 8. f. 4.</i>
	13. <i>oleæ folio.</i>
	17. <i>Sedum frutic. minus. alt. C. B.</i>
162. <i>Lactuca</i>	3. <i>sylvestris latifolia. Pet. 15. 1.</i>
163. <i>Sonchus</i>	5. <i>rotundo folio Phuk. 61. f. 5. Pet. 14. 1.</i>
	6. <i>aphyllocaulos Phuk. 62. f. 4.</i>
165. <i>Hieracium</i>	16. <i>saxatile C. B. prodr. 66. Col. 1: 243.</i>
	2. <i>frutic. latif. glabr. C. B.</i>
	7. <i>Pulmonaria angustifolia.</i>
	13. fru-

171. *Leontodon*
 186. *Chamæmelum*
 189. *Artemisia*
 217. *Peucedanum*
 226. *Cynoglossum*
 232. *Mentha*
 242. *Sideritis*
 244. *Scutellaria*
 254. *Caryophyllata*
 255. *Potentilla*
 270. *Sedum*
 286. *Centaurium*
 294. *Turritis*
 301. *Nasturt. aquat.*
 303. *Cochlearia*
 306. *Subularia*
 321. *Vicia*
 328. *Trifolium*
 334. *Lotus*
 336. *Dianthus*
 342. *Cistus*
 349. *Cerastium*
 356. *Drosera*
 367. *Reseda*
 369. *Allium*
 377. *Orchis*
 386. *Ophrys*
 391. *Gramen*
 396. — —
 397. — —
 404. — —
 411. — —
13. fruticos. alpinum.
 14. flore singulari. *Pluk. 37. f. 3.*
 4. *Hierac. mont. ang. C. B.*
 5.
 8. marinum. *J. B.*
 5. tenuifol. narbonenf. *J. B.*
 6. anglica maritima.
 1. minus *C. B.*
 2. sempervirens.
 4. crispa verticillata *C. B.*
 8. aromatica. *tab. 10. f. 1.*
 3. hirsuta lutea. *Pet. 33. f. 10.*
 2. fl. purpurascete. *T.*
 5. pentaphyllea. *J. B.*
 3.
 4. repens aureum.
 6. non acre album. *t. 12.*
 2. luteum minimum.
 4. exilis *Pluk. 80. f. 2.*
 2. præcocius *Pet. 47. f. 3.*
 3. folio sinuato. *C. B.*
 2. repens. *Dill. musc. t. 81.*
 4. semine rotundo nigro *C. B.*
 3. ochroleucon.
 9. glomerulis mollioribus. *t. 13.*
 2. fruticosior.
 3. flore majore *C. B.*
 3. sylvestris. 3. *Lob. 443.*
 3. *Dill. elth. t. 145. f. 173.*
 4. *Dill. elth. 4. 145. f. 172.*
 4. hirsut. mag. flore *C. B.*
 3. 4. 5. perennis.
 2. polygalæ folio.
 2. bicorne proliferum.
 5. obscure purpurea.
 23. pusilla alba.
 24. speciosa.
 25. rubra *C. B.*
 3. minor *Pluk. 247. f. 2.*
 4. foliis pungent. *Pluk. 33. f. 4.*
 6. spica foliacea. *C. B.*
 4. alopecurus maximus.
 3. myosuroides nodosum *t. 26. f. 4*
 15. paniculat. molle.
 14. arundinac. aquatic.

413. *Festuca*
 15. nemorosum.
 2. spicis erectis.
 3. paniculis confertis.
 9. elatior.
418. *Carex*
 10. avenaceum dumetorum.
 4. spadiceo viridis.
 5. spica recurva.
 9. spicis teretibus.
 10. sylvarum tenuius.
 13. spic. pend. longiore.
 15. spic. 3. subrotundis.
 16. spic. longissime distant.
 17. spica divulsa.
 19. folio molli.
422. — —
 1. palustre elatius.
 4. spica multifera.
 9. spicis compactis.
447. *Salix*
 4. inferne lanuginosa.
 5. inferne cinerea.
 11. foliis subcæruleis.
 14. fol. longissimis viridibus.
 17. fol. rotund. minore.
 18. caprea pumila.
455. *Rosa*
 471. *Erica*
 6. pomifera, fructu spinoso.
 2.
 6. cantabrica. *Pet. gaz. t. 27. f. 4.*
Raj. dendr. opp. 98.

LVI.

HERBARIUM AMBOINENSE

SUB PRÆSIDIO

D. D. CAR. LINNÆI

propofuit

OLAVUS STICKMAN

Smolandus.

Upsaliæ 1754. Maj. 9.

§. I.

Exente præcedenti seculo, detectis plerisque in Europa plantis, summum fastigium attingisse Rem Herbariam plurimis visum fuit at vero eo ipso tempore curiosorum industria demum *INDIAS* penetravit, quo ipso novus orbis plantarum, priori longe amplior, Botanicorum imperi subiectus fuit.

Vastissimi plantarum exercitus ex diffitis hinc oris in Europam allati, constabant maximam partem plantis exsiccatis, quibus præ reliquis *Plukenetii* famam & auctoritatem, nunquam morituram, sit comparavit.

Quum vero non facile aliis, quam rudi plebeculæ nautarum, Indias adire liceat, corrasæ fuerunt plantæ, quæ in ora maritima sese primo intuitu sistebant.

bant, sæpe absque floribus & fructu, unde factum, ut imperfecta specimina *secca*, absque selectu collecta, Botanicorum pœneria auxerint.

Non cuivis enim contingit adire has terras, nec omnibus volupe est longinquum iter suscipere; navigatio enim inter procellas periculosa, mutationes climatum, plurium annorum commoratio inter barbaras gentes in causa fuere, quod pauci Botanici, immo paucissimi, pulcherrimos flores tanti emere voluerint. Eo itaque majori laude & honore cumulandi sunt *Peregrinatores* Botanici, qui ejusmodi pericula flocci habuere, quo nobis uberiorem reddere rarissimarum plantarum Indicarum notitiam, dum easdem vivas, in solo natali, colligere, intueri & describere non grave duxerint; inter quos primo loco nominandi: HERMANNUS, qui *Caput bonæ spei & Zeylonam*; SLOANE, qui *Jamaicam*; BANISTER *Virginiam*; KÆMPFERUS *Japoniam*; PLUMIERUS *Galliam æquinoctialem*; RHEW-DE *Malabariam*; RUMPHIUS *Amboinam*; & inter recentiores, FEUILLEUS, qui *Peruviam*; KALMIUS *Canadam*; HASSELQUIST *Palestinam*; OSBECK *Chinam*; ADANSON *Africam*; LOEFLING *American australem*; BROWNE *Jamaicam*, ut reliquos taceam, adiere.

§. II.

INDIA orientalis dividitur in Indiam veterem & aquosam.

VETUS India est vel India INTRA GANGEM: *Indostana*, vel EXTRA GANGEM, quæ complectitur Asiæ partem ab orientali Gangis parte usque ad mare: *Benghala, Aracana, Malacca, Siana, Cambodia &c.*

AQUOSA India comprehendit ceteros Indiæ tractus, ad partem australem & orientalem Malaccæ,
Tom. IV. H ex

ex innumeris insulis constantes; hæc incipit a. *matra per Javam, insulas Moluccas & Philippin*
 In extrema hac India tria sunt imperia: *AMBOINA, MALACCA, BANDA*. Plantas hujus In-
 aquosæ Rumphius collegit, examinavit & exhibu-
 vide Præfation. Auctoris ad librum primum.

§. III.

RUMPHIUS (Georgius Everhardus) *Medi-
 na Doctor, natione Hanovienſis, Mercator ſenior &
 Amboina Conſul, Naturæ curioſorum Plinius Indicus,*
 orbe erudito adeo celebris eſt, ut ejus hiftoriam
 vitam heic enarrare ſupervacaneum foret. Hic
 Amboina vixit, ut ipſe teſtatur, per totos quadri-
 ginta duos annos, multaque paſſus non modo i-
 familiaris, ſed ipſius ſanitatſis discrimina. Amiſit
 nim hic non tantum cariſſimam conjugem Suſanna
 cum duobus liberis, ſub horrendo terræ motu, q-
 Amboinam quaſſabat anno 1674, die 17 Febr. ſty-
 novo *); verum etiam ſub ardenti ſirio, indefeſſi-
 plantas inquirens, cataractam contraxit, qua re-
 quis viginti quinque annis, quibus dein in India v-
 xit, oculis privatus in denſiſſimis tenebris ſenect-
 tem tranſigere coactus, uſque dum circa annum 1701
 natus 69 annos, in vivis eſſe deſiit. Nullus indefe-
 ſo magis ſtudio atque diligentia Indiæ Gazophylac-
 naturæ perquiſivit, cujus rei luculentiſſimum teſtim-
 nium exiſtat *MUSEUM AMBOINENſE*, quæ
 in *Conchyliorum* hiftoria reliquis omnibus, quæ
Teſtaceis prodire, longè palmam præripuit.

Plantas itidem Indiæ aquoſæ infinita diligenti-
 inveſtigavit, conquiſivit, deſcripſit & delineavit
 cum earum Nominibus, Locis, Uſu & Viribus, tam
 medicis, quam æconomicis; quæcunque de pla-

*) Procella ejusmodi horrenda 1754 menſe Decembri Ind-
 am quaſſavit & in ſola Zeylona 150 naves diffregit.

s audivit, vidit, aut indagavit indefessus auctor, semper candide, modeste, nulli gravis, sincere notavit, & in *HERBARIO* suo *AMBOINENSI* exposuit.

§. IV.

BURMANNUS (Johannes) *Medicinæ Doctor*, *horto Amstelodamensi Botanices Professor*, *Naturæ Curiosorum Socius*, Orbem Botanicum non uno documento sibi obstrictum reddidit. Hic vastissima quotidie per populosissimam urbem Amstelodamensem obrutus raxi clinica, vix ullam elabi sinit horulam, quin scientiam Botanices suis curis & laboribus splendide suppletet. Vir amplissimus ab interitu vindicavit & illustravit *Hermanni* plantas posthumas *Zeylanicas* in *MUSUO ZETLANICO*, idem plantas rarissimas *Caitis bonæ spei* nitidissimis descriptionibus & figuris um Rei herbariæ cultoribus communicavit, in *DECADIBUS PLANTARUM AFRICANARUM*; Ille etiam *RUMPHII HERBARIUM AMBOINENSE*, in domo societatis Indiæ Orientalis Amstelodami per 30 annos alte sepultum; cum blattis in eisque certans investigavit, eruit, & suis observationibus & synonymis illustravit ac publice edidit, quod alioquin vix ac ne vix quidem unquam lucem dispexisset.

§. V.

Sic prædiit *RUMPHII HERBARIUM AMBOINENSE*, complectens plantas, quæ in *Amboina* & *adjacentibus Insulis* reperiuntur; Amstelodami ab anno 1741 ad annum 1750, in folio, Latine & Belgice, Volum. VI. comprehensum, præter *Auctarium*.

In hoc opere proposuit semper laudandus Auctor circiter mille plantas Indicas, easque *Figuris* 1010 illustravit.

Inter has plantas nullas observamus Europæas, sed *exoticas* omnes.

Ex hisce pleræque sunt *Arbores* aut *Frut* paucissimæ autem *Herbaceæ*, quum in India non mes plantas quotannis destruant, uti apud nos Europa, ubi plures sunt herbæ, quam arbores.

Arbores hæ facile omnes sunt *Sempervirentes* cunctis Indiæ locis, circa æquatorem sitis, ex *Arbore rediviva* (Vol. 3. t. 104.) quæ unica, su nem pluviosorum *) mensium, folia dimittit, post mensis spatium nova regerminat fronde; q incolis hisce, uti Europæis adfuetum, mirum v tur, arborem sine foliis vivere posse.

Sylvæ intertextæ sunt plurimis fruticibus f dentibus, qui arbores adscendunt, & ex arbor arborem migrant longissimo itinere, quibus ita c nestuntur: summitates & paniculæ arborum, ut sis caudicibus, non cadant; Sic numerosissimi *C mi* funes hamosos sæpe ad longitudinem non ger rum pedum e singula sua fronde emittunt, sylvas sic connectunt, ut plane imperviæ evadant; sic *L phascoloides*: aliæque scandentes irretiunt.

Sylvæ indiæ in æthera, nudo caudice, at lunt comas frondosas, ut sylvæ tamquam teçum retita coma altissimis fulcimentis elevatum appar ubi nulla securis vim arboribus intulit. Sub hoc cto viridi homines obambulant in vaporoso elem to, ne solis radii eorum Capita exsiccent, & Her exhauriant. Heic ubicunque se vertit, audit in la strepitus, clamores, cantus & sonos, sed su se omnia, cum Aves sonoræ, loquacesque Pfit ubique resonent; in hoc elemento superterraneo colarum vices numerosæ *Simiæ* gerunt, quæ e aviculis cohabitant, nec tamen ova in earum n destruunt.

*) Pluviosæ menses heic sunt Majus, Junius, Julius. *Res Amb. 163.*

Hæc arborum sempervirentium concatenatio facta, ut sylvæ neque exuri, neque dissecari queant, in campi aperiantur & Tigrides aliæque feræ expelluntur, quæ incolis sæpe summam cladem inferunt.

GENERA quam plurima in hoc opere occurrunt rarissima, hodie obscura, simulque amplissima, his scite expressa; in

Vol. 1. *PALMARUM* historia egregia.

Vol. 2. *CANARII* species & Citri varietates.

Vol. 3. *RHIZOPHORÆ XVI* & *FICUS XIII* species.

Vol. 4. *PANDANI* plurimi.

Vol. 5. *CALAMI* numerosi & *DIOSCOREÆ* variæ.

Vol. 6. *EPIDENDRA* & *GLOBBÆ* pulcherrimæ.

Plurima in hoc opere occurrunt dignissima & vere stupenda, e. gr.

DIOSCOREÆ (V. t. 122.) radix contortuplicata, serpenti adeo similis, ut quivis facile primo intuitu exhorresceret & extimesceret serpentem vivum.

HERNANDIA (II. t. 85.) cujus truncus inanis inhabitatur plerumque ea copia Formicarum, ut si quis aliquis arborem propius accedere, multo minus eandem obtruncare audeat.

EPIDENDRUM (VI. p. 120.) cujus bulbus in magnitudinem rapi excrescit, ut Formicis commodam aulam & domicilium præbeat.

SOPHORA heptaphylla seu *Anticholerica* (IV. p. 12.) cujus usus specificus in Cholera, Pleuritide, Colica, Dysuria.

SCITAMINA, quæ comprehendunt *Galangam*, *Zedoariam*, *Zingiber*, *Zerumbet*, & affines, pulchre illustrata reperiuntur (Tom. V:to); quamvis nondum sufficienter explicata.

CASSIA alata tamquam infallibile specificum contra *Herpetem acutum* laudatur p. 37.

FUCUS nitans (VI. p. 188.) ejusque migrationes variæ, ab eo tempore, quo Indias adire inciperunt Europæi, memoria dignissimæ, ut cetera ceam; vide *Acoft. arom.* 293.

Cum pretiosissimum opus ad oras nostras nondum pervenisset, dum D. D. Præses *Species plantarum* edidit, factum, ut hujus Synonyma, quæ maxime illustrarent plantas Indiæ rarissimas, non potuerint assumi, proinde operam meam non displicenturam fore Botanicis crediderim, dum *plantas Rubii* cum Domini Præsidis Herbario contuli, ut Synonyma eruerem & connecterem. Acquiescere debui hoc opusculo plantis evidentissimis, multasque proponere, cum Auctor, non beneficio Seculi, quæ vixerat, noverat partes minutissimas fructificationis describere & delineare, in quo solum cedit Horti Malabarici Auctoribus.

TOMUS I.

TAB.

1. 2. 3. Calappa.	<i>Cocos nucifera.</i>
4. Pinanga.	<i>Areca Catechu.</i>
5. 6. 7. Pinanga <i>sylvestris.</i>	
8. Saribus.	<i>Corypha umbraculifera.</i>
9. Licuala.	
10. Lontarus <i>domestica.</i>	<i>Borassus flabellifer (a)</i>
11. Lontarus <i>sylvestris.</i>	
12. Lontarus <i>altera.</i>	
13. Saguerus.	
14. Sagvaster <i>major.</i>	<i>Caryota urens.</i>
15. Sagvaster <i>minor.</i>	
16. Nypa.	
17. Sagus (b).	

19. 5

(a) E lacrymis conficitur Saccharum.

(b) Hæc arbor est genuina, e qua Sagu esculentum conficitur teste Auctore.

19. *Sagrus filaris.*
 20. 23. *Olus calappoides.*
 25. 26. *Manga domestica.*
 7. *Manga fykvestris.*
 8. *Manga factida.*
 29. *Durio.*
 30. *Soccus arb. major.*
 31. *Soccus arb. minor.*
 32. *Soccus granofus.*
 33. *Soccus granofus.*
 34. *Soccus fykvestris.*
 35. *Prunum stellatum.*
 36. *Blimbingum teres.*
 37. *Jambosa domestica.*
 38. *Jambosa nigra.*
 Jambosa aquea.
 39. *Jambosa fyk. alba.*
 40. *Jambosa fyk. parvisol.*
 41. *Jambosa ceramica.*
 42. *Jambolana.*
 43. *Mangostana.*

 44. *Mangostana celebica.*

 45. *Anona.*
 46. *Anona tuberosa.*
 47. *Cujavus domestica.*

 48. *Cujavus agrestis.*
 49. *Cujavillus.*
 50. 51. *Papaja.*
 54. *Lansium.*
 55. 56. *Lansium fykvestre.*
 57. *Cuffambium.*
 58. *Pomum draconum.*
 59. *Pom. drac. fykvestre.*
 60. *Condondum.*
 61. *Condondum malacc.*
 62. *Cynomorium.*
 63. *Cynomorium fykvestre.*
 64. *Sandoricum.*
 65. *Gajanus.*
 66. *Atunus.*
- Cycas circinalis.*
Mangifera indica.

Nanca H. M. 3. t. 26.
Anseji H. M. 3. t. 32.

Averrhoa Carambola.
Averrhoa Bilimbi.
Eugenia.
Eugenia malaccensis.
Eugenia racemosa.
Eugenia Jambos.
Blatti H. M. 3. t. 40.

Jambolifera pedunculata?
Garcinia Mangostana.

Garcinia celebica.

Annona reticulata.
Annona squamosa?
Pfidium Guajava.

Pfidium Cujavus.
Pfidium.
Carica Papaja.
Averrhoa acida?

Pongu H. M. 4. t. 35?

Chryfobalanus Icaeo.

Cynometra caniflora.
Cynometra ramiflora.

120 HERBARIUM AMBOINENSE. I.

67. Vidoricum.	<i>Strychnos Nux vomica.</i> 37?
68. Calappa.	<i>Adanarum H. M. 4. t. 3. 4.</i>
69. Cassuvium.	<i>Anacardium occidentale.</i>
70. Cassuvium <i>syvestre.</i>	
71. 72. <i>Gnemon domestica.</i>	<i>Mala-Elengi H. M. 5. t. 55.</i>
73. <i>Gnemon syvestris.</i>	<i>Mail-Kombi H. M. 5. t. 55.</i>
74. Morunga.	<i>Guilandina Moringa.</i>
76. Turia.	<i>Robina grandiflora.</i>
77. Toeri-mera.	
78. Olus album.	<i>Bœm Mœnja H. M. 5. t. 58.</i>
79. Olus alb. <i>insulare.</i>	
Sojar <i>volubilis.</i>	<i>Plukenetia volubilis.</i>
80. <i>Eriophorus javana.</i>	<i>Bombax pentandrum.</i>
81. Bilacus.	<i>Crataeva Marmelos.</i>
82. <i>Bilacus taurinus.</i>	<i>Crataeva Tapia?</i>

TOMUS II.

1. 2. 3. <i>Caryophyllum.</i>	<i>Caryophyllus aromaticus.</i>
4. <i>Nux Myristica.</i>	<i>Myristica.</i>
5. <i>Nux Myristica mas.</i>	<i>Panom-palka, H. M. 4. t. 5?</i>
6. <i>Palala secunda.</i>	
7-9. <i>Palala tertia.</i>	
<i>Agallochum.</i>	
10. <i>Agalloch. secundarium.</i>	
<i>Agalloch. spurium.</i>	
<i>Lignum moschatum.</i>	
11. <i>Sandalum.</i>	<i>Santalum album.</i>
<i>Sandalum rubr.</i>	
12. <i>Pseudofandal. amboinens.</i>	<i>(Arb. mirabili umbella.)</i>
<i>Lignum papuanum.</i>	
13. <i>Caju Galedupa.</i>	<i>Conarus?</i>
<i>Cortex Oninius.</i>	
14. <i>Cortex caryophylloides.</i>	<i>Laurus Culitlawan.</i>
<i>Sindoc.</i>	
15. <i>Lauraster amboinensis.</i>	<i>Laurus.</i>
16. 17. <i>Arbor alba.</i>	<i>Myrtus Leucadendra.</i>
18. <i>Myrtus amboinensis.</i>	
19. <i>Pigmentaria.</i>	<i>Bixa Orellana.</i>
20. <i>Alliaria.</i>	
21. <i>Cassia fistula.</i>	<i>Cassia fistula.</i>
22. <i>Cassia fist. syvestr.</i>	<i>Cassia.</i>
23. <i>Tamarindus.</i>	<i>Tamarindus indica.</i>
24. <i>Malum Granatum.</i>	<i>Punica Granatum.</i>

- 42; 26:1, 3; 27; 28; 29; 30; 33. Citrus *Aurantium*.
 35; 25; 26:2; 34. Citrus *Medica*.
 36. Malum *indicum*. Rhamnus *Jujuba*.
 37. Vidara *litorea*. Rhamnus *Napeca?*
 38. Lignum *colubrinum*. Strychnos.
 39. Radix *deipara*. Gmelina *asiatica*.
 40. Radix *deipara spuria*.
 41. Rex *amaroris*. Ophioxylon *serpentinum*.
 42. Anisum *moluccanum*. Umbellata.
 43. Amifolium. Schinus *Limonia*.
 Saponaria.
 44. Pharmacum *saguori*.
 Capraria.
 45-46. Songium. Dillenia *indica*.
 47. Canarium *vulgare*.
 48. Canarium *zephyrinum*.
 49. Canarium *sykvestre*.
 50-51. Canarium *odoriferum*.
 52-53. Dammara *nigra*.
 54. Canarium *minimum* (c).
 55. Canarium *decumanum*.
 56. Dammara *zelanica*.
 57. Dammara *alba*.
 Dammara *celebica*.
 58. Camirium.
 59. Pangium.
 60. Fructus *musculiformis*.
 61. Ampacus *latifolius*.
 62. Ampacus *angustifolius*.
 63. Flos *cuspidum*.
 64. Tamionus *litorea*.
 65. Cananga. Mimulops *Elongi*.
 66. Cananga *sykvestris*. Uvaria.
 67. Sampacca. Uvaria *zeylanica*.
 68. Sampacca *sykvestris*. Michelia *Champacca*.
 69. Arbor *violaria*.
 70. Lingoum. Magnolia.
 71. Bintangor *maritimum*. Pterocarpus. *Fl. Zeyl. 417*.
 72. Bintangor *sykvestris*. Calophyllum *Inophyllum*.
 73. Novella. Calophyllum *Calaba*.
 Hibiscus *titiacus*.

H 5

74. No.

(c) Canarium est distinctum genus. Cal. 2 - fidus. Petala 6.
 Stam. 5. Stylus cylindricus capitatus. Drupa ficca: Nucleus
 subtrigonus.

122. HERBARIUM AMBOINENSĒ. II.

74. Novella <i>litorea</i> .	Hibiscus <i>populneus</i> .
75. Novella <i>nigra</i> .	Cordia <i>Sebestena</i> .
76. Gelala <i>litorea</i> .	Erythrina <i>Corallodendr.</i>
77. Gelala <i>alba</i> .	Erythrina <i>variegata</i> .
78. Gelala <i>aquatica</i> .	
79. 80. Arbor <i>excœcans</i> .	Excœcaria <i>Agallocha</i> .
81. Arbor <i>lactaria</i> .	Cerbera <i>Manghas</i> .
82. Lignum <i>scholare</i> .	Tabernæmontana <i>citrifolia</i> .
83. Arbor <i>pinguis</i> .	
84. Lactaria <i>jalubris</i> .	
85. Arbor <i>regis</i> .	Hernandia <i>sonora?</i> (<i>sed fructus</i>
86. Arbor <i>vernici</i> .	<i>alienus</i> .)
87. Arbor <i>toxicaria</i> .	

TOMUS III.

1. Ebenus.	
2. Ebenus <i>molucca</i> .	
3. Ebenus <i>alba</i> .	
4. 5. Arbor <i>nigra</i> .	Uvaria <i>zeylanica?</i>
6. Hebenaster.	Diospyros.
7. Metrofideros <i>vera</i> .	Myrtus.
8. Metrofider. <i>macassarief.</i>	Mimufops <i>Kauki?</i> <i>Manilkara</i>
10. Metrofider. <i>amboinief.</i>	Cassia. <i>H. M. 4. t. 25.</i>
11. Metrofideros <i>molucca</i> .	
12. Metrofideros.	
13. Metrofideros <i>spuria</i> .	Ochna <i>Jabotapita</i> .
14. Cofastus.	
15. Cofastus <i>citrina</i> .	
16. 17. Dabanus.	
18. Jatius.	<i>Theca H. M. 4. t. 27.</i>
19. Samama.	Cephalanthus? <i>orientalis?</i>
20. Tittius.	
Tittius <i>litorea</i> .	
21. 22. Sicchius.	
23. Ulassium.	
24. Laharus.	
25. Nessatus.	
Morfalla.	
26. Lignum <i>emanum</i> .	
27. Corius.	
28. Lignum <i>murinum</i> .	Mimofa.
29. Carbonaria.	
Carbonaria <i>altera</i> .	
30. Lignum <i>corneum</i> .	Garcinia?

HERBARIUM AMBOINENSE. III. 123

31. Mangium <i>sykvestre</i> .	Mangifera.
32. Folium <i>acid. majus</i> .	
33. Folium <i>acidum min.</i> Lignum <i>fatius minus</i> .	
34. Ulet.	
35. Lignum <i>eurinum</i> .	
36. 37. Sirii folia.	
38. Arupa.	
39. Surenus.	
40. 42. Machillus.	Laurus.
43. 44. Lignum <i>laeve</i> .	Laurus.
45. Lignum <i>laeve alterum</i> .	Laurus.
46. Lignum <i>equinum</i> .	Bignonia <i>Nür-pongelion H. M.</i>
47. 48. Arbor <i>rubra</i> .	Myrtus. 6. t. 29.
Arb. <i>rub. reliqua</i> .	Myrtus.
49. Arb. <i>facum majus</i> .	
50. Caju <i>Lape Lape</i> .	
51. Arbor <i>facum minor</i> .	
52. Peticaria <i>ferrea</i> .	Myrtus.
53. Jambosa <i>litorea</i> .	Eugenia.
54. Arbor <i>noctis</i> .	
55. Boncalus.	Cephalanthus <i>orientalis</i> .
56. Quercus <i>moluccana</i> .	Quercus <i>Mohucca</i> .
57. Casuarina <i>litorea (d)</i> .	
59. Arbor <i>nuda</i> .	
60. Pulaffarius.	
61. 62. Granatum <i>litoreum</i> .	
63. Atumus <i>litorea</i> .	
64. Lignum <i>clauorum</i> .	Calophyllum! <i>Calaba? Burma</i> .
65. 66. Arbor <i>patorum</i> .	
67. Vertifolia.	
68. Mangium <i>celsum</i> .	Rhizophora <i>gymnorhiza</i> .
69. Mangium <i>minus</i> .	Rhizophora <i>cylindrica</i> .
70. Mangium <i>digitatum</i> .	
71. 72. Mangium <i>candelarium</i> .	Rhizophora <i>Mangle</i> .
73. 75. Mangium <i>caseolare</i> .	Rhizoph. <i>caseolaris, foliis ova-</i> <i>tis obtusis, floribus solita-</i> <i>riis, fructibus orbiculatis</i> <i>depressis mucronatis.</i>
76. Mangium <i>album</i> .	Rhizophora.
77. Mangium <i>corniculatum</i> .	Rhizoph. <i>corniculata foliis ova-</i> <i>tis, floribus confertis, pedunculis bi-</i> <i>floris, fructibus arcuatis acuminatis.</i>
	78. Man-

(d) Generis proprii, singularis arbor, Equifeti structura.

124 HERBARIUM AMBOINENSE. III.

78. Mangium *caryophylloid.* Rhizophora.
 79. Mangium *ferreum.* Rhizophora.
 80. Arbor *versicolor.*
 81. Mangium *montanum.* Rhizophora.
 82. Umbraculum *maris.* Rhizophora.
 83. Mangium *floridum.* Rhizophora.
 84. Varinga *latifolia.* Ficus *racemosa.*
 85. 86. Varinga *repens.* Ficus *pumila.*
 87. 88. Grofularia *domestica.* Ficus *indica.*
 89. Grofularia *sykvestris.* Ficus.
 90. Varinga *parvifolia.* Ficus.
 91. 92. Arbor *conciliorum.* Ficus *religiosa.*
 93. Caprificus *amboinensis.* Ficus *benghalensis.*
 Caprificus *chartaria.*
 94. Caprificus *aspera.* Ficus *Teregam H. M. 3. t. 60?*
 95. Caprificus *viridis.* Ficus *Peru Tereg. H. M. 3. t. 61?*
 96. Ficus *septica.* Ficus *Hondir-Alou. H. M. 3. t. 39.*
 97. Arbor *glutinosa.* Cordia *Myxa.*
 98. Bancudus *angustifolia.*
 99. Bancudus *latifolia.* Morinda *citrifolia.*
 100. Arbor *aluminosa.*
 101. Ganitrus. Elæocarpus *ferrata.*
 102. Ganitrum *oblongum.*
 103. Lignum *momentaneum.*
 104. Arbor *rediviva.*
 105. Fructus *Bobæ.*
 106. Arbor *spiculorum.*
 107. Clompanus *major.* Sterculia *fætida.*
 107. Clompanus *minor.* Sterculia *Balanghas.*
 108. Folium *mappæ.* Ricinus *Mappa, foliis peltatis*
 integris.
 109. Corallaria *parvifolia.* Adenanthera *pavonina, foliis*
 utrinque glabris.
 III. 112. Clypearia *rubra.* Adenanthera *falcata, foliis sub-*
 tus tomentosis.
 113. Catti-*marus.* Eugenia.
 114. Butonica. Eugenia *acutangula.*
 115. Butonica *terrestris.* Eugenia *racemosa.*
 116. Butonica *sykvestris.*
 Olus *calappanicum.*
 117. Malaparius.
 118. Vidoricum.
 119. Restiaria *alba.* Muntingia *Bartramia.*
 Restiaria *nigra.*

120. *Perticaria tertia.*
121. *Tanarius minor.*
122. *Tanarius major.*
123. *Arbor ovigera.*
124. *Lanius.*
125. *Palacca.*
126. *Halecus litorea.*
127. *Halecus terrestris.*
Clypearia maritima.
128. *Solulus arbor.*
129. *Arbor raduifera.*
Folium intinctus.
130. *Lignum mucosum.*
131. *Bunius.*
132. *Arbor caeli.*
Aalius.
133. *Folium hircinum.*
134. *Gumira litorea.*
135. *Cicadaria (e).*
136. *Caryophyllaster.*
137. *Cortex papetarius.*
138. *Ichthyotonos litorea.*
139. *Ichthyotonos montana.*
140. *Timonius.*
141. *Folium urens.*

*Ricinus Tanarius, foliis peltatis
repandis.*

*Hernandia ovigera, foliis ova-
tis basi petiolatis.*

Croton aromaticum.

Croton lacciferum P.

Tinus.

Tinus.

TOMUS IV.

1. *Leleba.*
Arundarbor cratium.
Arundarbor spiculorum.
Arundarbor vasaria.
2. *Arundarbor aspera.*
3. *Arundarbor spinosa.*
4. *Arundarbor sera.*
5. *Canna pakustris.*
6. *Arundo sarcta.*
7. *Arundastrum.*
8. *Flos festalis.*
9. *Flos horarius.*
10. *Abutilon hirsutum.*
11. *Abutilon laxum.*

*Arundo arbor indica proceras
verticillata. Pluk. mant. 28.*

Arundo arbor.

Arundo vallatoria Pluk.

Hibiscus Rosa chinensis.

Hibiscus mutabilis.

Sida Abutilon P.

Sida Abutilon a.

12. *Gof.*

(e) *Folium ambulans veterum.*

12. Gossypium <i>Capas.</i>	Gossypium <i>herbaceum.</i>
13. Gossypium <i>latifolium.</i>	Gossypium <i>arborescens.</i>
14. Gossypium <i>dæmonis.</i>	Hibiscus <i>zeylanicus?</i>
15. Granum <i>mojchatum.</i>	Hibiscus <i>Abelmosch.</i>
16. Herba <i>crinalium.</i>	Hibiscus <i>jurattensis.</i>
17. Cyprus <i>Alcanna.</i>	Lawsonia <i>pinoja.</i>
18. Lagondium <i>vulgare.</i>	Vitex <i>trifolia.</i>
19. Lagondium <i>litoreum.</i>	Vitex <i>Negundo.</i>
Lignum <i>longævitas.</i>	
20. Crista <i>pavonis.</i>	Poinciana <i>pulcherrima.</i>
21. Lignum <i>Sappan.</i>	Cæsalpina <i>Sappan.</i>
22. Anticholerica.	Sophora <i>heptaphylla (f).</i>
23. Flos <i>flavus.</i>	Callia.
24. Gajatus.	Æschynomene <i>indica.</i>
25. Codixæum <i>chrysofilum.</i>	Croton <i>variegatum.</i>
26. Codixæum <i>tenosum.</i>	Croton.
27. Codixæum <i>sylvestre.</i>	Croton <i>variegatum.</i>
28. Gendaruffa <i>vulgaris.</i>	
29. Gendaruffa <i>femina.</i>	Justicia <i>nasuta.</i>
Involucrum <i>cusci.</i>	
30. Folium <i>bracteatum.</i>	<i>Tsjudi marcam. H. M. 6. t. 60.</i>
31. Scutellaria <i>prima.</i>	Aralia?
32. Scutellaria <i>secunda.</i>	Bubon.
33. Scutellaria <i>tertia.</i>	Convallaria <i>fruticosa, foliis pe-</i>
34. Terminalis <i>alba.</i>	<i>tiolatis sparsis lanceo-</i>
35. Terminalis <i>angustifolia.</i>	<i>latis, racemis ramosis,</i>
36. Cauda <i>felis.</i>	<i>caule fruticoso.</i>
37. Cauda <i>felis agrestis.</i>	Plumeria <i>alba.</i>
38. Flos <i>convolutus.</i>	Nyctanthes.
39. Flos <i>manilhanus.</i>	Euphorbia <i>neriifolia.</i>
40. Ligularia.	
Ricinus <i>albus.</i>	
41. Ricinus <i>ruber.</i>	Ricinus <i>communis.</i>
42. Granum <i>moluccum.</i>	Croton <i>Tiglium.</i>
43. Folium <i>polypi.</i>	

44. Fru-

(f) Planta argento vix solvi potest ob quotidianum ejus usum & auxilium in periculosis quibusdam morbis. Præsertim vero specificum est remedium in omni Cholera, & fluxu Cholerico, ad enormes vomitus sedandos: in hunc enim finem æque ejus grana seu officula quam radices conducunt, illa vero amarissima sunt, quorum tria vel quinque supra porphyritum cum aqua conteruntur ac propinantur. Radix itidem cum aqua conteritur, cujus cyathus simul adsumitur. Conducunt etiam ad pleuritidem spuriam.

44. Frutex <i>aquof. mas.</i>	<i>Aralia chinensis.</i>
45. Frutex <i>aquof. femina.</i>	<i>Ixora coccinea.</i>
46. Flamma <i>sylyvarum.</i>	<i>Pavetta indica.</i>
47. Flamma <i>sylyvar. peregr.</i>	
48. Petasites <i>ambomens.</i>	<i>Clerodendron.</i>
49. Petasites <i>agrestis.</i>	<i>Ptelea viscosa.</i>
50. Caryophyllast. <i>litoreus.</i>	<i>Mussaenda frondosa.</i>
51. Folium <i>principissa.</i>	<i>Hedysarum umbellatum.</i>
52. Folium <i>Crocodii.</i>	
53. Frutex <i>hntearius.</i>	<i>Lobelia Purnieri.</i>
54. Buglossum <i>litoreum.</i>	<i>Tournefortia foetida.</i>
55. Buglossum <i>lanuginosum.</i>	
56. Perlarium <i>primum.</i>	
57. Perlarium <i>alter.</i>	
58. Mamanira.	
59. Mamanira <i>alba.</i>	
60. Frutex <i>ceramicus.</i>	
61. Cortex <i>piscatorum.</i>	<i>Celtis.</i>
62. Frutex <i>carbonarius I.</i>	
<i>Frutex carbon. asper.</i>	<i>Ficus? Teregam H. M. a. 1. 60.</i>
63. Folium <i>politorium.</i>	
64. Folium <i>calcosum.</i>	<i>Mimosa.</i>
65. Frutex <i>exciticans.</i>	<i>Contorta.</i>
66. Cortex <i>saponarius.</i>	<i>Melaestoma.</i>
67. Caplicum <i>sylyvestre.</i>	<i>Melaestoma aspera.</i>
68. Frutex <i>cerasiformis.</i>	<i>Melaestoma obtandra.</i>
69. Pharmacum <i>papetarium.</i>	
70. Lignum <i>aquatile.</i>	
71. Fragarium <i>ruber.</i>	
72. Fragarium <i>niger.</i>	
73. Blimbingum <i>sylyvestre.</i>	
74. Pandanus <i>verus (g).</i>	
75. Pandanus <i>spurius.</i>	
76. Pandanus <i>humilis.</i>	
77. Pandanus <i>sylyvestris.</i>	
78. Pandanus <i>latifolius.</i>	
79. Pandanus <i>moschatus.</i>	
80. Pandanus <i>ceramicus.</i>	
Folium <i>Baggea verum.</i>	
81. Folium <i>Baggea marit.</i>	
Pandanus <i>repens.</i>	

82. Pan-

(P) Pandanus genus est nondum constitutum Monocœiæ, Bromeliæ forte affine, fructu Ambrosiæ.

82. *Pandanus funicularis.*
Pandanus caricofus.

TOMUS V.

1. <i>Folium linguae.</i>	<i>Bauhinia scandens.</i>
2. <i>Funis viminalis.</i>	<i>Securidaca? vomibilis.</i>
3. <i>Funis quadrifida.</i>	
4. <i>Faba marina.</i>	<i>Lens phaseoloides; propra g</i>
5. <i>Perrana rubra.</i>	<i>(neri</i>
6. <i>Lobus litoralis.</i>	<i>Kaku-valli. H. M. 8. t. 36.</i>
7. <i>Funis gnemoniformis.</i>	
8. <i>Gnemon funicularis.</i>	<i>Tak. H. M. 7. t. 22.</i>
9. <i>Funis urens.</i>	<i>Tragia scandens.</i>
10. 11. <i>Funis papirus.</i>	<i>Contorta.</i>
12. <i>Funis cratium.</i>	<i>Contorta.</i>
13. <i>Lacca Lignum.</i>	
14. <i>Spina vaccarum.</i>	
15. <i>Cudranus.</i>	
16. <i>Limonellus.</i>	
17. <i>Camunium.</i>	
18. <i>Camunium sinense.</i>	<i>Vitex?</i>
<i>Camunium japonense.</i>	<i>Vitex pinnata.</i>
19. <i>Cortex consolidans.</i>	
20. <i>Pulaffarium.</i>	
21. <i>Lignum scholare.</i>	<i>Contorta.</i>
22. <i>Tuba baccifera.</i>	<i>Menispermum Cocculus.</i>
23. <i>Tuba radicum.</i>	
24. <i>Tuba flava.</i>	<i>Menispermum flavum, fol</i>
25. <i>Polium lunatum.</i>	<i>Menisperm. carolin. (or a</i>
25. <i>Tuba filiquosa.</i>	<i>(glabr</i>
26. <i>Pharmacum magnum.</i>	<i>Piper.</i>
27. <i>Sirium decumanum.</i>	<i>Piper decumanum, foliis cor</i>
28. <i>Sirium arborejens 3.</i>	<i>Piper Malaniris. (</i>
<i>Piper caninum.</i>	<i>Piper.</i>
29. <i>Sirioides.</i>	<i>(Saururu</i>
<i>Flos pergulanus.</i>	<i>(frutesc</i>
30. <i>Flos Mauora.</i>	<i>Nyctanthès Sambac.</i>
31. <i>Flos caeruleus.</i>	<i>Clitoria Ternatea. (Plum.t.?</i>
32. <i>Abrus frutex.</i>	<i>Glycine Abrus.</i>
33. <i>Viscum amboinicum.</i>	
34. <i>Funis uncatu latif.</i>	
35. <i>Funis unc. lanofus.</i>	
<i>Funis murænarum.</i>	

36. <i>Funis convolutus.</i>	<i>Melaetoma ostendra.</i>
<i>Complanus funicularis.</i>	
38. <i>Quis qualis.</i>	
39. <i>Snapiſter.</i>	
<i>Amara litorea.</i>	<i>Croton.</i>
40. <i>Olus crudum.</i>	<i>Contorta.</i>
41. <i>Funis butonicus.</i>	
42. <i>Funis unifaricus.</i>	<i>Uvaria?</i>
43. <i>Rudens ſylvaticus.</i>	
44. <i>Funis fellens.</i>	
45. <i>Cruſta arborum.</i>	
46. <i>Jafminum litoreum.</i>	<i>Volkameria inermis.</i>
47. <i>Rubus moluccus 1.</i>	<i>Rubus parviſoius.</i>
<i>Rubus moluccus 2.</i>	<i>Rubus moluccanus.</i>
48. <i>Frutex globulorum.</i>	<i>Guilandina.</i>
49. <i>Globuli majores.</i>	<i>Guilandina.</i>
50. <i>Nugæ ſylvarum.</i>	<i>Guilandina.</i>
51. <i>Palmijuncus Calappar.</i>	<i>Calamus.</i>
52. <i>niger.</i>	<i>Calamus.</i>
53. <i>albus.</i>	<i>Calamus.</i>
54. <i>verus.</i>	<i>Calamus.</i>
55. <i>ufminalis.</i>	<i>Calamus.</i>
56. <i>equeſtris.</i>	<i>Calamus.</i>
57. <i>Zalacca.</i>	<i>Calamus.</i>
58. <i>Draco.</i>	<i>Calamus.</i>
59. <i>laevis.</i>	<i>Flagellaria indica.</i>
<i>Cantharifera.</i>	<i>Nepenthes deſillatoria.</i>
60. <i>Mufa.</i>	<i>Mufa paradifiaca.</i>
61. <i>Mufa wanoſcopos.</i>	
<i>ſmiliarum.</i>	
62. <i>Folium menſarium.</i>	
<i>Folium buccinatum.</i>	
63. <i>Galanga major & min.</i>	<i>Maranta ?</i>
64. <i>Lampurjum.</i>	<i>Amomum Zerumbet.</i>
65. <i>Cardamomum minus.</i>	<i>Amomum Cardamomum.</i>
<i>Bangleum.</i>	
66. <i>Zingiber majus.</i>	<i>Amomum Zingiber.</i>
<i>Zingiber minus.</i>	
67. <i>Curcuma.</i>	<i>Curcuma longa.</i>
68. <i>Zerumbet.</i>	<i>Curcuma rotunda: figura tenuis.</i>
69. <i>Zerumbet claviculatum.</i>	<i>Kæmpferia rotunda.</i>
<i>Soncorus.</i>	<i>Kæmpferia Galanga.</i>
<i>Gandaſulum.</i>	
71. <i>Galanga malaccenſis.</i>	
<i>Tom. IV.</i>	

- Cannacorus.
 72. Alcorum.
 Schœnanthum amboinic.
 73. *Gladiolus odoratus.*
 74. *Arundo saccharifera.*
 75. *Ova piscium.*
 Lacryma Jobi.
 74. *Sorgum.*
 Oryza.
 75. *Panicum.*
 76. *Sesamum indicum.*
 77. *Cannabis indica.*
 78. *Ganja sativa.*
 agrestis.
 79. *Ramium majus.*
 Cnicus indicus.
 80. *Indicum.*
 Tabacus.
 81. *Anassa.*
 82. *Blitum indicum.*
 83. *Blitum spinosum.*
 Blitum frutescens.
 84. *Amaranthus.*
 85. *Trongum hortense.*
 86. *Trongum agreste.*
 Trongum album.
 87. *Stramonia indica.*
 88. *Capficum indicum.*
 89. *Mirabilis.*
 90. *Lacca herba.*
 91. *Matricaria sinensis.*
 Artemisia latifolia.
 92. *Basilicum indicum.*
 Basilicum agreste.
 93. *Ozymum citratum.*
 Mentha criipa.
 Levisticum indicum.
 Carum.
 Semperviv. majus.
 94. *Aloë americana.*
 95. *Planta anatis.*
 Oxys lutea ind.
 96. *Crotalaria.*
 Laganfa 1.
 Laganfa 2.
- Canna angustifolia.*
Acorus Calamus: verus.
Andropogon Schœnanthus.

Saccharum officinarum.
Coix Lacryma.

Holcus saccharatus.
Oryza sativa.
Panicum italicum.
Sesamum indicum.
Cannabis sativa.
Corchorus capsularis.
Corchorus olitorius.
Urtica nivea.
Carthamus tinctorius.
Indigofera tinctoria.
Nicotiana.
Bromelia comosa.
Amaranthus tristis.
Amaranthus spinosus.
Achyranthes.
Celofia cristata.
Solanum Melongena.
Solanum indicum.

Datura Metel.
Capficum fruticosum.
Mirabilis Jalappa.
Impatiens Balsamina.
Chrysanthem. indicum.
Artemisia.
Ocymum.
Ocymum gratissimum.
Ocymum tenuiflorum.

Umbellata.

Aloë vivipara.
Cotyledon laciniata.

Crotalaria retusa.
Cleome icosandra.

- Sinapi sinense.*
 97. *Gallinaria 1.*
Gallinaria 2.
 98. *Amica nocturna.*
 99. *Flos susanna.*
 100. *Flos impius.*
Flos globosus.
 101. *Majorana rubra.*
 102. *Melissa lotoria.*
Marrubium album.
Majorana aurea.
 103. *Sonchus amboinicus.*
Sonchus volubilis.
 104. *Herba sentiens.*
 105. *Tulipa javana.*
 106. *Arum sativum.*
 107. *Arum sylvestre.*
 108. *Arum aquaticum.*
 109. *Arum aegypticum.*
 110. *Caladium aquatile.*
Arisarum amboinic.
 111. *Arisarum esculentum.*
Dracunculus amboinic.
 112. *Tacca sativa.*
 113. *Tacca phallifera.*
 114. *Tacca litorea.*
 115. *Tacca montana.*
 116. *Piper longum.*
Sirii folium.
 117. *Siriboa.*
 118. *Sirium sylvestre.*
 119. *Sirium terrestre.*
Sirium frigidum.
 120. *Ubiium vulgare.*
 121. *Ubiium digitatum.*
 122. *Ubiium anguinum.*
 123. *Ubiium amiversarium.*
 124. *Ubiium pomiferum.*
Ubiium ovale.
 126. *Combilium.*
 127. *Ubiium quinquesfolium.*
 128. *Ubiium sylvestre.*
 129. *Ubiium polypoides.*
 130. *Batatta.*
- Cleome viscosa.*
Cassia Sophera.
Cassia Tora.
Polianthes tuberosa.
Orchis susanna.
Pentapetes phænicea.
Gomphrena globosa.
Ocimum frutescens.

Nepeta indica.

Cacalia sonchifolia.

Oxalis sensitiva.
Amaryllis zeylanica.
Arum arborescens?
Arum sagittifolium.
Arum ovatum.
Arum Colacasia.
Arum esculentum.
Arum trilobum.
Arum peregrinum.
Arum divaricatum.
Dracontium polyphyllum.

Dracontium.

Piper Amalago.
Piper longum.
Piper Siriboa.
Piper Malamisris.
Piper.
Piper.
Dioscorea oppositifolia.
Dioscorea oppositifolia.
Dioscorea oppositifolia.
Dioscorea oppositifolia.
Dioscorea bulbifera.
Dioscorea bulbifera.
Dioscorea aculeata.
Dioscorea pentaphylla.
Dioscorea triphylla.
Atragene?
Convolvulus Batattas.

132 HERBARIUM AMBOINENSE. V.

131. <i>Batatta mammosa.</i>	<i>Convolvulus.</i>
132. <i>Gians terrestris.</i>	
<i>Cacara bulbosa.</i>	<i>Dolichos erosus.</i>
133. <i>Lobus quadrangularis.</i>	<i>Dolichos tetragomolobus.</i>
134. <i>Dolichus chinensis.</i>	<i>Dolichos finensis.</i>
135. <i>Lobus macheroides.</i>	<i>Dolichos eniformis.</i>
<i>Phaeolus balius.</i>	<i>Cytisus Cajan.</i>
136. <i>Cacara perennis.</i>	<i>Dolichos lignosus.</i>
137. <i>Cacara aiba.</i>	
138. <i>Cacara nigra.</i>	<i>Dolichos unguiculatus.</i>
139. <i>Phaeolus minor.</i>	<i>Phaeolus cylindricus.</i>
<i>Phaeolus minimus.</i>	<i>Phaeolus radiatus.</i>
140. <i>Cadelium.</i>	<i>Phaeolus Max.</i>
141. <i>Cacara litorea.</i>	<i>Dolichos Lablab?</i>
<i>Phaeolus maritimus.</i>	
<i>Cacara pilosa.</i>	
142. <i>Cacara pruritus.</i>	<i>Dolichos pruriens.</i>
143. <i>Camolenga.</i>	<i>Cucurbita Pepo.</i>
144. <i>Cucurbita lagenaria.</i>	<i>Cucurbita lagenaria.</i>
145. <i>Cucurbita vulgaris.</i>	
146. <i>Anguria indica.</i>	<i>Cucurbita Citrullus.</i>
<i>Cucumis finensis.</i>	
147. <i>Petola.</i>	<i>Momordica Luffa.</i>
148. <i>Petola anguina.</i>	<i>Cucumis anguinus.</i>
149. <i>Petola bengalensis.</i>	<i>Cucumis acutangulus.</i>
150. <i>Petola sylvestris.</i>	
151. <i>Amara indica.</i>	<i>Momordica indica.</i>
152. <i>Amara sylvestris.</i>	<i>Momordica Balsamina?</i>
<i>Olus vespertilionis.</i>	<i>Momordica trifolia.</i>
153. <i>Poppya.</i>	
154. <i>Pomum amoris.</i>	<i>Solanum Lycopersicon.</i>
<i>Gandola.</i>	<i>Bafella rubra.</i>
155. <i>Olus vagum.</i>	<i>Convolvulus Medium.</i>
<i>Flos cardinalis.</i>	<i>Ipomœa Quamoclit.</i>
156. <i>Seruneum aquatile.</i>	<i>Verbelina.</i>
<i>Chamæbalanus japonica.</i>	<i>Arachis hypogœa.</i>
157. <i>Convolvulus lax. maj.</i>	<i>Convolvulus peltatus.</i>
158. <i>Convolv. laxus minor.</i>	<i>Convolvulus.</i>
<i>Convolv. cœruleus.</i>	
159. <i>Convolvulus marinus.</i>	<i>Convolvulus Pes capra.</i>
<i>Convolvulus riparius.</i>	
160. <i>Convolvulus fœtidus.</i>	

161. <i>Pseudochina amboinens.</i>	<i>Contorta.</i>
162. <i>Ubium nummularium.</i>	<i>Smilax China.</i>
163. <i>Funis crepitans.</i>	<i>Dioscorea villosa?</i>
164. <i>Vitis alba.</i>	<i>Cissus vitiginea.</i>
<i>Folium caufonis.</i>	<i>Bryonia cordifolia.</i>
167. <i>Labrusca molucca.</i>	<i>Vitis trifolia.</i>
168. <i>Radix vesicatoria.</i>	<i>Plumbago indica.</i>
169. <i>Pes equinus.</i>	<i>Hydrocotyle asiatica.</i>
<i>Empetrum acetosum.</i>	<i>Begonia obliqua.</i>
170. <i>Serratula amara.</i>	<i>Scutellaria indica.</i>
<i>Crusta olla.</i>	<i>Ruellia antipoda.</i>
171. <i>Cucumis murimus.</i>	
172. <i>Corona ariadnes.</i>	<i>Contorta.</i>
173. <i>Suffuella esculenta.</i>	<i>Contorta.</i>
174. <i>Olus crepitans.</i>	<i>Contorta.</i>
175. <i>Nummularia major.</i>	<i>Contorta.</i>
176. <i>Nummularia minor.</i>	<i>Contorta.</i>
175. <i>Pustula arborum 3.</i>	<i>Mirabilis planta, foliis amplexi-</i>
<i>Peponaster.</i>	<i>(caulibus & fulcimentis</i>
177. <i>Radix pucoronilla.</i>	<i>Aristolochia indica. (adnascentis</i>
178. <i>Oculus astaci.</i>	<i>Cissus. (tibus.</i>
<i>Olus crepitans mas.</i>	<i>Contorta.</i>
179. <i>Funis toacca.</i>	<i>Contorta.</i>
180. <i>Olus sanguinis.</i>	<i>Dioscorea sativa.</i>
181. <i>Adpendix arborum.</i>	<i>Pothos latifolius.</i>
182. <i>Adpendix procellanica.</i>	<i>Pothos.</i>
<i>Adpendix erecta.</i>	
183. <i>Adpendix cuscuarua.</i>	
<i>Adpendix laciniata.</i>	
184. <i>Adpendix duplofolio.</i>	<i>Pothos scandens.</i>
<i>Cassuta.</i>	<i>Cassytha filiformis.</i>

TOMUS VI.

1. <i>Cyperus rotundus.</i>	<i>Cyperus.</i>
2. <i>Cyperus longus.</i>	
3. <i>Cyperus dulcis.</i>	
<i>Gramen capitatum.</i>	<i>Scirpus glomeratus.</i>
4. <i>Gramen vaccinum.</i>	<i>Cynofurus aegyptius.</i>
<i>Gramen repens.</i>	
<i>Gramen supplex.</i>	
5. <i>Gramen aciculatum.</i>	
<i>Hippogroffis amboinica.</i>	<i>Panicum colonum.</i>
<i>minor.</i>	

134 HERBARIUM AMBOINENSE. VI.

6. Gramen <i>arguens</i> .	
Calamagrostis.	
7. Gramen <i>polytrichum</i> .	<i>Eriocaulon setaceum</i> .
Gramen <i>caricosum</i> .	
<i>vulpinum</i> .	<i>Panicum vulpinum</i> .
Phoenix <i>montana</i> .	
8. Carex <i>amboinica</i> .	
Lithospermum <i>amboin</i> .	Coix <i>Lacryma job. antea V.75</i>
Arundinella.	Commelina.
10. Cratægonum <i>amboin</i> .	Spermacoce.
11. Auris <i>canina</i> .	Achyranthes <i>lappacea</i> .
12. Herba <i>memoriae</i> .	Achyranthes <i>aspera</i> .
13. Prunella <i>hortensis</i> .	
14. Senecio <i>amboinicus</i> .	<i>Conyza chinensis</i> .
Olus <i>scrofinum</i> .	<i>Conyza cinerea</i> .
15. Olus <i>squllarum</i> .	Gomphræna <i>seffilis</i> .
Agrimonia <i>moluca</i> .	Bidens <i>bipinnata</i> .
16. Majorana <i>fœtida</i> .	<i>Alopecuro Veron. Fl. Zeyl. 411.</i>
17. Herba <i>mæroris alba</i> .	Phyllanthus <i>Niruri</i> .
Herba <i>mæroris rubra</i> .	Phyllanthus <i>Urinaria</i> .
18. Ecliptica.	Verbesina.
Silagurium <i>angustifol</i> .	Sida <i>spinosa</i> .
19. Silagurium <i>vulgare</i> .	Sida <i>alnifolia</i> .
20. Urtica <i>mortua</i> .	Tragia <i>Mercurialis</i> .
Urtica <i>decumana</i> .	Urtica <i>interrupta</i> .
21. Herba <i>vitiuginum</i> .	Justicia <i>suffruticosa</i> .
22. Folium <i>tinctorum</i> .	Justicia <i>bivalvis</i> .
23. Esula <i>esculenta</i> .	Euphorbia <i>hirta</i>
24. Halicacabus <i>indicus</i> .	Cardiosperm. <i>Halicacabum</i> .
25. Lappago <i>laciniata</i> .	Urena <i>sinuata</i> .
26. Halicacabus <i>minor</i> .	Physalis <i>pubescens</i> .
Halicacabus <i>baccifer</i> .	Solanum <i>nigrum</i> .
27. Palmifilix.	
28. Filix <i>aquatica</i> .	
29. Filix <i>esculenta</i> .	
Filix <i>amboinica</i> .	
30. Lonchitis <i>amboin</i> .	
32. Dryopteris <i>triplex</i> .	Ophioglossum <i>scandens</i> .
33. Adiantum <i>volubile</i> .	Ophioglossum <i>flexuosum</i> .
34. Capillus <i>veneris</i> .	Adiantum.
35. Filix <i>florida</i> .	Osmunda.
36. Polypodium <i>indicum</i> .	Polypodium <i>quercifolium</i> .
37. Phyllitis <i>amboinica</i> .	

Scolopendria.	Ophioglossum <i>pendulum</i> .
38. Filix calamaria.	Lycopodium <i>plumosum</i> ?
39. Mucus <i>fruticifcens</i> .	Lycopodium <i>canaliculatum</i> .
40. Cingulum <i>terra</i> .	Lycopodium <i>ceruinum</i> .
Barba <i>saturni</i> .	Renalmia <i>usneoides</i> .
Mucus <i>capillaris</i> .	Lycopodium <i>Plagmaria</i> .
43. Equisetum <i>amboin</i> .	Epidendrum.
Folium <i>petolatum</i> .	Epidendrum <i>amabile</i> .
42. Angraecum <i>scriptum</i> .	Epidendrum.
43. 44. Angraecum <i>album</i> .	Epidendrum.
Angraecum <i>rubrum</i> .	Epidendrum.
Angraecum <i>quintum</i> .	Epidendrum.
45. Angraecum <i>flavum</i> .	Epidendrum.
46. Angraecum <i>furvum</i> .	Epidendrum.
47. Angraecum <i>caninum</i> .	Epidendrum.
48. Angraecum <i>nervosum</i> .	Epidendrum.
49. Angraecum <i>saxatile</i> .	Epidendrum.
Angraecum <i>purpureum</i> .	Epidendrum.
50. Angraecum <i>purpur</i> .	Epidendrum.
Angraecum <i>terrestre</i> .	
51. Herba <i>supplex</i> .	Orchis.
53. Involucrum.	Orchis <i>stratematica</i> .
52. Flos <i>triplicatus</i> .	Orchis <i>cubitalis</i> .
54. Orchis <i>major</i> 3.	<i>Formicis monstrosus bulbis</i> .
Orchis <i>minor</i> 2.	Urtica.
55. Nidus <i>germinans ex</i>	Piper <i>pettatum</i> .
58. Macuerus.	
56. Lomba.	
60. Globba <i>longa</i> (h).	<i>vide Merian. surinam.</i>
61. Globba <i>crispa</i> .	Verbesina <i>Acmella</i> .
Globba <i>uniformis</i> .	Hedysarum <i>gangeticum</i> .
Globba <i>acris</i> .	Castia <i>nicotiana</i> .
62. 63. Globba <i>sykvestris</i> .	
64. Herba <i>spiralis</i> .	
65. Abece <i>daria</i> .	
66. Phaeolus <i>montanus</i> .	
67. Amcena <i>maesta</i> .	
Pilosella <i>amboin</i> .	
Terebinthina.	
68. Menthastrum <i>amboin</i> .	Ophioglossum <i>vulgatum</i> .
Ophioglossum <i>simplex</i> .	Osmunda <i>zeylanica</i> .
Ophiogloss. <i>laciniatum</i> .	

(h) Globbae genus singulare, Monandris trilocularibus affinis.

136 HERBARIUM AMBOINENSE. VI.

69. Radix <i>toxicaria</i> .	Crinum <i>afaticum</i> .
70. Ceba <i>syvestris</i> .	Pancratium <i>amboinense</i> .
Lilium <i>javanicum</i> .	Pancratium <i>zeylanicum</i> .
71. Aquifolium <i>indicum</i> .	Acanthus <i>ilicifolius</i> .
72. Crithmum <i>indicum</i> .	Sesuvium <i>Portulacastrum</i> .
73. Nymphæa <i>major</i> .	Nymphæa <i>Nelumbo</i> .
73. Nymphæa <i>minor</i> .	Menyanthes <i>indica</i> .
74. Millefolium <i>aquat.</i>	Acrostichum <i>siliquosum</i> .
Plantago <i>aquatica</i> .	Pistia <i>Stratiotes</i> .
75. Olus <i>palustre</i> .	Pontederia.
76. Sargassum <i>pelagium</i> .	Fucus <i>natans</i> .

TOMUS VII.

1. Myrobalanus <i>Emblica</i> .	Phyllanthus <i>Emblica</i> .
2. Nagastarium <i>Nagassari</i> .	
3. Boa <i>Maffy</i>	
4. Radix <i>Etter</i>	
5. Morus <i>indica</i> .	
6. Cortex <i>igneus</i> .	
Caju panu	
7. Cortex <i>foetidus</i> .	
8. Camean	
Arbór <i>Nussalavica</i> .	
9. Oleander <i>sinicus</i> .	
Parens <i>muscarum</i> .	
10. Arbor <i>vespertilion</i> .	
11. Pauw.	
12. Xylophyllos <i>ceramica</i> .	Phyllanthus <i>Epiphyllanthus?</i>
13. Hystrix <i>frutex</i> .	Barleria <i>Prionitis</i> .
14. Mandorium	Asclepias <i>gigantea</i> .
Cathjopiri.	Gardenia <i>florida</i> .
15. Luffa <i>Radia</i> .	
16. Radix <i>Mustela</i> .	Ophioxylon <i>serpentinum</i> .
17. Fructus <i>Regis</i> .	Helicteres <i>Ijora</i> .
Cheramelo.	Averrhoa <i>acida</i> .
18. Herpetica.	Cassia <i>alata</i> .
19. Spina <i>spinarum</i> .	
Oxyacantha <i>javana</i> .	
20. Terminalis <i>rubra</i> .	Convallaria.
21. Radix <i>sinica</i> .	
Tiutsjau <i>javanicum</i> .	
22. Stœchas <i>pilosa</i> .	
Toeboe <i>Ananas</i> .	

HERBARIUM AMBOINENSE. VII. 137

23. Tingulong.
Nanium Calapparium.	
24. Malum aruanum.
Caju gora aruani.
N. moschata sylvestris.	
25. Carandas.	
26. Flos siamicus.
Scrotum cussii.	
27. Machilus angustifolius.
Verbena rubra.	
28. Tjikin	Lagerstroemia chinensis.
29. Offifraga lactea.	Euphorbia Tirucalli.
30. Smilax R. China.	Smilax China.

FLORA AMBOINENSIS.

MONANDRIA.

- MONOGYNIA.
Janna angustifolia	5-71.
Amomum Zingiber	5-66.
Zerumbeth	5-64.
Cardamomum	5-65.
Maranta?	5-63.
Curcuma longa	5-67.
rotunda	5-68.
Campferia Galanga	5-69.

DIANDRIA.

- MONOGYNIA.
Cyrtanthes Sambac	5-30.
Jussiaea bivalvis	6-22.
nasuta	4-29.

- TRIGYNIA.
Hyper Amalago	5-116.
Malamiris	5-118.
longum.	5-28.
Siriboa	5-116.
Siriboa	5-117.
peltatum	6-59.
decumanum	5-27.
-	5-28.
-	5-119.
-	5-119.

TRIANDRIA.

- MONOGYNIA.
Tamarindus indica	2-23.
Commelina	6-9.
Cyperus	6-12.
Scirpus glomeratus	6-3.
Cassytha filiformis	5-184.

- DIGYNIA.
Saccharum officinar.	5-74.
spicatum	6-7.
Panicum italicum	5-75.
vulpinum	6-7. f. 2. B.
Cynofurus aegyptiacus	6-4.
exaltatus	5-76. f. 2.
Arundo vallisneria	4-5.

- TRIGYNIA.
Eriocaulon setaceum	6-7.

TETRANDRIA.

- MONOGYNIA.
Cephalanthus oriental.	3-55.
Spermaceoce hispida?	6-10.
Ixora coccinea	4-46.
Pavetta indica	4-47.
Cissus vitiginea	5-104.
Ptelea viscosa	4-50.

PENTANDRIA.

MONOGYNIA.	
Tournefortia foetidifl.?	4- 55.
Menyanthes indica	6- 72.
Plumbago indica	5- 168.
Mirabilis Jalapa	5- 89.
Ipomœa Quamoclit	5- 155.
Convolvulus peltatus	5- 157.
Pes capræ	5- 159.
Baratas	5- 130.
Medium	5- 155.
	5- 158.
	5- 131.
Datura Metel	5- 87.
Solanum nigrum	6- 26.
Lycoperficon	5- 154.
Melongena	5- 85.
indicum	5- 86.
Phyfalid pubescens	6- 26.
Capficum frutescens	5- 88.
Mussaenda frondosa	4- 51.
Morinda integrifolia	3- 99.
Rhamnus Jujuba	2- 36.
Mangifera indica	1-25-26.
	3- 31.
Cordia Myxa	3- 97.
Sebestena	2- 75.
Vitis indica	5- 167.
trifolia	5- 166.
Celofia cristata	5- 84.
	4-36-37.
Achyranthes aspera	5- 83.
lappacea	6- 11.
Plumieria alba	4- 38.
Cerbera Manghas	2- 81.
Gardenia florida	7- 14.
Tabernæm. citrifolia	2- 82.
Afclepias gigantea	7- 14.
Gomphrena globosa	5- 100.
fessilis	6- 15.
Hydrocotyle asiatica	5- 189.
TRIGYNIA.	
Tinus	3- 133.
	3- 134.

Bafella rubra 5- I.

PENTAGYNIA.

Aralia chinensis	4- 1.
	4- 1.
	4- 1.

HEXANDRIA.

MONOGYNIA.	
Bromelia comosa	5- 8.
Renealmia usneoides	6- 1.
Crinum asiaticum	6- 6.
Amaryllis zeylanica	5- 10.
Panocratium amboin.	6- 7.
zeylanicum	6- 7.
Polianthes tuberosa	5- 9.
Convallaria fruticosa.	4- 3.
Aloë vivipara	5- 9.
Acorus Calamus	5- 7.

TRIGYNIA.

Flagellaria indica	5- 5.
Menispermum Cocculus	5- 2.
carolinum	5- 2.
flavum	5- 2.

OCTANDRIA.

MONOGYNIA.	
Santalum album	2- 11.
Lawsonia spinosa	4- 1.
Mimusops Kauki	3- 11.
Elengi	3- 6.

TRIGYNIA.

Cardiosperm. Halicacab.	6- 2.
-------------------------	-------

ENNEANDRIA.

MONOGYNIA.	
Laurus	3- 40.
	3- 42.
	3- 4.
	4- 4.
	2- 1.
	2- 1.
	2- 1.
	2- 1.

DE

FLORA AMBOINENSIS.

139

DECANDRIA.

MONOGYNIA.

<i>Pterocarpus</i>	2-70.
<i>Sesora heptaphylla</i>	4-21.
<i>Bauhinia scandens</i>	5-2.
<i>Poinciana pulcherrima</i>	4-20.
<i>Casalpina Sappan</i>	4-21.
<i>Casia Fiftula</i>	2-21.
<i>Sophera</i>	5-97.
<i>Tora</i>	5-97.
<i>procumbens</i>	6-67.
<i>alata</i>	3-10.
<i>Gulandina</i>	7-18.
	5-48.
	5-49.
	5-50.
<i>Moringha</i>	4-74-75.
<i>Adenanthera pavonina</i>	3-109.
<i>falcata</i>	3-112.
<i>Cynometra cauliflora</i>	1-62.
<i>ramiflora</i>	1-63.
<i>Anacardium occident.</i>	1-69.
<i>Jussiaea fruticosa</i>	6-41.
<i>Barrhramia</i>	3-119.
<i>Melastoma aspera</i>	4-71.
<i>octandra</i>	4-73.
	5-35:2.
<i>malabatica</i>	5-35:1.
<i>Schinus Limonia</i>	4-43.

PENTAGYNIA.

<i>Oralis sensitiva</i>	5-101.
<i>Cocyledon laciniata</i>	5-95.
<i>Averrhoa Carambola</i>	1-35.
<i>Blimbingi</i>	1-36.
<i>acida</i>	7-17.
<i>Spondias Mombin</i>	1-60.

DODECANDRIA.

MONOGYNIA.

<i>Rhizophora gymnorh.</i>	3-68.
<i>cylindrica</i>	3-69.
<i>Mangle</i>	3-71-72.
<i>cafeolaris</i>	3-73-74-75.

<i>Rhizophora cormiculata</i>	3-77.
<i>Cratæva Marmelos</i>	1-81-82.
<i>Garcinia Mangostana</i>	1-43.
<i>celebica</i>	1-44.

TRIGYNIA.

<i>Euphorbia neriiifolia.</i>	4-40.
<i>hirta</i>	6-23.
<i>Tirucalli</i>	7-29.

ICOSANDRIA.

MONOGYNIA.

<i>Punica Granatum</i>	2-24.
<i>Eugenia acutangula</i>	3-115.
<i>racemosa</i>	3-116.
	3-114.
<i>malaccensis</i>	1-37-38.
<i>Jambos</i>	1-39-40.
<i>pedunculata?</i>	1-42.
	3-53.
<i>Leucadend.</i>	2-16-17.
<i>Myrtus</i>	3-7.
	3-47.
	3-48.
	3-52.
<i>Pfidium Guajava</i>	1-47.
<i>Cuajavus</i>	1-48.

POLYGYNIA.

<i>Rubus parvifolius</i>	5-47.
<i>moluccus</i>	5-43.

POLYANDRIA.

MONOGYNIA.

<i>Nymphaea Nelumbo</i>	6-73.
<i>Lagerströmia chinens.</i>	7-28.
<i>Calophyllum Inophyll.</i>	2-71.
<i>Calaba</i>	2-72.
<i>Eleocarpus ferrata</i>	3-101.
<i>Ochra Jabotapita</i>	3-13.
<i>Microcos lateriflora?</i>	3-36.
<i>Caryophyll. aromat.</i>	2-1-2-3.
<i>Corchorus olitorius</i>	5-78.
<i>capsularis</i>	5-78.
<i>Bixa Orellana</i>	2-19.
<i>Mimo.</i>	

Mimosa - - - 3-28.
4-66.

TRIGYNIA.

Sesuvium *Portulacastr.* 6-72.

POLYGYNIA.

Dillenia indica 2-45. 46.

Michelia Champacam 2-67. 68.

Magnolia - - - 2-69.

Uvaria - - - 2-65. 66.

- - - 3-4-5.

- - - 5-42.

Anona reticulata 1-45.

squamosa? 1-46.

Atragene - - - 5-129.

DIDYNAMIA.

ANGIOSPERMIA.

Nepeta indica? 5-120.

Ocimum frutescens 5-101.

gratissimum 5-92.

tenuiflorum 5-93.

Scutellaria indica 5-170.

ANGIOSPERMIA.

Bignonia - - - 3-46.

Sesamum indicum 5-76.

Ruellia - - - 5-170.

Barleria antipoda 5-170.

Prionitis 7-13.

Clerodendrum - - - 4-49.

- - - 3-20.

Volkameria inermis 5-46.

Vitex trifolia 4-18.

Negundo 4-19.

Acanthus ilicifolius 6-71.

TETRADYNAMIA.

SILICULOSA.

Cleome icofandra 5-96.

viscosa 5-96.

MONADELPHIA.

PENTANDRIA.

Bombax pentandrum 1-80.

POLYANDRIA.

Sida - - - 4-

- - - 4-

spinosa 6-

alnifolia 6-

Pentapetes phoenicea 5-10

Gossypium herbaceum 4-1

arboreum 4-1

Urena sinuata 6-2

Hibiscus tiliaceus 2-7

populneus 2-7

Rosa chinens. 4-

mutabilis 4-

Abelmosch. 4-1

surattensis 4-1

zeylanicus? 4-1

DIADELPHIA.

DECANDRIA.

Crotalaria retusa 5-9

Securidaca? volubilis 5-

Æschynomene indica 4-2

Erythrina Corallod. 2-7

variegata 2-7

Glycine Abrus 5-3

Clitoria ternatea 5-3

Phaseolus radiatus 5-13

unguiculatus 5-13

Max. 5-14

Dolichos erofus 5-13

tetragonolob. 5-13

ensiflorus 5-13

lignosus 5-13

pruriens 5-14

Lablab? 5-14

chinensis 5-13

Hedyfarum umbellat. 4-5

gangeticum 6-6

Indigofera tinctoria 5-8

Arachis hypogæa 5-15

POLY

FLORA AMBOINENSIS.

143

POLYADELPHIA.

ICOSANDRIA.

<i>Xirus Aurantium</i>	2-24.
	2-26:1.3.
	2-27.
	2-28.
	2-29.
	2-38.
	2-33.
	2-35.
Medica	2-25.
	2-26.
	2-34.

SYNGENESIA.

POLYGAMIA ÆQUALIS.

<i>Arthamus tinctorius</i>	5-79.
<i>acalia fonchifolia</i>	5-103.
<i>idens bipinnata?</i>	6-15.

POLYGAMIA SUPERFLUA.

<i>Artemisia</i>	5-91.
<i>Zonza cinerea</i>	6-14. f. I.
<i>Zonza finensis</i>	6-14. f. I.
<i>Thrysanthem. indicum</i>	5-91.
<i>Verbena</i>	5-156.
	6-18.
	6-65.

MONOGAMIA.

<i>obelia plumierii</i>	4-54.
<i>impatiens Balsamina</i>	5-90.

GYNANDRIA.

DIANDRIA.

<i>Orechis fusannæ</i>	5-99.
<i>cubitalis?</i>	6-5.
<i>frateumatica</i>	6-54.
<i>Epidendrum amabile</i>	6-43.
	6-42.

TETRANDRIA.

<i>Nepenthes distillatoria</i>	5-59.
--------------------------------	-------

HEXANDRIA.

<i>Aristolochia indica</i>	5-177.
<i>Pilea Stratiotes</i>	6-74.

DECANDRIA.

<i>Helicteres lora</i>	7-17.
------------------------	-------

POLYANDRIA.

<i>Arum arborescens?</i>	5-106.
<i>fagittifolium</i>	5-107.
<i>ovatum</i>	5-108.
<i>Colocasia</i>	5-109.
<i>esculentum</i>	5-110.
<i>trilobum</i>	5-110.
<i>peregrinum</i>	5-111.
<i>divaricatum</i>	5-111.
<i>Dracont. polyphyllum</i>	5-112.
	113.
	114.
<i>Pothos scandens</i>	5-184.
<i>latifolius</i>	5-181.
	182.

MONOECIA.

TRIANDRIA.

<i>Coix Lacryma job.</i>	5-75.
<i>Lacryma job.</i>	6-9.
<i>Hernandia sonora?</i>	2-85.
	3-123.
<i>Tragia Mercurialis</i>	6-20.
<i>Phyllanthus Niruri</i>	6-17.
<i>Urinaria</i>	6-17.
<i>Embllica</i>	7-1.
<i>Epiphyllanth.</i>	7-12.

TETRANDRIA.

<i>Urtica nivea</i>	5-79.
<i>interrupta</i>	6-20.
<i>Morus indica</i>	7-5.

PENTANDRIA.

<i>Amaranthus tristis</i>	5-82.
<i>spinofus</i>	5-83.

POLYANDRIA.

<i>Quercus molucca</i>	3-56.
------------------------	-------

MONADELPHIA.

<i>Ricinus communis</i>	4-41.
<i>Mappa</i>	3-108.
<i>Tanarius</i>	3-121.
<i>Sterculia foetida</i>	3-197.
<i>Balang.</i>	

APPENDIX.

PALMÆ.

Crocos nucifera	I-1.2.3.
Borassus farinifera	I-10.
Areca Catechu	I-4.
Corypha umbraculifera	I-8.
Cycas circinalis	I-22.23.
Caryota urens	I-14.

SINGULARES.

Soccus	- - -	I-30-34.
Durio	- - -	I-29.
Canarius	- - -	2-47-54.
Casuarina equisetifolia		3-57.
Canarium indicum		2-47-56.
Lens phaseoloides		5-4.
Alopecuro-veronica	Fl. Zeyl.	6-16.
Myristica	- - -	2-4.5.6.7.8.9.
Pseudo-sandalum	- - -	2-12.

is
um
im
i
fo
of
ia
at
n

At

LVII.

CERVUS TARANDUS

SUB PRÆSIDIO

D. D. CAR. LINNÆI

Propositus a

CAROL. FRID. HOFFBERG

Stockholmiensi.

Upsaliæ 1754. Octobr. 23.

PRÆFATIO.

Paucissimæ per terrarum orbem regiones occurrunt, aut caloris, aut frigoris vehementia adeo infestatæ, ut homines eas habitare, vitamque in illis sustentare nequeant. Vastissima deserta Zonæ torridæ, propter aquæ penuriam quasi adusta Pomonæ ac Cereris ministeria quidem recusant, ita tamen sterilia non sunt, quin Pastores greges suos etiam in his possint alere. Et quamquam lætas segetes opimamque messem in horrea colligere, illis non licet, qui intensissimo Zonæ Frigidæ hieme vexantur, aut in Alpibus, quæ sub calidissima etiam Zonæ gelu rigent, sedes & domicilia collocarunt; pecuariæ tamen rei feliciter operam dant, & armorum opibus aluntur. Operosum nimis foret, accurate instituta comparatione pronunciare, utrum felicio

liciores censendi sint, qui ardentis solis calori exponuntur, an qui gelu undique & altis nivibus obruuntur. Homines, qui olivas premunt & uvas calcant, infelices judicant utrasque illas Gentes; mihi vero arduum videtur & perdifficile, voluptates atque otia Pastoritiæ vitæ cum labore & sudoribus Agricolarum ita conferre, ut satis pateat, quodnam ex utrobus vitæ generibus sit alteri præferendum. Larior equidem Pastorem macilentum esse, pinguem contra & obesum agricolam; at est ille tamen liber si dominus, dum hic contra quotidianæ servitutis iugo atteritur & redeuntium quotannis laborum continua serie distinetur. Namque agros hic sepibus ruriat, proscindet, resulcabit, stercoreabit, occidit, lirabit, conseret, inarabit, complanabit, runabit, frugum manipulos colliget, exsiccabit, infestabit, flagellabit, granorum acervos ventilabit & frumentum tandem dimetietur; atque in his omnibus, magna licet adhibita diligentia & opera, vel tota vel quod ad partem sæpius irrita spes cadit, si impetivum gelu, humiditas nimia, siccior tempestas, grando, imber, ventus, maturitas celerior, pestes, aves, insecta, alique haud prævisi casus intererint. Ut reticeam frumenta vannandi, cribrandi, siccandi, molendi necessitatem, ceterorumque horum articulos, quibus toto anno Cereris cultus fatigantur, ut solum panem obtineant. Secus attendendum de vagante, quorsum libuerit, Pastore, absque aratro & labore vivit, cuique aliud ferendum nihil est, quam ut tibiis ludat, ceterisque, cum in opimis pascuis sua comitatur pecora, innocentiæ vitæ oblectamentis fruatur. Hinc, quoniam plus ille rei magnopere appetens, animo tranquillitatem degit, dum prementibus sub curis & moribus quotidie gemit Agricola; mortalium antiquissimum ad ætatem argenteam, hoc est beatiorem, pastoriæ vitæ genus retulerunt.

Gentis, quæ terram sub-gelidissima Arcto habitat, pecuaria res omnis ab animali pendet, quod Rheno vel Rangifer vulgo appellatur, totaque illius Gentis œconomia & vivendi ratio eo nititur. Felicitatem hujus terræ & incolarum qui cognoscere voluerit, ante omnia sibi naturam & indolem familiarum reddat Animalis, quod australibus in partibus Europæ, immo Patriæ etiam nostræ, insolens & minus frequens solet occurrere. Amore igitur adductus, quo feror in Historiam naturalem & præcipue Zoologiam, Animal hocce potissimum mihi describendum elegi, qualecunque editurus specimen; neque rem actam me acturum arbitratus sum, si de Animalis agerem, quod a Scheffero quidem & ceteris *) qui historiam Lapponiæ tradidere, non adeo sufficienter descriptum est. Varia de natura hujus Animalis in Flora Lapponica exposuit Nob. D. Præses, & Itinerarium Lapponicum a Se confectum in Manuscripto adhuc latens, mecum perbenigne communicavit, ut ex illo colligerem, quæ ad hoc argumentum spectant. Hæc pro meo modulo in ordinem cum illis, quæ mihimet ipsi observare licuit, redigere conatus sum. Si Historia succincta Alci, quam dudum Leopoldus dedit, meruit applausum eruditi orbis, spero me non displiciturum eruditissimis si Animal Alci proximum exposuero.

 §. I.

NOMEN.

RHENO ab antiquis etiam *Rangifer* & *Tarandus* nuncupari suevit: Synonyma ejus sunt: CERVUS cornibus ramosis teretibus: summitatibus palmatis. *Fam. Succ.* 38.

Gesü

*) Huiden *Phil. multifariæ utilitatis Rangifer Gen. 1691 quart. fere omnia sua habet a Scheffero, omnesque ejus errores*

- Gesn. quadr.* 130. Rangifer.
Aldr. bisulc. 859. Tarandus.
Jonston. quadr. t. 39. Cervus palmatus.
 t. 36. Cervus mirabilis.
 t. 34. Tragelaphus.
 t. 34. Hippelaphus.
Near. mus. 16. t. 10. f. 3. Rhangifer.
Rej. quadr. 88. Cervus Rangifer.
Parl. onom. 9. Rangifer & Tarandus.
Luccis Rhen.
Lappis Boëtsoi.

§. II.

GENUS.

Quod Rheno sub genere CERVI militare debeat, adeo manifestum est & liquidum, ut ea de re dubitare nemo umquam possit. Absentia enim primorum dentium in superiori maxilla, satis superque ostendit, ad *Pecora* eum pertinere. Cornua vero, quæ polyporum instar excrescunt, in apicibus primum mollia & tota quanta obducta hirta cute, deciduaque ut induruerunt ipsa cornua, quæque pariter quotannis decidunt & renascuntur, ad finitatem proximam Rhenonis cum Cervo evidenter demonstrant.

§. III.

SPECIES.

Species hæc a congeneribus difficillime distinguitur, ita ut alia haud facile occurrat differentia, qua a reliquis Cervis distinguatur, quam quæ cornuum a structura desumitur. Cornibus enim & matres & feminae inter Rangiferos instruuntur, quum in aliis Europæis Cervis observentur feminae cornibus plane carere. Præcipua autem differentia specifica Rhenonis in eo consistit, quod cornua ejus ramosa, trunco non compressa, ut in *Damis*, sed summi-

summitatibus tantum palmata sint, quodque antice infuper ramus, ad basin supra frontem exsertus, item palmatus sit & in ramulos compressus.

§. IV.

LOCUS.

Solum natale Rhenonis præter Asiæ & forte Americæ boreales partes, in Europa præcipue est Lapponia. Dividitur autem Lapponia in Alpinam & Sylvaticam. *Alpes* illæ vastæ, Suecis *Fjellen*, a Norvegia Sueciam determinant, & ad Russiam usque versus Mare album extenduntur sæpe ultra 12. milliaria in latitudinem. Altera s. orientalis pars, *Sylvatica* est & distinguitur a finitimis Norrlandiæ provinciis *Syva* (a) lapidosissima, sterilissima, arboribus antiquis acerifoliis dense tecta, eo inprimis singularis, quo Pinetum maxime umbrosum Lichene filamentoso copiosissimo nigricat, dum terra subjacens nivea appareat, Lichenibus albis obducta. Inter hanc sylvaticam & Alpes interjecta regio, Lapmarckia sylvatica, in deserta, Sv. Lapmark, appellatur, quæ ad XXX vel XL milliaria in latitudinem diffusa, horret inculta sylvaticam, campis arenosis, siccissimis, planis, iisque variis, interstinctis vastis paludibus, montibusque asurgentibus. Per hunc asperrimum tractum, inprimis ubi fulmine aut fortuito incendio vastatus fuerit terra infœcunda candidum producit Lichenem rangiferinum, qui etiam humiliora tegit Alpium declivia. Itaque æstivo tempore versatur Rangifer in Alpibus supremo sub aëre, inter æternas nives & perpetuos ventos, quo non calor tantum & densitas pellis eunducit atque allicit, sed & cogunt Insecta diptera, Cælices, Tabani & inprimis Oestri. At hieme hospitium ei amplius præbere nequeunt aërei & gelidissimi montes, sed ad deserta iterum revertendum est & inter Lichenes esca quærenda.

§. V

(*) *Fl. Lapp. p. 346.*

§. V.

DESCRIPTIO.

Rheno cicur, a calce ad extremitatem dorsi plerumque est ulnam $1\frac{1}{2}$ altus; longitudo ejus a cornibus ad caudam ulnarum 2; ab umbilico ad spinam dorsi ulnæ $\frac{1}{2}$.

Pilos, quum primum deposuit, fuscus est, quo propius autem advenerint caniculares dies, eo magis incipit canescere, donec colorem albo quam proximum obtineat. *Oculorum* regio semper nigricans. *Collam* subtus pilis longioribus, quam in reliquo corpore, hirtum est. *Os* albicat, ut & *Cauda* cum perineo & abscondita regione ani. *Pedes* ubi inferuntur ungulæ, albo quodam annulo cincti sunt. *Pili* in corpore tam dense stipantur, ut si studiosè separare annitaris, cutis nusquam nuda appareat; quapropter etiam, ut in reliquis Cervis, erecti, licet multo densiores, exstant; quumque quotannis cadunt, non diffuunt soluta basi, ut in aliis quadrupedibus, sed reapse in fragili basi abrumpuntur.

Cornua ad ulnam $1\frac{1}{2}$ in longitudinem extenduntur; in medio recurva, teretia cum brevi ramo in postica parte; Summitates compressæ & plurimis digitis palmatæ. Ante frondem ramus unus, raro duo, e basi fere cornu, recti prominent, capitis sæpe longitudinem æquantes, apice compressi & in plures ramulos divisi. In summitate a se invicem distant cornua spatio æquali ei, quod eorundem efficit longitudo. *Feminiis*, cornua sunt ejusdem structuræ cum maribus, minora tamen, tenuiora & minus ramosa. Cornua, cum verno tempore erumpunt, mollia sunt instar polypi, & eodem modo ac reliquum corpus, cute atque pilis obducta; In apicibus crescunt, non in basi, ut aliis pecoribus solemne est; Intus plurimis constant vasculis sanguiferis, eorum-

que apices sensu exquisitissimo gaudent, ut ne levisum quidem attactum ferant; at circa autumnum postquam induruere ipsa cornua, nondum inceptu veneris æstu, rumpitur cutis & decorticantur cornua. Mas cornua amittit mox a pruritu, sine Novembris; femina ad initium,

Femina retinet cornua usque dum pariat; si vero sterilis sit, amittit ea hyeme; unde sterilitatem judicat Lappo.

Castrati amittunt raro cornua ante novum annum quo melius valent, eo prius amittunt, quoque ferius retinent, eo pejus; unde etiam judicant sanitatem eorum Lappo.

Quod *Schefferus* & *Hulden* asserunt, castratos non amittere cornua, omnino error est evidentissimus; uti etiam id, quod dum amittere cornua latebras sylvarum quærant.

Nares sunt oblique oblongæ. *Ungula* ratione reliquarum corporis partium sat magnæ, interiori latere excavatæ, ut extremitates margine se invicem contingant. *Pedum* ungu læ veræ & succenturiatæ, ut in congeneribus.

Cauda vix ad ulnæ quartam partem excrefcit.

Præputium maris propendens, cylindricum, duo os pollices longum.

Mammæ femina IV habet veras, II spurias.

Rhenones feri, qui suæ spontis sunt, cicuribus evadunt multo majores, quemadmodum feri boves seu Uri, quibus tauri multo cernuntur & mansuetiores & minores.

§. VI.

C I B U S.

Æstivo tempore, dum in alpebus versantur Rangiferi, variis vescuntur vegetabilibus; intacta vero quæ solent relinquere, hæc sunt:

Antho-

<i>Antheranthum odoratum.</i>	<i>Ranunculus acris.</i>
<i>Pulsis glomerata.</i>	<i>Caltha palustris.</i>
<i>Aveia pratensis.</i>	<i>Trollius europæus.</i>
<i>Corvolvulus arvensis.</i>	<i>Stachys sibirica.</i>
<i>Cænopodium Bonus henricus.</i>	<i>Antirrhinum Linaria.</i>
<i>Fraxilla palustris.</i>	<i>Pedicularis Sceptrum carol.</i>
<i>Enca vulgaris.</i>	<i>palustris.</i>
<i>Vaccinium Myrtilus.</i>	<i>Linnæa borealis.</i>
<i>Vitis idæa.</i>	<i>Thlaspi arvense.</i>
<i>virginosum.</i>	<i>campestre.</i>
<i>Paris quadrifolia.</i>	<i>Serratula arvensis.</i>
<i>Andromeda carulea.</i>	<i>Tanacetum vulgare.</i>
<i>hypnoides.</i>	<i>Artemisia Absinthium.</i>
<i>Arbutus alpina.</i>	<i>Tussilago frigida.</i>
<i>Alfice medea.</i>	<i>Erigeron acre.</i>
<i>Spizca Ulmaria.</i>	<i>Satyrium viride.</i>
<i>Potentilla Anserina.</i>	<i>nigrum.</i>
<i>verna.</i>	<i>Setapias Helleborine.</i>
<i>erecta.</i>	<i>Cypripedium Calceolus.</i>
<i>Drvas opposetala.</i>	<i>Carex vesicaria.</i>
<i>Aëza spicata.</i>	<i>Pinus subvestris.</i>
<i>Aconitum lycostomum.</i>	<i>Abies.</i>
<i>Anemone Hepatica.</i>	<i>Myrica Gale.</i>

ut observavit & in sua Jemtlandia memoriæ prodidit Exp. D. D. Hagstræm.

Per hiemem varii quidem Lichenes nutrimento sunt Rangifero, primum vero pabulum ei præbet *Lichen Rangiferinus* (b), cujus duæ observantur varietates. Una, quæ *sylvestris* appellatur, valde frequens in sterilissimis Lapponiæ desertis & præcipue in campis ejus arenosis & glareosis, qui nivis instar albi ex eo lucent, quemadmodum similiter paludes cespitum plenæ in hac regione vastissimæ, & rupes aridæ, ejusdem albedine incanæ redduntur. Altera heic quoque, licet minus ubique frequens, invenienda varietas, quæ implicatis ramulis major existit, ^{alpinus} dicitur, propterea, quod ubi arbores exuerint Alpes, tota terra hoc Lichene contegatur, qui tamen in altissimis earum cacuminibus vix reperitur.

K 4 .

Quod

(b) Fl. Lapp. 333.

Quando nimis luxuriant sylvæ, ipse Lappo, nisi fu-
minis tactu comburantur arbores, eas ultro forte ac-
cendit, quippe qui probe novit, consumtis ita a
igne vegetabilibus pinguiorque humo, in ea quæ re-
linquitur sterili & exsucca terra, rangiferinum Liche-
nem firmas denique radices acturum & se multiplican-
turum, etiamsi VIII vel X annorum moram requirat
antequam in justam staturam adoleverit. Felicem si-
judicat Lappo, cui ampla sunt & hujus Lichenis fera-
cia deserta; tum enim hæc prata ejus quasi nivibus
ubique obducta nitent; nec ingruente hyeme ei opus
est, in horreis collectum habere fœnum, quod haud
facile gustant Rangiferi, nisi forte F. quise um fuerit
Fl. Lapp. 393; sed perrumpunt hæc pecora nivem ve-
luti fœces pasuum mollius, & sua industria optimam
sibi colligunt pabulum: nimirum quo glacialis crusta
quæ nivem superius contegit, illis impedimento non
foret, cutem duram & arcte corpori adfixam, in fron-
te, naribus & pedibus sapientissimus naturæ Auctori-
tribuit, unde etiam ex his partibus rangiferini corii
conficiuntur tenacissimi illi calcei, quos in pretio ha-
bent Lappones. At si acciderit, quod tamen rarius
solet evenire, ut irruat hyems (c) cum pluvia, quam
gelu mox indurat, terra crusta glaciali obducitur
omnis, antequam nix deciderit, in ea delitescit Li-
chen hicce, summaque adeo calamitas oritur Rangif-
fero & annonæ infelix caritas Lapponi; qua in ne-
cessitate, aliud huic reliquum nihil est, quam ut ve-
tustas pinus, Lichenibus filamentosis gravidas, se-
cure succidat; parum licet sufficientibus, si major
grex fuerit, fame maximam partem periturus.

Quum autem, ut patet ex iis, quæ commemo-
ravimus, ipse sibi escam quærat Rangifer, non ne-
cesse est Lapponi, ut hyemale pabulum illi colligat,
sed ut cum grege suo quotannis & quotidie, non æ-
state

(c) *Fl. Lapp.* 347.

ate solum, verum hyeme pariter, die nocteque, vastissimis in sylvis, intensissimo licet frigore, immo sub ipsa bruma oberrare oporteat. Periret tantis difficultatibus vexandus Pastor, nisi natura largiente haberet solatia, quibus erectus omnia vincat. Splendent longam per noctem sidera, & ipsa nix demissos celo radios reflectit. Chasmata omni nocte mille partibus cælum & aëra illuminant. Vestes e pellibus insutis rangiferinis confectæ, manicæ item & calci ex eadem materia facti, hique *Carice vesicaria Fl. Lapp.* 330. repleti, eum immunem servant contra vim omnem frigoris. In ipsis nivium acervis quiescit Pastor oberrans per deserta sylvarum, fumo tabaci se oblectat, dumque canibus cum suis ludit, æque contentus & animo tranquillo vivit, ac Tityrus olim sub fagi tegmine, licet nos quidem horrore percutiamur, si vel fando alicubi audiverimus, quanta in vehementia frigoris versetur; adeo a teneris adfuescere, multum est.

§. VII.

LAPPONIA.

Dividuntur vulgo Lappones in Alpinos & Sylvaticos, quibus accedunt sic dicti Mendici, extra Laponiam nostris in sylvis oberrantes, nullo licet modo confundendi cum genuinis illis Lapponibus, utpote quum ab his non vitæ solum genere, sed & mixtione sæpenumero cum aliis nationibus se magnopere alienarint. *Lappones Alpini* certas sibi tributas in Alpibus habent terras, in quibus æstate vitam agunt, duarum sæpe aut trium casarum juncta societate. Hi fere semper tranquillo hilarique sunt animo, majores habent greges, & circa auctumnum coguntur in Deserta migrare, ut totam per hyemem versentur inter Sylvaticos, nam Mensibus Decembri, Januario & Februario, nullum in Alpibus animal sustentare potest vitam, nisi fuerit *Tetrao Lagopus Alpinus*

pinus Fn. Sv. 169. *Mus norvegicus* Fn. Sv. 26. *Vulpes alba* Kalm. it. bahus. 236, ipse enim *Passer nivalis* Fn. Suec. 194. necessum habet sibi mitius climare quærere. *Sylvatici* Lappones suas sibi proprias in Desertis inhabitant terras, remotis plerumque a vicinis; invicem casis, ut unam juxta alteram rarissime inveniunt; minorem possident hi Lappones copiam Rariorum giferorum, & æstate in magnis fluviis hujus terrarum frequenti se piscatu alunt, pauperes ut plurimum animoque tristes & melancholici, quum solitaria degant vitam. Numquam fere Alpes petunt, nisi forte plures Rhenones quispiam habuerit, quod tamen rarius contingit. Quum enim Alpinus trecentos vel quadringentos, immo mille interdum possidet, Sylvatico ultra centum vix adsunt.

§. VIII.

CULICES.

Ceterum soluta in Desertis nive, & qua partem etiam liquecente in Alpibus circa solstitium æstivum, calor in Desertis vehemens incipit urgere, tumque simul durissima, qua Lappones vexantur calamitas, Culicum (*Culex pipiens*) petulantia increbescit. Ingentes per hyemem in Alpibus coacervatae nives, usque a glacialibus altissimis jugis incipiunt liquefcere, diffluere & congregari, unde amplissima, copiosissimaque flumina inundantur; magna simul pars hujus aquæ in terram se infinuat & convallibus excipitur, unde stagna, paludes & fontes efficiuntur plures, quam in alia, mihi quidem nota, regione. Illas igitur paludes, commodissimas veluti sedes, occupant Culices, quos ova sua stagnanti aquæ immittere, vitamque in ea maximam partem agere sub forma larvarum & puparum, Natura jubet; unde etiam tam immensam eorum multitudinem Lapponia progignit, ut major in alia parte orbis forte nulla

ulla reperiatur; quum æstivo tempore transmutatæ,
 e signis evolant, aërem pulveris Instar implent, a-
 deo ut Lappo in desertis sub dio constitutus, faciem
 & manus, liquida pice, cui plerumque lactis aliquid
 admixtum est, inungere quotidie necessum habeat,
 ne ab hisce Insectis corrodamur. Vix ei sub dio lo-
 qui licet & hiscere, quin nares & fauces ejus in-
 rent, nec in casa sua eorundem ab injuria tutus
 sit, nisi ex putridis truncis & caudicibus perennem
 fumum struxerit, cujus fumo copiose per casam dis-
 verso, detestabiles sibi Culices abigat. Neque ta-
 men ita nocet Lapponi famelica ista turba, ut in Na-
 turæ universæ administratione non aliqua ex parte
 plurimum illi subserviat; atque me judice fame pe-
 rent Lappones facile omnes, si perirent in ejus pa-
 tria culices. Etenim Aves aquaticæ omnes relinquunt
 circa autumnum suos lacus, jam glacie tegendos,
 & ad loca meridionalia contendunt; at primo iterum
 vere, densissimis agminibus, nostrum supra horizon-
 tem videmus eas versus septentrionem pergere, do-
 nec subsistant maximam partem in Lapponia, ubi vi-
 ctum abundantissimum, innumeris ex larvis & pupis
 culicum, altrix paravit Numinis munificentia. Hæ
 aves ob calorem, quem plumulæ, inter pennas ubi-
 que interjectæ, generant, non ferunt æstum regio-
 num meridionalium, adeoque ad boreales frigidas
 plagas pelluntur. Quum sint polygamæ, nullam
 rem in excludendis ovis & alendis pullis opem fe-
 runt mares, adeoque necesse illis est, postquam ova
 texerint plumulis, quas per æstatem deponunt, ab
 ovis tantisper divagari, dum escam quærant, immo
 illis necesse est, alimentum in promptu habere, quan-
 tum satis non sibi tantum fuerit, sed & pullis suis re-
 center exclusis, iisque bene multis, quod etiam in
 aquis his, ex culicum pullulis ubique inveniunt. Sic
 etiam Tetraones, quibus hæc est patria, quæque ad
 multa usque millia, ne dicam myriadas quotannis ca-
 piunt.

piuntur & Stockholmiæ missæ divenduntur, horum inquam pulli, maximam partem Culicibus nutriuntur ad autumnum usque, ubi baccas invadunt Vaccinii, Myrtilli, Vitis idææ & Juniperi. Tum vero laqueis a Lapponibus ea in copia occiduntur, ut autumnale ejus alimentum conficiant, quemadmodum ovis aquatilium avium verno tempore saginatur. Præterea pisces, quos in fluviis & lacubus Lapponiæ vastissimis, copiose capiunt Accolæ, quibusque escam suppeditant iidem illi Culices, qui Rangiferi tantam exhibent molestiam; nempe hirsuta Rangiferi cornua, quæ verno tempore excrescunt, continue punguntur & mordentur a Culicibus illis non minus, quam a *Tabanis Tarandi*, nec ulla ab Oestris ei quies relinquitur. Redeunt igitur Rhenones quotidie ad casam Lapponis, ubi Agaricos arborum accendit, quo eorum perpetuo fumo, aliquo saltem momento a suis insectatoribus liberetur. Dein discedentes a casa Rhenones, postquam fumum exceperunt, & ubera præbuerunt, in Alpium summa juga contendunt, ne ab Oestris conficiantur. Namque in summis cacuminibus Alpium, ubi rigidum perennat gelu, venti continuo fere sæviunt, dumque ær se comprimit simul super altissima juga, difficilius versari ibi possunt insecta. Verum quidem est, in Alpiis etiam reperiri Culices, & ejusdem pariter generis, quo vexantur Deserta, at majores illi sunt nec poros inquirunt dum pungent, sed cutem molli solum perstringunt. Observantur etiam minori in copia, & fere Alpium in vallibus, ubi tranquillior est ær, inter frutices & rupes, hincque facile evitandi a Rhenone, quum loca celsiora petit.

§. IX.

OESTRUS.

Gravissimum incommodum Rangifero adfert *Oestrus Tarandi*, a Nob. D. Præside variis in locis (a) de

descriptus & *Curbma* Lapp. appellatus, quem prælia calamitate reformidat Rheno. Ex ovo in dorso ejus deposito, generatur hoc Insectum, & ætate media, dum pilos mutat, e dorso ejus elabitur; numque hoc tempore alii non reperiuntur in Desertis Rangiferi, quam quos possident pauperes, qui, ob paucitatem gregis, operæ petium haud ducunt, eos in alpes ducere, patet evidenter, in Alpibus Oestrorum majorem, quam in Desertis, apparere numerum oportere, quatenus scilicet ibi Rangiferi sint plures (b). Ut primum prodiit Oestrus, volitat supra Rhennonem, unice intentus, ut ovum deponat inter erectos pilos; Rhenones contra adeo prudenti percelluntur metu, ut si vel mille sint congregati, singuli jactitent cornua & quatiant totum corpus, ubi unica modo debilis & inermis musca adfuerit. Quoniam vero vituli, primo vere non mutant pilos, sed hos decumbentes gerunt, nullum potest inter illos cadere ovum, & propterea secundo vere destituuntur ulceribus, quæ ad latera spinæ dorsi generantur a latitantibus œstris; persistentia vero in dorso ova illa, & excluda, cutem perforant, & Rangiferum tertio potissimum anno emaciant & consumunt. Ex his quoque est, quod pelles Rangiferinæ in dorso plurimis scateant cicatricibus.

Quum æstivo tempore a casa sua, ubi Rhenones mulserat Lappo, in pascua eos ducet, magna inter eos & canes, quos excitat Pastor, oritur controversia. Rheno enim contra ventum, altissima alpium perennique nive obducta cacumina petere nititur, ibique jejunos totam peragere diem mavult, quam œstris conflictari. Lappo vero eos in convalles cogit, ne nimium discurrant, nulla habita ratione Oestro-

(a) *Fl. Lapp. p. 360. Fn. Su. 1025. Act. Ups. 1736. p. 31. Act. Holmens. 1739. p. 121.*

(b) *Cfr. it. Westg. p. 202.*

strorum, quos parum intelligit. Nullum gregi si-
 stabulum exstruit Lappo, nullum, ut commemor-
 avimus, illi colligit in hiemem pabulum, sed die n-
 steque totum per annum cum illo oberrat, statis-
 cet servatis vicibus, quibus ab uno in alterum p-
 scendi labor transit. Lapponum singuli suum habe-
 canem, qui incitanti domino parat, optimeque n-
 vit coërcere pecora, ne dissipentur, aut a pasto-
 longius secedant. *Cornices* prosequuntur Rhenone-
 ut Oestra dorso inhærentia extrahant & deglutiant
 quod quamvis Rheno non facile admittat, fatigati
 tamen, ferre sæpius coactus est, ut mihi narra-
Da. Er. Fjellström, in Lapponia ipse natus.

§. X.

L A C.

Femina parit in medio mensis Maji, & lac præ-
 bet a d. 24. Junii, usque ad festum Michaelis ve-
 medium Octobris. Matutino & vespertino tempo-
 re quotidie per totam æstatem ad casam gregem du-
 cit Pastor, exeunt domestici, funiculum longissi-
 mum ita convolvunt, ut ambos ejus terminos manu
 teneant, eoque in Rhenonis feminæ collum injecto,
 ad sese trahunt, tractamque mulgent. Quælibet
 libram circiter lactis præbet. Postquam Rhenone
 ita mulsit Lappo, excrementa in terram delapsa, an-
 cilla colligit, hisque ubera inungit, ne lactent vi-
 tuli; hæc dein siccantur & absterguntur, dum pro-
 xima vice mulgetur femina. Singulari amore vitu-
 lum Mater prosequitur, sique eum forte amiserit,
 variis in locis quærit & sæpe ad casam percurrit, por-
 cæ instar grunniens, nec quiescit, priusquam recu-
 peret. Rangiferinum lac, bubulo magis tenue vi-
 detur esse, at validius & saporis fere sebacei. Lac
 nuper emulsum & in lebetæ calefactum, coagulatur
 ope coaguli, quod e vitulis, vel mastratis, vel casu
 per æstatem mortuis sumitur, aut ex intestinis piscis

Salmonis Thomalli Fn. Su. 314. In parvis calathis premuntur casei, siccantur super scala quadam, quæ juxta vaporarium posita est in casa. Non heic observantur casei a vermiculis corrumpi, procul dubio propterea, quod *Musca fimetaria* ibi non reperiatur; saltem hæc N. D. Præfidi, in Lapponiâ dum versabatur, non apparuit. Caseus gratissimum & valde nutriens cibi genus, præcipuum quoque alimentum suppeditat per Laponiâ proficiscentibus. Quanta sit pinguedine, facile observatur, dum affetur ante focum, tum enim copiose exstillat oleum, quod præsentaneum est adversus Perniones medicamentum. *Serum* a confectioe casei residuum, recoquitur, & spissum instar lactis cum ovis cocti evadit; eo præcipue per æstatem ad meridiem & cœnam aluntur Lappones; grati quidem est saporis, sed non diu fatiat eos, qui assumerunt. *Butyrum* e rangiferino lacte, non conficitur, valde enim exigua copia inde obtinetur, album insuper, & sevi instar inspidum.

Lac non fervatur apud Lappones, ut acefcatur, neque ex eo varias, uti nos solemus, conficiunt epulas, si exceperis, quod *Kappatjalmas* (a) suo sermone nuncupant. Hoc paratur ex cremore, qui lacti post coctionem refrigerato inducitur, & detrahitur in sufficienti copia, dein colligitur & augetur immixtis baccis Myrtilli, siccatur postea in modum casei & asservatur. *Lac Hyperboreum* Juemo-melke (b) sequenti modo conficiunt: Folia *Rumicis Acetosæ*, quæ in Alpibus quadruplo majora, quam apud nos, excrescunt, recentia colligunt, ahenum illis replent, aqua superinfusa agitando coquunt, dein serum lactis adfundunt, recoquunt, coctum doliolis vel rangiferinis ventriculis immittunt in terram recondendum, ac edunt tempore hiberno aut vernali.

§. XI.

(a) *Flor. Lapp. p. 108.*(b) *Fl. Lapp. 93.*

§. XI.

PRURITUS.

A festo Matthæi usque ad Michaellem, veneri æstuant Rangiferi, quo tempore cutem deponunt cornua & graviter feriunt Rhenones. Sæpe usque eo procedit libido, ut hac exhausti, macie plane extabescant & nonnunquam inde moriantur. Feminae majores & fortiores mares præ ceteris admittunt, ad eos aufugiunt a juniõribus agitatae, qui hos in fugam conjiciunt. Primo anno mares haud patiuntur feminae, raro secundo, postea vero quotannis. Neque ante hoc tempus feminis se jungere mares solent. Tricesima tertia post congressum hebdomade, id est circa diem Erici in Majo parit femina, duos sæpius vitulos quolibet partu.

Mares magnam partem, dum adhuc teneriores fuerint, castrant Lappones hoc modo: postquam frenulo eos ligarunt, scrotum dentibus mordent, ut contundantur testiculi, postea inter digitos eos magis magisque interne comminuunt, ita tamen, ut non vulneretur scrotum. Rangiferis ita castratis, qui reliquis robustiores evadunt, ad vecturas utuntur demigraturi Lappones cum familia a loco in locum. Pinguescunt hi, si cessent a laboribus, alii admissarii plerumque sunt pinguiores.

§. XII.

Æ T A S.

Ultra annos XIV. vel XVI. raro extenditur ætas Rhenonis. Quum circa autumnum pinguescere incepit mas justæ ætatis, aut sterilis evasit femina, mactantur, nam alias lege ipsius naturæ pereunt. Ex hoc tam exiguo vitæ curriculo Rhenonum facile colligi potest, quanto errore veteres statuerint Cervum, inter omnia animantia, summam ætatem

etatem attingere, immo ad mille annorum spatium vitam ejus continuari. Etenim, si illud tempus, quo in utero vel extra illum a matre foventur ova, comparetur cum eo tempore, quo adolescit in justam staturam juvenis; ætas ordinaria animalium plerumque invenitur. Huc accedit adfinitas congenerum, quæ Rangifero tam propinquus est Cervus vulgaris, it facillime adducamur ad credendum, ætatem hujus XXX. annos haud superare.

§. XIII.

U S U S.

Rhenones antequam incipiunt prurire mactant Lappones, ne macie confecti, minorem usum præbeant. Carnes suspensæ exponuntur aëri, ut siccantur; vel etiam gelu aut fumo durantur, in rhedis dein condensæ, donec Alpes relinqui oporteat; tum enim in promptuariis quæ *Staburer* Incolæ appellant, hoc est, casulis fundo planis, trunco cuidam ad trium ulnarum altitudinem impositis, ne Ursi aut Gulones eas visitent, conducunt & servantur ad festum Matthæi, quo tempore ab œstris graviter vexati Rhenones commode mactari nequeunt; totam vero per *biemen* mactantur, hac plerumque habita ratione, ut unus Rheno IV personis qualibet hebdomade consumendus tribuatur. Contra eaverno tempore, quoad fieri possit, illis mactandis parçitur, & piscibus recentibus suppletur victus. Parçiter *æstate*, Sero, post expressum caseum relicto, contentus vivit Lappo, & *autumno*, avibus e Tetraonum genere, quas jaculatur globulo, aut capit laqueis. In mactando Rhenone inter primas colli vertebrae cultro penetrat Lappo usque in Medullam spinalem, qua læsa mox animal delabitur; postea latus thoracis in cor usque transfoditur; sanguis colligitur in Thoracis cavitate. Pellis separatur ab utraque parte abdominis. Ex corio, quo frons & pedes tecti

fuerant, utpote firmiori & tenacioribus instru-
pilis, optimi conficiuntur calcei hirsuti Lappon
absque calcaneis, de quibus antea diximus. Omnium
fere partibus, quæ in Rhemone comedi possu-
vescitur Lappo, excepto cerebro & genitalibus.
pene, ut valde tenaci, ligamentum conficitur, quod
præter rhedæ colligatur.

Cornua in acervos cumulantur juxta casas. Sci-
& Vulpes rodunt eorum apices. Gluten hodie
cornibus concoquitur præstantissimum, & Pharn-
copæi e Rasuris C. Rhenonis loco C. C. gelatinam
conficiunt; sed rasura majori labore obtinetur,
gelatina diutius coquenda.

Qui æstate moriuntur vituli, excoriantur, et
rumque e *pellibus*, quippe quæ sentiuntur molliori
vestes interiores mollioresque parantur, siquidem
linneas ignorat Lappo. Immo singula vestimenta
quæ sunt toga (Lappmudd), femoralia & calce-
rangiferinis constant pellibus, hirsuta parte exte-
rius versa. Harum calor præcipue debetur con-
sistentiæ densitati pilorum. In casa etiam ad utrumque
tus foci, pelles rangiferinas sternunt Lappones
frondibus Betulæ nanæ substratis, ut, juxta ignem
molliter decumbant.

Pallia e pellibus rangiferinis pulchre confecta
venduntur quotannis per australiores provinci-
Sueciæ, quibus hyeme frigus egregie pellitur,
ideo etiam a nobilioribus sæpe portantur.

Vituli, qui morbo periire, canibus obji-
cuntur, præter coagulum, quod servatur.

Sanguis e mactatis Rangiferis in doliolis reco-
ditur, ex quo, vere ineunte, jusculum cum aqua
medulla ossium paratur. Sanguinem hunc iterum
ciantes secum ducunt in vesiculis servatum, atque
est ille gravi sapore, uti suillus.

Linguæ

Lingua; admodum pinguis, egregie palato ar-
ridet, quare etiam exsiccatae Linguae rangiferinae
quotannis ad australiores Sueciae provincias defe-
runtur & venduntur.

Botuli ex sanguine cum adipe fat pingues pa-
rantur.

Hepar, quod magnum est, destituitur vesica
fellea, coctum editur.

Pulmones interdum exsiccantur & eduntur, ple-
rumque tamen canibus relinquuntur.

Intestina pinguis sunt, discinduntur, lavantur,
coquantur & Lapponibus lapidum praebent cibum.

Solea Rangiferi, s. pars sub *ungulis* pedes te-
gens, quae cocta mollis & gelatinosa evadit, a Lap-
pone editur, rejecta superiori duriorique parte.

Carnes in aqua sine aliis additamentis coquun-
tur, aequae ac pisces; at vero, ut pisces diu coquit
Lappo, ita carnes tam parum, ut ab ossibus haud
sejungantur.

Adeps despumatur in vaseulis ligneis & circum-
mittitur inter convivandum, ut sibi quisque sumat
unum vel alterum cochlear.

Medulla ossium grati est saporis & aphrodisiaca.

Vesica plerumque usurpatur loco lagenae ad ser-
vandam spiritum frumenti.

Unico tantum cibi genere fere semper conten-
tus est Lappo.

Tendines Rhenonum siccantur in sole, in fila-
menta finduntur pene innumera & contorquentur
radente maxillam manu. Hoc sibi genere ad vesti-
menta pellicea consuenda linteis aptius est. Illis et-
iam circumvolvunt foeminae stannea filamenta, qui-
bus per foramen cujusdam ossis, dentium ope ductis,
vestes venuste ornant variis in locis. Porro ex os-
sibus rangiferinis cochlearia faciunt.

Fæminæ Lapponicæ vestes conficiunt.

Mares mulgent pecora & caseos quotidie primumunt.

§. XIV.

Pinguedo hujus animalis, non ut in aliis pecoribus frustatim cohæret, sed intime est admixta fibrillis carnis.

Quum identidem pedem movet Rheno, semper *crepitat* uti nuces, idque ex eo provenit, quod ut primum incedet, ample diducat ungulas versus terram pressas, dumque eas extollet, apices earum a se invicem allidantur cum crepitatione.

Ruminare Rhennonem æque ac alia Pecora, dubium non est, quod quotidie perspicitur, quum quiescit ad casam circa fumum, adeo ut Rajus ex analogia congenerum hoc rectius conjecerit, quam negavit *Schefferus* ex professo de hoc agens animalis & ejus epitomator *Hulden*.

§. XV.

M O R B I.

Morbi, quibus adficiuntur Rhenones, sunt varii

I. *Oestrum*, *Curbma* Lapp. cujus supra mentionem fecimus. Hoc maxime debilitantur & tertio vitæ anno non pauci moriuntur, quum secundo aetate non ab illo sint immunes.

II. *Vermiculi* in palato & sinu frontis generantur eodem modo ac in equis & ovibus. Hi tempore hyberno, ubi vehementius ad currendum agitur animal, sternutatione ejiciuntur. *Trumbe* Lappis dicuntur, qui deponunt ova in larynge Tarandi, quæ exclusa in vermiculos verno tempore expellentur per nares, unde etiam plures moriuntur, quam a *Curbma*.

III. *Vertigo*, *Ringsjuka*, qua dum laborant Rh

nom, in gyrum aguntur. Si dextrorsum cursitent, medicabilem esse morbum, existimat Lappo; sin contra sinistrorsum, quasi amissa omni spe salutis, ægri maclantur.

IV. *Anorexia* seu cibi fastidium, morbus junioribus inprimis frequens, ut non comedant, sed subsistant atque ruminent.

V. *Fissura mammarum*, ut sanguinem, si mulgeantur, emittant. Nesciunt Lappones inungere succo Pinguiculæ, ut diu in Alpibus exteris soliti fuere Pastores ovium & vaccarum, licet copiose in Lapponia crescat hæc planta.

VI. *Herpes* seu *exanthemata* minutissima, quæ etiam in uberibus nascuntur, ibique late serpunt, a quibus non quidem moriuntur feminæ, at ore vitulorum eas lactentium, ulceribus inficiuntur, ita ut quam se non possint alere, intereant.

VII. *Paronychia*, *Klöf-Sjuka*. Pedes intumescentes circa marginem unguularum & putrescentes, ex quo claudicat animal, ut gregem subsequi nequeat. Oritur hoc malum præsertim solis æstu per aliquot dies vehementius sæviante. Forte Oestro quoque debetur, secundum observationem, quam *lineri Westg.* p. 202. inseruit N. D. Præses.

VIII. *Cacoëthes*; *Peckekattja-tacka*, *Fällsjuka* est ulcus in musculosis partibus femoris oriundum, quod parvo tumore incipiens, sicubi deinde aperitur, pus copiose emittit. Postea dum nigrescit & sphacelo quasi corripitur, particulæ carnis variæ separantur & decidunt: quæ si sanatæ succreverint, animal hoc malo liberatur, alias vero moritur. Ulcus, si linerint Rhenones, internis ulceribus sæpe afficiuntur & preunt. Morbus est epidemicus.

IX. *Cachexia epidemica*, *Sudda-tacka*, *) *Trän-sjuka*,

L 3

*) In Lapponia Tornoenfi Perna-tauti dicitur lingua fennica.

ffjuka, *Mjältfot*, est inter pestifera & maxime pernicioſa mala, quibus non æſtate modo, verum & hyeme vexatur Rheno, qui morbus augeri & multiplicari magis quam minui perhibetur. Ante annum XII vel XIV in Lappmarkia Lulensi plane incognitus fuit morbus, nunc maxime contagioſus, per annos ſpoliavit Lapponiam Tornenſem, & omneſe Rhenones ſylvaticos occidit. Ut primum hoc malo corripitur animal, incipit præter conſuetudinem gravius respirare. Nares quaſi dilatantur & majores evadunt. Oculos extendit & per aliquot momenta expansos tenet. Tanta tum eſt ferocia, ut omnes cornu petat & proſternat. Comedit tamen uſque ſanus, at non ruminat. Decumbit ſæpius quam ceteri. Omnes hoc infecti morbo pereunt, nec ullum ejus detectum eſt remedium; quapropter ſimulac vel minimum ejusdem morbi ſignum obſervaverit Lappo, animal maſtat, ſi aliquem e pellibus uſum habeat, quæ in hac conſumptis tabe, chartæ inſtar tenuæ evadunt. Si aperiantur hoc morbo conſecti, apud varios materia quædam ſpumofa reperitur in Cerebro & circa Pulmones, in omnibus vero omnia viſcera ſunt laxa & flaccida, præ ceteris vero Lien quam maxime cernitur laceratus, parvus & enervatus.

His in morbis dorſum Rhenonis liquida pice inungere ſolet Lappo, qua licet non profligentur omnia mala, impediuntur tamen æſtri, ne deponant ova, cutem animalis perforantia.

§. XVI.

NOMENCLATURA.

Nomina, quæ Rangiferis imponunt Lappones, partim propria ſunt, partim ætatum.

Nomina ſecundum annos ætatum hæc habent:

Anno 1) *Meſſi* utriusque ſexus.

2) *Orrya mas*, *Wbenial* femina.

Anno

anno 3) *Wattja* femina fecunda, at sterilis *Whu-
nial rotbe.* *Wubbers* mas.

4) *Koddutis.*

5) *Koffitus.*

6) *Machanis.*

7) *Nammatappatachis.* Ad plures annos vix
erveniant admiffarii Rhenones, quippe qui post
eneris æstum plerumque moriuntur; castrati vero
utius possunt vivere. Ceterum haud parum mira-
convenit, quod adeo facile quemlibet Rhenonem
a grege inter centum & plures a se invicem digno-
cere & proprio nomine appellare queant Lappones,
licet colorem & pilos pro varia tempestate anni mu-
ent, & præcipue cornua, quæ quotannis diversam
induunt formam. Nec verosimile est, quod de
Cervo narravit Aristoteles, videlicet, si castratur
eo tempore, quo destitutus est cornibus, nullis post-
ea instructum iri, aut, si tum habuerit, eadem non
amplius amissurum, quandoquidem castratus Rhenonem
cornua & accipit & amittit quotannis, eodem tempo-
re ac reliqui.

Excrementa hujus animalis æstate molliora sunt,
at boum: hyeme duriora, ut ovina vel caprina.

Hyberno tempore rhedam trahit Rangifer, fune
inter pedes medio, & regitur loro cornibus adnexo.
Unicam tantum personam aut X librarum pondus
ferre potest, gravius enim raro sustinet. Si urge-
tur, X vel XII milliaria potest currendo emetiri, at
tum mox maectandus est, quoniam fatigatus immo-
dico cursu vivere amplius haud solet. Et est sæpe
observatum, eum continuo cursu per VI vel VII
mill. iter carpere, licet vix ullo momento sub iti-
nere quiescat. In dorso debilis est, ut ephippium,
si imponeretur, non ferat. Itaque asserculum qua-
libet a parte dorsi injungunt Lappones & levi on-
erant pondere, dum æstate ab uno in alium locum
promoveant.

§. XVII.

F E R I.

Feri Rhenones cicuribus duplo sunt majores, duriores habent pellém. In Alpibus, quas habent Lappones, ita quidem illi sunt extirpati, rarissime nisi in Kemensibus observentur, verum Alpibus Dalekarlicis, quæ Incolis carent, centis sæpe catervatim vagantes apparent.

§. XVIII.

E P I L O G U S.

Ita rangiferino suo circumdatus grege, omnem habet Lappo, quæ ad vitam sustentandam ei sunt necessaria: Lappo, qui 500 ad 1000 Rhenonum possidet, dives respectu rusticorum adjacentium censendus est, quum ille possideat totidem imperiales belgicos; & potest quotannis reportare fructum dimidium totius, quod nulli in Suecia. In gelida & infœcunda terra summa degit vitam tranquillitatis animi; non extimescit Bellonæ furores & crudelitates, quæ florentissima imperia prosternunt; a perpetuo servitutis jugo, sub quo nostri gemunt Agricola, liber est; a furibus & incendiis fere nihil timet; myriadas morborum ignorat, aliis gentibus communes; non illi opus est innumera emere venena, quæ melle dulciora sentiuntur, at viscerum corrodunt. Scilicet: *non qui multa possidet, sed qui paucis indiget, dives est.*

LVIII.

O V I S

SUB PRÆSIDIO

D. D. CAR. LINNÆI

quam proposuit

ISAACUS PALMÆRUS, Nic. Fil.

O-Gothus.

Upsalia 1754. Octobr. 30.

PROOEMIUM.

Ovium cultura, quæ pristinis temporibus adeo contemta fuit, ut indoctis & incultis tantum esset relicta; nunc temporis, dum œconomia justum in patria nostra obtinuit locum, tanti est pretii, ut inter optimas, quæ felicitatem regni amplificent, artes, haud immerito numeretur. Quantum vero adferat utilitatis, suo exemplo demonstrat fatis Anglia, cui oves plus præfuisse, quam aurifodinas Potosi Hispaniæ, contendunt varii. Antea fere omnia, quæ ad vestimenta erant necessaria, ab exteris emebamus, donec observabamus id nobis tantum æris detrachere, quantum emolumenti inde hauriebant alii. Cordatis igitur nostris œconomis visum est, huic morbo sanando non aptius ad commodari posse remedium, quam ut in patria instruerentur opificia, vestitum nobis suppeditatura; quod quidem feliciter successit, sed quamdiu lana ab

Aures oblongæ margine integro: superiori versi basin inflexo; intra aures lineæ tres, elevatæ longitudinales.

Cornua spiritaliter retorta, rugosa, introrsum angulata, plana, apice complanata.

Collum compressum, capite longius, lanatum.

Dorsum latum, teretiusculum, circa lumbos tamen latius.

Pectus prominulum, pilis brevibus tectum.

Abdomen plano-convexum.

Mammæ inguinales, nudæ, binæ, coalitæ, & præterea duæ Papillæ spuria ad basin anticam.

Scrotum mammillis duabus notatum.

Cauda teres, genubus brevior, pilisque tecta.

Pedes: *Femora* compressa. *Genua* crassiora in anticis pedibus; in posticis vero prominentia. *Tibiae* anticae teretiusculæ; posticae magis compressæ.

Ungulae geminae: margine exteriori convexo; interiori vero acuto, concavo.

Ungulae succenturiatae in parte postica pedis circa tarsum, geminae, minores, rugosæ.

Liquor glutinosus secernitur e foramine parvo intra finem supra ungulas anticæ, fere ad earum basin, cujus usum etiam ignoramus.

Vellus constat pilis contortis s. crispatis, mollissimis: longis in dorso, lateribus & collo; at brevioribus, rectis, imbricatis & lævibus in capite ante oculos & cornua, in auribus, pectore, ventre & pedibus.

Sutura in inguibus spiralis.

II. SPECIES.

Species ovium, quæ vulgo sunt notæ, numerantur sequentes:

I. OVIS

1. OVIS (*Aries*) cornibus compressis lunatis.
Fam. Succ. 43. *Syst. nat.* 10. p. 70.

Ovis. *Gesn. quadr.* 138. *Aldrov. bifulc.* 370. *Fon-
 sm. quadr.* 60. *tab.* 22. *fig.* 1, 2, 3.

Ovis domestica. *Raj. quadr.* 73.

2. OVIS (*guineensis*) auribus pendulis, paleari-
 bus laxis pilosis, occipite prominente. *Syst. nat.*
 10. p. 71.

Aries guineensis f. *angolensis*. *Mercgr. bras.* 264.
Raj. quadr. 75.

*Cornua curvata deorsum usque ad oculos incurvata
 & quasi torta. Fuba sub collo pendula. Pili breves
 hircini.*

3. OVIS (*Strepficeros*) cornibus erectis spirā-
 libus. *Syst. nat.* 10. p. 71.

Strepficeros cretenis. *Bell. itin.* 20.

Aries cretenis. *Aldrov. bifulc.* 407.

Ovis *Strepficeros cretica*. *Raj. quadr.* 75.

Hujus magni greges aluntur in Ida Crete.

*Cornua erecta, ambitu canaliculata, cochleæ in mo-
 dum contorta. Confr. Aldrov. quadr. bifulc.* 406.

III. VARIETATES.

Varietates ovis *communis*, quas mihi pertractare
 fatis est, variæ sunt; præcipuæ autem VI, uti:

1. LATICAUDA, *Platyceros* f. *arabica*. Huic
 cauda crassissima, triginta sæpe librarum, a summis
 ad imum magis magisque latefcens. Pastores po-
 stella fabricant, ad quæ cauda alligata nititur & susti-
 netur. Cfr. *Aldrov. bifulc.* 496. 404.

Animal frequens est in Oriente, Armenia, Sy-
 ria, Arabia & Ægypto.

2. AFRICANA *Raj. quadr.* 75. pro lana pilis
 brevibus hirta.

3. HIS-

3. HISPANICA, quæ a reliquis differt cornibus contortis, spira extrorsum dilatata, lana cum oculos copiosa, adeo ut oculi illa pæne si operti, & quasi profunde intra cranium intrusi. (*W-Goth. 59. Scan. 61.*) Lana his mollior (*it. W-Go 58.*), copiosior, sæpe novem librarum & pingui (*it. Scan. 156.*) Semel annis singulis has tantum to dere licet, quippe quæ frigus minus ferunt. (*Scan. 61.*)

4. ANGLICANA vulgo dicta. Hæc cornibus caret, at gaudet cauda crassiori, quæ una cum scroto ad genua usque pendet.

5. RUSTICA cornuta fere semper est, & lina brevior, minus crispam & rigidior, quam in præcedentibus (1, 3, 4.) habet. Cauda & scrotum non attingunt genua.

6. POLYCERATA. Arietes cornibus quatuor, rariis vero sex, gaudent, quorum interior erecta, lateralia vero revoluta (*it. Gott. 248.*) Habent hæc cornua analogiam quandam cum plenitudine florum, & sunt quasi bipartita aut tripartita cornua, quorum itaque latera exteriora rigidiora contorquentur; unde illorum divaricatio (*Aldrov bifulc. 408.*)

IV. PHYSIOLOGIA.

Oves sunt *Pecora* ruminantia & nullos dentes incisores in superiori maxilla habent; itaque pastum euntes, gramina ac herbas evellunt, cibum in ventrem magnum deglutiunt, & ibi maceratum iterum regurgitant meliusque remandunt; unde pinguedo ovium, uti reliquorum hujus ordinis animalium, in sebum convertitur. Habent enim hæc animalia in abomaso acidum, quod oleum in sebum transmutat.

Post diem Aug. 24. prurire quidem incipiunt, sed ad copulam non debent admitti, nisi post tempus
S. Mi.

i. Michaëlis, ut verno tempore enixi pulli non graviore affligentur frigore. Unus mas viginti feminis sufficit. Tempus graviditatis per 150 dies durat; quo transacto, oves rusticæ sæpius unum, exoticæ vero sæpius duos pariunt fœtus; in Batavia sæpe res & quatuor, ubi illius reperiuntur magnitudinis oves, ut possessoribus lanam sæpe decem ad sedecim ibrarum ferant, teste *Abstr. p. 2. §. 1.*

Illi pulli, qui die a nativitate tertia collo pallide rufescente, pilis erectis longioribus inter lanam sic illic sparsis, crassisque artubus gaudent, præstantiores communiter habentur. Ovis, quæ duos habet agnos, uni horum vix ubera præbet, nisi alter etiam adfit. Itaque mortuo altero, ne superstes fame pereat, alium, mortui cute, adhuc sanguine madente & calida, per noctem circumdant, & matri offerunt, quæ, doli ignara, illum ut suum assumit & nutrit. Mater enim ex odore in innumeris fœtum cognoscit, & pullus matrem.

Quidam pastorum præcipiunt colostrum esse emulgendum, ne, uti noxium & validum purgans, vim suam in tenerrimos agnos exerceat; at fallunt & falluntur; nam hæc purgatio, lege ipsius naturæ præscripta, ad sanitatem illorum multum confert. Ii, quorum mos est oves mulgere, agnosque non materno, sed alio lacte nutrire, de propagine bonamini sunt solliciti. Novimus enim vitulum aliumque fœtum, qui ipse e maternis mammis, lac expressit, inque suum convertit succum ac sanguinem, alieno enutrito semper fieri robustiorem.

Ubi sui sunt juris oves, aluntur a matre usque ad tempus autumnale, cum mater pruriens illos abs se expellit. Ut arceantur a matrum uberibus pulli, utuntur ruricolæ capistris e mucrone ligneo aut pelle Erinacea. (*It. Scam. 219.*)

Anni-

Anniculæ oves pruriunt, concipiunt & paritur sed proles tenella evadit, præstantior enim ea est quam adultiores utriusque sexus procrearint. Vrum ab anno secundo, usque ad septimum, ad præpagandum genus inprimis sunt admittendæ; excidentes autem octo annos minus aptæ. (*Aldrov. l. sulc. 422.*)

Quos castratos volunt, illorum testes die a natiuitate nona circiter sunt excidendi, ubi non solum & majores & pinguiores evadunt, sed & lana his est copiosior & mollior (*it. Scan. 268.*); nam libido do pilos efficit rigidiores.

A dentibus ovium ætas facillime numeratur. *Primo* enim anno, octo dentibus incisoriis acutius instructæ sunt, quos per hunc usque ad *secundum* retinent, dum duos intermedios amittunt, & illorum loco duos latiores & apice fere obtusiores obtinent alios duos primores *tertio* mutant. *Quarto* iterum alios duos, & *quinto* denique duos exteriores & utimos, qui magis magisque fiunt obtusi & dilatati. Hos dentes tum salvos conservant usque ad annum *octavum*, dum primi abeunt, *nono* secundi, & si porro duo quotannis cadunt, adeo ut *undecimo* nulli dentes primores supersint; unde tum mastandæ quippe cum vita sine magna molestia amplius sustineri nequeat.

Oves præsertim rusticanæ bis quotannis pilos amittunt, tempore scilicet vernali, dum educuntur & autumnali, dum hybernacula ingrediuntur; quæ propter his temporibus tondendæ sunt. Hic tamen distinguendum inter illas, quarum pili semel, quarum sæpius abraduntur. Nam tonsura illarum sine mensis Maji; harum vero vere autumnoque, sed non prius, quam frigus minuitur, celebrari debet. Lana, quæ vere reportatur, inferior est æstivali æstate enim crescit nobilior. Antequam autem tondentur, in aqua pura laventur, lotionemque præparantur

in loco quodam calido claudantur, ut sudor optime excutiat, dum lana tertio die ab hac lotionē abscindenda; hinc enim pinguis fit & succida, aptiorque manibus eam tractaturis.

Quo propius abtendentur pili, eo crispior inde evadit lana; scimus enim, pueros aliosque, quorum capita raduntur, vel crines five capilli post morbum ponte decidunt, magis contortos & crispiores deinde obtinere. Quam ob rem in Heraclea, optimam lanam nobis subministrante, manibus evellere lanam in usu est: nam quemadmodum pratium, cujus gramina ac herbæ propius terram descinduntur, gramine densiori & teneriori repletur; ita lana hoc modo efficitur densior & tenerior; quare a pastoribus etiam commendatur.

De bonis ac genuinis ovibus comparandis sollicitus, & masculum & feminam optimæ frugis sibi comparare debet. Maxime autem de mare solliciti sunt pastores; novimus enim, externa semper patri similia evadere, & sic ex viliori matre præstantiores consequi credunt soboles. Sunt, qui asseverare audent, præstantiorem hanc progeniem non ultra abnepotes descendere, adeoque quarto quovis anno novos ex Hispania arietes introducendos esse, ut servetur præstantior hæc prosapia.

Uti lana alba est præstantior, ita in eligendis ovibus summa cura est adhibenda, ne diverso colore tinctas nobis comparemus, ne proles nigra, cinerea aut variegata procreetur.

Licet hæc animalia cornibus sint prædita, adeo tamen mites sunt oves ac imbelles, ut vix contra alia animantia, nisi quæ suæ sint speciei, eis utantur, tum vero regrediuntur & horizontaliter cornibus hostem petunt. Et quoniam hæ fere inermes sunt, ita currendo fuga auxilium quærunt, ut Ca-

nis melitæus totum gregem possit propellere & dissipare, dum quo una, reliquæ etiam eunt; unde tritum illud: *raro una errat, raroque revertitur una.* Tandem ubi animus illis accessit, calcando pedibus anterioribus, & urinam reddendo, adversario minantur, usque dum de se iterum agi animadvertunt. Idem faciunt, cum Lupus quandam earum rapuit; quare tanto facilius ab eo trucidantur.

Vulpes agnos semper, raro autem apud nos adultas oves devorat. At Lupus nemini harum parcat. Itaque ne totus grex pessum eat, pastores sequantur, qui utuntur Canibus sic instructis, ut feras amoveant. Ast eundem finem sæpius obtinemus, si filum, cui fasciculus pulvis pyrii sit connexus, ad collum ovis alligemus; non enim eo procedunt audaciæ feræ, insidias sibi structas extimescentes, ut illam attingant. In Flandria instituuntur canes, ut oves commitentur, quo eos partim abs agris arceant, partim coercerent, uti rangiferos canes lapponici. Si hoc in patria nostra in usu esset, sepibus minus indigeremus, quibus magna sylvarum pars impenditur.

V. PASCUA.

Solum ovibus aptissimum sunt loca aprica, sicca & perflata, quæ etiam sponte semper eligunt, ibique egregie valent. In insulis nostris *Carolinis*, ubi optime valent oves, per totam æstatem altum, planum & aridum campum depascunt, & ne protegerent quidem, multo minus comedunt densissimum illud & magnum gramen, quod in locis depressis ejusdem insulæ copiose nascitur.

Est profecto summa admiratione dignum, quod sapientissimus Creator hæc animalia, ut Hottentotos, pilis crispis vestiit, quippe quæ tanto calori ac æstui sunt exposita, eum forsan in finem, ut, hac contortuplicatione pilorum, duplicem quasi umbram eidem conciliaret.

Plantæ

Plantæ in umbrosis habitantes semper sunt nu-
dæ; at maxima pars herbarum, in apertis locis &
ad parietes, ubi radii solares fortius æstuant & ex-
siccant, crescentium tomentosa: uti *Gnaphalium*, *Pi-
lajella*, *Verbascum thapsus*, *Marrubia* & *Sideritides*.
Sic videmus *Salviam canariensem*, *Marrubium nigrum*,
aliaque ejuscemodi vegetabilia, in Caldario, juxta-
que illud latus, quod ad solem vergit, posita, lana
prolixa vestita, hirsutissima evadere. Lana, præter-
quam quod ab æstu vel calore solis, a vehementiori
quoque flatus vi conservat & tuetur; unde pleras-
que plantas maritimas pilosas animadvertimus, ut:
Temex, *Medicago*, *Artemisia maritima*; & quæ sunt
reliquæ in litoribus maris habitantes, ubi vis vento-
rum acrior adflat. In apricis illis & macris locis,
gramina quidem minora, at pinguiora crescunt; o-
mnesque fere herbæ succulentæ in sterilissimis locis
occurrunt.

Herbæ & gramina patriæ, ovibus escam præ-
bentia, numero 387, ut & 141 quæ intacta relin-
quunt, recensentur a Pane Suecico in *Amenitatibus
Academicis vol. 2:do*. Quas OVES NON EDUNT, sunt

Salicornia europæa.

Hippuris vulgaris.

Ligustrum vulgare.

Veronica maritima.

spicata.

Anagallis ▽.

Chamædrys.

Pinguicula vulgaris.

alpina.

villosa.

Iris Pseudo-Acorus.

Eriophorum polytachyon.

Scirpus palustris.

lacustris.

Agrostis spica venti.

Arundo phragmites.

Elymus arenarius.

Montia fontana.

Sherardia arvensis.

Potamogeton natans.

perfoliatum.

Myofotis Lappula.

Cynoglossum officinale.

Diapensia lapponica.

Anagallis arvensis.

Hyoisycamus niger.

Datura Stramonium.

Verbascum Thapsus.

Lychnitis.

Solanum nigrum.

Dulcamara.

- Lonicera Periclymen.**
Xylosteum.
Aclepias Vincetoxium.
Salfola Kali.
Sambucus Ebulus.
Anthericum ossifragum.
 calyculatum.
Acorus Calamus.
Alisma Plantago. ▽
Vaccinium Vitis idæa.
 Oxycoccus.
Polygonum Hydropiper.
 Convolvulus.
Butomus umbellatus.
Pyrola rotundifolia.
 secunda.
 uniflora.
Andromeda cærulea.
 hypnoides.
Arbutus Uva urfi.
Ledum palustre.
Saxifraga granulata.
Chrysoplen. alternifol.
Arenaria serpyllifolia.
Cerastium viscosum.
Sedum Telephium.
 acre.
Potentilla argentea.
Dryas octopetala.
Nymphæa lutea.
Chelidonium majus.
Aconitum Napellus.
Ranunculus Flammula.
 auricomus.
 sceleratus.
 aquatilis.
Caltha palustris.
Trollius europæus.
Ajuga pyramidalis.
Ballota alba.
 nigra.
Marrubium vulgare.
Pedicularis palustris.
Melampyrum arvense.
- Scrophularia nodosa.**
Linnea borealis.
Thlaspi arvense.
 campestre.
Cochlearia officinalis.
 danica.
Armoracia.
Isatis tinctoria.
Erysimum Alliaria.
Geranium robertianum.
Malva moschata.
Leontodon autumnale.
Arctium Lappa.
Onopordon Acanthium.
Carduus lanceolatus.
 nutans.
Cnicus oléraceus.
Serratula tinctoria.
Eupatorium cannabinum.
Artemisia vulgaris.
 campestris.
 maritima.
Senecio vulgaris.
Inula Helenium.
 dysenterica.
Bellis perennis.
Viola tricolor.
Impatiens noli tangere.
Satyrrium nigrum.
Sparganium erectum.
Urtica dioica.
 urens.
Xanthium strumarium.
Myriophyllum spicatum.
Corylus Avellana.
Pinus Abies.
Bryonia alba.
Myrica Gale.
Empetrum nigrum.
Equisetum hiemale.
Pteris aquilina.
Polypodium vulgare.
 Filix mas.
Asplenium Trichomanes.

paucis tamen agendum nobis est de præstantissimo earum pabulo in nostris oris. *Festuca ovina* primum est gramen, quo delectantur oves, licet parvum, succulentum tamen, & copiosissimum in omnibus pascuis, ovibus aptis. In australi parte Gottlandiæ nihil fere gramine hoc nominato copiosius crescit, & ibi etiam pinguissimæ oves evadunt; hinc caro ovina Gottlandica aliis hujus carnis generibus palmam apud nos merito præripit. (*it. Gotl.* 284. 256. *Oel.* 92.) Gaudet gramen hoc foliis succulentis, quæ præ reliquis eligunt oves; culmos vero & spicas, instinctu naturæ, intactas relinquunt, ne pereat & extirpetur. Ubi hoc gramen feliciter & copiose crescit, ibi etiam oves facillime se sustentant; contra vero, ubi deficit, sæpius pessum eunt.

In campis, *Erica* refertis, notum est oves facillime se alere, quapropter Ericis hoc adscribere nonnulli, rati Ericam alimentum eis subministrare saluberrimum, aptissimum. Sed vereor, ne errent. In usum enim non nisi recentes Ericæ hujus turiones versunt; nullo autem modo antiquiores ramulos. Itaque solent pastores adultiora Ericeta igne consumere, & anno peracto, pascua ovina inde obtinent perampla, *Festuca ovina* & *Erica tenella* repleta.

Arva quoque illis valde sunt grata, adeo ut in circumjacentia prata ire nolint; quod certe tribuendum est *Bursa pastoris*, in locis hisce copiose apud nos obviæ, ut ipse sæpissime observavi; rejiciebant autem in arvis *Serratulam arvensem* & *Thlaspi arvense*, *Bursam* vero eligentes ad terram usque comedeant. Si oves ergastulis, in arvis collocatis, per noctes incarcerationum, agrum stercore sagineant, modo mutantur & per totum agrum a loco in locum translocentur. Radicitus magis herbas graminaque carpunt oves, quam alia pecora quæcunque; unde

Batavis in proverbium, quod, ubi quatuor boves pascua consumserint, ibi duo equi sufficiens habeant alimentum, & post hos quatuor oves adhuc vitam sine dispendio sustinere possint. Cavendum itaque est, ne oves una cum bobus uno alantur loco, proverbium enim nostratibus receptum, veritati est congruens: *Fåret gnager ut õgat på koen.*

Ovium carnes ratione alimenti commutantur; nam in Anglia *Rapis* saginatae fere insipidae, aliisque locis *Absinthia* comedentium caro, tam ingrato inficitur odore & sapore, ut edi non possit, sed ab omnibus rejiciatur. In Hispania vero, ubi *Rosmarinus* & *Thymus* illis præbet nutrimentum, omnium sapidissimae evadunt carnes.

Recensitis sic *gratissimis* ovibus plantis, paucis herbas illis *noxias* sumus commemoraturi. Hæ quidem variæ sunt, at omnibus enumerandis opella non sufficeret; peculiare tamén sunt:

1. *Equisetum arvense*, quod si comedant primo vere, eas inde abortire observarunt Batavi *it. Oel. 116. W-Goth. 63.*

2. *Ranunculum, Flammula* dictum, ovibus nocere, statuerunt pastores, gravissimæ vero nobis dubitandi subsunt rationes, num in escam eam unquam convertant. Idem valet de *Drosera* & *Pinguicula.* *vid. Barth. act. 4. p. 162.*

3. *Anthericum ossifragum*, quod ossa illarum emolliat, forte potius oves ipsas enervat, adeo ut ambulare non valeant. (*Barth. act. 2. p. 266. 232.*) Idem quoque contendunt rustici Smolandii (*Flor. lapp. 136. ß.*)

4. *Kalmia latifolia* in Virginia ovibus præsentaneum est venenum, (*Flor. virg. 160.*) & *Kalmia angustifolia* in Noveboraco maxime est ovibus pestife-

(*Att. Upp.* 1743. n. 100), cum vero hæ plantæ confanguinitatis quasi vinculo cum *Andromedis* sint conjunctæ, facile crederem paludes, *Andromeda polifolia* tectas, ovibus alendis minus esse adcommo-
datis: multo minus alpes nostrates, ubi quatuor *Andromedæ* diversæ speciei copiosissime crescunt.

5. *Myosotis scorpioides arvensis* ab ovibus quidem non estur (*it. Scan.* 62.), & si devoretur, crediderim illam minus nocere. At plantæ pleræque in aquis evadunt acriores. In *Vifingsö* fontem quendam circumfere rustici, in quo *Myosotis scorpioides palustris* copiose occurrebat, quod observarint incolæ oves ab ea ingurgitata multoties mortuas esse (*it. Gotl.* 335.)

6. *Anemone nemorosa* respuitur ab ovibus in locis sylvaticis natis vel educatis. Oves autem, quæ a teneris non addidicere abstinere a planta, uti campestres in sylvas delatæ, hanc *Sanguinalem* herbam devorant, ac in dysenteriam incurrendo pereunt. (*ii. Scan.* 249. 379.)

7. *Mercurialis perennis* (*it. Oel.* 146. *W-Goth.* 66.) & *Cicuta aquatica*, communi omnium pastorum consensu, ovibus noxiæ sunt. (*it. W-Goth.* 99.)

8. *Prunus spinosa*, quæ ut noxia est respicienda, quod ovibus lana spinis avellatur. (*it. Scan.* 136.)

Cum ita per æstatem horum animalium justam gessit curam pastor, cordi ei erit, sufficienti & salubri per hiemem eis prospicere nutrimento. Hieme igitur nutriantur feno, necesse est, quod in siccis & apricis pratis crevit, foliisque variarum arborum, ultimis diebus Julii abscissis, ut *Betulæ* Flor. Sv. 776. *Alni* 775. *Ulni* 219. *Salicis* 292. *Fraxini* 830. *Populi* 819. & *Tiliæ* 432. Attamen libentius *Alni incanae*, *Humuli*, *Helxines*, *Pisi*, *Trifolii* & *Medicaginis falcatae*. Peregrinæ præstantiori cibo alantur, neque

que tempore vernali educantur, frigore adhuc rignante, sed domi remaneant, ne vel sanitatis faciunt iacturam, vel degenerent. Et hic imprimis latitat ratio, cur homines plebeji magis sint ovibus rusticis contenti; quod scilicet plus meliusque a oves præstantiores, Anglicanas & Hispanicas, alendas requiratur pabulum, quam ad oves rusticas; quæ illæ pluribus morbis sint obnoxie, & proinde facilius moriantur; quod pelles earum ad vestes minus tenaces sint; quodque demum diutius intra ovilem alendæ, & a frigore diutius defendendæ. Has veritates alii refellere solent; quod ab ovibus rusticis lanæ una, vix vero duæ libræ, ab Hispanicis Anglicanisque novem libræ obtineantur, (*it. W. Goth. 59.*) quodque lana nobilior duplo vel triplo pretio veneat.

Ovibus nostris rusticis per hiemem vehes unæ fœni datur; Hispanicis vero & Anglicanis hæc vis sufficit; uti enim majoris sunt magnitudinis, ita vehes una cum dimidia cuique harum destinari debet.

Oves parum bibunt, optimeque ab aqua pluviali vel fluviatili valent, stagnans autem pestilentissimum illis est venenum, unde sæpius copiosissime pereunt. Æstate aquosa innumeris fere morbis jactantur oves, quibus pabulum & cibum minus humidum destinavit naturæ auctor. Hieme potus eis non singulis, sed alternis diebus conceditur, æstate vero quoties sitiunt. Præcipiunt quidam Opilionum ut ab aqua octo vel quatuordecim dies abstineant, & credunt se hoc modo pluribus morbis posse medelam adferre. (*Ablstr. p. 22. §. 7.*)

Ut Solum illarum, quod initio capitis ostendimus, est siccum & perflatum, ita in locis clausis, vapore & nimio æstu repletis, incolumes vivere nequeunt. Exemplum rei lucem adfundet observatio, quam adferunt Scani, quod quum consuleret quispi-

(am,

, ut oves in conclavi per noctem clauderentur, expellendos *cimices*, clausis fenestris & janua, deprehendebantur omnes oves altero die mortuæ & effocatæ. (*it. Scan. 136.*) Male igitur rebus confuunt suis, qui caulas arcte clausas & calidissimas locis humidis & depressis exstruunt, unde non modo sævus abortiunt oves, sed & consumuntur.

VI. MORBI.

Oves variis multisque morbis laborant, quorum ilgares & præcipui in nostra patria hi sunt:

Scabies, quæ etiam nomine variolarum apud nos signiri solet, & dignoscitur facile labiis tumidis pustulis copiosis. Est hic morbus tam contagiosus, ut, dum una hoc vexatur, reliquæ ab illa immunes vivere non possint, eoque modo totus grex liquantulo temporis spatio intereat, necesse est. Inter varia medicamina, quibus huic malo obviam eamus, primas merito tenet partes *Moschus orientalis*, cujus gr. V. ad VI. infectæ pro dosi, idque diebus duobus, porriguntur. Sed hæc medicina pretiosior est, quam ut pauperiores facile emant; itaque præservationis scopo omnia fere amara commendantur, imprimis *Herba Cardui benedicti* (*it. W. Galt. 145.*)

Hepatitis est inflammatio hepatis, sæpe cum ictero, qui albumine oculi cuteque flava dignoscitur, sæpe etiam in Hydropem degenerat. Est hic morbus maxime fatalis, qui ovibus & frequens est, & unde pleræque pereunt. Causam hujus morbi existimant nonnulli, nimium aquæ potum esse, quem in locis depressis hauserunt. Me vero iudice, causa non proprie in aqua, sed in contentis aquæ quærenda; cum enim hoc morbo emortuæ cultro anatomico subjiciuntur, plurimi vermiculi in hepate sæpissime occurrunt, qui sunt *FASCIOLA hepatica*.
M 5 Vermes

rum fumitur ab embryone, quod occasionem de fabulæ de agno Scythico s. Baromez.

Ex cute molli præparata conficiuntur *Femora rusticorum*, aliæque vestes, nec non *Chirothei* præcipue tamen a lævigatis, quarum hæ apud nos majori pretio habentur, quæ cum cortice Salicis præparatæ sunt. (*it. Scan. 202.*)

Cornua ferro ignito attrita illud servant, ne facile obducatur ærugine. Apud rusticos quoque in usu est soleas *Calceorum* laminis horum cornuum tegere, ut diutius durent (*it. Oel. 114.*)

Caro, præsertim vervecum, saluberrima est, quæ sepe facillime omnium transpirat, teste *Sanctorio med. statica*; unde alius carnis citius nos tædet, quàm ovinæ.

Assata caro agnina plerisque gentibus in deliciis est; quapropter agnus menstruus mense Januarii Amstelodami venditur sedecim florenis, cum adultus quatuor tantummodo constet. Agni *Pisis* concoctæ lacteque mixtis optime sagineantur, nec non *Brassicæ* & *Rapa*.

Testiculi excoriati in incisiss & botulis rariis plebe assuntur, vulvam & fumen veterum Romanorum tamen non admittente.

Lac rarius occurrit coctum & recens; sed præparatum & acidulum frequentius Scanis in usu, refectivum & sapidum est. Præparationem vid. *it. Scan. 219.*

Caseus albus & sapidissimus evadit. *Serum*, confectio casei residuum, coctum concrefcit, & sturque ab rusticis Scanicæ (*it. Scan. 219.*)

Butyrum album insipidumque esse fertur, quod non vidi.

Oesyphus est lana sudore pingui succida, quæ luxu xatis contusisque opitulatur.

Stercus interne a rusticis in Ictero assumitur; externe vero *Ambustis* imponitur. *Aldrov. bisulc. 598.*

Fimus

Fimus ovinus pinguisſimus, optimeque in ſatis
ntas lætificat. Uſurpatur præfertim ad *Nicotiana*
Humuli plantationes; unde etiam in Opiliones ma-
terium culturæ *Nicotianæ* & *Humuli* deriva-
reſt.

Nihil itaque in ovibus invenitur, quod non uti-
tis quid ſecum ferat. Hinc judicant nonnulli,
um culturam plus prodeſſe, ruricolis, quam ſagi-
ionem boum. Etenim quinque ovibus alendis non
s impenditur pabuli, quam unico bovi, ſed ta-
n magis profunt, nam ducentæ oves dant quotan-
lanam præſtantiorem ſ. autumnalem 10 lb; vilio-
n vero ſ. vernam, (quæ *Lödä* vulgo dicitur) 10.

Lanam agninam quoque 10. lb. (adeoque 30 lb.)
naquæque libra ad 24. ob. facit 450 thal. argenteos.
Ide agnos ducentos, quilibet ad 2. th. facit 400.
mma 850. thal. argent. Si vero alamus Anglica-
is, ex quibus & copioſior & præſtantiſſima lana, quæ-
us adhuc major redundat. *it. Scan.* 371.

Uberior quidem heic eſſet occaſio, ovium cul-
tram pertractandi, ſed vetant id chartæ anguſtia &
topoſita brevitatis. Coronidis loco, commendo
auſtra illa ſœni, quæ deſcripta atque delineata in
m. W-Goth. p. 61. reperiuntur.

LIX.

MUS PORCELLUS

SUB PRÆSIDIO

D. D. CAR. LINNÆI

Propositus a

JOHANNE JUST. NAUMAN,

O-Gothus.

Upsaliæ 1754. Octobr. 20.

C. I.

Cum Animalium, præ omnibus, quæ Tellus producit, consideratio sit multo jucundissima, tum præcipue Quadrupedum historia insigni se commendat amœnitatē, quippe quæ naturæ Auctor fabrefecit absolutissima.

Veteres dudum bifariam Animalia dispescuisse constat, in *perfectiora* scilicet & *imperfectiora*. Hæc autem distinctio recentioribus se minus probavit, quibus omnia animalia visâ sunt, saltem in suo genere, perfecta. Ast ut ut horum veram largiamur esse illorum adfertionem, cum animantia consideramus comparate; sic jure etiam meritoque optimo ea nuncupamus perfecta, quæ pluribus instructa sunt sensoriis, quibus res discernant; adeo ut quæ oculis, auribus, naribus & ceteris sensibus, quibus cer-

nant,

ant, audiant, olfaciant, sunt prædita, perfectiora sint aliis, quæ iisdem destituuntur facultatibus: Atque hoc respectu Quadrupeda nobis audiunt perfectiora.

Hæc ipsa QUADRUPEDA diversimode se suæ curant; sollicitudo illa, qua fœtus suos eduant, qua alimenta comparant, vitam tutantur, hostes vitant vel agrediuntur, & ratio, qua hæc atque illa, quæ ad œconomiam ipsorum spectant, perficiunt, adeo in variis est varia, ut ne stupidissimus quidem, nisi summa cum admiratione, instinctus ac mores eorundem pensitare possit. Hinc mirabundus indignatus sum scientiam hanc, quæ res tractat multo curiosissimas & amœnissimas, quæ sapientissimam sapientissimi Conditoris institutionem nos condonet, esse adhuc in illarum numero, quas dilucidè minus expositas esse, dolet genus humanum.

Historiam quidem Animalium ALEXANDRI dudum Magni munificentia elaborari cœptam fuisse, idque ante jacta a Theophrasto Botanices fundamenta, non diffiteor, attamen vix digna judicata est, quæ in scientiarum numerum ab eruditis reciperetur, & jacuit fere, usque quo seculare illud ingenium, GESNERUS, in Helvetia, ipsam in lucem proferret, & hominibus denuo exponeret.

Afiduus ille Italus ALDROVANDUS, quo hanc scientiam locupletaret, collegit incredibili pæne labore omnia, quæ de animantibus indagare potuit commemorata, quo tamen ipso tantum abfuit, ut integra conderetur scientia, ut potius plurimum cerneret detrimenti, cum fabulis veterum ac commentis tota quanta deformaretur. Hanc talem JONSTONUS quidem suscepit repurgandam, verum ad Augiæ stabulum repurgandum non Pygmæus quidem, sed Hercules requirebatur.

RAJUS

RAJUS, Angliæ illud decus, hanc etiam venturam landam sumsit, verum enim vero, inanibus paleis dissipatis, parum integri solidique remansit.

Hodieque, quicumque hanc scientiam proponunt Auctores, variis ei ac conquistis undique veterum fabulis ornatum concliare student, unde tantum reddita est doformis atque invisæ, ut eruditi vel ipsum Zoologiæ nomen averfentur. Ast cum de genere humano, ceteras historiæ naturalis absolvende partes, plurimum meritus sit Nob. Dn. Præses, tum de discipulis suis præcipue, quibus hanc privatim tradidit historiæ, qua auditorum adeo cepit animos ut nemini displiciturum confidam, quod carpat hanc ex legentis ore Historiæ naturalis partem elegerim, specimen eruditionis academicæ editurus.

Observationes nuperrime institutæ evincunt, posse utique & debere hanc scientiam alia prorsus methodo, quo nitorem, quem insitum habet, & honorem, quem meretur, etiam assequatur, proponi. Si e. g. delineatus est URSUS Lotor *Act. Stockh.* 1754. MURES Lemmi *Act. Stockh.* 1740. CANIS familiaris in *diff. Dn. Lindekrantz &c.*

Incrementa Historiæ naturalis debemus maximam partem Medicis, qui, quod plurima medicamenta suppeditat regnum vegetabile, Botanice præcipue coluerunt. Ast cum pauciora longe subministrat regnum animale, illis non est succensendum, si hoc curiosius lustrare tantisper neglexerint. Fateor equidem, hujus notitiam non magis a Medicis quam ab aliis exigi posse, attamen insimul medicæ indagine hanc inprimis dignam esse urgeo, cum atque fam præbeat, animum adsuefaciendi ad instituendas observationes. Is enim dubio procul in medicina arte egregia præstabit, qui obvia quævis attentissimè observare didicerit. Quod si perpenderit, quantum

minis temporibus novissimis accesserit huic animalium historiæ, faciamur ultro, necesse est, eam ad minoris, quam reliquas scientias, esse faciendam, licet nondum auctoritate publica constitutum, ut in academiis proponatur discantibus a propriis Docentibus.

Historiam AVIUM industrie a WILLUGBÆO tractatam egregie dehinc excoluerunt RAJUS, ALBINUS, EDWARDSIUS, CATESBÆUS, Angli, quibus hoc nomine summas debemus gratias. His etiam accensendus est FRISCHIUS Germanus.

Historiam PISCIVM princeps explanavit WILLUGBÆUS & ejus Epitomator RAJUS, quæ tandem a ARTEDIO nostrate reformata, in formam disciplinæ redacta est, atque a CATESBÆO demum aucta.

Ad historiam INSECTORUM illustrandam profusa contulerunt MOUFFETUS, GOEDARTUS, MERIANA, ALBINUS, ROESEL, WILKES, SWAMMERDAM, LISTER, FRISCH, sed præprimis Galliæ illud decus REAUMURIUS, cujus laudabilia vestigia audabili studio pressit Nobiliss. DE GEER nostras.

Historia VERMIUM flet adhuc, quamvis *Telacea*, per KIRCHERUM, BONANNUM, LISTERUM, RUMPHIUM, GUALTIERUM, ARGENVILLIUM, exposita sit non perfunctorie.

Immo vero Principum jam Europæorum maxima est voluptas, ut Musea instituunt, atque illis se oblectent, præsertim cum hæc dilucidissime infinitam Dei optimi maximi loquantur sapientiam ac potentiam.

Itaque, uti ex antecedentibus id patet, historia Quadrupedum minimum est elaborata, licet cæteris hæc longe excellant animantibus; Mihi, cum hac tempestate latius exspatiari non liceat, unum omnino animalculum attentius considerare proposui, cuius

jūs descriptionem neque a scopo alienam esse, neque specimine Academico indignam judico. Elegi nempe MUREM PORCELLUM, qui interdum quamvis rarius, in nostra Suecia cultus visitur, & a naturæ quidem curiosis, licet voluptatis magis quam lucri ergo, diligitur, atque eam inprimis ob causam, quod, quamquam ab omnibus quibuscunque obviis hic vulgo discernitur, a Zoologis tamen Europæis non nisi obiter forte descriptus sit; quod meum propositum, ut æqui rerum censores æquibonique consulant, enixe rogo.

II.

Pertinet vero hoc animal ad ordinem *Quadrupedum*, qui *Glires* continet, cum utraque ejus maxilla, & superior & inferior, non instructa sit nisi duobus dentibus incisoriis, nullis autem caninis, sed pluribus molaribus.

Errant itaque, qui ad Suillum genus, in ordine jumentorum, hoc referunt, eo quod instar porcelli grunniat, & collum superne tectum sit fetis rigidioribus, unde id *Porcum maritimum*, falso nomine, appellarunt.

Porro ad genus *Murinum* spectat, neutiquam vero ad leporinum, sub quo militant Cuniculi, quamvis id opinati sint Marcgravius & Piso. Cuniculus enim satis evidenter distinctus est ab affinis eo, quod dentes bini primores maxillæ superioris duplicati sint, five, quod a parte interiori succenturiati sint dentes duo minores; quod idem & in Lepore, & in Cuniculo obtinet.

Quod si character a dentibus molaribus desumeretur, fateor hos proxime ad Castoris dentes accedere, cum molares hi serie duplici sint ita locati, ut quasi in maxilla quidem superiori divaricati, in inferiori convergent. Sed dentes primores Castoris cum
apice

pice transversi sunt, tum superiores introrsum excavati, quod in nostro aliter invenitur. Neque vero ad familiam Sciurorum commode reduci potest, quippe qui dentibus maxillæ inferioris primoribus instructi sunt compressis, at Mus Indicus non ita. præterea ipse corporis habitus hoc satis discriminat, quo & Castor sub aquis optime degit, & Sciurus saltem se perniciosissimo in arborum ramis exercet; quoniam neutrum Muri Indico competit. Patet itaque, quod Mures accedere hoc animalculum, quibuscumque facie externa, & moribus, & dentibus congruit.

Latissimum autem, post numerosam Simiarum gentem, patet genus hocce murinum, & complectitur Quadrupedia minutissima. Mures quidem vilissima atque abjectissima esse animalcula, opinatur vulgus, ut non nisi cum fastidio de his loquatur, & tantum non omnes mirantur stupendas Indiorum belluas, Elephantos, Rhinocerotas &c.; ast equidem credidero, minutiora non minus, quam majora, summi opificis sapientiam & potentiam testari luculenter; Etenim, quod hæc præstant mole, id illa multitudine; quod hæc robore, id illa incredibili velocitate perficiunt. Itaque si Elephas vasto corpore & robore sit formidabilis, utpote qui ædes hominum concutere ac proculcare potest; exiguus, quem spernimus, Mus easdem ubique perforare valet; adeo ut unicum hoc sit animal, quod intra ligneos parietes contineri nequeat. Elephas unum omnino singulo triennio, si bene agitur, foetum parit, ast Mus innumerabili prole fecundus est. Et si cui volupe fuerit, hæc animalia minuta eorumque effectus computare ac majoribus illis conferre, næ dubius is hærebit, utra alteris sint præferenda; ut taceam, fibræ minimam Muris esse æqualem fibræ Elephantis, si quidem fides habenda observationibus Leuwenhækianis.

Præterea non minori cum admiratione excipiuntur historias vulgatissimorum murium, quam historias rarissimorum animalium Indorum: e. g. *Mus* in alpe alpinus *Marmota* dictus, tanta cum velocitate terram vel duriores perfodit, quanta vix posset robustus instrumentis armatus putari; & hic quidem per Europam circumfertur, & instar portentosi ostentatur spectandus, perinde ac si ab Indiis inde esse arcessitus.

Mures Lemmi ex alpe nostris egrediuntur, adjacentesque regiones inundant tanta copia, ut numerosa Artaxerxis ipsius agmina numero superent, & majores nostri, cum e nubibus excuti hanc turbam putarent, metu percussi, publicos Diis supplicatio num dies decreverint, ut averruncarent, quam nullis unquam remoris periculisve cedere stupebant.

Mus Jaculus in Act. Upsal. A:o 1750. a Dr. HASSELQUIST descriptus, lectoribus admirationem incutit; scilicet animal quadrupes, non nisi duobus incedens pedibus, & pernitate incredibili ad instar jaculi locum mutans.

Glires, cognata Muribus animalia, apud Romanos quondam, quando luxuria jam mores eorum corruerat, in deliciis numerabantur, ut tandem usus eorum edicto censorio vetaretur. Atque hæc exempla adduxisse sufficiat, ut constet, errare illos, qui hæc animantia aliis, majoribus licet, inferiora ac viliora esse judicant.

III.

SPECIES Murium cum plurimæ sint, inprimis distinguuntur & discerni possunt notis a Cauda & Pedibus desumptis, quibus species hæc, præ aliis omnibus quadrupedibus, ab invicem mirum quantum discrepant.

Cauda quibusdam: 1. est nulla. 2. aliis brevis & quasi truncata, ut Muri Lemmo, Citillo. 3. in nonnullis

ullis ipsum corpus longitudine superat, & hæc vel nuda est, vel pilis tecta, extremitate floccis ornata, ut in Mure Jaculo.

Pedes anteriores plerisque sunt tetradactyli, at *posteriores* pentadactyli, qui tamen iidem quibusdam sunt etiam tridactyli, uti v.g. Muri Jaculo, Muri orcello, Muri leporino.

Auriculae quibusdam sunt nudæ, aliis pilosæ, omnibus breviores, aliquibus nullæ, e.g. Criceto.

Jam, ut ad *Murem* nostrum *Porcellum* veniam, observamus: 1:mo nullam ei esse caudam, 2:do pedes posteriores esse tridactylos, 3:to auriculas esse magnas, rotundas, nudas. Has notas si tenueris, atque ab aliis omnibus facile dignosces hunc.

IV.

Ut Scriptorum monumenta evolventibus constet, quibus alias Nominibus venire soleat, lubet illa ipsa, ne inter legendum hæsitent, obiter adferre. Sic vocatur

MUS cauda nulla, palmis tetradactylis, plantis tridactylis. It. *W-Goth.* 244. *Syst. Nat.* 10. p. 59.

Cuniculus Indicus. *Gesn. quadr.* 367.

Porcellus indicus s. *Cuniculus indicus.* *Fonst. quadrup.* 161. *tab.* 63. *fig.* 6.

Mus s. *Cuniculus americanus guineensis porcelli pilis* & voce. *Raj. quadr.* 223.

Cavia Codaya. *Marcgr. bras.* 224. *fig.* 224. *Pis. bras.* 102. *f.* 3.

Patria hujus animalculi est America australis, præsertim Brasilia, uti & Africa atque imprimis Guinæa. Nos vero id in ædibus nostris alimus, cum & frigoris sit impatiens, & felium insultibus expositum, quæ & genus ejus discernunt sagacissime & persequuntur acerrime.

DESCRIPTIO: *Caput* ovatum, crassifaculum: *Rostro* obtuso, rotundato, undique pilis tectō. *Labium superius* bipartitum, sed clausum. *Labium inferius* longe minus superiori & brevius, und os sub rostro apparet. *Vibrissæ* plurimæ, capit breviores, utrinque ad latera rostri. *Setæ* circiter tres supra canthum oculi anteriorem, & totidem pone aut fere infra canthum oculi posteriorem.

Nares minimæ, curvatæ, transversæ. *Oculi* fusci, prominentes.

Palpebræ margine nudo. *Auriculæ* pilis paullo longiores, rotundatæ, obtusissimæ, repandæ, extus nudæ, ut venæ pelluceant; intus subpilosæ. *Collum* brevissimum & fere nullum. *Truncus* cylindricus, æqualis & gibbus. *Pedes* ratione magnitudinis breves. *Manus* metacarpis incedentes, quadripartitæ, digito extimo brevior, *Unguibus* acuminatis armatæ; subtus autem manus nudæ sunt, cum calcaneo obtuso. *Pedes posteriores* paullo longiores, plantis magis oblongis, angustioribus, calcancis sive tarsis incedentes, subtus nudj: *Digitis* fere æqualibus, tribus, profundius partitis: *Unguibus* longioribus, teretioribus. *Cauda* omnino nulla, & ne vestigium quidem. *Pili* absque vellere, conferti, minus molles supra collum, seu potius a vertice capitis ad scapularum regionem longiores, erectiores, rigidiores.

Genitalia externe vix distinguunt sexum. *Manus* in femina tantum duæ, in singulo inguine singula, subulata, extrorsum flexa.

Color in hoc genere adeo varius est, ut dictu sit multo difficillimum, qui huic animanti sit peculiaris, cum vix duos, sibi invicem omnino similes, conspiciere detur. Sunt tamen plerique variegati, mistis scilicet ex albo, rubro, nigro diversimode coloribus! Quæ res in animantibus cicuribus est frequentissima,

ssima, cum in feris sit rarissima. Ast in hoc genere id memorabile est, quod nempe Marcgravius coorem observaverit in sylvestribus æque esse inconstantem, ac in mansuefactis.

Magnitudine accedunt proxime ad Glires, Sciu-
is enim obesiores sint & Cuniculis multo minores,
ta ut medium inter utrosque tenere videantur; Sed
varia est itidem statura. Visi enim sunt alibi terra-
um duplo majores his, quos in Horto Botanico
apud N. D. Præsidentem descripsi.

Ex antecedentibus colligitur facile, non esse
nuic animanti pedes anteriores hexadactylos, & po-
steriores pentadactylos, ut tradidere GESNERUS;
PISO, ALDROVANDUS &c. recte enim a RAJO in
Syn. quadrup. descripti inveniuntur.

Anatomiam hujus animalis proposuit, teste Ra-
jo, GEORGIUS ENTIUS, apud Charletonum, in
Maniffa anatomica, quo otium mihi hac in re fe-
cit, ast cum scripta ista non sint in promptu, en
L. B., quæ inde excerpta adduxit RAJUS.

Pulmones utrinque in lobos divisi erant, quorum
duo admodum parvi. (D. Entius ternos tantum in
utrovis latere lobos pulmonibus attribuit, quorum
infimus valde exiguus; superior autem bifidus cer-
nebatur.) *Hepar* in septem dividebatur, e quibus iti-
dem duo perexigui. *Fel* ex albo lutescebat, *Porum*
choledosbum & *meatum* cysticum habebat; *Intestina*
longa convoluta: *Excrementa* ut in leporibus & cuni-
culis in pilulas coacta; (D. Entio Scybala nucleo-
rum pineorum instar oblonga sunt) qualia nempe
murium, qualiaque ipsi hi cuniculi excernunt. Hu-
jus autem rei hanc, inquit, causam arbitror, quod
colon, alicubi acuto angulo curvatum arctaque com-
plicatum, durescenti jam stercore ductum longio-
rem non concedat; *Cacum* ingens, et jam ventricu-
lo majus, extrema tamen parte gracilescens, in cel-
lulas

lulas ligamentorum validorum ope divisum, quæ admodum colon in homine. Juxta cæcum *apoen* seu tuberculum parvum cernebatur; *Intestinorum* longitudo a ventriculo ad cæcum 65 erat digitorum (D. Entio 56); ab ano ad coli partem illam, ubi crementa in pilulas formari incipiunt, digiti erant 26 (D. Entio 25 $\frac{1}{3}$). E glandulis juxta anum alba & fœtida materia exprimitur. *Penis* ingens, deorsum caudam versus reflecti videtur, juxta meaturum per quem genitura exit, foramen est, in cujus fundo glandulæ duæ, albæ, æquales, molles; internum & penem magna cavitas est, ut in lepore, cujus lateribus alba & fœtida materia exprimitur. *Morians* ejecit crassum liquorem, amyli similes. Sub vesicæ urinariæ collo Vesiculæ feminales extabantur, cornibus uteri similes, unciam longæ exiles & extremitatibus suis intortæ.

Dentes primores in superiori maxilla duo, incurvi, truncati & fere trigoni, sed antèrius s. extèrius rotundati. *Dentes primores inferiores* rectiores introrsum compressi, apice subacuminati.

Dentes Molares superiores duplici phalange valentum occupant, antèrius valde approximati & fere contigui, constat etiam singula series ex quatuor dentibus, ad latera extrorsum vergentibus, truncatis & quasi e duobus dentibus singuli compositi.

Dentes molares inferiores utrinque quatuor, introrsum conniventes, & horum anteriores longiores & apice fere contingentes, singuli quasi ex duobus dentibus cum tertio intermedio angustiori constructi, unde non illepide dentes molares litteram W exprimere statuunt Auctores. *Canini* autem omnino nulli sunt. *Cranii* vero figura magis accedit ad Cuniculi quam ad Sciuri aut Castoris figuram, cum sit oblonga, attamen oculorum orbita minus elevata est.

V.

Inter illa, quæ in Zoologia tradi solent, *MORES* præcipue atque ingenia animalium delectare solent lectores curiosos, illos nempe, qui huic se scientiæ non totos dederunt, sed animi tantum gratia historiam solum oculis pererrant, de principiis systematicis parum solliciti. Et fateor equidem lubentissime, etiam eos, qui circa illam historiæ animalium partem subsistunt, intuituros esse mirabilissimam prorsus & infinitis modis variatam supremi Numinis institutionem. Cum occasionem non habuerim, hæc animantia in patria ipsorum considerandi, sat habeo mores illorum domesticos, in hospitio, quo illa excipimus, observatos levi penicillo adumbrare.

Cibus quidem varius est, sed ex vegetabilibus tamen fere omnis desumptus, e.g. Hordei grana & Secalis, Pulticulæ, Panis vel masticatus vel aqua aut lacte maceratus, Gramen recens vel ficcum, Dactylis glomerata imprimis & Sonchus oleraceus, Cortices, Rami, Folia arborum, ut Betulæ, Pini & Abietis, folia Lactucæ, Brassicæ &c. Victum autem hibernum & quidem optimum præstant Dauci radices & Frumenta varia. Quod si Oleribus diu nimis alantur & inprimis Brassica fimbriata, observavi diarrhœa eos colliquativa correptos periisse. Adeoque, ut secunda valetudo sustentetur, ita instituenda est diætâ, ut iis interdum succulenta, interdum sicca exhibeantur, hos enim, ut & homines, varietas delectat. Hinc sæpe, dum suavissimos Dauci gustant radices, mox hos relinquunt & sicca frumenti grana comedunt appetenter, vicissimque hæc aspernantur & Fœnum vel aridos stipites eligunt, ipsa quasi natura his monstrante, qua ratione alia aliis temperari debeant. Quocirca dum aptiora desunt edulia, Chartam masticant, vel Vestes linteas laneasve; unde, si in ædes recipiuntur, sedulo videndum,

dendum, ne, vestimenta arrodendo, hospiti damnus inferant. Inter edendum aliquoties quidem bibunt sed postea diutius masticant cortices, stipites vel culmos, atque alia sicca, levis nutrimenti edulia. Cum Frumenti illis grana porriguntur, unum omnino granum ore recipiunt, quod dentibus primoribus incidunt, antequam molaribus conterant. Caput inter masticandum sursum & deorsum motitant, & granum istud diligenter mansum tandem deglutiunt. Edentes autem nunquam stant, sed sedent. Sedent etiam semper, nisi vel ambulent vel currant; a pastu sæpe diutius sedentes quiescunt, tum vero ritu leporum ruminant, quo assumpta in liquidiorum & subtiliorem chymum redigant. *Potum* illis gratissimum præstat Lac recens, licet & Aqua contenti sint. Aqua pro potu debet esse limpida & pura; Si vero hyeme aqua stagnans, sub glacie sæpe fœtida, e piscinis ipsis propinetur, inde febre & diarrhœa corripiuntur & pereunt, uti jactura plurimum constitit. Quidquid autem potulenti sit, illud exserta lingua, instar felium forbillant, interdum frequentioribus deglutitionibus, interdum capite bis vel ter inter deglutiendum elevato.

Motus: rarissime lento gradu incedunt, currunt vero satis velociter, pedes posteriores parum elevantes, situ corporis horizontali. Conjugem plerumque ante se agit maritus. In discurrendo parietes potissimum legunt, latebras, angustias, speluncas inquirunt. Quod si fœnum aut stramen ipsis adponitur, in ipso cuniculos agunt, in quibus quietissimi delitescunt. Securitate si frui liceat, omni scilicet strepitu remoto, summa cum agilitate aliquot passus procurrunt, mox subsistunt, arrectisque auribus auscultant, num quid periculi subit, tum vero, si quid vel levissime crepuerit, perniciosissimo se cursu ad latebras conferunt. Singuli semper fere incedunt,

dunt, ita ut unus alterius vestigiis insistat. Non-
 nunquam, dum fame premuntur neque strepitu ter-
 rentur, in pedes posteriores se erigunt, quibus tan-
 tisper insistentes, huc illuc caput circumducunt,
 sagaciter odorantes & indagantes, quo cursum diri-
 gant, ut alimenta inveniant. Quod si frigus illos
 urat, cursum ultro citroque intendunt, ut intensio-
 ri exercitio calorem sibi concilient.

Ceterum in hoc fere unice cura eorum versa-
 tur, ut semet ornent comantque. Pedes lingua la-
 brisve contrectant, leviter moritant, lambunt at-
 que eluunt, pilos ordinant pestuntque; ad modum
 felium faciem perfricant pede uno, vel binis ut sciu-
 rus, lepusve. Crebro corpus fricant vel pone aures,
 sub ventrem & armos, vel alibi, idque pedibus &
 anterioribus & posterioribus; prout scilicet requirit
 corporis situs atque occasio. Aliquando se invicem
 comunt & pestunt. Sæpe alteruter alterum hujus
 officii commonefacit, & quidem sequenti modo:
 Femina primoribus blande labris pererrat pilos ma-
 sculi, semel atque iterum eos contrectando, uti
 Mas feminam. Quod si hæc admonitio frustranea
 est, severioresq; adhibendam judicat; Quocirca ro-
 strum ori ejus admovent, voce minaci atque iram in-
 dicante. Et tum quidem Mas illam comere solet.
 Sed cum id faciat sæpe invitus, adeo duriter villos
 ejus ac pellem vellicat, ut ira incandescat, fremat,
 & more equi calcitret, dentibus eum petat mordicus,
 atque dolens recurrat. Ast catulos suos patienter
 comit mater, præsertim fetas colli dorisque studio-
 se poliens. Difficiliter scandunt; Præcipitia vix
 petunt, asserem latitudinis semipedalis raro supe-
 rant; raro quoque saltu se exercent, agili tantum in-
 ter currendum subsultu corpus jactant. Sepimen-
 tis arctis tamen coerceri respuunt, sic enim adversa
 subito valetudine tentantur, sed spatiosas ædes desi-
 derant.

derant. Neque vero clausa nimis domicilia atque angusta inhabitat, multo minus pecorum aut jumentorum stabula, cum aërem purum & ventilatum ament, stagnantem oderint. Lectus eis sæpius, saltem octava quavis die, fœno novo & sicco est sternendus, & conclave ab omni spurcitie & sordibus mundandum: Frigus cum non ferant, calorem inquirunt, atque ubi ædes sunt calidissimæ, ibi versantur libenter. Maxime vero eos juvat, ante focum instructum recubare. Calidas, sicubi possunt & molles culcitræ eligunt, somno vel quieti indulgentes; adeoque vix alibi somnum capiunt, quam ubi fœnum vel stramen invenerint, e quo cubilia forment.

Corporis autem situm, quem eligunt cibum capientes, servant etiam dormituræ, pedes tamen anteriores elevatori loco reponere gestiunt; Idcirco pluries se in gyrum vertunt, dum ad quietem membra componunt, quoad situm noctæ sint commodissimum. Ast dormituræ primum tantisper mandunt, deinde vel ore se vel pedibus comunt, & tandem obdormiscunt. Et quamquam tantus sæpe sopor fessos gravet, ut caput deorsum reclinetur, oculi tamen aliquantulum aperti manent, ut, ne quid periculi ingruat, circumspiciant, quod etiam mox persentiscunt. Adeoque inter dormiendum lumina frequenter attollunt & circumferunt. Quod si tum altiori non obruantur somno, caput elevatum tenent, nitantes tamen & nutantes, idque tamquam convulsi agitant. Ubi vero somnum penitus excusserunt, atque oculos aperuerunt, oscitant rictu ampliato, mandunt, pandiculantur, pedes inprimis posteriores, quoad possunt, extendentes, murmurantque pauxillum. Mas & femina nunquam fere simul dormiunt, sed mare dormiente, femina excubias agit, cum silentio tamen, quiete, & facie ad dormientem adversa. Tum vero aliquando grunnit femina, ut experiatur,
num

um ille percipiat; quem si expergefatum fenſe-
 it, adcurrit, pilos ejus vellit, abigit, locumque
 xcurvat & ad fomnum ſe componit, marito, uti
 rar eſt, excubias tum agente. Quod ſi nihil quie-
 em eorum interturbet, per ſemi horam & ultra
 lormiunt. Somno recreati vel cibum extemplo pe-
 unt, vel pauliſper ludentes quaſi curſitant, atque
 um demum paſtum ſe recipiunt. Quiſcentes po-
 lici inſident & armis ſe fulciunt, parte corporis po-
 lica in orbem quaſi convoluta, caput erigunt, &
 ædibus poſterioribus nituntur, pipiunt parum vel
 & omnino ſilent, & in eodem loco remanentes
 mandunt, ruminantque.

Generatio. Sexum in junioribus præcipue diſtin-
 guere, haud ita eſt præclive. Quinta vero a na-
 tivitæ ſeptimana maſculum ſonus gravior prodi-
 Cavendum, ne plures mares una ſint, cum major na-
 tu minoris dorſum adeo adfligere ſoleat mordicus, ut
 hemiplegia correptus, partem poſtèriorem ægerri-
 me trahat, & miſere tandem pereat. Mares incre-
 dibiliter laſcivi ſunt, & feminas perſequendo, cum
 grunnitu atque adoratione ad venerem ſollicitant.
 Feminae ſeniores marem rariffime admittunt, licet
 quædam ſatis diu fœcundæ maneant. Adultæ vero
 nunquam ad libidinem ſunt proniores, quam ea die,
 qua partum ſunt enixæ. Tum vero difficillime a ma-
 ris conſuetudine arcetur femina, neque vero opus eſt,
 ut diutius contineatur, quam ut occasio ei detur pro-
 lem lingendo a ſordibus eluendi. Hoc factò denuo
 concipit. Sic unum hoc animal, quantum quidem
 mihi conſtat, qua die parturiendi labores exantla-
 vit, eadem novos celebrat hymenæos. Dum ute-
 rum gerit, pilos cæteris evellit & deglutit, quod
 facile inducor, ut credam, ei prodeſſe, cum alias
 id nunquam faciat. Piça quoque gravidarum more,
 eam tunc, laborare crederes, cum obvia qua vis, ut
 corti-

cortices, calceos, libros, vestes &c. arrodat crebro, nisi diligentius asserventur.

Cum femina peperit multis immixta fociis, mox a reliquis seponenda, ne adultiores aliorum accedant pulli, qui hauriunt ubera puerperæ & lac eripiunt recens natis, cum mater non distinguat proprios a reliquis, ubi omnia communia sunt. Præterlapsis quinque a conceptione hebdomadibus, parit fœtus gemellos ut plurimum, ternos non nunquam, aut vix supra quatuor. Labore ingruente pipiens se contrahit convulsa, & primo unum ore protrahit catulum, cujus umbilicalem dentibus ocysime amputat funiculum, non sine dolorifico sensu pulli, quem pipiendo indicat, & lambendo eum abluit. Quo factò ad reliquos eadem ratione protrahendos festinat. Et pilis catuli & oculis instructi in lucem prodeunt, & post 12 jam horas velocitate pedum matrem æmulantur. Cum non nisi duobus ornata uberibus sit mater, parcam nimio erga pullos fuisse primo intuitu crederes naturam; attamen inde facile agnoveris, eandem satis benignam fuisse, quod hos producat perfectiores, ut, licet recens nati, varia tamen alimenta adsumere & digerere valeant. Non tamen diffiteor, sæpissime contingere, ut, nisi lacte nutrantur, vix plures, quam duo perdurent. Quando partus instat, prospiciendum est sedulo, ut ænum matri in promptu sit idque molliusculum, in quo foetum reponat, nam si in sordes prolabi contingat fœtus, in tantum eos averfatur, ut misere intereant. Præterea a marito tamdiu separanda femina est, quoad progeniem mundaverit. Hoc enim ipsi otium non concedit Mas nimis salax, si ejus habuerit conveniendæ potestatem. Faciendum etjam inprimis hieme est, ut, primo ab enixu nycthemero, in loco calido versetur mater cum prole tenera, quæ aërem frigidiorum fert ægerrime.

Patremata: Porro adfectibus hoc tantillum animal agitari diversis, & primo quidem invidiæ atque iracundiæ tormento vexari observatur. Etenim si vel parum suppetit alimenti, quod alteruter sexus forte arripuerit, vel alteruter sedem occupavit commodiorem, alter id fert molestissime, tumque iislem tanguntur invidiæ stimulis, quos in cane taxatum sermone proverbium. Neque enim unus tum alteri cedit æqua mente pastum, neque eodem in loco, etiamsi ambo commode caperet, hic illum una conquiescere patitur. Pleræque vero rixæ suboriuntur de loco calidiori, quem, utut femina prima occupavit, plerumque tamen, utpote debilior, cedere cogitur marito, qui eam repellit cum voce rauca, atque viam indicante. Ast si annis illa ac fœtura fuerit conspicua, vir plerumque loco cedere necessum habet. Femina enim aggressorem excipit aliquot ictibus, quibus pilos ei & pellem vellicat, ut dolore coactus & summa cum ira calcitrans, aufugiat. Pugnæ autem hoc fere genus est: alter pilos alterius in collo dentibus primoribus adprehendit, & crebris vellicationibus vexat. Hoc qui patitur, agilliter partem posteriorem vertit ad adversarium, ac Equi instar crebris calcitationibus factis, exersitque unguibus cutem lateris obversi lacerat. In primis vero mares si una fuerint, in se invicem sæviunt morfitando, ut alterutrum ore, auribus &c. vulneratum conspicias, qui & loco cedere cogitur. Iræ vero tum & pugnæ signum exhibet dentium stridor satis acutus, quo edito, prælium ineunt.

Quamvis irascantur sat vehementer, iidem tamen sunt perquam meticulosi, atque ad omnia pavidi. Arrecto capite, num quid metuendum addit, auscultant attentissime, perspicacissimeque suspicantur. Ac si vel levissimum perceperint strepitum, velocissime aufugiunt. Hinc ægre cicurantur, nisi
in

in iisdem, quibus homines, versentur ædibus. E vero, qui pastum subministrat, ita adhærent, ut edulia de manu ejus recipiant. Fame etiam pressum eum accedentem vident, adcurrunt, querulæ voce salutantes, atque ab eo, ut porcelli, allici finunt. Tractantur vero manibus innocue, cum neque unguibus, neque dentibus homines infestent.

Sonus: Mas Cinclum gravi voce imitatur, & ille facile a femina dignoscitur, qui stridulum magis sonum profert. Et quando eam pruriens sectatur, divaricatis fremebundus incedit cruribus. Cætero quin semper loquaces blaterant, ut nunquam ferociter conticescant, nisi superveniens somnus silentium imponit. Famelici, aut a ministro, alimenta præbente, allesti, se propriiunt ultro, & gallica voce *oui*, quam distincte satis pronuntiant, præsentiam & desiderium suum indicant. Si quando gratioribus eos vesci alimentis accidit, voluptatem suam produnt certo sono, diverso ab illo, quem alias proferrunt; hic enim vocem gallinæ glorientis utcumque exprimit. Femina ut plurimum præcedere solet, tanquam gallina canens, quam mas comitatur frequens, pedibus posterioribus subsultans & clunes nunc huc, nunc illuc, ad cinædi instar versans, ut reliquos mores taceam, quos infinita attentione una mecum observavit Doctiss. Dom. E. EKELUND.

Ufus: Excipiuntur ab Europæis passim hospitio hæc animalia, ut jucundo spectaculo, quod luscitando ac cursitando præbent, otii tædia fallant, oculosque domini gesticulationibus suis lepidis oblectent. Ast non hac solum voluptate adficiunt hospites suos. Qui enim horum multos alunt, mactant, atque eodem modo, quo porcos solent mulierculæ nostræ, pilis nudatos, assant. Sic enim parati cibum

bum exhibent, ipsis pullis gallinaceis, qui vel delicatori palato tenera se ac sapida carne valde probant, multo gratiorem, suaviorem. De hujus carnibus in cibo habet *Mundius* in oper. physico-medice p. 213. Porculus guineensis s. indicus carnes habet carne *Cuniculi* minus candidas, humidiores, in cibis suaves & pingues, subflava adipe, larde *Suum* fere simili; is comestus *Marmotæ* carnium qualitates imitatur.

LX.

HORTICULTURA ACADEMICA

PRÆSIDE

D. D. CAR. LINNÆO

proposita

JOHAN. GUST. WOLLRATH

Nericio.

Upsaliæ 1754. Decembr. 18.

CAPUT PRIMUM.

§. I.

Naturam fœtus suos sponte proferentem ars in
tribus Naturæ Regnis imitari studet. In
Regno Lapideo instituuntur *CRYPTÆ*, un-
dique vestitæ *Marcasitis* sive *Pyritis*, *Crystallis*, *Sta-*
laclitit, *Corallis*, *Micis*, aliisque lapidibus, singula-
ri figura & splendore conspicuis. In Regno Animali
VIVARIA instruuntur, quibus Animalia exotica in-
cluduntur. *ORNITOTROPHIA*, seu cavæ majores,
Avibus peregrinis, illisque speciosis & dulci ut pluri-
mum cantu aures nostras demulcentibus, impletæ sunt.
PISCINÆ, in quibus vivi aluntur *Pisces*. In Regno
autem

antem Vegetabili feruntur, coluntur, ac servantur plantæ. Ars vero, vel scientia, quæ circa has versatur educandas, vocatur HORTICULTURA, quæ nihil aliud est, quam cultura vegetabilium.

§. II. *HORTICULTURA*, ad plantas in universum omnes se extendens, pro variis, quos intendit, finibus, varia quoque sortitur nomina (3—II.).

§. III. *CERES* continet plerumque vegetabilia unius ejusdemque speciei. Sic Ager proprie Gramina gerit, quæ dicuntur Cerealia, *Oryzam* scilicet, *Triticum*, *Secale*, *Hordeum*, *Avenam*. Improperie vero itidem vocantur Agri, qui *Pisum*, *Viciam*, *Rapam*, *Myagrum* &c. ferunt.

§. IV. *POMONA* varias alit arbores, Fructibus homini esculentis conspicuas. Tales sunt Arbores *Pomiferae*, *Drupiferae* aut *Bacciferae*, ut *Pyrus*, *Prunus*, *Ribesia*. Huc spectant Horti unam fere Arborum speciem continentés, ut *Palmeta*, *Oliveta*, *Vinea* &c.

§. V. *HESPERIDES* sunt Horti, qui arboribus constant sempervirentibus, quæ viriditate perpetua dominos suos delectant, quales plerumque sunt *Citri*, sive *Aurantia*, *Lauri*, *Laurocerafi*, *Tini*, *Neria* &c.

§. VI. *TANTALI* nomine veniunt Horti ambulacris & sepibus, artificiose in speciem murorum pyramidumve, fornicum seu angiportuum, formati, qui possessores quidem suos grato conspectu oblectant, sed non locupletant.

§. VII. *ADONIS* vocatur Hortus, qui in terris frigidioribus, intra parietes & fenestras vitreas, calore artificiali, varias fovet plantas extraneas, e calidioribus terris adductas, quæ regiones gelidas perferre nequeunt, sed hic velut æstate perpetua, vel climate indico, gaudent.

§. VIII. *SEMIRAMIDES* seu Horti pensiles, ubi vegetabilia in urnis collocantur ad parietes, vel in ipsis testis, ut Horti florentis faciem, jucundo spectaculo, domus referat.

§. IX. *MACELLA* vocantur Horti, ubi Olea, culinis inservitura, coluntur, ut *Brassica*, *Daucus*, *Sisarum*, *Lactuca*, *Spinacia*, Plantæ Altiles, ut *Asparagus*, *Cynara*, *Melones*, *Cucumeres* &c.

§. X. *ANTHOPHYLACIA* seu Horti floribus speciosis ornati, qui, renovata quotidie florum varietate, spectantium blandiuntur oculis. Ejusmodi sunt *Tulipæ*, *Fritillariæ*, *Ameryllides*, *Lilia*, aliæque bulbosæ, vel etjam *Primulæ*, *Delpbini*, *Pæoniæ*, aliæque perennes; aut etjam *Tagetes*, *Dianthi*, *Calendulæ*, *Nigellæ* & aliæ plantæ annuæ.

§. XI. *PARADISI* vocari solent Horti, in quibus varii generis coluntur plantæ exoticæ, quotquot scilicet undique conquiri possunt, ut plerasque Plantas simul, velut in compendium redactas, videre, & unam cum altera conferre liceat. Ejusmodi Horti, nostro ævo, ad præstantissimas Academias sunt instructi, ut plura simul vegetabilia videre queat studiosa Juventus, quam antea multi, qui totam ætatem, operamque omnem, Botanicæ addiscendæ impenderunt. Ejusmodi *Hortus*, qui vulgo dicitur *Academicus* vel *Botanicus*, plurimum artis requirit, cum tot tamque varia vegetabilia hic servari debeant, & Horticultura hic instituenda, theoriam & praxin supponit vastissimam, quippe quæ singulorum, quos supra recensuimus Hortorum culturam involvit, siquidem omnibus numeris absoluta censenda est. Itaque in hac exponenda mea jam qualiscunque versabitur opera.

§. XII. *LIBROS* quidem de *HORTICULTURA* plurimos prodiisse fatemur, ut iis vel enumerandis
volu.

volumen vix sufficeret. Editi autem sunt variis linguis Europæis, diversisque regionibus adcommodati. Ex his, quidam plantas tantum tractant oleraceas, esculentas & culinares dictas (7); quidam tantum arbores fructu grato fœtas (2); alii Hesperides (3) tantum & flores amabiles (8); adeo ut, in tanta copia & varietate librorum, qui ad horticulturam pertinent, eos desideremus, qui tractent Hortos Academicos, seu curam generalem omnium Plantarum.

§. XIII. Plerique Hortulani, qui sua nobis scripta reliquerunt, rudes fuere atque indocti, & ideopartim circa observationes suas speciales, partim circa cognitionem Empiricam hæserunt, & plerumque alii, sæpe non experti, aliorum vestigia præferunt, inclarescendi magis, quam rei publicæ inserviendi studio, ducti. Nonnulli seculi sunt aliarum regionum indolem, & quæ illis convehere, inepte ad suam regionem traduxerunt, unde quam sæpissime aliena prorsus congesserunt. Hinc factum est, ut scientiæ hæc utilissima atque jucundissima omnium barbarie adhuc laboret, quasi farrago opinionum esset, quæ incertis nitatur experimentis, firmisque fundamentis destituatur.

§. XIV. Celebris ille Hortulanus PHILIPPUS MILLER in horto Chelseiano, juxta Londinum Anglorum, edidit Horticulturam, quæ hodie, qua rationem proponendi culturam plantarum-exoticarum, censetur optima; unde etiam ex Anglica in Gallicam, Germanicam, aliasque linguas est translata. Plurimas ille plantas externas sigillatim enumerat, & docet, quomodo unaquæque curari debeat. Pulcrum hoc sane opus, reliquis omnibus in hac arte palmam præripiens, ob eximias observationes & species numerosissimas, est.

§. XV. Horticulturam eo plus curæ & circumspeditionis postulare, quo frigidius clima fuerit, ubi

instituitur, manifestum est. Hinc in terris Europæ Australioribus & calidioribus hortos instruere tam facile est, quam idem in Borealibus & frigidis difficile. Qui igitur hanc artem rite cupit addiscere, in terris frigidioribus Horticulturæ studeat, necessum est. Ut vero Horticulturæ inter scientias nobiles suis relinquatur locus, firmis utique principiis & fundamentis est superstruenda. Fundamentum autem desumendum est a scientia Botanica, quæ cum Horticultura artissime connexa est, cum utraque versetur circa plantas, tanquam commune objectum. Auctores, quot in hoc argumento invenire potui, sedulo evolvi, ut in aliquo saltem illorum prima quasi vestigia reperirem, quæ ducerent ad certa ejusmodi, de quibus loquimur, principia. Nihil autem penes hos omnes deprehendi, quod in hac re usui mihi foret, præter unicam illam observationem, Actis Reg. Academiæ Scientiarum 1739. a N. D. Præsidente insertam. Et cum hæc dubio procul suppeditet præstantissimum simul ac solidissimum principium, Specimine id Academico paullo copiosius explanare constitui, quam in brevi illa observatione explicari potuit.

CAPUT SECUNDUM.

§. XVI. **H**orticultura non est nisi naturæ imitatrix in vegetabilibus producendis. Huic igitur negotio aptissimus est, qui optime perspexit naturam vegetabilium, modumque, quo sponte procreentur, educuntur & maturescant, intelligit. Vegetabilia in genere contemplantes, observamus eorundem diversa esse loca natalia: nam in calidis alia, alia in frigidis progignuntur terris, & utrobique omnia juxta se invicem non crescunt, sed unumquodque aptissimum sibi deligit situm. Differunt igitur plantæ ratione COELI & SOLI. Itaque, quo feliciter quis vegetabilia colat, ante omnia scire debet,

bet, quid intelligatur per COELUM & SOLUM, cum versis eorum divisionibus, secundum observationes a Botanicis circa solum herbarum collectas. Pleque, qui recentiori ætate herbas accuratissime deripserunt in Floris suis, Locum præsertim & Solem, ubi reperiuntur, determinarunt. Præcipue item hoc observatum invenio a N. D. Præfide in orto Cliffortiano, Upsaliensi, & quæ instar omnium sunt, in Speciebus Plantarum. Itaque, quam rimum paulisper progressus es, & quam culturæ rationem postulet quævis planta, pervidisti, firmam experire thesin, quæ hic adsumitur, *Vegetabilia* scilicet, *quæ sub eodem COELO & in eodem SOLO reperiuntur, eadem ratione coli posse.*

§. XVII. *COELUM* dispescitur in plagas, quæ climata dici solent, ratione plantarum sequentia (18 — 25).

§. XVIII. *INDICUM* inter tropicos Asiæ, Americæ & Africæ est. Nulla sub hoc climate hiems est, neque tantum unquam hic frigoris dominatur, ut aquam congelari contingat, vel halitus oris in vapores oculis manifestos condensari videatur; Hic plantæ sub gr. 28 — 32 caloris, bis plerumque quotannis florent, & compluribus in locis interdum dimidio anno pluit; in hortis nostris videmus plantas hujus climatis vere & autumno magis vegetas, media autem ætate & hieme languescere & quasi ferari, licet folia non dimittant.

§. XIX. *ÆGYPTIACUM*, quod a proxime superiori ipsa discriminavit natura, cum æstu vehementissimo squaleat, adeo ut ova Struthionum in arena deposita excludi possint, & homines sub meridiem humum retorridam pedibus attingere nullo modo sustineant. Hanc plagam nulla per annum dimidium pluvia humectat, idcirco pleræque hic arbores radices bulbosæ nactæ sunt, quo diutius sine aqua vivere possint.

§. XX. *AUSTRALE* ab Æthiopia usque a Caput Bonæ Spei sese extendit, atque læta æstat gaudet, quando nos dira hiems vexat. Plantæ hujus climatis, dum apud nos coluntur, non facile consueto florescendi tempore recedunt; Flores enim circa solstitium hybernum plerumque emittunt. Ceterum nec hiemes nostras, nec æstates Indica ferunt, sed aëre admodum temperato, inter gradum scilicet caloris 12:mum ad gradum 18:vum, delectantur. Americæ australis plantæ, *Peruviana* & *Brasilienses*, cum plantis *Capitis Bonæ Spei* simul plerumque haberi atque educari possunt.

§. XXI. *MEDITERRANEUM* continet vegetabilia Europæ meridionalis: *Hungariæ*, *Gallia Narbonensis*, *Hispaniæ*, *Lusitaniæ*, *Italiæ*, *Archipelagi*, *Mediæ*, *Armeniæ*. Buxbaumius Cent. 2. p. 25. observavit, *Mediæ* deserta easdem ac *Hispaniæ* deserta; *Armeniam* easdem ac *Georgiam* & *Italiam* alere plantas, immo etiam *Byzantium* proferre plerasque plantas *Monspelienses* & *Pannonicas*.

§. XXII. *BOREALE* continet Europam Septentrionalem a Lapponia ad Lutetias Parisiorum, ut *Sueciam*, *Russiam*, *Poloniam*, *Borussiam*, *Germaniam*, *Helvetiam*, *Daniam*, *Belgium*, *Angliam*, *Flandriam* &c. quarum plerumque Plantæ in nostris hortis absque cura bene valent, inter gradum 30 caloris & 30 frigoris.

§. XXIII. *ORIENTALE* complectitur Asiam Septentrionalem: *Sibiriam*, *Tatariam*, &, qua partem, *Syriam*, plantasque profert majori ex parte Vernales.

§. XXIV. *OCCIDENTALE* comprehendit Americam Septentrionalem, *Canadam*, *Philadelphiam*, *Virginiam*, *Carolinam*, *Japoniam*, quarum herbæ in nostris hortis mensibus Octobri & Novembri florere inci-

incipiunt, &, cum ferotinae & autumnales sint, vix apud nos fructum ferunt.

§. XXV. *ALPINUM* comprehendit Alpes omnes totius orbis, nive per æstatem passim tectas, in quibus hyemem longissimam æstas brevissima absque vere & autumno excipit, in quibus plantæ brevi enascuntur, florent, fructumque maturant, infixæ terræ duriori, apricæ, & grossiori humo adpersæ.

§. XXVI. *SOLUM* stationes plantarum complectitur, in *Dissertatione de Stationibus Plantarum* nuper expositas. Duo autem hic observanda, *TERRA* nempe & *Locus*.

§. XXVII. *TERRÆ* sunt *Arena*, *Argilla*, *Humus*, *Creta*, ad *Ocbram* enim in Horticultura non attenditur, cum vix ullam plantam proferat. Terrarum vero enumeratarum variæ sunt mixturæ. Quam sollicitè herba quælibet propriam requirat terram, vidimus proxime præterlapsò anno in Horto Academico; *Cardamine* enim *Lunaria*, *Spec. plant. 656. N. 15.* in urna plantata, nulla ratione, omni licet adhibita cura, adigi potuit, ut vigeret; sed simul ac a *N. D. Præside Argilla nilotica, Mus. Tess. pag. 100. N. 5.* in pulverem redacta, urnæ inspergebatur & aqua statim irrigabatur, intra paucos dies, novam adeptam vitam, floruit fructumque tulit.

§. XXVIII. *ARENÆ* multæ sunt species; hic vero maxime respicimus ad a) *Arenam mobilem, Syst. Nat. p. 208. N. 2. 3. 4.*, in qua certæ aluntur plantæ, ut *Spartium scoparium*, *Elymus arenarius*, *Carex arenaria*, *Dianthus arenarius*, *Gnaphalium arenarium*, quæ sine hac arena vix proficiunt.

β) *Arena farinacea, Syst. Nat. pag. 208. N. 1.* paucas nutrit plantas, quæ non etiam alia in terra crescunt, ut inprimis *Iberis nudicaulis*, *Anemone vernalis*; hanc ergo arenam sicco pede prætereo.

γ) *Arena heterogenea* seu Sabulum, *Syfl. Nat.* p. 208. N. 7. ab aliis arenis, qua effectum, differt. Ubi enim cum alia terra miscetur, eam compingit atque duriozem reddit, in qua variæ vigent plantæ terram molliorem spernentes, ut *Verbascum Thapsus*, *Anemone Pulsatilla*, *Arabis thaliana*, *Gnaphalium dioicum*, *Cistus Helianthemum*, *Thymus Serpyllum*.

§. XXIX. *ARGILLA* suas sæpe habet herbas in alia terra vix crescentes, inter quas sunt: *Potentilla reptans*, *Thlaspi arvense*, *Tussilago Farfara*, *Anthyllis Vulneraria*, *Cichorium Intybus*, *Salvia glutinosa*. Argillæ duæ sunt species maxime notabiles: nimirum *Argilla cærulescens*, quæ quamdiu humet, tenax est, sicca vero dura evadit; & *Argilla calcarea*, quæ humida tota dissolvitur, siccata vero friabilis est, & fatiscit. Hæc, utpote Creta vel Calce mixta, acescentiam a quavis terra arcet.

§. XXX. *CRETA* inter terras maxime sicca, continet herbas aliquot alibi vix conspiciendas, ut *Hedysarum Onobrychin*, *Hippocrepin comosam*, *Reseda luteam*, *Trifolium scabrum*.

§. XXXI. *HUMUS* communissimum plantarum est pabulum, quæ, dum admodum subtilis est, pleraque vegetabilia nutrit. Stercoratio igitur ope hujus terræ peragitur, cum fimus resolvatur in humum subtilissimam, quæ tot nutrit ac saginat herbas.

§. XXXII. *LOCUS*, qui pars est SOLI, aërem & aquam respicit, plantasque in *Aquaticas* (33 — 39), *Umbrosas* (40), *Campestres* (41 — 45), *Montanas* (46), & *Parajiticas* (47) dispescit.

§. XXXIII. *MARINÆ*, quæ crescunt in aqua salsa, & sine radiculis; hæc ut plurimum per poros sub aqua nutriuntur, nec punctum congelationis ferunt, uti *Fuci*, *Vivæ*.

§. XXXIV.

§. XXXIV. *MARITIMÆ* in litoribus maris proveniunt, ubi multis expositæ sunt ventis: Harum quidem radices aquam non moleste ferunt, ast, possunt tamen hac copiofiore, sine detrimento, carere, cum sæpe in ipsa arena mobili observentur. Salsa ipsis aqua est optima, quam aliæ fere respuunt.

§. XXXV. *LACUSTRES* perpetuo radicem sub aqua condere volunt, nec facile punctum congelationis tolerant. Aquam etiam altius exsurgentem poscunt.

§. XXXVI. *PALUSTRES* in humida quidem, sed molli tamen & grossiori terra habitant.

§. XXXVII. *INUNDATE* radices suas aqua per hiemem tegi gestiunt, sed quæ æstiva evaporatione evanescat.

§. XXXVIII. *ULIGINOSÆ* acidam & sterilem poscunt terram sine humo subtili.

§. XXXIX. *CÆSPITOSÆ* terram requirunt acidam dictam, levi musco tectam, ex radiculis contextam, atque hæ verno tempore tarde renascuntur. Plantæ in hac humo nascentes, verno tempore probe Muscis obtegendæ, ne gelu nocturnum earum radices extrahat, ideoque nec radices facile ante solstitium aëri exponendæ.

§. XL. *UMBROSÆ* terram levem in tranquillo sub umbra arborum incolunt, camposque apertos fugiunt, & primo vere florescunt.

§. XLI. *CAMPESTRES* sunt variæ, quæ silvarum umbram non sustinent, sed libera & aperta aura libenter vescuntur, ut (42. 43. 44. 45.)

§. XLII. *ARVENSES* optime inter segetes in terra pingui & sulcata crescunt.

§. XLIII. *CULTÆ* pinguis simam terram & maxime friabilem postulant.

§. XLIV.

§. XLIV. *RUDERALES* crescunt ad villas parietes & agros, ubi pecudes stercorem terram quam tamen desiderant duram densamque.

§. XLV. *PRATENSES* diligunt prata & quidem herbas confertim crescentes, rore humectar optant.

§. XLVI. *MONTANÆ* elevatum, aridum & firmum poscunt solum.

α) *Glabretosæ*, quæ in clivis crescunt durioribus.

β) *Collinæ*, quæ ad latera collium vigent, ubi pluvia minime stagnat.

γ) *Rupestres*, in rimis montium, radicibus ætate compressis, habitant, ne acidum admittant; aqua hæ pariori contentæ sunt.

§. XLVII. *PARASITICÆ* non in terra, sed in aliis arboribus & plantis sedem eligunt, atque ab his alimenta hauriunt.

CAPUT TERTIUM.

§. XLVIII. **N**atalia Plantarum, quæ descriptimus, Hortulano scitu sunt necessaria, ut in Horto eadem imitari possit, nam ceteroquin finem sibi præfixum feliciter obtinere nequit. Hortum igitur ita instruat, ut omnia hæc requisita præstare valeat.

§. XLIX. Itaque pro parando horto eligendus est locus versus septentrionem elevatus, & si fieri possit, montosus, soli meridiano expositus, ad paludem, lacum, flumen, vel saltem cisternam, declivis. Latus cingi debet porticibus ex proceris atque patulis arboribus, quæ tonsione reddantur densiores, ut sub illis umbram habeant plantæ umbrosæ sufficientem. Intra eas serie continua plantari debent

bent frutices, instar sepi, quarum latera concinne tondenda sunt, ut dententur ramuli, superne vero in varias formas opere topiario fingendæ, quo ornamentum scilicet & decorem Horto concilient. Sed insuper hi frutices præstant, ventorum arcendo vehementiam, ut herbæ non quassentur nimis. In medio autem Horti campus debet esse apertus, plantis campestribus aptus.

§. L. Horto sic instructo plantisque Borealibus, Orientalibus, Occidentalibus & Mediterraneis accommodato, arte obtinendum est id, quod natura sponte non porrigit. Necessaria igitur conquirantur subsidia, sine quibus herbæ quædam in climate communi non vigent.

§. LI. *Fimus* in acervum congerendus est, ut per annos aliquot ibi putrescat, sic enim plantis multa stercoreatione egentibus, alimentum efficitur delicatissimum, inprimis vero herbis parvulis, quæ e semine producuntur.

§. LII. *ARENA MOBILIS* terræ nimis tenaci admiscenda, ut consistentiam aliqualem habeat, sine tenacitate tamen. (28. 6)

§. LIII. *SABULUM* sistendum vegetabilibus, quæ firmum amant solum, & per hiemem servabuntur, nam sine hoc facile putrescunt. (28. 7)

§. LIV. *ARGILLA*, si aliquantulum humi ei admixtum fuerit, humores diutius retinet, ne aqua tam cito dissipetur. (29.)

§. LV. *CRETA*, si copia ejus sufficiens haberi potest, vel saltem Argilla calcarea, adhiberi debet ad illas plantas, quæ ne minimum quidem acidi ferre possunt. (30.)

§. LVI. *HUMUS* e trabibus putrefactis, maxime e Quercu, Salice & Fago, utilis est Hortulano, siqui-

liquidem bulbos plantare visum fuerit. Hos enim arenæ infertos ejusmodi terra tegere conducit.

§. LVII. *AQUA* ad rigandum quærenda, quæ sit salubris, quamobrem adhibenda, quæ viva dicitur. *Fontana* enim plerisque plantis nimis est frigida. *Putealis* durior. *Aqua stagnans* putredine terram inficit, quam, præter palustres & uliginosas. aliæ herbæ non ferunt. Si vero plantæ in urnis, hyberno tempore, irrigentur aqua putrida fœtidaque, e piscinis stagnantibus desumpta, terra induit crustam muscosam cum destructione plantarum. Ex lacubus vero & fluviis desumitur optima.

§. LVIII. *SAL* plantis maritimis (34.) aptum, sine quo marcescunt.

Pro plantis marinis (33.) Amstelædamenses trabes, ad modum linternium, excavant, quibus aqua bene salsa impletis plantas commissas alere student, sed frustrato sæpius cum successu.

§. LIX. Plantis autem Calidis *HYBERNACULA* assignanda sunt, quæ æstivo tempore calorem augeant, radiis solaribus per fenestras declinatas congregatis, hieme vero frigus arceant fornacibus, defectum caloris solaris compensantibus. Hæc autem plantarum Hybernacula in tria saltem conclavia dividi debent, in *Caldarium* scilicet, *Tepidarium* & *Frigidarium*.

§. LX. *CALDARIUM* contineat plantas *Indicas* (18) & *Ægyptiacas* (19); hujus calor nunquam eum gradum caloris superet, quo aves ova sua excludunt, nec infra decimum quartum aut quintum gradum caloris descendat, adeo ut halitus cerni possit. Sic autem moderandus est calor, ut tepescat tantum hyberno tempore, & quando tempestas est nubila, ne vegetabilia turiones emittant; Jove autem sereno augeatur calor.

§. LXI.

§. LXI. *TEPIDARIUM* hyeme nec infra tertium gradum caloris refrigeretur, nec supra 12:imum caloris incalescat, ne herbæ nimis crescant. Æstate vero fenestræ aperiuntur, aut plantæ exponantur & ante parietes collocentur, ut calore solari satis fruantur. Hoc conservat plantas *Succulentas & Australes*. (20)

§. LXII. *FRIGIDARIUM*, in quo non finem est, ut hyeme frigus infra punctum congelationis increfcat, nec supra 6:tum gradum calor, ne vegetabilia sine motione aëris, unde teneræ & debiles evaderent, augmentum capiant. Hybernaculum hoc servat *Hesperides* (5) & plantas *Mediterraneas* (21), quæ hyemes nostras sub dio non ferent.

Præter hæc *Vaporaria* institui debent, in quibus finus equinus, vel si mavis, Cortices Coriariorum compinguntur; parum refert utrumvis eligatur, modo materia sit ad calorem concipiendum idonea. In his vaporariis, tamquam in ventre equino, collocantur tenellæ plantæ vel semina plantarum *Indicarum*, quæ multum caloris poscunt, in urnis quælibet suis; est vero horum superficies Arena bene undique operienda, ne calor dissipetur; ipsum autem vaporarium fenestris tegendum. Hic amœnissimo spectaculo semina, velut ova sub gallina, excluduntur, & parvulæ plantæ, sicut pulli sub alis maternis, refocillantur. Cavendum hic, ne æstus calorem Gallinæ incubantis superet, nec sol meridianus plantas tenellas exurat. Priori in casu urna est loco elevanda & fenestræ paululum aperiendæ, in posteriori autem fenestræ velo vel stragulo circa meridiem, quando æstus accenditur, obducendæ.

§. LXIII. *Sub Dio* persistant plantæ *Boreales* (22) & *Orientalis* (23), quæ absque cura humana ferunt clima, nec non *Occidentales* (24), *Alpinæ* (25) & partim *Mediterraneæ*, quarum tamen radices obtegen-

tegendæ, ne vehementius gelu eas adurat. Monspeliensi in Horto fovea est, quam minus apte Labyrinthum dicunt, 40 circiter pedes profunda, spatiosa & sicca, in quam scalis terrenis juxta quadratam foveam descendunt, in cujus fundo est cisterna; in hac asservantur plantæ frigidæ, alpinæ, Fœlices, teste Cl. Sauvagesio.

§. LXIV. *Mediterranearum* (21) & *Occidentalium* (24) plantarum, quæ hyemis nostræ sævitiam non facile tolerant, radices hyberno tempore muscos frondibus Abietis, vel quod melius est, fossis quarumlibet arborum deciduis tegantur, ne bruma illis noceat. Hæ apud nos rarius ad frugem perveniunt, cum æstas duobus mensibus brevior in nostris regionibus, illis non sufficiat.

§. LXV. *Alpinæ* (25) Plantæ, quando ver ingruit, tegantur nive copiosa & frondibus pini superimpositis, ut nix quam diutissime super illis retineatur, saltem donec, vernali tempore, præterierint omnes noctes gelidæ.

Ubi semina germinarunt, & herbæ longitudinem digiti attigerunt, *transplantari* debent, ut alimentum sufficiens habeant atque spatium, in quo libenter crescant.

§. LXVI. Plantæ *Succulentæ* Montanæ & Ruppertres sunt, ubi terra siccissima est, cum ibi aqua retineri non possit. Plantari igitur debent in urnis minoribus & parce admodum rigari, aqua enim nimia adfusa putrescunt & moriuntur, licet pluviam optime ferant. Idcirco virent hæ, per totum sæpe annum, abscissæ, vel sub tecto suspensæ.

§. LXVII. Curandum quoque, ut plantæ diætam servant accuratam. Plantæ, quibus parum datur alimenti, parvæ fiunt & macilentæ, sed illarum, quæ nimium accipiunt, folia quidem luxuriant, florent vero parcius, fructumque raro maturant.

§. LXVIII

§. LXVIII. Plantæ, quarum radices vel late se extendunt, vel etiam multum serpunt, florent parcius, si terram sufficientem & commodam inveniant, si vero angustiis premanur, citius fructum producunt, uti *Vinca*.

§. LXIX. Vegetabilia in urna nimis angusta pusilla fiunt, nec naturalem servant faciem & structuram.

Consumta in urnis per radices subtilissima humo plantæ vix crescunt, nisi in aliam terram fuerint transplantatæ.

§. LXX. Quando sudat extus urna, & mucorem contrahit, indicium est terræ acescentis, morbumque plantæ imminere, quæ tamen, si mature translata fuerit in terram salubrem, ab imminente fato eripitur.

§. LXXI. Urnæ rigari debent secundum naturam plantarum, quæ vel magis vel minus sitiunt. Nam a nimia humectatione acidum, a defectu vero marasmus existit. Quod, si quis urnam averfo digito pulsat, statim patescit, utrum aqua indigeat, clangor enim sitim prodit, potæ vero silent.

§. LXXII. Fundus urnæ perforatus sit, ne aqua ibi collecta stagnet & corrumpatur, nisi plantam contineat inundatam & cæspitosam (37).

§. LXXII. Inter rigandum aqua prope ad caulem plantæ, ceu ad ipsum vitæ primordium, adfundi non debet, sed circumcirca, ita tamen, ut terra etiam cauli proxima humectetur, quod in majoribus vasis terebra experiri licet; plantæ verò minime perfundantur imbre artificiali, ne humus a radicibus abluatur. Aqua pluvialis pro irrigatione omnium est præstantissima.

§. LXXIV. Commutatio aëris & lux diurna tam necessaria vegetabilibus sunt, quam ipsium alimen-

mentum. Si enim plantæ loco angusto & clauso servantur; altiores quidem, at imbecillæ & gracilæ fiunt, sed in aëre libero, soli & ventis expositæ virent, firmantur, & dilatantur, quamvis humiliores existant. Quæ in *umbra* invitæ collocantur, pallidiores fiunt, quemadmodum videre licet in iis quæ in cellis & hypogeis servantur: harum enim folia albescunt, insipida evadunt, inodora & tenera. Hinc olera, ut *Cichorium*, *Leontodon*, *Cynara* hura obruuntur, & *Asparagorum* radices profundius emerguntur, ut longiores emittant turiones eosque albos & molles.

§. LXXV. Si plantæ hyeme, in calore diutino, sine usura folis & aëris servantur, uti quando valvæ hybernaculi ob nivem diu cadentem oclusæ sunt, folia dimittunt. Omnes enim plantæ foliis ornatae poscunt saltem lucem irruentem, undè interiores in hybernaculo recessus pleræque aspernantur, exceptis illis, quæ succulentæ sunt, & foliis destituntur, quæ radiis etjam luminis oblique incidentibus quadantenus contentæ sunt.

§. LXXVI. Plantæ nimio frigori expositæ contrahunt foliorum extrema & ad caulem deflectunt; sic *Ocymi fruticosi* folia in solo frigidiori redduntur convexa, margine angustiore, & reflexa ad caulem. *Euphorbia Lathyris*, & *Asclepias curassavæ* hyeme & autumnò deflectunt folia ad caulem & eam quasi operiunt. Illarum contra, quæ calore nimio laborant, folia evadunt molliora & remissa vel languida.

§. LXXVII. Plantæ ædibus inclusæ, adcoque atmosphæræ mutatione & ventorum adflatu destitutæ, languescunt, phthiriasi laborant, hoc est ab Aphidibus sive Coccis adfliguntur, & marcent pernitus. Sed remedio ipsis est apricatio, si æstate aëri, soli, flatibus, pluviis & refrigerio exponantur.

INSECTA Hybernaculis pessima sunt: *Onisci*, qui tenellas plantas rodunt. *Aphides*, quæ tenellos ramulos foliaque tegunt & exhauriunt; *Cocci*, qui cortici & foliis arborum infixi emaciant. *Acari Sirmes*, qui corcula plantarum dehiscensibus feminibus rodunt; sed pessimum omnium *Acari telarii*, qui ramulos foliaque filis suis irretiunt & suffocant.

§. LXXVIII. Plantæ, aut flore pleno, aut foliis crispis luxuriantes terram requirunt subactam, & sedem a ventorum violentia remotam.

§. LXXIX. Semina hyberno & æstivo tempore tamquam ova servari debent, ne vel gelu corumpantur, vel calore exsiccentur & ranceſcant.

§. LXXX. Serantur redeunte sole, cum terra turgēt & ad procreationem est aptissima, idque ante initium mensis Maji; femina terræ mandata cooperiantur humo teneriori ad eminentiam pollicis, duriora vero femina antea aqua macerentur per aliquot dies, vel etiam autumnō terræ committantur. Ubi femina germinarunt, studiose videndum, ne inter has infelix lolium & steriles dominantur avenæ, quæ teneras & imbecillas cito suffocarent.

§. LXXXI. Aëris quævis injuriæ prudenter cavendæ sunt; hinc delicatiores campana vitrea, umbrosæ olla undique dissecta incarcerandæ sunt.

§. LXXXII. *HORTULANUS* hoc sibi datum putet negotii.

1. Ut terram *fodiendo, pastinando, stercorando*, recipienda femina satis præparet,

2. Semina justo tempore & in solo quævis suo & loco convenienti spargat; iterumque autumnō nova legat, dum gelu primum ea adurere incipit.

3. Plantas runcabit, ne spotanæ fativas suffocent.

4. Depangat plantas in selecta humo, arena pura mixta, nec eas statim rigabit, sed in umbra servabit usque dum adfuescant aëri, easque fulciat palo a radice remoto.

5. Vegetabilia *submersione*, *ablactatione*, *delibratione*, *insitione*, *circumpositione*, *separatione*, propaget.

6. *Adminiculis* herbas scandentes erigat, debiles fulciat, luxuriantes putet.

7. *Irriget* justo tempore, non circa vesperam, ubi gelidæ metuuntur noctes; nec statim post plantationem, aut media die.

Circa 16. Augusti ad ejusdem finem, ne noctes *ferreæ* dictæ gelu adurant plantas teneriores, sub dio nascentes, antequam semina maturuerint, sedulo prospiciat, & cessante vento tegat.

8. *Vaporaria* nova instruat, quæ calorem supeditent veteribus jam frigescentibus.

9. *Fenestris* meridie apertis calorem dissipari sinat, qui intensus læderet plantas; claudat vero eadem vesperi, ne frigus itidem obsit. In clauso hybernaculo promovebit fecundationem, sub clausis fenestris, in plantis declinis, adspargendo pistillis pollen, ut in *Momordicis*, *Passifloris*, *Jatrophis*.

10. Hortum etjam ornare sciat arcis pulcre ordinatis atque in agellos æquatos divisis, Buxoque marginatis, nec non densis sepibus varia arte topiaria circumtonsis. Vias quoque latiores, planas & arena contactas paret, & ambulacra instructa servet æqualia & pura. Autumno semina, ubi maturuerunt, colligat, antequam frigore adurantur.

§. LXXXIII. INSTRUMENTA maxime necessaria sunt: *Campana solaris* (Glasklocka), *Carrus* (Sottkärra), *Crates arundinaceæ* (Mattor), *Culter* (Knif), *Forfex* (Sax), *Guturnium* (Wätukanna), *Harpax* (Apelplåtkare), *Ligo* (Spade), *Olla umbratilis* (Skyggkläcka), *Rastrum* (Räffa), *Rutum* (Rakta), *Sarculum* (Hacka), *Scala* (Stega), *Tribulus* (Fotangel), *Tridens* (Grep), *Trulla* (Keller), *Vetis* (Järnstör), *Vebiculum* (Bär), &c.

LXI.

CHINENSIA
LAGERSTROEMIANA

PRÆSIDE

D. D. CAR. LINNÆO

proposita

▲

JOHANN. LAUR. ODHELIO

W - Gotho.

Upsalæ 1754. Decembr. 23.

§. I.

SCIENTIÆ pro ratione seculorum & temporum volvuntur & mutantur, ita ut una ætate hæc, alia autem ætate alia scientia hominibus magis arrideat. Multorum opera ad id fastigium ascendunt scientiæ, ut ex onere tandem suo sæpenu-mero vacillent. Cognitio NATURÆ, quæ hominibus præscribit, quicquid ipsorum in hac vita necessitatibus inserviat, earum ex numero scientiarum est, quæ novissimis hisce temporibus insignia cepit incrementa. Quæ hujus pars est ZOOLOGIA, quæque antehac omnium minime exulta fuit, præfenti seculo, & maxime intra viginti annorum spatium, caput attollere cœpit, ut summo in pretio

ha

habita sit. Id ipsum opera *Arteſii*, *Reaumurii*, *Cateſæii*, *Wilkes*, *Ræſelii*, *Edwardſii*, *Friſchii*, abunde teſtatum cunt. Præcipue vero minimorum animalculorum indoles & natura, quando cum iisdem uſque ad plantas in *Polypis*, & ad lapides in *Coralliis* itum fuerit, in cenſum venere. Hinc univerſis & honore & ingenio claris, in deliciis eſſe cœperunt rerum naturalium MUSEA, idque non immerito, quum iſthæc omnium evidentiffime ſtupenda miracula Omnipotentis hominibus ante oculos ponat.

Hanc ſcientiam Noſtrates non minus, ac alia nationes, feliciter colunt, imprimis cum nuperrime ipſa Ræ Majestas, ipſi Auctoritatem conciliaverit; Scilicet REX noſter Potentiſſimus in arce Ulrichsdahl, maximum, quod orbis unquam viderit, Muſeum inſtruendum curavit varii generis *Quadrupedibus*, *Avibus*, *Ampbibiis*, *Piſcibus*; Aſt REGINA noſtra clementiſſima, tantum in arce Drottningholm adparatum inſtituit *Inſectorum*, *Conchyliorum*, *Coralliorum*, *Cryſtallorumque*, ut facile dubites, an quid ultra cogitari poſſit. Ne plures memorem, qui ſinguli in id incumbunt, ut quam plurima quiſque creatoris miracula præmere queant. Regis Regniq; Senator, Illuſtriſſimus Comes C. G. TESSIN, eam inſtituit *Conchyliorum*, *Lapidumque* collectionem, quacum certe pauciſſimæ comparari poſſint; cujus *Muſeum Teſſinianum* præterito anno typis mandatum, præſtantiſſimos certe lapides inſinuat. Cubicularius Regius D:n. DE GEER in Leufftadio ſuo tantum cogit numerum, tum animalium exoticorum, tum Inſectorum, indigenorum præprimis, ut nemo in his ipſi palmam præripiat; ut præteream ſibi dudum in poſſeſſionem ceſſiſſe & *Icones Avium Rudbeckii filii*, & prelo olim deſtinatos *Campas Elyſos Rudbeckii Patris*.

MUSEUM ACADEMIÆ nostræ Upsaliensis, a N. D. Præsede adornatum, non infimum locum meretur, accedentibus *Museo Principis, Amphibii Gyllenborgianis, Surinamensibus Grillianis, Chinesibus Lagerstrœmianis*, alios ut fileam, qui huic collectioni cumulum addidere. Priora ista oculis eruditi orbis ab aliis dudum subjecta sunt, at meum propositum circa considerationem CHINENSIVM LAGERSTROEMIANORVM, in præsentì verfabitur; mihi sufficiet, si eam Benevoli Lectoris attentionem circa hæc mea experiri mihi licebit, quam illi, qui cætera ante me ediderunt, sibi gratulati sunt.

§. II.

D: nus MAGNUS LAGERSTROEM, *Collegii Commerciorum Consiliarius, Director Societatis mercatorie Indiæ orientalis, Reg. Acad. Scient. Stockholmi. Membrum, & R:æ Societatis Scient. Ups. Socius*, qui primis inde ab annis solida in omni eruditionis genere jecit fundamenta, acerrimo insuper ingenio præditus, omnia sua publicæ utilitati destinavit, quod aliis commemorandum relinquo, qui egregii Viri merita vivis coloribus delineare suscipiunt; mihi sufficiat, in memoriã revocare optimi Viri merita in nostram Academiam, nostramque Scientiam.

Antequam nostrates non ita pridem manum Rebus ad scientiam naturalem spectantibus admovere incœperunt, debuimus quæcumque nova in hisce sacris detegerentur, ab exteris nationibus, commerciis per Indias fervantibus, mutuari, uti inprimis ab actis Gallorum, Anglorum, aliorumque; instituta autem *Societate Indiæ Orientalis* apud *Gothoburgenses*, ne otiosi in his diutius persisteremus spectatores, animum subiit desiderium experiundi, qua ratione nostrates etiam aliquid ad scientiam conferre possent; Regiæ itaque Cancellariæ simulque Regiæ

giæ tunc temporis Scientiarum Academiæ Præses, Excellentissimus Comes D: nus *C. G. Tessin*, qui scientias elegantiores apud nos omni semper favore promovere nunquam intermisit, cum societate Indica convenit, ut quotannis cum navibus liceret mittere juvenem, Naturæ sacris initiatum, In Indias, societatis hujus impensis; quod quamvis ab initio insuetum, facile tamen evenit, opera & favore Amplissimi nostri Lagerstræmii, qui nunquam societatis indicæ negotiis defuit, & non modo summo favore amplexus est ejusmodi naturæ curiosos, sed & in mandatis dedit Navium Gubernatoribus, ut his interservirent quacumque liceret ratione, ut finem obtinerent propositum; immo quod magis est, jussit societati subjectos socios, suis propriis impensis emere quæcumque in China occurrerent singularia & portentosa, ad locupletandam scientiam præstantissimam. Ipsi itaque imprimis debemus, quæ *Ternstræmius*, *Torenus*, *Bradius*, & instar omnium *Osbeckius*, observarunt & ex Indiis conquiverunt in Re naturali. Quæcumque obtinuit, ipse publico consecravit, partim ea mittendo ad museum Academicum, partim ad N. D. Præsidentem, ad Acad. Reg. scientiarum, immo etiam ad ipsius Regis nostri serenissimi museum.

Quum autem omnia ea recensere, quæ in augmentum musei Academici generosa manu contulit vir eximius, mihi nimis prolixum sit, acquiescam tantum in consideratione eorum, quæ in unica Arca musei asservantur, inde deprompturus præcipua, ita tamen, ut seponam, non modo quæ antea descripta sunt in Amphibiis Gyllenborgianis, Museo Principis, Surinamensibus Grillianis, & Musei Regii tomo primo, sed & ea omnia, quæ ad prelum parata sunt & destinata pro Tomo 2:do Musei Regis, ut & Museo Serenissimæ Reginae, ne falcem in alienam messem injiciam; reliqua quæ in cæteris arcibus musei asservantur, aliis enumeranda relictaurus.

234 CHINENSIA LAGERSTROEMIANA.

PLANTAS Indicas easque plurimas & rarissimas, quas partim *siccas* dudum speciebus Plantarum inseruit N. D. Præses, partim vivas horto Academico ejusque hybernaculis intulit, quales sunt: *Cocos*, *Phœnix*, *Cycas*, *Saccharum*, *Pentapetes*, *Hibisci varii*, *Sanguis draconis*, *Bambu*, *Arum chinense*, *Cornyza*, *Amaranthi* &c. in nullo horto suecico antea visas, sicco pede transeo.

BOTANICON CHINENSE, lingua & typis chinensibus impressum, constat XXXVI voluminibus in octavo, quorum duo figuras continent, imprimis plantarum, nec non nonnullas animalium & lapidum, in singulis paginis quatuor, iconibus Cubæ simillimis, reliqua vero continent naturam & usum plantarum, quo Bibliothecam N. D. Præsidis auxit Mæcenas artis nostræ; hoc ut lubenter explicarem, vetant characteres & lingua, mihi prorsus ignota.

CORNŪ itidem RHINOCEROTIS, in quo summa artis vestigia Chinensium relucet, insculptis imaginibus *Perficæ*, *Mespili*, *Sagittariæ*, *Nelumbi*, *Pothos*, *Labruscæ*, cum *Iguanis*, tam eximiis, ut vix simile unquam viderim, inter stupenda N. D. Præsidis propria collectanea, ab optimo nostro Mæcenate missum.

CONCHYLIA varia, *Umbilicos Veneris*, *Nautilos* pulcherrime inscriptos, cum aliis plurimis mitto; sed mihi sufficiat in præsentem, adferre ea, quibus scientiam naturalem imprimis locupietari sciam.

PLANTAS itidem MEDICAS omnes, quæ in officinis pharmaceuticis Chinensium asservantur, adferri suis impensis curavit illustris Lagerstrœm. Erant hæ omnes decerptæ a tenellis ramulis nuper germinantibus, & absque fructu floreque exsiccata, quæ numero circiter mille erant diversæ; singulæ pugilli quantitate & mensura. Chinenses, qui imprimis

CHINENSIA LAGERSTROEMIANA. 235

primis simplicibus delectantur medicamentis, in eo certe nostris feliciores, norunt sine Medici auxilio ex officinis suis in quocumque morbo, poscere propriam plantam instar specifici, cujus sæpius solum infusum hauriunt, quod si frustrari eos contigerit, fatum suum expectant. Hoc experimento illustris vir cordatis medicis aperuit, quantum lucri medicinae accederet, si Medicus solida eruditione Machaonia & Botanica instructus, hæc medicamenta sibi redderet familiaria, quibus Res medica, de medicamentis specificis etiamnum incognitis, in ægotantium salutem, tam multa acquireret, quam dolet se carere, si ignota essent omnia ea, quæ beneficio seculi hodie cognita sunt. Hinc medico omni, imprimis vero Regiis Collegiis Medicis commendamus, ut nulli parcant labori nullisque sumptibus, antequam hæc notitia illis evadat familiaris.

Ex his & aliis plurimis observationibus satis superque patet, quid ad augmentum scientiarum videatur deesse: institutis stipendiis publicis & privatis, studiosi exoticas adeundi quotannis Academiis, occasionem habuere, ut sibi familiares redderent scientias varias, eoque eruditi evaderent; quum vero pleræque scientiæ apud nos tam feliciter ac apud externos floreat, in votis esset, ut aliquis fortunæ bonis valens, ejusmodi daret stipendia naturæ curiosis, qui eorum ope adire possent nationes extra Europam degentes, quas dicimus barbaras; unde certe longe majora, in omnibus disciplinis practicis, redundarent Europæis augmenta, quam hic rite explicare liceat; & insimul natio nostra, non minus quam ipse institutor famam, nullo tempore succubituram, attingeret.

CLASSIS I.
 QUADRUPEDA.

1. MANIS (pentadactyla.)
 Descripta & delineata in *actis* Academiæ Regiæ
 Scientiarum *Holmenfis* 1749. *Tab. VI. Fig. III.*

CLASSIS II.
 AVES.

2. PSITTACUS (alexandri) *macrourus viridis*, pe-
 ctore sanguineo, gula nigra.
E Java attulit *P. Osbeck.*
Corpus magnitudine *Turturis*, totum supra, una
 cum Abdomine, nitidissime viride. *Tectrices* ala-
 rum in medio flavescentes.
Rostrum incarnatum. *Gula* nigra.
Pectus & *Collum* subtus rubra.
Remiges virides, latere interiori fuscæ.
Cauda cuneiformis, corpore longe brevior: *Restri-*
cibus supra viridis, subtus flavescentibus.
3. PSITTACUS (Galgulus) *brachyurus viridis*, pe-
 ctore uropygiaque coccineis, vertice cæruleo. *Edw.*
pag. 6. tab. 6.
Corpus magnitudine passeris: Capite, Collo, Dor-
 so, Abdomine, Femoribus, Alis, *Cauda viridibus.*
Rostrum plumbeum, figura ut in congeneribus;
Vertex capitis macula rotunda cyanea notatus.
Pectus ante sternum macula rotunda coccinea sa-
 turatissima ornatum.
Uropygium pennis coccineis, longitudine fere
 caudæ, tectum.
Remiges virides, immaculatæ, lateribus occulta-
 tis magis fuscescentibus.
Cauda brevissima, rotundata, virefscens. ;
Pedes pallidi, figura ut in congeneribus.

CHINENSIA LAGERSTROEMIANA. 237

Mira & singularis admodum proprietas hujus aviculæ, quod dum somnum capit, spendat se pendulum omnino, altero pede, sub ramo, ne aves rapaces nocturnæ hinc facile observent, & sic a natura conservatur.

4. BUCEROS (bicornis) *fronte offea, plana, antice bicorni. Calao Petiv. gaz. 43. t. 28. f. 6. & t. 81. f. m. Willughb. ornith. t. 17. f. 1.*

Rostrum hoc inter maxima omnium est avium, si crassitiem præsertim attendamus, leve tamen admodum, utraque maxilla arcuatum, dorso cultratum ut in congeneribus, colore incarnatum, versus apicem præsertim; mandibulæ antrorsum serratæ; Nares pone rostrum, & non in ipsis mandibulis. Supra caput Calvaria nuda, oblonga, planiuscula, in duos angulos antrorsum prominens, & hocce os mandibulæ superiori tam arcte accretum, ut contiguum unum evadat, postice vero ad occiput valde gibbum, & rotundatum, ubi totum cranium a parte superiori tegit. Rostrum præterea ad basin mandibulæ inferioris nigrum, & sub prominentiis anticis calvariæ atrum. Lingua abest, ut an pennacea nec ne, dijudicare non possum. Tempora capitis, sive regio circa oculos, pennis tecta, nigra est. Ex figura rostri, ferraturis mandibularum & levitate, hanc speciem generis Ramphasti proximam judico, quanquam lingua mihi deficiat. Petiver, unum anticum & duos posticos in suo pingit digitos.

5. MEROPS (viridis) *dorso ferrugineo, pectore alisque viridibus. Hanc avem e Java attulit P. Osbeck. Rostrum nigrum, crassiusculum, cultratum, parum arcuatum.*

Ferruginea sunt Caput supra, Dorsum inter humeros & Alæ subtus.

Viridia

238 CHINENSIA LAGERSTROEMIANA.

Viridia sunt Pectus & Alæ supra.

Cerulea sunt Gula, Uropygium & Cauda supra.

Abdomen pallide virefcens.

Remiges supra virides, margine anteriori & subtu ferrugineæ, apice nigræ; remigum omnium rachi ferruginea, & omnes remiges subtu fusca. *Rectrices* XII, æquales, intermediis duabus longioribus, attenuatis, omnes apice obtusæ, emarginatæ, præter intermedias duas; omnesque supra cærulescentes, margine interiori fuscæ, sed extrema *Rectrix* utroque margine fusca est.

Pedes nigri, tetradaçtyli, digitis tribus primoribus, coadunatis ultra medium absque membrana.

6. LANIUS (jocosus) ano sanguineo, palpebra inferiori purpurea.

Håukai Känn *Chinensibus*.

E *China* attulit *Petrus Osbeck*.

Rostrum nigrum, modice cultratum, maxilla superiore infra apicem utrinque emarginata.

Caput supra nigrum, lateribus & gula album.

Dorsum griseo-fuscum.

Collum subtu cinereum fascia fusca.

Pectus & *Abdomen* subcinerea.

Ani regio sanguinea.

Alæ rotundatæ Remigibus fuscis.

Rectrices subæquales, minus rigidæ, nigricantes; exterior apice interiori alba.

Pedes nigri, tetradaçtyli, postico crassiore.

7. PELECANUS (Aquilus) cauda forcipata, corpore nigro, capite abdomineque albis.

Albitros. *Grew. mus.* t. 6. f. 1.

Man of var, *Sloan. Fam.* 1. p. 30. *Edw. Av.* t. 88.

Magnitudo fere anseris, *Dorsum* fusco ferrugineum.

Alæ ferrugineæ, Remigibus nigris, longissimis, ut inter extremitates alarum VI pedes sint.

Cauda

Cauda forcipata: Rettricibus XXII. nigris.

Caput album; Gula nuda; Pectus & Abdomen alba. Rostrum fuscum, capite longius, edentulum, apice incurvo, superioris maxillæ admodum arcuato & acuto.

Pedes tetradactyli, parvi, digitis omnibus communi junctis membrana.

Avis in insula Ascensionis a P. Osbeck capta, ubi homines accedentes metuere nescit, quod commune est avibus, altum mare & insulas ejus inhabitantibus.

8. PELECANUS (piscator) *rostro ferrato, cauda caniformi.*

• *Anseri bassano affinis fusca avis. Sloane Jam. 2. p. 322. tab. 271. f. 2. Raj. Av. 191. Catesb. Carol. 1. p. 87. t. 87.*

β *Anseri bassano congener cinereo-albus. Sloan. Jam. præf. 31. t. 6. f. 1. Raj. Aves 191.*

Bubbi Chinesibus.

hujus duo adsunt sexus.

MAS (α) totus niger, abdomine canescente.

FEMINA (β) tota albida, remigibus nigris.

Rostrum utrisque gibbum, in femina præcipue sanguineum, margine tenuissime retrorsum ferrato.

Gula nigra.

Corpus magnitudine Anatis majoris.

Pedes sanguinei, magni, tetradactyli, digitis omnibus communi membrana junctis; unguis intermedii margo interior dilatatus & fere pectinatus.

Alæ utriusque sexus subtus albicant.

Rettrices caudæ XIV, interioribus sensim longioribus, in femina etjam parum fuscescentibus.

Quantum ex Peregrinatoribus per Chinam, eorumque diariis, conjicere licet, hæc illa sit avis, quam Chineses domitam in naviculis suis conservant, & ad pisces capiendos quotidie emittunt, quos domino suo adfert, quum eos ob annulum collo imposi-

240 CHINENSIA LAGERSTROEMIANA.

positum deglutire nequeat avis; singulare piscaturæ genus!

9. STERNA (stolida) nigra, fronte albicante, caudæ cuneiformi.

Hirundo marina major, capite albo. *Sloan. Jam* I. t. 6. f. 2.

Catesb. Carol. I. p. 88. t. 88.

Corpus magnitudine Sternæ marinæ, totum fuscum.

Frons a rostro ad verticem capitis cinereo-albicans.

Remiges nigræ.

Rectrices nigræ, quarum laterales paulum breviores.

Rostrum subulatum, parvum, declive, apice compressum, carina vix manifeste gibba; Nares oblongæ, perviæ.

Pedes tetradactyli, digitis tribus membrana palmaris.

10. PROCELLARIA (capensis) albo fuscoque varia.

Edw. t. 90.

Columba capensis vulgo. Pintados Lusitanis.

Est avis gregaria pelagica, ad elevationem 30 graduum australium, inter Caput bonæ spei & novam Hollandiam obvia, ubi naves & puppim sequitur.

Capta a P. Osbeck.

Magnitudo Columbæ.

Caput totum nigrum.

Dorsum & tectrices alarum albicantia, maculis sparsis, fuscis. Subtus tota avis Collo, Pectore & Abdomine alba.

Remiges primores nigræ, latere interiore albæ;

Remiges secundariæ albæ, apicibus nigris.

Cauda integra; Rectricibus XIV, a basi ultra medium albis, & dein apicem versus nigris.

Rostrum atrum, cylindrico-depressum; maxilla superiori apice adunca, inferiori apice compressa, canaliculata, obtusa. Nares supra medium rostri prominentes instar cylindri truncati.

Pedes

CHINENSIA LAGERSTROEMIANA. 241

Pedes tridactyli, palmati: Unguibus nigris; Digtus posticus nullus, sed ejus loco tantum unguis. Rostrum & Pedes, eorumque figura, evidenter docent hanc avem ad genus Procellariæ pertinere.

11. CORVUS (faustus) *griseus subtus ferrugineus, linea alba ad latera capitis, cauda rotundata.*

Whåmmaj Chinenfibus.

E Cbina attulit P. Osbeck.

Magnitudo Turdi vulgaris, supra tota grisea, subtus ferruginea.

Alæ rotundatæ: Remigibus subfuscis, extrorsum griseis, lineolis transversis fuscis vix manifestis.

Cauda rotundata, fuscescens, fasciis transversis, numerosis, obsoletis, saturatius fuscis.

Ab oculis versus occiput lineola alba, e pennis albis pluribus, pulchre notat hanc avem.

Rostrum & Pedes pallidi.

12. EMBERIZA (militaris) *atra, pectore coccineo.*

Mus. Reg. 18. Edw. ornith. p. 83. t. 82.

Magnitudo & statura Turdi aut Sturni.

Corpus atrum, subtus gula & Pectus abdomen usque ruberrima, ut & flexura alarum antica.

Rostrum nigrum, modice convexum, fere ut in Sturno, longius & acutius quam in congeneribus, ut figura rostri propius accedat ad Turdos, quam ad Emberizas. Rostri maxilla superior, basi angulo acuto, capiti inserta, & quasi ad basin curva, fere ut in Loxiis, sed rostrum magis angustum quam in Loxiis nobis cognitis; Nares juxta basin superne testæ quasi squamula convexa. Vibrissæ nullæ.

Remiges nigre, immaculatæ.

Rectrices XII, fere æquales, nigre, immaculatæ, sed duæ intermediæ angustiores & apice fere setacæ.

242 CHINENSIA LAGERSTROEMIANA.

Pedes pallide fusci: unguis posticus reliquis paullo longior & validior; unguis intermedius margine interiori latior; digiti laterales & ungues minores inter se æquales.

Avicula est speciosissima colore atro & coccineo.

13. LOXIA (Cardinalis) rubra, fronte nigra.

Willughb. ornith. 245. t. 44. f. 2.

Coccothraustes capensis ruber, rostro hiante. Pet. gaz. 16. t. 16. f. 7.

Coccothraustes rubra. Catesby carol. I. p. 38. t. 38.

Frisch. aves I. t. 4. f. 1.

Coccothraustes indica cristata. Albin. ornith. I. t. 57.

Magnitudo Loxiæ curvirostræ. Corpus fere totum sanguineum.

Frons, rostrum undique cingens, nigra.

Dorsum fusco-rufescens.

Remiges fusco-rufescentes, margine utroque purpurascens.

Caput, Pectus, Abdomen & Pennæ sub cauda coccinea.

Cauda longa, integra, vel Rectrices laterales paullo breviores, omnes fusco-purpurascens.

Rostrum incarnatum, crassissimum, gibbum, fronte calva; Nares ad basin rostri patulæ; Vibrissæ incumbentes, nigræ, ad basin rostri.

Caput non cristatum, licet pennæ tectrices versus occiput longiores sint, quas avis terrefacta erigit cristæ instar.

14. LOXIA (Dominicana) nigra, capite gulaque coccineis, pectore abdomineque albis. Guirairiba. *Marcgr. bras. 211. Edw. av. t. 127.*

Magnitudo Fringillæ. Corpus maximam partem nigrum, uti Dorsum, Alæ cum remigibus, & Cauda cum rectricibus.

Caput supra & subtus coccineum.

Fugu-

Jugulum five *Collum* subtus itidem coccineum.

Pectus, *Abdomen*, *Femora*, *Collum* maximam partem alba.

Remiges margine anteriori minutissime & vix manifeste albi.

Restrices æquales, quarum exteriores utrinque IV apice albo & extima margine laterali magis fusco, quam nigro.

Rostrum pallidum, breve & convexum, ut in congeneribus. *Nares* ante basin patulæ, & postice margine gibbo cinctæ; basis rostri in maxilla superiori, sinu obtuso capiti insertum, ut caput ad basin rostri nonnihil calvum evadat.

Pedes pallidi; *Unguis* posticus validior & magis compressus.

15. LOXIA (sanguinirostris) *rostro pedibusque sanguineis, corpore supra griseo, subtus pallido.*

Corpus magnitudine Ligurini.

Rostrum crassum, saturate sanguineum, angulo nudo fronti insertum. *Nares* ad basin rostri semitectæ.

Frons plumis minimis nigris tecta, ut & gula.

Caput, *Collum*, *Dorsum* & *Alæ* supra fusco-grisea.

Pectus & *Abdomen* albido-flavescentia.

Flexura alæ albido-flavescentis.

Remiges fuscæ, margine exteriori vix manifeste flavescente.

Restrices subæquales, margine exteriori minimo flavescente, & interiori vix manifeste albicante.

Pedes pallidius, quam rostrum, incarnati. *Digiti* laterales æquales, posticus crassior.

16. LOXIA (oryzivora) *fusca, temporibus albis.*

Loxia remigibus restricibusque nigris. *Mus. Reg. I.*

p. 18. *Edw. t. 41.*

Corpus magnitudine *Passeris canariensis*, fuscum.

Tempora alba. *Abdomen* & *Femora* grisea.

244 CHINENSIA LAGERSTROEMIANA.

Remiges nigricantes.

Rectrices æquales, nigræ.

Rostrum crassissimum, angulo recto frontem capitis intrans, incarnatum. Nares ad basin rostri, a postica ejus parte, antice ruga rostrum exarantes.

Pedes pallidi: unguis compressi.

Pennæ rectrices inferiores Caudæ albicantes.

Fertur hæc avis mire destruere agros oryza confitos, in Java & ad Caput Bonæ spei.

17. LOXIA (flavicans) *flava, dorso virescente, capite fulvo.*

Corpus magnitudine passeris canariensis.

Caput, Collum, Pectus, Abdomen, Femora, Urrhopygium colore sulphureo sive flavo.

Caput supra pallide fulvum.

Luteo-virescentia sunt dorsum, alæ & cauda; alarumque flexura anterior margine & subtus flavissima.

Remiges fuscæ, margine externo & interno sulphureo.

Rectrices fuscæ utroque margine flavescentes.

Rostrum brevissimum, convexum & crassum, maxilla superiori sinu caput intrante.

Pedes pallidi, Ungue posteriori validiori.

18. LOXIA (cyanea) *viridi-cærulea, remigibus rectricibusque nigris.*

Edw. av. t. 125.

Magnitudo Pyrrhulæ, vel fere Curvirostræ.

Corpus Capite, Dorso, Collo, Pectore, Abdomine tectum plumis fuscis, apice viridi-cæruleis, ita ut fuscus color ubique occultetur a pennis incumbentibus; color autem cæruleus quasi viridi intime mixtus, ita ut, præsertim in capite, difficile sit determinare, utrum prævalcat color viridis aut cæruleus.

Regio

Regio inter rostrum & oculos nigra.

Rostrum breve, plumbeum, crassum, fronti angulo nudo insertum. *Nares* nudæ, subrotundæ.

Vibrissæ ad latera rostri pauca.

Pedes pallidi.

Remiges nigræ, immaculatæ.

Rectrices longiusculæ, subæquales, nigræ, immaculatæ.

19. LOXIA (fusca) *remigibus, a tertia ad nonam; basi omnino albis.*

Magnitudo Passeris canariensis, adeoque in suo genere facile minima.

Corpus supra *fuscum* Capite, Collo, Dorso, Alis, Cauda; subtus vero *pallidum*, scilicet Gula, Collo subtus & Pectore cinerascens. *Abdomen* albidum; Ani regione & *rectricibus* inferioribus caudæ albis.

Remiges fuscae vel potius nigricantes; *remex* primus totus nigricans, tantum margine tenuiore versus basin albidus.

Remiges 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. nigricantes, sed ad basin omnes totæ albæ, reliquæ nigricantes, sed latere tenuiori a basi ad medium albæ.

Rectrices nigricantes, subæquales, apice parum obsoletæ.

Rostrum breve, crassissimum, plumbeum, basi insertum fronti, angulo nudo. *Nares* subrotundæ ad basin rostri & a parte rostri postica. *Vibrissæ* parvæ, vix manifestæ.

Flexura alarum vix manifeste, præsertim subtus, albicans.

Pedes pallidi: *Digitis* lateralibus inter se æqualibus, posticus vero ungue crassiori armatus.

20. EMBERIZA (mixta) *grisea, pectore gulaque caruleis, abdomine albo.*

Corpus magnitudine Ligurini.

Rostrum pallidum, crassiusculum, minus tamen quam in *Loxiis*; *Maxilla* inferior ad latera baseos valde gibba; *maxilla* superior basi nonnihil compressa, angulo acuto capiti inserta. *Nares* subrotundæ, a parte postica *maxillæ*. *Vibrissæ* nigræ. *Color* corporis supra in Capite, Collo, Dorso, Alis griseus, cum interlucentibus hinc inde subcærulescentibus pennis; ut mihi dubium sit, numne color griseus mutetur in cæruleum. Caput ad aures, Gula, Pectus & Flexura alarum viridicærulea. *Abdomen* album, tectum pennis ad basin fuscis.

Femora grisea, cum sparsis pennis cærulescentibus. *Remiges* fuscæ, omnes margine tenuiore albicantes, sed primores margine exteriori tenuissimo, & vix manifeste cærulescentes.

Pedes pallidi, digitis longiusculis, lateralibus postico crassiore.

CLASSIS IV.

PISCES.

21. LOPHIUS (*Histrio*) *pinnis dorsalibus tribus.*

Mus. reg. 56. *It. Wgoth.* 137. t. 3. f. 5.

Corpus lividum, pictum maculis sive characteribus albis fuscisque, non modo ad latera, sed & in ipsis pinnis.

Pinna supra caput mollis, subulata, & ante hanc pinnam seta parva, cum ramento terminali.

Pinna suprapectoralis mollis, unico radio.

Pinna Dorsalis proprie sic dicta radiis XII mollibus, quorum duo posteriores bifidi.

Pinnae Pectorales, pone ventrales, brachio instructæ, radiis X, pedes palmatos referentes.

Pin-

CHINENSIA LAGERSTROEMIANA 247

Pinna Ventrals basi coalitæ, radiis V.

Pinna Ani radiis VII: duobus primis indivisis mollibus.

Pinna Caudæ rotundata: radiis IX, bifidis; extimo utrinque indiviso.

Corpus, sed præsertim abdomen & Gula, ramentis cutaceis adpersum. *Denticuli* in ore acerofi.

2. BALISTES (Vetula) *lineis nigro-cæruleis ab oculis radiantibus*. Turdus oculo radiato. *Catesb. carol. 2. t. 22.*

Corpus ovatum, oblongum, compressum, tectum squamis rhombeis, scabris, in quincuncem dispositis, cinereum, subtus albidum & magis scabrum. Ab oculis lineæ nigræ undique radiant.

Linea latiuscula, nigra, a naribus versus pinnas pectorales descendens, & alia ejusdem latitudinis, ab apice labii superioris, versus pinnas pectorales, cum priori parallela.

Pinna Dorsalis prior radiis III squamosis, quorum primus major & antice scaber.

Pinna Dorsalis posterior antice acuminata radiis XXX, mollibus.

Pinna pectorales radiis XVI; ante hos aculeus anteriorum protensus.

Pinna Ventralis longitudinalis, ad basin muricata: radiis XVIII. spinosis brevibus.

Pinna ani radiis XXVIII, mollibus.

Pinna caudæ bifurca, acuminata, radiis XII.

Verruæ nullæ ad latera caudæ.

Plurima habet communia cum *Balista ringente*. *Musf. Reg. 58.*

23. TETRAODON (hispidus) *ventricosus, corpore toto muricato.*

In *Amanitatibus academicis*, vol. I. p. 330. t. 4. f. 4. piscis huic maxime affinis describitur, plane autem distin-

248 CHINENSIA LAGERSTROEMIANA.

distincta specie, hic enim corpore non levi est, non compresso, & ad nares insuper lamellis gaudet, totaque structura differt.

Corpus ovatum, ventricosum, tectum undique, excepto ore & cauda, setis rigidiusculis, brevissimis, obtusiusculis, unde admodum scabrum; insuper supra fuscum, subtus pallidum.

Labia crassa dentes tegunt.

Dentes primores duo, & totidem infra, ut in Gliribus.

Oculi rotundi, palpebris crassiusculis.

Narium loco utrinque duo ramenta cutacea, mollia, oblonga, compressa, parallela.

Pinna Dorsæ versus caudam sita, radiis VIII aut IX, mollibus, ramosis.

Pinnae Pectorales brevissima, lata & obtusa, radiis XVII vel XVIII, sitæ pone rimam respirationi dicatam.

Pinnae Ventræ nullæ.

Pinna Ani opposita pinnae dorsæ, ejusdemque magnitudinis, radiis X.

Pinna Caudæ rotundata, radiis X.

Cauda brevis, pone pinnas dorsæ & ani.

Piscis hic itaque proxime convenit cum *Ostracione ventricoso*; *Mus. Reg. I. p. 59.*

24. LABRUS (opercularis) *fasciis decem, maculaque operculorum fuscis.*

Corpus lividum, fere ut parallelogrammum extensum, fasciis transversis, plus quam 10 fuscis.

Caput a tergo maculatum, & macula fusca ad extremitatem operculorum branchialium.

Pinna Dorsalis radiis XX, quorum XIII primores breviores, spinosi. Pinna hæc apice in setam exit.

Pinnae Pectorales radiis XI.

Pinnae Ventræ radiis VI, primo spinoso; secundo in setam exeunte.

Pinna

CHINENSIA LAGERSTROEMIANA. 249

Pinna Ani radiis XXVIII, primis XV spinosis, brevioribus, omnibus simplicibus.

Pinna Caudæ radiis XVI, bifida.

5. CHÆTODON (pinnatus) *griseus*, fascia frontali apiceque caudæ albis. *Mus. Reg.* 64. t. 33. f. 6.

In hoc pisce *Pinna dorsi, ani, & ventrales* longissimæ, & ipsa cauda longiores, solis pinnis pectoralibus parvis; in pinna dorsi radios molles vix ultra XXX in nostro specimine observo.

6. CHÆTODON (argenteus) *pinnis ventralibus ex spinis duabus.*

Corpus figura Zei vomeris. *Mus. Reg.* 1. p. 67, compressum ut in *Pleuronecta*, latius quam longum, tectum squamis parvis, lævibus, minime argenteis. *Oculi sanguinei.*

Maxillarum margines *dentibus* vix conspicuis flexilibus exasperati. *Opercula* branchiarum argentea, lævia.

Membrana branchiostega radiis VI.

Pinna Dorsalis squamis tecta, falcata, constans radiis XXXII, quorum 1. 2. 3. spinosi & sensim breviores; 4 simplex, mollior, longior reliquis sensim brevioribus, ramosis.

Pinnae Pectorales ovatæ, radiis XVI, mollibus, quorum 12 sensim breviores.

Pinnae Ventrals nullæ, quorum loco *spinae* duæ, breves, rigidæ.

Pinna Ani magnitudine & figura dorsalis, falcata, & squamis tecta, constans radiis XXXII, quorum 1. 2. 3. breves, sensim longiores, valide spinosi; 4 longior, simplex, mollis; 5 inter longissimos cum sequentibus brevioribus ramosis.

Pinna Caudæ bifurca, radiis XVII.

27. SCOMBER (*Trachurus*) *linea laterali squamis laeis pinnata.*

250 CHINENSIA LAGERSTROEMIANA.

Membrana branchiostega radiis VI.

Pinna Dorſi anterior radiis VIII, rigidis & spinofis.

Pinna Dorſi posterior radiis XXXIV.

Pinnae Pectorales radiis XVIII, primo breviffimo & adnato.

Pinnae Ventrals radiis VI, primo indiviſo.

Pinna Ani radiis XXX, præter ſpinas duas primo-
res breviffimas, craſſiores, ſpatio remotas.

Pinna Caudæ radiis XVII.

Corpus ſupra angulo acuto carinatum.

Linea lateralis, a capite ad caudam extenſa, ſingu-
laris omnino, ſquamis lateralibus utrinque enfi-
formibus pinnata, hæc in medio deorſum curva-
ta, & dein magis carinata, ſpinis ſubulatis, im-
bricatis, ut piſcis poſtiæ tetragonus evadat.

Os interne ſcabrum.

Opercula branchiarum lævia.

Oculi magni, a parte poſtica membrana lata niſi-
tante inſtructi, quæ dimidium fere oculi occupat.

28. GOBIUS (eleotris) *pinna ani radiis novem.*

Membrana branchiostega radiis V.

Lingua obtuſa, lævis. *Dentes* in utraque maxilla
parvi, acuminati. *Oculi* a tergo capitis.

Pinna Dorſi anterior radiis XI, acuminatis, molli-
bus, ſimplicibus.

Pinna Dorſi posterior radiis XI.

Pinnae Pectorales oblongæ, radiis circiter XX.

Pinna Ventralis radiis X, antice membranula con-
nexa, ut fere infundibuliformis.

Pinna Ani radiis IX.

Pinna Caudæ integra, rotundata, radiis IX.

Piſcis totus, una cum pinnis, nebulofus.

29. GOBIUS (pectiniroſtris) *dentibus maxilla infe-
rioris horizontalibus. Fig. 3.*

Corpus molle, ſquamis vix conſpicuis, & fere nudum.

Mem-

Membrana branchiostega radiis III.

Maxilla superior *Dentibus* acerosis, minutissimis exasperata, sed nullis ad basin; *Canini* utrinque 3, longiores; *Primores* nulli.

Maxilla inferior fere plana, margine ciliata *Dentibus* setaceis, horizontalibus, patentibus extra maxillam, obtusiusculis & fere marginatis; *Canini* duo, inflexi; *Primores* nulli.

Lingua nuda.

Pinna Dorsalis anterior punctis albis adpersa, radiis V, simplicibus, mollibus in fetas exeuntibus.

Pinna Dorsalis posterior radiis XXVI, mollibus, simplicibus, ad basin maculis albis & nigris, veris apicem vero fascia longitudinali alba.

Pinna Pectorales, radiis XIX, mollibus.

Pinna Ventrals sub pectoralibus, postice connexæ, ut unam omnino constituent, constantes radiis XII.

Pinna Ani ab ano ad caudam fere extensa, radiis XXV.

Pinna Caudæ acuminata, radiis XV.

Oculi in vertice capitis admodum approximati.

30. CLUPEA (Triza) *corpore ovato.*

Corpus figura Cyprini compressum.

Membrana branchiostega radiis V.

Pinna Dorsæ in medio dorsi, radiis XIV.

Pinna Pectorales radiis XIII.

Pinna Ventrals radiis VIII.

Pinna Ani radiis XXVIII, distincta a pinna caudæ.

Pinna Caudæ bifurca radiis XXI.

Abdomen a gula ad anum usque carinatum & serratum, denticulis XXX.

Maxilla superior apice obtuso & brevior est.

Affinitate jungitur cum sequenti, quamvis specie diversissima; uterque Clupeæ affinis est, licet membrana branchiostega differat.

252 CHINENSIA LAGERSTROEMIANA.

31. CLUPEA (Myftus) *corpore eniformi*. Fig. 12.
Membrana branchioftega radiis IX.
Caput læve, superne inæquale. *Os* interne scabrum
Mæxillæ superioris spinæ capite longiores *membra*
nacæ, eniformes, antice denticulatæ.
Branchiæ IV, fingulari modo introrfum pectinatæ
Pinna Dorsi in anteriore parte corporis, radiis XII
mollis, lanceolata.
Pinna Pectorales longiffimæ, radiis XVII, longitu-
dine pertingentes ad apicem pinnæ dorsalis.
Pinna Ventrals breviffimæ, radiis VI.
Pinna Ani ab ano ad caudam extensa, & cum pinna
caudæ coadunata, linearis, radiis LXXXIV.
Pinna Caudæ integra, radiis XI.
Corpus album, maxime compressum, læve; *Abdo-*
men a capite ad anum carinatum & ferratum den-
ticulis feu spinis minimis.
Pifcis malacopterygius, figura cultri.
32. CYPRINUS (auratus) *Muf. Reg.* p. 77. *Att.*
Stockb. 1740. p. 403. t. 1. f. 3. 3. *Fn. Sv.* 331. T. 2.
Hunc pifcem omnium fulgidiffimum, e China vi-
vum adferri curavit & diu. aluit Nobiliffimus D.
Lagerftroem.

CLASSIS V.
INSECTA.

33. CANCER (Grapfus) *brachiurus*, *fronte retufa*,
iborace lateribus transverfim striato. Fig. 10.
Pagurus maculatus. *Catesb. Car.* 2. t. 36.
Corpus magnitudine pomi, totum cum *tefta* &
pedibus rufescens, maculis pallidis.
Tefta rotundata, convexa, vertice dorsi transver-
fim quasi rima depressa notato. *Latera teftæ* læ-
via, striis transversis, quasi antrorfum imbricatis.
Caput supra verrucosum, antice valde *retufum*,
cum duobus punctis prominulis in disco, *marginè*
infe-

CHINENSIA LAGERSTROEMIANA. 253

inferiori obtuso, obsolete crenulatum. Pone singulum oculum margo testæ duplici denticulo notatus, alias integer.

Antennæ brevissimæ, vix manifestæ.

Brachia brevissima, trigona, rugis imbricata, angulis inferioribus dentata.

Carpus supra verrucosus, latere interiori spina ovato-lanceolata auctus.

Cebæ rubræ, parvæ, supra duobus tribusve angulis muricatis.

Digiti obtusi, intus excavati, extus transversim infra apicem linea punctati.

Pedes utrinque quatuor: Femoribus compressiusculis ad apicem subdentatis. *Ungues* simplices, subulati, acuti, lateribus quadrifariam aculeati.

Cauda arte inflexa, simplex.

34. JULUS (fuscus) *pedibus utrinque* CXXVIII.

Corpus crassitie pennæ cygnæ, spithamæum, constans segmentis lividis LXIV, margine fuscis.

Pedes pallidi, CXXVIII. parium.

Antennæ clavatæ, articulis VI.

35. JULUS (crassus) *pedibus utrinque* XCVI.

Corpus crassitie digiti, pallidum, constans segmentis XLVIII, margine flavescens, instructum

Pedibus XCVI. parium, pallidis sive flavescens.

Antennæ flavescens, capitata, articulis VI.

36. JULUS (ovalis) *pedibus utrinque* XX. Fig. 4.

Corpus fuscum ovale, livido fuscens, glaberrimum, tectum segmentis XII, quorum primum & ultimum segmentum quartam globi partem refert.

Caput obtusum, fulcum, punctis excavatis adpersum.

Antennæ filiformes, crassiusculæ, articulis VI subglobosis constantes.

Pedes utrinque XX, compressi, terminati ungue incurvo, cum spina erecta a tergo.

CLAS-

CLASSIS VI.

VERMES.

37. HIRUDO (muricata) *Mus. Reg.* 93. t. 8. f. 3.
Animalculum in Museo Regio descriptum & delineatum, sicco pede transeo.

38. NEREIS (cærulea) *Mus. Reg.* 1. p. 93.
 Color huic omnino æneus.

Corpus refert julum, pedibus innumeris utrinque notatum.

Vermes macrorhynchoterus Rondel. Aldr. inf. 736. t. 766. f. 1.

39. NEREIS (sacculo induta). *Fig.* 5.

Hoc animal maxime singulare, quasi medium inter Hirudinem & Nereiden cæruleam, nitidum, altera extremitate attenuatum tubo cylindrico, brevi.

Corpus constat cylindro crassiore, induto membranæ pellucidæ, laxæ nec adhærenti, decussatim striato; Hujus membranæ altera extremitas, animalis interiori longior, ventricosa, longitudinaliter striata.

40. HOLOTHURIA (Physalis). *Fig.* 6.

Animal hoc in altissimo tantum pelago occurrit & natat, Nautis, quibus notissimum, dictum *Bydevind-Seglare*. Hoc quod in museo ~~reservatur~~, tota structura ita a reliquis animalibus omnibus differt, ut vix describi queat, optamus itaque, ut aliquis vivum animal examinaret & delinearet; sed cum non omnibus liceat adire Corinthum, in structura externa conquiescendum.

Corpus oblongum, inflatum, membranaceum, fuscum dorso carinato, crenato; altera extremitate obtusum, & fere cavum; altera vero terminatum

Rostro

Rostro attenuato, recurvato; e medio ventris exit Seta longissima, crassitie fili, basin versus crassior & rugosa, cæterum lævis.

41. PRIAPUS (equinus). *Mus. Reg. I. p. 93.*

Descriptio data est in Museo Regio.

42. PRIAPUS (humanus) *cylindricus striis annularibus, glande striis longitudinalibus elevatis.*

Corpus pallidum, penem quodammodo referens.

Truncus longitudine & crassitie pollicis, cinctus striis annularibus XL.

Basis ipsa costat rugis CXI terminalibus, papillis subulatis, mollibus.

Glans ovalis exarata striis XXIV, muricatis; *Os* glandis cinctum ruga seu sulco profundo, in ejus centro concavitas, cincta Unguibus XII incurvis, prominet rostro cylindrico, radiis composito.

43. MEDUSA (Pörpita) *orbicularis, supra plana, subtus sulcata & villosa. Fig. 7. 8.*

Rarissimum animal, ex Indiis allatum, gelatinoso-cartilagineum, magnitudine feminis lupini majoris.

Corpus orbiculatum, planum, integerrimum, *supra* (fig. 7.) substriatum striis tuberculatis, ut tubercula annulos concentricos obsoletos referant; *subtus* (fig. 8.) convexum, centro concavo, fulcatum a centro versus marginem, & totum subtus tectum quasi vellere mollissimo, ex papillis laceris. Animal hoc, exceptis villis subtus, quoad magnitudinem, crassitiem, figuram, strias, sulcos, reliquaque omnia, petrificato *PORPITES* (fig. 9.) dicto, & in *Aman. Acad. I. p. 91. t. 4. f. 5.* depicto, tam simile, ut ectypum suo Protypo non melius responderet. Nemo igitur inficias forsan ibit, quin Pörpites sit petrificatum hujus animalis, quamquam ex India allatum sit, et Pörpites apud nos vulgatissimus. Generationem itaque pörpitarum,

ex

256 CHINENSIA LAGERSTROEMIANA.

ex materia calcarea, stellas madreporæ simplicis implente, non opus est fingere, inde enim porpites nec in latere inferiori concavitatem centram, nec in latere superiori radios obsoletos vel puncta annularia concentrica, nactus esset; de quo in Museo Tassiniano p. 96. ad *Helmintholithem Porpitem*: Protypus hujus est *Medusa parva*, figura & magnitudine omnino *Porpitiæ*. Animalculum ex India orientali inter sargazo lectum, allatum & museo Hort. academici Upsaliensis transmissum a N. D. Lagerstræm, Consiliario Commerciorum, ut de lapide hoc dubium in posterum non sit.

44. ASTERIAS (lunata) *semiobicularata*. Fig. 14. Corpus depressum, referens lunam dimidiatam, cum suis cornibus, adpersum undique punctis obsoletis, absque oris aut ani vestigio.
45. ASTERIAS (pectinata) *radiata*, radiis 5 *geminitis*: superioribus pinnatis; inferioribus filiformibus. Stella chinensis perelegans, dupliciter radiata. *Pet. gaz.* t. 4. f. 6. Stella marina decacnemos fimbriata. *Barrel. icon.* t. 282. f. 1. Corpus baseos vix manifestum, exferens *Radios superiores & inferiores X*: *Radii superiores X*, digitales, per paria ad basin conjuncti; singuli alternatim imbricati, radiati secundum totam longitudinem, radiis numerosissimis, sensim attenuatis, imbricatis; *Radii inferiores* breviores, filiformes, articulati, simplicissimi, angustiores.
46. CHITON (punctatus) *corpore punctato*, testis octo. Corpus ovale, album, adpersum punctis excavatis. *Testæ VIII*, transversim oblongæ, lateribus rugosæ, limbo fusco, absque angulis.
47. PENNATULA (phosphoræa) *rachi summitate undique pinnata*. *Mus. Reg. I.* p. 96. Corpus sanguineum, referens pennam avis, constans
rachi

rachi longitudine digiti, crassitie pennæ anserinæ, inferne cylindrica, glabra, basi mollissima, pallidiora; superne scabra, pinnata: radiis parallelis, compressis, approximatis, numerosissimis, secundis, latere interiori radiis minoribus, pectinatis; hi radii inferne minores sunt, & sursum sensim majores molles.

Dubius hærerem, utrum hoc corpus vegetabile vel animale esset, si non insequentem speciem, Lophio tumido insertam, pari modo ac Lernæa Carassii *Fn. Sv. 1282*, & basi sua ad partem dimidiam corpus Lophii oblique penetrasse vidissem; unde verisimile concludere possum, & animal, & Sertulariis affine esse, quanquam non articulatum. Shawius hanc in fundo maris, circa oras Barbariæ, abundanter reperiri, ibique candelæ instar per noctes lucere, ut pisces supernatantes & videri & numerari queant, commemorat; unde hæc penna campanis urinatoriis loco candelæ inservire posset.

48. PENNATULA (*Sagitta*) *rachi apice nuda. Fig. 3.*

Corpus, vix pollicis transversæ longitudine, refert pennam seu potius sagittam pennatam, cujus Rachis cylindrica, baseos longior, levis, teres, inserta Lophio tumido; Summitas vero radiata brevior, levis, angustior, pinnata utrinque radiis patentibus, simplicibus, filiformibus, pluribus. Apex nudus obtusiusculus.

49. PENNATULA (*mirabilis*). *Mus. Reg. I. p. 96.*

t. 1. f. 4. hæc Pennatulæ phosphoræe admodum affinis, alba tamen.

Basis lævis & parva. *Rachis* in dorso sulcata & *Radii* lunares, breves, pectinati, mollissimi, subrotundi, albi, distantes.

50. HYDRA (*conglomerata*). *Fig. I.*

Tom. IV.

R

Crassi-

Crassities caulis pennæ tenuioris est, consistentia fili, longitudo pollicis, quæ basi tanquam radice adnectitur corpori solido, apex vero dividitur in ramos plurimos, inordinatos, brevissimos, irregulares, minime articulatos, qui iterum subdividuntur in ramulos pari ratione multifidos, summis apicibus obtusis, crassiusculis, conniventibus.

Inter Polypos hodie cognitos hic maximus est, nec ex aqua dulci extractus, sed de Pelago, cujus genuinam figuram exhibere non licet, nisi ex specimine vivo, quod nobis deest.

51. MADREPORA (polygama) *aggregata, stellis cylindricis duodecim - radiatis, cum intermixtis majusculis convexis cavis. Fig. 15.*

Hæc ingentem valvulam Matricis perlarum, a latere exteriori, crassitie pollicum duorum, undique tegit; & constat stellulis parvis, intus dissepimentis XII, in loculamenta XII distinctis, inter quas aliæ stellæ majores, paulo magis elevatae, in centro foramine ovali hiantes, & intus omnino cavæ, cavitate cylindrica ad testam usque pervia. Corallium adeo peregrinum se nobis sistit, ut nullum autorem in memoriam revocemus, qui hujus mentionem fecerit.

Postquam historici naturales recentioris ævi observarunt, Madreporas a vermibus vel medusis, in societate viventibus, construi, minus alienum foret, si conjiceremus, in hoc Corallio, prout apud formicas & apes, diversos esse sexus, & animalia stellas majores inhabitantia fœcunda, & in minoribus neutra esse; quod heic tantum monemus, ut si oculati spectatores incidant in eandem Madreporam vivam, non prætermittant in hanc rem acutius inquirere.

52. CORALLIUM (chinense) *alabastrinum polymorphon. Fig. 11.*

Lapis

CHINENSIA LAGERSTROEMIANA. 259

Lapis hic a Sinensibus, in vasculis & tapeziis illorum, in petrarum rupiumque perforatarum speciem, depictus ubique occurrit.

Lithologis incognitam adeo speciem lapidis e China huc transferri curavit N. D. Lagerstrœm; constat non rupe, sed lapide libero, spithamæ magnitudine, crasso & variæ structuræ, ut duo vix similes reperiantur; albidus est, semipellucidus ut alabastrum, cum aqua forti non effervescent, quo a reliquis differt coralliis; præterea nec poros, nec stellas habet, & cultro radi potest; substantia interna homogœna, impalpabilis & æqualiter compacta, ut Tophus non sit; hinc inde maculæ inæquales, fuscæ, cum aqua forti effervescentes, in superficie externa occurrunt: lævis plerumque est, interdum rugis subparallelis, inæqualibus notatus. Ossi aliquantum similis, notabili tamen pondere, & omnino lapideus. In littoribus a mare ejectus reperitur, & cavitates illius a zoophytis exsculptas esse, valde probabile videtur.

A P P E N D I X.

ALGÆ.

53. FUCUS (Tendo). *Spec. Plant.* 1162. n. 27.

Fucus indicus teres, setam piscatoriam referens, longissimus. *Pluken. alm.* 160. t. 184. f. 8.

Fucus hic crassitie setæ suillæ, pallidus, longitudine VI vel VII pedum, teres, subdiaphanus, tenacissimus instar tendinis, basi angustissimus, & fere capillaris, apice vero crassiore terminatus granulo subovato mucilaginoso.

Singulare est productum maris, & quasi ab ipsa natura hominibus loco fili destinatum, quo & Chineses summa cum utilitate utuntur, quod in filamentis contorquent triplicata, tanti roboris, ut manibus

260 CHINENSIA LAGERSTROEMIANA.

vix ac ne vix quidem, a validissimo queant rum-
pi, quorum specimina simul missa, in Museo af-
servantur.

Planta hoc tempore Botanicis minus est cognita.

T A B U L A III.

1	Hydra	<i>glomerata</i>	50
2	Fucus	<i>Tendo</i>	53
3	Gobius	<i>pectinirostris</i>	29
4	Julus	<i>ovatus</i>	36
5	Nereis	<i>sacculo induta</i>	39
6	Holothuria	<i>Physalis</i>	40
7	Medusa	<i>Porpita</i>	43
8	eadem		43
9	Porpites	<i>lapis</i>	43
10	Cancer	<i>ruricola</i>	33
11	Corallium	<i>chinense</i>	53
12	Clupea	<i>Mystus</i>	31
13	Pennatula	<i>Sagitta</i>	48
14	Asterias	<i>lunata</i>	44
15	Madrepora	<i>polygama</i>	51

LXII.

CENTURIA I. P L A N T A R U M

P R Æ S I D E

D. D. CAR. LINNÆO

proposita

▲

ABRAH. D. JUSLENIO

W - Gotho.

Upsalia 1755. Februar. 19.

§. I.

Plantas, quæ inter omnia humano generi maxime profuerunt, non in illis tantummodo rebus, quæ ad victum & amictum pertinent, sed &, quæ ad forum medicum spectant, familiares sibi reddere, sapientiores hominum, a primis quoque temporibus, solliciti fuerunt. Medicis, præ ceteris, maximam certe debemus gratiam, quod cognitionem plantarum in formam disciplinæ redegerint, nostrumque est, scientiam hanc magis magisque excolere. Quantum luminis nobilissimæ huic arti nostris temporibus accessit, omnibus notum est, adeo ut nullam plantam accurate descriptam & cognitam agnoscamus, priusquam illam ad proprium genus referre, atque adæquata differentia specifica ab aliis distinguere possimus. Nobiliss. Dom. PRÆSES doctrinam hanc in suis *Speciebus Plantarum* valde necessaria-

cessariis optime perpolivit, in quibus omnes illas plantas, quæ tunc temporis quoad fructum & reliquas partes satis perspectæ fuerunt, rite delineavit. Quot vero plantæ, in hancce Floræ scenam, accuratis & concinnis descriptionibus ornatae postea prodire, in duobus Speciminibus Academicis, *Demonstrationibus Plantarum* scilicet & *Herbario Amboinensi* videre licet, ubi sequentia ante oculum ponuntur.

Demonstr. Plant.

Monarda mollis.
Salvia agrestis.
Festuca barbata.
Avena nuda.
Crucianella patula.
Datura ferox.
Asclepias exaltata.
Eryngium tricuspdatum.
Eryngium trifidum.
Bupleurum semicompositum.
Erysimum repandum.
Malva parviflora.
Lathyrus annuus.
Trifolium retusum.
Micropus erectus.

Herbar. Amb.

Piper decumanum.
Convallaria fruticosa.
Menispermum flavum.
Adenanthera fasciata.
Rhizophora cajeolaris.
Rhizophora corniculata.
Garcinia celebica.
Psidium Ceylan.
Myrtus leucadendra.
Dolichos tetragonolobus.
Dolichos pruriens.
Hernandia origera.
Ricinus Mappa.
Ricinus Tauricus.
Momordica trifolia.
Ophioglossum pendulum.

§. II.

Ex Speciebus Plantarum unicuique patet, quot plantæ peregrinæ & antea incognitæ ex indefesso labore nostratum, ut externos reticeam, utpote celeberrimi Aboensium Professoris KALM, OSBECK, LOEFLING, dudum innotuerunt. Hisce accedunt multæ, eæque exoticæ, quæ ultimis hisce annis ex industria Virorum, de re herbaria optime meritorem, LOEFLING, b. m. Doctoris HASSELQUIST, SAUVAGES, AYMEN, MONNIER, reliquorum, inventæ & accurate descriptæ sunt. Unicuique igitur, qui nobilissimam hanc artem in pretio habet, illam tam immobilibus superstructam fundamentis

mentis augere injunctum esse crediderim. Ego quem, qui per aliquod temporis spatium studiorum gratia ad hanc amœnissimam Musarum sedem commoratus sum, & qui jucundissimam hanc doctrinam, primis tantum, ut ajunt, labiis tetigi, illam tanto complexus sum amore, adeo ut plantam minus frequentem & rarissime obviam velut gemmam quam pretiosam æstimaverim, mihi que magis gratum fuerit, si illam rite explicare & accurate describere valuerim, quam si vel difficillimum problema resolverissem; & quoniam mihi copia fuit, plurimas plantas exoticas atque nuperrime detectas, apud Nobilissimum Dominum PRÆSIDEM videndi, ipsum exoravi, ut mihi potestas daretur ex illis centuriam eligendi, eamque ut primum tirocinium Botanicorum disquisitioni submittendi, quam L. B. æquibonice consulere dignetur, qua par est animi veneratione humillimus oro.

1. VERONICA (*montana*) racemis lateralibus paucifloris, calycibus hirsutis, foliis ovatis rugosis crenatis petiolatis, caule debili.

Veronica procumbens. *Hall. gætt. 2. p. 235. descr.*
Chamædryis spurie adfinis rotundifolia scutellata.
Bauh. pin. 249.

Alysson diofcoridis montanum. *Col. ecphr. I. p. 286. t. 288.*

Habitat in montanis Matesii Italiæ & Geismari Germaniæ umbrosis.

2. ZIZIPHORA (*hispanica*) foliis ovatis, floribus racemoso-spicatis, bracteis obovatis nervosis acutis.

Habitat in Hispania. Læfl. 144.

Descr. Caulis brachiatus. *Folia* ovata, petiolata; vix crenata. *Spicæ* laxæ, racemos caulemque terminantes, oblongæ: *Bracteis* folio majoribus, obovatis, nervosis, acutis, integerrimis, ciliatis. *Flores* terni

terni intra singulam *Bracteam*, longitudine bractæ.
Calyces cylindrici, inferne crassiores, sessiles, hispidi.
Corollæ limbo parvæ. *Stamina* duo.

3. IRIS (*pyrenaica*) corollis barbatis? foliis repandis.
 Iris humilis pyrenaica, foliis repandis, e luteo virescentibus.
Tournef. inst. 361.

Iris humilis pyrenaica, foliis repandis virescentibus cum lineis cæruleis.
Tournef. inst. 361.

Habitat in Pyrenæis.

4. SCHOENUS (*capensis*) culmo tereti ramosissimo vaginato, spicis ovatis nudis.

Canna capitis bonæ spei, spicis juliformibus.
Scheuchz. gram. 352.

Juncus e capite bonæ spei, paniculis fuscis juliformibus.
Breyn. cent. 1. t. 91.

Habitat ad Caput Bonæ Spei.

5. LYGEUM (*Spartum.*) *Læsl.*

Spartum herba alterum. *Clus. hist.* 2. p. 220. f. 2.

Gramen sparteum secundum, panicula brevi, folliculo inclusa. *Bauh. pin.* 5.

Habitat in Hispania. 2

6. PHALARIS (*aquatica*) panicula spiciformi ovato-oblonga, glumis carinatis lanceolatis.

Gramen typhinum phalaroides majus bulbosum aquaticum.
Barr. rar. 1200. t. 700. f. 1.

Gramen phalaroides hirsutum, spica longissima.
Buxb. cent. 4. p. 32. t. 53.

Habitat in Ægypto & ad Tyberin.

Descr. Culmus arundinaceus, Foliis solidiusculis.

È vagina folii supremi subventricosa Spica ovato-oblonga, glabra, vel potius panicula arcta. Glumæ lanceolatæ, glabræ, carinatæ, utrinque nervo exarata.

7. PHALARIS (*bulbosa*) spica cylindrica, glumis carinatis.

Phalaris bulbosa, albo semine. *Scheuchz. gram.* 53.

Habitat in Oriente. 2

Descr.

Descr. Spica pollices duos longa: Glumis carinatis, ovatis, minoribus, arcte in spicam congestis.

8. POA (*rigida*) panicula lanceolata subramosa, floribus alternis secundis. *Royen. lugd. bat.* 62. *Guett. stamp.* 62. *Dalibard paris.* 30.

Gramen arvense, filicina duriori panicula. *Barrel. icon.* 49.

Gramen loliaceum murorum duriusculum, spica erecta rigida. *Morif. hist.* 3. p. 182. f. 8. t. 2. f. 9.

Gramen panicula multiplici. *Baub. pin.* 3. *prodr.* 6.

Gramen exile duriusculum in muris & aridis proveniens. *Raj. angl.* 410.

Habitat in Gallia, Anglia. ☉

9. BROMUS (*madritensis*) panicula rariore erecta, spiculis linearibus: intermediis geminis.

Bromus panicula spicata rarissima, spiculis linearibus alternis: pedicellis incrassatis. *Læfling.*

Gramen bromoides pumilum, locustis erectis majoribus aristatis. *Scheuchz. gram.* 260.

Bromus sterilis, erecta panicula, major. *Barr. icon.* 76. n. 1.

Habitat in Hispania.

Descr. Culmi bipedales, læves, geniculis tumidis. Folia latiuscula, mollia. Panicula laxa, rarior. Spiculae rectæ, lineares, erectiusculæ, ternæ, sæpius propriis pedunculis, & quartus insuper pedunculus sæpius distachyos. Arista longæ, erectæ.

10. BROMUS (*rubens*) panicula fasciculata, spiculis subsessilibus villosis, aristis erectis.

Gramen panicula molli rubente. *Baub. hist.* 2. p. 464?

Habitat in Hispania. *Læfling.*

Descr. Spiculae numerosæ, oblongæ, villososcabræ, glumis subulatis, longe aristatis, in fasciculum quatum congestæ, subsessiles. Gluma supra aristam acuta est; gluma exterior ciliata.

11. BROMUS (*scoparius*) panicula fasciculata, spiculis subsessilibus glabris, aristis patulis.

Habitat in Hispania.

Descr. Panicula ovata ex spiculis subsessilibus, ovato-oblongis, glabris; aristas non erectis, sed extrorsum versis; Gluma supra aristas obtusa est.

12. STIPA (*tenacissima*) aristas basi pilosis, panicula spicata, foliis filiformibus. *Læfing.*

Gramen sparteum-I, panicula comosa. *Baub. pin. 5.*
Spartum herba Plinii. *Clusii hist. 2. p. 220.*

Habitat in Hispaniæ collibus sabulosis. ¶

13. TRITICUM (*junceum*) calycibus truncatis quinque-floris, foliis involutis.

Gramen, tritici spica muticæ simili, angustifolium. *Baub. pin. 9. theatr. 132. prodr. 18. t. 17. Scheuchz. gram. 7.*

Habitat in Helvetia, Oriente. ¶

14. ELYMUS (*philadelphicus*) spica pendula, spiculis sexfloris: inferioribus ternatis, superioribus binatis.

Habitat in Pennsylvania. Kalm. ¶

Descr. Habitus & tota structura simillima E. canadensi, sed Spica in hac omnino apice nutat ultra basin; at in illa spica parum obliqua persistit. Spiculæ in hac sexfloræ, in illa quadrifloræ, sed in primis spiculæ, & præcipue intermedia, in hac latus planum, uti triticum, culmo obvertit. In illa & reliquis latus angulatum scapo obvertit. Hæc aristas minus rectas, & parum flexuosas, et jam dum floret, illa vero rectas habet; hæc spicas magis villosas, quam illa gerit.

Spiculæ sunt patulæ, villosæ, aristatæ. Calyx spicula dimidio brevior.

15. **SCABIOSA** (*graminifolia*) corollulis quinquefidis, foliis lineari-lanceolatis integerrimis, caule herbaceo.

Scabiosa argentea angustifolia. *Baub. pin.* 270. *prodr.* 127. *f.* 127.

Scabiosa graminea argentea. *Bdub. hist.* 3. *p.* 12.

Asterocephalus argenteus graminifolius, flore cæruleo. *Vaill. parif.* 248.

Habitat in alpihus Helveticis, Tridentinis, Baldi. †

16. **CERINTHE** (*orientalis*) foliis lanceolatis hispidis, feminibus quaternis distinctis, fructibus pendulis.

Symphytum orientale, echii folio minori. *Tourn. cor.* 6?

Habitat in Ægypto. b. m. D. Hasselquist.

Descr. *Caules* teretes, hispidi. *Folia* alterna, sessilia, integerrima, hispida pilis viridibus aut albicantibus. *Ramus* terminatus duplici racemo: *Bracteis* lanceolatis, angustioribus, hispidis. *Flores* pedunculati; *Calycis* foliola e cordata figura in linearem transeunt. *Corolla* quinquefida segmentis subulatis, acutis, patulis; *Stamina* subulata, longitudine corollæ. Differt ergo a Cerinthe echioide; quod non pilis flavescat; quod corolla non obtusa; quodque calyx fructus non erectus, nec foliolis lineari-lanceolatis.

17. **MIRABILIS** (*odorata*) caule dichotomo, floribus sessilibus erectis solitariis axillaribus.

Admirabilis Jasmin rossa. *Clus. hist.* 2. *p.* 90.

Jalapa officinarum. *Mart. cent.* I. *t.* I.

Habitat in America. †

Descr. Similis Mirabili Jalappæ, sed *Folia* magis cordata & magis acuminata. *Caulis* & *Rami* dichotomi minores; *Floribus* e dichotomia. *Corollæ* limbo 5-fido & emarginato patente, nec erecto; *Staminibus* pistillo sensim brevioribus, nec longitudine

dine æqualibus; *Corollis* odoratis, *tubo* corolla subpiloso.

18. MIRABILIS (*longiflora*) foliis subvillosis, floribus confertis terminalibus longissimis nutantibus. *L. act. Stockb. 1755. p. 176. t. 6.*

Mirabilis caule foliisque villosis & glutinosis, tubo floris pedali. *Monnier.*

Alzoyath Mirabilis mexicana. *Hern. mex. 170. f. 2.*

Habitat in Mexico. D. Monnier. 2

Descr. Planta tota villosa, viscosa. *Folia* summa sessilia, cordata. *Flores* terminales, sessiles, fasciculati. *Corollæ* *tubus* filiformis, semipedalis, villosus, laxus, *limbo* albo, tubo brevior. *Stamina* & *pistilla* purpurascens: *Antheris* flavis: *Stigma* valde muricatum. Odor gratissimus.

19. SOLANUM (*pimpinellifolium*) caule inermi herbaceo, foliis pinnatis integerrimis, racemis simplicibus.

Habitat in Peru. ☉

Descr. Habitus & statura & omnia Solani *Lycopersici*. *Fructus* similes varietati β , at differt a γ . *Sp. Pl. omnino, 1.)* *Caule* lævi, nec ullis pilis, neque in pedunculis, adpersis uti illa. *2.) Foliis* glabris, integris, cordatis, nec ullo modo incisus, aut dentatis, uti illa. Cæterum forte orta ab illa, uti tota structura convenit. *Pedunculi* structura ut in 8. 9. 10. *Sp. Pl. pedicellis* etjam geniculatis, *racemo* nudo, ut 8. 9. *ibid.*, nec folioso ut 10.

20. PHYLICA (*radiata*) foliis linearibus triquetris sparsis, caule piloso, bracteis, apice coloratis glabrisque.

Chrysanthemum ericoides coronatum capitis bonæ spei. *Breyn. cent. 165. t. 82. Pluk., mant. 47. t. 454. f. 7.*

Habitat ad Caput Bonæ Spei. †

Descr.

Descr. Frutex ramis tenuibus, pilis longis raris adspersis. *Folia* sparsa, linearia, triquetra, fere canaliculata, acuta, raris pilis sæpius adspersa. *Flores* aggregati, sessiles, solitarii, laterales, cincti radio albo, *bracteis* foliaceis, apice niveis, glabris. *Flosculi* sessiles, radio breviores, quinquefidi, cum *stamine* & *squamula petali* intra singulam laciniam corollæ; *stylus* simplex.

21. HERNIARIA (*fruticosa*) caulibus fruticosis, floribus quadrifidis.

Herniaria fruticosa, viticulis lignosis. *Tourn. inst.* 507.

Habitat in Hispania. †

Descr. *Calyx* tetraphyllus. *Stamina* quatuor fertilia, & quatuor sterilia loco petalorum. *Læsing.*

22. BUPLEURUM (*fruticescens*) frutescens, foliis linearibus, involucro universali partialibusque.

Læsing.

Bupleurum fruticans angustifolium hispanicum.

Barr. rar. 623. t. 1255.

Bupleurum hispanicum arborescens, gramineo folio.

Tourn. inst. 310.

Habitat in Hispaniæ collibus aliis. †

23. SELINUM (*Monnieri*) umbella conferta, involucro universali reflexo, seminibus quinque costis membranaceis.

Æthusa s. *Cicuta minor hirsuta, semine parvo.*
Monnier.

Habitat in Gallia australi.

Descr. Planta *Æthusam* refert, sed folia tenerius tripinnata. *Caulis* pedalis, angulatus, lævis. *Rami* multi, alterni, subdivisi, caule altiores. *Folia* tripinnata, lævia, *segmentis* sublinearibus, obtusifusculis, planis, lævibus, non vero nitidis. *Pedunculi* universales membranacei, amplectentes ramos. *Umbella* conferta. *Involucrum* universale sim-

Descr. Planta bipedalis, erecta. *Caulis* subvillosus: ramis alternis, firmis. *Folia* lata, lanceolata, trinervia, obtusiuscula, tomentosa. *Flores* parvi, albo-purpurascens.

30. DIANTHUS (*superbus*) floribus paniculatis, squamis calycinis brevibus acuminatis; corollis multifido-capillaribus, caule erecto.

Caryophyllus simplex alter, flore laciniato odoratissimo. Baub. pin. 210.

Caryophyllus sylvestris VI. Clus. hist. 1. p. 284.

Habitat in Germania, Gallia Narbonensi, Dania. 2.

Descr. Hæc planta ita similis est Hyssopo non florens, ut non opus habeat descriptione, sed mox ideo dignoscitur. *Caulis* sequipedalis, strictus, apice dichotomus, erectus. *Folia* viridia, nec glauca, latiora quam in reliquis speciebus Petalis multifidis; *Calycis squamæ* breves, ovatae, acutæ. *Corolla petala* purpurascens, profunde multifida, versus unguem supra griseo barbata, reflexa. *Calyces* obscure purpurascens. *Corolla* magis lacera, in capillaria segmenta, & fere ad basin, quam in reliquis, pulchro spectaculo; noctu odoratissima.

Differt hæc a Diantho arenario Caule erecto, nec declinato; sequipedali, nec digitali; Ramis floriferis marginibus scabris, nec teretibus lævibus; Petalorum maculâ barbata enervi, nec nervis 3 superne conniventibus; Foliis latioribus margine scabris, nec lævibus.

31. ARENARIA (*montana*) foliis lanceolato-linearibus scabris, caulibus sterilibus longissimis procumbentibus.

Alfne foliis linearibus acuminatis, petalis florum integris calyce duplo longioribus. *Morr. obs. 127.*

Habitat in Gallia australis montibus.

Descr.

descr. *Caulis* digitales, purpurascens, florentes erecti; steriles *rami* procumbentes longis flagellis. *Folia* lanceolata, linearia, acuminata, scabra *marginē & carina* magis scabra. *Pedunculi* solitarii, folio longiores, uniflori, subhirti; *Calyces* acuti. *Corollæ* magnæ. *Petala* alba, ovata, nervosa. *Stamina & Pistilla* alba.

12. SFDUM (*hispanicum*) foliis teretiusculis acutis: radicalibus fasciculatis; cyma pubescente.

Sedum hispanicum, folio glauco acuto, flore albedo. *Dill. eshb.* 342. t. 256. f. 332.

Habitat in Hispania. 24

13. SEMPERVIVUM (*hirtum*) foliis caule petalorumque apicibus hirtis.

Sedum majus montanum, foliis dentatis. *Baub. pin.* 283.

Cotyledon altera montana. *Clus. hist.* 2. p. 63.

Habitat in Tauro Rastadiensi.

Descr. *Folia* radicalia acuminata, ciliata. *Caulis* subhirsutus, foliis ciliatis villosis. *Petala* valde longa, apice & margine subtus hirta.

14. PRUNUS (*instituta*) spinosa, foliis ovatis subtus villosis, pedunculis geminis.

Pruna sylvestria præcocia. *Baub. pin.* 444.

Prunus sylvestris major. *Raj. hist.* 1528.

Habitat in Anglia, Germania. *Tyska Slân.*

Descr. Arbor magnitudine Pruni domesticæ. *Rami* fusco-rubri, læves; *ramuli* nonnulli *spina* terminati. *Stipula* lineares, ciliatæ, acutæ, basi bifidæ, nec ut in P. domestica simplices & indivisæ. *Folia* ovata, supra glabra, nec ut in domestica subvillosa, subtus villosa. *Gemma* floriferæ promunt pedunculos duos, ut in domestica. *Calyces* glabri, nec villosi ut in domestica.

35. POTENTILLA (*opaca*) foliis radicalibus quinatis cuneiformibus ferratis; caulinis suboppositis, ramis filiformibus decumbentibus.

Quinefolio similis enneaphyllos hirsuta. *Baub. pin.* 325. *prodr.* 139.

Quinefolium minus repens lanuginosum luteum. *Baub. pin.* 325.

Quinefolium IV, flavo flore, 2 species. *Clus. hist.* 2. p. 106. t. 106.

Habitat in Helvetia, Baldo, Austria, Bohemia.

Descr. Radix nigra, fibrosa, e cujus capitulo fibræ nigræ foliorum rudimentis obvallatæ. Pedunculi plures, digitales, villosi, Foliis quinatis, raro septenatis, rarius novenatis: Foliolis cuneiformibus, retusis, profunde ferratis secundum totam ferre longitudinem, exterioribus sensim minoribus, villis vagis albis, præsertim, subtus adspersis, viridibus nec nitidis. Caules multi, spithamæi, filiformes, virides, villis raris longis, bracteis latis, bifidis, oppositis foliolis 3 sæpe in uno, sessilibus. Petala emarginata, flava. Pistilla pilosa. Similis *P. vernæ*, sed Caulis viridis, villosior. Folia radicalia septenata, magis villosa, majora; Caules magis filiformes; Radix atra.

36. MIMOSA (*pigra*) foliis bipinnatis opposite aculeatis: spina erecta longiore inter singula partialia.

Æschynomene spinosa quinta. *Comm. hort.* 1. p. 59. t. 30.

Æschynomene foliis acaciæ latioribus, frondibus longissimos aculeos habentibus. *Breyn. cent.* 1.

Habitat in America meridionali. †

Descr. Caulis adspersus aculeis geminis recurvis. Folia sæpius sexjuga: pinnis multijugis. Aculei in petiolis universalibus recurvati, inter singula partialia oppositi ad latus. At aculeus rectus, erectus, longior, inter singula paria partialium loco glandule.

Capi-

Capitula globosa. *Legumina* membranaceo-compressa, articulata, scabra.

37. CISTUS (*lævipès*) suffruticosus ascendens exstipulatus, foliis alternis linearibus glabris, pedunculis racemosis.

Chamæcistus, ericæ folio, luteus elatior. *Baub. pin.* 466.

Helianthemum tenuifolium glabrum erectum, luteo flore. *Baub. bist.* 2. p. 18.

Habitat Montpelii. †

Descr. *Caulis* lignosus, ascendens, nudus. *Folia* alternata, remota, linearia, glabra, etiam margine; ex singulis alis *Folia* conferta, primordia ramorum, sed breviora. *Racemus* terminalis ramorum latus, villosus-viscidus. *Pedicelli* remoti, glaberrimi. *Calyx* leviter hispidus.

Obs. Adeoque hujus synonyma non sunt *Cisti Fumanæ*.

38. CISTUS (*arabicus*) suffruticosus stipulatus, foliis alternis lanceolatis planis lævibus.

Habitat in Arabia. *D. Hasselquist.* †

Descr. *Planta* pedalis, suffruticosa, diffusa. *Folia* lanceolata, plana, glabra, acuta; tenella vero subpubescentia. *Stipulae* geminae, minimae. *Pedunculi*, ex alis foliorum superiorum, solitarii, uniflori. *Calyces* foliolis tribus, ovato-cordatis, acutis, magnis; duobus inferioribus linearibus, acutis, patentibus. *Fructus* nutat crassus.

39. CLEMATIS (*virginiana*) foliis ternatis: foliolis cordatis scandentibus serrato-angulatis.

Clematis virginiana pannonicæ similis. *Pluk. mant.* 51. t. 389. f. 4.

Clematis aquatica trifoliata late scandens, floribus albis odoratis. *Clayt. virg.* 62. n. 270.

Clematis floridensis, flore albo odoratissimo. *Albin. anat.* 1. p. 79. t. 7.

Habitat in Pennsylvania. 24

Descr. *Caules* scandentes, altissimi. *Folia* ternata; foliola rarius & profunde ferrato-angulata, nuda, cordata, venosa; *Folia* floralia simplicia, fena, aut subverticillata, integerrima, triloba aut indivisa. *Pedunculi* simplices & triflori, mixti. *Corolla* tetrapetala, alba, patens, subtus tomentosa; *Petalis* ovato-oblongis, patulis, nec lanceolatis. *Stamina* & *Pistilla* albo-flavescentia. *Petioli* foliorum compositorum se convolvunt & scandunt.

40. TEUCRIUM (*pumilum*) capitulis sessilibus terminalibus, foliis linearibus planis quadrifariis confertis, caule procumbente tomentoso. *Læfling.*

Polium hispanicum montanum pumilum, rosmarini folio, flore rubro. Tourn. inst. 207.

Polium montanum pumilum rubrum, viridi stæchadis folio, caule tomentoso. Barr. ic. 192.

Habitat in Hispania.

41. OCYUM (*americanum*) foliis sublarceolatis acuminatis ferratis, racemis rotundis, caule subherbaceo.

Habitat in America. Miller. ☉

Descr. *Caulis* erectus, pedalis, strictus, teretiusculus, scaber, articulatus, lateribus oppositis canaliculatis. *Rami* oppositi, simplices, breviores. *Genicula* inter petiolos barbata. *Folia* opposita, petiolata, lanceolata seu lanceolato-ovata, acuta, nuda, argute sed vix manifeste ferrata, basi canaliculata. *Petioli* longitudine dimidii folii, pilis longis adspersi. *Racemi* terminales, solitarii: *Verticillis* rotundis, sexfloris, remotis, exceptis bracteis duabus, oppositis, caducis, ovato-lanceolatis, longitudine florum, pilis ratis ciliatis. *Calyces* ante florescentiam reflexi: *Labio* superiore ovato, basi gibbo, piloso; inferiore quadrifido. *Corolla* alba, calyce

calyce duplo major. *Stamina* ocymi, alba, longitudine corollæ. *Stylus* incarnatus.

42. ANTIRRHINUM (*saxatile*) foliis lanceolato-linearibus sparsis villosis; inferioribus quaternis; caule decumbente piloso, floribus spicatis.

Linaria valentina saxatilis & perennis villosa, flore luteo. Tournes. inst. 169.

Habitat in Hispania. D. Mornier. 24

Descr. Radix perennis: *Caules* decumbentes, villosi, superne ramosi. *Folia* sublinearia, acuta, sparsa, pubescentia: inferiora quaterna. *Spicae* terminales. *Bractea* & *Calyces* villosi. *Corolla* flavæ.

Differt ab Antirrhino hirta: Caulibus non erectis; Foliis angustioribus & confertioribus; Radice perenni; Floribus minoribus; Calycibus æqualibus.

43. ANTIRRHINUM (*glaucum*) foliis quaternis subulatis, caulibus erectis.

Linaria foliis confertis linearibus carnosis. Hall. gott. 2. p. 306.

Linaria maritima foliis succulentis, Buxb. cent. 4. p. 23. t. 37?

Habitat in Hispania. ☉

Descr. Radix annua. *Caules* fere pedales, erecti, uti tota planta glauco-virides, teretes. *Folia* subulata, subtus planiuscula, succulenta, erecto-patula; superiora alterna, ramea. *Spica* rarior, terminalis. *Calyx* patulus apicibus reflexis, uti *bractea*. *Calycis* foliolum supremum duplo longius est. *Corolla* flavæ, ad faucem fere fulvæ, glabræ, labio inferiori divaricato. *Calcar* longum, acutum, lineis cærulescentibus striatum. Similis *Linariæ arvensi*, sed *calyx* glaber, & *Corollæ* quadruplo majores.

44. ANTIRRHINUM (*junceum*) foliis linearibus alternis, caule paniculato virgato, floribus racemosis.

habitat in Europæ maritimis.

Descr. Caulis spithamæus, superne ramosus, corymbosus. *Folia* linearia, pinnatifida, glabra. *Flores* corymbosi, *petalis* duobus exterioribus duplo majoribus.

3. SISYMBRIUM (*tenuifolium*) foliis integerrimis: infimis tripinnatifidis, supremis integris. *Guett. stamp. p. 150. Dalibard parif. 204. †*

inapi erucæ folio. *Baub. pin. 99.*

eruca tenuifolia perennis. *Baub. hist. p. 861. Vaill. parif. 50.*

Habitat in Gallia, Italia, Helvetia.

Obs. Conferantur Planta & Synonyma cum Sinapi sylvestri.

49. SISYMBRIUM (*Læselii*) foliis pinnato-hastatis acutis hirtis, caule retrorsum hispido.

Erysimum angustifolium majus. Baub. pin. 107.

Erysimum hirsutum, siliquis erucæ. Læsel. prussf. 69. t. 14.

Erysimum foliis pinnatis: extrema pinna triangulata dentata, petiolis longis hirsutis. Hall. gatt. 2. p. 248.

Rapistrum montanum, irionis folio, macroleptoceron. Column. ephr. 1. p. 266. t. 268.

Habitat in Borussia, Gedani, in montanis æquicolor. ♂

Obs. Adeoque Synonymum Columnæ in Sisymbrio altissimo excludatur.

50. ERYSIMUM (*hieracifolium*) foliis lanceolatis ferratis. *Roy. lugdb. 342. Dalib. parif. 201.*

Leucojum luteum sylvestre hieracifolium. Baub. pin. 201. prodr. 102.

Leucojum sylvestre inodorum, flore parvo pallidior. Raj. hist. 781.

Habitat in Gallia. 2.

51. CHEIRANTHUS (*maritimus*) caule ramoso diffuso; foliis lanceolatis acutiusculis, antheri eminentibus.

Hesperis maritima supina exigua. *Tourn. inst.* 223.

Leucojum maritimum parvum, folio virente crassiusculo. *Baub. hist.* 2. p. 877.

Habitat in Europæ australis maritimis. ☉

Descr. Differt a Cheirantho chio in paucis: *Caulis* diffuso. *Foliis* lanceolatis acutis, vix utrinque unica ferratura notatis, in chio pluribus. *Staminibus* & *pisillis* extra tubum floris prominentibus.

52. BRASSICA (*chinesis*) foliis ovalibus subintegerrimis, floralibus amplexicaulibus lanceolatis, calycibus ungue petalorum longioribus.

Habitat in China. Dn. Osbeck attulit semina. ♂

Descr. *Folia* oblonga seu ovalia, simillima Cynoglossis, obtusa sed glabra; caulina amplexicaulia, oblonga, integerrima. *Flores*, ut in Brassica oleacea, lutei. *Calyx unguibus petalorum* longior, unde hians & inter petala prominens. *Stamina* longiora. *Siliquæ* parum compressæ.

53. SINAPIS (*orientalis*) filiquis retrorsum hispida, apice subtetragonis, compressis.

Sinapi orientale maximum, rapi folio. *Tourn.-cor.* 17.

Habitat in Oriente. ☉

Descr. Simillima planta Sinapi arvensi, sed tota planta retrorsum hispida; & *siliquæ valvulæ trifariam* retrorsum scabræ, cum in *S. arvensi* glabræ.

54. SINAPIS (*incana*) filiquis racemo appressis lævibus, foliis inferioribus lyratis scabris: summis lanceolatis, caule scabro.

Erysimum foliis subincanis, filiquis brevissimis. *Hern. parad.* 115. t. 115. *Vaill. parif.* 51.

Habitat in Gallia, Lusitania, Hispania. ☉

Descr.

Descr. *Caules* tripedales, ramosi, teretes, virides, scabri. *Folia* canescentia: inferiora pinnato-lyrata, repando-dentata, utrinque scabra: extimo ovato majori; caulina summa lanceolata, ferrata, petiolata. *Racemi* terminales. *Flores* lutei. *Calyces* colorati. *Petala* obtusa. *Stamina* lutea. *Siliquæ* compressæ, breves, scapo arcte adpressæ, ut in *Eryfimo* officinali.

55. SINAPIS (*lævigata*) siliquis lævibus patulis, foliis lyratis glabris; summis lanceolatis, caule lævi. *Eryfimi* varietas. *Herm. parad.* 155.

Habitat in Lusitania, Hispania. ♂, ☉

Descr. *Habitus* & omnia antecedentis, sed *folia* glabra. *Caulis* glaber, lævissimus. *Siliquæ* scapo non adpressæ, sed magis distantes a *racemo*. *Flores* majores.

56. CLEOME (*arabica*) floribus hexandris, foliis simplicibus subrotundo-ovatis, siliquis gladiatis.

Habitat in Arabia. *D. Hasselquist.*

Descr. *Planta* herbacea, erecta, hispido-viscida. *Folia* subrotundo-ovata, petiolata, integerrima, hispido-viscida. *Racemi* terminales, solitarii, longi. *Flores* hexandri. *Siliquæ* latiusculæ, compressæ, gladii figura, ad futuram inferiorem magis recurvatæ, supra basin *glandula* notatæ, hispido-glutinosa.

57. GERANIUM (*scabrum*) calycibus monophyllis, foliis palmato-laciniatis, caule fruticoso.

Geranium africanum noctu olens, flore ruberrimo, anemones folio latiore. *Pluk. alm.* 169. t. 168. f. 5?

Habitat ad Caput bonæ spei. *Burmannus.* †

Statura *Hermaniæ* rigidæ. *Flores* rubri. *Folia* *Anemones*.

58. GERANIUM (*carnosum*) calycibus monophyllis; caule carnosio gibbofo, foliis pinnatifidis, petalis linearibus.

Geranium africanum carnosum, petalis angustis albicantibus. *Dill. elth.* 153. t. 127. f. 154.

Habitat in Æthiopia. †

Descr. Differt a *Geranio gibboso* *Caule* carnosio etiam inter articulos, ubi magis gibbus. *Corolla* albæ, *petalis* angustis.

59. GERANIUM (*ciconium*) pedunculis submultifloris; calycibus pentaphyllis; floribus pentandris; foliis pinnatis pinnatifidis obtusis.

Geranium cicutæ folio, acu longissima. *Baub. pin.* 139. *prodr.* 138.

Geranium apulûm coriandrifolium. *Col. ecphr.* 1. p. 136. t. 135.

Habitat in Europa australi, Valesia Italiæ, Morspelii. ☉

Descr. Habitus & facies omnino *Geranii gruini*; sed huic *Folia* bipinnata, decurrentia, pinnatifida profunde; obtusa, incisa; nec ut *gruini* ternata, lobata, ferrata. *Caulis* inclinatus; *gruini* vero caulescens est & erectus. *Petala* duo superiora magis divaricata; in *gruino* æqualia. *Glandulæ* in utrisque inter petala.

60. GERANIUM (*striatum*) pedunculis bifloris altero brevioribus, foliis quinquelobis: lobis medio dilatatis, petalis bilobis venoso-reticulatis.

Geranium romanum versicolor seu *striatum.* *Park. par.* 229. *Morif. histor.* 2. p. 516. f. 5. t. 10. f. 24. *Raj. hist.* 1063.

Habitat in Italia. †

Descr. *Folia* hirsuta, quinqueloba s. triloba, lobis medio dilatatis, incisus maculis ferrugineis ad divisas. *Petala* alba lineis purpureo-rubentibus, biloba. *Calyces* aristati, ante florescentiam reflexi.

61. GERANIUM (*dissectum*) pedunculis bifloris, foliis quinquepartito-multifidis, caule petalis emarginatis longitudine calycis, capsulis villosis.

Gera-

Geranium majus, foliis imis longis, ad usque pediculum divisis. *Morif. hist.* 2. p. 511. f. 5. t. 3. f. 3. *Vaill. parif.* t. 15. f. 2.

Geranium foliis ad nervum quinquefidis, pediculis brevioribus, caule erecto. *Hall. belv.* 366.

Habitat in Europa australiori.

Folia quinquepartita: laciniis lineari-lanceolatis. *Petalata* emarginata, saturate purpurea. *Antherae* violaceæ. *Pedunculi* erecti. *Calyces* fructiferi patentés.

62. *MALVA (tournefortiana)* foliis radicalibus quinquepartitis trilobis linearibus, pedunculis folio caulino longioribus, caule procumbente.

Alcea maritima galloprovincialis, geranii folio. *Tournef. inst.* 68.

Alcea tenuifolia humilis maritima galloprovincialis, foliis inferioribus nonnihil ad geranium accedentibus. *Pluk. alm.* 13. t. 44. f. 4.

Alcea minor maritima tenuifolia procumbens. *Herm. par.* 9. t. 9.

Habitat in Galloprovincia, Hispania. *Lasting.* 509. a.

Descr. *Folia* radicalia petiolata, parva, quinque-vel septempartita: foliolis trilobis, obtusis, linearibus, divaricatis. *Caules* filiformes, subdecumbentes, scabri, foliis duobus vel tribus tantum instructi, & ex singulis *pedunculus* folio longior, præter pedunculos plures ad summitatem plantæ omnes uniflori. *Calyx* inferior linearis, di-vel triphyllus; interior quinquefidus, latus, scaber. *Stipulae* lanceolatæ, villosæ. *Corolla* albescens striis purpureis. Differt a *Malva moschata*, quod longe tenerior; pedunculis flore longioribus, foliis minimis, in caule tantum duobus vel tribus minus pinnatifidis. *Figuræ* Hermannii & Plukenetii ex planta culta, ubi folia nimis-acuta pingunt.

63. GENISTA (*candicans*) foliis ternatis subtus villosis, pedunculis lateralibus subquinquefloris foliatis, leguminibus hirsutis.

Cytifus floribus lateralibus, foliis hirsutis, caule erecto striato. *Sauv. monsp.* 191. *Sp. plant.* 740.

Cytifus monspessulana, medicæ folio, filiquis dense congestis & villosis. *Tournef. inst.* 648.

Cytifus sylvestris candicans. *Cæsalp. plant.* 113.

Habitat Monspelii & in Italia. *D. Sauvages.* †

Descr. Rami angulati, villosi. Folia brevibus petiolis ternata, ovalia, utrinque acuta, subtus multum villosa, supra minus. Ex alis superiorum foliorum pedunculi erecti, fere ramei, apice duobus vel tribus foliis minoribus instructi, intra quos Flores quinque vel septem in fasciculum collecti. Cincinni flavescent. Corollæ Genistæ tinctoriæ. Legumina valde hirsuta.

65. PHASEOLUS (*nanus*) caule erectiusculo lævi, bracteis calyce majoribus, leguminibus pendulis compressis rugosis. *Hort. ups.* 213.

Phaseolus vulgaris italicus humilis seu minor, albus cum orbita nigricante. *Bauh. hist.* 2. p. 358. *Raj. hist.* 885.

Smilax filiqua sursum rigente, seu Phaseolus parvus italicus. *Bauh. pin.* 339.

Habitat in India.

Descr. Variat flore albo & purpureo; Semine albo fusco maculis luteis. Vexillum duplo minus, quam in vulgari.

Idem e Carolina flore purpurascente vexilli lateribus ad basin striatis.

66. OROBUS (*sylvaticus*) caulibus decumbentibus hirsutis ramosis. †

Orobis sylvaticus nostras. *Raj. angl.* 3. p. 324. *suppl. hist.* 1892. *Att. Paris.* 1706. p. 87. t. 90.

Habitat in Anglia, Gallia. 2

Descr.

Descr. *Caulis* ramosi, striati, decumbentes. *Foliola* sex- aut septemjugata. *Corollæ* extus rubentes, intus albæ lineis purpureis. *Legumina* compressa. *Semina* duo vel tria.

67. CORONILLA (*glauca*) fruticosa procumbens, foliolis cuneiformibus mucronatis septenis, stipulis lanceolatis.

Coronilla maritima, glauco folio. *Tourn. inst.* 650.

Colutea scorpioides maritima, glauco folio. *Baub. pin.* 397. *prodr.* 157.

Habitat in Gallia Narbonensi.

Foliolis tantum septenis glaucis cuneatis obtusissimis mucronatis; stipulis subrotundis.

Obs. Distincta a *Coronilla* valentina *Caulibus* non erectis.

68. TRIFOLIUM (*strictum*) capitulis globosis, leguminibus dispermis, caule erecto, foliis lanceolatis ferrulatis, stipulis rhombeis. †

Trifolium pratense annuum erectum minimum, foliis longis angustis pulchre venatis & tenuissime ferratis, floribus albis in capitulum congestis, siliquis minoribus dispermis. *Mich. gen.* 29. t. 25. f. 7.

Habitat in Italizæ pratis, pascuis. ☉

69. TRIFOLIUM (*uniflorum*) pedunculis communibus subtrifloris, stipulis foliorum brevioribus.

Trifolium vernum repens purpureum. *Buxb. cent.* 3. p. 17. t. 31. f. 1.

Trifolium vernum repens, flore albo exiguo. *Buxb. cent.* 3. p. 17. t. 31. f. 2.

Melilotus cretica humillima humi fusa, flore albo magno. *Tournef. cor.* 28?

Spica trifolia. *Alp. exot.* 169. t. 168?

Habitat Constantinopoli, inque Syria, Arabia, Judæa. *Hasselquist.*

Descr.

Descr. *Caules* procumbentes, terræ adpressi, undique vestiti *stipulis* foliorum, tumidis, apice bifidis, e quibus *Folia petiolis* longis ternata, ferrulata. *Pedunculi* ex singulis vaginis communes solitarii, brevissimi, terminati *pedicellis* duobus vel tribus, longis, *stipulis* paullo longioribus, (unde flores quasi solitarii,) quibus singulis insidet flos simplex, nec capitulum, unde pedunculi communes bi- aut triflori. *Calyces* non hirti, sed oblongi, in quinque segmenta acuminata terminati.

70. TRIFOLIUM (*cherleri*) capitulis villosis hemisphæricis terminalibus solitariis, calycibus omnibus fertilibus.

Trifolium capitulis villosis globosis terminalibus bractea orbiculata terminatis. *Sauv. monsp.* 184.

Habitat in Hispania. ☉

Descr. Diversa Planta a Trifolio globoso. *Caules* simplices, breves, ascendentes, pilosi, ut tota planta. *Capitulum* in singulo ramo unico, sessili, terminali, hemisphærico, excepto *stipulis* latissimis orbiculatum constituentibus, tanquam *calyce* capitulum amplectentibus, & excipientibus, quarum altera foliolis tribus sessilibus, altera nullo gaudet. *Flosculi* omnes fertiles. *Calyces* setacei, villosi, *corolla* longiores, adspersi pilis albis nitidissimis, unde singularis calycis facies.

Observ. Adeoque synonyma *Trifolii globosi* Sp. Pl. 768. ad hanc revocentur, & in eorum loco *Trifolium orientale capite lanuginoso.* Tour. cor. 27. quod habitat in Arabia & Syria.

71. TRIFOLIUM (*alexandrinum*) capitulis pedunculatis, foliis infimis oppositis.

Habitat in Ægypto. D. Hasselquist.

Descr. Planta vix pedalis, erecta. *Caulis* inferne nudus, in medio *Folia* duo opposita, ternata: *stipulis*

lis lanceolatis, semibifidis, attenuatis. Petioli foliolis paullo breviores, extrorsum fere latiores. Foliola lato-lanceolata, vix manifeste crenata. Pedunculus ex altera ala, nudus, longus. Capitulum oblongum, album. Caulis ex altera ala continuat, sed foliis alternis; cæterum similis. Calyces parum villosi. Habitus Trifolii montani.

72. HYPERICUM (*scabrum*) floribus trigynis, caule tereti suffruticoso muricato, foliis oblongis.

Hypericum orientale, caule aspero purpureo. Tourn. cor. 19.

Habitat in Arabia. D. Hasselquist. Mauritanica. †

Descr. Caules fruticosi, senescentes cortice deciduo rugosi, herbacei, rufescentes, adspersi punctis elevatis, unde scabri evadunt. Folia opposita, ovali-lanceolata, lævia, integerrima. Corymbi terminales, floribus parvis trigynis. Caulis punctis eminentibus ut in balearico, sed longioribus, folia autem absque glandulis mihi manifestis, & flores omnino trigyni distinguunt a balearico.

73. HYPERICUM (*repens*) floribus trigynis, caule tereti repente, foliis lanceolato-linearibus obtusis. •

Hypericum orientale, polygoni folio. Tourn. cor. 19.

Habitat in Palæstina & adjacentibus. D. Hasselquist.

Descr. Radix perennis & lignosa supra radicem. Caules teretes, filiformes, repentes; ad genicula radículas dimittentes. Folia lanceolato-linearibus, obtusa, integerrima, confertim satis opposita. Flores terminales tres, intermedio sessili. Calyx & Bractæa punctis fuscis ad margines adspersi, non vero ferrati.

74. LEONTODON (*lanatum*) foliis ensiformibus integris hirsutis, calyce erecto simplici.

Chondrilla altera. Rauwolf itin. 217. t. 217.

Chon-

Chondrilla bulbosa fyriaca, foliis latioribus. *Bauh. pin.* 131.

Habitat in Arabia. D. Hasselquist.

Descr. Radix bulbosa. Folia lanceolato-lineararia, plurima, digitalia, utrinque lana alba hirsuta, radicalia. Scapi foliis paullo longiores, aphylli, in medio sæpe unico foliolo lineari minimo notati, hirsuti. Flores magnitudine Pilosellæ; calyce simplici, æquali, polyphylo, longitudine fere corollæ, lanato. Corolla lutea.

75. ANDRYALA (*lanata*) foliis oblongo-ovatis lanatis subdentatis, pedunculis ramosis.

Hieracium montanum tomentosum. Dill. elth. 181. t. 150. f. 180.

Habitat in Europa australi. 24

Descr. Planta pedalis, tota villis incanis lana incurva villosa hirsuta, ramosa. Folia ovato-oblonga, obsolete dentata. Rami multiflori. Calyces hirsutissimi foliolis æqualibus.

76. EUPATORIUM (*maculatum*) foliis quinis tomentosiss lanceolatis æqualiter ferratis petiolatis venosis.

Eupatorium foliis lanceolato-ovatis ferratis petiolatis, caule erecto. Hort. cliff. 396.

Eupatorium novæ anglæ, urticæ foliis, floribus purpurascens, caule maculato. Herm. parad. 158. t. 158. *Morif. bist.* 3. p. 97. f. 7. t. 18. f. 3. *Raj. suppl.* 187.

Habitat in America septentrionali. 24

Descr. Folia quinque vel sex ad genicula, lanceolata, æqualiter ferrata. Caulis tenuissime maculatus. Varietas *Eupatorii purpurei* ad hoc, ut & ejus synonyma & descriptio spectant. *Eupatorium enim purpureum* foliis quaternis, lanceolato-ovatis, inæqualiter ferratis, rugosis est.

77. ARTEMISIA (*milotica*) foliis bipinnatis, caule erectiusculo, pedunculis solitariis unifloris nudis filiformibus.

Habitat in Ægypto. D. Hasselquist.

Descr. Radix fibrosa. Caules pedales, herbacei, erectiusculi, subvillosi. Folia pinnata, pinnis pinnatifidis, facie Artemisiæ annuæ. Flores globosi, magnitudine & figura A. annuæ, sed Pedunculi ex axillis foliorum, filiformes, aphylli, longitudine fere foliorum, uniflori.

78. GNAPHALIUM (*sanguineum*) foliis decurrentibus lanceolatis utrinque tomentosis planis, apiculo nudo terminatis.

Gnaphalium ægyptiacum, latiore flore, ramosius, flore ex albicante purpureo. Pluk. mant. 91.

Gnaphalio montano affinis ægyptiaca. Bauh. pin. 264.

Chrysocoma syriaca, flore atro rubente. Breyn. cent. 146.

Baccharis dioscoridis. Rauwolf. itin. 285. t. 285.

Habitat in Palæstina, Ægypto. D. Hasselquist.

Descr. Caulis pedalis, non ramosus, teres, villosus. Folia lanceolata, decurrentia, utrinque tomentosa, apiculo vix conspicuo rufo terminata, præsertim inferiora. Corymbi terminales, saturate rubri, magnitudine & colore Gnaphalii dioici; statura G. arenarii.

79. BACCHARIS (*dioscoridis*) foliis lato-lanceolatis dentatis sessilibus stipulatis.

Conyza major altera. Bauh. pin. 265.

Conyza dioscoridis. Rauwolf. itin. 54. t. 54.

Habitat in Syria, Ægypto. D. Hasselquist.

Descr. Caulis erectus, purpurascens, striatus. Folia alterna, lato-lanceolata, sessilia, & fere semi-amplexicaulia, serrato-dentata, supra nuda, subtus vix manifeste villosa. Rami ex alis superioribus, caule altiorem, erecti; Pedunculi terminales, corymbosi: Tom. IV. T folio-

foliolis minimis, linearibus, integerrimis, acutis, ad divaricationes. *Calyces* subcylindrici. *Corollæ* luteæ.

80. FRIGERON (*graveolens*) ramis lateralibus multifloris, calycibus squarrosis. *Sauvages*.

Virga aurea minor, foliis glutinosis & graveolentibus. *Tournef. inst.* 484.

Conyza femina Theophrasti, minor Dioscoridis. *Baub. pin.* 261.

Conyza minor vera. *Lobel. ic.* 346.

Habitat Monspeli. ☉

Descr. Est Erigero viscoso decies minor. *Folia* integerrima. *Rami* multiflori. *Flores* pallide lutei.

81. VERBESINA (*nodiflora*) foliis oppositis ovatis ferratis, calycibus oblongis sessilibus confertis caulinis lateralibus.

Bidens nodiflora, folio tetrahit. *Dill. elth.* 53. t. 45. f. 53.

Chrysanthemum conyzoides nodiflorum, semine rostrato bidente. *Sloan. jam.* 126. *bist.* I. pag. 262. t. 154.

Habitat in Caribæis. ☉

Observ. *Semina* radii marginibus lateralibus dentatociliata sunt. *Folia* triplinervia. Floret primum ad radicem.

82. HELIANTHUS (*frondosus*) calycibus squarrosis undulatis frondosis, radiis octopetalis.

Habitat in Canada.

Descr. Statura Helianthi decapetali, a quo differt *Corollis* triplo majoribus, fere Helianthi multiflori; at radii vix ultra octo sunt. *Flores* erecti sunt. *Caulis* quadripedalis, solitarius. *Folia* argute serrata, lata. *Pedunculi* scabri. *Folia* calycina divaricata, acuta, ciliata, hispida, undulate flexa, & infima
squamæ

squamæ sæpe in folium enata. Sic differt ab Heliantho giganteo *caule* duplo brevior. Ab Heliantho decapetalo *corolla* duplo majore. Ab Heliantho multifloro *radiis* paucioribus & *calyce* squarroso.

83. COREOPSIS (*leucanthema*) foliis pinnatis serratis, radio diverticolore.

Bidens americana trifolia, leucanthemi flore. *Tournefort. inst.* 462.

Bidens pentaphylla, flore radiato. *Plum. spec.* 10.

Habitat in America. Miller. ☉

Descr. *Caulis* trium vel quatuor pedum, tetragonus, læviusculus: lateribus oppositis canaliculatis. *Rami* oppositi. *Folia* opposita, pinnata: Foliolis quinque, rarius tribus, ovatis, indivisis, glabris, æqualibus, argute serratis, lævibus, extimis tribus sæpe confluentibus, latere exteriori fere decurrentibus, apice integerrimis. *Petoli* canaliculati, utrinque villo connexi. *Flores* terminales, alterni, duo vel tres, *pedunculis* longiusculis. *Calyx* quinquepartitus, *involucro* seu exteriori calyce pentaphyllo minore. *Corollæ* radius sæpius pentapetalus, albus: *Petalis* ovatis, apice tridentatis, intermedio productiore; subtus trinerviis. *Discus* parvus, convexus, luteus. *Semina* corona tridentata, retrorsum hispida; *Seminum* discus pyramidalis evadit. *Planta* Bidentis frondosa. *Flos* Asteris annui.

84. CENTAUREA (*calcitrapoides*) calycibus subduplicato-spinosis, foliis amplexicaulibus lanceolatis serratis.

Carduus stellatus, foliis integris serratis. *Magn. monsp.* 292.

Habitat Monspelii, & in Palæstina. *D. Hasselquist.*

Descr. Tota planta Centauræ Calcitrapæ, sed *caulis* & *folia* minus hirsuta, & *folia* minime divisa, tenuissime serrata, acuminata, lanceolata, amplexicaulibus.

lia. *Calyces*: axillares, sessiles, omnino Calcitrapæ; sed ad basin lanuginosi. An planta hybrida?

85. CENTAUREA (*Verutum*) calycibus simplicissime spinosis: dentibus duobus oppositis, foliis lanceolatis integris decurrentibus.

Habitat in Palæstina. ☉ *D. Hasselquist.*

Descr. Radix fibrosa. Caulis pedalis, simplex, angulatus, erectus. Rami breviores, simplices, ex alis superioribus. Folia lanceolata, integerrima, scabra, decurrentia. Flores terminales, solitarii. Calyces subtomentosi: spinis simplicibus, flavis, striatis, calyce duplo longioribus; in eo singulares, quod quævis spina gerat in medio duas oppositiones ex spinis minimis, erectis nec patulis: ad basin vero spinæ flavescences absque serraturis aut aculeis. Corollæ flavæ.

86. CENTAUREA (*punilio*) calycibus simplicissime spinosis, foliis dentato-pinnatis villosis, caule nullo. Carduus orientalis acaulos incanus & tomentosus, dentis leonis folio. *Tournef. cor.* 31.

Habitat in Ægypto. *D. Hasselquist.*

Descr. Simillima Centauræ acauli, sed calycis squamæ non ciliatæ. Radix dura. Calyces sæpius tres, radici arte adnati, ovato-oblongi, glabri: squamis margine membranaceis, integris, apice ovatis, & in spinam subulatam, brevem, flavescens, terminatis; Corollula oblonga. Flores neutri vix reliquis longiores. Folia linearia, dentato-pinnata: dentibus ovato-lanceolatis, latioribus suo folio, alternis sæpe parvis; omnia cinerea subvillosa, radici incumbentia.

87. SERIPHIMUM (*gnaphaloides*) floribus spicatis unisporis.

Habitat in Æthiopia. *A. Royen.*

Descr. Rami angusti. Folia linearia, sparsa, tomentosa, supra nuda. Flores in spicam congesti, flavi, tristes, subtomentosi, cylindracei, continentes, flosculum unum, cujus corollæ lacinia acute reflexa, & quasi uncinatæ.

88. CALLITRICHE (*androgyna*) foliis superioribus ovalibus.

Corispermum foliis oppositis. *Fl. lapp.* 2. *Fl. sv.* 3. *Hort. cliff.* 3. *Gronov. virg.* 3. *Roy. lugdbat.* 205.

Stellaria aquatica. *Bauh. pin.* 141.

Stellaria foliis omnibus subrotundis. *Hall. gætt.* 2. p. 39.

Habitat in Europæ fossis, vere florens.

89. CALLITRICHE (*hermaphroditica*) foliis omnibus linearibus, apice bifidis.

Stellaria foliis omnibus angustis, apice refecto. *Hall. helvæ.* 198.

Lenticula palustris angustifolia, folio in apice dissecto. *Læsel. pruss.* 140. t. 138.

Habitat in Europæ fossis, autumno florens.

Obs. Excludatur itaque Callitriche palustris in *Spec. plant.*

90. CAREX (*brizoides*) spica composita disticha nuda, spiculis androgynis oblongis contiguis patentibus, culmo nudo.

Carex spicis teretibus, acutis, alternis, se contingentibus. *Hall. helv.* 244.

Carex fibrata radice, angustifolia, caule exquisite triangulari. *Mich. gen.* 70. t. 33. f. 17.

Gramen cyperoides elegans, spica composita asperiore. *Raj. hist.* 1297. *Morif. hist.* 3. p. 245.

Habitat in Europa.

91. CAREX (*remota*) spicis ovatis sessilibus remotis androgynis, foliis caulinis culmum æquantibus. †

Carex spicis in foliorum alis sessilibus. *Guettard. stamp.* 1. p. 151. *Dalibard. paris.* 151.

Cyperoides angustifolium, spicis sessilibus in foliorum alis. *Scheuchz. gram.* 483. *Raj. hist.* 1295. *Morif. hist.* 3. p. 243. f. 8. t. 12. f. 17. *Pluk. alm.* 178. t. 34. f. 3.

Habitat in Europæ umbrosis subhumidis. †

294 CENTURIA I. PLANTARUM.

Obs. Spica valde parvæ; inferiores sæpe pedunculo brevi.

92. CAREX (*paniculata*) racemo composito, spiculis androgynis.

Carex spica paniculata. *Hall. belv.* 246.!

Cyperus longus inodorus sylvaticus. *Baub. pin.* 14. *theatr.* 221.

Cyperus alpinus longus inodorus, panicula ferruginea minus sparsa. *Scheuchz. prodr.* 7. t. 8.

Gramen cyperoides palustre, spica longiore laxa. *Raj. hist.* 1296. *Morif. hist.* 3. p. 244. f. 8. t. 12. f. 23. *Scheuchz. gram.* 499.

Habitat in Europæ australioribus uliginosis. 2

93. AMARANTHUS (*polygamus*) spicis diandris ovatis sessilibus axillaribus, foliis lanceolatis acutis.

Habitat in India. ☉

- *Descr.* Caulis erectus, sesquipedalis, viridis, striatus, lævis. *Folia* lanceolata, petiolata, nuda, petiolis sub basi tumidiusculis; ex axillis ramus & capitulum, quod constat pedunculo brevissimo, multifloro, utrinque ad basin ramo connivente in capitulum viride. *Flores* diandri. *Spica* terminalis, brevis, ovata, parva, fere uti capitula lateralia. *Fl.* hermaphroditi diandri digyni, & feminei trigyni, plures.

94. AMARANTHUS (*mangostanus*) spicis triandris glomeratis sessilibus axillaribus terminalibusque, foliis rhombeis obtusis.

Habitat in India. ☉

- *Descr.* Caules pedales & ultra. *Flores* glomerati, virides, aristati, ad axillas, & in *Spicam* interruptam, terminalem digesti. *Folia* rhombea, obtusissima, latiora quam longa, viridia, basi cuneiformia, longis petiolis infidentia, longioribus ipso folio; folia apice sæpe parum emarginata.

95. THU.

95. THUJA (*aphylla*) strobilis quadrivalvibus, foliis turbinatis vaginantibus hinc mucronatis, frondibus imbricatis.

Cupressus fructu quadrivalvi, foliis equiseti instar articulatis. *Sboon. afric.* 188. f. 188.

Habitat in Ægypto. †

Descr. Habitus Tamarisci. *Fronde*s filiformes, laxi. *Rami* articulatim cincti *vaginis* minimis, foliaceis, truncatis, altero latere *apiculo* instructis, quæ *vagina*cea folia in tenellis frondibus imbricata, ut quasi *aphylla* conspiciatur. *Fructum* non vidi.

96. CUCUMIS (*prophetarum*) foliis cordatis quinquelobis denticulatis obtusis, pomis globosis spinoso-muricatis.

Colocynthis pumila echinata arabica, striis duodecim luteis & viridibus variegata. *Sboon. afric.* 164.

Habitat in Arabia. D. *Hasselquist.*

Descr. *Planta* habitu Melonis, sed parva. *Folia* ribesii cordata, obtusa, profunde triloba ultra medium, sinu obtuso: *lobis* lateralibus minus profunde bilobis; margine dentato, scabro, venis subtus magis hispidis. *Caulis* repens seu scandens, quinquangularis. *Pomum* subglobosum, undique *spinis* distantibus muricatum.

97. SALIX (*ægyptiaca*) foliis subserratis lanceolato-ovalibus nudis venosis, petiolis simplicibus exstipulatis.

Salix syriaca, folio oleagineo argenteo. *Baub. pin.* 474.

Calaf seu *Ban.* *Alp. ægypt.* 61. t. 62.

Habitat in Ægypto. D. *Hasselquist.* †

Descr. *Rami* crassi, rubri, læves. *Folia* alterna, figura *S. Capreæ*, ovalia, acutiuscula, utrinque nuda, subtus venis inæqualia, vix manifeste & remote serrata, *petiolis* brevibus insidentia. *Genma* magnitudine *sabæ*, purpurea, univalvis. *Amentum* lanatum, figura *Salicis Capreæ*, *flosculis* diandris.

98. VALANTIA (*Cucullaria*) fructificationibus fungulis bractea ovata deflexa obtectis.

Cucullaria. *Buxb. cent.* 1. p. 13. t. 19. f. 2.

Habitat in Cappadocia & Arabia montosis. ☉

Descr. Planta palmaris. *Caulis* tetragonus, erectus, ramosus. *Folia* quaterna, lanceolata, ad flores vero opposita. *Pedunculi* ramosi, multiflori, ex summis alis. *Supra singulum florem Bractea* ovata, membranacea, colorata, vexillum floris papilionacei referens, occultans semen & florem, dum pedunculus nutat.

99. ATRIPLEX (*glauca*) caule suffruticoso procumbente, foliis ovatis sessilibus integerrimis: inferioribus subdentatis.

Atriplex maritima hispanica frutescens & procumbens. *Dill. herb.* 46. t. 40. f. 46.

Polygonum incanum rotundifolium halimoides fruticans hispanicum. *Barr. rar.* 1145. t. 733.

Habitat in Gallia australis & Hispania maritima. †

100. ATRIPLEX (*pedunculata*) caule herbaceo-divaricato, foliis lanceolatis obtusis integris, calycibus femineis pedunculatis. (*Ceratocarpus speciosus* *Pall. S.*)

Atriplex maritima, semine lato. *Raj. angl.* 3. p. 150.

Atriplex maritima halimus dicta, humilis, erecta: folliculis in latitudinem expansis & utrinque recurvis, longo pediculo insidentibus. *Pluk. ar.* 61. t. 36. f. 1.

Habitat in Anglia maritima, Hafniae. D. Tych. Heim. ☉

Descr. *Rami* divaricati. *Racemi* ramosi terminant, & ex alis exeunt, *pedunculis* lateralibus, simplicibus, binatis seu aggregatis, quorum apici insidet Calyx bursae pastoris fructui similis, trilobus, intermedio minori.

LXIII.

CENTURIA II.
P L A N T A R U M

PRÆSIDE

D. D. CAR. LINNÆO

Proposita ab

ERIC. TORNER

W - Gotho.

Upsalia 1756. Junii II.

Plerisque notissimum esse crediderim, Rem-herbariam, ab antiquissimis inde ad nostra usque tempora, Medicis aliisque doctrina conspicuis viris, dignissimam fuisse visam, quam cura excolerent, idque ob usum, quem præstant Plantæ, maximum, in foro Medico æque ac vita communi.

Recentiori ævo, hæc Nostra Scientia mira emicuit luce, facieque a pristina illa toto, quod ajunt, cælo diversa, in formam nempe disciplinæ redacta systematibus, vagis incertisque civitatem haud concedentibus, nec ulterius progredientibus, quam lata patet via per explicatas Plantarum partes, rite definita Genera, Speciesque nominibus suis genericis specificisque tandem determinatas.

N. D. PRÆSIDI fundamentum hocce in *Generibus Plantarum* jactum, inque *Speciebus Plantarum* continua-

tinuatum, acceptum est referendum; ut jam amœnissimæ huic arti dicatus, in inquirendis Plantis, lucidissima hac methodo determinatis, a recto tramite vix ac ne vix quidem deflectere queat.

Ast, cum illud Summi Creatoris Promptuarium, Globi terraquei vegetabilia fovens, innumeris fere superbiat divitiis, fieri omnino nequit, ut uni vel alteri facultas subministraretur hæc omnia DEI mirabilia oculis usurpandi, sed hominum multa millia, unitis viribus in id incumbant necesse est, ut præcipua colligantur atque detegantur.

Ad hunc obtinendum finem, vidimus, & quidem stupentes, multos infinita solertia Europæ angulos perlustrasse, alios, cum dispendio opum, sanitatis atque vitæ, æstuanti se tradidisse Pelago, inque remotissimas penetrasse Indias, unice ut Plantas quasdam indagarent, ad incrementum Monarchiæ Botanicæ ufumque publicum.

Ante annum editam *Centuriam*, Botanicis singulari desiderio ac voluptate susceptam fuisse, sæpius audivi; hoc quoque tempore, præter illas, quæ in locupletissimo Horto Academico quotidie occurrunt plantas, non sine speciali oculorum oblectamento mihimet contemplari licuit ingentem satis Plantarum cohortem, quas varii, iique Celebratissimi Europæ Botanici, ad N. D. PRÆSIDEM transmissere: cumque in his repertæ sint tot novæ atque raræ plantæ, nondum determinatæ, quæque orbi literato sine damno scientiæ ignotæ esse nequeant, enixe rogavi, ut mihi specimen quoddam edituro academicum, potestas daretur ex his fasciculum seu *Centuriam* legendi, eamque Orbi curioso sistendi, probe sciens, sumtus laboremque nullo modo minui, utrum jucundi an utilis quid elaborem.

Voti

Voti itaque compos factus, naturæ Consultis iterum Centum Plantas exhibeo, collectas partim in alpe *Baldo* prope Veronam Italiæ a D. SEGUIERO, partim a D. D. SAUVAGESIO in agro *Monspeliensi*; nonnullas ad *Caput B. Spei* in Africa, a D. D. BURMANNO communicatas; nec non a D. MILLERO undiquaque conquistatas; quasdam denique in interioribus Indiæ Orientalis lectas a variis nostratibus.

Harum. nonnullæ vel prorsus incognitæ, ut in scriptis Botanicorum earum ne minima quidem appareant vestigia, vel etiam tam leviter tactæ, ut hucusque non modo circa Genera, verum etiam Species earundem ancipites hæsissemus.

101. JUSTICIA (*pectinata*) diffusa, spicis axillaribus fessilibus tomentosis secundis dorso imbricatis: bracteis semilanceolatis.

Habitat in India.

Herba facie *Justiciæ* repentis. *Rami* oppositi, longi, diffusi. *Folia* opposita, oblonga, integerrima, lævia, petiolata. *Spicæ* axillares, solitariæ, secundæ, tomentosæ; floribus minimis; subtus longitudinaliter distiche imbricatæ: *Bracteis* plurimis, semilanceolatis, pectinatim digestis.

102. JUSTICIA (*gangetica*) foliis ovatis, racemis simplicibus longis, floribus alternis secundis, bracteis obsoletis.

Habitat in India. 24

Planta herbacea. *Caulis* tetragonus, lævis, ad genicula pilosus. *Folia* opposita, ovata, brevissime petiolata, integerrima, glabra aut margine bascos ciliata. *Racemi* ex alis foliorum superiorum, solitarii, longi, erecti, indivisi: *Floribus* alternis, secundis, remotis, subsessilibus, erectis. *Bractææ* subulatæ, gemi-

geminæ, minimæ. *Calyces* oblongi, hispidi. *Corollæ* majusculæ.

103. IXIA (*bulbifera*) foliis lineari-ensiformibus, axillis bulbiferis, floribus alternis: staminibus lateralibus.

Habitat in C. b. sp. Miller. 4

Radix bulbosa *Folia* graminea s. angusto-ensiformia, erecta, linea laterali elevata. *Caulis* pedalis, teres, simplicissimus: *Foliis* 2. s. 3, alternis, longitudine caulis. *Bulbus* parvus ex singula ala folii caulini: *Flores* ad apicem caulis 2. s. 3, alterni, remoti, sessiles, *Spathis propriis* solitariis, diphyllis, laceris. *Corolla* campanulata (*Hemerocallidis*), sexpartita, flavescenti-albida fundo flavo. *Stamina* tria, corolla dimidio breviora, patula, distantia. *Stylus* albus, staminibus longior, ad latus superius flexus. *Stigmata* tria, oblonga, filiformia.

104. IXIA (*plicata*) foliis ensiformibus plicatis villosis.

Sifyrrhynchium ramosum æthiopicum, foliis plicatis nervosis & incanis, radice tuberosa phœnicea. *Breyn. cent. t. 37. Raj. hist. 1168.*

Habitat in Æthiopia. Burmannus. 21

Bulbus tunicatus. *Folia* bifariam margine imbricata ut in *Iridibus*, ensiformia, secundum nervos profunde plicata & villosa. *Scapus* simplex, nudus, villosus, semipedalis, teres. *Bractea* sub singulo flore, ex tribus foliolis lanceolatis: infimo majore.

Flores tubo longiusculo violacei.

Obj. Planta *Breynii* luxurians erat, a nostra diversa ramis.

105. IXIA (*corymbosa*) floribus corymbosis pedunculatis, caule ancipiti.

Habi-

Habitat ad C. B. Spæi.

Radix Bulbus? *Caulis* femipedalis, compressus, anceps, basi vagina membranacea cinctus, in medio *Folium* unum alterumve, ensiforme, verticale, nervosum, altero margine amplexicaule, caule brevius. *Corymbus* terminalis ex pedunculis sæpius bifloris. *Flores* pedicellati, excepti *Spathis propriis* ovatis, diphyllis, persistentibus. *Corollæ* cæruleæ. *Germen* inter corollam & spathas.

106. GLADIOLUS (*alopecurqides*) foliis linearibus, spica disticha imbricata.

Habitat in Æthiopia. Burmannus. 21.

Bulbus simplex. *Caulis* pedalis, teres, vestitus foliorum vaginis ancipitibus, latiusculis, nervosis, in folium lineare acutum terminatis. *Spica* terminalis, disticha, imbricata *Spathis* ovatis, duplicatis: inferiore duriore. *Flores* parvi, sessiles, vix Plantagine majores.

107. CYPERUS (*elatus*) culmo triquetro nudo, umbella foliosa supradecomposita, spicis digitalibus imbricatis; spiculis subulatis.

Habitat in India.

Gramen magnum. Culmus triqueter, lævis. *Umbella* supradecomposita, inæqualis.

Involucrum universale polyphyllum, longissimum; *partialia* spicis breviora.

Spicæ sessiles non modo ad umbellas universales, sed & ad partiales ac proprias, longitudine digiti, ferrugineæ, imbricatæ ex *Spiculis* teneris, subulatis, distichis.

108. CYPERUS (*glomeratus*) culmo triquetro nudo, umbella triphylla supradecomposita, spicis conglomerato-rotundatis, spiculis subulatis.

Cy-

Cyperus aquaticus italicus procerior, locustis tenuissimis in racemum dense congestis. *Mich. gen.* 45. *Segu. veron.* 3. p. 68. t. 2. f. 2.

Cyperus capitulis glomeratim congestis, feminibus aristatis. *Mont. gram.* 14. t. 1. f. 1.

Habitat in Italia paludosis. Seguiet. 24

Structura *Cyperi elati*, ut forte ex eo in loco frigidiore prognatus, unde planta brevior, *Spica* congestæ, conglomeratæ nec elongatæ. Hæc, *Phalaris oryzoides*, *Andropogon alopecuroides* (*Arundo farcta alpium ravennæ*), plantæ cum *oryza* crescentes, in Indiis & Italia communes, forte cum *oryzæ* feminibus propagatæ.

109. CYPERUS (*difformis*) culmo triquetro subnudo, umbella diphylla simplici trifida, spicis capitatis: intermedia sessili.

Gramen cyperoides elegans *Vassumbo curry malabarum.* *Pluk. amalth.* t. 317. f. 5.

Habitat in India.

Culmus pedalis, triqueter, versus basin uno alterove folio vestitus.

Umbella simplex radiis tribus, terminatis capitulo e spiculis; quarto capitulo sessili inter radios umbellæ. *Spiculæ* minutissimæ ex squamis ovatis, obtusis, oblongiusculæ, læves, sessiles; at dum femina maturantur, cadunt sensim flosculi spicularum inferiores, unde rachis nuda, ferrata infra spiculæ partem remanentem ovatam, pedicellum ferratum mentiens diversa facie. *Involucrum* universale diphyllum, longissimum; *partialia* nulla.

110. CYPERUS (*pumilus*) culmo triquetro nudo, umbella diphylla composita, spiculis alternis digitatis lanceolatis, glumis mucronatis.

Gramen cyperoides *pumilum* elegans e *maderaspantan.* *Pluk. alm.* 179. t. 191. f. 8.

Habi-

Habitat in India.

Similis *Cypero compresso*, sed brevior, distinctus *Glumis* minus imbricatis & apice mucronatis. *Involucra* umbellis longiora. *Spiculæ* vix alternæ & fere digitatæ.

III. CYPERUS (*squarrosus*) culmo triquetro folioso, umbella foliosa glomerata, spicis striatis squarrosis.

Græmen cyperoides madarasp. minimum ischæmi paniculis cum aristis. *Pluk. amaltb.* 114. t. 397. f. 2.

Habitat in India.

Radices capillares. *Culmi* plurimi, conferti, triquetri, vix pollicares. *Folia* graminea, longitudine plantæ, inferne culmos obvestientia. *Umbella* nulla distincta, sed radii umbellæ undique vestitæ spiculis confertis. *Spiculæ* ovatæ, ferrugineæ, e squamis striatis, mucronatis, recurvatis. *Involucra* diphylla.

112. SCIRPUS (*corymbosus*) culmo triquetro folioso, corymbis lateralibus simplicibus; terminali prolifero, spicis subulatis.

Habitat in India.

Culmus bipedalis, triqueter. *Folia* basi vaginantia. *Corymbus* terminalis: pedunculis intermediis longioribus proliferis. *Involucrum* universale corymbo longius. *Seta* foliacea, infra singulum pedicellum. *Spiculæ* ferrugineæ ex squamis imbricatis, quarum superiores longiores, convolutæ in spicam subulatam. *Corymbus* simplex, pedunculatus, e singula foliorum caulinarum ala.

113. APLUDA (*aristata*) flosculis sessilibus aristatis. *Schenanthus* avenaceus procumbens maderaspatanus, bupleuri folio. *Scheuchz. gram.* 119.

Habitat in India.

Culmi

Culmi longi, pedales, glabri, geniculis inflexis. *Folia* graminea, scabra, petiolata.

Racemi terminales & laterales, ex singulis axillis foliorum; foliolum inferne vaginans ad singulum pedicellum. *Flores* terni in eodem pedicello.

Flores tribus flosculis, quorum intermedius sessilis, corollæ basi arista longa contorta; reliqui duo flosculi æquales, pedicello glumaceo insidentes.

Obs. Removeatur itaque Synonymon *Scheuchzeri* ab *Apluda mutica*, & ad hanc speciem amandetur.

114. BROMUS (*distachyas*) spicis duabus erectis. *Flor. palest.* 55.

Gramen spica brizæ minus. *Baub. pin.* 9. *prodr.* 10. *Pluk. alm.* 173. t. 23. f. 1.

Habitat in Europa australi, Oriente.

Gramen parvum est, distinctissimum a reliquis, imprimis *Spicis* sæpius duabus, quarum inferior sessilis. *Spicæ* sunt circiter decemfloræ, aristis ex apice glumarum prodeuntibus.

115. HORDEUM (*bulbosum*) flosculis omnibus fertilibus aristatis, involucris setaceis basi ciliatis.

Gramen bulbosum ex alepo. *Baub. pin.* 2. *prodr.* 4. *theatr.* 21. *Baub. hist.* 2. p. 431.

Gramen secalinum, bulbosa radice. *Barr. ic.* 112. f. 2. *Scheuchz. grani.* 19.

Gramen secalinum chalepense, radice tuberosa. *Merrif. hist.* 3. p. 179. f. 8. t. 6. f. 7.

Habitat in Italia, Oriente.

Radix bulbosa, globosa. *Culmus* tripedalis. *Spica* Hordei murini. *Flores* flosculis 3, rarius 2, pedicellatis. *Involucella* propria sunt aristæ 2, basi subciliatæ. *Gluma* exterior, in omnibus flosculis, longa, aristata. *Vagina* summi folii ventricosa est.

116. SCABIOSA (*maritima*) corollulis quinquefidis radiantibus calyce brevioribus, foliis pinnatis: summis linearibus integerrimis.

Scabiosa maritima parva. *Baub. hist.* 3. p. 7.

Scabiosa maritima, rutæ caninæ folio. *Bocc. sic.*

Habitat Monspelli. ☉

Caulis bipedalis, sublævis. *Folia radicalia* lanceolata, obtusa, obtuse dentata, lævia, venosa, tandem pinnatifida, Scroph. Rutæ caninæ simillima. *Caulina* pinnata, integerrima, glabra, canaliculata; *suprema* linearia, sæpius integerrima. *Peduncululi* longissimi. *Calycis* infima foliola lanceolata, corolla longiora. *Corollæ* radiatæ, quinquefidæ, albo purpurascens. *Anthere* & *Stigmata* purpurea. *Paleæ* setaceæ, articulatae & fere aculeis erectis muricatæ. *Fructus* Scab. atropurpureæ.

117. ELÆAGNUS (*spinosa*) foliis ellipticis.

Elæagnus matthioli, incolis Seisefun. *Rauv. it.* 112. 276.

Habitat in Ægypto. ☿

Differt ab *Elæagno angustifolia*: Foliis dimidio brevioribus, sed non angustioribus, ellipticis s. oblongo ovalibus, figura & magnitudine *Vaccini uliginosi*, supra magis nudis & viridibus. *Flores* quadruplo minores & acutiores. *Spina* valida ad singulum ramuli exortum. *Cortex* in herba argenteus; in caudice ruber, glaber.

118. RIVINA (*octandra*) floribus octandris.

Rivina humilis racemosa, baccis puniceis. *Plum. gen.* 48.

β Rivina scandens racemosa, amplis solani foliis, baccis violaceis. *Plum. gen.* 48.

Habitat in America meridionali. *Miller.* ☿

Differt a *Rivina humili*, cui similis, Foliis glabris; Floribus octandris; *Anthervis* oblongis, incumbentibus; *Stigmate* diverso.

119. RIVINA (*paniculata*) paniculata, racemis compositis.

Tom. IV.

U

Habi-

Habitat in India. †
Flores tetrandri.

120. GRATIOLOA (*Monniera*) foliis ovali-oblongis, pedunculis unifloris, caule repente.

Monniera minima repens, foliis subrotundis, floribus singularibus alaribus. *Brown. jam.* 269.

Habitat in Jamaica.

Planta repens. *Caulis* simplicifolius. *Folia* opposita, obovato-oblonga, obtusa, integerrima, glabra, sessilia. *Pedunculi* solitarii, ex alternis alis foliorum, foliis paulo longiores, uniflori.

121. CONVULVULUS (*gangeticus*) foliis cordatis obtusis mucronatis villosis, pedunculis unifloris, caule diffuso.

Habitat in India.

Caules procumbentes, ramosi, bipedales. *Folia* cordata, pollice sæpe latiora, obtusa cum mucrone, petiolata: tenella *Folia* & *Flores* hirsutissimi. *Pedunculi* capillares, breves.

122. CONVULVULUS (*linifolius*) foliis lanceolatis villosis, pedunculis filiformibus trifloris longis, caule erecto.

Convolvulus herboceus erectus, foliis linearibus, pedunculis longis tenuissimis bibracteatis alaribus. *Brown. jam.* 152. t. 10. f. 2.

Habitat in Indiis.

Caules erecti, facie lini. *Folia* lanceolata, nec ut in *Convolvulo* alinoide obovata.

123. CAMPANULA (*dichotoma*) capsulis quinquelocularibus tectis calycis sinibus reflexis, caule dichotomo.

Campanula hirsuta, ocymsi folio caulem ambiente, flore pendulo. *Boer. sic.* 83. t. 45. f. 1. *Morij. bist.* 2. p. 459. f. 5. t. 3. f. 26. *Raj. bist.* 736.

Hab:

Habitat in Sicilia, Syria.

Caulis dichotomus. *Folia* oblonga, scabra. *Flores* solitarii, e dichotomia & apicibus ramorum, cernui, structura C. Medii, sed dimidio minores, at duplo majores quam in Sibirica.

124. VERBASCUM (*spinosum*) caule fruticoso spinoso.

Verbascum creticum spinosum frutescens. *Lob. illustr.* 113.

Leucojum creticum spinosum incanum luteum. *Baub. pin.* 201.

Leucojum spinosum. *Alp. exot.* 36.

Galastivida prima e candia. *Pon. bald.* 114.

Habitat in Creta. ¶

125. ATROPA (*arborescens*) caule frutescente, pedunculis confertis, corollis limbo revolutis, foliis ovato-oblongis.

Belladonna frutescens, flore albo, nicotianæ foliis.

Plum. spec. 1.

Habitat in America meridionali.

126. SOLANUM (*æthiopicum*) caule inermi herbaceo, foliis ovatis dentato-angulatis, pedunculis fertilibus unifloris.

Solanum pomiferum, fructu rotundo striato duro.

Baub. pin. 167. *Baub. hist.* 3. p. 620.

Solanum pomiferum herbariorum. *Lob. ic.* 265.

Habitat in Æthiopia. Burserus.

Caulis herbaceus, inermis. *Folia* petiolata, ovata, angulata, glabra, fere Solani nigri vulgaris, sed majora. *Pedunculus fertilis* simplex, uniflorus, crassior, juxta *Pedunculum sterilem* biflorum, teneriorem, infra folium singulum. Aculeos in tota planta, ne quidem in calyce ullos observo, quos fortuitos in averfis foliis vidit J. B. Differt a *Melongenâ* toto cælo & floribus vix Solano nigro majoribus.

127. LYCIUM (*capsulare*) foliis lanceolatis tenuibus glabris, pedunculis calycibusque pubescentibus, pericarpis capsularibus.

Habitat in Mexico. Miller. †

Frutex ramis teretibus. *Spinae* patentes, simplices, longitudine foliorum, ad ramificationes & folia. *Folia* lanceolata, tenuia, glabra, subpetiolata. *Pedunculi* axillares, simplices, folio breviores, uniflori, pubescentes uti Calyx. *Corollae* rotatae. *Stigmata* duo, angusta, erecta. *Capsula* ovata, mucronata, bilocularis.

128. RHAMNUS (*lineata*) inermis, floribus hermaphroditis, foliis ovatis lineatis repandis subtus reticulatis.

Habitat in Zeylona, China. Osbeck. †

Frutex ramulis subpubescentibus. *Folia* alterna, petiolata, parva, ovata, repanda, lineata, glabra; subtus venis transversis inter nervos, unde transversim reticulata. *Calyx* quinquepartitus, albus: laciniis lanceolatis. *Petala* 5, figura calycis. *Stamina* 5, subulata, longitudine corollae, intra singula petala singula, nec cum petalis alternantia. *Stylus* longitudine staminum. *Stigma* simplex. *Bacca* calycis rudimento insidens.

129. DIOSMA (*crenulata*) foliis lanceolato-ovalibus crenatis.

Habitat in Aethiopia. Burmannus. †

Rami rubentes. *Folia* glabra, lanceolato-ovalia, obtusa, petiolata, subtus punctis adspersa, margine obsolete ferrata: puncto pellucido intra singulam ferraturam. *Calyx* laciniis linearibus, nec, ut in D. uniflora, ovatis. *Flores* solitariae.

130. CHIRONIA (*caryophylloides*) fruticosa, calycibus inflatis rotundatis.

Centaurium foliis binis oppositis angustis linearibus, flore magno rubente. Burm. afric. 205. t. 74. f. 1.

Habitat ad Cap. B. Spei. Burmannus. †

Frutex Ramis teretibus, tomentosis, duris. Folia opposita, sessilia, linearilanceolata, crassiuscula, fere Rosmarini. Rami corymbosi, terminati floribus. Calyces pentaphylli, tubo longo corollæ ampliores; foliolis ovatis, concavis, tomentosis, minime carinatis. Corollæ infundibuliformes limbo quinquepartito: laciniis ovatis. Antheræ oblongæ, funis instar contortæ.

131. VINCA (*lutea*) caule volubili, foliis oblongis. †

Apocynum scandens, foliis ovatis, flore amplo plano. Catesb. car. p. 53. t. 53.

Habitat in Carolina.

132. NERIUM (*zeylanicum*) foliis lanceolatis oppositis, ramis rectis.

Apocynum arborecens, nerii flore, minus. Burm. zeyl. 23. t. 12. f. 2.

Habitat in India. †

Rami stricti, longi, teretes, purpurascens. Folia opposita, lanceolata, lævia, erecta, acuminata, subpetiolata, in nostra angustiora quam in figura Burmanniana.

133. CHENOPODIUM (*serotinum*) foliis deltoideis sinuato-dentatis rugosis glabris (uniformibus, racemis terminalibus.

Chenopodium hispanicum procerius, folio deltoide. Tournef. inst. 666.

Blitum ficus folio. Raj. angl. 3. p. 155.

Habitat in Hispania, Anglia, Monspeli. Sauvages. ☉

Caulis altitudine humana, ramosissimus, sero admodum florens. Folia pallide viridia, similia Chenop. albo, sed latiora.

234. SALSOLA (*Tragus*) herbacea erecta, foliis subulatis spinosis lævibus, calycibus ovatis.

Kali spinosum cochleatum. *Baub. pin.* 289.

Kali spinosum, foliis longioribus & angustioribus. *Tournef. inst.* 247.

Drypis Theophrasti. *Tabern. hist.* 423.

Habitat in Europa australi. Sauvages. ☉

Planta erecta, tripedalis, lævis. Folia cylindrica, lævia, supra planiora. Calyx cinctus margine foliaceo s. rosaceo; nomen C. B. excludatur itaque in Salsola Kali, quæ decumbens parva est.

135. GOMPHRENA (*brasiliana*) foliis ovato-oblongis, caule erecto, capitulis pedunculatis globosis aphyllis. †

Amarantho affinis brasiliana, glomeratis parvisque floribus. *Breyn. cent. t.* 52.

Habitat in Brasilia.

136. LASERPITIUM (*peucedanoides*) foliolis linearilanceolatis venoso-striatis distinctis.

Laserpitium peucedanoides, foliorum segmentis angustissimis. *Seguier veron.* 3. p. 227. t. 7.

Laserpitium exoticum, lobis angustissimis integris. *Pluk. alm.* 207. t. 96. f. 2.

Habitat in Baldi valle vaccaria. Seguier. 24

137. LIGUSTICUM (*cornubiense*) foliis decompositis incisis: radicalibus ternatis lanceolatis integerrimis. †

Smyrniolum tenuifolium nostras. *Raj. suppl.* 254. *angl.* 3. p. 209. t. 8.

Saxifraga cornubiæ. *Pet. herb. t.* 26. f. 9.

Habitat in Cornubia.

138. SESELI (*Turbith*) involucrio universali monophyllo, seminibus striatis villosis stylatis.

Seseli tertium. *Berb. lugd.* 1. p. 50.

Thapsia fœniculi folio. *Baub. pin.* 148?

Habi-

Habitat in Europa australi. 24

Radix perennis. *Caulis* semipedalis. *Folia* supradecomposita, linearia, divaricatissima, fere fetacea. *Involucrum universale* monophyllum. *Partialia* polyphylla, umbellulis breviora. *Flores* albi. *Styli* persistentes. *Semina* oblonga, villosa.

139. RHUS (*typhinum*) foliis pinnatis argute serratis lanceolatis; subtus tomentosis.

Rhus virginianum. *Baub. pin.* 517. *Dill. eltb.* 253.

Habitat in Virginia. 5

Arbor frequens in hortis, diversa a *Rhoë coriaria*: *Foliolis* lanceolatis, nec ovatis, argute & æqualiter serratis; *Panicula* conglomerata nec racemosa; *Petiolis* secundum totam longitudinem linearibus, nec apice dilatato in foliolum desinentibus. *Foliola* sæpius XIX, nec IX tantum. Differt a *Rhoë glabro*, cui foliis simillima, *Ramis* hirtis uti typhi cervini; *Foliis* non subtus glabris; *Panicula* dense conglomerata. *Flores* fere sæmineos tantum vidi.

140. NARCISSUS (*odorus*) spatha uniflora, nectario campanulato petalis dimidio breviora.

Narcissus albus, magno odore flore, circulo pallido.

Baub. pin. 353. *Rudb. elyf.* 2. p. 44. f. 3.

Narcissus latifolius VII. *Clus. hist.* 1. p. 157.

β. *Narcissus latifolius maximus*, albo flore, calyce brevi tubo. *C. B.* 51.

γ. *Narcissus latifolius*, calyce amplo & aureo, caule striato. *C. B.* 51.

δ. *Narcissus latifolius pallidus*, calyce amplo, alter. *C. B.* 52.

ε. *Narcissus latifolius sulphureus*, brevi calyce. *C. B.* 53.

Habitat in Stiria. 24

Differt a *Narc. Pseudo-Narcisso* nectario petalis dimidio breviora.

312 CENTURIA II. PLANTARUM.

141. ORNITHOGALUM (*comosum*) racemo brevissimo, bracteis lanceolatis longitudine florum, petalis obtusis, filamentis subulatis.

Ornithogalum spicatum f. comosum, flore lacteo.

Bauh. pin. 70. Rudb. elyf. 2. p. 135. f. 1.

Ornithogali lactei species major. *Besl. cyst.*

Habitat

142. ORNITHOGALUM (*narbonense*) racemo oblongo, filamentis lanceolatis membranaceis, pedunculis floribusque patentibus.

Ornithogalum majus spicatum, flore albo. *Bauh. pin. 70.*

Ornithogalum narbonense. *Dod. pempt. 222.*

Habitat in Galliæ australis & Italiæ agris. 24.

Bractæe ovato-lanceolatæ, brevissimæ. Petala candida, subtus viridissima, soloque margine alba.

143. PASSERINA (*sericea*) foliis ovatis tomentosis, caule hirsuto, floribus coronatis.

Thymelæa sericea, foliis oblongis, floribus tubulosis angustissimis. *Burm. afr. 135. t. 43. f. 2.*

Habitat in Æthiopia. Burmannus. †

Caulis tenuis, hirsutus. Folia opposita, sessilia, ovata f. ovalia, utrinque tomentosa & sericea. Flores terminales, sessiles in capitulum, albi, extus villosi-sericei. Stamina 4 intra tubum; ori tubi insident filamenta 4 bipartita, in quorum singula bifurcatura anthera.

144. PASSERINA (*levigata*) foliis ovatis glabris acutis, floribus obtusis.

Thymelæa foliis planis acutis, coma & floribus purpureis. *Burm. afr. 137. t. 49. f. 3.*

Habitat in Æthiopia. †

Caules filiformes. Folia opposita, ovata, glabra, acuta. Flores terminales: Tubo longo filiformi; Limbo quadrifido obtuso. Stamina 4, intra tubum; 4 supra tubum corollæ.

145. SCLE-

145. **SCLERANTHUS** (*polycarpus*) calycibus fructus patentissimis spinosis, caule subvillosa.

Polycarpus. *Dalech. hist.* 444.

Polygonum montanum, *vermiculatae foliis*. *Baub. pin.* 281.

Habitat Monspelii & in Italia. *Sauvages*. ☉

Differt a *Scl. annuo* planta longe minore; caule magis divaricato, subpubescente.

Calyces secundum totam longitudinem caulis, nec in corymbum congesti, patentis, acutissimi ut fere spinosi, ventre sulcati; nec calyces habent margines membranaceos ut in *Scl. annuo*; adeoque *synonymon Columnae* ad hanc spectat speciem.

146. **DIANTHUS** (*monspeffulanus*) floribus solitariis, squamis calycinis subulatis tubum æquantibus, petalis multifidis.

Habitat Monspelii. *Sauvages*. Veronæ. *Seguier.* 1

Radix fibrosa. *Caulis* pedalis. *Folia* omnia graminea, viridia nec glauca, laxa, longa. *Flores* subsolitarii. *Calyces* squamæ 4 lanceolato-subulatæ, patulæ, longitudine calycis, apice fuscescentes. *Petala* profunde incisa & multifida ut in plumaris, sed minus quam in *Diantho superbo*, cui squamæ calycinæ breves.

147. **POINCIANA** (*elata*) caule inermi.

Habitat in India. †

Caulis fruticosus, inermis. *Folia* alterna, bipinnata; foliolis numerosis, sextuplo minoribus quam in *P. pulcherrima*, magis oblongis, minime emarginatis, utrinque glabris. *Corymbi* breviores. *Calyces* coriacei. *Filamenta* longiora quam in altera, minus stricta, atropurpurea, basi tomentosa. *Antherae* flavæ. *Germen* tomentosum.

148. **SILENÛ** (*rigidula*) pedalis bipartitis, fructificationibus erectis subsessilibus, calycibus subpilosis.

Viscago ceraatii foliis, vasculis erectis sessilibus. *Dill. eth.* 416. t. 319. f. 397?

Habitat

Differt a *Sil. anglica*, cui simillima, *Caule* rigidiore magisque divaricato, quamvis folia caulina utrinque subpilosa & margine inferiore ciliata; *Floribus* pedunculis brevissimis; *Fructibus* erectis; *Calycibus* paulo magis pilosis, & florescentibus stria angularis fusca caduca; *Petalis* pallide incarnatis.

149. *SILENE* (*mutabilis*) petalis bifidis, calycibus angulatis pedunculatis, foliis lanceolato-linearibus.

Lychnis flore albo minimo. *Raj. bist.* 996.

Habitat in Italia. ☉

Differt a *Silene nocturna*, cui simillima: *Foliis* linearibus, nec ovatis, etiam ad radicem; *Floribus* pedunculatis, nec sessilibus; *Calycibus* decagonis s. fulcis 10 profundis, nec obsoletis; *Petalis* post florescentiam extus purpurascens, nec viridibus.

150. *SILENE* (*stricta*) petalis emarginatis, calycibus glabris reticulato-venosis acuminatis pedunculo longioribus, caule dichotomo stricto.

Silene caule subdichotomo, floribus erectis sessilibus, foliis lanceolatis piloso-viscidis. *Amman. acad.* 1. p. 158.

Habitat Tolosæ. *Burserus. In Hispania Læsing.*

Caulis erectus, glaber, dichotomus, strictissimus, viscidus. *Folia* lineari-lanceolata: superiora longitudine articularum. *Calyces* clavati, erecti, glabri, venis reticulati, dentibus acutissimis. *Pedunculi* solitarii, brevissimi, edichotomia caulis. *Corollæ* parvæ petalis emarginatis, corona valde obsoleta. Differt a *Silene Behen* floribus erectis, calycibus angustis acuminatis, foliis angustis.

151. ARE.

151. **ARENARIA** (*bavarica*) foliis femicylindricis carnosis obtusis, petalis lanceolatis, pedunculis terminalibus subbinatis.

Alfne alpina, foliis teretibus obtusis, flore albo.
Seguier ver. I. p. 429.

Saxifraga bavarica. Raj. hist. 1033.

Habitat in Bavaria, Baldo. Seguier.

Caulis ramosus, subdichotomus, patulus, durus, geniculatus. *Folia* linearia, obtusa, carnosia, subtus convexa, opposita, articulis longiora. *Pedunculi* terminales, sæpius bini, uniflori: altero bracteis duabus. *Petala* lanceolata, tenuia, alba. *Stamina* 10. *Styli* 3.

152. **ARENARIA** (*striata*) foliis linearibus erectis, calycibus oblongis striatis.

Auricula muris pulchro flore, folio tenuissimo. Baub. hist. 3. p. 361.

Caryophyllus saxatilis, polygoni minoris folio & facie. Burf. XI. 129.

Habitat in alpidibus Austriæ & montibus Vallis augustæ. 21.

Radix perennis. *Caules* plures, decumbentes, lignosi. *Cauliculi* plures, recti, palmares, simplices, nudi. *Folia* opposita, linearia, crassiuscula, subtus convexa, nuda, acutiuscula, erectissima, basi utrinque convexa, longitudine articulorum. *Pedunculi* tres, breves, terminales: lateralibus bracteis duabus notatis. *Calyces* oblongi ut in *Cerastiis*. *Petala* 5, oblonga, integra, calyce duplo longiora. *Stamina* 10. *Styli* 3. *Capfula* ovata.

153. **CERASTIUM** (*manticum*) glabrum, caule stricto, foliis lanceolatis, pedunculis longissimis, capfulis globosis.

Alfne caryophylloides glabra, florum pediculis longissimis. *Segu. ver. 3. p. 178. t. 4. f. 2.*

Habitat Veronæ. Seguier. ©

Cau-

Caulis & Statura *Stellaria graminea*, tota glabra. *Folia* lineari-lanceolata. *Caulis* erectus. *Panicula* dichotoma *bracteis* parvis, lanceolatis: marginibus lateralibus membranaceis, ut ovatae evadant. *Petala* obtusa. *Stamina* 10. *Styli* 3.

154. **POTENTILLA** (*aurea*) foliis radicalibus quinatis ferratis acuminatis, caulinis ternatis, caule declinato.

Potentilla foliis quinatis acute ferratis ora sericea, petalis maculatis. *Hall. herb.* 339. t. 6. f. 4.

Quinquefolium minus repens alpinum aureum. *Baub. pin.* 325.

Habitat in alpihus Helvetiæ.

Differt a simillima *Potentilla verna*: *Foliolis* apice dentibus acutissimis, sæpe quinis, & quod carina foliorum & margo hirsutiae sericea sint, ut in *Alchimilla alpina*. *Foliola* magis basi approximata quam in *P. verna*.

155. **POTENTILLA** (*nitida*) foliis digitatis tomentosis apice conniventi-tridentatis, caulibus unifloris, receptaculis lanatis.

Heptaphyllum argenteum alpinum trifoliatum sabaudum. *Bocc. mus.* 2. p. 20. t. 9.

Comaroides alpina argentea sericea, perfici flore. *Segu. ver.* 1. p. 497.

Trifolium alpinum argenteum, perfici flore. *Baub. pin.* 328. *Pon. bald.* 222. *Raj. hist.* 615.

Habitat in Baldo. Seguiet.

Affinitate jungitur *Potentilla caulescenti*, planta ipsa tomentoso villosa, sericea, nitida. *Folia* quinata: foliolis ovatis (lateralibus duobus minoribus) apice tridentatis. *Caulis* uniflorus, digitalis, paucis parvisque foliis instructus. *Flos* majusculus, disco seminum lanato.

156. **POTENTILLA** (*caulescens*) foliis digitatis apice conniventi-ferratis, caulibus multifloris, receptaculis hirsutis.

Quinquefolium album majus. *Baub. prodr.* 139. caulescens. *Baub. pin.* 325.

β Quinquefolium album majus. *Baub. prodr.* 139. caulescens. *Baub. pin.* 325.

Quinquefolium 2 minus, albo flore. *Clus. hist.* 2. p. 105.

Habitat in Alpibus Helvetiæ, Austriæ, Stiriæ, Tyrolis. Horto Dei.

Affinitate summa jungitur *Potentillæ albæ*; convenit *foliorum* figura, corollis albis, receptaculis pilosis; Sed hæc *Caulis* erecto, *Foliis* quinatis instructo, apice corymbose, multifloro, *Foliis* minoribus, subtus minus villosis viridibus. *Pot. albæ* vero *Caulibus* filiformibus, decumbentibus, sub foliis subnudis, *Floribus* longe pedunculatis; *Foliis* subtus villosis sericeis, quod in hac non obtinet.

157. **SATUREJA** (*spinosa*) ramis spinosis, foliis hispids.

Satureja cretica frutescens spinosa. Tourn. cor. 13.

Satureja cretica spinosa. Pan. ital. 21.

Habitat in Creta. h

Caulis pedalis, fruticosus, rigidus, ramis in spinam nudam terminatis. *Folia* ad apices ramulorum, opposita, conferta, lingulata, subacuta, sessilia, basi attenuata, adspersa utrinque punctis excavatis & pilis raris, rigidis, albidis, erectis; margine scabra.

158. **NEPETA** (*Scordotis*) foliis cordatis obtusis, floribus verticillatis, spicis terminalibus scissilibus, bracteis ovatis villosis.

Scordium alterum lanuginosius verticillatum. Baub. pin. 248.

Scor-

Scordotis. *Alp. exot.* 284. t. 283. *Clus. bisp.* 2. p. 312.

Habitat in Creta. *Miller.* 21

Planta pedalis. Caulis pilosus. Folia opposita, petiolata, cordata, obtusa, crenata, rugosa, tomentosa, crassiuscula. Spicæ terminales, sessiles: Bracteis ovatis, mucronatis, nervosis, villosis, longitudine calycis, quinquefloris. Calyces pilosi. Corollæ albæ: labio concavo crenato punctis purpurascensibus. Filamenta subincarnata.

159. MENTHA (*exigua*) floribus verticillatis, foliis lanceolato-ovatis glabris acutis integerrimis.

Mentha aquatica exigua. Raj. angl. 3. p. 232.

Calamintha aquatica belgarum & matthioli. Lob. ic. 505.

Mentha hortensis. 4. *Fuchs. hist.* 291.

Habitat in Anglia. *Miller.* 21

160. DRACOCEPHALUM (*peregrinum*) floribus oppositis, bracteis lanceolatis integerrimis, foliis lanceolatis mucronatis dentatis.

Dracocephalon foliis ex lanceolato-linearibus rarius dentatis. Ait. Gett. 3. p. 436.

Habitat in Sibiria. 21

Caulis semipedalis, brachiatus, obtuse tetragonus, lævis. Folia opposita, petiolata, glabra, mucronata, utrinque 3. s. 4. ferraturis spinosis dentata. Flores oppositi versus apices ramulorum, brevissime pedunculati. Bractææ geminæ, parvæ, lanceolatæ, integerrimæ. Calycis labium superius bifidum, incurvum, acutum; inferius tripartitum, æquale. Corolla cærulea; labio superiore fornicato, emarginato; inferiore trilobo: intermedia lata retusa. Faux inflata. Stigma bifidum.

161. GERARDIA (*delphinifolia*) foliis linearibus pinnatifidis, caule subramoso.

Habitat in India. ☉

Caulis pedalis, tetragonò-teretiusculus, erectus, lævis: Ramis rarioribus, alternis. *Folia* opposita, linearia, pinnata, glabra. *Flores* axillares a medio ad summitatem caulis digesti, oppositi, secundi, brevissime pedunculati. *Calyx* tubulosus: dentibus 5, linearibus, longitudine calycis: *Corollæ* oblongæ, fauce hiante, Limbo quinquelobo, rotundato: lobis duobus superioribus brevioribus. *Stamina* 4: *Antheræ* didymæ, quarum duæ Spina baseos deorsum protensa; duæ vero Spina Antheræ parallela. *Stylus* longitudine staminum. *Stigmata* obtusa.

162. ANTIRRHINUM (*viscosum*) foliis radicalibus quaternis lanceolatis, caulinis linearibus foliariis, calycibus villosis cauli approximatis.

Habitat in Hispania.

Caulis pedalis, erectus, lævis: ramis remotis, raris.

Caulis steriles diffusi, foliis quaternis, lanceolatis. *Folia* caulina vix decem, remota, linearia s. subulata. *Rami* versus flores nudi. *Racemus* simplex, longus, erectus, piloso-viscidus: pedicellis cauli approximatis. *Calycis* foliola lanceolata, membranacea, carina viridi piloso-viscida. *Corollæ* fulvæ, magnitudine Linariæ.

163. LANTANA (*involucrata*) foliis oppositis, caule inermi, floribus capitato-umbellatis involucriato-foliosis.

Viburnum americanum odoratum, folio parvo orbiculato, floribus & baccis folio interceptis. *Pluk. aln.* 386. t. 114. f. 5. *Herm. par.* 384.

Camara arborescens, salviæ folio. *Plum. gen.* 32.

Habitat in America meridionali. ♀

Removeatur itaque varietas β a *Lantana annua*.

164. SELAGO (*rapunculoides*) spicis corymbosis, foliis dentatis.

Rapun-

Rapunculus foliis angustissimis dentatis, floribus umbellatis. *Burm. afr.* 113. t. 42. f. 1.

Habitat in Æthiopia. *Burmammus.*

Corollæ tubus filiformis; Limbus quinquefidus: lacinia superiore majore; duabus vero infimis minoribus. *Stamina* 4, longitudine corollæ. *Stigma* crassiusculum, bifidum.

165. **RUELLIA** (*tentaculata*) foliis obovatis, verticillis obvallatis: spinis longis inermibus bifurcatis.

Euphrasia. *Pluk. phyt.* 279. f. 7.

Habitat in India.

Caulis herbaceus, tetragonus, lævis. *Folia* obovata, subacuta, tenuia. *Verticilli* florum cincti spinis filiformibus, mollibus nec rigidis, erectis, floribus duplo longioribus, apice in duos mucrones fissis.

166. **BARLERIA** (*longifolia*) spinis verticillorum senis, foliis ensiformibus longissimis scabris.

Anchusa angustifolia, verticillis longis aculeis armata. *Pluk. alm.* 30. t. 133. f. 4.

Habitat in India.

Caulis obsolete tetragonus, erectus, hispida. *Folia* opposita, lanceolato-ensiformia, integerrima, scabra, herbacea, articulis triplo longiora. *Flores* verticillati, axillares, utrinque circumscripti spinis tribus, rigidis, fulvis, crassis, longitudine articularum.

167. **CLERODENDRUM** (*fortunata*) foliis simplicibus lanceolatis integerrimis.

Habitat in India. †

Frutex incanus. *Folia* opposita, lanceolata, nuda integerrima, petiolata, per petiolos parum decurrentia. *Pedunculi* axillares, dichotomi, foliis breviores. *Calyces* patentes.

168. **ACAN**

168. ACANTHUS (*dioscoridis*) foliis lanceolatis integerrimis margine spinosis. *Gronov. orient.* 192. †

Acanthus dioscoridis verus sativus. *Morif. hist.* 3. p. 604. *Raj. suppl.* 636. *Rauwolf. it.* 285.

Habitat in Libano.

169. LEPIDIUM (*chalepense*) foliis sagittatis sessilibus dentatis.

Draba chalepensis repens humilior, foliis minus cinereis & quasi viridibus. *Morif. hist.* 2. p. 314.

Habitat in Oriente.

Facies Thlaspeos campestris, ut vix distinguatur nisi filiculis. Removenda a *Lepidio Draba* (quæ *Cochlearia* est) filiculis perfecte *Lepidii*, nec ut in illa basi gibbis.

170. LEPIDIUM (*alpinum*) foliis pinnatis integerrimis, scapo subradicato, filiculis lanceolatis mucronatis.

Nasturtium alpinum tenuissime divisum. *Baub. pin.* 105. *Braub. hist.* 2. p. 918. *Raj. hist.* 326.

Cardamine alpina 3 minima. *Clus. hist.* 2. p. 128.

Thlaspi montanum minimum. *Dalech. hist.* 1180.

Habitat in alpinis Schneeberg, Tyrolensibus, Salzburgensibus, Helveticis, Baldo. Seguiet.

Folia Lepidii petræi (a quo removenda), sed caulis non paniculatus, verum *Scapus* rigidus, nec ramis filiformibus. *Siliculae* lanceolatae, stylo mucronato; *Lepidii petræi* vero *filiculae* ovaes absque stylo.

171. IBERIS (*saxatilis*) foliis lanceolato-linearibus carnosis acutis integerrimis ciliatis, ramulis suffruticosis.

Thlaspi saxatile, vermiculato folio. *Baub. pin.* 107. *Garid. atx.* 466. t. 101.

Lithonthlaspi tertium fruticosius, vermiculato acuto folio. *Column. ecpr.* 1. p. 278. f. 1.

Habitat in Italia, Gallixque australis aridis sabulosis. Sauvages. ¶

Fruticulus digiti altitudine: *Ramis* senescentibus sæpius exaridis, erectiusculis, subpubescentibus. *Folia* sparsa, linearia, sed medio latiora, subtus carnofo-convexa, acuminata, margine tenuiora, ciliata. *Corymbus* terminalis, purpurascens-albidus, erectus.

172. *SISYMBRIUM* (*bursifolium*) caule erecto folioso, racemo flexuoso, foliis lyratis.

Hesperis flore albo minimo, filiqua longa, folio profunde dentato. *Bærb. lugd.* 2. p. 20.

Draba palustris filiquosa major alpina, bursæ pastoris folio. *Cupan. catb.* 3.

Habitat in Italiæ montibus subhumidis. Miller. ☉

Caulis pedalis, teres, ramosus, foliosus, lævis. *Folia* lyrato-sinuata, omnino bursæ pastoris, glabra, fragilia, amplexicaulia. *Racemi* terminales, flexuosi. *Pedicelli* brevissimi, rigidi, erecti. *Calycæ* læves, erecti, clausi. *Petala* alba, cuneiformia, obtusiuscula, erecta: lamina longitudine calycis. *Stamina* 6, parva.

173. *SISYMBRIUM* (*orientale*) foliis pinnato-hastatis tomentosis, caule lævi.

Erysimum orientale, fonchi folio, flore sulphureo, filiquis longissimis. *Bærb. lugdb.* 1. p. 14.

Habitat in Oriente. Miller. ☉

Similis *Sisymbrio* Irioni, sed folia tomentosa.

174. *SINAPIS* (*erucoides*) filiquis lævibus æqualibus, foliis lyratis oblongis glabris, caule scabro.

Sinapi hispanicum pumilum album. *Tournef. inst.* 227.

Eruca sylvestris, flore albo, italica. *Barrel. ic.* 132.

Habitat in Italia, Hispania, ad vias, vineas. ☉

Caulis

Caulis scaber. *Folia* Erucae, sed magis oblonga, viridia, glabra. *Petala* alba Raphani, erecta, unguibus vix distantibus. *Calyx* patens, exsiccatus violaceus evadens. *Siliquæ* glabræ: *Pedunculis* patentibus, racemosis, simplicibus.

175. GERANIUM (*palustre*) pedunculis bifloris longissimis declinatis, petalis integris, foliis quinquelobis incis.

Geranium batrachioides palustre, flore sanguineo.

Dill. elth. 160. t. 134. f. 161.

Geranium sanguineum majus. *Besl. syst. verh.* 1. t. 9. f. 2.

Habitat in Russia, Germania. ♯

Distinguitur a *Ger. sylvatico*, cui foliis simillimum, *Pedunculis* longis, ante florescentiam recurvis, non erectis sed declinatis; *Petalis* integris nec emarginatis.

176. GERANIUM (*bohemicum*) pedunculis bifloris, petalis emarginatis, arillis hirtis, cotyledonibus trifidis: medio truncato.

Geranium batrachioides bohemicum, capsulis nigris hirsutis. *Dill. elth.* 159. t. 133. f. 160.

Geranium batrachioides minus annuum purpureo-ceruleum. *Morif. præl.* 267. *bist.* 2. p. 511. f. 5. t. 15. f. 1. mala.

Geranium bohemicum batrachioides annuum. *Raj. bist.* 1063.

Habitat in Bohemia? *Miller.* ☉

Planta similis *Ger. molli*, sed *Flores* cærulei. *Radice* annua a pluribus similibus differt; ab omnibus autem *Cotyledonibus* figura foliorum *Liriodendri*. *Calyces* fructus magni. *Styli* deflorati saturate purpurei. *Villositas* plantæ viscosa est.

177. GERANIUM (*argenteum*) pedunculis bifloris, petalis emarginatis, foliis peltatis septempartitis trifidis tomentoso-sericeis.

Geranium argenteum alpinum. *Baub. pin.* 318. longius radicatam. *Pon. veron.* 341. t. 342. *Segu. ver.* 1. p. 471. t. 10.

Geranium argenteum montis Baldi. *Baub. hist.* 3. p. 474.

Habitat in Baldi summis præruptis rupibus. *D. Seguier.* 24

178. *SIDA (asiatica)* foliis cordatis indivisis, stipulis reflexis, pedunculis petiolo longioribus, capsulis hirsutis, calyce brevioribus.

Abutilon indicum, flore luteo minore. *Flor. zeyl.* 520.

Alcææ affinis indica Abutilon dicta, flore parvo, foliis mollibus profunde venosis, filiculis lanuginosis. *Pluk. phyt.* 126. f. 5.

Habitat in India. ☉

Planta similis Sidæ Abutilo, a qua distinguenda. Caulis villosus, crassus. Folia cordata, nervosa, acuminata, inæqualiter ferrata, non lobata; subtus valde venosa, utrinque durius tomentosa. Stipulæ crassæ, reflexæ. Pedunculi folio longiores. Fructus cernuus, valde hirsutus, calyce brevior, Capsulis mucrone bifido.

179. *SIDA (indica)* foliis cordatis sublobatis, stipulis reflexis, pedunculis petiolo longioribus, capsulis scabris calyce longioribus.

Abutilon indicum. *Comm. hort.* 2. t. 1. *Baub. hist.* 2. p. 959. *Morif. hist.* 2. p. 531. f. 5. t. 19. f. 4.

Althææ theophrasti similis. *Baub. pin.* 316.

Habitat in India. ☉

Similis Sidæ Abutilo sed tenerior. Caulis villosus. Folia cordata, utrinque obsolete lobata, ferrata, mollia, vix conspicue tomentosa. Stipulæ teneræ, reflexæ. Pedunculus petiolo longior. Fructus erectus; Capsulis carina hispida, apice in angulum rectum terminatis.

180. *SIDA (occidentalis)* foliis cordatis sublobatis, stipulis patentibus, pedunculis petiolo brevioribus, capsulis pendulis obtusis.

Abutilon vesicarium, flore fructuque majore non crispo. *Dill. elth.* 7. t. 6. f. 6.

Habitat in America. ☉

Pedunculi fructus pendentis, a basi deorsum flexi. *Capsula* obtusæ apice rotundatæ.

181. *MALVA (limensis)* caule erecto herbaceo, foliis lobatis, spicis secundis axillaribus, seminibus lævibus.

Habitat in America. *Miller.* ☉

Planta simillima *Melva peruviana* (seminibus denticulatis) ut forte proles hybrida. Differt tamen *Foliis* quinquelobis nec septemlobis, subvillosis nec glabris, sed marginibus in utraque subsuscis. *Floribus* magis in capitulum congestis, quamvis fructus calyces in racemum secundum transeant, sed pedicellati. *Corollis* cæruleis, nec purpureis. *Calycibus* punctis elevatis venosis, quod non in altera.

182. *MALVA (scabrosa)* caule fruticoso hirtio, foliis lobatis hirtis, floribus rectis, pedunculis geminis.

Malva africana frutescens, flore rubro. *Comm. hort.* 2. p. 171. t. 86.

Malva africana frutescens, flore parvo carneo unguiculis atro-rubentibus. *Pluk. amalb.* 140. t. 431. f. 5.

Habitat in Æthiopia. *Burmamus, Millerus.* †

Frutex altitudine humana, solitarius, teres, viridis, hirsutus. *Folia* quinqueloba, obtusa, ferrata, venosa, rugosa, hirta: *Pedunculis* teretibus longitudine foliorum. *Stipulae* patentis, lanceolatae, integrae. *Pedunculi* axillares, filiformes, sæpius

bini, uniflori, hirti, foliolo sæpe ad basin instructi. *Calyx exterior triphyllus. Corollæ carnes fundo purpureo.*

Differt a *Malva capensi* Pedunculis axillaribus & primis binis nec solitariis; iisque florentibus rectis, nec geniculo ad angulum obtusum inflexis; Petalis latere se tangentibus, nec distantibus; Staminum columna fere glabra, nec tota hirsuta; Calycis exterioris foliolis planis, nec canaliculatis.

183. ANTHYLLIS (*aspalathoides*) fruticosa, foliis ternatis æqualibus, capitulis terminalibus sessilibus.

Habitat in Æthiopia. Royenus. †

Frutex Caule hirsuto. *Folia* absque stipulis, sessilia, ternata, lanceolata, subcarnosa, inferiora glabra, floribus; roxima subpilosa, conferta. *Capitula* terminalia, solitaria, sessilia. *Bractæ* sub singulo calyce tres, lineares, molles, hirsuta. *Calyces* hirsuti. *Facies* Loti, sed *Stamina* coadunata. *Legumina* brevia, hirsuta. *Stipulae* in planta nullæ.

184. DOLICHOS (*sinensis*) caule volubili, pedunculis multifloris erectis, leguminibus pendulis cylindricis torulosis.

Dolichos sinensis. Rumph. herb. 5. p. 375. t. 134.

Habitat in India. ☉

Legumina communiter in singulo pedunculo duo vel tria. *Semina* esculenta a nautis erantur in China pro alimento & viatico.

185. ERVUM (*solanense*) pedunculis cirrhosis sub-bifloris, petiolis mucronatis, foliolis obtusis.

Vicia pedunculis uni-biflorisve, petiolis diphyllis, brevissime cirrhosis. *Guett. stamp. 1. p. 235.*

Vicia minima. Riv. tetr.

Vicia minima præcox parifensum. Tournaf. inst. 397.

Vicia

Vicia præcox verna minima soloniensis, semine hexædro. Morif. bles. 321. hist. 2. p. 63. f. 2. t. 4. f. 14. Raj. hist. 902.

Habitat in Anglia, Gallia. ☉

Caules spithamæi, subtomentosi. Petioli non in cirrhum, sed in mucronem terminantur: Foliolis 4 ad 8, lanceolatis, obtusis. Stipulae utrinque acuminatæ. Pedunculus foliis longior, terminatus filo, sub quo Flores duo, alterni, pedicellati.

186. CORONILLA (*minima*) procumbens, leguminibus angulatis articulatis nodosis.

Ferrum equinum gallicum, siliquis in summitate. Baub. pin. 349.

Polygala Cortusi. Baub, hist. 2. p. 351.

Habitat in Italia, Gallia australi. ♀

Caulis diffusus, vix spithamæus, basi lignosus. Folia pinnata: Foliolis 9, pluribusve, obovatis: infimis cauli adstantibus. Stipula vaginacea, a tergo emarginata denticulis duobus. Folia sæpe vix Milio majora.

187. INDIGOFERA (*trifoliata*) leguminibus compressis pendulis, foliis ternatis lanceolatis.

Habitat in India.

Caules ascendentes, apice subpubescentes, simplices. Stipulae nullæ. Folia ternata: foliolis lanceolatis, nudis; infimis oppositis. Flores ex alis foliorum, plurimi, subsessiles. Legumina compressa, subscabra, 3-f. 5-sperma, futuris obtusis, infra folia pendula: folia enim inferiora cadunt, quam primum flores inferiores desfluere.

188. ASTRAGALUS (*depressus*) acaulis, scapis folio brevioribus, leguminibus cernuis, foliolis subemarginatis.

Astragalus supinus minor, flosculis albis. Barb. lugdb. 2. p. 54.

Astragalus acaulos ferme, flore luteo. *Burb. œt.* 3.
p. 21. t. 38. f. 2?

Habitat in alpinis Europæ. 24

Radix fibrosa: *Ramulis* brevissimis, arcte ad terram depressis. *Scapi* omnium brevissimi, *Floribus* pluribus, sæpe 7. *Calyces* adpersi pilis raris, fuscis, adpressis. *Corollæ* parvæ, albæ, carina apice purpurascente. *Legumina* cylindrica, acuminata, longitudine scapi, glabra, bilocularia, reflexa, pedicellis brevissimis, rigidulis. *Folia* digitalia, pinnata: foliolis 15, s. 17, ovalibus, vix emarginatis, glabris, subtus pilis albis incanis.

189. LACTUCA (*Serriola*) foliis verticalibus carina aculeatis.

Lactuca sylvestris costa spinosa. *Baub. pin.* 123.

Lactuca sylvestris laciniata. *Morif. hist.* 3. p. 58. f. 7.
t. 2. f. 17.

β. *Lactuca sylvestris* italica costa spinosa, sanguineis maculis adpersa. *Herm. paradif.* 191. t. 194.

γ. *Lactuca sylvestris* annua costa spinosa, folio integro colore cæsi. *Morif. hist.* 3. p. 58.

Habitat in Europa australi. ©

Differt a *Lactuca virosa* (a qua distinguenda) foliorum plano verticali nec horizontali, &c.

190. HIERACIUM (*sanctum*) foliis lyratis obtusis dentatis, scapo nudo multifloro.

Habitat in Palæstina. *Hasselquist.* 24

Radix tenuis, fibrosa. *Folia* radicalia, plura, obovata, lyrata, dentata, obtusa, petiolata, pubescencia. *Scapus* foliis duplo altior, subpubescens, apice gerens *Flores* 5. s. 7, parvos, luteos, *Pedunculis* villosis, *Calycibus* imbricatis, acutis.

191. CARDUUS (*mollis*) foliis pinnatifidis linearibus subtus tomentosus, caule inermi unifloro.

Carduus mollis, laciniato folio. *Baub. pin.* 177.

Car.

Carduus mollior 1. *Clus. hist. 2. p. 151.*

Habitat in alpidibus Austriæ.

Folia radicalia plura, linearia, pinnatifida, subinermia, subtus albo tomentosa, supra subpubescentia. *Caulis* teres, simplex, subtomentosus, inferne parum foliosus, superne subnudus, inermis. *Calyx* terminalis, majusculus, crassiusculus, squamis mucronato-subulatis non pungentibus. *Corolla* purpurea. *Folia* Echinopis annui sunt.

192. *BIDENS* (*atriplicifolia*) caule paniculato, foliis deltoideis alternis dentatis petiolatis stipulatis.

Habitat in America meridionali. Miller.

Caulis lævis, herbaceus, paniculatus. *Folia* deltoidea (*Chenopodii*), tenuia, dentata, nuda, in petiolos desinentia, alterna. *Stipulae* pares, reniformes instar auricularum. *Flores* solitarii, terminales, oblongo-ovati, absque radio. *Receptaculum* subulatum, paleis longitudine flosculorum apice villosis. *Flosculi* minimi. *Semina* oblonga, tetragona, mutica.

193. *SANTOLINA* (*squarrosa*) pedunculis unifloris lateralibus, foliis ovalibus mucronatis recurvatis.

Habitat in Æthiopia. Burmannus. ¶

Fruticulus determinate ramosus, inæqualis. *Folia* alterna, sessilia, ovalia, mucronata, glabra, recurvata. *Pedunculi* axillares, laterales, solitarii, uniflori, folio longiores. *Calyces* oblongi, imbricati, læves; squamis intimis linearibus, membranaceis, patulis. *Flosculi* æquales, hermaphroditi, interstincti *Paleis* linearibus, longitudine flosculorum. *Semina* coronata Pappo brevissimo.

194. *SANTOLINA* (*pubescens*) corymbis simplicibus fastigiatis, foliis lanceolatis indivisis villosis.

Coma aurea africana fruticosa omnium maxima, foliis tomentosis & incanis. Comm. hort. 2. p. 93. t. 47.

Habitat in Æthiopia. Burmannus. ¶

195. ANTHEMIS (*alpina*) foliis dentato-pinnatis linearibus integerrimis, caule villosò unifloro; paleis sphacelatis, petalis ovatis.

Chamæmelum alpinum saxatile perenne, flore albo singulari, calyce nigricante. Till. pisan. 39. t. 19. f. 1. Segu. ver. 3. p. 282.

Habitat in alpibus Tyrolis, Baldo. Seguiet. ¶

Habitus *Anth. arvensis*, sed minor. *Caulis* ascendens, indivisus, una cum tota planta villis adspersus. *Folia* ex dentatis pinnata: pinnis rarius bifidis, integerrimis, linearibus, acutis. *Calycis* squamæ lato margine membranaceo nigro cinctæ. *Paleæ* maximam partem nigræ. *Radii* petalæ albæ, rotundata, integra.

196. ANTHEMIS (*fruticosa*) suffruticosa, foliis linearibus triquetris tomentosis indivisis, floribus sessilibus.

Bellis frutescens africana camphorata. Raj. suppl. 221.

Bellidiastrum subhirsutum linifolium. Vaill. oct. 588.

Habitat in Æthiopia. Burmannus. ¶

Caulis frutescens, a foliis deciduis scaber. *Folia* subulato-lineararia, triquetra, conferta, sessilia, undique tomentosa, supra & versus apices ramorum magis. *Flores* solitarii, terminales, sessiles. *Calyx* foliolis imbricatis, apice armatis membrana sublanceolata, concava. *Radius* albus. *Pales* subsetaceæ.

197. ARCTOTIS (*paradoxa*) flosculis radiantibus sterilibus, paleis disco longioribus coloratis; foliis bipinnatis linearibus.

Chrysanthemum foliorum pinnis brevissimis dentatis. Burm. afric. 175. t. 64.

Habitat in Æthiopia. D. Ascanius. ©

Folia multa, multifida, lineararia laciniis & lacinulis, glabra. *Rami* inferne alterni, foliosi. *Pedunculi* ter-

terminales, nudi, uniflori, *Calycis* squamæ interiores membranaceo apice. *Radius* luteus, sterilis. *Palea* flavæ, truncatæ, radio ipso longiores. *Semina* linearia, basi lanata, apice Corona pentaphylla, ovata, patente, longitudine feminis, figura calyculi *Statice*.

198. ARCTOTIS (*superba*) flosculis radiantibus quinquepartitis, foliis pinnatis dentatis: laciniis bipartitis.

Jacobæa africana, stœbes facie, florè ampliore, petalis radialibus trifidis. *Volk. norib. 224. t. 224?*

Habitat in Æthiopia.

Folia magis pinnata quam in reliquis; supra viridia, subtus albo tomentosa, pinnis dentatis bipartitis. *Flosculi radiales* quinquepartiti: laciniis lateralibus brevioribus profundioribus, lutei, subtus purpurei.

199. CAREX (*baldensis*) spicis androgynis ovatis triquetris ternis congestis terminalibus sessilibus, involucro diphylo.

Carex alpina, capitulis albis: squamis triquetris & pulchre lucentibus. *Segu. ver. 1. p. 125.*

Gramen junceum montanum, capite squamoso. *Baub. pin. 6. prodr. 13. t. 13.*

Gramen junceum e monte baldo. *Baub. hist. 2. p. 509.*

Habitat in Baldo. Seguiet. 21

Folia angustiora. *Culmus* spithameus, triqueter. *Involucrum* diphyllum, spicis longius. *Spicæ* tres, albæ, sessiles, confertissimæ, terminales; *Flosculi feminei* stylo simplici inter squamas, sæpius tres, inferiores spicæ. *Semine* magno tritici. Reliquæ squamæ *flosculis masculis*: staminibus, ni fallor, 4, f. 5.

200. ANDROPOGON (*gryllus*) paniculæ pedunculis simplicissimis trifloris: flosculo hermaphrodito aristato ciliato basi barbato.

Ægilops bromoides juba purpurascente. *Baub. hist.* 2. p. 436. *Scheuchz. gram.* 267.

Gramen sparteum festuceum s. *Ægilops spartea villosa*. *Barr. ic.* 18. f. 2.

Habitat in Rhætia, Helvetia, Veronæ, Sauvages. Seguier.

Panicula verticillata. Flores triflori, loco calycis communis lana. Flosculus intermedius hermaphroditus sessilis. Arista terminali, tortili: Valvula exteriore ciliata. Masculi laterales, solitarii utrinque, æquales, oppositi, pedicellati, desinentes in aristam tortilem. Folia subtus villis adspersa.

LXIV.

SOMNUS PLANTARUM

PRÆSIDE

D. D. CAR. LINNÆO

Propositus a

PETRO BREMER

Helsingo.

Upsalia 1755. Decembr. 10.

CAPUT PRIMUM.

Rem Herbariam ab antiquissimis temporibus Aristotelis diurna fere nocturna que manu volverunt Naturæ Curiosi, tantumque in eadem nunc demum profecerunt, ut nihil fere ab iis intactum videretur. Botanici fuerunt huc usque in eo fere maxime occupati, ut plantas delinearent, describerent, methodos & systemata conderent: sine enim distributione plantarum in classes, ordines, genera & species vix ac ne vix quidem dignoscerentur & distinguerentur; hac vero ad tantum fastigium evecta est Scientia Naturalis, ut res varias easque novas, ne vel cogitatione quondam captas perspiceret licuerit. E. gr. ut paucis; quæ ad illustre hoc Lyceum fuerunt observata, leviter attingam, animadvert-

advertimus 1. quod quæque suam *terram* planta amet, confuse licet illæ crescere nobis videantur. 2. *ordinem* inter arbores *folia* sua protrudendi observari. 3. *ordinem*, quem plantæ sequi videntur in *floribus* suis quovis anno explicandis. 4. quod plurimi flores statis interdiu *horis* recludantur & iterum claudantur. 5. *Pecora* singula habere sibi assignatas, quas edunt, plantas, & cæteras reliquis animantibus relinquare, ne se invicem alimento privent. 6. *Insecta* singula in suis hospitari plantis. 7. Flores mirum in modum *nuptias* suas celebrare, fœcundari, per mixtionem heterogeneam ita degenerare, ut novæ inde varietates & constantes exsurgant, si non novæ species. Sed longe plura sunt fortasse postero ævo reservata, quod ulteriorem occasionem habebit in campis Naturæ exspatiandi.

1. Plantæ per plurimas habent qualitates cum animalibus communes, tantamque cum iis similitudinem, ut nesciam sane, an quis se plantam siccam *Conservam articulatam* a vermiculo exsiccato, dido *Sertularia*, posse arbitretur distinguere. Vermes minimi videntur per poros suum colligere nutrimentum, ut tenellæ *Algæ aquaticæ*, & pari modo æ plantæ in ramos crescunt: Plantæ purum & a solâ modificatum *aërem*, quem parte foliorum suorum superiore adtrahunt, postulant. Sufficiens requirunt a fimo aut alia terra *nutrimentum*, sufficientemque humectatione potum. Plantis suis debetur *motus & quies*; si enim nimia quiete abundant, sicuti in caldariis, torpēt, insectis infestantur, putrescunt, graciles & pallidæ fiunt: cum aliæ, quæ libero aëre gaudent, omnibus ventis agitatae, firmiores fiunt, vigeant

-
1. *Stationes plantarum.* 2. *Vernatio arborum.* 3. In *Philosophia Botanica.* 4. *Ibidem.* 5. *Pan Succias.* 6. *Hospita insectorum Flora.* 7. *Plantæ Hybridæ.*

vigeant & pulcre floeant, exceptis solummodo quibusdam plantis parasiticis, quæ plurimæ foliis carent, ut *Lathræa*, *Monotropa*, *Hypocistis*, *Cynomorium*, nec non plantis succulentis, quæ in campis locisque elevatioribus aluntur. Suas habent plantæ *excretiones*, transpirant, per glandulas secernunt, eodem pene ac animalia modo *venerem* celebrant, quod licet alio loco *) satis superque sit evictum; ne tamen cui circa hanc rem ullus scrupulus relinquatur, unum tantum, quod in nostris caldariis quotannis videre licet, experimentum proferre lubet; e. g. in *MOMORDICA Balsamica*, quæ apud nos sero plerumque autumno floret, clausis jam tum fenestris & januis caldarii, flores mares eodem ac fœminæ cauli insident, sed tamen remoti: Pollen itaque ex defectu venti ab antheris ad stigmata non potest deferri, quam ob causam fœminæ semper abortiunt; Hortulan! igitur masculum florem decerpunt, eoque stigma floris fœminei conspergunt, & flores tali modo fœcundati plerumque fructum ferunt, sed non alii. Numne hoc sufficienter probet plantas fœcundari ex polline supra stigmata illapso?

3. Præterea apud plantas animadvertimus tam multas mirandasque qualitates, cum animalibus convenientes, ut taceam, quod suas *metamorphoses*, sicuti Insecta, subeant. Flores ad aërem attrahendum se elevant, conduntque non aliter ac Insecta sua germina, ut *Valantia* sub foliis suis, *Asarina* sub pedunculis, *Arachis Trifolium subterraneum* & *Lathyrus subterraneus* in ipsa terra. Animalia vero urum habent, quod in plantis desideratur, scilicet quod non sentiant, & motu careant voluntario, qui in animalibus nervorum, ex cerebro ad reliquas partes sese diffundentium, ope peragitur. Licet enim aliqua

*) *Sponsalia Plantarum.*

quæ *Mimosa*, & *Oxalis sensitiva*, a contactu sua folia contrahant, fit hoc sine illorum sensatione.

4. Quemadmodum plantæ nervis & sensatione sunt destitutæ, sequi quidem videtur, *somnum* illis & *vigilias* non proprie posse adscribi; nihilo tamen fecius, sicuti quicquid caret alterna requie durabile non est, ita complacuit Creatori O. M. plurimis, si non omnibus plantis, somni analogon quoddam concedere, quodque hoc loco, licet improprie, somnum plantarum, qualis & primo intuitu esse videtur, nominare ego ausus sum, ut novum terminum cudere evitem, qui longe obscurior minusque acceptus fieri posset.

5. Animalia somno ac otio se datura, plerumque particularem situm observant. Simia instar hominis lateri incumbit, & integumento se ad caput usque obtegit. Camelus, capite inter pedes anteriores posito, dormitat. Magnam avium partem alia videmus caput obnubere. Psittaci quidam sub somno capite nutant. *Psittacus Galgulus* uno tantum pede ramulum arboris amplexus, ex illo pendet non aliter ac penderet mortuus; & quidam Aranei, ut & Insecta alia, pedibus posterioribus suspensi quietem noctu capiunt; si statuere fas sit, quod diversi statuunt Physiologi, Insecta proprie non dormire.

6. Similem fere in plantis pluribus qualitatem observavimus, in eo, quod noctu sua folia contrahant & complicant, ne non tantum a ventis procelisquæ lædantur, sed &, ut, quiete tranquilla fruenter, novas quasi vires recuperent. Plantas tali frui somno novum quid est & inauditum, & hic viam ingredior, a nemine antea calcatam, quæ tamen progressu temporis forsan planior evadet, dum plures illam fuerint ingressi, vestigia Creatoris legentes. Homo, rationis particeps, semper & sedulo ad obvia Nature

turæ phænomena attendere debet; hæc enim semper ad novas res, novaque inventa, generi humano utilia, ducunt, quamquam primo intuitu vana sæpe videantur.

7. Omnino cavendum est, ne confundatur plantarum somnus cum ea, qua gaudent flores facultate, certo sese subdiu tempore contrahendi, iterumque statim horis explicandi, quod phænomenon N. D. Pr. in Philosophia Botanica *Vigiliis* Plantarum insignivit. Per *Somnum* vero heic intelligo eam formam faciemque, quam plantæ sub nocte induunt, maxime a diurna earum facie diversam, nulla habita ratione partium internarum seu ipsius fructificationis.

8. Quicumque tempore æstivali sub nocte, prata, silvas, hortos aut caldaria perlustraverit, animadvertet procul dubio, omnes res sub peregrina facie sese offerret, ita, ut acutissimus præteriens Botanicus vix ac ne vix quidem agnoverit plantas notissimas; quam varietatem a luce & umbra provenire tenebras multum eo conferre; docuit tamen accuratior observatio, formam nocturnam vere multumque a diurna differre, quod huc usque a Botanicis non fuit observatum.

9. Unicum tantum hujus rei vestigium invenio apud auctores, qui de TAMARINDO, uti arbore in regionibus calidioribus mirabili, tradiderunt, quod noctu semper sua folia contrahat, tenellum adhuc fructum a noctis injuriis sub illis ita defendens; quod tamen *Rajo* una cum *Syëno*, Botanicis licet acutissimis, fabulam redolere visum fuit. *ACOSTA arom.* 271. de Tamarindo: „folia sub noctem se contrahunt, suumque fructum amplecti solent, summa vero aurora explicare incipiunt grato spectaculo. *ALPINUS ægypt.* 35. „Tamarindus hoc mirabile. *Tom. IV.* Y „habet,

„habet, quod ejus folia solem semper sequantur, fo-
 „lisque sequia dicuntur, nam ipso occidente, omnia
 „in se clauduntur, eodemque aperiente aperiantur;
 „atque hæc motio tantam vim habere in iis observa-
 „tur, ut filiquas dum habent, occidente sole, eas-
 „dem foliis arctissime in se claudant & retinere spe-
 „tentur, eodemque oriente aperiantur, filiquasque
 „relinquant. Hanc foliorum conversionem pluribus
 „Ægyptiis aliis plantis communem animadverti,
 „quippe Acaciæ, Absus, Abrus, Sefban atque Ta-
 „marindo.“ *RAFUS* in *hist. plant.* p. 1748, dum
 hoc recenset, ita dicit: „Folia sole occidente, ut
 „in Acacia aliisque, sese contrahere solent, eoque
 „oriente aperire, ut tradit Alpinus; at vero fru-
 „ctum seu filiquam frigoris vitandi causa foliis se in-
 „volvare, ut Alpinus & Acofta scribunt, & miraculi
 „loco habent, mihi cum aliis fabulam redolere vi-
 „detur.

10. Nocturnam foliorum mutationem, quam nos
 somnum dicimus, multi fortasse sibi persuadebunt ex
 eo dependere, quod die calor solis reddat folia &
 petiolos plantarum molliores flaccidioresque, unde
 plantæ fierent magis patentes; & contra: foliis a fri-
 gore noctis coarctatis, plantæ etjam coarctarentur,
 non aliter ac tempore fieri observamus autumnali,
 dum FRIGUS teneriores infestare plantas incipit,
 ubi suis foliis quasi sese obtegere solent, quod in
Euphorbia Lathyri, *Ocymo fruticoso*, *Asclepiade curas-*
savica, *Solano babamensi* imprimis animadvertitur. *EU-*
PHORBIA Lathyris deflectit autumno arcte ad cau-
 lem folia, ut caulis foliis fere totus obducatur.
Ocymum fruticosum in frigidiore loco positum, mar-
 ginem foliorum contrahit, & folia ad caulem refle-
 ctit. *Asclepias curassavica* itidem autumno, ingruen-
 te frigore, reflectit arcte ad caulem folia inferiora.
Solanum babamense, inveterascente autumno, in loco
 frigi-

frigidiori positum, ad caulem arte sua folia deflectit, iisque caulem ab injuriis aëris defendit; quod vero in hocce notatu dignissimum observatur, est, quod pagina folii superior non ad extra vertitur quod ex folio depresso proprie sequi deberet, sed petioli se ita inflectunt, ut pagina folii inferior extrorsum, & pagina superior, uti tenerior, introrsus flectatur, ut sic tegatur caulis; & quod plus adhuc admirationis movet, est, quod folia meridiem versus, quæ folii calenti obvertuntur, sicuti reliqua quidem dependeant, paginis vero non inferioribus, sed superioribus extrorsum flexis, ut quantum possint, sole adhuc calente, respirent.

11. Somnum vero plantarum non unice tribuendum esse aëri frigidiori, ex eo clarissime patet, quod eadem plantæ, in cædario licet calenti repositæ, & ubi idem diu noctuque sit caloris gradus, solitis tamen horis somnum suum recuperent; h. e. vesperi se contrahant, & summa aurora rursus aperiantur, & quod notatu dignum est, quod hanc vicissitudinem observent, sive operimenta fenestræ cædarii clausa fuerint, sive non, quod in horto Academico quotidie licet videre. Hoc certe meam & fortasse multorum aliorum admirationem auget; tam artificiose a Creatore constitutas esse plantas, ut easdem in machinis videam mutationes, quas non nisi animalibus sensu & voluntate gaudentibus competere videretur.

12. Circa somnum plantarum hoc quoque observatum velim; plantas illum, sicuti animalia, dum teneræ sunt, avidius carpere, adultiores vero minus somno indulgere; quare qui post me circa hanc rem plura experimenta instituere cupit, tempus observabit vernale, quod nos hac vice facere non potuimus, qui adulta jamtum æstate de tali somno quidquam suspicari cœpimus.

13. Primam hujus somni suspensionem N. D. P. præbuit *Lotus ornithopodioides*, quæ ex seminibus ad N. D. P. a summo nostri ævi Medico & Botanico consummatissimo Dn. de *Sauvages*, Professore Monspeliensi, missis prodierat. Planta binos flores edebat, quas ubi N. D. P. animadvertibat, constituit animo, statim admonere hortulanum, ut specialem horum florum curam ageret, ne quodam infortunio perirent; aliis vero intervenientibus negotiis ad vesperam usque distractus, hortulanum tum vocabat, plantam illi commendaturus, sed frustra quærebatur flores. Die sequenti flores iterum se conspicendos præbebant, sed hortulanus ad vesperam usque aberat, tum flores se rursus abscondiderant & non inveniebantur, licet a N. D. P. & Hortulano summa diligentia requisiti. Tertio die flores sicut antea comparebant, & hortulanus tunc accersitus novos jam flores esse tuto sibi persuadebat, quoniam tanta diligentia præterita vespera quæsi fuerant. Circa vesperam hujus diei redibant iterum N. D. P. & hortulanus flores tam fugaces quæsturi, qui tertia jam vice disparuerant, multum tamen diuque requisiti tandem inveniebantur, sub tribus foliis, quasi sub tecto quodam reconditi. Hoc idem phænomenon iteratis dein vicibus, vespertinis hori observavit N. D. P. quod & illi occasionem subministravit tranquillo vento tum ipsum hortum, tum caldarium, candelam vel lucerna nocturno tempore perlustrandi, ubi eandem fabulam in toto fere regno vegetabili agi observavit, prout Caput II. infra edocebit.

14. FOLIA plantarum aut *simplicia* sunt aut *composita*. *Composita* imprimis maximeque dormiunt, quatenus ad se contrahendum aptissima; unde videre licet, foliorum structuram non esse fortuitam sive temerariam, sed a Creatore omniscio ad certum destinatum finem. Animadvertimus vero, folia SIMPLICIA

PLICIA positionem in somno plantarum quatuor modis variare; nimirum, quod sint vel *conniventia*, vel *includentia*, vel *circumsepientia*, vel demum *muniencia*. 1. **CONNIVENDO** fit somnus, quando duo folia opposita pagina superiore tam arte ad sese mutuo applicantur, quasi esset unicum folium, quo tenella germina futuri ramuli foliorum & fructificationis sub hoc involucro ab injuriis aëris nocturni conservantur. 2. **INCLUDENDO**, dum folia alterna, noctu se cauli adproximant, ut inter caulem & folium in tutela ac præsidio lateat tenellus ramulus sive flos. 3. **CIRCUMSEPIENDO**, cum folia, alias horizontaliter posita, nocte sursum eriguntur, & caulem aut ramulorum apicem circumcingunt, infundibuli formam figurantia, sub quo tenelli flores & germinantia folia, sarta tectaque ab omniq; incommodo detrimento conservantur. 4. **MUNIENDO**, cum folia suprema cum longis suis, antea horizontaliter patentibus petiollis, circumcirca dependent, formantque quasi fornixem, quo nec flores nec folia tenella infestare possit ventus, ros, imber, nec vel alia damna exterius ipsis facile inferri.

Folia **COMPOSITA** sub somno tenellam defendunt plantam, aut se se **CONDUPLICANDO**, quando nimirum foliola sibi invicem, ut libri folia adproximentur, superiorem suam tegentia paginam. 6. **INVOLVENDO**, quando foliola tantum apicibus conniveant, & inter se invicem cavitatem formant, ut ibi tenellus flos in tuto deliteat. 7. **DIVERGENDO**, quando foliola basi adproximentur, apicibus vero pateant. 8. **DEPENDENDO**, foliis demissis, ne ros aut imber plantulum pravet, nec ventus concutiat. **INVERTENDO** & **IMBRICANDO**, ut tegatur tenerior foliolorum superficies, & ipsi petioli communes a vento imbribus procellisque defendantur.

SOMNUS PLANTARUM.

CAPUT SECUNDUM.

Folia	Simplicia	1. Conniventia.	1- 3.
		2. Includentia.	4- 6.
		3. Circumsepientia.	7-15.
		4. Munientia.	16-21.
	Composita	5. Conduplicantia.	22-29.
		6. Involventia.	30-34.
		7. Divergentia.	35-36.
		8. Dependentia.	37-45.
		9. Invertentia.	46.
		10. Imbricantia.	47-51.

I. CONNIVENTIA.

1. *ATRIPLEX bortenfs* connivet singulis noctibus supremis foliis, & intra paria foliorum suprema, nunc a situ horizontali ad perpendicularem erecta, includit tenellam plantam ad tempus usque florescentiæ.

2. *ASCLEPIADES* variæ suæ per noctem folia fursum dirigunt, ambo vero suprema arte adunata tenellos flores condunt.

3. *ALSINE media* noctu foliorum paria supra petiolos basi approximant, ut includant tenellum primordium ramuli; cumque par penultimum foliorum oppositorum longioribus petiolis gaudeat, hoc supra ultimum connivet & includit ramuli rudimentum.

2. INCLUDENTIA.

4. *SIDÆ Abutilon* ambo suprema folia, quorum alterum majus est, nocte suos petiolos erigunt, ut melius adproximentur, id vero folium, die horizontaliter patens, perpendiculare dependet ex eodem petiolo, ita ut pagina superior extrorsum verticalis dirigatur, pagina vero inferior ad alterum folium proxi-

proxime adplicata, se inter & id comprimit tenellam pullulantem plantam.

5. AYENIA eandem observat omnino legem, quam Sidæ.

6. OENOTHERA *mollissima* nocte sursum tollit sua horizontaliter patentia folia, ita ut, flore adhuc non rite explicato, perpendicularia fiant, florem se inter & caulem arcte comprimentia, ut ibi tutus tetusque acquiescat; post fecundationem vero peractam; amplius hoc fieri non observatur.

3. CIRCUMSEPIENTIA.

7. MALVA *peruviana* gerit folia lobata, petiolis longiusculis insidentia & patentia; ex alis vero foliorum spicam unilateralem, floribus obtegentibus latus superius pedunculi erecti; ingruente autem nocte recurvat pedunculum deorsum, petiolum vero erigit, & folio amplectitur, tamquam manu, reflexam spicam, ut flores in sinu folii delitescant per totam noctem, conservati ab injuriis aëris, stupenda naturæ providentia.

8. IVA *annua* singulis noctibus erigit antea patentia folia in infundibuli formam, cujus sub præsidio protegitur tenella planta ab externis injuriis, ne ibi lædatur, ubi partem nobilissimam fit proditura.

9. PARTHENIUM *Hysterophorus*: tantum quantum cum priori huic intercedit discrimen, ratione foliorum suorum tam frequenter divisorum, suam tamen sub somno cognationem cum illo conspiciendam præbet, erigendo eodem modo suprema sua folia, iisque tenellam plantam circum sepiendo.

10. MANDRAGORA foliis de die patet, sed flores pateant; noctu vero folia erigit ut flores non conspiciantur.

11. **DATURA** *Stramonium* sursum tollit sub nocte patentia sua folia, inprimis suprema, ut partes fructificationis undique circumcingant.

12. **AMARANTHUS** *tricolor*: folia summitem caulis nocte circumcingunt, ut ipso caule prominentiora & a latere & supra defendant.

13. **AMARANTHUS** *cruentus* magis folia attollit, quam alia quævis Amaranthi species.

14. **CELOSIA** *cristata* eodem ac Amaranthus modo dormit, sed non tam frequentibus ac ille ad supremum apicem foliis instructa est.

15. **BIDENTES** noctu erigunt opposita sua folia.

4. MUNIENTIA.

16. **HIBISCUS** *Sabdariffa* suprema petiolorum extremitates, die erectas, nocte reflectit, ita, ut folium die horizontaliter patens, nocte perpendiculari scuti instar dependeat, sed rigidum nec laxum. Hæc folia, sicut totidem scuta, circumcirca tenellum caulem cingunt & defendunt.

17. **ACHYRANTHES** *aspera* peculiarem habet dormitandi modum, quod suprema scilicet adhuc tenella folia nocte decussatim ponantur pateantque, die vero iterum erigantur.

18. **IMPATIENS** *Noli tangere* noctu dormit foliis dependentibus, petiolis laxis.

19. **SIGESBECKIA** *orientalis* reflectit nocte folia rigidis petiolis, & format fornicem pro tenellis germinibus.

20. **MILLERIA** *quinqueflora* leges Sigesbeckie in dormiendo observat.

21. **MALVA** *scariosa* Folia adultiora noctu dorsum flectit, ut apice tangant inferius ramum.

5. CONDUPLICANTIA.

22. BAUHINIÆ *pleræque*; foliis adhuc teneris, ambo eorum lobi sibi invicem applicantur, ita ut eorum pagina altera alteram contingat.

23. HYMENÆA *Courbaril*; ambo ejus foliola, dum adhuc teneriora sunt, tota nocte adunantur, ut quasi unum esset, conspiciatur folium, unde etiam N. D. P. in Hort. Cliffort. 484. nomen ei dedit.

24. LATHYRUS *odoratus* & plerique alii, noctu non solum ambo foliola arcte complicant, verum etiam eorum apices versus caulem inclinant, situ longe alieno ab eo, quem de die gerit.

25. COLUTEA *arborea* foliola erigit, ut per paria adproximentur, impari demum transversaliter erecto.

26. COLUTEA *fruticosa* sub somno foliola oblique flectit versus occidentem solem, & foliola magis canaliculata reddit, versus caulem erecta.

27. HEDYSARUM *coronarium* erigit singulis noctibus petiolos communes, & foliolis lateralibus ad superius latus connivet, impari vero transverso & erecto seriem claudit.

28. PSORALLA *pinnata* item petiolos communes erigit cauli obversos, & foliola per paria adproximat.

29. VICIA *Faba* singulis noctibus foliola elevat, ut per paria coadunentur.

6. INVOLVENTIA.

30. TRIFOLIUM *resupinatum* sub somno erigit folia, iisque capitulum florum, ex ala folii prodicens, undique comprimit ad caulem.

31. TRIFOLIUM *incarnatum* connivet foliolis sursum vertis, iisque complectitur spicam & pedunculum

culum prodeuntem, fere uti præcedens, & sic tenellum florem tegit, involvit & defendit.

32. **MEDICAGO** *polymorpha* eodem fere modo, ut præcedentia *Trifolia*, conniventibus foliis includit flores, ut in tuto sint.

33. **LOTUS** *tetragonolobus* petiolos communes versus caulem incurvat foliis inflexis, iisque amplectitur tenellos ramulos floresque, ut undique obtegantur.

34. **LOTUS** *ornithopodioides* diffusos & adscendentes ramulos ad terram deprimit, & pedunculos, die erectos, versus terram inclinat; hæc planta sub floribus gerit tres bracteas seu foliola floralia, die patentissima, ut flores fere iis infideant: noctu vero primum connivet foliis hisce lateralibus supra flores, tertio s. impari foliolo, tecti instar, lateralibus imposito; idque tam artificiose, quam antea (p. 12.) monuimus; ita ut qui noctu flores plantæ quarat, summam adhibere debeat diligentiam.

7. DIVERGENTIA.

35. **TRIFOLIUM** *Melilotus polonica*, *officinalis*, & *cærulea*, peculiarem sibi positionem habent, foliolum nimirum impar, alias horizontaliter patens, verticaliter ita constituit, ut margo alter cælum, alter vero terram respiciat, foliola vero lateralia immutata manent, quo fit, ut hæc folia in aëre firmiora constant, nec tam facile a procellis agitentur.

36. **TRIFOLIUM** *Melilotus italica* priori satis convenit, eo tamen discrimine, quod foliola lateralia, licet quoque verticalia fiant, pagina tamen eorum inferior exterior fiat; ad basin vero arte coarctantur, ut procul dubio ventis minus agitentur, minusque rore graventur.

8. DEPENDENTIA.

37. LUPINUS *albus* demittit foliola, ut omnino pendeant, hisque tenella proditura germina obtegit; cæteri vero Lupini sua sub somno folia erigunt.

38. OXALIS *incarnata* noctu omnia demittit Foliola, sed pedunculos communes ita approximât cauli, ut tenella folia obtegantur, quemadmodum in Lupino:

39. IPOMOEA *ægyptia* (*Convolvulus pentaphyllus?*) sua quoque foliola ad pedunculum deflectit, ut quasi pendeant, firmis licet eorum petiolis partialibus; unde patet, folia laxitate non pendere, sed alia causa ad hoc cogi, & fieri hoc, observatur tum in caldario calefacto, tum sub cælo frigidiore.

40. PHASEOLUS (*semirectus*) *strumosa radice, flore purpureo, siliqua angustissima Plum. spec. 8.* quavis nocte suum erigit, in calente quoque caldario, petiolum, ut propior cauli, ipsique fere fiat parallelus; simulque foliola demittit, ut parallela constituent exterius tres parietes, quartum latus supplente caule, intra quæ rudimentum ramuli florisque arcte obteguntur, ne frigus aut ros frigidior accedat ad tenellam plantulam.

41. HEDYSARUM *canadense* observat eundem, quem præcedens, dormitandi modum, erigendo suum petiolum, foliaque demittendo, ut omnino pendeant.

42. ROBINIA *Pseuda-acacia* demittit quavis nocte foliola sua horizontalia, ut sub petiolo communi per paria conniveant seu coadunentur, paginis inferioribus mutuo obversis: non tamen sunt petioli partiales foliorum laxi, sed omnino rigidi, ita ut hoc fiat flexura quasi voluntaria, & foliolum impar s. terminale dependeat transverse positum.

43. GLYCYRRHIZÆ dormiunt foliolis dependentibus, uti Robinia.

44. AMOR-

44. AMORPHA *fruticosa* præcedenti convenit, scilicet, quod folia omnino sub costa seu petiolo communi pendeant, idemque, tum in caldario, tum in aëre libero, indormitandi & evigilandi tempus observat.

45. GLYCINE *Abrus*, (*Abrus precatorius*), sicuti ambo præcedentia, suis quavis nocte foliis pendet, ut per paria sub costa adproximentur, ita tamen, ut folioli margo posterior seu cauli propior, semper incumbat proximo foliolo.

9. INVERTENTIA.

46. CASSIÆ fere omnes sibi proprium fatisque mirabilem dormitandi modum habent, ita nimium, ut primum paululum erigant petiolum suum communem, dein sub eo foliola reflexa, per paria, instar foliorum libri conniveant sub costa; sed quod maxime admirationem meretur, est, quod pagina foliorum superior fiat interior & occultata, inferior vero pagina exterior evadat, flexura adeo singulari, ut die vix artificialis flexura peragatur absque laceratione & fracturâ petiolorum propriorum.

10. IMBRICANTIA.

47. TAMARINDUS *indica* foliis simplicibus pinnatis, petiolos suos arctissime & imbricatim complicat longitudinaliter secundum petiolum communem, ita ut pagina inferior noctu exterior fiat; obtegatur itaque tali modo totus petiolus, & pagina superior foliorum a noctis injuriis.

48. HÆMATOXYLON eadem omnino ratione dormit qua Tamarindus.

49. MIMOSÆ *sensitiva* foliis pinnatis, fere omnes, nocte aliquantulum folia sua partialia erigunt, folia vero propria longitudinaliter imbricata secundum petiolos partiales coadunant, ita tamen, ut pagina inferior extrorsum vergat, quo petioli proprii
&

& pagina foliorum superior omnino a rore & frigore occultentur, & tota planta simul minus sit ventorum agitationibus exposita.

50. *MIMOSA virgata* a prioribus in eo differt, quod pedunculi ejus communes dependeant, non vero partiales; foliola autem imbricatim complicat, non vero longitudinaliter secundum petiolos, sed paululum supra eos.

51. *GLEDITSIA triacantha* Mimosam sensitivam imitatur, ponendo foliola sua partialia imbricatim longitudinaliter secundum petiolos partiales.

COROLLARIUM.

In præcedentibus omnes a nobis observatas exposui, quas plantæ sub somno positiones observant, non tamen omnia exempla adhibui, ne opusculum meum supra modum cresceret; Et quum meum fuerit propositum, tantum plantarum sub somno foliorum situm monstrare, non ultra progressus sum; licet enim me non fugiat, ipsas quoque partes fructificationis suam per sæpe habere somnum, in carapum hunc exspatiari hac vice nolui, solum sequentia nominasse contentus.

EUPHORBIA germanica (platyphyllos) nutat quavis nocte radiis dichotomis umbellæ, quousque floret, ut flos resupinatus terram versus inclinetur, ne ros aut imber tangat antheras.

GERANIUM striatum nutat floribus eandem ob causam.

AGERATUM conyzoides nutat noctu floribus florentibus, quamdiu non deflorati sunt.

RANUNCULUS polyanthemus itidem sub noctem floribus nutat, nec eos claudit uti *Ranunculus repens*. *Fl. Suec. 2. n. 566. It. Scan. 110.*

DRA-

DRABA *verna* floribus deorsum nutat, ne ab humido aëre tanguntur. *Fl. Sves. 2. n. 567. Hort. cliff. 333.*

VERBASCUM *Blattaria*, itidem floribus noctu non nihil nutat, eandem ob causam.

Sed hæc omnia facilius patent oculis, quam calamo adumbrentur; Si itaque L. B. non displiceat, æstivis horis vespertinis adire indicatas a me plantas, & propriis intueri oculis miraculosissima hæcce naturæ phænomena, a nullo antea observata, oblectamentum hauriet, spondeo, quod animum pascat & ingenium.

APPENDIX.

SOLANUM *Melongena* folia noctu erigit, ut minus tangat discum majoris folii, quemadmodum *Vicia narbonensis*.

VERBESINA *nodiflora* foliorum bases approximat patulo disco, sed apicibus foliorum reflexis.

ACHYRANTHES *lappacea* nutat nocte ramulis, quemadmodum *Lantana*.

TRIUMFETTA folia demittit & cauli noctu approximat.

MIMOSA *chinensis* folia imbricat supra petiolum partialem instar serræ.

LXV.

FUNGUS MELITENSIS

PRÆSIDE

D. D. CAR. LINNÆO

propositus a

JOHANNÉ PFEIFFER

Holmens.

Upsalæ 1755. Maji. 20.

§. I.

Ex tanta, quantam alma Natura liberaliter nobis concessit VEGETABILIVM copiam, non omnes simul & semel, sed sensim, tam ratione multitudinis, quam specialis earum structuræ indolisque, detectas fuisse deprehendimus. Prius quod attinet, aliæ reperiuntur plantæ, quæ per totam Europam sponte crescunt, & a Tornoa Romam usque, diffusæ sunt: v. g. Alfine media; aliæ vel summa cacumina, vel valles retortas, vel etiam radices montium Alpicorum Riphæorumque amant: aliæ vicissitudines frigoris & caloris, umbrasque veris nocturnas, vel solis flammæ diurnas, nunquam patiuntur, sic Rubus arcticus, Norlandensibus & Canadensibus perfamiliaris, vix ac ne vix quidem fert clima Upsaliense, multo minus illarum regionum, quæ magis austrum spectant; aliæ nec calorem urentem

tem æstatis, nec frigus intensum hyemis tolerant, utpote *Oliva*; aliæ denum loca potissimum occupant paludosa, v. g. *Rubus Chamæmorus*, *Andromeda polifolia*, *Helonias*, *Aletris*, *Sarracena*, &c. quarum culturam hortensem nondum rite didicerunt Botanici. Posterius vero si respexeris, omnino fatendum est, minimas plerumque plantas perspicacissimis Botanicorum oculis diutius sese subduxisse, quales sunt *Montia fontana*, *Queria hispanica*, *Minuartia dichotoma*, *campestris* & *montana*, *Læssingia hispanica*, *Centunculus minimus*, *Tillæa aquatica* & muscosa, *Lysimachia Linum stellatum* & quæ sunt reliquæ.

Quædam vero difficiliter a se invicem internoscuntur propter majorem quam referant similitudinem. Hinc omni oculorum acie opus est ad distinguendum Gramina, Filices, Muscos, Algas, Fungos; quorum in numerum referre licet plantam *Cynomorium dictam*, quippe quæ cum ultimis allatis maximam habet conformitatem.

§. II.

Plantarum quædam PARASITICÆ dicuntur, quia vix nisi una cum aliis plantis radicant, quibus quasi insertæ atque insititiæ, succum sui nutrimenticæ hoc ipsarum stamine adscititio aptum & præparatum hauriunt, quibus plantandis, & ad fructificationem perducendis, Botanicis omnis movendus est lapis. Dividuntur vero hæ in tres potissimum phalanges: Prima est earum, quæ radices suas corticibus aliorum fruticum infigunt, & repentes, quocunque loco, id fieri possit, easdem habent intertextas, succumque, hircinis instar, totius plantæ eliciunt. Huc referuntur: *Hedera helix*, *Rhus radicans*, *Bignonia racicans*, *Cacti scandentes*, *Epidendrum Vanilla*, *Potus scandens*, *Cuscuta europæa*, *Cassytha filiformis* &c. Secundi ordinis sunt, quæ radice penitus carentes, unicum

com tantum locum arborum occupant, & rami aut traducis instar, cum ipsa arbore unum totum efficiunt, veluti *Viscum album, rubrum, purpureum, opuntoides, verticillatum, Tillandsia, Renealmia, Asplenium nidus* & variae *Filices* Indicæ, *Lichenesque* Europæi. Tertia denique classis Parasiticas terrestres comprehendit, quæ non nisi aliarum radicibus se inferunt, & quamvis id habent commune cum reliquis plantis, quod e gremio terræ erumpere videantur, nihilo tamen minus non progerminant, sed omni carent vigore, nisi in quantum cum aliarum radicibus cohæreant adunatæ sub terra, quæ affixas succo quam maxime sibi convenienti nutriunt, ut *Monatropa hypopitys* & *uniflora* e radicibus Pini crescentes, *Asarum Hypocistis* e radicibus Cisti oriunda, *Orobanche* e radicibus Pisi aut aliorum fruticum erumpens, *Cynomorium* & qua partem *Labraea clandestina* & *Squamaria*. Magna harum pars, præsertim earum, quæ tertio posuimus loco, id sibi habent singulare, quod foliis omnino careant, & si forte rudimenta foliorum appareant, ut plurimum colorata sunt, uti a Botanicis nuncupantur, non viridia, veluti reliquarum folia, sine dubio a Sapientissimo Creatore ita instructæ, quod sub umbra arborum ortum ducant, nec in aprico sint positæ. Par quoque est ratio plantarum in cellariis eductarum, vel quæ lumine diei quavis alia ratione destituantur, nimirum quod nullam foliorum viriditatem præ se ferant. Plantæ vero foliis viridibus instructæ, si loco quodam clauso, aut viridario obscuro fuerint inclusæ, folia amittunt & profus nudæ evadunt; hinc *Hypocistis, Hypopitys, Orobanche, Squamaria, Anblatum, Cynomorium*, maximam Botanicis movent admirationem, quod non uti reliquæ plantæ, viridibus instruantur foliis.

§. III.

Tot inter plantas, recentiori ævo detectas & admiranda
 Tom IV. Z mira-

miratione dignas, CYNOMORIUM unica fere fuit, cujus perspicacior contemplatio, ad investigandam & describendam structuram ejus singularem atque virtutem, attentioem me fecit; structura enim a reliquis gaudet diversissima, utpote quæ imaginem Fungi potius habet expressam, quam herbæ, ad quam tamen omni jure referri debet. Colorem habet, quoad omnes partes, rubicundum & sanguineum, qualem nunquam penes reliquas vidi plantas; virtutem ultimo si respiciendum, maximum efficacissimumque in Machaonia arte porrigit pharmacum, licet ad hunc usque diem in Pharmacopoliis nostris nondum visa, & quam plurimis Medicis nostris præticitis adhuc ignota sit. Gratum itaque pariter ac operæ pretium duco, si tyrocinium quoddam medicum prima vice in lucem editurus, in gratiam Medicorum, maximumque ægrotantium commodum, plantæ hujus descriptionem memoriæ vestræ L. B. ut ita dicam, resuscitaverim, præsertim cum penuria librorum Botanicorum rariorum laborent plerique, quibus tamen carere nunquam potest Medicus, qui completam hujus plantæ sibi acquirere cupit notitiam. Equidem fateor, librum hujus argumenti, à Michelio *) editum, mihi quoque deesse, Italico idiomate conscriptum, cujus, omni licet diligentia adhibita, non compotem me fieri potuisse doleo, nescius an in Patriam unquam fuerit investus. Hujus vero defectum supplere conabor, exacte colligendo ea, quæ nobis reliqui Auctores hac de planta tradiderunt,

*) P. A. MICHELI *Relazione dell' erba detta da botanici Orobanchè, e volgarmente suciamèle, fiamma, e nel d'occhio, che da molti anni, in qua si è soprannodo propagata quasi per tutta la Toscana; nella quale si dimostra qual sia la vera origine di detta erba, perchè danneg' i legumi, e il modo di estirparla. Firenze, per li Turini. 1732. in 8:vo.*

derunt, & censuræ sistam specimina a Præfecto Insulæ Melitenis cum Nob. D. PRÆSIDE, & Hujus iterum indultu mecum communicata.

§. IV.

SYNONYMA.

Ut dilucida primum gaudeamus hujus plantæ notitia, Synonyma inquirenda & colligenda sunt, quorum ope hanc ab aliis facilius distinguere possumus.

Notantur vero imprimis sequentia:

- CYNOMORIUM coccineum. *Spec. plant. p. 970.*
 Cynomorium purpureum offic. *Mich. gen. 17. tab. 12.*
 Cynomorium erectum breve cylindraceum nudum prima ætate squamatum. *Brown. jam. 334.*
 Fungus mauritanicus verrucosus ruber. *Petiv. gaz. 60. tab. 39. fig. 8. Shaw. afric. 248.*
 Fungus typhoides coccineus tuberosus melitenis. *Bocc. mus. 2. pag. 79. tab. 56.*
 Fungus typhoides coccineus. *Dal. pharmac. 64.*
 Fungus typhoides liburnensis. *Till. pis. 64. tab. 25. Bocc. physic. 56. tab. 4.*
 Fungus melitenis. *Mat. med. 534. Alt. Bononiens. 1. pag. 158.*
Melitenisibus Heeritz tal General.
Mauritanis Turtooths Bargasham.
Trapanensibus Sanguinaria.

§. V.

GENUS.

Quo clarior plantarum evaderet cognitio, Botanicis maxima fuit cura, distinctam uniuscujusque plantæ notam characteristicam sibi acquirere, quam partium fructificationis universalium descriptione assecuti sunt. Est vero fructificatio nihil aliud, quam planta interna sponte se pandens, &, papilionis instar,

star, larvam sive pupam, intra cujus cancellos inclusa fuit, exuens & perfectam demum atque nudam, in speciei sui multiplicationem, sese ostendens. Interna hæc unius cujusque structura eadem est, qua plantæ non tantum optime a se invicem dignoscuntur, sed & proxima earum forma, affinitas proprietatesque demonstrantur. MICHELIUS in Generibus Plantarum pag. 17. tab. 12 primus fuit, qui plantæ hujus fructificationem exactius perscrutatus est, & exinde distinctum formavit genus. Verba Auctoris hæc sunt: *CYNOMORION est planta secundaria, aut parasitica genus, quemadmodum in libello nostro de Orobanche Florentiæ anno 1720 in lucem edito tradidimus, quod aliarum stirpium radicibus invasitur, & alitur, ut Anblatum, Clandestina, Hypopitys, Orobanche & similia; initio squamis densissimis tectum, postea dum incrementum acquirit, & ad magnitudinem suam pervenit, squamarum agmina inter se paulatim dilatantur, foliolis intra squamarum spatium creberrime vestitum, inter quas emergunt flores monopetali, anomali, vomeris aut cunei turbinati forma, ex una parte cavi, altera vero convexi, stamine crassiori, apice biventri instructi, sed steriles, & calyce carentes. Embryo vero ab eisdem floribus vix sejunctus, tubo donatus, & foliis plantæ, tamquam calyce obvolutus, abitque deinde in subrotundum semen.*

Nob. D. PRÆSES hac Michellii descriptione & figura nixus, in *Generibus Plantarum Lugd. Batav.* 1737, vel editione prima N:º 702. suum sistit characterem, ita expositum:

CYNOMORIUM. Mich. 12.

* *Masculini flores in amentum cum femineis digesti.*

CAL. Amentum erectum, undique imbricatum, compositum *Squamis* unifloris, oblongis, erectis, trunc.

truncatis, inferne angustatis, hinc gibbis, inde cavis.

COR. nulla.

STAM. Filamentum unicum, firmum, rectum, squama calycina longius. *Anthera* didyma.

* *Feminini* flosculi masculinis mixti, in eadem planta, vixque ab iis remoti.

CAL. Amentum commune cum masculis.

Flosculi squamula nulla excepti, præterquam a foliis plantæ, vices squamæ gerentibus.

COR. nulla.

PIST. *Germen* globosum. *Stylus* unicus, erectus, firmus, patens, longitudine squamæ calycinæ. *Stigma* obtusum.

PER. nullum.

SEM. unicum, subrotundum.

Postquam vero N. D. PRÆSES plantam acceperat exsiccata, aqua tepida calefacit illam, qua emollita mollis ac succosa evasit, & tanquam nuper nata, hinc detegit, Michelium, in ea describenda, ad minimas partes haud attentum fuisse, quare etiam N. D. PRÆSES in ultima *Generum Plantarum* editione, sive *quinta*, sub N:o 922, eundem characterem sequenti modo emendavit.

CYNOMORIUM. *Mich.* 12. †

MASCULI flores in amentum cum femineis digesti.

CAL. *Amentum* erectum, clavatum, undique testum flosculis. *Perianthium proprium* tetraphyllum: Foliolis tribus clavatis; quarto inferiore majore, obtusissimo, canaliculato.

COR. nulla.

STAM. *Filamentum* unicum, firmum, rectum, squama calycina longius. *Anthera* didyma.

- FEMINEI *flosculi* masculis mixti, in eadem planta, vixque ab iis remoti.

CAL. *Amentum* commune cum masculis. *Perianthia* propria foliolis quatuor, clavatis, tuberculatis, germini infidentibus, æqualibus, persistentibus.

COR. nulla.

PIST. *Germen* ovatum, sub perianthio. *Stylus* unicus, erectus, firmus, patens, longitudine squamæ calycinæ. *Stigma* obtusum.

PER. nullum.

SEM. unicum, subrotundum.

Obs. Vidi etiam flosculos hermaphroditos monandros, reliquis immixtos.

Quo Auctores Botanici characteres genericos eo facilius determinarent, cuicumque generi propria imposuerunt nomina; quam ob causam Michelius hanc quoque plantam CYNOMORION dixit, ut ipse refert a Canis genitalis similitudine, quia plantæ figura penem canis qualitercunque refert.

Unica tantum species hujus generis nobis adhuc cognita est, vanum itaque duximus, differentiam quandam adferre specificam. Equidem novi *Tillium* in horto Pisano hæsitasse, annon inter plantas ad inferiora Europæ & superiora Africæ crescentes, plures generis hujus species existerent, cujus rei asserto eo minus subscribo, quo certius mihi persuasum est, unam eandemque plantam, secundum varias ætates, valde mutari, adeo ut in prima ætate caulis in totum squamulis tegatur, quas demum, maturescente fructu, ad ipsam usque spicam coarctat & sæpe dejicit. Epitheton illud τὸ *Coccineum* plantæ huic, ut *nomen Triviale*, in Speciebus plantarum attribuitur, certe, ob ruborem totius plantæ, præter id, quod recens adhuc violenter pressa, succum reddat sanguineum.

Fungus

Fungus Melitensis, ut nomen ejus Pharmaceuticum forte adoptari possit, fungus tamen non est, licet a Botanicis, qui primi eam conspexerunt, hocce nomine insignita fuerit, quod nomen ab omnibus Botanicis parum gnaris, communiter est receptum. Præterea in genere notandum est, nomina Pharmacæorum, licet alienissima, valere ut numos, ex consensu dantis & accipientis.

§. VI.

DESCRPTIO.

RADIX fere nulla, sed caulis quasi immediata radicibus aliarum plantarum infixus, interdum juxta basin exferens aliquot fibrillas simplicissimas, quemadmodum bulbosæ nonnullæ supra bulbum.

CAULIS communiter semipedalis est, erectus, solidiusculus, tenax, crassitie digiti, & cum adhuc junior, squamis ovatis, acutis, imbricatis, albis tectus, quas circa florescentiam maximam partem exuit, deponit aut contrahit; ut fere nudus sit, rugosus, inæqualis, & totus, postquam exsiccatus, purpureus, quas tamen sub terra retinet. Ceterum simplicissimus est caulis seu scapus & ramis omnibus destitutus.

SPICA caulem terminat, sæpe longitudine ipsius caulis, sed crassitie dupla ex bracteis seu squamis ovatis, purpureis, densissime imbricatis; in quarum sinu flosculi sessiles hærent. Structura ut in caractere dicta.

In *Actis Bononiensibus* sat adæquatam plantæ hujus descriptionem habemus: *In altitudinem surgit palmarem; pediculus crassitie unciam unam æquat, longitudine tres, quatuorve; capitulum vero paullo crassius est, ut minoris Typha palustris clavam videntur referre. Ubi ad maturitatem venit, innumerabilibus granis, Panico similibus & coccinei coloris, adpersum est, at si digitis prematur, sanguineus fere succus exsillat.*

RAJUS descriptionem suam, e BOCCONE de plantis Siculis desumptam, sic profert: *Palmaris est altitudinis, indertum major, fungum nondum explicato capituli disco plane referens. Pediculus uncialis est crassitudinis, tres aut quatuor uncias longus, scaber, fungosus; Capitulum etiam ipsum fungosum, pediculo paullo crassius, minoris typhæ palustris clavam aliquatenus representans, quod dum viret, si digitis premas, velati sanguineum succum fundit. Per maturitatem granis minimis innumeris exasperatur, undique cocci colore splendentibus. Æstatis munus est, aliis tempestatibus temere & frustra quaeseris. Folia tenuissima primo nascenti adesse, atque maritimis fluitibus continue irrigari dicuntur.*

FIGURAM a Michelio desumpsimus, qui optime & ad vivam plantam delineavit.

§. VII.

L O C U S.

Locus natalis, vel Patria, teste Tillio, non procul distat a littoribus maris mediterranei; inventa quoque est in oris *Mauritania*, super radices Lentifici, Myrti, aliorumque fruticum & suffruticum, parasitica. In *Sicilia*, ut Drepani, per *Lampedusam* atque *Melitensem* insulam, speciatim in scopulo adjacente, vulgo *Scaglio del generale*, etjam provenit, ubi super Halimum seu Portulacam marinam C. B.; Nunc vero circa portum Labronis, sive Liburni, super radicem Kali, sive Vermicularis marinæ arborescentis J. B., fuit detectum in vâletudinarii veteris aggere ad meridiem, in prospectu pontis, nuncupati *il ponte delle due Scale*, in quo ad palmarem, sèsequi palmarem, quandoque vero ad cubitalem altitudinem, inter Novembrem, & Martium menses crefcit, ibique decedente semine se propagat. Ceterum in Insula Melitensi observata fuit planta a Bocccone, nec non in Drepano & Lampedusa insulis, ac in

in regno Tunetano. Eandem etiam e *Mauritania* habuit Pétiverus. Anno 1719 in littore Liburnensi, & deinde in Hetruriæ maritimis prope Pisanum, non procul a valetudinario observatus est. At vero *Bocconus* refert quod primum credita sit *Melita* propria planta, sed quod postea fuerit lecta in insula *Favignana*, ad salinas Traparil, & in insula *Ronciglio*, ut & *Tuneti*, imprimis in locis *maritimis* aqua falsa irroratis, ubi *germinat* Decembri, aut Januario, *floret* Aprili, aut Majo, *maturefcit* demum Julio, *substantia* carnosâ Fungis terrestribus duriore alba, sed exsiccatione coccinea; Adsportatur facillime ex insula *Ronzillo*, ubi copiosissime crescit. Nuper etiam copiose lecta in *Jamaica* a D. D. Browne, unde spes emanat, rarissimam plantam etiam in aliis locis maritimis Americæ detegendi.

Nobilissimus Dn. *Corvinus* nostras, Capitaneus classis navalis, ante annum e *Melita* redux, & qui plantam secum adduxerat ad Nob. D. Præsidentem, fidem nobis fecit, quod unico tantum loco insula *Melita* adhuc crescat, & quod Præfectus hujus insulæ eandem militibus custodiendam curet, ne adeo præstans pharmacum ibidem penitus eradiceatur & extirpetur, quod Magnatibus muneri offerre solet. Nulli dubitamus fore ut Medici, quibus salus generis humani curæ cordique est, hanc plantam conservent non solum per totam Italiam, ubi sponte crescit, sed etiam per alia loca radicibus aptis delatam serant, ut non solum ipsis, in usum medicum, ejus sat sufficiens sit copia, sed etiam ut quam primum eam ad distitissimas usque regiones transvectam gaudeamus.

§. VIII.

QUALITATES.

Planta hæc succum non solum continet rubicundum,

eundum, verum etiam quantà quanta rubra est: si exsicceetur & pulverifetur, *saporis styptici* *) esse sentitur. Præterea nullum ex ea percipi odorem, unde concludo, eam non in nervos, sed in fibras, massamque sanguineam agere.

§. IX.

V I S.

Plantæ RUBICUNDÆ, ut *Radix Tormentilla*, *Sanguis draconis*, *Catechu*, *Rumex sanguineus*, *Bacca Rhois*, acidum plerumque continent, quod terrestri absorptum, vertitur in austerum, quare etiam a Medicis in variis PROFLUVIIS SANGUINIS communiter adhibentur, quarum tamen omnium nulla adhuc detectarum, ad profluvia sedanda, majorem sibi hac ipsa palmam arripuit. Ad confirmandam singularem ejus virtutem in Hæmorrhagia, Dysenteria, variisque profluvii sanguineis, pulveris ʒj in vino rubro assumto, id adferre necessarium duxi, quod *Bocco de plantis Sic. p. 82.* de ea refert, quod scilicet adstringat maxime, unde ei præcipua laus in cohibendis sanguinis profluviiis, cujus gratia Melitenses ex *Gaula insula*, illius in pulverem soluti scrupulum aut amplius, vino vel jusculo dilutum, hauriunt, ducta a majoribus hac nunquam fallente medicina. Quod ulterius idem *Bocconus in Museo pag. 69.* diffusò dicendi genere explicat, e quo primaria libabimus.

§. X.

U S U S.

Hanc herbam refert *Bocco* in Regno Tunetano contra DYSENTERIAM expertissimum esse medicamentum, cujus mentio inter primos facta fuit a *J. Fr. Habela de Melita*, sed paucis; *J. Labastii* & *J. Ferran-*

*) *Saporis amaricantis styptici, linguam adstringentis, cum austeritate mucilaginosæ.* Bocc. mus.

Ferrantes asseverarunt Syrupum hujus fungi ad Unc. j e Melita Syracusani allatum, aut pulveris ʒj Dysenterias specifica facultate sustulisse, J. Zammit ejusque Discipuli Fungum summæ efficaciz in Dysenteria, vix ac ne vix unquam fallente experimento, deprecicarunt.

In ulceribus CACOETHICIS pulverem magno opere commendat.

In SCELOTYRBE fluentibus gingivis pulverem dentifricium ex hoc fungo cum saccharo, moscho, ambra, summis extollit laudibus.

In VOMITU CRUENTO pulveris drachmas tres, in tres partes æquales divisi, & in aqua assumpti, nobilissimam uti Medicinam, deprecicat Bocco.

Femine gravissima HÆMORRHAGIA UTERI laboranti, dedit unum fere in pulverem contritum fungum, quem munificentia Serenissimæ Regine habuit Nobilissimus Archiater D. D. ABR. BÆCK, Regii Collegii Med. Præses, idque summo cum successu, ut ex literis Ejus ad D. PRÆSIDEM

XI
datis, 1755—didici.

Observatio STANCARII de hac planta notatu dignissima, ex *Actis Bononiensibus Tom. I. pag. 158.* desumpta, sequentia continet: „Multa remedia ad sup-
primendum sanguinem, si qua parte ejus profluvi-
um fiat, a medicis, vel antiquis, vel recentioribus
proponuntur, in quibus illustria sunt opiata, alu-
men, vitriolum. Commendabantur etiam in eun-
dem finem, & piscis cujusdem ossa, quem Hispani
piscem mulierem vocant, e Brasilia advecta, &
item ossa Hippopotami, & aqua Londinensis nescio
quæ. Sed hæc quidem vel nihil posse adversus
profluvia sanguinis, vel parum in iis præsidii ef-
ficere.

„se, Renhedius animadvertit. Accessit ad hæc Fun-
 „gus melitenfis quidam, quem, quantum scio, præ-
 „ter Paullum Bocconem graphice descripsit ne.no,
 „is eum typhoidem coccineum melitenfem nominat.
 „Fungum hunc contra profluvia sanguinis valere
 „plurimum melitenfes putant; quare si quando fan-
 „guinem sistere opus habent, continuo hujus fungi
 „pulverem vino, aut jusculo dilutum hauriunt, id-
 „que se a majoribus suis accepisse ferunt. Eodem
 „hoc fungo non ita pridem Bononienses medici uti
 „cœperunt, cum adhuc Academia in Marfilii ædibus
 „celebraretur, cumque usus, atque experimenta opi-
 „nioni sic responderent, ut facile hoc unum reme-
 „dium ceteris omnibus sanguinem supprimentibus
 „anteponeretur, res digna Joanni Antonio Stanca-
 „rio visa est, quam suo studio, atque industria illu-
 „straret, ne homines opportunissimo remedio minus
 „docte, ut adhuc faciebant, in posterum uterentur.
 „Cum ergo his, quæ sanguinem supprimunt, illud
 „fere commune sit, ut intus sumi (sumere autem in-
 „tus sæpe oportet; quippe causa, propter quam
 „sanguis profluit, sæpe interior est,) sine noxa vix
 „possint, propterea quod profluvium, nisi mutata
 „sanguinis crasi, prohibere nequeunt; habet autem
 „hæc mutatio periculum; idcirco illa ex suppri-
 „mentibus omnibus tutissima censenda sunt, quæ
 „minime omnium crasin sanguinis mutant, & pro-
 „fluvium prohibeant nihilominus. Constituit ergo
 „Stancarius de præstantissimis quibusque supprimen-
 „tibus, vitriolo, alumine, melitenfi fungo, aliis-
 „que periculum facere, ac videre quam mutatio-
 „nem, alterationemque singula efficerent in sangui-
 „ne e vena recens extracto; quidquid enim in hoc
 „fecissent, simile aliquid etiam in sanguine per venas
 „excurrente, si intus sumerentur, factura esse exi-
 „stimabat. Scimus Medicos ad hujusmodi conje-
 „cturas proclives esse. Itaque vasa paravit quin-
 „que

„que vitrea, quorum singula unam sanguinis unciam
 „capere possent. In unum fungi melitenfis pulve-
 „ris coniecit semidrachmam; in alterum vitriolum,
 „in tertium alumen, in quartum alumen & vitrio-
 „lum simul, in quintum denique semen hyoscyami,
 „& papaveris, & paulum opii. Cumque ægro ter-
 „tiana simplici laboranti intermissionis die sanguis
 „forte mitteretur, singula deinceps vascula venæ
 „sectæ subiecit, ut labentem sanguinem exciperent,
 „eoque implerentur. His repletis, reliquum extra-
 „cti sanguinis in sexto quodam vase est adservatum,
 „eo consilio, ut ex hujus cum ceteris comparatio-
 „ne, quo in sanguine minor mutatio secuta esset,
 „appareret; qua de causâ vascula omnia seorsum, &
 „quieto in loco sunt posita, observatoque, quo se-
 „rosa pars sanguinis ab ea, quæ concrefcere solet,
 „melius, commodiusque separata esset, in sequen-
 „tem diem rejecta. Quamquam res ipsa in opiatis
 „antevertit; nam quo in vasculo opiata posita erant,
 „in eo statim magna vis sanguinis a sero secreta est,
 „cum contra in aliis conglutinari potius sanguis, &
 „concrefcere visus sit. Verum sequenti die Hera-
 „clito Manfrèdio, & Beccario ad observationem ac-
 „cessitis, hæc Stancarius animadvertit:

„In eo vasculo, in quo opiata inclusa fuerant,
 „vis feri apparuit a sanguine secreta, non solum tan-
 „ta, quantam supra dixi, sed multo major; eaque
 „pæne tota in gelatinam concreverat instar Cornu
 „Cervi, vel etiam concreti illius, quod in sangui-
 „ne illorum, qui pleuritide affecti sunt, solet obser-
 „vari, nam & color ad flavum, quamquam obscurius,
 „vergebat, & constitutio ad polyposam fere accede-
 „bat, & superficies universa quadam quasi membra-
 „na obducta erat, quæ cultri-anatomici vel acutissi-
 „mi aciem posset fugere. Quæ omnia eo diligen-
 „tius animadvertenda sunt, quod non solum opia-
 „torum

„torum in sanguine effecta demonstrant, sed etiam
 „quid de illo concreto judicandum sit, quod in san-
 „guine pleuriticorum observatur. In eo vasculo,
 „in quo vitriolum simul, & alumen sanguini admixta
 „erant, is in crassamentum concreverat non admo-
 „dum durum, & sine ulla feri separatione. In to-
 „ta superiori facie colorem præ se fere rubrum fere-
 „bat, præterquam ea in parte, ad quam pulveres se-
 „se extulerant, ubi livida, duriorque concretio in-
 „star escharæ apparebat; idemque in fundo obser-
 „vabatur, ubi pulveres maximam partem confede-
 „rant, quo in fundo licet sanguis non admodum du-
 „rus esset, obscurus tamen totus erat, grumosusque.
 „Atque hæc quidem alumen, & vitriolum conjun-
 „ctim effecerant; separatim alia præstiterunt: nam-
 „que in eo vase, in quod alumen solum conjectum
 „fuerat, maxima feri vis a crassamento secreta, &
 „crassamentum ipsum obscurum, & durissimum est
 „observatum. In eo vero, in quo vitriolum tantum
 „repositum fuerat, modica feri portio secreta est,
 „crassamentum quasi distractum, divulsumque, &
 „in quamplurimos grumos divisum, quorum non
 „pauci escharæ, quam supra diximus, præ se con-
 „cretionem ferebant. In eo vasculo, in quo pulvis
 „Melitensis fungi continebatur, nihil novi accidit,
 „quod in sanguine e vena misso accidere non oportet.
 „Modicum erat serum, non nihil flavescens,
 „crassamentum consistentiæ mediocris, color vero ab
 „ore vasis usque ad imum sat rutilus, & purpureus,
 „ut hoc certe nomine videretur hic sanguis illi ante-
 „ponendus, qui in sexto vase sine ulla pulveris ad-
 „mixtione fuerat conservatus, quique (nisi quod
 „paullo minus feri secretum fuerat, quam e sanguine
 „sano secerni solet) sic fere se habebat, quemadmo-
 „dum si sanus fuisset.

„Hæc omnia profecto ostendunt magnam in
 „sanguine cum ex opiatis, tum ex alumine, vitrio-

„lo mutationem sequi, ideoque his assumtis pericu-
 „lum subesse aliquod; ac si parem afferret meliten-
 „sis fungus mutationem, par sane metus esset in o-
 „mnibus, sed quando illa mutationem afferunt ma-
 „ximam, hic vero vel nullam, vel ferme nullam,
 „minime dubitandum est, quin sit hic unus ceteris
 „omnibus anteponeendus. Hunc enim inter alia tu-
 „tissimum esse, & exitus ipse declarat, & ratio ab
 „experimentis ducta confirmat.

Ex dictis & alatis observatorum testimoniis se-
 quitur: quod nulla planta, nulla Medicina, in hunc
 usque diem detecta, magis laudabilem præstiterit ef-
 fectum, quam hic fungus in variis *Morbis evacuato-*
riis sanguineis, qua propter omni jure dignum cense-
 mus specificum officinis nostris medicis, ut frequen-
 tius in usum trahatur ad conservationem generis
 humani.

LXVI.

METAMORPHOSIS PLANTARUM

SUB PRÆSIDIO

D. D. CAR. LINNÆI

propositus a

NICOL. E. DAHLBERG

Ostrogotho.

Upsalia 1755. Junii 3.

CAP. I.

Omne, in hoc mundo, vivens mutationibus obnoxium est; a parvo enim incipit, augetur & magnum fit, faciemque totam sepe immutat. CERVI cornua ramosa non acquirunt ætequam provectiores evadant. PAVONES verficolorem caudam non prius adipiscuntur, quam tribus annis præterlapsis. LARI, adhuc juvenes incani sunt, & altero primo anno colorem album induunt; & plurimæ avium colorem, quem pulli habuerunt, in alium commutant. Ex conchyliis STROMBI: *Podagra*, *Scorpius*, *Lambis*, *Millepe*, *Auris Diane*, &c. labia, seu dædaleos suos hinc non ante adsequuntur, quam maximam ætatis sue partem vixerunt. Ut alia exempla reticemus.

LNSE.

INSECTA vero imprimis huic mutationis legi obnoxia sunt, si excipiuntur *Aptera*. Heic, non sine admiratione, videmus, quam dissimilia sibi-
met ipsis fiant, adeo ut Spectatores facile decipiant & pro duabus vel tribus distinctis speciebus agnoscantur, quæ tamen eadem sunt, licet non ab aliis, quam artis peritis, cognoscantur. Immo, tam magna heic est differentia, ut minima similitudo illorum sit, quum adultiora fiunt. Ex *Larva* enim glabra, longa, spinosa, maxillis & XVI pedibus prædita, *Papilionem* quatuor alis instructum, qui oris loco linguam tantum habeat spiræ modo contortam, provenire, tam alienum videtur, ut nemo id sibi facile persuaderet, qui id non vidisset. Æque alienum etiam videretur, quod lævis, albus, longus, sub cauda pellucidus, & sub terra reconditus vermis, mutaretur in nigrum, durum, alis & elytris tectum *Scarabæum*. Quis, nisi qui id vidisset, crederet in-
ertem *Hemerobium* a *Formica-leone*, *Phryganæam* a verme in cylindro sub aqua recondito, vel *Libellulam* a larva quadam, crocodilo simili, in aqua provenire? Hanc autem transformationem naturæ consulti **METAMORPHOSIN** dixerunt.

In *Amphibiis* non paucis eandem transformationem videmus. *Rana*, quæ ova in aqua deponit, primo fit quasi Piscis, seu *Cottus* capite magno, cauda compressa, sine pedibus; tandem pedes adsequitur, *Lacertæ* simillima; dein caudam amittit, & aquam deserit, & tunc propriam formam adipiscitur.

Rana-piscis, Surinami incola est, de quo **VINCENT**, **MERIANA**, **SEBA** & alii demonstrare conati sunt Ranam in piscem transmutari, contrario plane modo ac in Ranis fieri assolet; metamorphosis vero hujus animalis ita sese non habet, sed eadem, quæ primo cauda sua compressa *Lacertæ* valde similis erat, tandem, postquam adulta ad ju-

stam magnitudinem pervenit, caudam amittit, in RAM palmis *adactylis fissis*, plantis *5dactylis palmatis*, femoribus *postice oblique striatis*, mutatur. Sic etiam plurima animalia comparata sunt.

CAP. II.

VEGETABILIA eidem, ac animalia, mutationi, & non minori admiratione dignæ metamorphosi, subjecta sunt. Insectorum metamorphosis in integumentum unius alteriusque exuitione consistit, dum postea propria & perfecta forma, nuda proveniunt. Hanc etiam metamorphosin in plerisque plantis videmus. Plantæ enim, (si partem earum præcipuam, ubi vita consistit, radicem nempe, consideramus) ex *cortice*, *libro*, *ligno* & *medulla* consistunt *). *Cortex* plantarum eodem modo sese habet, ac tunica larvæ, qua exuta, denudatum insectum relinquit. Sic etiam in vegetabilibus fit, cum flores producant & aperiant exuuntque corticem, ex qua *Calyx* fit **), dum videmus interanea plantæ, ut ita dicam, prorumpere, florem nempe, Corolla sua micante, Antheris farinaceis, Stigmate madido; tunc enim liber, lignum & medulla, in hisce partibus, nuda & vita sensibili sese producant. Quamdiu planta, intra corticem, foliis tantum vestita jacet, æque incognita & obscura nobis est, ac papilio, cum etiamnum larva est, pelle & spinis obtegitur: Nemo enim istam cognoscere potest, nisi qui experientia edoctus est, quod decorticata in talem mutetur Papilionem. *Swammerdam* & *Needham* hanc, inter insecta & vegetabilia, analogiam manifesteprehenderunt. Quod itaque flos, vel fructificatio,
ipsa

*) Phil. Bot. §. 30.

***) Calyx oritur, cum extimus sit, e Caulis Cortice, idæque herbacei coloris ut folia; dehiscit una cum corolla, sed non decidit ut ea; nutritur etiam ex cortice. *Caus. plant. 15.*

ipsa & propria herba sit, licet in illa tam multæ & distinctæ partes, ac in animalibus non inveniuntur, nemo inficiari ire potest. *Pisces* enim aures non habent, prout *Aves* & *Quadrupedia*: *Vermes* neque aures, nec nasum, nec oculos, nec alas, nec pedes, immo nec caput habent, omnes tamen genitalibus gaudent, quibus genus suum propagant. *Vegetabilibus*, ut sensu & sensatione destitutis, neque capite, nec cerebro, nec oculis, nec auribus, nec naso, nec gustus vel tactus organis, nec *Musculis* & *geniculis* pro loco motivitate, nec ventre, ut alimentum secum ferant, quum non progrediantur ab uno loco in alterum, opus est. Illis enim sufficit *vasa chyliifera* habere, quibus alimentum, quod illis aqua suppe- ditat, capiant; & *Folia* loco musculorum, ut ab aère moveantur; & *organa genitalia*, quibus genus suum propagent & copulentur, sub curto illo tempore, quo nuda sunt & ova sua producant: Postea vero evanescent, uti plurima insecta, quæ transmutata id fere tantummodo curant, ut copulentur & ova deponant; hoc autem eorum sine obtento, moriuntur & evanescent. Unica vero in vegetabilibus est circumstantia, quæ cum insectis non semper convenire videtur, nempe quod in caulem & ramos excrescant, & multos flores, ideoque tot vitas proferrant, & caulis sæpe in sequentem annum relinquatur & perennis continuet. Is vero, qui naturam intelligere cupit, vestigia ejus a maximis ad minima, vel a magis compositis, seu a se ipso, ad simpliciora, quantum sensus permittunt, sequi debet; simplicissima enim non licet videre, nam creator hæc sibi soli reservavit. Non debemus itaque Vermes a Quadrupedibus explicare, sed Insectorum classem ad finem sequi, & dein a Vermibus incipere, dum etiam inter Julum vel Scolopendram insectorum & Nereida vermium, parum differentię invenimus. Oportet primum videre, quemadmodum Animalia

quadrupeda vivipara pullos suos generent, qui utero funiculo umbilicali & placenta alligantur, quæ in illis marcescit; sed in vermibus, & quidem inprimis *Tænia*, videmus matrem partum suum edere, eidemque adhærere, quo fit, ut pro quavis generatione novus exoriatur articulus, qui distincta est vita, seu distinctum individuum, ut in radice *Triticis repentis*. His intellectis *Polypos* seu *Sertularias* inspicere debemus, qui eodem modo ac *Tænia* partus suos, licet plures, edunt, & iis adhærent, ut ramosa plantæ similes evadant; quam primum enim matres moriuntur, indurantur eorum corpora, & truncum vel ramum constituunt, adeo ut pulli viventes in summitatibus tantummodo sint, consimiliter ac in vegetabilibus, in quibus quævis gemma novam constituit vitam, licet cum priori cohæreat; sed fato illi obnoxia est, quod, post semel peractam florescentiam vel exuitionem larvæ, nunquam ex eadem planta aliqua nuda, vel flos proveniat.

Uti animalium machina constat systemate *cerebroso & vasculoso* nutriente, sic etiam vegetabilium; in his *Medulla* loco cerebri s. *Medulla spinalis*, & *Cortex* loco vasorum, per quem succus alimentaris deferatur. Ex cortice deponitur quotannis *Liber*: ex *Libro* fit *Lignum rigidum* loco ossium. Adeoque hæc duæ partes essentielles constituunt *Larvam* plantarum, & hæc partes dein mutantur in *Florem*, tamquam in *Insectum volitans* coleoprato calyce corticali, alatis *Petalis* e libro licet fixis, masculis *Staminibus* e ligno, & femineo *Pistillo Medullari*.

Quomodo hæc metamorphosis fiat vel non fiat, apertissime patet intuenti e. gr. *Scillam* aut *Ornithogalum capense*. Ubi

a. *Bulbus* constans squamis tunicatis, prioris anni relictis basibus foliorum.

b. Fo-

- b. Folia basi intra bulbum vaginantia, presentis anni soboles & herba sunt.
- c. Gemma minima residet intra basin singuli folii in bulbo.
- d. Hæc gemma (c) dabit proximo insequente anno folia, nisi tabescat.
- e. Si vero hæc gemma (d) protruditur, mediante enato scapo, in folia, eodem anno quo priora (b) folia, fiet spica.
- f. Bractæ in hac spica (e) tum ortæ fuere ex foliorum rudimentis uno anno præcocioribus, adeoque teneræ.
- g. Denique Bractæas has (f) concipio, uti gemmæ (c) squamas, in folia enatas (d), sequitur etiam quod concipiam in eorum alis hæere alias gemmas minores, si bulbus permanisset; Sed ultimæ hæc flores evadunt.
- h. Corolla adeoque se habet uti gemma tertii anni (g), quæ ideoque duobus annis præcocior existit.
- i. Si itidem in ipsa corolla, tamquam in bulbi gemma, concipio hæere minores bulbos, videbo hos mutatos esse in stamina; adeoque Stamina quarti anni soboles sint; immo & pistillum quinti anni.

Qui naturam insectorum scrutati sunt, invenerunt, quod sic dicta metamorphosis in insectis, proprie non sit transubstantiatio, qualem *OVIDIUS* sibi repræsentavit, sed tantummodo decorticatio: Et *SWAMMERDAM* clare observavit, quod in larva Papilionis Brassicæ, cum etiamnum in terra reptat, alæ & totus Papilio, sub ipso cortice absconditus esset; adeo ut hæc metamorphosis, denudatio partium tantum esset, eodem modo ac in floribus. Si jam flores inspicimus, videbimus eos nihil aliud,

nisi ipsam plantam denudatam, esse; & si substantiam caudicis usque in flores sequamur, observabimus, quod hi idem ac truncus, & denudatio partium tantummodo sint. *Cortex* enim primum rumpitur tamquam in Larva, & *PERIANTHIUM* fit, colorem suum viridem plerumque retinens: Huic proximus est mollis & pellucidus *liber*, qui ideo plus expanditur, & *COROLLAM* constituit, variosque colores recipit; nempe ab acido rubrum; ab amaro luteum; a dulci album; & sic ulterius: Intra hanc *lignum* est, quod facilius finditur, firmitus est, & minus expanditur, & in *STAMINA* mutatur, producitque aridam suam substantiam, pollinem: Intime & in centro *medulla* jacet, quæ in floribus *PISTILLUM* evadit, & vitas novas, semina, profert. Eundem itaque ordinem, quem in radice vel trunco, etiam in floribus, servant plane; omnes vero hæ partes dividuntur in suas partes, figura, numero & proportione appropriatas, secundum vim insitam, in prima creatione, a summo rerum statore, determinatam, cujus rationem tam difficile invenimus, quam cur quatuor alæ in *Papillone*, duæ in *Mafæ* fiant, & sic porro. Id autem videmus, quod ubicumque ramus eo modo sese in florem aperit, in eodem loco & puncto ulterius non crescit, sed protrusio ibi terminatur, & hic est finis ultimus, quem *CÆSALPINUS* & plurimi inter antiquos botanicos, tam multum urgere solebant.

Insecta diu in larvis suis vivunt, sed postquam transmutata sunt, festinant ut genus suum propagent, & dein moriuntur, uti clarissime videri potest in *Bambyce*. Eodem etiam modo vegetabilia eorumque larvæ se habent, quæ per totam fere ætatem terram, viventibus foliis, operiunt, brevi autem tempore larvam suam exuunt, florent & fructus procreant, dein evanescent in omnibus plantis transmutatis

tatis hæc fructificationes; quam ob causam fructificationem non inepte partem plantæ temporariam appellaverunt Botanici. Hæ ideoque transmutatæ plantæ sunt, quæ æstati nostræ amœnitates ejus dant, & oculos nostrôs magis pascunt, quam ipsa folia; quemadmodum enim larvæ Insectorum oculos nostros minus alliciunt, maxime verò inefficaces *Papiliones*, *Phalœna*, & cetera transformata; sic etiã Plantæ.

Postquam sic vidimus, flores eodẽ modo sese ad herbam, quo *Papilio* ad larvam, habere, perspicu facile est, quod lubrico inædificatent fundamento, contententes, methodum plantarum sumi debere ex foliis, caule vel radice, quæ plerumque in plantis præsentia sunt, dum fragilis ista corolla pars temporaria tantummodo est, & in quibusdam, præcipue vero in rarissimis exoticis plantis, raro prodit. Quod hæc eorum methodus viam ad nonnullarum plantarum faciliorem cognitionem panderet, si vel concederetur, occurrunt tamen heic longe plures difficultates, quam in fructificatione, & nos æque ignaros relinquit ac antea eramus; nam sicut insecta, v. g. *Papiliones*, *Muscas*, &c. ex larvis eorum cognoscere vix possibile foret, sic etiã plantæ ex ipsa Herba cognosci non possunt. Cum larvam aliquam ignotam obtinui, & eandem nutrivi quamdiu alimentum adsumere vult, proditurum ex illa Papilionem valde desidero, & tunc primum perspicio, quod & quale animal nutriverim. Eodem modo, cum semina ab exteris regionibus accepi & in horto terræ mandavi, valde plerumque incertus sum, quam plantam coluerim, licet in arborem magnam accreverit, donec florem promat, dum aliter, quam antea, de hac planta sentio. Si v. g. semina plantæ ejusdem ex Gallia australiori accepi, & illa excreverunt foliis gramini similibus, nunquam cogitare possem, quod

376 METAMORPHOSIS PLANTARUM.

Piso affinis esset, nisi antea hoc novissem; cum vero flos, *Lathyro* similis prorumpit, clarissime video, quod sit *Latbyrus Nissolia*.

Ante aliquot annos planta quædam excrevit ex seminibus a Cel. Dn. Prof. *Sauvagesio* ad Nobiliss. Dn. Præsidem missis; per totius anni spatium sine flore crescebat, & a *Glechomate* vel *Hedera* terrestri vix distingui poterat, anno autem proximo florem protrusit, qui *Antirrhino majori* valde similis erat, licet ipsa herba toto cælo ab illo differret; procumbens enim erat, & *foliis oppositis, cordatis, crenatis*: Quis mortalium, ab ipsa herba judicaret, hoc ANTIRRHINUM *Asarina* & *Linariam* inter se affines esse, nisi fructificatio & nuda planta hoc evinceret.

NITRARIAM *Schoberi*, *Gmel. sib. 2, t. 98.*, ab externa structura quivis facile diceret esse aut *Zygophyllum*, aut *Lycium*: quum vero fructus neque capsula, nec bacca polysperma, sed Drupa sit, neutrum horum esse potest, & sic adhuc ignotum erat, quænam planta esset, quæ in Horto academico late crevit, quamdiu florem non emiserat. Quis, ex habitu externo, seu Larva, me doceret cujusnam sit generis? Tandem protruso flore constitit distinctissimi generis plantam esse. *Stamin. 15. Pist. 1. Drupa ovata nucleo triloculari.*

Est, de cetero, non tantum facilius, plantas systematica methodo ex fructificatione cognoscere, sed etiam propius ad naturæ & indolis ejus cognitionem pervenire; si enim *Cacaliam Kleiniam* dictam sine fructificatione viderem, nunquam cogitare possem, illam propius ad *Tussilaginem*, quam *Euphorbiam*, *Mesembryanthemum* & *Cactum* accedere; ex fructificatione autem, seu structura plantæ interna, id facile video.

Utrum

METAMORPHOSIS PLANTARUM. 377

Utrum *Portulaca arborea* Cap. b. Spei, quæ in hortis communis est, sed quantum notum, in aliquo horto europæo non adhuc floruit, Seda aut *Crassulas*, an *Portulacas* vel *Mesembryanthema* cognatione contingat, nos fugit, usque dum florem videre licebit.

Qua vi medica *Hydrophyllum* gaudeat, adhuc determinare non licet, & si id sciscitari vellemus, cœca faceremus experimenta, quamdiu ordinem ejus naturalem nesciamus; e contrario autem, si v. g. *Horminum* ex Alpibus mihi ostenderetur, & ordinem ejus naturalem ex fructificatione vidissem, statim certus esse possem; plantam illam non esse venenatam, & quod non errassem, si crederem illam eandem vim, quam ceteras *Verticillatas* (*Raji*) habere. Fructificationem nos ad notitiam de generibus & ordinibus naturalibus deducere, tam indubium est, ut, qui id negaret, primis, ut dicitur, labris botanicen gustasse non videretur. Quis enim a structura externa diceret, *Linariam*, *Cymbalarium*, *Orontium*, ANTIRRHINUM *triphyllum* & *bellidifolium* ejusdem generis esse, nisi fructificatio vel plantarum metamorphosis id docuisset? Quis alicui persuaderet, RANUNCULUM *scemmulam*, *gramineum*, *Ficariam*, *aconitifolium*, *bullatum*, *acrem* & *aquatilem*, ex eodem genere esse, nisi metamorphosis plantarum, seu fructificatio hoc evinceret? Immo id mihi tam inopinatum esset, quam olim fuit C. Bauhino, ejus *Pseudocytisum* & *Nasturtium sylvestre*, ex eodem genere (*VELLA rempe*) esse. Firmum itaque est, & erit, quod qui plantas rite cognoscere vult, ex earum structura interna, æque ac insecta, eas cognoscere, & metamorphosin earum expectare debeat. Nam, qui accurate perspexit BRASSICAM *oleraceam*, & dein CRAMBEN *maritimam* vidit, plane convictus esset, quod *Brassica* & *Crambe* cognatione proxima sese

fese contingerent, & nunquam aliud cogitaret, quam quod duæ tam similes plantæ, similem adipiscerentur fructificationem; contrarium autem sentit, dum fructificatio in Crambe provenit, quæ tam multum ab illa in Brassica differt, quam proxime ad *Rapistrum maximum rotundifolium monospermum Cornuti* venit; adeo ut hæ duæ, licet dissimiles, propius cognatione & qualitatibus sese contingant, quam similes illæ, *Brassica oleracea* nempe & *Crambe maritima*; quod structura plantæ interna, in fructificatione ante oculos posita, demonstravit.

Urgeant nonnulli Botanophili, quamdiu cumque placeat, difficultatem examinandi, in quibusdam floribus, partes minutissimas; certum tamen est, & erit, quod, quemadmodum visum fere fugiens *Acarus* dignosci nequeat, nisi inspectis octo pedibus, duobusque ejus oculis, ita etiam nec plantæ sine fructificatione & inspectione nudæ earundem structuræ. Verbo: cognoscendæ sunt plantæ non aliter ac insecta, post metamorphosin peractam, nec ab ipsa larva.

CAP. III.

VARIETATES.

Metamorphoseos & transmutationis plantarum altera pars est, quæ fit cum difformantur, & partem illam Botanices comprehendit, quæ VARIETATES tractat. Hæ vero, partim in ipsa herba, partim in fructificatione consistunt. Folia in plantis *montanis*, ut in collibus & aridis locis immutantur, dum superiora magis fissâ fiunt, uti videri potest in *Pimpinella*; & contra in plantis *aquaticis*, folia inferiora, quæ sub aqua latent, magis dissecantur, ita ut parenchyma suum relinquunt, & ramificationes vasque sua tantummodo retineant, quo fit magna in plantis differentia, ut multi crediderint eas esse

distinctas, quæ tamen ex eadem specie sunt; cuius dilucida exempla in *Ranunculo aquatili* & *Sisymbrio amphibio* dantur. Immo aquæ & succi nimia quantitas, vegetabilium folia læviora, dum e contrario cœcitas & caliditas magis hirsuta faciunt, uti videtur in *Polygono amphibio*, quod etiam pro duabus speciebus habitum est, licet re ipsa una sit. Metamorphosis illa, quam Nob. v. *HALLER* jam primum in *Ranunculo bulbofo*, qui communiter in collibus nostris crescit, observavit, quod in *Ranunculo* repentem mutetur, cum in humum magis solutum venit, insignis est; quæ etiam in causa fuit, ut omnes Botanici antea habuerint illum pro distinctis speciebus, cum tantummodo fuerit metamorphosis quædam a loco.

Florum metamorphoses magis communes sunt; ubi **PLENITUDO** in considerationem imprimis venit; quæ semper monstruosa est, & plantam sterilem facit. Magna vegetabilium copia plenitudinem eorum adsumunt, quo factum est, ut antiquiores botanici, qui plantas flore pleno pro distinctis speciebus habuerunt, longe plures numeraverint plantas, quam re vera habebant.

Cum videamus plantam ipsam ex cortice, libro, igno & medulla constare, & florem nihil aliud esse, nisi has partes in calycem, corollam, stamina & pistillum expansas, observamus etiam in hac metamorphosi, substantiam ligneam, quæ nihil aliud est, quam plures tunicæ libri obductæ & induratæ, in petala expandi, quæ in stamina diffindi debuissent; & videtur hoc fieri ex nimia succi alimentaris copia, quæ substantiam libri in lignum indurari impedit, quo fit, ut stamina in petala mutantur, & flores, qui plurima gerunt stamina, facilius evadant flore pleno, quam qui pauca habent: uti videtur in *Anemone*, *Papavere*, *Pæonia*, *Ranunculo*, *Caltha*,
Aqui-

Aquilegia, Delphinio, Nigella, Rosa, Rubo, Malo, Perfica, &c. & plerumque accidit, ut, si hæ plantæ, flore pleno, in macilenta terra ponantur, ficiores evadant, sæpe que ad simplices reducantur.

CAP. IV.

ALIENATIONES.

Præter antecedentem metamorphosin, est etiam aliqua in vegetabilibus, de qua botanici adhuc non conyenerunt, quæ VARIETATES CONSTANTES dictas sub se comprehendit. Cum botanici viderent eandem speciem in diverso climate vel solo, variare, primum ex illis novas species constituerunt; quo accidit, ut numerus plantarum nimis augetur, nulli dum limites essent. Recentiores itaque botanici varietates ad species suas reducere cœperunt, ne entia præter necessitatem multiplicarentur. Botanici, qui videbant solum & cœlum tam multas fecisse varietates, intelligebant quoque, quod solum & cœlum eas reducerent, quam ob causam in hortis botanicis eas seminabant; at, cum viderent nonnullas in uno eodemque solo & climate, æque constantes esse, contendebant aliqui, eas non pro varietatibus, sed distinctis speciebus habendas esse, licet duæ plantæ admodum similes, & ceteræ ex eodem genere multum dissimiles essent, ut *Fumaria bulbosa radice cava & non cava*, & multæ aliæ. Inde ortus est dissensus Botanicorum in scientia botanica, qui hoc tempore plurimum molestiæ adfert, quamdiu Botanici causam hujus rei nesciunt.

Sexu plantarum, vel fœcundatione, tam dilucide ante oculos posita, ut totus fere orbis potuisset eam videre, & observationibus hac in parte solerter institutis, invenerunt Botanici, generationem hybridam interdum in plantis æque ac animalibus dari; quæ ex duabus distinctis plantis, tertiâ provenit, uti Mu-
lus

lus ex Equo & Asino. Animalia, quæ partu hybrido provenerunt, genus suum rarius propagant; an vero hæc lex æque constans sit in plantis, adhuc incertum est. Ex illis enim, quæ adhuc observarunt botanici, interdum affirmatur, interdum negatur. Si jam ita est, quod admodum verisimile videtur, plantas aliquas hybridas semine propagari, fundamentum aliquando accipient varietatum constantium, & quam ob causam nova plantarum metamorphosis profertur.

Plantæ sic dictæ CRISPÆ, uti in Mentha, Tanaceto, Malva, Reseda, &c. tam similes sunt, ut nullus dubitet, quin crispæ, ex non crispis proveniant; hæc vero crispæ constantes fiunt, licet ex semine in eodem solo seminentur, ut nemo dubitet, quin varietates, licet constantes, fiant; adhuc vero nemo causam ostendere potuit.

Alia varietas constans est, quæ fit in plantis TENUIFOLIIS. *Heracleum* quod *Spondylium hirsutum foliis angustioribus* C. B. tam prope ad *Spondylium vulgare hirsutum* C. B. accedit, ut, qui unum novit, de altero dubitare non possit; nam, cum hæc duæ plantæ metamorphosin subierunt, fructificationem in utraque tam similem videmus, ut unam ab altera distinguere nemo queat: In pratis nostris conjunctim crescunt, & in hortis seminantur; quoad vero larvam vel folia admodum dissimiles sunt,

RUTA *tenuifolia* Europæ australis tam similis est *Rutæ graveolenti*, ut qui omnes notas Rutæ species vidit, non possit dubitare, quin hæc duæ a principio una fuerint, licet jam constantes sint, etiam in hortis eas seminamus, & *tenuifolia* folia sua tenuia totamque suam structuram tenuiorem retinet.

Qui CENTAUREAM *Calcitrapam* novit, & semina *Cardui stellati, foliis integris serratis* MAGNO.

382 METAMORPHOSIS PLANTARUM.

LII accepit & in horto suo feminat, dum foliis in tegris & non ferratis, toto cœlo a laciniatis & pinatifidis Centaureæ Calcitrapæ, differentibus, ex crescit, valde miratur, cum eas videt, postquam metamorphosin subierunt & flores produxerunt, & quod tota planta hac fructificatione, quoad internam structuram, Centaureæ Calcitrapæ simillima sit, ut nemo, nisi præjudiciis excœcatus, dubitare possit, quæ hæ duæ, in principio, una fuerint.

Est vero alia metamorphosis, quæ non minus Botanicos turbat, cum nempe larvæ similes sunt, vel plantæ, quoad structuram externam, haud distingui possunt, interna vero structura tam multum differt, ut maxima videatur esse difficultas, ad unam speciem eas reducere, quas Botanici BIFRONTES vocarunt. Tales sunt *Conyza bifrons* & *ragusina*, quarum una planta flores perfecte radiatos, altera vero flores flosculosos sine radio, habet. Ejusdem qualitatis sunt *BIDENS cernua* & *COREOPSIS bidens*, *ANACYCLUS valentinus* & *ANTHEMIS valentina*, *SENECIO Jacobæa* & *Jacobæa vulgaris flore nuda*, &c. *CONYZA bifrons* & *INULA bifrons*.

Porro, varietates quædam sunt, quoad internam structuram tantum differentes corolla majori, quas Botanici appellaverunt GRANDIFLORAS, satis evidentes in *Galeopsi Tetrabit*, ubi omnes varietates corollis semper duplo, triplo & quadruplo altiores evadunt, quam ceteræ ejusdem speciei, ut etiam videmus in *Clinopodio*, *Prunella* & multis aliis.

Hæ varietates constantes, (ad quas *Sedum Telephium*, *Serapias Helleborine* & longe plures pertinent) quæ jam Botanicos tam multum turbant, e sexu plantarum & generatione hybrida forte aliquando deduci posterunt. Gallina Frislandica seu crispa, pennæ recurvis, deplumata, &, quoad minimas partes, cul-
tro

tro anatomico referata, & ab anatomico quodam perspicacissimo examinata, non potest non esse unius ejusdemque speciei cum Gallina communi, licet pennæ ejus recurvæ sint, & genus suum non mutatum propaget, etiam apud nos. Cum Cel. *REAUMURIUS* cuniculum gallinam comprimere, ut fertur, permisit, ova transmutata fuerunt in pullos, gallinæ simillimos, licet pennas non induerint, sed lana molli testæ essent; hoc experimentum huc aliquo modo quidem spectat, sed ex hoc unico non audemus ad universalia concludere, inde enim horrenda deducerentur consecutaria, & occasio daretur credendi Mauros, inter homines, singularem aliquam habere originem, quam tamen eis tribuere ego nolo.

In patria nostra arbor quædam, licet rarissime, occurrit*), quæ est quasi medium inter Pinum sylvestrem & Pinum abietem, ut nemo fere possit determinare, quænam species ex hisce sit; habet enim ramos longos uti funes, & tota planta mutata est; Metamorphosin non sinit, vel apud nos, quantum adhuc notum est, unquam fructum tulit; & videtur cum descriptione *Pini Mugo* dictæ, in Italia & botanicis facta, convenire. Si ex commixtione aliqua inter Pinum & Abietem hæc non provenit, omnia nos fallunt.

LYCHNIS apetala, in Alpibus Lapponicis, licet inter *Lychnidem dioicam* crescat, constans est. Cum hæc etiam in hortis plantetur, æque constans est, ac in alpibus. Facile perspicimus hanc hodie distinctam esse plantam; quod autem ex *Lychnide dioica* primum orta sit, tam indubitatum mihi videtur, & imprimis ex specimine, in Sibiria per Celeb. Dn. Gmelinum, lecto, ut limites eas inter non habemus.

CAP.

*) It. Gottl. 324.

CAP. V.

MONSTROSITATES.

Major sane & magis monstrosa metamorphosis in plantis fit, cum insecta in illas agunt; cujus dilucidum exemplum habemus in *Pinu abiete*, quæ dum strobilos suos rubros, seu flores femineos ponit, sæpe quasi sententiam mutat, & flores in truncum & nodum gibbum transformat, rubræque strobili squamæ virides, acuminatæ & folia basi latiori evadunt. Hoc fit, cum insecta, sub tempore florescentiæ, flosculos destruunt, & eo dilucide nobis monstrant plantarum metamorphosin, ex herba nempe in florem; cum enim rami excresecunt, a lateribus foliis suis, quasi squamis, teguntur, & inter quodvis folium gemmam, sive rudimentum futuri ramuli insequenti anni habent: Cum vero gemma, quæ insequenti anno proveniret, anno priori rumpitur, flos fit, & ramus crescere cessat, dum alimentum in fructificatione impeditur; rursus autem, si hæc fructificatio destruitur, ramus crescendo continuat. Sit v. g. *SALIX* alta, cujus rami quovis anno florent; si vero hi rami dissecantur, & in terra ponantur, ut radices agant, folia protrudunt, non vero florescunt, sed gemmæ eorum ramulos novos producunt; quod dilucide ostendit, florem nihil aliud esse, nisi metamorphosin plantæ. Si jam *Salix* aliqua crescit, & gemmas suas amentiferas seu floriferas ponit, & insecta sub illo tempore flosculos destruunt, succus nutriens abundantius ad squamulas fluit, ut in folia re vera excresecant squamæ amenti, & *rosam*, sic dictam, *salicinam* producant, quam veteres Botanici tam multum admirati sunt. Et videmus perpetuo, quod plantæ pinguefactæ folia abundantius producant, esurientes vero magis florescant.

Singulares in vegetabilibus fiunt metamorphoses, cum insecta in illis ova sua deponunt; tunc fr-

miferis

Nepes nidum insecti, fructus in Triglochi verticali similem; *Populus* quasi baccas foliis adhærentes; *Abies* conos fragiformes; *Pistacia* longum folliculum purpurascens; *Hieracium murorum* muris formæ similem gibberem; *Gleboma* & *Quercus* gallas; *Cerastium* capitula imbricata, producunt: immo nimis longum foret, eas omnes enumerare.

Metamorphosis plantarum de cetero tam multimoda est, ut hortulanæ *Tilias* & alias arbores inverterint, & ex trunco radicem, ex radice truncum fecerint, & quotidie radices in altissimis ramis faciunt circumpositionibus & ablationibus. Ex unica gemma, inoculationibus, arborem integram adsequuntur. Experimentum Mandariolæ ex unico Citri folio, deponendo illud in terra, uti folia Brassicæ, bulbillum procreare, & ex ipso bulbo dein totam plantam producere, sat mirandum est.

Has vero omnes superat metamorphosis illa, quam nemo, nisi rerum omnium stator, præstare potest, quam SEMEN dicimus, maximam nempe arborem ad minimam molem, seu plumulam feminis reducere, & illam duobus lobis succulentis interponere, sufficienti humore, & membrana densissima obducere, quæ abundantem exhalationem impedit, attractionem vero admittit. Quod eo modo planta sine radiculis per totum orbem terrarum transferri possit, & sæpe per 50 ad 100 annos, sine germinatione esse, maximam meretur admirationem.

Metamorphosis vegetabilium, tam arborum, quam perennium; quæ fit in GEMMIS seu bulbis plantarum, non minori admiratione digna est;

386 METAMORPHOSIS PLANTARUM

cum futurus ramus in compendium, & squamis minutissimis, imbricatis & conniventibus coarctetur, ut sævitiam instantem hyemis eludat: & has gemmas ostendit primo vere, non vero eas sub æstate aperit, quasi sciret dudum se ad procul instantem hyemem parare, & quomodo hæ gemma dissimili modo construuntur; in quibusdam nempe ex petiolis, in aliis ex foliis, in aliis ex stipite, in aliis autem ex propriis squamis.

LXVII.

CALENDARIUM FLORÆ

PRÆSIDE

D. D. CAR. LINNÆO

propositum ab

ALEXAND. MAL. BERGER

Vermeland.

Upsalia 1756. Martii 31.

Poma dat Autumnus, formosa est messibus Æstas
Ver præbet flores. Ovid. am.

CALENDARIUM FLORÆ,

*gaudia anni secundum ejusdem progressum, e
sublunaribus petita, primum propositurus,
idque secundum clima Upsaliense 1755
observatum, sequentia præfari necessum
duco.*

Tempus lente festinat; in cursu & motu sunt omnia, suumque tempus habent singula, ut loquitur sapienter sapientissimus mortalium Salomo; cui concinne adstipulatur Virgilius: *stat sua cuique dies.*

Ad tempus rite determinandum omnem Astronomi moverunt lapidem, quibus accurata temporis divisio debetur, quique infinita diligentia cursum motumve corporum celestium observando, eo tamen

dem devenerunt, ut tempora futura accurate prædicere queant, & illa in Annos, Menses, Hebdomadas, Diesque ita distribuere; ut inde vulgus habeat *Calendaria*, tanquam normam, secundum quam æquales illius partes observare & numerare queat.

Quemadmodum diffusa *Astra* in sublimioribus cœli regionibus radiant, lucent & ornant, ita etiam *sublunaria*, tempore æstivo, rutilantes & splendentes vario colorum genere FLORES coronant & depingunt; nam quod est superius, est tamquam inferius, secundum effatum Alchemistarum.

Hiscæ *stellulis terrestribus* quantum temporis & laboris per plura retro secula impenderit Botanices gnari, ut illarum nomina, naturam & indolem pernoscerent, eo tamen scientiam perducere non potuerunt Astronomos imitando, ut æque attente observare potuerint singularum proprietates & phenomena.

Cuique FLORUM suum est *Tempus*; frustra namque quærimus autumnali tempestate *vernales* & vernali *autumnales* florum species: per statas enim anni partes alios propullulantes, caulescentes, florentes, fructificantes & evanescentes videmus; iterum alio tempore per vices sic alios in aliorum loco succrescere observamus, idque tanta celeritate, tam constanti ordine & lege, secundum naturæ ductum inter se, ut vix sine summa admiratione & animi sensu ejusmodi festinantem seriem & varietatem intueri quis possit.

Sol calore suo dum vitam Plantarum corde destitutarum excitat, producit quoque quodque vegetabile secundum indolem & naturam cujusque serius aut citius, prout hæc vel illa planta majorem vel minorem caloris gradum requirit, usquedum justam obtinet maturitatem. Nam veluti specie discrepan-

ia ova, dum eodem tempore galline incubanti sup-
 posueris, non eodem die excluduntur, sed maturius
 aut tardius alia; sic nec flores simul & semel pro-
 deunt, verum statuto tempore; prout majorem ca-
 loris gradum admiserint naturæ suæ convenientem.

Et si ænus in partes a Conditore universi dividi-
 tur distinctas, per solem æqualiter in terram radios
 suos emittentem; non inde propterea Æstas dijudi-
 canda & metienda, quam multitudo *glaciei, nivium,*
tempestatum borealium & alia impediunt, ne omnibus
 quibuscunque annis æque cito incalescat aër; pro-
 inde secundum calorem aëris maturant anni tempe-
 ratura citius vel serius: hoc vero optime & aptissi-
 me ex variis florum speciebus mensuratur.

Quum vero æstatis tempus dependeat ab aëris,
 calore majore vel minori, ut flores proportionaliter,
 hinc sese conspiciendos præbeant, ita tamen, ut spe-
 cies *una alteram sequatur* constanti lege: facile anni
 tempestates inde & æstas mensurari potest, quod
 tantopere huc usque in desideratis fuit, propter usus
 æconomicos, & frustra ab astris petitum.

Hinc plantæ annis variis Mensis sæpe spatio
 citius vel tardius floribus prodeunt & sese conspi-
 ciendos præbent, licet successive & naturali ordine
 sese excipiant ad *solstitium* usque æstivum, quo omni-
 bus fere annis conveniunt; eodem prorsus modo
 pergunt & propèrant vel retardantur cunctando, quo
 propius autumnum fuerit perventum, & hiems in pro-
 cinctu tardè magis vel minus expectanda. Quo ve-
 ro accurate determinetur hujuscemodi temporis ac-
 celeratio vel retardatio, observandi sunt quævis in
 loco omnes specierum flores, quo tempore *primum*
 in conspectum venerint, & hoc ipsum quo melius
 servetur, quotidie annotandum, & ut series inde,
 quam servant, concatenata obtineatur.

Speciminis loco heic proponere animus est flores eo ordine, quo sese fere omnes explicare cœperunt anno proxime præterlapso 1755, in horto Academico Upsaliensi. Quocirca tenendum, pene omnes propositas plantas sub dio crevisse, in eodem solo horti paululum depresso & terra humosa, si modo unicum circiter excepero Decuriam, collectam in locis sylvaticis haud procul distitis, quæque in hortis difficulter admodum culturam admittunt; ad Latus mensem & diem prædicti anni apposui, non eum in finem, quo quis sibi persuadeat Flores, redituros omnibus annis eodem die & mense, sed tantum propterea, ut alii cernant anni istius Calendarium, & videant qua circumspeditione ejusmodi conficiatur.

Discernendis cultis ab incultis, priorum nomina trivialia *litteris cursivis*, uti dicitur, typis mandari curavi, & præcipuas quasdam, ut *pregnasticas*, notatu dignas asterisco indigitavi.

Has omnes ulterius ita disponendas censui in *Menses*, secundum divisionem, quam reperire licuit, aptissimam; non vero e re esse judicavi, menses formare æquales, quum scopus mihi non fuerit dies determinare, sed unice & præcipue æstatis majorem vel minorem accelerationem.

Floribus sic accurate annotatis, addenda erunt hæc tempora, quibus regnum Animale suas subit mutationes; veluti cum *Aves migratorie* adveniunt & recedunt, quo tempore aves quæcunque ova ponunt vel excludunt, plumas mutant, *Pisces* variis generis ludos veneris ad littora celebrant; quando feritur Ager; quo tempore ceres *florat*, *maturat* frugem, cætera. Hac ratione eo tandem pervenire licet, ut e florescentia queamus dijudicare, quid quotidie faciendum, quid observandum. At huic rei perficiendæ multum requiritur temporis, & ut is, qui hæc
rite

ite observabit, ruri datat propriis, ubi omnia acilius oculis lustrare convenit. Si nostræ nationis ruricolis in deliciis essent ejusmodi observationes, vel etiam exteris placerent, tempus quam jucundissime fallerent his & similibus immorando; certo etiam certius mihi persuasum habeo, adeo tenue incrementum, usque quo utilissimum evaderet opus, ut inde multa & maxime proficua economiæ privatæ redundarent commoda; imprimis tempus seminis sationi & messi aptissimum eo stabiliretur. Deinde tempus venisecii cuilibet solo convenientissimum; quandoque fructus horarios varii generis cibo aptissimos colligere liceret. Hinc hortulani discerent, quo tempore veris plantarum Radices denudarent; quando pargerent Semina in hortis; Hesperides exponerent & introducerent; quo tempore autumnali plantas intra hybernacula servandas ollis infererent, ut tutius a frigore defenderentur: Quomodo hortos arte opiarum & plantis coronariis instruerent, ut perpetua florescentia ridentes flores alii alios exciperent, quocunque anni tempore, jucundum ut semper exhiberent spectaculum, quemadmodum *Padi* flores excipiunt *Syringæ*, *Syringæ Philadelphi*, *Philadelphi* *Rosa ferotina*.

BULBOSARUM florendi ordo in area Buxina, earumque duratio, numeratis plantis a primo die Germinationis; altero vero numero indicatur tempus florescentiæ.

1. Leucojum vernum	26 dies
Galanthus nivalis	26
2. Crocus vernus	17
12. Hyacinthus orientalis	18
20. Fumaria bulb. solid.	20
23. Fumaria bulb. cav.	20
28. Hyacinthus botryoides	19

B b 4

34. Nar-

34. Narcissus pseudo-Narc. 19
 Narcissus odoratus 19
37. Fritillaria imperialis 10
 Fritillaria pyrenaica 14
38. Fritillaria Meleagris 10
44. Tulipa gesneriana 13
47. Narcissus poëticus
50. Hyacinthus amethystinus
51. Hyacinthus cernuus.
59. Ornithogal. umbellatum
68. Liliium viviparum 16
69. Allium Moly
76. Liliium pomponium
79. Ornithogal. pyrenaicum
80. Gladiolus communis
81. Martagon vulgare 15
86. Martagon album 13
190. Liliium album
111. Hyacinthus ferotinus
113. Colchicum autumnale

Dum plura ejusmodi Calendaria variis locis & regionibus uno eodemque anno conficiuntur, facile erit ex hisce florum generibus eorumque florentia, uti etiam ex *vernatione* arborum, colligere, quæ differentia unius Regionis climatis ab altero; & quare plantæ ex climate meridionali allatæ, apud nos, non raro, vix ad frugem perveniant, e boreali vero facillime. Sic *Monspelim* 31, *Londinum* 28, *Falcozia* 6 dies prius vernat quam *Upfalia*, & totidem serius hybernat autumno. Botanici & Pharmacopœi, quorum est, plantas sub ipsa florentia legere, hoc modo præscire queunt, quo anni tempore hanc

hanc vel illam plantam colligere datur in suo ornatu, ne illam frustra quærant tempore alieno. Ex hortorum plantis intelligere hac ratione quòque possunt, quænam in pratis & campis eodem temporis articulo floreat, & contra.

GELU NOCTURNUM, quod toties adurit nostras plantas æstate, & a Lapponia deducendum puto, a floribus indicandum est.

Sic Frigus *Plumbeum* e Lappmarchia regelata sine frondescentiæ.

Frigus *Æneum* e Lapp. alpibus regelatis initio Grossificationis.

Frigus *Ferream* ex alpibus congelatis medio Diffeminationis.

at non eadem nocte gelu nobis nocturnum, quo in Lapponia; sed migrat ad nos sæpe per octiduum feriusque advenit.

Paucis hisce, & horum similibus Calendariis, niti & inædificari debet ita dicta *Practica rustica* vulgi, quæ huc usque fundamento nimis lubrico, in desuetudinem in tantum abiit, ut inter commenta absurda hodie referatur, quæ nihilominus & potest & debet; secundum hæc principia, in idem fastidium evehi, ut illa haud facile bonus œconomus destitui queat. Hinc agricola scire tandem poterit justum & aptissimum temporis articulum, quo negotia sua feliciter peragere potest; ut cetera taceam.

MENSES.

I. GLACIALIS.	Ovum, hyalina, incipit.
II. REVELATIONIS.	Embryo, alba, reviviscit.
1. VER.	
III. GERMINATIONIS.	Infantia, pallida, prodit.
IV. FRONDESCENTIÆ.	Pueritia, viridis, caulescit.
V. FLORESCENTIÆ.	Adolesc. purpur. florescit.
2. ÆSTAS.	
VI. GROSSIFICATIONIS.	Juventa, rubra, deflorescit.
VII. MATURATIONIS.	Virilis, fulva, fructificat.
VIII. MESSIS.	Consistens, flava, maturat.
3. AUTUMNUS.	
IX. DISSEMINATIONIS.	Efficeta, livida, dispergit.
X. DEFOLIATIONIS.	Senecta, obsoleta, tabescit.
XI. CONGELATIONIS.	Decrepita, fusca, cadit.
4. HYEMS.	
XII. BRUMALIS.	Mors, atra, perit.

labitur occulte fallitque volatilis ætas.

a solstitio hybernali in Æquinoctium vernum.

XII: 13. Butyri *separatio a vase ligneo.*

23. Populi tremulae *gemmae floriferae deliquescent.*

I: 1. *Lacusfris glaciei fracturae longitudinales. Räkner.*

2. *Fragores nocturni parietum ligneorum.*

4. *Starcorum equinoctium subsaltus.*

8. *Pluvia trium Regum.*

Trettondags 18.

26. *Pluvia pauli.*

Pålsnässo slask.

II: 22. *Dies chalybeati saepe inter 20 Et 28 Februarii.*

*Post ubi riphaei torpentia frigora brumae
candidus aprica Zephyrus vegetaverit aera.*

Columell. 77.

2. *Turn, apud nos, saepius intensissimum frigus,
quod summum observatum grad. 31 $\frac{1}{2}$.*

a Nivis prima liquatione in Glaciel fluviorum discessum.

*Vere novo, gelidus canis cum montibus humor
liquitur & Zephyro putris se gleba resolvit. Virgil.*

- III: 19 Tecta stillant ad solem meridianum. *Dagsmedian.*
Salicis capreae gemmae floriferae hirsunt.
20 Nix solvitur ad parietes.
Alauda cantare incipit suum tirile.
22 Aqua ad parietes fluit.
25 Vix conspurcantur & spargunt aquam.
- IV: 1 Stercora equina rodunt glaciem. *Windsocker.*
Lycopodium Selago fumat.
* 2 Lapides separantur a glacie. *Heta stenen.*
6 Colles denudantur nive semisoluta.
Colubri prodeunt.
Tipulae choreas agunt, Musca prorepat.
Tetrao Tetrax mustitat.
Tringa Vanellus advenit.
7 Papilio Urticae copiosus evolat.
Anas Boschas parit; sylvestris accedit.
10 Inundatio aquae nivalis.
Cygnus & Crex adventu suo veris signum.
* Fluvii solvuntur, glaciesque tranat.
Efox Lucius parit.
II Absorptio aquae nivalis. *Kjålen går up.*
Cellae subterraneae subinundantur.
Rana prodit.

Solvitur acris hyems grata vice veris & favonii.

Horat. I. Od. IV: 1.

- 7 Papilionis proventum sunt qui certissimum veris indicium arbitrentur, ob infirmitatem animalis. *Plin.*
10 Fluvius Upsaliensis per septuaginta annos, ultra diem 19. Aprilis glaciem nunquam retinuit, observante *O. Celsio, seniore.*
10 Efox Lucius cessat parere cum Rana temporaria incipit.
II Tegmenta hyberna e plantis hortensibus removenda, ne turiones evadant.
Vaporaria, pro Melonibus parata, serantur.
Favonius s. Zephyrus quasi Ζεφύρος vitam ferens.

III. GER.

I. GERMINATIO. (*Rhytalia*.) SÄNINGSTID. 397

a Motacillæ albæ adventu in Hirundinis adventum.

a primo flore in vernalionem primæ arboris.
per Leucoji vernalis totam florentiam.

In principio veris Favonii hybernum emolliunt cœlum.

Plin. XI: 25.

a Favonio veris initium notant.

Cicero.

IV. 12 *Corylus Avellana*.

* *Tuffilago Farfara*.

Crocus fativus.

* *Leucojum vernale*. 26 *

Galanthus nivalis. 26

Motacilla alba advent.

Falco Tinnunculus adven.

Cyprinus Asp parit.

Rana temporar, coasat.

13 *Crocus fativus*. 17

15 *Ranuncul. Ficaria*.

Ornithogal. luteum.

Draba verna.

16 *Pulmonar. officinalis*.

Anemone Hepatica. 34

Daphne Mezereum.

Meloagris Gallop. parit.

vernat *Sambucus racemosa*.

Lonicera perfoliata.

Lonicera Diervilla.

17 *Nymph. lutea foliâ* emerg.

19 *Popul. trem. et alba*. 13

Helleborus hyemalis.

Viola mirabilis.

Cynogloss. Omphalodes.

vaporaria plant. hort. ferenda.

Diffugere nives, redeant jam gramina campis,
arboribusquæ comæ.

Horat. IV. od. 7.

12 *Florum prima ver nuntiantium Viola alba*. Plin. XVI: 25.

16 *Hordei Upsaliensis fementum cum Hepatica*.

19 *Vaporaria hortorum cum Populo in mensum frondescen-*
tiæ.

Gross-

21	<i>Caltha palustris.</i>	<i>Tilia europææ.</i>
	<i>Hyacinthus scriptus.</i>	<i>Rhamnus Frangula.</i>
	<i>Libellula cum Salmone.</i>	<i>Quercus Robur.</i>
		* <i>Fraxinus excelsior.</i>

Magnus veris honos & odora gratia flora.

24 Fraxino vernante vix amplius gelu:

hinc Hesperides hybernaculis educenda.

Noctes Plumbeæ ante vernationem *Fraxini* adveniunt, ut dein grata æstas.

Flores hoc mense paucissimi, cum pullitiæ avium intenta natura paret copiosissimos in adventum pullorum & florescentiæ.

Flora vernationibus educit juventutem floridam.

V. FLORESCENTIA. BLOMSTERTIDEN.

208

a Secales spica prima in ejusdem florem.

Lilium bulbiferum.

a Tulipa gesneriana in Sedum acre.

It Ver & Venus & Veneris prænuntius ante
pinnatus graditur Zephyrus vestigia propter.

Lucretius.

<p>V. 25 Sambucus racemosa.
 • Prunus Padus.
 Ribes nigrum.
 Erysimum Alliaria.
 Chærophyll. sylvestre.
 Ranunculus acemifol.
 • Tulipa gesneriana. 13
 Dodecath. Media. 36
 Epimedium alpinum. 10
 Polygala vulgaris.
 Alchimilla vulgaris.
 Cyprinus Rutilus parit.
 Spica prima Secales.
 26 Saxifraga granulata.
 Glechoma hederacea.
 Ranunculus aaricom.
 Pyrus communis. 14
 27 Chelidonium majus.
 Rubus Chamæmor.
 arcticus.
 Gnaphalium dioicum.
 Trollius europæus.</p> | <p>28 Cardamine pratensis.
 Prunus spinosa. 10
 domestica. 10
 Cerasus. 10
 Orobus tuberosus.
 Narcissus poeticus. 15
 Aquilegia sibirica. 16
 Pedicularis palustris.
 Plantago media.
 30 Trientalis europæa.
 Pinguicula vulgaris.
 Convallaria majalis. 21
 Scorzonera humilis.
 Ajuga pyramidalis.
 Eriophorum vaginatum.
 polystachyon.
 Cornus suecica.
 Vaccinium Vitis idæa.
 Arbutus Uva ursi.
 Andromeda polifolia.
 • Geranium sylvatic. 20
 Lychnis Viscaria.
 Veronica Chamædrys.
 Cyprinus Brama parit.</p> |
|--|---|

Nunc frondent sylvæ, nunc formosissimus annus.

- 25 Pado florente Plenitimum Cornicum (kråkædanet) du-
riori tempestate.
 30 Brama ludit dum cessat Padus; Et Juniperus incipit; eaque
cessante prodit Libellula.
 28 Cardam. pratensis florente Salmo fluvios. ascendit evolan-
te Libellula.

Tom IV.

C c

Flo.

VI. 1	Primula farinosa.	Hesperis matronalis.
	Robinia Caragana. 13	deflorat Pomona:
	Abies gemmas exuit.	Pyrus, Prunus.
	Carum Carvi.	Pinus, Abies.
2*	Pæonia fl. simplici. 10	Actæa spicata.
	Geum rivale.	Convallaria bifolia.
	Tormentilla erecta.	Melica nutans.
	*Pyrus Malus.	Turritis glabra.
	*Secales spica omnis.	Rubus saxatilis.
3	Juniperus communis.	Ranunculus bulbosus.
	Sorbus aucuparia.	Leontodon hispidum.
	Rheum Rhabarbarum.	8 Berberis vulgaris. 16
	Aquilegia canadensis.	* Syringa vulgaris.
	Menyanth. trifoliat. 18	9 Polemon, cæruleum.
4	Anchusa officinalis.	Geranium molle.
	Lonicera Xylosteum.	Ornithog. umbellatum.
	Mespilus Cotoneaster.	10 Iris Pseud-Acorus.
	Alopecurus pratensis.	Centaurea phrygia.
5	Globularia vulgaris.	11 Geranium pratense.
	Draba incana.	Campanula rotundifolia.
	Plantago lanceolata.	Matricaria Chamomilla.
	Geranium phæum.	Potentilla fruticosa.
7	Orchis latifolia.	Lonicera tatarica.
	Ribes Grossularia.	12 Cratægus Aria. 10
	Paris quadrifolia.	Anthyllis Vulneraria.
	Lotus corniculata.	Hyoisycymus niger.
	Lychnis Viscaria.	13 Silene nutans.
	Hieracium præmorsum.	Geum urbanum.
	Vaccinium uliginosum.	Valeriana Phu.
	Symphytum officinale.	Thalictrum aquilegifol.
	Linum catharticum.	Adonis amara rub.
	Aquilegia vulgaris.	

7 Pulcherrima Æstas est, dum niveis quasi induta lætæis mptias celebrat Pomona, lucentibus per pulvillos Tulipis, Narcissis, Pæoniis; illuminantibus sylvas Abietis novæ turionibus, depositis gemmis, fumante Junipero.

8 Ranunculis flavent prata.

13 Pæonia simplex definit antequam plena incipit, uti Rheum Rhabarbarum finitur incipiente Rhapontico.

Floresca

<p>11. 14 <i>Nymphaea lutea.</i>
 <i>Geranium uniflorum.</i>
 <i>Orchis maculata.</i>
 <i>Salvia sylvestris.</i>
 <i>Geranium robertian.</i>
 <i>Potentilla rupestris.</i>
 <i>Lychnis dioica.</i>
 <i>Viburnum Opulus.</i>
 15 <i>Rosa spinosissima.</i>
 <i>eglantaria.</i>
 <i>cinnamomea.</i>
 <i>villosa.</i>
 <i>Rhamnus catharticus.</i>
 <i>Arnica montana.</i>
 <i>Convallaria verticillata.</i>
 <i>Orchis bifolia.</i>
 <i>Iris germanica.</i>
 <i>sibirica.</i>
 <i>Aconitum lycoctonum.</i>
 16 <i>Parnassia palustris.</i>
 <i>Potentilla Anserina.</i>
 <i>Rhamnus Frangula.</i>
 <i>Rubus idaeus.</i>
 <i>Galium uliginosum.</i>
 <i>Nymphaea alba.</i>
 <i>Paeonia plena.</i> 13</p> | <p><i>Dianthus plumarius.</i>
 <i>Campanula patula.</i>
 <i>Heracleum Panaces.</i>
 <i>Rheum Rhaponticum.</i>
 17 <i>Carduus heterophyll.</i>
 <i>Trifolium montanum.</i>
 <i>Lychnis Fl. cuculi.</i>
 <i>Satyrium albidum.</i>
 <i>Valeriana officinalis.</i>
 <i>Lathyrus palustris.</i>
 <i>Chrysanth. Leucanthem.</i>
 <i>Euphrasia officinalis.</i>
 <i>Ranunculus Flammula.</i>
 <i>Senecio vulgaris.</i>
 <i>Lonicera perfoliata.</i>
 <i>Crataegus Oxycantha.</i>
 18 <i>Dictamnus albus.</i>
 <i>Allium Moly.</i>
 <i>Lilium bulbif. viv. VII: 4.</i>
 <i>Iris variegata.</i>
 <i>Pimpinella saxifraga.</i>
 <i>Potentilla argentea.</i>
 <i>Briza media.</i>
 <i>Atropa Belladonna.</i>
 * <i>Secale hybernum.</i></p> |
|---|--|

Omnia vere vigent & veris tempore florent,
& totus fervet vnaeris dulcedine mundus.

15 *Rosae praecoces incipiunt.*

20 *Secale hybernum floret communiter a primo flore Scabi acris in Epilobii angustifolii primum florem, cum Dictamno, Lilio bulbifero, Clematide Flammula, saepe 4 diebus ante solstitium incipiens.*

per Sedum acre totum.

ab Hermerocallide flava in fulvam.

revoluta vnebat matura jam luce dies. Virg. Aen. X: 256.

VI: 20	Malva moschata.	Centaurea Scabiosa.
	*Sedum acre.	Serratula alpina.
	Satyrium viride.	Solanum Dulcamara.
	Cistus Helianthem.	*Philadelph. coronar. 14
	Clematis erecta.	Solidago Virgaurea.
	Galium boreale.	*Dianthus barbatus.
	*Hermerocallis flava VII:	*Papaver orientale. 13
	Comarum palustre.	Linum perenne.
	Hydrophyll. virginian.	Chærophyll. bulbosum.
	Vicia sylvatica.	Sonchus plumieri.
	Phlomis sibirica.	Tagetes patula.
22	Ophrys insectif. myod.	Crepis sibirica.
	Centaurea Cyanus.	Rubus cæsius.
	Spiræa Filipendula.	Lemna monorhiza.
	Carduus Helenioides.	25 Stachys sylvatica.
	Lysimachia thyrsiflora.	Anthemis triumfetti.
	Orobus sibiricus.	*Spiræa salicifolia.
	Pranella vulgaris.	Lilium Martagon.
	Gentiana campestris.	dest. Syringa vulgaris.
	Delphin. elatum.	26 Scutellaria galericulata.
	Lonicera Diervilla.	Epilobium montanum.
23	Anthemis Corula.	Ophrys ovata.
	Lathyrus heterophyll.	Circaea alpina.
	Sedum Aizoon.	Lilium pomponium.
	Achillea Millefolium.	Scorzonera hispanica.
24*	Epilobium angustifol.	Bacc. Fragar. incipiunt.
	Veronica maritima.	27 Hypochæris maculata.
	longifolia.	Medicago falcata.
	Osmunda Lunaria.	Sonchus sibiricus.
	Astragalus glycyphyll.	Inula oculus Christi.
	Lathyrus pratensis.	Nepeta sibirica.
	Astragalus alpinus.	Tordylium latifolium.
	Vicia Cracca.	

21 *Peraçto solstitio* Arbores crescere quiescunt, tumque opera
Topiaria hortorum tondenda sunt.

Calor summus æstatis apud nos vix supra gradum 31.

Intra tropicos vero calor vix supra gr. 32. nec infra 26;
gallinæ incubantis calor circa gr. 35 usq. 33, supra gr.
40. perit embryo.

Noctes aeneæ ex alpium regelatione cum Cardui heterophyl-
li primo flore aut Soncho plumieri l. Lino perenni.

Griff.

1. 28 *Antirrhinum Linaria.*
Elymus arenarius.
Bryonia alba.
Physalis Alkekengi.
Clematis integrifolia.
Silene armeria.
- 29 *Chrysanth. segetum.*
Erica tetralix.
Fritus Vacc. Myrtilli.
Lathyrus latifolius.
Rubus ocellus.
Campanula glomerata.
Matricaria Parthenium.
Aconitum pyrenaicum.
Delphinium grandiflor.
ajacis.
deplanatio Pavonis.
- 30 *Anthemis tinctoria.*
Achilles Ptarmica.
Herniaria glabra.
Crepis biennis.
**Dianthus deltoides.*
**Scabiosa arvensis.*
**Hypericum Alcyron.*
Gladiolus communis.
Sambucus nigra.
Carduus tataricus.
Aster annuus.
Ornithogal. pyrenaicum.
Athamanta condensata.
Lychnis coronaria.
Trifolium Lupinaster.
deslor. Isatis tinctoria.
- II: 1 *Lythrum Salicaria.*
Heracleum Spondylium.
Convolvul. arvensis.
Gypsophila fastigiata.
Stachys alpina.
Trifolium Melilotus.
Centaurea nigra.
Chrysanth. coronarium.
Verbascum Lychnit. alb.
- **Lilium Martagon.*
Ligusticum Levisticum.
Campanula Rapunculus.
Sideritis romana.
desl. Dodecath. Meadia.
- 2 *Campanula latif. VII: 30.*
Anthericum ossifragum.
Potentilla monspeliaca.
Delphin. elatum hybr.
- 3 *Verbascum nigrum.*
Thalictrum flavum.
dicicum.
sibiricum.
Serapias Heheb. palust.
Dies calidissimi.
- 4 *Convolv. sepium.*
Trifolium Melilot. alb.
**Lyfimachia vulgaris.*
Nummularia.
atropappurea.
Dianthus virginicus.
Lychnis thakcedanica.
**Digitalis rubra.*
alba.
Polygon. divaricatum.
- 5 *Spiræa Ulmaria.*
Trifolium montanum.
Agrostema Githago.
Veronica spicata.
Helcus lanatus.
Dodartia orientalis.
Telephium imperati.
Oenothera biennis.

- VII: 6 Achillea Millefolium.
 *Galium verum.
 Agrimonia Eupatoria.
 Campanula Trachel. 25
 Hypericum perforatum.
hirsutum.
 Ranunculus Lingua.
 Solidago virginiana.
 Daucus Carota.
 Sedum rupestre.
resicuum.
 Lilium Martagon. alb.
 Anthemis valentina.
 Iris foetidissima.
 Sifyrriuch. Bermudiana.
 Astragalus galegiformis.
 Peucedan. germanicum.
 Athamanta Cervaria.
 7 Centaurea Jacea.
 Campanula persicifolia.
 *Humulus Lupulus.
 Ononis spinosa.
 Ligusticum scoticum.
 *Rosa canina.
alba.
gallica.
 Rubus canadensis.
 Sanguisorba officinalis.
 Scabiosa tatarica.
 Papaver somniferum.
 Phryma Leptostachya.
 Achillea Ptarmica.
 Corrigiola littoralis.
 Hordei spica omnis.
 Pisorum legumina escul.
 Bacca Ceraforum.
 Fœnisecium primum.
 Desf. Hemerocall. flava.
 Charophyll. sylvest.
- 8 Leonurus Cardiac.
 Dianthus Armeria.
 Lilium bulbif. ovip.
 Rumex Patientia.
 Desf. Philad. coronarius.
Adonis sibirica.
 Bacca Vacc. Myrtill.
 9 Carduus nutans.
 spinosissimus.
 Arctium Lappa.
 Scabiosa alpina.
 Cnicus cernuus.
 Rudbeckia hirta.
 Cichorium spinosum.
 Stachys germanica.
cretica.
 Oenothera mollis.
 Cannabis sativa.
 Lathyrus tuberosus.
 Frankenia puberulenta.
 Bacca Rubi varii.
 Ribeos rubri.
 10 Artemisia vulgaris.
 Prenanth. muralis.
 Origanum vulgare.
 Ballota nigra.
 Clinopod. vulgare.
 Hyssopus officinalis.
 Teucrium Chamapity.
 Scrophular. aquatica.
 Circæa canadensis.
 Desf. Trifolium pratense.
 11 Sonchus arvensis.
 *Tilia europæa.
 Origanum vulgare.
 Dianthus coronarius.
 Lavatera thuringiaca.
 Vicia biennis.

Festinat decurrere velox sterculus aestatis.

7 Rosæ serotinæ nunc florere incipiunt.
 Fœnisecium cum Tilia europæa incipit, desflorato Trifolio pratensi, Rhinanthoque Crista galli quatiendo semina.

VII. MA.

§ Sedo albo f. Hemerocallide fulva in Scabiosam fuccifam.

- VII: 12 *Centaurea phrygia.*
 **Cichor. Intybus.*
Inula falicina.
Epilobium hirsutum.
Picris echioides.
Lonicera Periclym. ser.
Malva Alcea.
defl. Hyperic. Ascyron.
Orob. niger.
- 13 *Inula Pulicaria.*
Lepidium latifollum.
Sedum Anacamper.
Geran. malacoides.
Delphin. elat. aconiti.
- 14 *Actæa racemosa.*
 **Sedum album.*
Veronica tomentosa.
Echinops strigosus.
- 15 *Eupator. cannabinum.*
Tanacet. vulgare.
Erigeron canadense.
Serratula tincl. præalt.
Carduus eriophorus.
Urtica cannabina.
Mentha gentilis.
spicata.
defl. Sedum acre.
Martagon vulgare.
Cuculus obtusifolius.
- 16 *Sonchus alpinus.*
Hieracium umbellat.
 **Hemerocall. fulva.*
Mirabiles omnes.
Solidago canadensis.
Fanifecium summum.
- 17 *Carduus lanceolatus.*
 **Sambucus Ebulus.*
Rudbeckia laciniata.
Agrimonia orientalis.
Glycyrrh. echinata.
Mentha crisp.
- 18 *Dianthus superbus.*
Impatiens nolitangere.
Eryngium planum.
Salvia mutans.
Gnaphal. margaritac.
Anemon. virginiana.
- 19 *Cucubalus tataricus.*
Helianth. divaricatus.
Veronica spuria.
Allium descendens.
Porrum.
 * *defl. Martagon album.*
Colchici folia cadunt.
- 20 *Aconitum Napellus.*
 **Lilium candidum.*
Dipsacus fullonum.
pilosus.
Salvia agrestis.
Rosa virginiana.
Sonchus palustris.
- 21 *Napæa dioica mas.*
Verbascum sinuatum.
Helianthus decapetalus.
Prunella lusitanica.
Aralia canadensis.
Verbena hastata.
- 22 *Othonna sibirica.*
Datisca cannabina.
Apocynum cannabinum.
Saponaria officinalis.
Cinna arundinacea.
Daëtylis cynosuroides.
Centaurea glassifolia.
- 23 *Centaurea Scabiosa.*
orientalis.
Serratula centauroides.
Scabiosa atro-purpurea.
Phytolaccæ americana.
Monarda mollis.
Conyza squarrosa.

-
- VII: 24 Inula Helenium.
 After *Amellus*.
 Echinops *sphærocephalus*.
 Salvia *canariensis*.
 Dianthus *monspeliacus*.
 Inula *dysenterica*.
- 25 Sium *Sisarum*.
 Verbena *urticifolia*.
 Melissa *officinalis*.
 Valeriana *rubra*.
- 26 Gentiana *Pneumonanthe*.
 Helianthus *multiflor*.
- 27 Serratula *alpin. lapathifol.*
- 28 Helianthus *annuus*.
 Senecio *saracenicus*.
- 30 Napæa *hermaphrodita*.
- 31 Hyacinthus *serotinus*.
- VIII: 1 Cucubal. *baccatus*.
 2 Aconitum *Anthora*.
 Solidago *altissima*.
 3 Sedum *Telephium*,
 Scutellar. *laterifolia*.
-

*Mirabar celere fugitiva æstate rapinam,
 Et dum nascuntur consenuisse Rosas.*

a Scabiosa Succisa in Colchici *florem.*

VIII. *4	Scabiosa Succisa.	<i>messis</i> Socales hybern.
5	Aconitum <i>variegat.</i>	
6	Salvia <i>hispanica.</i>	
7	Campanul. <i>pyramidal.</i>	<i>dest.</i> Rosa gallica.
8	Scabiosa <i>maritima.</i>	
9	Eryngium <i>amethystinum.</i>	
	Physalis <i>angulata.</i>	
10	Malva <i>scariosa.</i>	
11	Gentiana <i>cruciata.</i>	
	Monarda <i>didyma.</i>	
12	Satureja <i>virginiana.</i>	
13	Helianthus <i>frondosus.</i>	
14	Artemisia <i>campestris.</i>	
15	Cynanch. <i>acutum.</i>	
	Aster <i>miser.</i>	
	Bidens <i>frondosus.</i>	
16	Eupatorium <i>perfoliatum.</i>	<i>Fructus</i> Humul. Lupul.
17	Coreopsis <i>tripteris.</i>	<i>Messis</i> Hordei vulgaris.
20	Hibiscus <i>syriacus.</i>	
22	Artemisia <i>Absinthium.</i>	
23	Helianthus <i>giganteus.</i>	
24	Aster <i>bellioides.</i>	
	Urtica <i>canadensis.</i>	
25	Carpesium <i>cernuum.</i>	
	Polygon. <i>scandens.</i>	
26	Eupator. <i>purpureum.</i>	
	Aster <i>carul. virg.</i>	<i>dest.</i> Hemerocallis <i>fulva.</i>

Florentia demetit arva.

Secale hybernium maturuit Upsaliæ per plures annos cum primo Flore Succisæ in Horto Upsallensi. Migratoriæ Hospites Aves, quæ accessere ab exteris, postquam mensibus vernalibus nuptiis celebraverunt, & æstivis se fructibus maturis satiaverunt, nunc discessum parant.

a Colchici primo flore in discessum Hirundinis.

Pomifer autumnus fruges effudit, & mox
Bruma recurrit iners. Horat. IV. od. 7.

- VIII: *28 Colchicum autumn. *Planta calidæ introducenda.*
 Conyza cinerea. *Planta Indicæ oltis inferenda.*
 29 Cacalia suaveol.
 30 Afclepias rubra.
 31 — — — *Gelu leve vix nocuit.*
- IX: 1 Cyclamen europæum. *Morus nigra pallefcit.*
 2 Adonis annua ser.
 3 Physalis viscosa.
 4 Collinson. canadensis. *Ficus Carica pallefcit.*
 6 Artemif. maritima.
 8 Clematis Vitalba.
 9 Delphinium peregrin.
 10 Artemifia rupestris.
 11 — — — *Gelu destruxit calidas,*
 12 Artemifia Dracunc. *Gelu mitius.*
 13 Clematis virginian.
 14 Solidago ferotina. *Semina legenda.*
 15 Mufa paradifigc.
 Eupatorium maculat.
 17 Inula crithmoid. 22 Hirundo fubmergitur.
 Motacilla migrat.

Nos quoque floruimus, fed flos fuit ille caducus.

Colchicum monet Hortulanos introducere intra hybernaculæ plantas indicas, cum noctes ferreæ fint in prociñtu.

Noctes Ferreæ diftæ apud nos inter Aug. 17 — 29. folent communiter adurere plantas calidas.

Procella diffeiminans poft ortum Colchici plerumque verrit terram.

Pteris aquilina flavefcit in fylvis a prima nocte frigida.

Calla paluftris folis flavefcit a prima pruina,

X. DEFOLIATIO. LÖFFÄLLNINGEN. 411
 a casu primæ arboris foliorum in omnium arborum
 ultimam defoliationem.

DEFOLIATIO.

IX: 22	Atriplex maritim.	Quercus folia arida, lutea.
24	Nicot. Tabacum.	Aceris folia noctu cadere incipiunt.
25		Pruina.
26		Robinizæ Caraganzæ folia cadunt.
		Acer foliis deplumatur.
X. 4		Padus deplumatur.
5		Procella.
6		Fraxini folia viridia cadunt.
7		Ulmus deplumatur.
		Procella.
		Gelu.
12		Tilizæ folia cadunt.
		Hybernacula claudenda.
13		Populus tremulæ etiamnum frondet.
14		Glacies.
17		Corylus deplumata.
20	Astragal. alopecur.	
25		Populus alba deplumata.
27	Colchici flor. ult.	Populus nigra deplumata.
27		Destructio æstatis.
28		Salices solæ frondent.

vernantesque comas tristis ademit hyems. Petron. 109.

Arbores frondibus demum FLAVIS: 1. Acer, 2. Quercus, 3. Robinia Caragana, 4. Ulmus, 5. Tilia. FUSCIS: Evonymus. RUBRIS: Sorbus, Rhus. Fraxini folia dum cecidere, introducenda Flora Europæ australis intra hybernacula, ne gelu aduratur.

XI. CON.

a defoliatione ultima in ultimam plantam virentem.

X: 28	<i>Iva annua.</i>	Nix cum gelu alternat.
XI: 2	<i>Ambrosia maritima.</i>	Glacies regelat cum pluvia.
5	<i>Milleria quinqueflora.</i>	Fluvij constinguntur glacie.
		Nive obducta terra.
		Fluvii glacie solida obducuntur.
		Regelat terra cum nive.
		Nix solidior.
		Regelascit.
		Pluvia implentur fossæ.
		Hyems glacie fundatur.

Hæc quam cuncta abeunt celeri mortalia cursu.

PLANTÆ SEROTINÆ, quæ flores hoc anno non producebant, antequam hiems eas suffocabat:

Artemisia pontica solet sæpius flores perficere.

Abrotanum raro ad florescentiam pervenit.

annua quibusdam annis fructificationes optimè perficit, quibusdam autem vix flores producit.

Tanacetum Balsamita pluribus annis floret, vix unquam apud nos semina maturat.

Chrysanth. serotinum inter ultimas flores se sistit.

Solidago sempervirens raro floret, nisi in hyberuacula recipiatur, sed semina nunquam perficit.

Coreopsis allata inter ultimos flores, qui non fructificant.

Ageratum altissimum ultimo floret, ut semina non attingat.

Helianthus tuberosus bis tantum visus cum floribus in Suecia.

ut ultima virente planta in solstitium hybernium.

XI. 5 6 15. 20	Musci Lichenesque soli lætantur.	Frigus grad. 19. Regelascit. Frigus gr. 20. pulsans parietes. Tempestas frigida variaque.
-------------------------	----------------------------------	--

Quælibet orta cadunt & finem capta videbunt.

Plantas florentes in provectum autumnum usque, dum gelus eas apud nos destruit, corollarii loco adponere lubet.

- 24 Scabiosa arvensis.
 Lychnis dioica.
 Polemonium cæruleum.
 Inula dysenterica.
 Anethum *Feniculum*.
 Agrostem. *coronaria*.
 Polygonum *Bistorta*.
 Cacia *juveolens*.
 Valeriana *rubra*.
 Coreopsis *tripteris*.
 Matricaria *Parthenium*.
 Valantia *cruciata*.
 Althæa *officinalis*.
 Alcea *rosea*.
 Colchicum *autumnale*.
 Malva *Alcea*.
 Cheiranth. *incanus* alb.
 Aster *tradesc. miser*.
 Erysimum *cheiranthoides*.
 Matricar. *chamomilla*.
 inodora.
 © Anthemis *tiustoria* alb.
 Æthusa *Cynapium*.
 Potentilla *norvegica*.
 Agrostema *coronaria*.
 Trapopog. *pratense*.
 Erigeron *viscosum*.
 Geranium *difsectum*.
 rotund. columb.
 Echium *vulgare*.
 Euphorbia *heliosc. Peplus*.
 Sideritis *romana*.
 Lamium *purpureum*.
 Calendula *officinalis*.

Sonchus

Sonchus oleraceus.
 Chrysanth. segetum, coron.
 Trifolium Melilotus alb.
 Chenopod. murale, ambros.
 Reseda Luteola; *Phyteum*.
 Borago officinalis.
 Silene *Armeria*.
 Aster annuus.
 Mercurialis annua.
 Urtica romana.
 Vicia biennis.
 Plantago *Pfyllium*.
 Nigella damascena.
 Valeriana calcitrapa.
 Lathyrus odoratus.
 Helianthus annuus.
 Scorzonera picroides.
 Sifymbrium vim. orient. *Læs.*
 Brassica *Eruca*.
 Sinapis indica, *Herman*.
 Picris *Echioides*.
 Anthemis valentina.
 Malva maurit. glom. crisp.
 Adonis annua serot.
 Cotula coronopifolia.
 Oenothera biennis.
 Iberis racemosa.
 Alcea rosea.

LXVIII.

FLORA ALPINA

PRÆSIDE

D. D. CAR. LINNÆO

proposita a

NICOL. N. ÅMÅN

Jenito.

Upsalia 1756. Martii 24.

Regni cujusque salus & potentia, certe non infima, ex civium pendet multitudine, quæ ipsa, ubi rerum ad vitam bene agendam utilium copia ei sufficiens adest, ut inde, quantum satis, sibi quisque facile acquirat, haud difficulter existit. Hinc Nationum prudentissimarum fere omnium prima solet esse cura œconomix. Imprimis nostræ ætate, evidentissimum hujus rei exemplum est, ut alias reticemus, natio Anglicana, quæ, per bonam Œconomiam in Agricultura, Piscatura, re metallica & opificiis variis observatam, ita profecit, ut jam dudum non imitanda modo, sed & reformidanda fuerit ceteris.

Quæ opera ac industria humana coli & utilia reddi debent, sunt tria Naturæ Regna ab optimo Creatore in usum hominis concessa. In his quæ reperiuntur corpora cum fructu exculturo suosque in usus conversuro, omnino necessaria est naturæ illorum

rum & proprietatem, quantæ datur, notitia, quæ destitutus, nihil nisi cæco quodam modo experiri potest, id quod infeliciter fere succedit.

Beneficio Scientiæ Naturalis non primum modo innumeros, quos terra ubertim edit, factus distincte cognoscimus, sed dein etiam indolem & proprietates eorum, juxta naturalem singulorum nexum, per leges fixas & constantes determinatum, penitus perspicimus. Circa finem superioris & initium hujus seculi, plures vel sola Angliæ aluit Scientiæ Naturalis cultores, quam omnes pene ceteræ Europæ partes, simul sumtæ. Effecit indefessum, quod horum fuit studium, cum magna solertia conjunctum, expiscandi & explorandi, quidquid in patriæ eorum reperiebatur solo, ut integra ferme Natio illa, pari velut infecta sit circumspeditione & sollicitudine, quam jugiter consecuta est cura capiendi ex omnibus, quæ indagari potuerant, utilitatem, quantam excogitare licuit, maximam.

Novissimis temporibus Nostrates, cum fundarent Regiam Academiam Scientiarum Stockholmiensem, indeque continue gnaviter id egerunt, ut, quos in Patria nostra benignissimum Numen reconditos voluit naturæ partus, sedulo tollerentur, vitæque aptarentur usibus. Id etiam laudatissima Academia, quemadmodum pleraque Ejus Acta in lucem edita perspicue testantur, apprime egit, ut quam plurima, quæ usui esse possint, experimenta cogeret & exponeret œconomica; quæ ipsi quoque & amorem & auctoritatem apud externos conciliarunt.

Inter alia ejusmodi experimenta, non sine voluptate animadverti illud, quod N. D. Præses A:o 1754. Academiæ Scient. suppeditavit, de cultura Alpium Lapponicarum, instituenda per plantas quasdam vel arbores, quæ ex Alpibus exoticis desunt

&

& adveſta, cum inſigni reipublicæ emolumento, in noſtris illis feri & propagari queunt, quodque adeo Nationi complacuit Noſtrati, ut, eadem Academia Scient. diſtributura primum omnium, quod propoſuit, præmium, N. D. Præſidem, ob hoc ipſum experimentum, primo numiſmate Auri Symbolico donare, ſui officii eſſe duxerit.

Porro mihi innotuit, S:ram R:am M:em clementiſſima mandata Academiis Regni nuper dediſſe, de indicanda ratione, qua plantationes in patria ad communem utilitatem inſtituantur, undeque inſuper lex condatur perpetua in negotii executionem & commodum publicum.

Mihi quoniam contigit lucem primum aſpicere in ea terra, ubi quotidie meis ſe oculis conſpiciendas præbuere *Alpes Lapponicæ*, a tenera uſque ætate, cum dolore vidi, tantum terræ tractum, qui tertia fere parte Patriæ continetur, adeo jacere incultum & hominibus inutilem, ac horridiſſimum quoddam deſertum, cum nemo quidquam ex eo capere poſſit utilitatis, ſi paucos excepero Lappones eorumque Rhenones, nec non quod agricolæ nonnulli illic occidunt Tetraones Lagopodes, & levia hujusmodi alia, quæ ne milleſimæ quidem partis rationem habent ad ea, quæ debet loci amplitudo. Satis etiam intellexi, vaſtam hanc, quaqua patet, terram, non poſſe ea ratione, qua ceteræ provinciæ, hominibus reddi utilem, cum montium ejus altitudo, frigus, nudi colles, VIII ſolummodo hebdomadam æſtates, & cæſpitofa humus, neque agriculturæ exercendæ, neque pratis per hyemem tam diuturnam ſuffecturis, relinquunt locum. Hinc factum eſt, ut, inde a primo meo adventu in illuſtrem hanc Academiam, ubi Scientia Naturalis quotannis docetur, non ſine ſingulari animi voluptate, undecunque ea colligere ſtuerim, quæ terræ, mihi tam propinquæ & quoti-

die conspicuæ, colendæ infervirent; quo, in hac tanti momenti re, quæ hominibus quam plurimis sustentandis conducere queat, Patriæ aliquando utilem præstare possem operam. Huc accedit, quod vel maxime mihi stimulum subdidit, clementissima summi Magistratus cura de regni salute per plantationes procuranda. Itaque non posse me argumentum, hoc utilius & elaboratu dignius, eligere arbitratus sum.

CAP. I.

ALPEs sunt terræ species in tellure nostra singularis, æque propemodum ab alia terra aliena, ac mare ipsum vel ipsæ Indiæ. Ab aliis montibus Alpes has prorsus distinguit earum altitudo, quæ in secundam aëris regionem, seu eousque extenditur, ut nulla in illis erectæ crescere possint arbores: Alpes igitur eos appellabimus montes, in quibus nulla sylva crescere potest, aut si vel maxime arbor illic nascetur, in altum sese attollere nequiret, sed sine stipite terra adpressâ fruticis instar jacere cogeretur.

Disperscuntur Alpes in earum *bases seu latera; in alpes proprie dictas; & in cacumina seu montes glaciales.*

Latera Alpium densam usquequaque ferunt sylvam, & profunda ac soluta humo, quæ illuc disjecta est, conteguntur.

*Alpes propria sic dictæ, præter nudos, altos, asperos & sabulosos colles, præcipitia habent campestria & convalles grossiori scatentes humo, crassissimo cuique limo palustri non dissimili, in qua fluunt torrentes aquæ cujusdam frigidæ, e nive provenientes. Locorum hisce aquis proxime superiorum, seu Alpium humillarum, vastos campos conspiceri licet, tectos Lichene rangiferino, qui illic densus & altus crescit. Alpes adhuc istis aliquanto editiores *plantis confiti**

confiti sunt *Alpinis*, quæ raræ admodum & humiles prostant, usque ad ipsa montium cacumina, nive perenni, quam nec sol nec pluvia resolvunt, perpetuo contexta. Sunt itaque loca illa campestria, inter memoratos montes glaciales & sylvam lateralem, conspicua, ea ipsa, quæ *plantis alpinis* occupantur, & in quæ mentis aciem intendere animus est.

Tales Alpes in omnibus mundi dantur partibus, sæpe etiam a nostra remotissimis, quamvis vel inter ipsos tropicos sitis, quod tamen cum hoc capiendum est discrimine, quod, quo calidiores sunt regiones, in quibus siti sunt montes, eo altiores ipsi sint necesse est, ut naturam induant alpinam, & vicissim quo polis illæ sunt propiores, eo humiliores hi esse possint, dum indolem habeant eandem; adeoque maxima pars *Sibiria*, quemadmodum ex plantis Sibiricis Gmelini luculenter constat, alpinæ est indolis. Sic *Grœnlandia* & *Spitsberga* mere alpinas proferunt plantas. Itaque omnes alpes quantumvis inter se distatæ, pro una eademque habendæ sunt terra, enim in finem huc illuc per tellurem universam dispertita, ut efficiat frigus, attrahat nubes & defluentibus fluviis irriget circumjacentes regiones.

Omnes hæ Alpes nive sunt obrutæ usque ad solstitium æstivum, circa quod demum aër illic locorum adæo concalescere solet, ut nix tandem solvatur. Quo facto, omnia repente diffuunt nive illa soluta, quippe quæ subito & intra octiduum fere liquefcit, adeo ut campûs ad nivem usque perennem denudetur. Quibus ipsis multum differunt alpes a ceteris nostris regionibus, ubi ver diutius protrahitur, quod placido solis calore interdium plantis ablanditur, sed tenerioribus gelu nocturno damnum infert, id quod minime sustinent plantæ alpinæ, quodque etiam est in causa, cur nostris in hortis tam ægre vigeant plantæ ipsæ Alpinæ Lapponicæ,

quæ vicissitudines hæcæ frigoris & caloris vernalis non ferunt. In Alpibus igitur, nive, ut supra dictum discussa, nudatis, ad stuporem usque videre licet, ut opinione citius & intra octiduum fere, campi virefiant, & intra octiduum plantæ illic ad justam propemodum magnitudinem succrescant; ut interjectis octo diebus aliis, floreat plenoque superbiant vigore; ut post octo iterum dies, fructus maturefiant; ut hi, elapsis totidem aliis, plene maturi semina sua demittant; & denique, ut octo insuper diebus interpositis, gelidæ noctes & nives mox redituram hyemem prænuncient. Ita hic videas æstatem, nullo interveniente vere, excipere hyemem, quam quinque vel sex hebdomadam rursus, pressis quasi vestigiis, sine prævio autumno, continuo sequitur hyems. Quæ plantæ tantillo temporis intervallo, non possunt crescere, florere, fructum ferre & maturefieri, eæ nec possunt esse Alpinæ. Istæ vero Plantarum Alpinarum, quæ nostris in hortis nutririqueunt, illic ubique locorum crescunt tanquam plantæ vernaes, quarum vere cernitur venustas, sed quæ ceterum per totam æstatem atque autumnum aut evanescent aut tristes comparent. Hinc sequitur, plantas alpinas, si in hortis nostris propagabuntur, ramulis abiegnis aliisque hyeme esse tegendas, quo nix in eis quam diutissime conservetur, donec omnes gelidæ noctes vernæ præterierint. Deinde subito sunt detegendæ & apricæ ventis exponendæ, quoad ejus fieri potest, omnibus, velut in solo suo natali, quod, quoniam editum est & patulum, continuis fere verritur ventis. Æstatem in alpibus præterlapsam; ingruente illic gelu, proxime excipit hyems nec admodum pluviosa, nec regelatione interrupta, sed statim magnam afferens copiam nivis, quæ ad altitudinem non vulgarem cumulatur, & terram nondum gelu alte rigidam tegens, a vehementi illo, qui in hisce montium excelsitatibus regnat,

gnat, tuetur rigore. Itaque etiam si hæ herbæ in frigidissimo nascantur climate, eam tamen haud sentiunt radices illarum gelu vehementiam, quæ eas verat in nostro, quamvis multo calidiori. Quo fit, ut herbæ Alpinæ in nostris hortis frigore sæpe pereant, quod eis paradoxon videtur, qui Alpium naturam ignorant.

In Geographicis distinctam desidero determinationem etiam earum alpium, quæ in florentissima sitæ sunt Europa, cum condigna attentione non designaverint, quinam montes proprie appellandi sint alpes. Quam plerarumque alpium Europæarum acquirere potui notitiam maxime debeo Botanicis; at vero facile metuenda est confusio ab Italis, qui inter alpinas referunt magnam partem Suecicarum herbarum, quarum tamen non paucae in ipsis alpibus nunquam crescere possunt. Harum igitur aliquas breviter exempli causæ enarrabo, quamvis Alpium historiam texere proprie mei non sit instituti.

1. LAPPONIÆ Alpes Europæis reliquis vastiores inde a mari albo, inter Sueciam & Norvegiam, usque ad Vermelandiam, se extendunt, adeo ut Alpes Lapponicæ & Norvegicæ plane sint eadem, circiter 150 ad 209 milliaria Suec. longæ, & 10 ad 20 latæ, ita tamen, ut maxima sit pars ab eo latere, quo Sueciam spectant, utpote quo lentius declives planities relinquunt majores, quam quo ad Norvegiam vergunt, ubi majora habent præcipitia.

2. POLONIAM distinguunt a Russia *Buninus*, ab Hungaria *Carpatus*.

3. HUNGARIÆ sunt montes alpini dicti *Albi*.

4. AUSTRIÆ inferioris sunt summi *Schneeberg* & *Breydna*; minores vero *Dürrenstein*, *Wexel*, *Etscher*, *Buchalpen* a *Kramero* peragrata.

5. GERMANIÆ Brunsvicensis Goslaricæque *Bructerus* s. *Blocksberg*.

6. PANNONICÆ alpes, ad quas præcipue pertinent *Carinthia*, *Taurer*us *rastradiensis*, *Drumstein* Austriæ superioris, Tyrolenses sive *Tridentina* aliæque a *Clusio* & *Bursero* visitatæ.

7. HELVETICÆ, quæ sunt duæ quasi montium catenæ, quibus tota Helvetia continetur, illæ ad septentrionem & occasum, hæc ad meridiem & orientem, inque his notantur juga, *Furca*, *Nesius*, *Gomnius*, *Stockborn*, *Havenstein*, *Wasserfall* atque aliæ, quæ a Nobiliss. *Hallero* accurate notata & visitata sunt.

8. RHÆTICÆ alpes, ut *Gotthardus*, *Baldus*, *Pistoriensis*, *Loch* altissimus mons *Vallesia* &c.

9. ITALICÆ alpes: *Apennina*, juga dividunt universam Italiam, *Apuana*, *Abrutius* mons vulgo Hortus Centauri, *Jura* vertice *Thuri* prope *Genavam*, *Alvernia* florentina, *Muticenses*, *Nurcina*, *Argentaria*, *Æquicorum*, *Campoclarenses*, *Allobroges* in *Sabaudia* versus *Delphinatum Gallorum*, *Amatricenses*, *Garganus* *Apuliæ*; ut taceam *Apuas*, *Pistorienses*, *Lucenses*, *Bononienses*, *Muticenses* a *Michelio* visas.

10. GALLICÆ Alpes: *Mons Pilati* supra *Lugdunum Gallorum*, mons *Calcaris* *Monspeli*i & Hortus *Dei*, *de Lens*, *Bourgdoysan* & *Crista*, nec non *Carthusia* major supra *Gratianopolin*, *Mont-d'or* *Montes aurei*. *Cattia* *Delphinatus* & *Barfilionensis* *Sabaudia* a *Mormiero* peragrata.

11. PYRENÆÆ alpes inter *Galliam* & *Hispaniam*.

12. BRITANNICÆ: IN WALLIA *Snowdon* & *Caderideris*, in YORCKSHIRE *Ingleborough*, *Hardknot*,

knót, nec non in ARVONIA, WESTMORLANDIA, ut & in SCOTIA *Betaik*, atque in HIBERNIA *Mangarion*, *Sligo*.

13. EXTRANEAS Alpes: *Olympum*, *Libanon*, *Ararat*, montem *Pico Teneriffæ*, *Peruvianas*, *Tataricas* aliasque innumeras sciens prætereo; quas quæsituro, duces plerumque sequendi sunt maximi quique fluvii ad primos eorum ramos, originem suam sæpissime repetentes ex alpihus, quæ tempestatibus aridissimis ex nive sua perenni, aquam suppeditant fluminibus, alias exsiccandis, siti perituris animantibus.

CAP. II.

PLANTÆ ALPINÆ sunt 1) qua maximam partem *exigua*, utpote in aperto natæ campo, & ventis expositæ omnibus: magnæ enim in umbrosis ut plurimum reperiuntur.

2) *Duriores*, tum quod in sabulo & terra macra fere crescunt, tum quod a ventis quassantur & duriori vexantur cælo: ut taceam, quod frutices *alburna*, per æstatem tam brevem, minus crassa induant, adeoque ipsi minus augeri queant.

3) Dantur etiam in alpihus plantæ nonnullæ *succulentæ*, quæ ex aëre præcipuum suum attrahere possunt alimentum.

4) Sunt pleræque *fruticosa*, quarum duri ramuli humi repunt, quemadmodum *Capenses*.

5) Si quæ hic reperiuntur *molliores* plantæ, sunt illæ plerumque in solis scaturiginosis & juxta rivos.

6) Inter frutices in alpihus frequentissimæ & præcipuæ sunt *Salices*, quod hæ mature, uti notum est, florent & brevi produnt fructum suum.

7) Sunt plures in alpihus plantæ *viviparæ*, quam alibi, quo, si forte fructus non maturecat, caulibus

suas ferat gemmas sive bulbos, ut *Festuca*, *Atra*, *Poa*, *Polygonum*, *Saxifraga*.

8) *Vernales* sunt omnes plantæ mere alpinæ in hortos introducæ.

9) Extra Alpes delatæ plantæ imprimis locis *Cæspitosis* gaudent.

10) A veris diebus calidis noctibusque gelidis destruuntur; hinc verno tempore *obtegende*, usque dum gelu nocturnum cessavit.

Per alpes nostras proficiscenti plurimas contemplari licet plantas peregrinas, quæ alibi in Patria frustra quærentur, i. e. Plantas mere alpinas. Horum si cognoscere cupis nomina, descriptiones & figuras, in nullis ea aliis reperies auctoribus, quam iis, qui herbas collegerunt in alpibus nobis extraneis, quamvis a nostris procul sitis. Contra, qui herbas perlustrat in longinquis illis crescentes alpibus, quæ alibi in Europa non comparent, earundem magnam partem in nostris alpibus spontaneam agnoscet. Tandem etiam nonnullæ in iis sunt, quæ in illis non deprehenduntur. Aliquæ iterum obviæ sunt in Alpibus Helveticis, quas non invenire licet in Scoticis aut Pyrenæis & sic porro. Cujus tamen rei ratio non videtur esse alia, quam quod semina sua ab his Alpibus in ceteras, per longam eorum distantiam, non licuit illis transmittere vel ferere. Cum igitur plurimæ plantæ Alpinae pluribus communes sint Alpibus, aliis vero terræ speciebus non item; satis inde perspicitur rationem & fundamentum soliarum in ipsa alpium natura latere; hinc ita argumentamur: Quandoquidem eadem est natura Alpium, inque ea continetur ratio plantarum in iis crescentium, sequitur ut eadem in singulis crescere possint plantæ: Ergo quæ in aliis jam crescunt, in nostris etiam crescere possunt. Unde porro hoc resultat

sunt confectarium: Si plantarum quarumcunque Alpinarum semina advecta in nostris sererentur alpi-
bus, non illic modo facile crescerent, verum etiam
ibidem, velut in ipsa sua patria, se propagarent &
multiplicarent.

Alpes sibi utiles reddituro & cum fructu cultu-
ro, si res recte succedet, 1) omnes plantæ Alpinae
sint cognoscendæ. 2) Quibusnam in Alpibus singu-
la: crescant, sciendum, ut semina inde, vel vivas
sibi comparet radices. 3) Cunctæ eidem sunt exami-
nandæ, inprimis vero indagandum, quænam publicis
inserviant commodis, utpotè quarum in cibis paran-
dis & suppellectilibus, in medicina vel fabricis &
opificiis usus est; atque hæ potissimum plantandæ:
quo modo in alpiibus nostris novæ oriri & existere
poterunt divitiæ, & quod insequitur, incolæ, qui eis
queant sustentari.

Lata ad hunc finem aperietur via, si dignetur
REGIA MAJESTAS exiguum quendam Hortum, in
ipsis alpiibus instituendum curare, eumque custodiæ
& inspectioni cujuscumque credere, qui plantas pere-
grinas primum alatas recte curare noverit. Id quod
ab accola quodam Alpium eo facilius posset peragi,
cum sex ad summum septimanæ quotannis, negotio
illi perficiendo essent suffecturæ. Tum vero e tan-
tilla impensâ, in terra tam vastâ quam nostræ sunt
Alpes, quæstus merito speraretur multo uberrimus.

Ad ejusmodi plantas initio comparandas primum
& præcipue scitu est necessarium, in quibusnam Eu-
ropæ Alpiibus unaquæque crescat, dein ut terræ cu-
jusque præstantissimis negotium detur Botanicis.
Neque enim cujusvis est plantas cognovisse alpinas;
habentur quodque generatim pro rarissimis, cum eas
non sine magna molestia contueri liceat, pedestri
quippe itinere per loca maxime ardua, aspera & sa-
lebrosa

lebroſa, tractusque ædificiis vacuos adeundos ſpectaturo, ventis quoque procelloſis, nivibus, nimbis, uligini, fami, fatigationi &c. continue expoſito.

Heu loca felici non adeunda viro!

OVID.

Præterea etiam ideo raræ ſunt, quod in hortis vix reperiuntur, quippe cum cura earum non cuius nota ſit Hortulano, quodque in calidioribus regionibus eas in hortis propagare, adeoque & illas conſequi, pene ſit impoſſibile.

Itaque cum primariorum in hoc negotio requiſitorum unum ſit, noſſe, unde ſingulæ plantæ peregre miſſis litteris ſint petendæ, labore fatiſ moleſto eos evolutos perluftravi auctores, qui raras has plantas alpinas ſtudioſe quæſitas invenerunt, & orbi Botanico deſcriptas reliquerunt.

LAPPONICAS Plantas alpinas N. D. PRÆSES perſpicue expoſuit in ſua Flora Lapponica; easdem dein legit *Montin & Solander*.

HELVETICÆ Plantæ Alpinæ a *Rbellicaris, Gefnero, Aretio, Baubinis, Scheuchzeris*, præſertim vero a Nob. *Hallero* collectæ, deſcriptæ & perquiſite notatæ ſunt.

BRITANNICÆ Plantæ Alpinæ e Flora Britannica *Raji* ſunt excerptæ.

AUSTRIÆ inferioris pl. alpinas legit *Kramerus*.

PANNONIÆ Plantas Alpinas, qua maximam partem, apud *Cluſium* atque in Herbario *Burſeri* reperi.

GALLICAS Plantas Alpinas ex obſervationibus Cl. *Momieri* fere deſumſi.

PYRÆ-

PYRENAICÆ Plantæ Alpinae reperiuntur in *Turnefortii* institutionibus, ubi tamen non satis sunt determinatæ. Vide *Raji* extr. 367r.

APENNINAS varias collegit *Menzelius*.

RHÆTICÆ Plantæ Alpinae, maximam partem a monte Baldo prope Veronam, & a Cl. *Seguiero* sunt desumptæ.

ITALICAS quasdam Plantas Alpinas, passim auctoribus offendi, imprimis apud *Michelium*.

In Lapponicis nostris Alpibus parum ultra Centuria Plantarum Alpinarum continetur, quibus vero si eas addidero, quas apud Auctores, de aliis Alpibus agentes, inveni, quatuor exsurgunt centuriæ, et in nostris alpibus tres quartæ partes earum, quæ licet feri & crescere possunt, desiderentur.

SIBIRICÆ plantæ magna ex parte sunt Alpinae, sed perpauca earum hic ausus sum inferere, quippe de plerisque haud persuasus, quod in locis tam editis, quam nostræ sunt Alpes, creverint, ut quæ in patentibus camporum æquoribus perduerint. Est enim plantarum magna cohors, quæ in Alpinarum numero ab auctoribus habetur, nec tamen patentiore campum sustinet, sed in sylvis & in umbrosis locis ad latera alpium crescere amat, quæ propter cum plantis mere Alpinis nullo modo est confundenda; utut enim prope Alpes crescant, inter plantas nemorosas, sicut *Sonchus alpinus*, omnino sunt referendæ.

Plantarum, quas colligere, quarumque notitiam aliquatenus distinctam accipere potui, omnium, nomina TRIVIALIA, quæ data sunt in *Speciebus Plantarum*, ubi *Synonyma* requiri possunt, brevitatis studio, adscriptis simul, in quibus crescunt, locis, in conspectum B. Lectoris hic proferam.

DIAN-

DIANDRIA, *Monogynia.*

<i>Circaea alpina</i>	Laponiæ, Helvetiæ.
<i>Veronica bellidioides</i>	Helvetiæ.
<i>aphylla</i>	Helvetiæ, Juræ, Baldo, Pedemont
<i>Bonarota</i>	Baldo. (Schneeberg)
<i>alpina</i>	Laponiæ, Helvetiæ, Baldo.
<i>Pinguicula alpina</i>	Laponiæ, Helvetiæ.
<i>villosa</i>	Laponiæ, Britanniæ.
<i>Salvia pyrenaica</i>	Pyrenæis.

TRIANDRIA, *Monogynia.*

<i>Valeriana tripteris</i>	Helvetiæ, Baldo, Pyrenæis.
<i>montana</i>	Helvetiæ, Pyrenæis, Baldo.
<i>celtica</i>	Helvet. Vall. Baldo, Ligur. Stiria
<i>saxatilis</i>	Auftriæ, Stiria, Baldo, Allobrog
<i>Crocus fativus</i>	Helvetiæ, Pyrenæis, Lufit. Thraciæ
<i>Ixia Bulbocodium</i>	Italiæ.
<i>Iris pyrenaica</i>	Pyrenæis.
<i>Schœnus albus</i>	Sueciæ, Helvetiæ.
<i>Eriophorum vaginatum</i>	Sueciæ, Helvetiæ.
<i>alpinum</i>	Sueciæ, Helvetiæ.

Digynia.

<i>Phleum alpinum</i>	Laponiæ, Helvetiæ, Baldo.
<i>Aira spicata</i>	Laponiæ, Helvetiæ.
<i>montana</i>	Laponiæ, Helvetiæ.
<i>alpina</i>	Laponiæ, Helvetiæ.
<i>Poa alpina vivip.</i>	Laponiæ, Auftriæ, Helvet. Baldo.
<i>Festuca ovina vivip.</i>	Laponiæ, Helvetiæ, Scotiæ.

TETRANDRIA, *Monogynia.*

<i>Globularia cordifolia</i>	Helvetiæ, Auftriæ, Baldo, Pyrenæis
<i>nudicaulis</i>	Auftriæ, Pyrenæis.
<i>Scabiosa alpina</i>	Helvetiæ, Italiæ, Juræ.
<i>graminifolia</i>	Helvetiæ, Baldo, Tridentin. Pyrenæis.
<i>Galium rotundifolium</i>	Helvetiæ, Stiria.
<i>Asperula taurina</i>	Helvetiæ, Italiæ, Baldo.
<i>pyrenaica</i>	Pyrenæis.
<i>cruciat. vill. T.</i>	Pyrenæis.
<i>Plantago alpina</i>	Helvetiæ, Juræ, Baldo.
<i>Epimedium alpinum</i>	Italiæ, Euganeis, Ligurin. Ponteb.
<i>Cornus suecica</i>	Sueciæ frigidiff. <i>vix in ipsis alpinis.</i> Alche.

Uchemilla alpina Lapp. Austr. Helv. Scot. Bald. Austr.
pentaphylla Helvet. Furca, Gotthar. Camif. Ped.

PENTANDRIA, *Monogymia*.

Cynoglossum apenninum Apenninis, Campoclarenfibus.
Myofotis nana *Bocc. T. 107.* Italicis.
Diapensia lapponica Lapponiæ.
helvetica Helvetiæ, Gemmi, Pyntnerberg.
Aretia alpina Valesiæ Loch.
Androsace septentrionalis Lapponiæ, Sueciæ, Russiæ.
villosa Helv. Austr. Pyren. Aureæ, Pedem.
halleri Helvetiæ.
lactea Austriæ, Helvet. Baldo, Pedemont.
carnea Helvetiæ, Pyrenæis.
Primula farinosa Sueciæ, Helvetiæ.
Auricula Austriæ, Helvet. Stirizæ, Baldo.
minima Austriæ, Tauro, Helvet. Judenberg.
Vitaliana Helvet. Pyren. Italiæ.
integrifolia Helvet. Austr. Stirizæ, Pyrenæis.
Cortusa matthioli Austriæ, Sibirizæ.
Soldanella alpina Helvet. Austr. Pyr. Lessan. Jur. Bald.
Azalea lapponica Lapponiæ.
procumbens Lappon. Helvet. Austriæ, Pyren.
Campanula uniflora Lapponiæ.
bononiensis Baldo, Bononiæ.
graminifolia Aprutii.
rhomboidalis Helvetiæ, Italiæ.
thyrsoides Hærcyniæ, Austr. Helvetiæ.
Phyteuma pauciflora Helvet. Styriæ.
hemisphærica Helvet. Pyren. Italiæ, Pedemont.
orbicularis Helvet. Bald. Angliæ, Italiæ, Pyren.
spicata Helvet. Austr. Bald. Angliæ, Pyren.
comosa Baldo, Austr. Tyrolens. Helvet.
Lonicera pyrenaica Pyrenæis.
alpigena Helvet. Pyren. Allobrogicis, Baldo.
Verbascum myconi Pyrenæis.
Rhamnus alpinus Helvetiæ, Austriæ.
Thesium alpinum Italiæ, Baldo.

Digynia.

Swertia perennis Helvet. Pyrenæis.
Gentiana lutea Lapp. Norv. Helv. Pyr. Bald. Apenn.
purpurea Helvetiæ, Austriæ, Pyren. (Trid.)
punctata Helvetiæ, Rhetiæ, Austriæ.
 Gen.

<i>Gentiana asclepiadea</i>	Helvet. Auftriæ, Bald. Mauritaniz.
<i>acaulis</i>	Helvet. Auftriæ, Pyren. Juræ.
<i>verna</i>	Helvetiæ.
<i>aurea</i>	Lapponiæ, Burdègalæ.
<i>bavaria</i>	Helvet. Bavarizæ.
<i>nivalis</i>	Lappon. Helvetiæ.
<i>utriculosa</i>	Helvet. Italiæ, Baldo.
<i>ciliata</i>	Helvet. Aufr. Ital. Bald. Pyr. Canad.
<i>cruciata</i>	Helvet. Auftriæ, Apenninis, Pyren.
<i>Eryngium alpinum</i>	Helvet. Italiæ.
<i>amethystinum</i>	Stirizæ.
<i>Astrantia major</i>	Helv. Aufr. Bald. Pyr. Aur. Heltrur.
<i>minor</i>	Helvetiæ.
<i>Bupleurum stellatum</i>	Helvetiæ, Pedemont.
<i>petraeum</i>	Helvet. Baldo.
<i>angulosum</i>	Vallesiæ, Pyrenæis.
<i>longifolium</i>	Helvetiæ.
<i>odonites</i>	Vallesiæ.
<i>ranunculoides</i>	Helvet. Pyrenæis.
<i>Athamanta Meum</i>	Helvet. Aufr. Hispan. Italiæ.
<i>Laserpitium Siler</i>	Baldo, Auftriæ.
<i>peucedanoides</i>	Baldo.
<i>Crithmum pyrenaicum</i>	Pyrenæis.
<i>Heracleum panaces</i>	Sibirizæ, Apennin.
<i>austriacum</i>	Auftriæ, Baldo.
<i>alpinum</i>	Helvetiæ.
<i>Ligusticum austriacum</i>	Auftriæ, Baldo.
<i>peleponesiæicum</i>	Rhætiæ, Baldo.
<i>Angelica Archangelica</i>	Lappon. Pyrenæis.
<i>Phellandrium Mutellinæ</i>	Helvet. Pyrenæis.
<i>Scandix odorata</i>	Alverniæ.
<i>Chærophyllum hirsutum</i>	Helvetiæ.
<i>Imperatoria Ostrutium</i>	Helvet. Auftriæ, Alverniæ, Pyren.
<i>tenuifolia</i> . T.	Pyrenæis.
<i>Seseli pyrenaicum</i>	Pyrenæis.
<i>Thapsia alpina lucid.</i> Bocc.	Italiæ.

Pentagynia.

<i>Linum laricis folio</i> T.	Pyrenæis.
<i>Sibbaldia procumbens</i>	Lappon. Helvet. Scotiæ.

HEXANDRIA, *Monogynia.*

<i>Narcissus Pseudo-Narcissus</i>	Juræ, Pyrenæis.
-----------------------------------	-----------------

Balbo

<i>albocodium serotinum</i>	Helvetiæ, Angliæ.
<i>lilium Victorialis</i>	Helvet. Ital. Aureæ, Auftriæ.
<i>pyrenaicum C. B.</i>	Pyrenæis.
<i>rißlaria pyrenaica</i>	Pyrenæis.
<i>rythronium Dens canis</i>	Sibir. Virgin. Taur. Ligur. Allobr.
<i>smithogalum pyrenaicum</i>	Helvet. Pyren. Genev. Baldo.
<i>nthericum calyculatum</i>	Lappon. Helvet. Sibirizæ.
<i>emerocallis Liliastrum</i>	Helvet. Allobrog. Baldo.
<i>uncus trifidus</i>	Lappon. Austr. Helvet. Pyrenæis.
<i>biglumis</i>	Lapponizæ.
<i>triglumis</i>	Lapponizæ, Taurero.
<i>nucus</i>	Helvetiæ, Monspelii.

Trigynia.

<i>umex alpinus</i>	Helvetiæ, Baldo.
<i>scutatus</i>	Helvetiæ, Baldo.
<i>digynus</i>	Lappon. Scot. Helvet. Pyren.
<i>acetosa maxc.</i>	Lapponizæ.
<i>cheuchzeria palustris</i>	Lapponizæ, Helvetiæ.

OCTANDRIA. *Monogynia.*

<i>pilobium alpinum</i>	Lappon. Helvetiæ.
<i>aphne alpina</i>	Helvet. Italiæ.
<i>Cæorum</i>	Helvet. Austr. Pyren. Baldo.

Digynia.

<i>lechringia muscosa</i>	Helvetiæ, Italiæ.
---------------------------	-------------------

Trigynia.

<i>olygonum Bistorta</i>	Helvetiæ, Auftriæ.
<i>uniparum</i>	Lappon. Helvet. Sibir. Spitsberg.

DECANDRIA, *Monogynia.*

<i>hododendr. ferrugineum</i>	Helv. Pyren. Allobrog. Bald. Juræ.
<i>hirtutum</i>	Helvet. Austr. Baldo, Pontebæ.
<i>Chamæcisus</i>	Baldo, Pontebæ, Schneeberg.
<i>andromeda tetragona</i>	Lapponizæ.
<i>hypnoides</i>	Lapponizæ.
<i>cærulea</i>	Lappon. Sibirizæ.
<i>rbatus alpina</i>	Lappon. Helvet. Sibir. Britannizæ.

Digynia.

<i>axifraga Cotyledon</i>	Lappon. Austr. Helv. Bald. Pyren.
<i>hybrida</i>	Helvat. Baldo. (Hort. Dei. Saxi-

<i>Saxifraga androfacea</i>	Helvet. Sibirizæ.
<i>caesia</i>	Helvet. Austr. Pyren. Baldo.
<i>burseriana</i>	Taurero raftadiensi, Baldo.
<i>bryoides</i>	Helvet. Pyrenæis.
<i>stellaris</i>	Spitsberg. Lapp. Helv. Stir. Brit. Pyr.
<i>crassifolia</i>	Sibirizæ.
<i>oppositifolia</i>	Lapp. Helv. Brit. Spitsberg. Pedem.
<i>nivalis</i>	Spitsberg. Lapp. Arvonizæ, Canad.
<i>Geum</i>	Helvet. Pyrenæis, Auftriæ.
<i>rotundifolia</i>	Pyren. Sibirizæ, Auftriæ, Hort. Dei.
<i>aizoides</i>	Lappon. Britann. Auftriæ, H. Dei.
<i>cernua</i>	Lapponizæ.
<i>rivularis</i>	Lapponizæ.
<i>grœnlandica</i>	Grœnlandizæ, Pyrenæis.
<i>geranioides</i>	Pyrenæis.
<i>tridactylites</i>	Lappon. Pyrenæis,
<i>caespitosa</i>	Lappon. Auftriæ, Helvet. Trident.
	(Baldo, Spitsberg. Pedem. H. Dei.)
	Helvet. Austr. Britann. Pyren.
<i>hypnoides</i>	Taur. Baldo. Pyren.
<i>ascendens</i>	Helvet. Austr. Sibir.
<i>Gypsophila repens</i>	Pyrenæis.
<i>Dianthus flore roseo T.</i>	Auftriæ.
<i>alpinus</i>	

Trigynia.

<i>Cucubalus acaulis</i>	Lappon. Helv. Britann. Baldo. Austr.
	(Hort. Dei.)
<i>Silene quadrifida</i>	Auftriæ, Styriæ.
<i>Stellaria dichotoma</i>	Helvet. Sibirizæ.
<i>cerastoides</i>	Lapponizæ.
<i>biflora</i>	Lappon. Baldo.
<i>Arenaria tetraquetra</i>	Pyrenæis.
<i>montana</i>	Aurzæi, Baldo. Monspeli.
<i>mucronata</i>	Helvetizæ.
<i>bavarica</i>	Bavar. Baldo.
<i>laricifolia</i>	Helvetizæ, Pedemont.
<i>ciliata</i>	Helvet. Pyren. Baldo.
<i>striata</i>	Austr. vallis angustæ, Pedemont.
<i>Cherleria sedoides</i>	Helvet. Valleisæ, Baldo.

Pentagynia.

<i>Agrostemma flos jovis</i>	Helvet. Rhætiæ.
<i>Lychnis alpina</i>	Lappon. Helvet. Pyren. Sibir.
<i>apetala</i>	Lappon. Sibir.

Cera

Jasium alpinum Lapponiæ, Helvet. Britann. Pyren.
strictum Helvet. Austriæ. (Spitsberg,
latifolium. Helvetiæ.

DODECANDRIA, *Trigynia.*

Refeda glauca Pyrenæis.
Euphorbia hyberna Auftr. Britann. Sibir.

Dodecagynia.

Tempervivum arachnoid. Helvet. Pyren. Ital. Bald.
montanum Helvetiæ.
hirtum Taurero.

ISOCANDRIA, *Digynia.*

Cratægus Aria. Helvetiæ.

Pentagynia.

Mespilus Amelanchier Helvet. Austriæ.
Chamaeasp. Austriæ, Pyrenæis.

Polygynia.

Rubus Chamæmorus Sueciæ.
Potentilla alba Auftr. Baldo, Pyrenæis.
valderia Valder. Vinadiens.
caulescens Helvet. Auftr. Stir. Tyrol. Hort. Del.
nitida Baldo.
nivea Lappon. Sibiræ. a
argentea Baldo, Sabaudiæ.
aurea Helvetiæ.
grandiflora Helvet. Sibiræ.
opaca Helvetiæ.
Geum montanum Helvet. Auftr. Delphin. Baldo.
repans Helvet. Baldo.
Dryas pentapetala Sibiræ.
octopetala Lapp. Helv. Auftr. Bald. Jur. Brit.
(Pyr. Sib.)

POLYANDRIA, *Monogynia.*

Papaver alpinum Helvet. Auftr. Baldo.
ambroicam Britann. Pyrenæis.
Argemone pyrenaica Pyrenæis.
Cistus serpillifolius Austriæ.
apenninus Appenninis.

Aconitum lycoctonum
pyrenaicum
Anthora

Trigynia.

Lappon. Helvet. Austr. Ital. Baldo.
 Pyren. Sibir. Baldo.
 Helvet. Pyren. Taur. Allob. Baldo.

Aquilegia alpina

Pentagynia.

Helvetiæ.

Anemone alpina
apennina
narcissifolia

Polygynia.

Helvetiæ, Austriæ.
 Britannicæ, Apenninis.
 Helvetiæ, Austriæ, Sibiricæ.

Atragene alpina
Thalictrum alpinum
fætidum

Helvetiæ, Baldo, Sibiricæ.
 Lapponiæ, Avornicæ.
 Helvetiæ, Vallefiæ.

Ranunculus gramineus
amplexicaulis
Thora
aconitifolius

Pyrenæis.
 Pyren. Apennin.
 Helvet. Austr. Pyren. Baldo, Juræ.
 Lappon. Helvet. Austr. Pyren. Juræ,
 (Sneeberg.

rutifolius
glacialis
nivalis
alpestris
lapponicus

Delphinatus, Cenisio, Austr.
 Lappon. Helvet. Pedemont. Spitsb.
 Lappon. Helvet. Baldo, Spitsberg.
 Helvetiæ, Austr. Baldo.
 Lapponiæ.

Trollius europæus
Isopyrum thalictroides.
aquilegioides
Helleborus niger

Lappon. Helv. Pyren. Austr.
 Italiæ.
 Helvet. Trident. Apenninis.
 Apenninis, Bald. Juræ.

DIDYNAMIA, *Monospermia.*

Teucrium pyrenaicum
Betonica alopecuroides
Sideritis hyssopifolia
minima T.
Orvala garganica
Thymus alpinus
Marrubium pseudodiff. T.
Horminum pyrenaicum
Scutellaria alpina

Pyrenæis.
 Austriæ, Italiæ, Sabaudicæ, Baldo.
 Helvet. Pyren. Ital.
 Pyrenæis.
 Apuliæ.
 Helvet. Austriæ.
 Pyrenæis.
 Tyrolensibus, Pyrenæis, Baldo.
 Helvetiæ, Sibiricæ.

Angiospermia.

Bartia alpina

Lapp. Helv. Bald. Brit. Allob. Pyr.
 Tozzia

<i>Tozzia alpina</i>	Helvet. Auftriæ, Pyren. Italiae.
<i>Pedicularis rostrata</i>	Helvet. Auftriæ, Pyrenæis.
<i>sceptrum</i>	Laponiæ.
<i>verticillata</i>	Helvetiæ, Auftriæ, Pedemont.
<i>recutita</i>	Helvetiæ.
<i>flammea</i>	Laponiæ, Helvetiæ.
<i>hirsuta</i>	Laponiæ.
<i>laponica</i>	Laponiæ.
<i>comosa</i>	Helvet. Baldo.
<i>tuberosa</i>	Helvetiæ, Italiae, Pyrenæis.
<i>Antirrhinum alpinum</i>	Helvet. Auftr. Bald. Juræ.
<i>organifolium</i>	Pyrenæis.
<i>Erinus alpinus</i>	Helvet. Pyren. Aureis.
<i>pyrenaicus</i> T.	Pyrenææ, Pedemont.
<i>Limnæa borealis</i>	Lapon. Suec. Helvet. Bald. Sibir.
	(Canad.)

TETRADYNAMIA, *Siliculosa*.

<i>Draba alpina</i>	Lapon. Helvet. Baldo.
<i>pyrenaica</i>	Pyrenæis.
<i>incana</i>	Laponiæ.
<i>Lepidium nasturt. alp.</i> J.B.	Helvet. Italiae.
<i>Thlaspi montanum</i>	Helvet. Auftriæ, Bald. Pyrenæis.
<i>saxatile</i>	Baldo.
<i>Cochlearia saxatilis</i>	Helvetiæ, Hort. Dei.
<i>Iberis rotundifolia</i>	Helvetiæ, Pedemont.
<i>odorata</i>	Allobrogicis.

Siliquosa.

<i>Dentaria pentaphyllos</i>	Helvet. Allobrogicis.
<i>Cardamine bellidifolia</i>	Lapp. Helvet. Bald. Britann. Austr.
<i>asarifolia</i>	Italiae, Pedemont.
<i>trifolia</i>	Lapp. Helvet. Auftriæ, Aureis.
<i>resedifolia</i>	Helvet. Pyren. Aureæ.
<i>Brassica alpin. perennis</i> T.	Pyrenæis.
<i>Sisymbrium strictissimum</i>	Helvetiæ.
<i>Arabis alpina</i>	Lapp. Auftr. Helvet. Baldo, H. Dei.

MONADELPHIA, *Decandria*.

<i>Geranium phœum</i>	Helvet. Auftr. Juræ, Pyrenæis.
<i>argenteum</i>	Baldo.

DIADELPHIA, *Octandria*.

<i>Polygala Chamæbuzus</i>	Helvet. Auftriæ.
----------------------------	------------------

Decandria.

<i>Anthyllis montana</i>	Galliæ, Salevæ.
<i>Ononis pumila</i> T.	Pyrenæis.
<i>Orob. pyrenaicus</i>	Pyrenæis.
<i>luteus</i>	Helvet. Bald. Pyrenæis.
<i>Cytisus Laburnum</i>	Helvet. Sabaudizæ.
<i>Hedysarum alpinum</i>	Helvet. Sibirizæ.
<i>Phaca alpina</i>	Sibirizæ, Italiæ.
<i>frigida</i>	Lapon. Helvetizæ, Italiæ, Sibirizæ.
<i>Astragalus hedysaroides</i>	Helvet. Sibirizæ.
<i>alpinus</i>	Laponizæ, Helvetizæ.
<i>montanus</i>	Helvetizæ, Vallesizæ.
<i>vesicarius</i>	Delphinatus.
<i>depressus</i>	Pyrenæis.
<i>alpinus proc.</i>	Helvet. Baldo, Pyren. Italiæ.

POLYADELPHIA, Polyandria.

<i>Hypericum olympicum</i>	Pyrenæis, Olympo.
<i>nunmularium</i>	Pyrenæis.

SYNGENESIA, Polygamia equalis.

<i>Sonchus alpinus</i>	Lapon. Helvet. Austrizæ, Jurz.
<i>Prenanthes tenuifolia</i>	Italiæ, Pyrenæis.
<i>Hieracium incanum</i>	Helvet. Taur. Austrizæ, Italiæ.
<i>alpinum</i>	Lapon. Britannizæ.
<i>aurantiacum</i>	Helvetizæ.
<i>chondrilloides</i>	Austrizæ.
<i>porrifolium</i>	Austrizæ, Italiæ.
<i>crinthoides</i>	Pyrenæis.
<i>amplexicaule</i>	Pyrenæis.
<i>pyrenaicum</i>	Pyrenæis.
<i>blattarioides</i>	Pyrenæis.
<i>Crepis alpina</i>	Italiæ.
<i>Hyoseris fætida</i>	Austrizæ, Italiæ.
<i>Arctium personata</i>	Helvet. Austr. Ital.
<i>Serratula alpina</i>	Lapp. Helvet. Austr. Britann. Sibir.
<i>Cnicus spinosissimus</i>	Helvet. Austrizæ.
<i>centauroides</i>	Pyrenæis.
<i>Carlina pyrenaica</i>	Pyrenæis.
<i>Cacalia alpina</i>	Helvet. Austr. Bald. Aurezæ.

Polygamia superflua.

<i>Gnaphalium Leontopod.</i>	Helvet. Valles. Austr. Baldo, Jurz.
<i>alpinum</i>	Lapon. Helvetizæ. (Sibir.)
<i>Conyza bifrons</i>	Pyren. Canada.

Erige

<i>Erigeron alpinum</i>	Helvetiæ.
<i>uniflorum</i>	Lapp. Helvet. Austræ, Aureæ.
<i>Tussilago alpina</i>	Helvet. Austr. Bald. Juræ.
<i>frigida</i>	Lapp. Helvet. Sibir. Bald.
<i>Senecio incanus</i>	Helvet. Austr. Pyren.
<i>abrotanifol.</i>	Austr. Pyrenæis. ●
<i>Doronicum</i>	Helvet. Pyrenæis, Austræ, Italiæ.
<i>Aster alpinus</i>	Helvet. Vallef. Austr. Pyren. Bald.
<i>Solidago alpina</i>	Helvet. Austr. Baldo, Hort. Dei.
<i>Doronicum</i>	Helvet. Austr. Ital. Pyren.
<i>Inula montana</i>	Helvet. Vallef. Pedemont.
<i>Arnica montana</i>	Lapp. Austr. Helvet. Baldo, Pyren.
<i>scorpioides</i>	Helvet. Baldo.
<i>Doronicum pardalianches</i>	Helvet. Vallef. Austr. Pyren.
<i>bellidiflorum</i>	Helvet. Italiæ.
<i>Chrysanthemum alpinum</i>	Helvetiæ.
<i>Achillea macrophylla</i>	Helvet. Italiæ.
<i>clavennæ</i>	Austr. Baldo.
<i>alpina</i>	Sibiræ.
<i>atrata</i>	Helvet. Austr. Vallef.
<i>nana</i>	Helvet. Vallef.
<i>Anthemis alpina</i>	Baldo, Tyrolenf.
<i>Bupthalmum fallcifolium</i>	Austræ.
<i>grandiflorum</i>	Austræ, Italiæ.

Polygamia frústanea.

<i>Centaurea Centaurium</i>	Bald. Gargano, Juræ, Thraciæ.
<i>montana</i>	Helvet. Bald. Pyren.
<i>Rhapontica</i>	Helvet. Baldo.
<i>phrygia</i>	Helvetiæ, Austræ, Pedemont.

Polygamia necessaria.

<i>Othonna integrifolia</i>	Helv. Austr. Bald. Pyren. Sibiræ,
-----------------------------	-----------------------------------

Monogamia.

<i>Viola pinnata</i>	Helvet. Austr. Bald. Pyren. Sibir.
<i>montana</i>	Lapp. Austr. Bald.
<i>calcarata</i>	Helvet. Pyrenæis.
<i>biflora</i>	Lapp. Austr. Helv. Jur. Brit. Pyren. (Baldo.)

GYNANDRIA, *Diandria.*

<i>Satyrium nigrum</i>	Lapp. Helvet. Bald. Austræ.
<i>Ophrys alpina</i>	Lapon. Helvetiæ.
<i>Cypripedium bulbosum</i>	Lapp. Sibiræ.

- Arum proboficidum* *Polyandria.*
Apendinis.
- MONOECIA, Triandria.**
Carex saxatilis Lapponiæ.
atrata Lapp. Helvetæ
baldi Baldo.
- Betula nana* *Tetrandria.*
Lapp. Sibir.
- Pinus Cembra* *Monadelphica.*
Helv. Vallef. Bald. Allob. Trid. Tat.
(Sibir.)
- Cedrus* Libano, Tauro, Amano,
Larix Helvet. Vallef. Austr. Ital. Sibir.
Picea Helvet. Bavar. Scot. Aureæ.
- DIOECIA, Diandria.**
Salix myrsinites Lapp. Helvet. Ital. Bald.
retusa Helvet. Aur. Ital.
herbacea Spitsberg. Lapp. Helvet. Ital.
reticulata Lapp. Helvetiæ.
glauca Lappon. Pyrenæis.
lanata Lapponiæ.
lapponum Lapp. Helvetiæ.
- Rhodiola rosea* *Ostandria.*
Lapp. Helvet. Austr. Britann. Bald.
(Apenn. Gargan. Delph. Illyriæ.)
- CRYPTOGAMIA, Filices.**
Polypodium Lonchitis Helvet. Bald. Juræ, Arvon. Virgii.
Isoetes lacustris Lapp. Britannicæ.
- Lycopodium alpinum* *Musci.*
helveticum Lappon. Helvetiæ.
Helvetiæ.
- Splachnum rubrum* Lapp. Sibiricæ.
luteum Lapp. Sibiricæ.
- Polytrichum alpinum* Helvet. Britannicæ.
Bryum tortuosum Suec. Helvet. Britann. Ital.
- Jungermannia julacea* *Alga.*
Britannicæ.
alpina Britannicæ.
- Lichen croceus* Lapponiæ, Helvetiæ, Grœnlandiæ.
nivalis Lapponiæ.
artificus Sueciæ.

Ex his plantarum ita allatis speciebus, paucissimas tantum exempli loco eligam, quarum in conficiendis cibis, Oeconomia, Tinctura, Medicina &c. usus est.

Quoniam vero singularum demonstrare usum, primum mihi foret opus nimis diffusum, quo tenues meæ pagellæ in grande excreverent volumen; deinde vires, & dicti earum usus, ab orbe nostræ ætatis erudito, non satis sunt determinati, quin essent multi hujusmodi detegendi, si plantæ illæ vivæ haberentur ad manus, ut eas coram experiri liceret; aliquas tantum uniuscujusque supra dicti usus, exempli causa, memorare juvabit.

ESCULENTÆ Plantæ alpinæ, quantum scio, parvum constituunt numerum: *Heracleum panaces, austriacum, alpinum. Angelica archangelica. Eryngium alpinum, amethystinum. Sonchus alpinus*; per plurimam Speciem Tetradynamiam, *Prenanthes, Hieracia* & nonnullæ aliæ, partim crudæ, partim coctæ, possunt comedî, ne quid nunc dicamus de nucibus Pini *Cedri*.

OECONOMICARUM plantarum recenseri possent complures, & apud nos *Betula nana, variæ Salices* & *Gramina* varia, præcipue vero *Pini* Species plures.

Pinus PICEA, arbor admodum magna, crescit in summis montibus Helvetiæ, Sæviæ & Scotiæ, sed proxime ad illum locum, ubi Sylva patentibus terminatur campis, & in quo ipso ingens profundi humi atræ deprehenditur copia. Arbor hæc non vulgarem præstat usum, si asseres aliaque instrumenta & utensilia œconomica ex ea fuerint confecta. Potissimum vero ex illa sumitur Terebinthina vulgaris, qua quam plurimi quotidie utuntur opifices, præter magnam ejusdem copiam, quæ in Pharmacopoliis usurpatur.

Pinus LARIX, quæ in Alpibus Helvetiæ, montibus Tridentinis & Sibiricis crescit, proceritate nostras facile æquat Abietes. Lignum ejus nec multum aquæ sorbet, nec sub æstu agit rimas, quare ferius, quam ulla fere arborum generum alia, putrescit, unde hoc vix datur aptius aliud ad perdurandum sub dio; ut taceamus ejusdem in maximis sustinendis molibus firmitatem & tenacitatem, quæ est causa, cur arborem illam in ædibus construendis & navibus, sæpissime adhibeant Veneti. Ubi hæc in Sibiria uberius crescit, illuc magno numero se conferunt Mustelæ Zibellinæ, quarum pelles pretiosissimæ per universam magni emantur Europam. Eadem hæc arbor *Venetam* dat *Terebinthinam*, priori præstantiorem, & iisdem usibus inservientem. Crescit denique super ipsa fungus ille purgans *Agarius*, qui in medicina est percelebris & in officinis pharmaceuticis multum consumitur. Nob. *Hallerus* prohibet, quod illic in alpibus crescere incipiat, ubi cetera sylva desinit, quare etiam in nostris Alpibus ibi præcise plantari posset, ubi, sylva terminata, apricæ cœperunt patere.

Pinus CEMBRA, & vulgò appellata *Cedrus Sibirica*, in Alpibus Helveticis, Allobrogicis, Tyrolensibus & Tridentinis adeo excelsis eminet, ut, ubi *Larix* deficit, hæc demum sylvas formare incipiat. *Gmelinus* in Fl. Sib. T. I. p. 179, de ea narrat sequentia: „Naturalis planta in omni Sibiria abundat, „frigoris patientissima & locorum palustrium amantissima, arbor adspectu jucundissima, recta, intense „viridis, excelsa, interdum quovis robusto viro crassior. In Verchoturénsi tractu, qui saxosus est, tanta hujus arboris est copia, ut iis annis qui promotioni conorum favent, incolæ, relictis agris, sylvas petant, nuculas collecturi, quæ etiam mensis „secundis apponuntur & gustu sunt suaves. Ex „iisdem

„iisdem divites oleum exprimunt, quod recens opti-
 „mi saporis est. Lignum parum olet, a scrinariis
 „Sibiricis facile ad opera scrinaria præfertur, pro-
 „pter molliem suam & resinæ paucitatem, quæ utra-
 „que qualitas efficit, ut ferro minus resistat.

Pinum CEDRUM in lateribus alpium Lapponi-
 carum etiam crescere posse, probabiliter putamus,
 Hæc vulgo appellatur *Cedrus de Libano*. Lignum
 ejus maximi fuit apud veteres, quod fero admodum
 putrescens, durum, ad regulam fissile, subrubrum,
 Dermestumque hostis sit. Hinc ex ea prisca capsas,
 cistas & capulos, quam diutissime perdurantes, con-
 fecerunt. Ex quibus omnibus eximium ejus in œco-
 nomia usum tutissime licet concludere.

TINCTORIÆ Plantæ Alpinae, magno quidem
 numero non sunt detectæ: enimvero si *Crocus* un-
 quam, cujus vera patria alpes sunt, nostris alpi-
 bus insertus, Lamii instar, nam in solis alpi-
 bus spontaneus crescit, se multiplicare posset, vel unicum hoc
 experimentum, ad Lappones alpium incolas, plus
 ditandum, quam cuncti quos alunt Rheno-Cervo-
 rum greges, sufficeret. Et quandoquidem cultura
 ejus manum requirit diligentem non laboriosam,
 Lapponicæ, quam ulli fere alii, rectius conveniret
 genti.

MEDICINALES plantæ, in Alpibus crescen-
 tes, sunt variæ, estque vis earum per omnia major,
 si in ipsis alpi-
 bus, quam si extra eas creverunt. Ra-
 dices *Archangelica* & *Rhodia* in nostris alpi-
 bus adeo copiose jam crescunt, ut universæ ex iis Europæ,
 quantum satis, quotannis suppeditare & possemus &
 deberemus. Ratio, cur non colligantur & navigiis
 peregre exportentur, nulla est alia, quam quod ra-
 dices istæ colligendæ essent mature admodum tem-
 pore vernali, priusquam germinare incipiant, seu eo

ipso tempore, quo nive alpes maxime diffuunt, quoque nulli, nisi Lappones quidam incuriosi, in eis versantur homines, nam postmodum virtutis suæ plurimum amittunt. Radices *Rhodiæ*, quæ, in Alpibus, rosaceum odorem copiose spirant suavissimum, in hortis nostris, volatilis hujus ne vicefimam quidem partem habent: & *Archangelica*, quæ in Alpibus crevit, nullo non tempore, omni hortensû multo præstantior est judicata. Inter exteras, quæ in Alpibus crescunt, plantas, numeratur SPICA CÆLTICA, quæ inter odoramenta plurimum olim adhiberi suevit, & in Ægyptum, ubi balneis immiscetur fœminarum nobiliorum, quotannis transportabatur. GENTIANA rubra, cujus in officinis pharmaceuticis quotidianus & plurimus est usus, in parte alpium, qua Norvegiam spectant, crescit, possetque adeo in nostris facillime feri, ut ejus ne drachmam quidem nobis ab exteris adportare opus esset: Ne nunc quidquam dicamus de aliis compluribus, fonticas quippe ob causas brevitati litantes.

*Primitias dedimus quas noster agellus habet
quales ex tenui rure venire solent.*

LXIX.

FLORA PALÆSTINA

SUB PRÆSIDIO

D. D. CAR. LINNÆI

proposita a

BENED. JOH. STRAND.

Upsalix 1756. Martii 10.

I.

Immortalis gloriæ decus jure sibi vindicarunt Theologi orthodoxi & sinceri, qui indefesso studio, in præcipuum Ecclesiæ bonum, *Codicem Sacrarum literarum* non modo in linguas varias translulerunt, sed etiam, quæ obscuriora visa sunt, perquam egregie illustrarunt, ut ex puriori fonte, cuiusvis integrum esset, dulcissimos haurire latices.

2. Viris autem hæud minori studio veris, quam doctrinæ gloria conspicuis, inque explanatione Sacri Codicis occupatis, vix alias major objiciebatur difficultas, quam genuinam & sensui oraculorum convenientem rerum *Naturalium* dandi explicationem; in quibus enodandis, utcumque non pauci se torferint, fateri tamen habuerunt necesse viri cordatissimi, in variis plantarum generibus extricandis, plurimum ipsis defuisse lucis.

3. *PHYTOLOGIA* Sacra in toto suo ambitu opus immensæ reperitur molis, quæ ad interiores suos

suos recessus non alios admittit procos, quam instructos haud sane mediocri, nec cuivis obvio, sed ingenti apparatu; hunc vero in paucis omnino eruditis sperare fas erit. Quicumque enim in hoc studio laudabile quidquam præstabit, versatus sit, oportet, in recondita *veteris ævi eruditione*, perlectis probe auctoribus antiquis & classicis; ea teneat imprimis, quæ Theophrastus, Dioscorides, Plinius, Athenæus & reliqui de veterum Plantis, Diætâ, Medicina & moribus disseruere & commentati sunt. Calleat deinde *Linguas plerasque Orientales: Hebræam, Chaldaicam, Arabicam, Syriacam cæterasque*. Hauriat demum ex *Peregrinatorum diariis*, per Palæstinam & proximas regiones confectis, quæ huic conducunt operi. Sedulo perlegat *Arabum* scripta, imprimis Botanica. Ultimo non mediocriter sit versatus oportet in *Re Herbaria*; quandoquidem labor alias irritus sapissime evadat.

4. O. CELSIUS Senior, S. S. Tb. Doctor & Prof. Primarius Upsal. & Polyhistor nostri ævi consummatissimus, edito HIEROBOTANICO A:o 1745. & 1752. Oct. vol. 2. hoc etiam in argumento reliquis palmam vere præripuit, qui desideratis requisitis instructus, ab ipso jüventutis flore in provectam usque senectutem hoc opus sedula versavit manu, & octogenarius edidit, consumtis in eo tot annis, quotidianis & indefessis curis, versatissimus si quis alius in linguis Eois, in eruditione antiqua, in diariis peregrinantium, inque re herbaria, unde etiam omnes alios in hoc argumento longe post se reliquerit. Doluit autem Maxime Venerandus Senex, ex Monachis Hierosolymitanis neminem existisse, qui in Plantis Palæstinis colligendis & describendis aliquam susceperit operam, cum tamen omnibus constet, Monachos egregium prorsus studium in colligendas plantas impendisse, uti Camellium, Plumierum, Fevil- læum,

leum, Barrelierum aliosque, solam vero Palæstinam indigna fati lege prætermittam ab iis fuisse, ut ne Hyssopi quidem, prope muros Hierosolymitanos nascentis, ramusculum quisquam decerpere sustinuerit & siccum transmittere ad Europæos, cum tamen plures Botanici non tantum plantis Europæas determinaverint, sed etiam remotissimas Asiæ, Africæ & Americæ regiones plantarum investigandarum gratia adierint.

5. Nob. D. PRÆSES in prælectionibus suis, A:o 1748. institutis, summa orig. facundia, auditoribus suis inculcavit, quam deplorando fato Flora Palæstina in hunc usque diem neglecta jacuerit, quæ tamen ita desiderata esset a doctissimis per Europam Theologis, ut ea destituti in Phytologia Sacra vix pedem promoverent; demonstravit autem Vir Celebrerrimus peregrinie, quæ erita, quæ elogia, quam nominis immortalis gloriam a Theologis reportaturus esset, quicumque Terram Sanctam adiret, & Plantas Palæstinæ collectas cum erudito orbe communicaret; Auctor itaque fuit auditoribus, ut quispiam eorum, idonea eruditione rei Botanicæ instructus, Herculeum hujusmodi opus in se susciperet, cum virtuti nihil invium esset, itaque operæ pretium facturum multo clarissimum.

6. FRIED. HASSELQUIST, tum Medicinæ Studiosus, demum Med. Doctor, saluberrimis Magistri sui sermonibus extimulatus, apud animum suum constituit aleam experiri, periculi quamvis plenissimam. Aditurus itaque Arabiam, linguam arabicam sibi familiarem reddere incepit, & adquirit debita Historiæ Naturalis cognitione, sumtus petiit ad iter summæ difficultatis ac momenti suscipiendum. Populares ejus Ostrogothi pro rata parte suam contulerunt symbolam; Patres Academici singularum

gularum Facultatum eum Stipendiis Regiis sublevaverunt. Societas item Mercatoria orientalis suis laudabile institutum promovit impensis, & iter navale in Smyrnam usque concessit: quo cum pervenit, eum domus suæ hospitio, Filii instar, benigne excepit Consul Generalis, Dominus *Andreas Rydelius*, eumque mitti deinde in Ægyptum curavit, ubi in urbe Cairo ultra spatium anni commoratus est; inde transmisit beatus *Hasselquist* pulcherrimas observationes ad Societatem Regiam Upsaliensem, ad Academiam Scientiarum Stockhølmensem, & ad N. D. Præsidentem, quæ, schedulis publicis insertæ, ita arridebant Popularibus, ut sollicitati a Nob. Dom. ABR. BÆCK, Archiatro Regio Regii Collegiique Medici Præsidente, & Clarissimo Dom. PETRO WARGENTIN, Acad. Scient. Secretario, pecunias pro itinere continuando ultra spem contulerunt liberalissime ditiores. Ex Ægypto per loca Arabiæ & Palæstinæ iter suum continuavit, plantas que non tantum omnis generis, quæ occurrebant, sedulo legit; sed & Animalia ac Lapidem, quæ omnia pulchre descripsit. Ante suum e Patria abitum Hæmoptysi aliquoties laboravit, quamvis in reliquo itinere optime valuerit, in æstuantibus tamen Arabiæ arenis morbo dicto gravius tentatus, in redituque ad urbem Smyrnam lecto affixus, phthisi consumtus decessit d. IX. Febr. 1752.

7. Dominus RYDELIUS, nuper laudatus, qui amore paterno Hasselquistium nostrum a primo adventu amplexus erat, ob amorem in Patriam, scientias & amicum, adversaria posthuma & collectanea, quæ a Turcis, ob æs alienum contractum in itinere haud mediocris impendii, sequestrationis loco detinebantur, indefesso & heroico labore vindicavit, usque dum suppetiæ e Patria remotissima accederent.

8. Sere-

8. Serenissima REGINA LUDOVICA ULDRICA, quæ scientias omnes, tanquam altera Pallas, suo clypeo protegit, demonstrationibus N. D. Arch. Beckii commota, redimenda a Turcis curavit posthuma Hasselquistii, pretio 14000 Thal. Cupr.; quæ cimelia, pulcherrime servata, huc remisit numquam sitis laudandus Rydellius, quæ constabant ex Antiquitatibus, officinalibus Pharmaceuticis, Quadrupedibus, Avibus, Serpentibus, Insectis, Piscibus, Conchyliis, Petris, Fossilibus, Gemmis pretiosis, Manuscriptis Arabicis, Herbariis vivis, &c. numero stupendo, quæ in Museis Regiis Drotningholmia & Ulricsdalica hodie asservantur. Descriptiones vero Rerum Naturalium, & integrum itinerarium, tradidit Serenissima REGINA Nob. D. Præsidi, in publicum proferenda *); plantas item exsiccatas, quas in triplo obtinuit, Nob. D. P. gratiosissime concessit.

9. Ego, dum Nob. Dom. PRÆSES in natura indaganda plantarum & enodanda occupabatur, plantas Palæstinæ, exquisitissima collectione rarissimorum vegetabilium accensus, veniam petii & obtinui, publicum & primum quidem specimen Academicum editurus, hæc proponendi; plantas itaque has Palæstinæ indigenas plerasque enumeravi, exceptis circiter 40, quarum specimina erant obscuriora; his adjecti etiam plantas nonnullas a POÇOCKIO in Palæstina collectas & a D. *Millero* extricatas, nonnullas etiam a RAUWOLFIO olim lectas & a D. D. *Gronovio* nuper determinatas in Flora Orientali, nec non unam alteramve a SHAVIO observatam, & a D. *Dillenio* nominatam, ut hæc diatribe perfectior evaderet.

10. PLAN-

*) *Hasselquist* Iter Palæstinum. *Holmia* 1757. 8.vo.

10. PLANTAS PALÆSTINÆ observavi sæpius communes esse cum Arabicis & Ægyptiacis, ea tamen differentia, ut quæ solum amant arenosum, frequentiores sint in *Arabia*, quæque paludoso delectantur solo; copiosiores in *Ægypto*.

Proposui plantas secundum methodum *sexualam*, & secundum *Nomina Trivialia* data in *Speciebus Plantarum* N. D. Præsidis, & *Centuria 1. Plantarum*; nondum vero determinatas, litteris cursivis, ut vocant, annotavi, & demum, ut Lector primo intuitu videret, a quo plantæ fuerint observatæ, litera initiali Auctores indicavi, ut H. *Hasselquistius*, P. *Pocockius*, R. *Rauwolfius*, S. *Sbavius*, A. *Alpinus*, G. *Gronovius* intelligantur.

Hoc qualicumque meo labore spero faciliorem viam ingressuros Theologos & Philologos ad Translationem stirpium, quarum occurrit mentio facta in Sacra Scriptura. Sic, propitio Numine & Lectore benevolo,

*Fungar vice cotis, acutum
reddere quæ ferrum valet, exfors ipsa secandis:*

I. MONANDRIA.

MONOGYNIA.

Salicornia 1 europæa frutic. H.R. Kali 1 Alp. M. mortuum.

II. DIANDRIA.

MONOGYNIA.

Nyctanthes	2 undulata H. *) Sambac. Alp. Ægypto, Palæ-	stina cult.
Jasminum	3 fruticans H.	Hierosolym.
	4 grandiflorum H.	Palæstina sat.
Phillyrea	5 angustifolia R.	Libano.
Olea	6 europæa H. R. Elaja Cels.	Bethlehemi.
		M. Olivarum.
Veronica	7 Anagallis ∇ H.	Palæstina.
	8 agrestis H.	Palæstina.
	9 hederifolia H.	Palæstina.
Verbena	10 officinalis H.	Palæstina.
	11 supina H.	Hierosolym.
Salvia	12 pomifera P.	Judæa.
	13 lyriaca H.	Hierosolym.
	14 Horminum H.	Hierosolym.
	15 verticillata H.	Hierosolym.
	16 Verbenaca H.	Judæa.
	17 samia frutesc. Tour. P.	Palæstina.
	18 samia verbascol. Tour. P.	Palæstina.
Rosmarinus	19 officinalis H.	Palæstina.

III. TRIANDRIA.

MONOGYNIA.

Valeriana	20 dioica H.	Judæa.
Tamarindus	21 indica H. Derelside Alp.	Palæstin. cult.
Crocus	22 sativus R. Garcom. Cels.	Palæst. Arabia.
	23 Bulbocodium H.	Arabia.
Gladiolus	24 communis H.	Palæstina.
Iris	25 foetidissima H.	Hierosolym.
	26 tuberosa H.	Arabia.
	27 susiana H.	Hortis.
	florentina	Hierosolym.

Cype-

2) Ex allatis plurimis speciminibus miratus sum nullum fuisse e. N. Sambac, sed omnia e Nyctanthe undulata.

Cyperus	28 Papyrus H. <i>Gome Celf.</i>	Nilo.
	29 rotundus H. R.	Ægypt. Palæst.
	30 esculentus H. R.	Ægypt. Palæst.

DIGYNIA.

Cornucopiæ	31 cucullatum H.	Smyrna, Palæstinae rarior.
Saccharum	32 officinale H.	Ægypto.
	33 bulbosa H.	Palæstina.
	34 aquatica H. R.	Palæstina.
Panicum	35 italicum H. <i>Dochan. Celf.</i>	Palæst. cult.
	36 alopecuroides H.	Hierosolym.
	37 miliaceum H. <i>Pammag. Celf.</i>	Palæst. cult.
	38 patens H.	Palæstina.
Alopecurus	39 monspeliensis H.	Judæa.
Agrostis	40 spica venti H.	Judæa.
Poa	41 angustifolia H.	Palæstina.
	42 annua H.	Palæstina.
	43 bulbosa H.	Palæstina.
	vivipara H.	Palæstina.
	44 pilosa H.	Palæstina.
Briza	45 rigida H.	Palæstina.
	46 bipinnata H. *) <i>Herzil. Ægypt.</i>	Ægypt. frequ. Palæst. rar.
Dactylis	47 glomerata H.	Palæstina.
Cynofurus	48 echinatus H.	Hierosolym. plateis
	49 aureus H.	Palæstina.
Festuca	50 myuros H.	Judæa.
	51 fusca H.	Palæstina.
	52 reptatrix H.	Arab. Palæst.
Bromus	53 scoparius H.	Palæstina.
	madritensis H.	Palæstina.
	54 tectorum H.	Palæstina.
	sterilis H.	Palæstina.
	55 distachyos H. **)	Palæstina.
Avena	56 fatua minor H.	Palæstina.
Lagurus	57 ovatus H. R.	Palæstina.
	cylindricus H.	Palæstina.
Arundo	58 scriptoria R.	Ægypto.
Hordeum	59 distichon R. <i>Seorah. Celf.</i>	Libano.

Hor.

46) Briza bipinnata gramen est omnium speciosissimum.

55) Bromus distachyos. Gramen spica brizæ minus. C. B.

FLORA PALÆSTINA.

451

Hordeum	60 murinum H.		Palæstina.
	<i>bulbosum</i> H.		Palæstina.
Triticum	61 hybernum R.	<i>Chittah Cels.</i>	Libano.
	62 Spelta P.	<i>Kyffemeth Cels.</i>	Palæstina.
	63 junceum H.		Palæstina.
	64 perenne H.		Palæstina.

TRIGYNIA.

Polycarpon	65 tetraphyllum H.		Palæstina.
------------	--------------------	--	------------

IV. TETRANDRIA.

MONOGYNIA.

Scabiosa	66 stellata H.		Hierosolym.
	67 syriaca H.		Palæstina.
	68 papposa H.		Hierosolym.
Knautia	69 orientalis H.		Hierosolym.
Galium	70 parisiense H.		Hierosolym.
	71 Aparine H.		Palæstina.
	72 <i>Apar. fl. capillam. Tour. P.</i>		Palæstina.
	73 <i>hierosolymitanum</i> H. *)		Hierosolym.
Crucianella	74 monspeliaca H.		Hierosolym.
	75 <i>fruticos. fl. flaves. Tour. P.</i>		Palæstina.
Rubia	76 tinctorum H.		Palæstina.
Plantago	77 major H.		Palæstina.
	78 Lagopus H.		Palæstina.
	79 Cynops H.		Hierosolym.
Elæagnis	80 angustif. H. R. <i>Agriolajos Cels.</i>		M. Tentation.
	81 spinosus H. R. <i>Seifem. Arab.</i>		Rama.
Camphoros.	82 monspeliaca H.		Palæst. Arab.

DIGYNIA.

Cuscuta	83 europ. <i>Epith.</i> H.		Palæstina.
Hypecoum	84 procumbens H.		Palæstina.

V. PENTANDRIA.

MONOGYNIA.

Heliotrop.	85 europæum H.		Hierosolym.
Myosotis	86 apula H.		Palæstina.
Anchusa	87 <i>Bugloss. Sylv. maj. migr. C.B.H.</i>		Palæstina.
	88 undulata H.		Palæstina.
	89 orientalis H.		Palæstina.

F f 2

Cyno-

73) *Galium hierosolymitanum foliis demis lanceolato-linearibus, umbellis fastigiatis, fructibus glabris.*

Cynogloss.	90 officinale H.	Palæstina.
Symphytum	91 orientale P.	Palæstina.
Cerithe	92 orientalis H.	Judæa.
Echium	93 italicum H.	Hierosolym.
	94 creticum H.	Palæstina.
	95 orientale H.	Palæstina.
Cyclamen	96 europæum H.	Palæstina.
Anagallis	97 monelli H.	Palæstina.
Convolvul.	98 Scammonia H.	Nazareth.
	99 Batatas H.	Palæstina <i>sat.</i>
	100 hederaceus H.	<i>Hortis.</i>
	101 Cneorum H.	Hierosolym.
	102 Dorycnium H.	Hierosolym.
	103 althæoides H.	Hierosolym.
	104 ficulum H.	Palæstina.
	105 cairicum H.	<i>Ægypto.</i>
Campanula	106 Speculum ♀ H.	Palæstina.
	107 Pentagonia P.	Palæstina.
	108 dichotoma	Palæstina.
	109 <i>fr. duro Tour. R.</i>	Palæstina.
	110 <i>max. fl. conglob. Tour. P.</i>	Libano.
	111 <i>fl. surf. spect. Tour. H.</i>	Hierosolym.
Coffea	112 arabica H.	<i>Ægypto cult.</i>
Verbascum	113 sinuatum H.	Palæstina.
	114 Blattaria H.	Palæstina.
Datura	115 ferox H.	Palæstina.
Hyoscyamus	116 albus H.	Palæstina.
	117 aureus H. P.	Jassa.
Mandragora	118 officinar. P.	Galilæa.
Solanum	119 nigrum H.	Hierosolym.
	120 incanum H. <i>Chedek Celf.</i>	Hierosolym.
	121 Melongena H. R.	Hierosolym.
Capficum	122 annuum H.	Hierosolym.
Cordia	123 Myxa H. R. <i>Sebesten Alp.</i>	Palæstina.
Lycium	124 europæum H. R. <i>Aihad Celf.</i>	Hierosolym.
	125 afrum P.	Palæstina.
	126 <i>fol. ovalibus Gr. Zaroa Celf.</i>	Libano.
Rhamnus	127 Lotus H. S. <i>Dudaim Celf.</i>	Arabia.
	128 Spina Christi H. <i>Nabca Alp.</i>	M. tentation.
	129 Paliurus H. R. <i>Charul. Celf.</i>	Joppe.
	130 <i>cret. amygd. fol. Tour. P.</i>	Palæstina.
Hedera	131 Helix H.	Tabor.
Vitis	132 vinifera H. R. <i>Ampelos Celf.</i>	Bethleh. Lib.
		Lage.

Lagoccia	133 Cuminoides H. P.	Hierosolym.
Achyranthes	134 aspera H.	Palæstina.
Illecebrum	135 Paronychia H. P.	Palæstina.
Netium	136 Oleander H.R.S. <i>Disflah Arab.</i>	Libano.

DIGYNIA.

Periploca	137 græca R.	Libano.
Cynanchum	138 monspeliac. H.	Hiericho.
	139 creticum H.	Arabia.
Aclepias	140 gigantea H.R. <i>Beidlossar Alp.</i>	Sinai, Hierich.
Chenopod.	141 viride H.	Palæstina.
	142 maritimum H.	M. rubr.
	143 fruticosum H.	M. rubrum.
	144 scoparium H.	Palæstina.
Beta	145 perennis H.	M. rubrum.
Anabasis	146 aphylla R. <i>Borith. Celf.</i>	Alexandria.
Gomphrena	147 sessilis H.	Hierosolym.
Gentiana	148 Centaurium H.	Hierosolym.
Ulmus	149 campestris H.	Palæstina.
Eryngium	150 tricuspdatum H.	Hierosolym.
Bupleurum	151 odontites H.	Palæstina.
Tordylium	152 nodosum H.	Palæstina.
Artemisia	153 squamata H. R.	Hierosolym.
Daucus	154 Visnaga H. R. P.	Libano.
Ammi	155 majus H.	Hierosolym.
Hasselquistia	156 ægyptiaca H.	Ægypt. Arab.
Laserpitium	157 latifolium H.	Tabor.
Ligusticum	158 Levisticum P.	Palæstina.
Cuminum	159 Cyminum H. <i>Cammon. Celf.</i>	Ægypt. Palæst.
Cicuta	160 virosa H.	Ramæ.
Coriandrum	161 sativum R.	Ægypto.
Scandix	162 Pecten ♀ H.	Palæstina.
Smyrnum	163 perfoliatum H.	Palæstina.
	164 ægyptiacum H.	Ægypt. Palæst.
Anethum	165 graveolens H. <i>Anethon. Celf.</i>	Ægypt. Palæst.
Pimpinella	166 Saxifraga H.	Tabor.
	167 Anisum H.	Ægypt. Pal. sat.
Apium	168 graveolens H.	Palæstina.

TRIGYNIA.

Rhus	169 Coriaria P.	Hierosolym.
Tamarix	170 gallica H. P.	Hiericho.
	171 orientalis Tour. R. P.	Palæstina.

PENTAGYNIA.

Statice	171 monopetala H.	Palæstina.
	172 sinuata H. P.	Hierosolym.
	173 flava N. S. <i>El. Khadda Arab.</i>	Hierosolym.
Linum	174 usitatissimum H. <i>Bad. Celf.</i>	<i>Egypto sat.</i>
	175 hirsutum H.	Hierosolym.
	176 nodiflorum H.	Palæstina.

VI. HEXANDRIA.

MONOGYNIA.

Narcissus	177 Tazetta H. R. <i>Chabazzeleth Celf.</i>	Palæstina.
Pancratium	178 illyricum H. P.	Palæstina.
Amaryllis	179 lutea H.	Hierosolym.
Allium	180 sativum H. <i>Schumim Celf.</i>	Palæstin. <i>sat.</i>
	181 Porrum H. <i>Chatzir Celf.</i>	Palæstin. <i>sat.</i>
	182 Cepa H. <i>Betzalim Celf.</i>	Palæstin. <i>sat.</i>
	183 <i>ascalonicum</i> *) H.	Palæstina.
	184 subhirsutum H.	Palæstina.
	185 veronense H.	M. Sion.
	186 pallens H.	Sion.
	187 paniculatum H.	Libano.
Lilium	188 candidum R. <i>Schofchan Celf.</i>	Joppe.
Tulipa	189 gesneriana R.	Libano.
Ornithogal.	190 umbellatum H. <i>Chirchonim.</i>	Palæstina.
	arabicum	<i>Egypto, Arab.</i>
Scilla	191 bifolia H.	Hierosolym.
	192 amœna H.	Arabia.
Asphodelus	193 luteus H.	Palæst. Arab.
	194 ramosus R.	Palæstina.
Leontice	195 Leontopetalum H. R.	Palæstina.
	196 Chryfogonum R.	Palæstina.
Asparagus	197 acutifolius H.	Hierosolym.
	198 aphyllus H. R. P.	Palæstina.
	199 <i>fol. gallii Buxb. V: 37. P.</i>	Bagadet.
Hyacinthus	200 orientalis H.	Palæstina.
	201 comosus H. R.	Palæstina.
	202 botryoides H.	Palæstina.
Juncus	203 effusus H. <i>Achu C.</i>	Palæstina.
		Berbe.

183) *Allium ascalonicum scapo nudo tereti, foliis subul-
tis, umbella globosa, staminibus tricuspidatis.*

190) *Ornithogalum umbellatum Anglis Commonstar of
Bethlehem dictum Raj. angl. 3. p. 372.*

Berberis	204 vulgaris R.	Libano.
Frankenia	205 hirsuta H.	Alexandria.
	206 pulverulenta H.	Nierosfolym.

DIGYNIA.

Velezia	207 rigida H.	Palæstina.
---------	---------------	------------

TRIGYNIA.

Rumex	208 acutus H.	Palæstina.
	209 roseus H.	Palæstina.
	210 bucephaloph. H.	Judææ.
	211 <i>Acetof. caucop. Lipp. P.</i>	Palæstinæ.
Triglochin	212 palustre H.	Palæstinæ.

POLYGYNIA.

Alisma	213 Plantago aqu. *) H.	Egypt. Palæst.
--------	-------------------------	----------------

VIII. OCTANDRIA.

MONOGYNIA.

Lawsonia	214 spinosa H. R.	Cairi Palæst.
Erica	215 <i>orientalis Tour. H. P.</i>	Palæstinæ.
Daphne	216 <i>Thymel. fol. ol. villosa Tour. P.</i>	Palæstinæ.
	217 <i>Thymel. buxi fol. villosa Tour. P.</i>	Palæstinæ.
Passerina	218 hirsuta H. R. <i>Maintenan A.</i>	Libano.

TRIGYNIA.

Polygonum	219 aviculare H.	Palæstina.
-----------	------------------	------------

IX. ENNEANDRIA.

TRIGYNIA.

Rheum	220 Ribes R. P.	Libano.
-------	-----------------	---------

X. DECANDRIA.

MONOGYNIA.

Anagyris	221 foetida H.	Bethlehem.
Cercis	222 Siliquastrum H. R. P.	Libano.
Cassia	223 Fistula H. <i>Hiarxambar A.</i>	Egypto.
	224 Senna	Alexandriæ.
	225 Absus H.	Egypto sat.
	226 planifiliqua H.	Palæstinæ.

F f 4

Guilan.

213) *Alisma Plantago aqu. foliis parvis teneris ab europæa differens.*

Guilandina	227	Moringa H. <i>Festusc. Ban Arab.</i>	Sinai.
Ruta	228	graveol. <i>min. H. R. Peganon. C.</i>	Tabor.
Melia	229	Azederach H. <i>Eleah Arab.</i>	Judææ.
Zygophyll.	230	Fabago H.	Arabizæ.
Fagonia	231	cretica P. <i>Dardar. Celf.</i>	Palæstinæ.
	232	arabica S.	Arabizæ.
Arbutus	233	Unedo R.	Ramæ.
	234	Adrachne P.	Judææ.

DIGYNIA.

Saponaria	235	orientalis H.	Palæstinæ.
	236	Vaccaria H.	Palæstinæ.
Dianthus	237	Caryophyllus H.	Betlesemi.
	238	<i>Car. frutic. fl. lacin. Tourn. P.</i>	Palæstinæ.

TRIGYNIA.

Silene	239	Behen H.	Hierosolym.
	240	cretica H. P.	Palæstinæ.
	241	Armeria H.	Arabia.
Arenaria	242	rubra: <i>marit. H. R.</i>	M. mortuum.

PENTAGYNIA.

Oxalis	243	corniculata H.	Ægypt. Palzft.
Cotyledon	244	Umbilicus H. R.	Ramæ.
Sedum	245	reflexum H.	Palæstinæ.
	246	libanoticum H.	Libano.

DECAGYNIA.

Phytolacca	247	asiatica H.	Palæstinæ.
Neurada	248	procumbens S.	Arabizæ.

XI. DODECANDRIA.

MONOGYNIA.

Styrax	249	officinale H. R. <i>Necoth. Celf.</i>	Libano
Peganum	250	Harmala H. R.	Judææ, Arab.
Portulaca	251	oleracea	Palæstinæ.
Lythrum	252	Salicaria H.	Hort. Salom.

TRIGYNIA.

Euphorbia	253	viminalis H. R. <i>Felfel Alp.</i>	Ægypto.
	254	Chamaesyce R.	Meopotam.
	255	Peplus H.	Palæstinæ.
	256	<i>Tithym. fl. crist. Buxb. II:27. P.</i>	Palæstinæ.
	257	<i>Tithym. cret. charac. Tourn. P.</i>	Palæstinæ.

Euphot.

Euphorbia	258 portlandica H.	Palæstinæ.
	259 ferrata H.	Hierosolym.
Refeda	260 ægyptiaca H.	Ægypto.
	261 lutea H.	Palæstina.

PENTAGYNIA.

Glinus	262 lotoides H. R.	Palæst. Euphr.
--------	--------------------	----------------

XII. ICOSANDRIA.

MONOGYNIA.

Myrtus	263 communis H.	<i>Hadas Celf.</i>	Tabor, Hier.
Punica	264 Granatum H. R.	<i>Rimmom Celf.</i>	Bethlehemi.
Amygdalus	265 communis R.	<i>Luz Celf.</i>	Hierosolym.
	Perfica H. R.		Jaffæ.

DIGYNIA.

Crægeus	266 Oxyacantha P.	Palæstinæ.
	Azarolus H. P.	Palæstinæ.

TRIGYNIA.

Sorbus	267 aucuparia H.	Libano.
--------	------------------	---------

PENTAGYNIA.

Pyrus	268 communis H.	Libano.	
	269 Malus H.	Libano.	
	270 Cydonia R.	<i>Tappnach Celf.</i>	Libano.
Mefembr.	271 nodiflorum	<i>Kali a Alp.</i>	Palæst. Ægypt.

POLYGYNIA.

Rosa	272 alba H.	Palæstina.	
	273 centifolia H.	<i>Barkanim Celf.</i>	Palæstina.
	274 lutea H.	<i>Uard Arab.</i>	Palæstina.
	275 sempervirens H.		Palæstina.
Rubus	276 fruticosus H.	<i>Sench. Celf.</i>	Hierosolym.
	277 creticus Tourn. P.		Palæstina.
Potentilla	278 supina H.		Palæstina.

XIII. POLYANDRIA.

MONOGYNIA.

Capparis	279 spinosa H.	Hierosolym.
	280 arabica S.	Sinai.
Chelidon.	281 Glancium P.	Palæstinæ.
Papaver	282 Rhoëas H.	Palæstinæ.

Nymphæa	283 Lotus H.	<i>Nemophar Alp.</i>	Ægypti.
Corchorus	284 olitorius H. R.	<i>Melochia Alp.</i>	Ægypt. Palæst.
Mimosa	285 nilotica H. R.	<i>Schittia Celf.</i>	Pal. Mes. Æg.
	286 Senegal		Ægypto.
	287 farnesiana		Ægypt. Palæst.
	288 Lebbek		Ægypto <i>lat.</i>
Cistus	289 creticus H. P.	<i>Loth. Celf.</i>	Palæstina.
	290 incana P.		Palæstina.
	291 arabicus H.		Arabiaz.

DIGYNIA.

Calligonum	292 Polygonoides P.		Palæstina.
------------	---------------------	--	------------

TRIGYNIA.

Delphinium	293 peregrinum H.		Hierosolym.
------------	-------------------	--	-------------

PENTAGYNIA.

Reaumuria	294 vermiculata H.		Alexand. Hier.
Nigella	295 fativa	<i>Kazach. Celf.</i>	Ægypto.
	damascena H. P.		Palæstina.

POLYGYNIA.

Anemone	296 coronaria H.		Palæstina.
Clematis	297 orientalis H. P.		Palæstina.
	298 <i>papp. brevif. Tour. P.</i>		Palæstina.
Ranunculus	299 orientalis H.		Palæstina.
	300 sceleratus H.		Palæstina.
	301 <i>or. palustr. Tour. H. *</i>		Judæa.
Helleborus	302 niger P.		Palæstina.
	303 foetidus H.		Palæstina.

XIV. DIDYNAMIA.

GYMNOSPERMA.

Teucrium	304 creticum H.		Palæstina.
	305 Scordium <i>minus</i> H.		Bethlehem.
	306 Chamædrys H.		Hierosolym.
	307 Chamæpitys H.		Palæstina.
	308 Polium luteum R.		Libano.
	309 - - album H. R. P.		Hierosolym.
	310 - - gnaphalodes P.		Palæstina.
	311 - - <i>Smyrnæum Tourn. P.</i>		Palæstina.
Satureja	312 capitata H. R.		Bethleh. Jopp.
	313 Mastichina R.		M. Olivar.
			Thym.

301) RANUNCULUS orientalis palustris, apii folio, caule subhirsuto, *Tournef. cor. 20. videtur sola varietas antecedentis.*

umbra	314 juliana H.	Palæst. Arab.
	315 spicata H. R.	Palæstinae.
seta	316 pannonica H.	Palæstina.
stha	317 spicat. longif. H. <i>Hedysm. Cels.</i>	Palæstina.
onica	318 officinalis H.	Sion.
eritis	319 montana H.	Palæstina.
	320 <i>Tragoriganum 2 Clus.</i> R.	Libano.
	321 lanata H. *)	Palæstinae.
anium	322 album H.	Hierosolym.
	323 purpureum H.	Palæstinae.
chys	324 spinosa P.	Palæstina.
rubium	325 peregrinum R.	Libano.
lucella	326 spinosa H.	Palæstina.
ganum	327 creticum R.	M. Olivar.
	328 <i>Maru</i> H.	Palæstinae.
	329 ægyptiacum H.	Ægypto.
	330 indicum Vesl. R.	Ægypto.
	331 Majorana H.	Ægypt. Palæst.
liffa	332 officinalis	Hortis.
lomis	333 fruticosa	Palæstina.
	334 Herba venti	Judææ.
ymum	335 Basilicum	Judææ.
asium	336 majus	Palæstinae.

ANGIOSPERMIA.

rtfia	337 Trixago H.	Hierosolym.
rophularia	338 sambucifolia H.	Judææ.
ntirrhin.	339 chalepense H.	Arabia.
robanche	340 lævis H.	Judæa.
fanum	341 orientale H. R. <i>Sonch. Alp.</i>	Ægypt. Judæa.
itex	342 Agnus H. P.	Palæstinae.
canthus	343 diofcoridis R.	Libano.

XV. TETRADYNAMIA.

SILICULOSA.

naftatica	344 hierichuntica R.	Sin. Hiericho.
epidium	345 latifolium H.	Hortis.
	346 perfoliatum R.	Alexandriae.
	347 chalepense H.	Palæstina.
ochlearia	348 Draba H.	Palæstina.
hlaſpi	349 Burſa paſt. H. P.	Hierosolym.
		Iberia

321) *SIDERITIS lanata* foliis tomentosis, calycibus inermibus, verticillis lanatis.

Iberis	350 arabica H.	Arabia.
Alyffium	351 <i>grac. frutesc. Tour. P.</i>	Palæstina.
	352 Alyffoides H.	Palæstina.
	353 campestre H. P.	Palæstina.
	354 saxatile H.	Palæstina.
	355 clypeatum R. P.	Liban. Palæst.
Biscutella	356 didyma H.	Sion.

SILICOUSA.

Sisymbrium	357 Nast. ∇ H. R. <i>Pernou-mush. arab.</i>	Bethlehem.
	358 <i>murale Barr. 1016. H.</i>	Palæstina.
	359 Irio H.	Palæstina.
Cheiranthus	360 erysimoides H.	Palæstina.
Brafica	361 Erucastrum H.	Arabia.
	362 oleracea H.	Hortis.
Sinapis	363 erucoides H.	Judæa.
	364 hispanica H.	Palæstina.
Bunias	365 Cakile H.	M. mortuum.
Isatis	366 lusitanica H. P.	Palæstina.
	367 ægyptiaca H.	Ægypto.
	368 <i>lepidii fol. Tour. P.</i>	Palæstina.
Crambe	369 maritima H.	M. mortuum.
	370 hispanica H.	Judæa.
Cleome	371 pentaphylla H.	Palæst. Ægypt.
	372 arabica H.	Palæstina.

XVI. MONADELPHIA.

DECANDRIA.

Geranium	373 rotundifolium H.	Palæstina.
	374 columbinum H.	Palæstina.

POLYANDRIA.

Sida	375 asiatica P.	Judæa.
Alcea	376 ficifolia H. P.	Palæstina.
Lavatera	377 thuringiaca H.	Palæstina.
Hibiscus	378 esculentus H. R. <i>Trionos Rauw.</i>	Palæstin. <i>fat.</i>
Gossypium	379 herbaceum R. P.	Palæstin. <i>agr.</i>
Adanionia	380 digitata H. <i>Baobab Alp.</i>	Ægypti <i>cult.</i>

XVII. DIADELPHIA.

HEXANDRIA.

Fumaria	381 capreolata H.	Bethlesemi.
---------	-------------------	-------------

DECAN-

DECANDRIA.

Spartium	382 junceum R.	<i>Rotem Cels.</i>	Joppe, Ramæ.
	383 monospermum H. R.		Palæstina.
	384 arenosum H.		Arabia, Judæa.
	385 spinosum H. R.		Libano.
<i>Æchynom.</i>	386 Sesban H.	<i>Sesban Alp.</i>	Ægypto.
Galega	387 officinalis H. P.		Ephrat.
Ononis	388 Natrix H. P.		Palæstina.
	389 viscosa H. P.		Palæstina.
	390 minutissima H. P.		Palæstina.
Anthyllis	391 hermanniæ H.		Libano.
Lupinus	392 varius H.		Palæstina.
	393 angustifolius H.		Palæstina.
	394 hirsutus H.		Arabia.
Colutea	395 arborefcens P.		Palæstina.
Dolichos	395 Lablab H.	<i>Lablab. Alp.</i>	Ægypt. Palæst.
Lathyrus	397 arabicus <i>Shaw</i>	359.	Palæst. Arabia.
	398 sativus H.		Palæstina.
	399 amphicarpos H.		Judæa.
	400 biflorus H.		Judæa.
	401 <i>Clymen fl. maxim. Tourn.</i>	P.	Palæstina.
Vicia	402 Faba	<i>Pol. Cels.</i>	Ægypto.
	403 hybrida H.		Palæstina.
	404 <i>Nissolia angustif. Tourn.</i>	H. P.	Palæstina.
Ervum	405 Lens H. R.	<i>Adaschim Cels.</i>	Judæa.
Cicer	406 arietinum H.	<i>Kali</i>	Bethlehem.
Cytisus	407 hirsutus P.		Palæstina.
Scorpiurus	408 sulcata H.		Judæa.
Hedysarum	409 Alhagi H. R.		Bagadet, Arab.
	410 coronarium H.S.	<i>Sellah Arab.</i>	Judæa, Arabia.
	411 caput galli H.		Palæstina.
Abrus	412 precatorius H.	<i>Abrus Alp.</i>	Ægypto.
Astragalus	413 christianus H.		Bethlehemi.
	414 syriacus H.		Palæstina.
	415 capitatus H.		Palæstina.
	416 Tragacantha H. P.		Libano.
Psoralea	417 bituminos. angust. P.		Palæstina.
	418 — — latifol. H.		Hierosolym.
Trifolium	419 Melilot. <i>ind.</i> H.		Palæstina.
	420 alexandrinum H.		Ægypt. Palæst.
	421 stellatum H.		Palæstina.
	422 angustifolium H.		Judæa, Arabia.
	423 incarnatum H.		Palæstina.

Trifo-

Trifolium	424 globosum H.	Sion.
	425 procumbens H.	Palæstina.
	426 tomentosum H.	Sion.
	427 refupinatum H.	Sion.
	428 uniflorum H. P.	Judæa, Arabia.
Lotus	429 angustissimus H.	Palæstina.
	430 <i>græca</i> Tour. P.	Palæstina.
	431 <i>hæmorrhoidal.</i> Tourn. P.	Palæstina.
Trigonella	432 monspeliaca H.	Judæa.
	434 spinosa H.	Arabia, Palæst.
	435 hamosa H.	Palæstina.
Medicago	436 radiata H.	Palæstina.
	437 circinata H.	Palæstina.
	438 polymorph. ech. H.	Ægypt. Judæa.

XVIII. POLYADELPHIA.

ICOSANDRIA.

Citrus	439 Medica H. R.	Hort. Salom.
	440 Aurantium H. R.	Hort. Salom.

POLYANDRIA.

Hypericum	441 hircinum P.	Palæstina.
	442 hirsutum H.	Arab. Palæst.
	443 repens H.	Judæa.
	444 Coris H. R. P.	Palæstina.

XIX. SYNGENESIA.

POLYGAMIA ÆQUALIS.

Tragopogon	445 hybridum H.	Judæa.
	446 alperum H.	Hierosolym.
	447 Picroides H.	Palæstina.
Scorzonera	448 hispanica H.	Palæstina.
	449 Veslingii	Ægypto.
Picris	450 hieracioides H.	Judæa.
Sonchus	451 oleraceus H.	Palæst. Ægypt.
Chondrilla	452 juncea H.	Palæst. Ægypt.
Lactuca	453 Seriola H.	Hierosolym.
Leontodon	454 lanatum H.	Palæst. Arab.
Hieracium	455 sanctum H.	Judæa.
Crepis	456 vesicaria H.	Hierosolym.
Scolymus	457 maculatus H.	Judæa.

Cich.

452 *lesta* in *Pyramid. Ægypti*, ubi nunquam pluit.

Cichorium	458 Endivia H.	Palæstina.
	459 spinosum H.	Palæst. Ægypt.
Gundelia	460 Tournefortii H.	Arabia.
Echinops	461 Ritro H. R.	Hierosolym.
	462 corymbiferus R.	Libano.
Serratula	463 babylonica H. R.	Hierosolym.
Carduus	464 syriacus H.	Arabia.
	465 mollis H.	Palæstina.
Cnicus	466 benedictus H.	Ægypto.
Cynara	467 Cardunculus H.	Ramæ.
Carthamus	468 tinctorius H.	Ægypt. Palæst.
	469 lanatus H.	Hierosolym.
	470 <i>caule niveo</i> H.	Judæa.
Bidens	471 tripartita R.	Ephrat.

POLYGAMIA SUPERFLUA.

Artemisia	472 nilotica H.	Ægypt. Pal.
	473 <i>judaica</i> H. <i>Laanach Celf.</i>	Judæa, Beth.
	474 fruticosa H.	Judæa.
Gnaphalium	476 sanguineum H. R. P.	Hieros. Liban.
	477 <i>glutinosum</i> Town. P.	Palæstina.
	478 <i>candidiff. Gram.</i> R.	Palæstina.
	479 Stoechas H. R.	Hierosolym.
	480 uliginosum H.	Palæstina.
	481 saxatile H. P.	Palæstina.
Xeranthem.	482 annuum R.	Arabia.
Baccharis	483 diofcoridis H.	Palæstina.
Erigeron	484 ficulum H.	Judæa.
Senecio	485 ægyptius H.	Ægypt. Palæst.
	486 triflorus H.	Ægypt. Palæst.
	487 glaucus H.	Ægypt. Palæst.
Inula	488 <i>Aster. conyz. fol. fl. max.</i> P.	Palæstina.
Doronicum	489 Bellidiastrum H.	Arabia.
Solidago	490 Virgaurea H.	Palæstina.
Bellis	491 annua H.	Palæstina.
Chrysanth.	492 coronarium H.	Palæstina.
Matricaria	493 Chamomilla H.	Palæstina.
	494 cretica P.	Judæa.
Anthemis	peregrina H.	Ægypto.
Achillea	496 ægyptiaca H.	Ægypt. Arab.
	497 bipinnata P.	Judæa.
	498 Santolina H.	Palæstina.
Bupthalmum	499 spinosum H. P.	Hierosolym.

POLYGAMIA FRUSTRANEA.

Centaurea	500 efucifolia H.	Ægypto.
	501 calcitrapoides H. & R.	Hiericho.
	502 Verutum H.	Hiericho.
	503 pumilio H.	Judæa.
	504 Crocodilium H.	Judæa.
	505 moschata H.	Hortis.
	506 Behen R.	Libano.
	507 galactites H.	Palæstina.
	508 Crupina H.	Arabia.
509 <i>Jacea maxim.</i> A.	Hierosolym.	

POLYGAMIA NECESSARIA.

Calendula	510 officinalis A.	Hierosolym.
-----------	--------------------	-------------

MONOGAMIA.

Viola	511 odorata H. <i>Neps Arab.</i>	Ægypto. Palæst.
-------	----------------------------------	-----------------

XX. GYNANDRIA.

DIANDRIA.

Orchis	512 <i>sancta</i> H. *)	Palæstina.
--------	-------------------------	------------

HEXANDRIA.

Pistia	513 Stratiotes A. <i>Hai-alemmaovi.</i>	A. Ægypto.
Aristolochia	514 maurorum R.	Halepi.

POLYANDRIA.

Arum	515 <i>byzantin.</i> Clus. P.	Palæstina.
	516 <i>ovidue</i> R.	Palæstina.
	517 Colocasia H. R. <i>Culcas Alp.</i>	Ægypto Palæst. <i>rarius.</i>
	518 Arisarum H.	Palæstina.
	519 tenuifolium R.	Palæstina.
Calla	520 Dracunculus P.	Palæstina.
	521 triphyllum H. **)	Palæstina.
	522 <i>Carjami</i> Y. R.	Palæstina.

XXI. MONOECIA.

TRIANDRIA.

Zea	523 Mays H.	Palæstin. <i>sata.</i>
Carex	524 <i>acuta</i> , <i>maxim.</i> H.	Ægypto, Palæst.

TETRAN-

512) ORCHIS *sancta*, *radix desuit in speciminibus.*521) ARUM *triphyllum secundum folia, sed flos nobis de-est & locus differt.*

TETRANDRIA.

Betula	525	<i>alnus fol. obl.</i> H.	Egypto.
Buxus	526	<i>olea folio</i> P. <i>Teasschar Cels.</i>	Palæstina.
Morus	527	<i>alba</i> R. <i>Sycaminos Cels.</i>	Palæstina.
Urtica	528	<i>dioica max.</i> H. <i>Sirpad. Cels.</i>	Egypt. Palæst.
	529	<i>romana</i> H. <i>Kimschon Cels.</i>	Hierosolym.

POLYANDRIA.

Poterium	530	<i>spinofum</i> H.	Libano.
	531	<i>Sanguiforba</i> H.	Palæstina.
Quercus	532	<i>glanide recondita</i> P.	Palæstina.
	533	<i>cupula crinita</i> P. <i>Allon Cels.</i>	Palæstina.
	534	<i>gramuntia</i> P.	Palæstina.
	535	<i>Ilex aquifolia</i> P.	Palæstina.
	536	<i>coccifera</i> R.	Palæstina.
Juglans	537	<i>regia</i> H.	Hierosolym.
Platanus	538	<i>orientalis</i> H. R. P. <i>Armon Cels.</i>	Palæstina.

MONADELPHIA.

Pinus	529	<i>sylvestris</i> R. <i>Eres. Scherbin. C.</i>	Libano.
	540	<i>Cedrus</i> H. R. <i>Berosch. Cels.</i>	Libano.
Thuja	541	<i>aphylla</i> H.	Palæstina.
Cupressus	542	<i>sempervirens</i> H. <i>Gopher Cels.</i>	Tyri.
Ricinus	543	<i>communis</i> H. <i>Kikajon Cels.</i>	Tyrb.

SYNGENESIA.

Momordica	544	<i>Balsamina</i> H.	Egypt. Palæst.
	545	<i>Luffa</i> H. <i>Luffa Vest.</i>	Egypto.
	546	<i>Elaterium</i> R.	Egypto.
Cucurbita	547	<i>Citrullus</i> H. <i>Abbatichim</i>	Rama.
Cucumis	548	<i>Melo</i> H.	Palæstina.
	549	<i>Chate</i> H. <i>Chate Alp.</i>	Egypto.
	550	<i>flexuosus</i> H.	Egypt. Palæst.
	551	<i>Dudaim</i> H.	Egypto. Hier.
	552	<i>Colocynthis</i> H. <i>Hensal Cels.</i>	Euphrat.
	553	<i>prophetarum</i> H. <i>Pekaim Cels.</i>	Palæst. Arab.
Bryonia	554	<i>cordifolia</i> H.	Palæstina.

XXII. DIOECIA.

DIANDRIA.

Salix	555	<i>ægyptiaca</i> H.	Egypt. Tyro.
	556	<i>babylonica</i> R.	Palæstina.

TRIANDRIA.

Ostrya	557	<i>alba</i> H. R.	Libano.
--------	-----	-------------------	---------

	TETRANDRIA.		
Viscum	538 album P.		Palæstina.
	PENTANDRIA.		
Pistacia	539 vera R.	<i>Tzeri Cels.</i>	Mesopotam.
	560 Terebinthus H.R.P.	<i>Elah Cels.</i>	M. Olivar.
	561 Lentiscus R. P.		Joppe.
	562 Balsamus	<i>Balassan Alp.</i>	Ægypto sat.
Ceratonia	563 Siliqua H.R.P.]	<i>Keratonia Cels.</i>	M. oliv. Ram.
Cannabis	564 fativa H.		Palæst. Ægypt.
	HEXANDRIA.		
Dioscorea	565 fativa H.	<i>Arunis Gracis</i>	Pal. Æg. sat.
Smilax	566 aspera R.		Ramæ, Joppe.
	567 excelsa P.		Palæstina.
	ENNEANDRIA.		
Mercurialis	568 annua H.		Tyri.
	MONADELPHIA.		
Juniperus	569 phoenicea P.	<i>Ar. Cels.</i>	Palæstina. •
	570 <i>Sabina fol. aculeat.</i> P.		Palæstina.
	571 <i>Kedros lign. odoratiff.</i> P.		Palæstina.
Ephedra	572 distachya H.		Sion.
	SYNGENESIA.		
Rufcus	573 Hypophyllum H.		Alexand. Pal.
	XXIII. POLYGAMIA.		
	MONOECIA.		
Mufa	574 paradisiaca H.		Palæst. Ægypt.
Andropogon	575 Nardus R.	<i>Nard. Cels.</i>	M. Olivar.
	576 Schoenanthus H. R.		Rackæ.
Holcus	577 Sorghum H.		Hieros. satas.
Ægilops	578 ovata H.		Palæstina.
Valantia	579 muralis H.		Hierosolym.
	580 cucullata H.		Palæstina.
	581 articulata H.		Palæstina. •
Parietaria	581 officinalis H.		Jaffæ.
	582 judaica H. *)		Palæstina.
	583 lusitanica H.		Palæstina.
Atriplex	584 maritima H.	<i>Malluah Cels.</i>	M. rubrum.
	585 græca P.		Palæstina.
Acer	586 frutesc. fol. argent. P.		Palæstina.
	587 monspeliulan. H. P.		Palæstina.

POLY.

*) *Parietaria Judaica accedit ad Parietariam officinalem, sed differt caule glabro, petiolis brevioribus, florum acinis ad ramos, vix verò ulli ad caulem.*

POLYOEZIA.

- Ficus 588 *Carica* H. R. P. *Trenah Celf.* Bethlesemi.
 589 *Sycomorus* H. *Schikmin Celf.* Ægypto.

XXIV. CRYPTOGAMIA.

FILICES.

Ofimunda	590 <i>Lunaria</i> P.	Palæstina.
Asplenium	591 <i>Ceterach.</i> R.	Libano.
Adiantum	592 <i>Capillus</i> ♀ H.	Bethlesemi.

MUSCI.

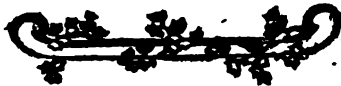
Bryum	593 <i>truncat.</i> H. <i>Hypnum</i> <i>Salign.</i>	Hier. Bethleh.
Mnium	594 <i>hygrometricum</i> H.	Palæstina.

ALGÆ.

Lichen	595 <i>judæicus</i> H.	Hiericho.
Fucus	596 <i>barbatus</i> H.	Mar. rubrum.
	597 <i>foeniculaceus</i> H.	Mar. rubrum.
Ulva	598 <i>compressa</i> H.	Mar. rubrum.

XXV. APPENDIX.

Phoenix	599 <i>dactylifera</i>	<i>Tamar Celf.</i>	Palæst. M. oliv.
Ximenia	600 <i>ægyptiaca</i> H.	<i>Agathala</i> <i>Ap.</i>	Ægypto.
		<i>Myr. Chebulus</i> <i>Vest.</i>	
Chamærops	601 <i>humilis</i> H.	<i>Rotem.</i>	Arabia.

LXX.

FLORA MONSPELIENSIS

PRÆSIDE

D. D. CAR. LINNÆO

proposita a

THEOPH. ERDM. NATHHORST

Germano Silesiensi.

Upsaliae 1756. Junio 15.

Dici hand facile potest, quantum laboris insumserint Botanici in varii generis plantas conquirendas, queis naturæ opifex terrarum orbem instruxit, nulla enim ora est, tam longe disita, vel tantâ horrens barbarie, quin eo penetraverint Floræ Mystæ.

Europam præcipue adeo lustravit & excussit horum virorum industria, ut vix ullus supersit angulus, unde nova sperari possit messis; hinc est, quod adeo sit grandis copia illorum librorum, qui FLORÆ sunt dicati; ut si illorum tantum numerum percensere vellemus, qui diversarum provinciarum Plantas sibi examinandas sumserint, mediocris certe magnitudinis volumen conficeretur. Usus ex hisce
libris

libris primum decerpere possunt illi, qui cujuslibet regionis vegetabilia sibi perspecta reddere, & ubi liberit, reperire cupiunt; sed palmaria tamen illinc speranda utilitas est, diversarum regionum plantas inter se conferre, & inde concludere, quas quælibet provincia gignat & quas ferre recuset.

Id ut obtineatur, e re omnino erit, ut singulæ Floræ una eademque methodo condantur, habitæ ratione Classium, Generum, Specierum, & Nominum, ut primo obtuitu conferri inter se & dignosci queant; fiet autem id via brevissima, si Plantas in suas classes conjecturus respexerit NOMINA TRI-VIALIA, in Speciebus Plantarum ipsis assignata, definita, suisque munita Synonymis.

Quod primum hujus rei tentavit Dn. Grufberg de Plantis Britannicis in Flora Anglica, adeo se omnibus & brevitate, & perspicuitate, commendavit, ut non paucos ego audiverim haud inferioris subsellii Botanicos, qui optaverint, ut ejusdem ordinis opera super reliquis Europæ partibus conficerentur. Quare etiam me primum molientem Academicum specimen, subiit cogitatio, rem haud ingratam me facturum esse, si eadem ratione Flores circa Monspelium crescentes, Lectorum oculis sisterem. Montempessulanum loquor, numerofo pretiosissimarum Plantarum agmine adeo præ reliquis Europæ tractibus distinctum, ut Europæ Hortus a Botanicis haud immerito nuncupari soleat, cum vix ullum inveniatur adeo arctum terræ spatium, quod tantam gignat & alat diversarum specierum copiam. Et quidem ob hæc divitias jam pridem innotuit hic locus, quondam Celebratissimi Professoris GUIELMI RONDELETII fama, qui licet ipse nullum ediderit botanicum opus, sic tamen fovit & nutrit per multa excellentissima ingenia, ut dein, in

star fulgentissimorum luminum, totum collustraverint Botanicum orbem: LOBELIUM loquor, RAUVOLFIUM, GHINIUM, CLUSIUM, J. BAUHLINUM, DALECHAMPIUM &c. qui omnes Plantas circa Monspelium crescentes legerunt, descriperunt, orbique exhibuerunt; & cum Academia Monspessulana omni ævo fulserit excellentissimis Medicis, atque adeo præstantissima fuerit, & tantum non unica Medicorum olim schola, factum est, ut facile omnes Machaoniæ artis studiosi, ad hoc Æsculapii templum quondam se receperint, eam inde deportaturi scientiam, qua in sua quisque patria adflictis mortalibus succurrerent. Quid; quod horum magni nominis Botanicorum laboribus & observationibus excitati, rarissimas ex hoc viridario decerptas late per totam disperferunt Europam, quo factum est, ut fama hujus Paradisi adeo omnes pervolitaverit oras, ut vix ullus Æsculapii filius suo prius discendi desiderio satisfacere potuerit, quam Montem pessulanum, ejusque alumnas plantas, suis usurpaverit oculis. Quod adeo frequenter huc volitaverint, & rarissimas plantas collegerint, id effecit ut quibusdam forte speciebus adeo sit hic locus dudum exhaustus & nudatus, ut in medio ejus viridario jam frustra quaerentur variæ Plantæ, quæ quondam ibi observatæ erant, ut *Clematis recta* aliæque.

MONSPELIUM situm est in Languedociæ meridionali parte sub 43.gr. 32 minut. latit. septentr. quamare Mediterraneum desinit dividere Hispaniam & Italiam, adeo ut Plantæ sub climate boreali natæ, e septentrionali parte, a meridionali vero ex Hispania, & ab orientali ex Italia huc convolent. Itaque in hunc locum, velut in centrum & commune Theatrum Floræ, confluent Plantæ ex Gallia, Hispania, Lusitania & Italia. Nec sine jucunda quadam admiratione ex BURSERI herbario colligere est, plurimas

rimas suas plantas communes habere Florentiam cum Monspelio & vice versa.

Præcipue tamen debet Flora Monspellenfis suas divitias, fitui suo & variis soli ingeniis, quæ omnia forte alio in loco simul desideraveris. Hæc enim regio nostra 1) non procul distat a *Mari*. 2) *Fluviis* præterlabentibus instruitur. 3) *Collibus* ornata e. g. Castro novo & altis *Montibus* e. g. Monte Lupi, le Taval. 4) *Alpinis* locis munitur, quæ ob celsitudinem suam nudos ostendunt vertices, e. g. Hortus Dei. 5) Amœna est *Lucis* e. g. Gramontio & 6) *Frequens Silvif.* e. g. Valena &c.

α. CASTRUM NOVUM (*Castelnau*) † Leuca Monspelio versus septentrionem, constans collibus aridis, quos amnis *Lelez* præterfluit.

β. MONS CETUS (*Cette*) 4 Leucis Monspelio versus meridiem, via Tolofana, in cuius planitie hodie oppidum & portus *Cete* s. *Sette*,

γ. GIGNAC oppidum 5 Leucis Monspelio, contiguum Silvæ Valenæ.

δ. VALENA Silva (*Bois de Valene*), 2 Leucis Monspelio versus septentrionem, juxta vias Montis Calcaris, constans silva cædua latissime expansa, unde lignum focarium Monspelium adportatur.

ε. CALCARIS MONS (*Esperou*) 12 Leucis Monspelio, versus septentrionem, ad cuius pedem est urbs *Vigan* diœceseos Alesiensis.

ξ. LUPI MONS est in via qua itur ad montem *Esperou*, 4 leucis distans Monspelio, juxta iter ad m. calcaris.

η. LA SERANE, Mons alpinus juxta Gangen
G g 4 7 Leu-

7 Leucis Monspelio, ultra montem Lupi, sed citra m. calcaris, in eadem directione.

9. HORTUS DEI (*l'hort Dieu*) 14 Leucis Monspelio, constans valle subrotunda, in excelsissimo loco Montis Calcaris, quam sine labore & periculo nullus adit, hodie paucissimis plantis rarioribus ornatur.

1. GRAMONTIUM (*Gramont*) 12 leucis Monspelio versus orientem, constans *Quercubus cocciferis*; Locus mirabili plantarum varietate jucundus.*)

2. ALLESIA (*Alais*) undecim Leucis Monspelio diffusa, urbs episcopalis ad pedes mont. gebenensium.

MARE distat Monspelio 1½ Leuca.

Hæc loca tam varia Silvis & Lucis, Collibus & Montibus, Campis & Vineis ac Olivetis, Fluvii & Maribus, cum diversis adjacentibus terris, non possunt non ad tam mite solum quasi invitate plurimas plantas: huc accedit ipse loci situs, qui efficit, ut Æstas sit duobus mensibus longior quam Upsaliæ, quemadmodum colligere est ex observationibus, quas super vernatione arborum fecit Illustris *Sauvagesius*, collatis cum illis quas super eadem re instituit eodem anno 1755. N. D. Præses. Hinc ipse vidi omnes illas arbores, quas Monspelium communes habet cum Upsalia, illic 30 diebus prius quam heic a) sua explicuisse folia, quemadmodum etiam credere

*) *Gramuntium* ex Africa redux, D. Hebenstreit videns dixit se nullibi gentium vidisse tantam varietatem plantarum, in tam exiguo loco.

a) 1755. Floruit *Lonicera Caprifolium Monspelii Maji 18, Upsaliæ Junii 17.*

Vernabant *Acer platanoides* & *Evonymus europæus* *Monspelii Aprilis 18, Upsaliæ Maji 15.*

credere fas est, utriusque hujus climatis autumnum eandem inter se rationem habere. Hinc conficitur aestas Montispeffulani 2 mensibus longior quam Upsalix, quæ facit ut complures Plantæ suum illic stadium absolvere possint, quæ antequam maturuere, heic occidunt.

Notitiam quidem divitiarum tam amœnæ regionis acceptam referre debemus industriæ multorum Botanicorum, qui rarissimas plantas in hoc loco primum detexerunt, ut LOBELIO, PENA, CLUSIO, J. BAUHINO, BURSERO, CHERLERO, aliisque; & recentiori ævo TOURNEFORTIO, RAJO, NISSOLIO, aliisque: sed duo imprimis in hæc palæstra defudarunt, ut plantas omnes Monspe-
lii crescentes determinarent, recenserent, & orbi erudito sisterent, MAGNOLIUS scilicet & SAUVAGESIUS.

MAGNOL (*Petrus*) *Professor Medicinæ & Horti Monspelienfis Præfectus*, BOTANICO MONSPELIENSI *Monsp.* 1688. 8:vo edidit Floram Monspeliensem, ut illa ætate, accurate satis & erudite contextam, in qua recenset plantas, earum loca natalia & synonyma, desumpta præcipue e Bauhinis, Lobelio, Dalechampio, Clusio &c. & numeratur merito hodie hoc opus inter perfectissimas Floras.

SAUVAGESIUS (*Franciscus*), *Consiliarius Regius, Medicinæ Professor Monspelienfis ab anno 1753, Soc. Reg. Monsp. Upsal. & Stockholm. Londin. Berolinensis & Florentinæ Sodalis*: in METHODO FOLIORUM. *Hagæ* 1755. 8:vo, exquisitam admodum & accuratam dedit Floram Monspeliensem, ibique signo (•) notavit eas omnes Plantas, quæ circa Montem pessulanum sponte surgunt. Hic altæ eruditionis Vir, quem nostri ævi alterum Boerhaavium me-

rito dixeris. Qui in Physicis summus, in Pathologicis omnium Princeps, ænigmata a variis Scientiarum Academiis proposita extricavit, quibus extricandis non nisi Sauvagesianum ingenium par fuisse; ille rescuscitavit Monspelii diu sepultam Botanicen, & hujus opera obscuras etiamnum australes plantas fore dilucidatas, dubitare non licet. Non sine admiratione inspexi complures ejus literas ad N. Dn. Præsidentem datas, quæ omnes refertissimæ sunt maxime curiosis observationibus Botanicis, & in quibus etiam percensuit plures Plantas, quas circa Monspelium collegit, postquam opus suum vulgaverat, quasque adeo huic nostræ opellæ inferemus.

Perlustratis horum duorum virorum operibus, eo consilio ut inde determinarem plantas, earumque nomina trivialia, non nulla occurrerunt in Magnolii Botanico, quæ non adeo extricare licuit, quæque ideo ad calcem hujus operis adponam, ea spe fretus, ut indefessus SAUVAGESIUS brevi ea investiget & accuratius definiat, quam suo ævo facere potuit Magnolius.

Conferendo hanc meam Floram Monspeliensem cum Flora Suecana; observavi, tertiam circiter Plantarum Partem communem habere Monspelium cum Suecia, easque, si ad stationes plantarum exigantur, esse vel *Aquaticas*, vel *Nemorosas* vel denique *Ruivales*. Reliquæ, quæ sponte illic crescunt, sunt quoad maximam partem tales, quæ Boreales nostros hortos ornant, uti *Pæonia*, *Narcissi*, *Tulipa*, *Leucjum*, *Gladiolus*, *Ornithogala*, *Rosmarinus*, *Thymus*, *Lavandula*, *Stæchas*, *Satureja*, *Salvia*, *Melissa*, *Ruta*, *Pulegium*. Sed nec illæ desunt, quæ, cum nostri cæli frigora pati non possint, imminente bruma sese in hibernacula nostra abdere coguntur: *Pi-*
sta.

stacia Lentiscus, Terebinthus, Punica, Viburnum Tirus, Alaternus, Zizyphus, Paliurus, Phillyrea, Ficus, Olea, Rhus, Cercis, Smilax, Santolina. ALPINÆ etiam plantæ variæ altissimos Monspelii montes inhabitare non recusant: *Cucubalus acaulis, Saxifraga Cotyledon, rotundifolia, cæspitosa, aizoides, Cochlearia saxatilis, Arabis alpina, Solidago alpina &c.*

Specierum numero *Vastissima Genera* quædam in hoc loco exercitum extruxerunt, ut *Cisti, Euphorbia, Antirrhina, Centaurea, Trifolia, Coronilla, Cysti, Genista.*

Propria huic loco plurimæ hic sunt plantæ, vel certæ hic primum lectæ & observatæ, quæ in aliis regionibus rarissimæ habentur, unde etiam sua nomina trivialia a loco *Monspeliensi* mutuati sunt; ut *Acer, Camphorosma, Dianthus, Apbyllanthes, Coris, Alopecurus, Polygala, Ranunculus, Crucianella.*

Rarissimæ audiunt etiam plurimæ plantæ hic vulgares, *Osyris, Cneorum, Coriaria myrtifolia, Daphne Gnidium, Globularia Alypum, Centaurea conferta, Iberis pinnata, Cressa cretica, Lepidium procumbens & nudicaule, Illecebrum capitatum, Scleranthus polycarpus, Lysimachia Linum stellatum, Gypsophila aggregata &c.*

Numeri speciebus adpositi indicant eandem plantam in *Magnolii Botanico Monspeliensi*, si numerus libro adscribatur.

MONANDRIA.

MONOGYNIA.

Salicornia europæa herb.	652
fruticosa	652
Hippuris vulgaris	369

DIGYNIA.

Corispermum hyssopifolium	
Callitriche hermaphrodita	
<i>androgyna</i>	1315
Blitum virgatum.	

DIANDRIA.

MONOGYNIA.

Jasminum fruticans	622
Ligustrum vulgare	
Phillyrea ligustrifolia	903
<i>angustifolia</i>	904
<i>latifolia</i>	902
Olea europæa	833-344
Circæa lutetiana	
<i>alpina</i>	
Veronica officinalis	1229
<i>serpyllifolia</i>	
<i>Beccabunga</i>	66
<i>Anagallis</i> ▽	67
<i>latifolia</i>	241
<i>Chamædrys</i>	240
<i>arvensis</i>	41
<i>agrestis</i>	40
<i>hederifolia</i>	39
<i>triphyllos</i>	42
Gratiola officinalis	550
Pinguicula vulgaris	1326
Utricularia vulgaris	14
Verbena officinalis	1228
Lycopus europæus	761
Rosmarinus officinalis	1014
Salvia officinalis	1039
<i>Sclarea</i>	593
<i>pratensis</i>	594
<i>Verbenaca</i>	594
<i>glutinosa</i>	
DIGYNIA.	
Anthoxanth. odoratum	

TRIANDRIA.

MONOGYNIA.

Valeriana rubra	1216
Calcitrapa	1217
<i>echinata</i>	1218
<i>dioica</i>	1359
<i>officinalis</i>	221
<i>tripteris</i>	
<i>tuberosa</i>	
<i>pyrenaica</i>	
<i>Locusta</i>	
Cneorum tricoccum	243
Polycnemum arvense	189
Crocus sativus	461. 1208
Gladiolus communis	460
Iris germanica	629
<i>pyrenaica</i>	
<i>pumila</i>	622
<i>Pseud-Acorus</i>	634
<i>foetidissima</i>	633
Schoenus Mariscus	506
<i>aculeatus</i>	1301
<i>mucronatus</i>	
<i>nigricans</i>	642
Cyperus longus	341
<i>esculentus</i>	340
<i>flavescens</i>	
<i>fuscus</i>	
Scirpus palustris	645
<i>holoschoen.</i>	640
<i>lacustris</i>	641
<i>mucronatus</i>	639
<i>maritimus</i>	511
<i>sylvaticus</i>	513
Eriophor. polytachyon	9
Nardus gangitis	
<i>articulatus</i>	
DIGYNIA.	
Phalaris canariensis	900. 901
<i>utriculata</i>	483
<i>arundinacea</i>	479
<i>phleoides</i>	492
Panicum glaucum	501
<i>Crus galli</i>	503

FLORA MONSPELIENSIS.

477

Panicum sanguinale	470	<i>sterilis</i>	
Dactylon	469	squarrosus	538
Alopecurus geniculatus		nutans	
<i>pratensis</i>		<i>tectorum</i>	
<i>monspeleiensis</i>	497		
Phleum <i>pratense</i>	494	<i>pinnatus</i>	533
<i>nodosum</i>	490	<i>distachyos</i>	534
Agrostis minima	486	Stipa pennata	526
<i>canina</i>		<i>juncea</i>	549
<i>alba</i>		Avena <i>elatior</i>	
<i>stolonifera</i>		<i>fragilis</i>	
<i>paradoxa</i>		<i>nodosa</i>	
<i>capillaris</i>		<i>pratensis</i>	
Aira cristata		<i>fatua</i>	599
<i>caespitosa</i>		<i>flavescens</i>	
<i>canescens</i>		Lagurus ovatus	495
<i>flexuosa</i>		Arundo <i>phragmites</i>	106
<i>aquatica</i>		<i>Calamagrostis</i>	
<i>caryoph.</i>	2, 96, 217	<i>Donax</i>	107
Melica <i>nutans</i>	543	<i>arenaria</i>	525
<i>ciliata</i>		Lolium <i>temulentum</i>	528
Poa <i>trivialis</i>		<i>perenne</i>	529
<i>angustifolia</i>		Hordeum <i>murinum</i>	537
<i>setacea</i>		Elymus <i>arenarius</i>	
<i>Eragrostis</i>		Triticum <i>monococc.</i>	1256
<i>pratensis</i>	470	<i>repens</i>	472
<i>anua</i>	477	<i>junceum</i>	
<i>compressa</i>		<i>tenellum</i>	
<i>bulbosa</i>	480		
Briza maxima	482	DIGYNIA.	
<i>media</i>		Polycarpon <i>tetraphyllum</i>	81
<i>minor</i>	484	Montia <i>fontana</i>	
<i>Eragrostis</i>	485		
Dactylis <i>glomerata</i>	489	TETRANDRIA.	
Cynofurus <i>cristatus</i>	487	MONOGYNIA.	
<i>echinatus</i>	489	Globularia <i>vulgaris</i>	141
<i>caeruleus</i>		<i>Alypum</i>	1146
<i>panicus</i>	502	Dipsacus <i>fulsonum</i>	353
Festuca <i>rubra</i>		<i>pilosus</i>	354
<i>ovina</i>		Scabiosa <i>leucantha</i>	1050
<i>hirsuta</i>		<i>Succisa</i>	1122
<i>fluitans</i>	543	<i>integrifolia</i>	1051
Bromus <i>secalinus</i>	535	<i>arvensis</i>	1046
<i>arvensis</i>		<i>gramuntia</i>	1046
		Scabio-	

TETRAGYNIA.		<i>umbellatum</i>	865
<i>Parnassia palustris</i>		<i>narbonense</i>	866
		<i>Scilla autumnalis</i>	598
PENTAGYNIA.		<i>Lilio-hyacinthus</i>	
<i>Statice Armeria</i>	220. 221	<i>Asphodelus ramosus</i>	
<i>echioides</i>	695	<i>Anthericum ramosum</i>	
<i>reticulata</i>	691	<i>Liliago</i>	899
<i>Limonium</i>	690. 693	<i>Asparagus officinalis</i>	III. 112
<i>monopetala</i>	1220	<i>acutifolius</i>	113
<i>Linum usitatissimum</i>	702	<i>Convallaria majalis</i>	1319
<i>narbonense</i>	709	<i>verticillata</i>	
<i>tenuifol.</i>	707. 708	<i>Polygonatum</i>	931
<i>trigynum</i>	706	<i>multiflorum</i>	
<i>strictum</i>	717	<i>bifolium</i>	
<i>campanulatum</i>	702	<i>Hyacinthus comosus</i>	596
<i>maritimum</i>	705	<i>botryoides</i>	597
<i>catharticum</i>		<i>ferotinus</i>	
<i>Drosera rotundifolia</i>		<i>Juncus acutus</i>	638
POLYGYNIA.		<i>glomeratus</i>	635
<i>Myosurus minimus</i>	591	<i>effusus</i>	636
HEXANDRIA.		<i>inflexus</i>	637
MONOGYNIA.		<i>squarrosus</i>	420
<i>Leucojum aestivum</i>	683	<i>articulatus</i>	521
<i>Narcissus poeticus</i>	803	<i>bifolius</i>	517
<i>Pseudo Narciss.</i>	804	<i>campestris</i>	
<i>odorus</i>	804	<i>niveus</i>	319
<i>Tazetta</i>	808	<i>Frankenia laevis</i>	940
<i>Jonquilla</i>	813	<i>pulverulenta</i>	82
<i>Pancreatium maritimum</i>	814	DIGYNIA.	
<i>Aphyllanthes monspeliensis</i>	212	<i>Velezia rigida</i>	
<i>Allium roseum</i>	34	TRIGYNIA.	
<i>sphaerocephal.</i>	33	<i>Rumex alpinus</i>	
<i>moschatum</i>	35	<i>acutus</i>	660. 1311
<i>flavum</i>	32	<i>pulcher</i>	1311
<i>vineale</i>	950. 1266	<i>sinuatus</i>	661
<i>senescens</i>		<i>aquaticus</i>	12
<i>angulosum</i>	1265	<i>scutatus</i>	11
<i>arvense</i>		<i>bucephalophor.</i>	
<i>Moly</i>		<i>Acetosella</i>	9. 10
<i>Lilium Martagon</i>	689	<i>Triglochin palustre</i>	532
<i>Tulipa sylvestris</i>	1210	<i>maritimum</i>	
<i>Ornithogalum minimum</i>		<i>Colchicum autumnale</i>	291
<i>pyrenaicum</i>		POLYGYNIA.	
Tom. IV.		<i>Alisma Plantago</i>	921
		▽	
		H h	Alif.

<i>Alisma Damafonium</i>	923	HEXAGYNIA.	
<i>Ranunculoides</i>	922	<i>Butomus umbellatus</i>	64
OCTANDRIA.		DECANDRIA.	
MONOGYNIA.		MONOGYNIA.	
<i>Oenothera biennis</i>		<i>Anagyris foetida</i>	
<i>Epilobium angustifolium</i>		<i>Cercis Siliquastrum</i>	1192
<i>hirsutum</i>	751	<i>Dictamnus albus</i>	410
<i>tetragonum</i>	752	<i>Ruta graveolens</i>	1031
<i>palustre</i>		<i>montana</i>	1032
<i>alpinum</i>		<i>Tribulus terrestris</i>	1109
<i>Vaccinium Myrtillus</i>		<i>Arbutus Unedo</i>	92
<i>Erica vulgaris</i>	371	<i>Uva urfi</i>	
<i>cinerea</i>	376	<i>Pyrola uniflora</i>	
<i>scoparia</i>	374	<i>rotundifolia</i>	
<i>virid. purpur.</i>	373		
<i>arborea</i>	372	DIGYNIA.	
<i>multiflora</i>	373	<i>Chrysofplen. oppositifol.</i>	
<i>Daphne Mezereum</i>		<i>Saxifraga Cotyledon</i>	
<i>Thymelæa</i>	1351	<i>aizoides</i>	1069
<i>Laureola</i>	675	<i>rotundifolia</i>	
<i>Cneorum</i>		<i>granulata</i>	
<i>Gnidium</i>	1145	<i>ascendens</i>	
<i>Stellera Passerina</i>	716	<i>stellaris</i>	
		<i>cæsia</i>	
DIGYNIA.		<i>aspera</i>	
<i>Mœhringia muscosa</i>	47	<i>tridactylites</i>	1076
		<i>caespitosa</i>	1075
TRIGYNIA.		<i>hypnoides</i>	
<i>Polygonum Bistorta</i>		<i>Scleranthus annuus</i>	
<i>amphibium</i>		<i>polycarpus</i>	943
<i>Hydropiper</i>	897	<i>Gypsophila aggregata</i>	210
<i>Persicaria</i>	896	<i>rigida</i>	
<i>aviculare</i>	933	<i>Saponaria officinalis</i>	1043
<i>maritimum</i>	935	<i>Vaccaria</i>	740
<i>Convokulus</i>	304	<i>Ocymoides</i>	748
		<i>Dianthus carthusianor.</i>	207
TETRAGYNIA.		<i>Armeria</i>	219
<i>Paris quadrifolia</i>		<i>prolifer</i>	211
<i>Adoxa Moschatellina</i>		<i>deltoides</i>	
<i>Elatine Alismastrum</i>		<i>arenarius</i>	
		<i>superbus</i>	205
ENNEANDRIA.		<i>monspeliacus</i>	
MONOGYNIA.		<i>virgineus</i>	209
<i>Laurus nobilis</i>	676		
		Dian-	

FLORA MONSPELIENSIS.

483

Dianthus faxifragus

TRIGYNIA.

Cuscuta bacciferus

55

Behen

736

Otites

738

acaulis

reflexus

745

Silene quinquevulner.

744

gallica

nutans

737

conica

inaperta

746

Muscipula

742

Armeria

141

rupestris

219

faxifraga

Stellaria nemorum

holostea

Arenaria trinervia

44

serpyllifolia

45

rubra

40. 50

faxatilis

tenuifolia

46. 215

laricifolia

montana

cerastoides

PENTAGYNIA.

Cotyledon Umbilicus ♀

324

Sedum Telephium

1348

Anacampteros

dasyphyllum

1071

Cepæa

rupestre

1067

album

1070

acre

1072

sexangulare

Oxalis Acetosella

1072

corniculata

Agrostemma Githago

739

Lychnis Flos cuculi

213

dioica

735

Cerastium viscosum

54

semidecandr.

Cerastium vulgatum

53

tomentosum

218

Spergula pentandra

51

DODECANDRIA.

MONOGYNIA.

Afarum Hypocistis

Styrax officinale

1121

Portulaca oleracea

951

Lythrum Salicaria

753

Hyssopifolia

551

Thymifolia

552

DIGYNIA.

Agrimonia Eupatoria

380

TRIGYNIA.

Reseda Luteola

734

purpurascens

Sesamoides

1000

alba

lutea

999

Phyteuma

1001

Euphorbia Chamæsyce

252

Peplis

889

Peplus

890

exigua 1163.

1353

Lathyris

dulcis

1354

Pithyusa

Paralias

1156

segetalis

1157

helscopia

1161

ferrata

1153

verrucosa

1155

platyphyllos

1160

Esula

Cyparissias

1158

amygdaloid.

1150

sylvatica

linifolia

1162

hirtuta

255

Characias

1158

POLYGYNIA.

Sempervivum tessorum

Hh 2

Semper.

Delphinium Staphisagria 1118
 Aconitum lycoctonum
Napellus

PENTAGYNIA.

Aquilegia vulgaris 91
 Nigella damascena 821

POLYGYNIA.

Anemone *Hepatica* 1205
 vernalis
 Pulsatilla 1339
 sylvestris
 nemorosa 988. 1340
 Clematis *Vitalba* 286
 recta
 Flammula 287
 Thalictrum foetidum
 flavum
 minus 1131
 angustifolium
 aquilegifol.
 Adonis annua: phoen. 1262
 atropurpur. 15
 vernalis
 Ranunculus *gramineus* 985
 amplexicaulis 1341
 Ficaria 254. 255
 Flammula 884
 sceleratus 974
 auricomus
 illyricus 981
 bulbosus 212
 repens 970
 acris 369
 aconitifolius
 monspeliacus 979
 lanuginosus 972
 chærophyllus 982
 parvislorus
 muricatus 977
 falcatus
 arvensis 976
 falcatus 983
 aquatil. 987. 781. 782

Trollius *europæus*
 Helleborus foetidus 563
 Caltha *palustris*

DIDYNAMIA.

GYMNOSPERMIA.

Ajuga *pyramidalis* 1281
 reptans 297
 Teucrium *Botrys* 242
 Chamæpitys 250
 Iva 252
 Scorodonia
 Scordium 1052
 Chamædryas 239
 flavum 1129
 montanum 924
 capitatum 926
 Satureja *montana* 1049
 hortensis 1084
 Nepeta *Cataria* 772
 Lavandula *Spica* 674
 Stoechas 1119
 Betonica *officinalis* 143
 annua glabra 1346
 hirta 1086
 Sideritis *hirsuta* 1087
 Scordipides
 romana 1088
 Mentha *spicata* 769
 longifol. 771
 aquatica 768
 Pulegium 961
 cervina 962
 Glechoma *hederacea* 557
 Lamium *album*
 purpureum 656
 amplexicaule 659
 Galeobdolon 657
 Galeopsis *Ladanum* 1089
 Stachys *sylvatica* 1310
 palustris 1117
 germanica 1116
 Ballota *nigra* 757
 Marrubium *vulgare* 759

Phlomis Lychnitis	758	Antirrhinum alpinum	
Herba venti	1226	<i>minus</i>	
Clinopodium <i>vulgare</i>	289	<i>majus</i>	83
Origanum <i>vulgare</i>	863	<i>Orontium</i>	84
creticum	864	<i>chalepense</i>	
Thymus vulgaris	1147	<i>bellidifolium</i>	
<i>Serpyllum</i>	1078	Scrophularia <i>nodosa</i>	1068
<i>Acinos</i>	290	<i>aquatica</i>	1061
Melissa officinalis	767	<i>canina</i>	1063
Calamintha	172	<i>peregrina</i>	1062
Nepeta	171	Digitalis <i>purpurea</i>	
Melittis <i>Melissophyllum</i>	658	<i>lutea</i>	352
Prunella <i>vulgaris</i>	151	Erinus <i>alpinus</i>	
<i>laciniata</i>	152	Linnæa <i>borealis</i>	
<i>hyssopifolia</i>	153	Orobanche <i>lævis</i>	

ANGIOSPERMIA.

Bartfia <i>Trixago</i>	86	Acanthus <i>mollis</i>	5
Rhinanthus <i>Crista galli</i>	887		
Euphrasia <i>latifolia</i>	393		

TETRADYNAMIA.

SILICULOSA.

<i>officinalis</i>		Myagrum <i>perenne</i>	991
<i>Odontites</i>	392	<i>monospermum</i>	809
<i>lutea</i>	394	<i>paniculatum</i>	801
<i>linifolia</i>		Draba <i>alpina</i>	
Melampyrum <i>cristatum</i>		<i>verna</i>	168
<i>arvense</i>	763	<i>muralis</i>	167
<i>pratense</i>	1325	Lepidium <i>nudicaule</i>	820
<i>nemorosum</i>		<i>procumbens</i>	819
<i>sylvaticum</i>		<i>petraeum</i>	818
Lathræa <i>Squamaria</i>		<i>latifolium</i>	684
Pedicularis <i>tuberosa</i>		<i>ruderale</i>	
<i>rostrata</i>		<i>Iberis</i>	923. 624
<i>palustris</i>		<i>Draba</i>	355
<i>flammea</i>		Thlaspi <i>montanum</i>	
Antirrhinum <i>Asarina</i>		<i>saxatile</i>	1142
<i>Elatine</i>	366	<i>perfoliatum</i>	1135
<i>spurium</i>		<i>arvense</i>	
<i>bipunctatum</i>	699	<i>hirtum</i>	1134
<i>arvense</i>	697	<i>campestre</i>	
<i>origanifolium</i>	87	<i>montanum</i>	1357
<i>pelisserianum</i>	698	<i>Bursa past.</i>	164. 105
<i>lupinum</i>	700		Coch-
<i>monspeiense</i>	696		
<i>Linaria</i>			

FLORA - MONSPELIENSIS.

453

Cochlearia faxatilis	1141
<i>Coronopus</i>	323
Iberis cretica	
amara	1349
pinnata	1136
nudicaulis	166
Alyssum alyfoides	1138
spinosum	1140
campestre	1137
Clypeola Jonthlaspi	1144
maritima	1139
Biscutella didyma	1143

SILIQUOSÆ.

Dentaria pentaphyllos	
Cardamine <i>impatiens</i>	
parviflora	817
<i>hirsuta</i>	816
<i>pratensis</i>	
Silybrium <i>Nasturt.</i> ▽	815
<i>amphibium</i>	989
<i>polyceratum</i>	386
<i>sylvestre</i>	
murale	378
vimineum	378
asperum	1094
altissimum	388
<i>Iris</i>	387
Erysimum <i>officinale</i>	385
<i>Barbaræ</i>	380
<i>Alliaria</i>	28
Cheiranthus Cheiri	684
fruticulofus	686
maritimus	
sinuatus	685
Hesperis matronalis	569
africana	
verna	357
Arabis <i>alpina</i>	356
<i>thaliana</i>	169
Turrita	
Turritis <i>hirsuta</i>	1212
Brassica oleracea	148
<i>Napus</i>	803
Erucastrum	

Sinapis <i>arvensis</i>	990
<i>nigra</i>	1093
Raphanus <i>Raphanistr.</i>	992
Bunias Erucago	381
<i>Cakile</i>	382
Crambe <i>maritima</i>	
Isatis <i>tinctoria</i>	

MONADELPHIA.

DECANDRIA.

Geranium <i>cicutarium</i>	457
foetidum	458
<i>dissectum</i>	450
<i>columbinum</i>	451
malacoides	455
<i>molle</i>	449
<i>rotundifolium</i>	448
gruinum	456
ciconium	
<i>lucidum</i>	454
<i>robertianum</i>	453
nodosum	
<i>pratense</i>	
<i>sanguineum</i>	452

POLYANDRIA.

Althæa <i>officinalis</i>	59
cannabina	59
hirsuta	19
Malva <i>rotundifol.</i>	754-1323-
parviflora	1324
<i>sylvestris</i>	754
Lavatera <i>olbia</i>	62
thuringiaca	60
trimestris	

DIADELPHIA.

HEXANDRIA.

Fumaria <i>bulbosa</i>	1293
<i>officinatis</i>	415
spicata	
tenuifolia	418
capreolata	419

OCTANDRIA.

Polygala <i>vulgaris</i>	927
H h 4	Poly.

Polygala monspeliaca	930	Lathyrus <i>pratensis</i>	672
<i>acutifolia</i>		<i>syvestris</i>	
		<i>latifolius</i>	670
		<i>heterophyllus</i>	671
DECANDRIA.			
Spartium junceum	443	Vicia <i>dumetorum</i>	
<i>Scorpius</i>	446	<i>Cracca</i>	1237
<i>complicatum</i>	543	<i>onobrychioides</i>	
<i>scoparium</i>		<i>biennis</i>	1361
<i>spinosum</i>	2	<i>fativa</i>	1234
Genista sagittalis		<i>lutea</i>	1234
<i>tinctoria</i>	444	<i>hybrida</i>	
<i>pilosa</i>	445	<i>peregrina</i>	1233
<i>capdicans</i>		<i>arbonensis</i>	395
<i>germanica</i>		Ervum <i>Lens</i>	678
<i>hispanica</i>	447	<i>tetraspermum</i>	
Ononis <i>spinosa</i>	75	<i>folonense</i>	
<i>minutissima</i>	60	<i>hirsutum</i>	1239
<i>cherleri</i>		<i>Ervilia</i>	873
<i>villosa</i>		Cytisus <i>nigricans</i>	
<i>Natrix</i>	77	<i>sefilifolius</i>	342
<i>viscosa</i>	79	<i>hirsutus</i>	
Anthyllis tetraphylla	726	<i>Laburnum</i>	
<i>Vulneraria</i>	727	<i>argenteus</i>	1190
<i>montana</i>	123	Glycyrrhiza <i>glabra</i>	460
<i>Barba jovis</i>	134	Coronilla <i>Emerus</i>	293
Lupinus varius	730	<i>juncea</i>	295
<i>hirsutus</i>	731	<i>valentina</i>	1333
<i>luteus</i>	732	<i>coronata</i>	294
Colutea arborefcens	292	<i>glauca</i>	
Pisum Ochrus	829	<i>minima</i>	399
Orobus <i>niger</i>	874	<i>Securidaca</i>	
<i>vernus</i>		<i>varia</i>	1165
<i>tuberosus</i>	1333	Ornithopus <i>perpusillus</i>	
<i>sylvaticus</i>		<i>compressus</i>	867
<i>pyrenaicus</i>		<i>scorpioides</i>	1058
Lathyrus Aphaca	1242	Hippocrepis <i>unifliquofo</i>	
<i>Nissolia</i>	668	<i>multifliquofo</i>	397
<i>amphicarpos</i>	1236	<i>cornofa</i>	398
<i>Cicera</i>	664. 695	Scorpiurus <i>fulcatus</i>	105
<i>fetifolius</i>	669	<i>subvillosus</i>	
<i>angulatus</i>		Hedysarum <i>Onobrychis</i>	845
<i>annuus</i>		<i>humile</i>	845
<i>hirsutus</i>		<i>(Caput)galli</i>	846
<i>articulatus</i> Burf.			
<i>tuberosus</i>	673		

<i>Astragalus glycyphyllos</i>	
<i>hamosus</i>	1066
<i>bæticus</i>	
<i>sesamoides</i>	868
<i>monspeffulan.</i>	121
<i>incanus</i>	33
<i>Biferrula Pelecinus</i>	
<i>Pforalea bituminosa</i>	1170
<i>Trifolium Mel. indica</i>	766
<i>officinæ</i>	764
<i>repens</i>	1172
<i>alpinum</i>	
<i>pratense</i>	1171
<i>subterraneum</i>	1183
<i>cherleri</i>	1186
<i>rubens</i>	1174
<i>glomeratum</i>	
<i>lappaceum</i>	1187
<i>angustifolium</i>	1175
<i>arvense</i>	1176
<i>stellatum</i>	1179
<i>scabrum</i>	1185
<i>refupinatum</i>	1180
<i>fragiferum</i>	1182
<i>tomentosum</i>	1181
<i>agrarium</i>	1178
<i>Lotus maritima</i>	723
<i>erecta</i>	722
<i>peregrina</i>	
<i>angustissima</i>	720
<i>hirta</i>	724
<i>recta</i>	725
<i>corniculata</i>	716
<i>Dorycnium</i>	1189
<i>Trigonella polyceratia</i>	408
<i>Fœn. græc. jju.</i>	407
<i>Medicago falcata</i>	1203
<i>lupulina</i>	1177
<i>marina</i>	1200
<i>polym. scutellata</i>	267
<i>orbiculata</i>	
<i>turbinata</i>	
<i>arabica</i>	
<i>hirta</i>	

<i>Medicago polym. rigidula</i>	
<i>ciliaris</i>	
<i>coronata</i>	
<i>laciniata</i>	

POLYADELPHIA.

POLYANDRIA.

<i>Hypericum Androsæmum</i>	73
<i>quadrangul.</i>	
<i>perforatum</i>	603
<i>humifusum</i>	
<i>hirtum</i>	110
<i>montanum</i>	74
<i>tomentosum</i>	

SYNGENESIA.

POLYGAMIA EQUALIS.

<i>Trapogon pratense</i>	1164
<i>crocifolium</i>	358
<i>porrifolium</i>	1166
<i>dalechampii</i>	261
<i>picroides</i>	1106
<i>asperum</i>	1107
<i>Scorzonera humilis</i>	
<i>hispanica</i>	1167
<i>laciniata</i>	
<i>picroides</i>	263
<i>Picris' echioides</i>	
<i>hieracioides</i>	
<i>Sonchus arvensis</i>	569
<i>oleracens</i>	1105, 1108
<i>tenerimus</i>	1110
<i>alpinus</i>	
<i>maritimus</i>	AE.
<i>Lactuca virosa</i>	655
<i>scariola</i>	654
<i>saligna</i>	1309
<i>perennis</i>	258
<i>Chondrilla juncea</i>	256
<i>Prenanthes viminea</i>	257
<i>purpurea</i>	
<i>muralis</i>	1109
<i>Leontodon Taraxacum</i>	347
<i>bulbosum</i>	262

<i>Leontodon autumnale</i>	571	<i>Carduus marianus</i>	191
tuberosum	350	tuberosus	184
hispidum	580. 351	acaulis	
<i>Hieracium Piloella</i>	908	<i>Cnicus benedictus</i>	244
conyzoides		<i>Onopordum Acanthium</i>	3
paludosum		illyricum	4
labaudum		<i>Cynara Scolymus</i>	267
glutinofum	909	<i>Carlina acaulis</i>	1274
præmorsum		lanata	201
hedypnoides	587	corymbosa	202
marorum	585	racemosa	263
umbellatum	576	<i>Carthamus lanatus</i>	124
<i>Crepis barbata</i>		Carduncellus	200
pulchra		<i>Bidens tripartita</i>	1290
rubra		cernua	1239
nudicaulis	581	<i>Cacalia alpina</i>	
hirta	570	<i>Eupatorium cannabinum</i>	391
biennis	572	<i>Stæhelina dubia</i>	1120. 1303. 560
foetida	573	<i>Chrysocoma Linosyris</i>	702
<i>Andryala sinuata</i>	1112	<i>Santolina Cyparissus</i>	1260
<i>Hyoferis Hedypnois</i>	574		
minima			
foetida	349		
radiata	1286		
<i>Hypochoeris maculata</i>	586	POLYGAMIA SUPERFLUA.	
glabra		<i>Artemisia campestris</i>	103
radicata	577	maritim. gall. I. 1261	
<i>Lapsana communis</i>	1113	<i>Absinthium</i>	
stellata	575	vulgaris	102
chondrilloides		<i>Gnaphalium dioicum</i>	
<i>Catananche cærulea</i>	259. 260	arenarium	
<i>Scolymus maculatus</i>	1056	luteo - album	467
hispanicus		<i>Stœchas</i>	558
<i>Cichorium Intybus</i>	266	fordidum	539
<i>Echinops Ritro</i>	166	uliginosum	
sphærocephalus		syriaticum	
<i>Arctium Lappa</i>	662	<i>Xeranthem. annuum</i>	1308
<i>Serratula tinctoria</i>	1080	<i>Carpeium cernuum</i>	110
arvensis	185	<i>Conyza squarrosa</i>	311
lanceolatus	193	<i>Erigeron viscosum</i>	395
<i>Carduus nutans</i>	187	ficulum	307
acanthoides	192	graveolens	300
crispus	190	acre	393
monspessulanus	268	canadense	
criophorus	195	tuberosum	309
		<i>Tussilago Farfara</i>	1213
			Secc-

Senecio <i>vulgaris</i>	1077
<i>syvaticus</i>	
<i>viscosus</i>	620
<i>Jacobæa</i>	618
Doria	1246
<i>sarracenicus</i>	
<i>abrotanifolius</i>	
Doronicum	1287
After <i>alpinus</i>	
Amellus	
<i>Tripolium</i>	1206
<i>sedifolius</i>	120
Solidago <i>Virgaurea</i>	1247
<i>alpina</i>	619
Inula <i>Dysenterica</i>	309
<i>Pulicaria</i>	310
<i>salicina</i>	117
<i>crithmoides</i>	327
<i>montana</i>	119
Amica <i>montana</i>	
<i>scorpioides</i>	
Doronicum <i>pardalianches</i>	
<i>plantagineum</i>	
Bellidiastrum	139
Bellis <i>perennis</i>	140
<i>annua</i>	
Chrysanth. <i>Leucanth.</i>	136. 137
<i>montanum</i>	138
<i>graminifolium</i>	2271
<i>monspeliente</i>	1362
<i>alpinum</i>	
<i>segetum</i>	
<i>coronarum</i>	264
<i>corymbiferum</i>	1126
Matricaria <i>Chamomilla</i>	245
<i>inodora</i>	247
<i>maritima</i>	349
<i>arvensis</i>	
<i>Cotula</i>	252
<i>Pyrethrum</i>	
<i>valentina</i>	160
<i>tinfioria</i>	159
Achillea <i>Ageratum</i>	16
<i>Millefolium</i>	779
<i>nobilis</i>	780

Achillea <i>alpina</i>	
<i>Plarmica</i>	
Bupthalm. <i>spinofum</i>	115
<i>falicifolium</i>	

POLYG. FRUSTRAN.

Centaurea <i>Crupina</i>	335
<i>phrygia</i>	607
<i>pectinata</i>	
<i>pullata</i>	608
<i>montana</i>	1283
<i>sefiliflora</i>	
<i>Cyanus</i>	333
<i>paniculata</i>	610
<i>Scabiosa</i>	1343
<i>Jacea</i>	605
<i>strepens</i>	3347
<i>conifera</i>	606
<i>seridis</i>	614
<i>aspera</i>	615
<i>calcitrapa</i>	198
<i>calcitrapoides</i>	1273
<i>solstitialis</i>	199
<i>melitenis</i>	1307
<i>collina</i>	616
<i>salmantica</i>	613
<i>galactites</i>	166

POLYGAM. NECESSAR.

Calendula <i>officinalis</i>	173
Othonna <i>helenitis</i>	312
<i>maritima</i>	
Filago <i>pygmaea</i>	
<i>maritima</i>	463
<i>pyramidata</i>	464
<i>gallica</i>	465
<i>arvensis</i>	
<i>montana</i>	466

MONOGAMIA.

Jasione <i>montana</i>	998
Viola <i>odorata</i>	1243
<i>hirta</i>	
<i>canina</i>	1244
<i>montana</i>	
<i>tricolor</i>	1245

GYNAN-

GYNANDRIA.			
DIANDRIA.			
<i>Orchis bifolia</i>		<i>Carex vulpina</i>	
pyramidata	851	<i>muricata</i>	
coriophora	1332. 855	<i>atrata</i>	
<i>Morio</i>	850	<i>pseudocyperus</i>	
<i>usulata</i>	852. 1331	<i>arenaria</i>	
<i>militaris</i>	1329	<i>dioica</i>	
odoratissima	1332	<i>flava</i>	
<i>maculata</i>	360	<i>acuta</i>	507
<i>conopsea</i>	861		
abortiva		TETRANDRIA.	
<i>Satyrium hircinum</i>	854	<i>Betula alba</i>	
<i>Ophrys Nidus avis</i>		<i>Alnus</i>	36
spiralis	862	<i>Buxus sempervirens</i>	170
anthropoph.	853	<i>Urtica pilulifera</i>	1251
<i>insectifera</i>	857	<i>urens</i>	1251
<i>Serapias Helleborine</i>	505	<i>dioica</i>	1252
<i>palustris</i>		<i>Morus alba</i>	785
Lingua	1330	<i>nigra</i>	785
		PENTANDRIA.	
HEXANDRIA.		<i>Xanthium strumarium</i>	663
<i>Aristolochia Piftolochia</i>	101	<i>spinofum</i>	
rotunda	97. 98	<i>Amaranthus Blitum</i>	146
longa	99	albus	
<i>Clematitis</i>	199	POLYANDRIA.	
POLYANDRIA.		<i>Ceratophyllum demersum</i>	
<i>Arum Dracunculus</i>	358	<i>Myriophyllum spicatum</i>	783
maculatum	104. 105	<i>verticillatum</i>	784
<i>Arisarum</i>	96	<i>Sagittaria sagittifolia</i>	1034
tenuifolium		<i>Theligonum Cynocrambe</i>	54
<i>Zostera marina</i>		<i>Poterium Sanguiforba</i>	
		hybrida	
MONOECIA.		<i>Quercus Smilax</i>	
MONANDRIA.		<i>Ilex</i>	625
<i>Zannichellia palustris</i>	956	<i>Suber</i>	
DIANDRIA.		<i>gramuntia</i>	
<i>Lemna minor</i>	679	<i>coccifera</i>	627
<i>trijulca</i>	1315	<i>Robur.</i>	964
TRIANDRIA.		<i>Fagus Castanea</i>	223
<i>Typha latifolia</i>	1214	<i>sylvatica</i>	
<i>angustifolia</i>	1215	<i>Carpinus Betulus</i>	204
<i>Sparganium erectum</i>	1115	<i>Corylus Avellana</i>	133
<i>Carex leporina</i>	515	MONADELPHIA.	
		<i>Pinus sylvestris</i>	205
		<i>Pinea</i>	Pinus

FLORA MONSPELIENSIS. 493

Pinus <i>Abies</i>		Juniperus <i>communis</i>	645
Croton tinctorium	562	<i>phoenicea</i>	231
SYNGENESIA.		Ephedra <i>distachya</i>	932
Momordica <i>Elatarium</i>	329	SYNGENESIA.	
Bryonia <i>alba</i>	149	Rufcus <i>aculeatus</i>	1030
DIOECIA.		POLYGAMIA.	
MONANDRIA.		MONOECIA.	
<i>Najas marina</i>		Celtis <i>australis</i>	729
DIANDRIA.		Veratrum <i>album</i>	
Salix <i>vitellina</i>		Andropogon <i>Ichæmum</i>	
<i>amygdalina</i>		<i>Gryllus</i>	
<i>fragilis</i>		<i>distachyon</i>	
<i>purpurea</i>	1036	Holcus <i>lanatus</i>	474
<i>Caprea</i>	1036	Cenchrus <i>capitatus</i>	499
<i>viminialis</i>	1038	<i>racemosus</i>	474
<i>Helix</i>		<i>triuncialis</i>	
<i>alba</i>	1035	Ægilops <i>ovatus</i>	471
TRIANDRIA.		<i>incurvus</i>	
Oxyris <i>alba</i>	222	Valantia <i>muralis</i>	1027
TRIANDRIA.		<i>Crucjata</i>	
Vicum <i>album</i>		<i>Aparine</i>	89
PENTANDRIA.		Parietaria <i>officinalis</i>	883
Pistacia <i>narbonensis</i>	1128	Atriplex <i>Portulacoides</i>	555
<i>Terebinthus</i>	1127	<i>laciniata</i>	132
<i>Lentiscus</i>	680	<i>hastata</i>	126
Cannabis <i>fativa</i>	182	<i>patula</i>	129
Humulus <i>Lupulus</i>	733	Acer <i>pseudo-Platanus</i>	6
HEXANDRIA.		<i>Platanoides</i>	
Tamus <i>communis</i>	150	<i>campestre</i>	7
Smilax <i>aspera</i>	1097	<i>monspeffulan.</i>	8
OCTANDRIA.		DIOECIA.	
Populus <i>alba</i>		Fraxinu: <i>excelsior</i>	411
<i>nigra</i>		<i>Ornus</i>	
ENNEANDRIA.		TRIOECIA.	
Mercurialis <i>perennis</i>	773	Ficus <i>Carica</i>	402
<i>annua</i>		CRYPTOGAMIA.	
<i>tomentosa</i>	906.907	FILICES.	
Hydroch. <i>Morsus ranae</i>	828	Equisetum <i>sylvaticum</i>	
DECANDRIA.		<i>arvense</i>	368
Coriaria <i>myrtifolia</i>	1006	<i>fluviatile</i>	367
MONADELPHIA.		<i>hyemale</i>	
Juniperus <i>Oxycedrus</i>	646	Ophioglossum <i>vulgatum</i>	848
		<i>Osimun.</i>	

<i>Osmunda Lumaria</i>	493	<i>Gramen reclinatam</i>
<i>regalis</i>	496	<i>alopecurus</i>
<i>Spicant</i>	500	
<i>crispa</i>	505	<i>plumosum</i>
<i>Acrostichum septentrionale</i>	505	<i>sparteum</i>
<i>Thelypteris</i>	527	<i>loliac. minus</i>
<i>pulchrum</i>	530	<i>supinum</i>
<i>Pteris aquilina</i>	531	<i>phœnicioides</i>
<i>Asplenium Scolopend.</i>	405. 703	<i>gross. accedens</i>
<i>Ceterach</i>	238	<i>panic. multiplex</i>
<i>Trichomanes</i>	946	<i>rubrum</i>
<i>Adiant. nigr.</i>	14	<i>supinum</i>
<i>Ruta murar.</i>	1033	<i>latifolium</i>
<i>Onoptaris</i>		<i>578 Hieracium bulbosum</i>
<i>Polypodium vulgare</i>	945	<i>582 aphyllum</i>
<i>Loichitis</i>		<i>588 muror. lacin.</i>
<i>Filix mas</i>		<i>589 capillaceum</i>
<i>Filix femina</i>		<i>1304 dentatum</i>
<i>aculeatum</i>		<i>1305 lanuginosum</i>
<i>rhæticum</i>		<i>606 Jacea ciliis pilosis</i>
<i>fontanum</i>		<i>611 ficula</i>
<i>fragile</i>		<i>630 Iris narbonensis</i>
<i>Dryopteris</i>		<i>631 perpusilla</i>
<i>Adiantum Capillus ♀</i>	13	<i>666 Lathyrus</i>
<i>Marfilea natans</i>	1317	<i>667 humilior</i>

OBSCURIORES.

29 <i>Allium mont. 3.</i>		<i>1321 Lupinus purpureus</i>
30 <i>fl. obsoletiore</i>		<i>749 Lycium gallicum</i>
31 <i>monspeffulan.</i>		<i>1327 Myagr. monosp. min.</i>
48 <i>Alfina gallica</i>		<i>812 Narcissus alb. min.</i>
<i>hirsuta</i>		<i>831 Oenanthe sem. atriplicis</i>
<i>57 foetida</i>		<i>847</i>
<i>58 fluitans</i>		<i>877 Panicum pan. minore</i>
118 <i>Aster auricomus</i>		<i>891 Peplus minor</i>
131 <i>Atriplex Lappulis</i>		<i>916 Pinus maritima</i>
194 <i>Carduus ferocior</i>		<i>973 Ranunculus pallidus</i>
276 <i>Cistus incanus</i>		<i>978 villosus</i>
277 <i>fl. albo</i>		<i>980 saxatilis</i>
1284 <i>Cynoglossum</i>		<i>993 Rapum sylvestre</i>
377 <i>Eruca perennis</i>		<i>1016 Rubia aspera</i>
473 <i>Gramen spic. maritim.</i>		<i>1020 angustifolia</i>
490		<i>1133 Thlaspi inc. minus</i>
491 <i>molle</i>		<i>1154 Tithymalus incanus</i>
		<i>1352</i>

- 1165 *Tragopogon* ten. dent.
 1168 *angustifol.*
 1358 *alterum*
 1356 *fol. crassioribus*
 1357 *hirsutum*
 1188 *Trifolium spumosum*
 1226 *Verbalcum blattariæ*
 1232 *Vicia frugum*
 1235 *fil. latis*
 1238 *incana*
 1241 *fil. longiorib.*

LXXI.

FUNDAMENTA VALETUDINIS

PRÆSIDE

D. D. CAR. LINNÆO

proposita a

PETR. ENGSTROEM

Dalekarlo.

Upsalæ 1756. Junii 17.

§. I.

Infolens quidem multis videtur, ejusdem ætatis vitæque rationis homines, qua sanitatem diversa adeo experiri fata atque vicissitudines, ut unus, formæ speciosæ dignitate atque vegetis pollens viribus, in ipso ætatis flore marcescat, duræque mortis inclementia inopinato abripiatur; alter vero valetudinarius ad extremam usque senectutem annos perducatur. Mira, inquam, hæc sunt; at multo tamen magis a naturæ ordine abluere videtur, corporis robore quam maxime firmatos, prius multo quam infirmos morbis sæpe succumbere, adeo ut saluberimus quisquam minimo morbi impetu valetudinis jacturam faciat, dum imbecillus quidam vel gravissima perferre potest vitæ discrimina, quasi vita ipsa firmiori multo vinculo corpori ejus nexa esset. Hæc, maximis involuta difficultatibus, naturæ phænomena

nomina ut explicent, cœca regi factorum vice unius cujusque ætatem, tempusque vivendi certum uni- cuique designatum esse, cujus extra circulos vagari nemini liceat, quos nec intemperantia turbari, neq̄ rigide servata diætâ promoveri posse, erronee admodum credunt quam plurimi. Aliam vero meliorem- que ingrediuntur viam sapientiores, qui mirandam hanc sanitatis varietatem humani corporis naturæ tribuunt, quæ apud nonnullos firmiore, apud alios debiliore est indole: unde vulgus *nullum elongare propositum vitæ terminum, multos vero eundem abbreviora* statuit, neque sine fundamento, modo rite intelli- gatur. Quæ vero hæc natura sit & unde originem suam ducat, haud considerant. Itaque mecum con- sultui, paucis allatis observationibus, Naturæ va- riam circa microcosmi nostri indolem, quantum per injunctam brevitatem fieri poterit, explicatam Natu- ræ curiosis tradere.

§. II.

NATURA illa est lex, quam summus omnium Architectus rebus creatis indidit, secundum quam generantur, conservantur atque ad suos fines desti- nantur in mundo omnia, ut cuncta, secundum DEI sapientissime institutam ordinationem in creatione, durent atque existentiam suam continuent. Plura hac in re investigare non valemus, eum ob angustos perspicientiæ nostræ limites, tum ob abdita naturæ mysteria, etsi quædam vestigia ordinis, creaturis insiti, videre nobis videamur, quæ tamen æque no- bis sunt imperscrutabilia, ac ille, quem Deus secu- tus est, omnes res condendi, modus.

§. III.

Humanum corpus mirifica omnino gaudet stru- ctura atque ex variis fibris compositione, quæ con- nexæ quasi & consutæ membranas, canales, muscu-

los &c., quibus coagmentata est nostra machina, formant; elementa vero non æque fortiter in singulis combinata esse, quilibet, qui accuratius Naturam pensitat, inveniet. Mentem nostram clarius hac in re ut exponamus; humanam machinam cum Textura comparabimus, quam lanificas Parcas vel firmioribus vel tenuioribus contexisse filis fabulatur antiquitas, quamque cum annis tandem conteri videmus. Eadem est ratio corporis humani, quod, dissimilibus compactum filis, haud dispari modo diuturnum violentumque usum perpeti nequit. Ulterius corpus nostrum haud incongrue assimilatur telæ, duplici filorum genere compositæ; Nervis nimirum, qui ipsum texturæ stamen constituunt, & Fibris, quæ intertextum, inter stamina implicatum, efficiunt; hoc si fuerit firmissimum, illud vero tenue, haud longo usu subteritur tela. Corporis humani nervi sunt ipsa virium stamina; fibræ autem stamina vitæ constituunt. Viribus exhaustus & languidus eam ob causam ætatem diu prorogare potest, quod ejus systema nervosum bene sit constitutum; at ideo tamen musculorum roboris atque soliditatis expers est quam sæpissime: contra, qui compacto fibrarum systemate gaudet, virium vitalium defectu laborare atque levi quadam morbi motiuncula tentatus, haud raro opprimi atque consumi potest. Hujus rei causam qui invenire vult, primum texturæ corporis fundamentum atque compositionem adeat, cujus initium in generatione reperitur, finis vero in adolescentia. Perdifficilis enim quæstio Physiologos adhuc torquet, an plures fibræ in adulto generentur, quam quæ in embryone sunt. Crescunt quidem, justumque temporis spatium requirunt, ut longitudinem suam, & forte crassitudinem, consequantur; &, licet homo, postquam ad debitam staturæ proceritatem excrevit, crassescat, opinamur tamen fibrarum interstitia potius repleri, quam eas incrementa

menta quodam modo capere. Eum itaque jure meritoque felicem & vere nobilem appellamus, qui integer natus est, quapropter cum nos tum etiam Germani nobilem per *wälbaren & wohlgebohren* explicamus.

Duo *fundamenta* vitæ & roboris unius cujusque hominis ponimus: unum in ipsa generatione, alterum in adolescentia. In *generatione* imprimis systema Nervosum, sub *adolescentia* systema Fibrosum constituitur, quæ duo diversam hæc postulant considerationem.

§. IV.

In ipso matris ovo prima vitæ stamina delitescunt, quæ per GENERATIONEM, inæquali vero vi, nascuntur. Observavit quondam Bradlæus, dum polline staminum floris Quercini fortiter aspergebat sæcundabatque ejusdem arboris pistilla, glandes posthæc non modo majores aliis ejusdem arboris fieri, sed & *fatas* multo & solito largius crescere. Natura, quum unum eundemque Auctorem atque Fundatorem agnoscat, sui semper similis est; ejus intuentes varias vias, ad unam tendere veritatem omnes, comperimus. Infantes aut senectute languidis aut morbo debilitatis procreati parentibus, infirmi imbellesque evadunt plerumque. Summus *Boerhaavius* signa futura optimæ sanitatis in *institutionibus suis Medicis* §. 885. tradens, palmariam hujus causam ipsi generationi rectissime adscribit: *Conceptus*, inquit, *ex parentibus S. vis, Vegetis, Plena ætatis, Rara, sed Fervida venere utentibus, matutino tempore post perfectam a somno coctionem, tempestate verna, imprimis & salubri.* Illi, quibus a genitoribus sanis & ætatis maturo flore vegetoque robore nasci, contigerit, robustissimi evadere: sic *fortes a fortibus procreantur.* Hanc sententiam exemplo firmat *Nob. Hallerus* in *Comment.* ad §. supra citatam *Boerhaavii*, tom. 6. pag. 267.

267: *In Gallia, ait, homines ex furtiva venere genii (enfans d' amour) vulgo robustiores habentur, præ illis qui ex officio nati sunt; cum venus perpetuo quæsitæ, sed raro inventa, fervidior sit. Natura ipsa, ut se conservet, anxie laborans, perspicua hujus rei nobis monstrat vestigia. Ad œconomiam animalium si attendimus, apparet, causam illius dissimilitudinis, quam inter eorum fœtus esse deprehendimus, in genitorum indole totam fere latere. Hinc Horatius: Est in juvenis, est in equis patrum virtus: nec imbellem feroces progenerant aquilæ columbam. Vulgo optime notum est, non adeo vegetos grandesque fœtus non adultis jumentis & pecudibus progigni, ac ab illis, quæ justam ætatem virumque firmitudinem consecutæ fuere; hinc vidimus, vitulos agnellosque, quos matres juniores & primiparæ pariunt, debiliores fieri, ideoque, ut minus vitales, segregantur & mactantur ab œconomis. In unaquaque fere regione populi globum atque multitudinem constituenturicollæ, quique terram variis modis colunt. Hi, dum uxorem ducunt, suum sequuntur genium, nec opes anxie quærunt, nec multis procis petitam Helenam, non nobiles atavorum imagines, sed matram robustamque quandam virginem sibi poscunt, quæ, labori adsueta, desideratam illis opem ferre potest. Opulentiorum vero molles atque delicatullæ filiæ, licet morbis fere consumptæ, a luxuriosis ambiuntur procorum, valetudinariorum forte, turba, milleque amantum suspiriis precibusque expetuntur. Illi fœtus corporis firmitate cæteros præstant, qui genitura nascuntur consistente nec debili, quæ sæpissime absorbetur atque fecernitur; unde fervens igneque venus redditur. Contra adolescens, libidinosa juventute & pollutionibus syphiliticis enervis, amissam genituræ vim vix recuperat, & jugali tandem thalamo junctus, intemperantius assidueque cultæ veneris pœnas dat, liberique ejus miseri pulli fiunt*
infeli-

infelicibus nati ovīs. Hanc ob rem haud infrequenter evenit, ut opulentiorum familiis fatale adeo exitium immineat, ut penitus interdum extirpentur. Medici Angli, infantes *rhabiticōs*, a parentibus, nimia venere exhaustis nasci, existimant. Id tam verum est, quam quod verissimum, multos morbos, per generationem propagatos hereditarios fieri: Ut,

*Qui vires in foliis, venit e radicibus humor;
Sic patrum in natos abeunt cum semine morbi.*

Observat quoque Hoffmannus, a *Maniacis* ipso sub paroxysmo procreatos liberos, maniacos quoque fieri, non vero extra paroxysmum; & pariter *Epilepticorum* filios vel nepotes, mox ab insultu paroxysmi conceptos, horrendo isto morbo immunes nasci, non autem paulo ante eundem. Virum quendam novimus a Colicis sæpissime vexatum, cujus paroxysmus cum uxoris consuetudine mitigabatur; dum vero duo ejus liberi, colicis torminibus afflicti, diem obierunt supremum. Alius quidam nobis succurrit, a matre natus diuturno dentium vexata dolore, cujus prognati nepotesque præmatura *Odontalgia* conflabantur. *Hæctica*, *Arthritis*, *Calculus* a parentibus in liberos transmittuntur: nam

*Multa pater materque valent infundere natis,
Transit & in feri jura nepotis avus.*

Et quum summus rerum Conditor, homines hilares esse voluerit, lætam jucundamque illis venerem indidit, non vero ita ferventem, ut feris quibusdam immanissimis. Verbo: universa natura eo in puncto conspirat, illos fœtus, qui maturo & fervente veneris usu generantur, cum vitæ viribus, tum etiam generositate præcellentes fieri; quare equorum præfecti Equos admiffarios includunt, ne nimia venere exhausti reddantur, ut postea admiffi, valentiores edant progeniem. De antiquis Germanis, qui fortitudine ceteras gentes præminebant, refert Tacitus,

502 **FUNDAMENTA VALETUDINIS.**

tus, eos *sera & matura usos fuisse venerè.* Lex Ceremonialis, præter nobiliorem, quem habebat finem, in Natura quoque ipsa fundata erat, ut ex præceptis illis diæteticis, quæ in eo continentur patet, & ex primogenitorum prærogativis. Itaque prima stabilimenta vitæ humanæ ipsa in generatione conduntur.

§. V.

Secundum roboris fundamentum in **ADOLESCENTIA** ponitur. Primum vitæ humanæ stadium in **UTERO** est, ubi embryones secundum matris diætam formantur. Si mater **Cibo** utatur saginante, nimium crescit fœtus; gravis, quæ lacte vescitur, grandem adeo sæpe infantem gestat, ut maximo cum vitæ periculo eum eniti possit; quam ob causam Medici mulieres hortantur, ut sub graviditatis statu a nutrimentis ex lacte confectis sese abstineant. Contra vero si amaris, austeris ac fortibus deditæ sunt potionibus, vel si morbo quodam sunt implicitæ, Infantes imbecilles atque graciles pariunt. Uterum ferens femina, quæ diuturno justoque corporis *Motu* utitur, robore longe valentiores edit gnatos, quam quæ vita delectatur sedentaria; unde etiam accidit, ut libri Nobilium debiliores plerumque sint. Lappones, immanes barbaræque Americanæ Nationes uxoribus suis suadent, ut leni semper, at crebro tamen labore, futurum partum faciliorem reddant. Nimiis Matris *Somnus* magnos mollesque, exiguus vero parvos ac macilentos infantes efficit. Embryonem matris sub graviditate *Venerè* debilitari, plerosque abortus hinc originem trahere, haud incerto nixi fundamento, credimus. Eo tempore, quo fœtus utero fovent animalia, nunquam matrem admittunt: Si vero hoc fieret, abortum plerumque faciunt, cujus rei Equæ exemplum præbent. Matris *Animi commotiones* fœtibus multa damna adferunt, utpote epilepsiam, distortionem, & infan-

infantes adhuc non editos necant, qua de re Medicorum observationes multa nobis referunt.

§. VI.

Alterum stadium in quo adolescit homo, est **LACTANTIA**, seu tempus quo genitricis ubera natus sūgit. Valetudo enixi fœtus tum quoque a matris diata pendet. Infans, qui lacte vescitur materno, eodem ex fonte bibit, qui alimentum in utero delitescenti large subministravit. Novercantium nutricum & *Animi* & corporis qualitates cum lacte ipso ita parvulis infunduntur, ut, si hæ hilares & animosæ sint, illi læti vigoreque præditi evadant: si vero hæ tristiori & in iram proclivi animo sint, illi eandem quoque mentem consequantur. *Iracundarum* nutricum bilis si forte commoveatur, convulsiones non raro sentiunt lactantes. Si *vini combusti* iusto plus appetentiores fuerint ubera præbentes, infans aut macie contabescit aut moritur. Si *Salsum* comedant cibum, Scorbuto inficitur, qui prius infantis dentes confumit, quam radices egerint. Si mater vitæ *Sedentariæ* dedita sit, acido spontaneo in primis viis cum fœcibus viridibus, torminibus, convulsionibus infestatur recens natus. Cum genitrix intempestivam *Venerem* colit, lac mutationem subit, & infans inde multum capit detrimenti. Ex his omnibus apparet, prolis valetudini maxime conducere, ut mater temperantiam in vivendi ratione accurate servet.

§. VII.

PUERITIA tertium stadium constituit. Tum maxime opus est, ut bene nutriatur puer. Intestina ejus adeo sunt tenera, ut magnam cibi copiam, una vice deglutitam, non queant concoquere; possunt tamen crebra nutrimenta. Homo hac in ætate constitutus, pulli est instar gallinæ, qui postquam

comedit, iterum mox cibum appetit. Hoc tempore si premuntur fame, lente admodum crescunt: acriora ciborum genera illis sunt deneganda, quum fibræ debiles tum maxime sint. Si acris quædam tinctura vulneri oris, tempore sub sanationis, instillatur, tenella fibrarum stamina contrahuntur, quo fit, ut vulnus magna cicatrice obducatur. Illi, quibus potus vini combusti intempestive conceditur, pusilli fiunt atque macilenti. Hoc experimento, cum Caniculis instituto, satis probatur, qui si hoc liquore oblinantur, adeo parvi fiunt, ut in feminarum gremiis commode gestari possint. Mauros olim graciles, Gallos vero proceros fuisse testantur Historici: jam quum illis Mahometana religio vinum usum interdixerit, his vero fit concessus, Mauri Gallos, conspicua statura, multum superant. Porro puerulo sub dio obambulandi currendique venia non denegetur; alias enim accidit, ut colli glandulæ intumescant, caput totumque corpus Scabiæ infestetur; huic si licitum non sit, ut calido frigidoque aëre se aduascet, tempestatis vicissitudines haud patitur, & febribus & morbis catarrhalibus facile fit obnoxius. Quum *motus*, teste Avicenna, *membrum* magnificet, haud difficile inveniri potest causa, cur liberi rusticorum valentioribus polleant membris, quam Nobilium opulentiorumque. Hæc a corporis crebra exercitatione tota fere dependet, quapropter ita Hoffmannus: *populi, inquit, septentrionales, qui a teneris annis frigoris & caloris repentinas mutationes sustinere coacti, minus in morbos probantur, & facilius ex his convalescunt.* Somnus puerulis ad vires recreandas sufficiens esse omnino debet; etenim pastu acquisita, atque corporis exercitatione digesta, alimenta, machinæ nostræ per somnum applicantur. Quum satis constet, factum in materno utero semper dormientem brevi mirum in modum crescere, infantemque mox post lactationem

sopore

ſopore naturaliter capi, puero quoque ſomnus & quies concedatur, neceſſe eſt; ſi autem aliter fiat, ſaturæ ejus incrementum impeditur, & macilentus, debilis redditur atque ſtupidus. Subito admodum animi puerulorum commoventur, quum nervi a fibris adhuc juſtum non conſequuti ſunt robor atque fulcimentum; & quemadmodum eorum lætitia haud modica eſt, dolor quoque & luſtus eſt acerbior. Si acciderit, ut ſubitaneus illis Terror incutiatur, ſæpiſſime ex vehementi hæc animi perturbatione Polypii naſcuntur, qui ex eorum demum extiſpiciis manifeſti ſiunt. Difficilioribus rebus, quæ eorum nervos juſto maturius intendunt, ſi crucientur, ingenuum judiciumque præcox, ac tandem ſtupidum, evadit. Itaque illis, qui in tenero ætatis flore ſunt, debitum a curis gravioribusque ſolicitudinibus otium dandum eſt.

§. VIII.

ADOLESCENTIA eſt vitæ quartum ſtadium, in quo homo pueritiæ larvam exiit, telamque corporis ſui pertexit. Jam fugienda eſt præcox Venus, quæ & nervoſum ſyſtema & fibroſum debilitat; inde enim artuum tremor, anorexia, oculi debiles, vertigo, ſtupiditas. Jam maxime intereſt in vaſis conſervare olea, quæ ſenectutem ſanam vegetamque reddunt: *libidinoſa enim & intemperans adoleſcentia effæctum corpus tradit ſenectuti. Cic. de ſenect. c. 9. Et quamdiu ſera venus veteribus Germanis, tamdiu eorum juventus fuit inexhauſta, teſte Tacito.* Et quando euſarcos monachos in ſummo ſenio hilariter quaſi floſcentes interrogamus, quibus potiſſimum remediis factum fuerit, ut ſanitatem in ſeros annos conſervarint, ſervavimus oleum, reſpondent. Adoleſcentiæ ſos ſemel amiſſus, nunquam redditur artis ope; formoſaque ſpecies, animi corporisque vigor, ex quo ingenui judicii que vires pendent, perit.

§. IX.

Est hoc tempus, quo *Helluatioes* vecordes & licentiosos homines *omnes* delectant, quo computationibus in seras usque noctes dediti sunt quam maxime, quo intemperantiæ se aliquando affectum iri poenis vix credunt; erit tamen infaustus dies, quo hæc in corpus injuriæ atque violentiæ, Naturæ coram tribunal vocabuntur, gravique plectentur damno. Itaque maxima danda est opera, ut calidioribus spirituosisque potibus, adolescenti imprimis ætate, abstineamus. Non opus est, ut oleum igni addamus. Jam adolescens & labori & otio est assuefaciendus: jam animi corporisque artes exerceat, justaque illi concedatur quies. Jam in salubri versetur aëre ac habitaculis non nimium angustis. Jam jucunda, lætis cum amicis, fruatur consuetudine, quo fiet, ut iners cibus, sine arte mensa, tenuis potus, tranquillus somnus, motus interruptus, castitas & familiarium grata conversatio, ætate stabiliendi roboris ultima ponant fundamenta. Et postquam hanc sequens vivendi rationem feliciter adolevit, quid firmatum ejus judicium valeat, demum experiatur, ingenique sui, quantum fieri potest, intendat nervos; & acquisita corporis justa statura, majora nobilioraque animi meditamenta sedulo sectetur noster adolescens, aut tum, aut nunquam.

§. X.

Diætã, sic firmis nixa experimentis, ad duo valetudinis ducit principia, quorum prius nervis, Vitales, posterius, solidis cum fluidis, Naturales efficientibus functiones, continetur. Hæc per diætã sustentantur functiones: quarum Vitales ægre corriguntur; facile vero, vita nimia, vigiliis, animi passionibus, lucubrationibus, computationibus spirituosiss, debilitantur. Naturales, ut motu & alimento corroborantur, ita quiete labefactantur & inedia. Hæc ut sartæ, apud nobiliora animalia, serventur atque integræ, duos custodes, odorem nimirum & saporem, præsertim circa ingerenda, Natura posuit. LXXII.

LXXII.

SPECIFICA CANADENSIVM

PRÆSIDE

D. D. CAR. LINNÆO

proposita a

JOHANNE VON COELLN

Vestro-Goth.

Upsalia 1756. Junii 19.

CAPUT I.

§. I.

Quemadmodum vita est omnium possessionum humanarum longe carissima, omnique opum vi facile major censenda; ita illa quoque scientia, quæ vitæ excubias agit, est omnino, saltem esse deberet, reliquis eo potiori jure anteferenda, quo verius olim dixerit insuper Plinius: quod *Medicina etiam Imperantibus imperet.*

Hinc divinum Machaonium munus maximi habitum est inde ab antiquissimis retro seculis, interque gentes sapientissimas summo studio, curaque summa exercitum, in quo hoc quoque sollicitius cultum frequentatumque, quo intimius ipsi necessitati mortalium

talium innitatur, & sola duntaxat indigentia, casuque sæpius fortuito, patefcatur atque miseriæ nostræ opitulando sibi constet.

Quamprimum enim homines, pro solenni more suo, morborum violentia in discrimen vitæ sese adductos viderunt, cæte nihil non moliti, innumera pro recuperanda salute tentarunt remedia, & licet per plurimos ceciderint experimentis, saltem aliqua eorum successu suo non caruere; Quibus cognitis, rata tenuerunt; illaque aliis, cum iisdem morbis conficiantibus, in consilium dederunt; unde Græcis quondam in religione fuit, præsidia, quibus periclitanti sanitati feliciter opem tulerant, tabulis inscribere, easque in templo *Æsculapii* suspensas servare. Quid? quod nulli genti insolens, immo vero rusticolis usque adeo familiaris fuit ejusmodi medicina, ut medicamenta isthæc stuporifica, tanquam cimelia pretiosissima, inter bona hæreditaria cœperint numerari, & veluti res, a parentibus liberis legandæ, reputari; auro gemmisque facile æquipollentes. Sic empirica hæc medendi ratio reliquæ medicinæ viam stravit.

§. II.

Hi vero, qui talium medicaminum aliquali peno gaudebant, postmodum Medici salutari sueverunt, quorum quidem opera primum in eo fuit occupata, ut pharmaca sua in classes rite dispecerent, artemque in formam scientiæ quodammodo redigerent, quamobrem observationes ex dissectione demortuorum petitas instituendo, *Anatomen* invexerunt. Tum corporum vivorum functiones examinando, *Physiologiæ* natales dederunt; animumque ad harum functionum vicissitudinem advertentes, earundem signa diagnostica computando, *Semeioticam* prodiderunt; Ad hæc naturæ vestigia prementes, verumque naturalium qualitates & vires indagando, *Scientiam Naturæ* condi-

ondiderunt & *Materiam Medicam* digesserunt; de-
 lique probando corpora per ignem & menstrua,
Chemicam stiterunt; tandemque illorum mixtura &
 præparatione *Pharmaciam* exædificarunt; quibus o-
 mnibus, multaue alia industria factum est, ut pro-
 vincia Medicorum, e tenellis initiis orta, diuque
 arctissimis circumscripta limitibus, mirifice dilata-
 ritque nobilitari cœperit.

§. III.

Postquam Medici tantum studii & indefessi la-
 boris in rem suam contulere, committere noluerunt,
 ut principia desiderarentur, quibus scientia, quoad
 fieri posset, facillime addisceretur, penitiorque cog-
 nitio, veluti per compendia, Podalirii filiis continge-
 ret; itaque fuere, qui & huic negotio navarunt ope-
 ram, *Dogmaticorum* nomine insigniti. Verum enim
 vero, quum nimis multa laterent sensus humanos,
 suppetiæ eorum non tam inutiles, quam incertæ du-
 biisque gravioribus obnoxie visæ sunt, unde Sectæ
 per plurimæ propullularunt, quarum quibusdam affe-
 ctis persuasum fuit. *Laxum & Strictum*; aliis *Acidum &*
Alcali; aliis vero *Bilem & Pituitam*; nonnullis autem
Signaturam externam; næ aliis alia, prima & decreto-
 ria principia fore; nulla vero nec temere laudanda,
 neque acriter vituperanda.

§. IV.

Fuerunt interea tantum non omnes, qui Medi-
 cinam Empiricam amplexantes experti sunt, haud
 raro evenire, ut idem Medicamentum in uno eodem-
 que morbo non omne punctum ferre valeat, quam-
 obrem, ignoratis adhuc plerisque morborum speci-
 ebus, singula illa Medicamenta combinare cœpe-
 runt, quæ in parili morborum genere, antea salu-
 taria esse noyerant, videlicet rati: ubi unum dato
 casui non sufficeret, saltim alterum successu non cas-
 sum

sum esse futurum; sed opinamur, compositiones ejusmodi Medicamentorum tantum inverti, & a natura sua simplici alienari, quantum gustui aut odori discriminis præberet forma eorundem mixta. *Fuit* hoc tum error popularis, & est etiamnum insignis, quantum ei cunque sese demum opposuerint Medici præstantissimi, nec brevi forsan continget, ut rancitus extirpetur.

§. V.

Neque vero defuere Medici, qui a Symptomatibus ad Therapiam morborum concludentes, fecerunt in hunc modum argumentati sunt; ut quemadmodum nullus effectus morbi daretur sine ratione sufficienti vel causa sua, ita fieri nequiret, quin tantum ipsi causæ decederet, quantum symptomati cuique compescendo operæ adferret Medicus; itaque, quo quis majorem Symptomatum exercitum prostrare valeret, hoc is quoque callentior existimaretur: & est hæc, qua maximam partem, facies hodiernæ Medicinæ nostræ tantopere florescentis. Verum tamen, si rem propius intueamur, invenerimus facile, Medicinam isthanc sæpius palliativam esse, & non raro neutiquam genuinam. Sic e. g. si quis Febrém intermittentem adoriretur, medicamento adversus hunc morbum specifico plane destitutus, & sub ipso frigore cordialia subministraret ad sublevandas vires vitales; acida vero & refrigerantia sub calore, ad arcendam diathesin phlogisticam; & paragonica denique sub ipso sudore propinaret medicamina, annon ille fideliter peccasse diceretur? Sic is quoque crimine difficulter liberaretur, qui in Dysenteria uteretur opio ad tollendos spasmos, dein obstipantibus remediis ad sistendam evacuationem, & consolidantibus ad exulcerationes internas refarciebat; & hæc de aliis similibus dicta sunt,

§. VI.

§. XVI.

Sed Empirica Medicina, quam Medici prioris uli, per eruditum factum, usque adeo contemnent, ut Empiricum & Agyrtam pari lapillo notant, simpliciore methodo contenta, in Febri intertente præscriberet corticem amarissimum Chinæ, pote totam istam rem certo certius confecturum, in Dysenteria Rhabarbarum rotunde ordinaret, et non nosset rhabarbarum hoc officio fungi aut acuarum causam morbificam; aut etiam Acaros cidendo, uti in Scabie; aut amaritia acidum frando; aut denique præservando a putredine amariorum sua, similibusque.

§. VII.

Tandem convenit inter Medicos hodiernos, mod, quo propius Medicina accesserit ad nativam simpliciter, eo altius illa evecta putetur; nam in confenserunt dudum Viri maximi nominis, ut ars lularis, haud aliter ac Physicorum scientia crevit, omite experientia; sola rerum magistra, mactetur. ilicet intellexerunt Medicorum acutissimi, quam rum in usus communes contulerint casus mediciles practici, e libris Doctorum depromti; ne dicam iam abnormes fuerint quorundam magistrorum rma sesquipedales, ut eorum argumentationes tam, qui, per indicationes nimis videndo, nova dies excogitarunt medicamenta; hi, inquam, quam oleste seduli extiterint, neminem Medicorum fure potest, qui ingentem medicaminum molem, armacopoliis nostris illatam, oculo, quod ajunt, gitivo solummodo introsperit.

Restat igitur nobis, quos copia inopes fecit, ut m quasi de novo ordiamur, & medicamenta sæpe gentibus, alias rudissimis, petamus, quorum tam intelligentia, quod, nescio an sat custodite di-
a, vel in eo totam eruditionem nostram vincit.
quod

quod non solum medicina simplicissima contenti fuerint, sed eas etiam medelas per multas generationes factas tectasque seruarint, quas labascenti valetudini admovent, usuque felici comprobant; incertas vero contemserint, aut etiam oblivioni tradiderint.

§. VIII.

Ceterum, quæ vulgo per Europam frequentari solet simplicior Medicina, diligentia Medicorum fere omnibus dudum innotuit; inprimis autem Botanicis adcurantibus, factum est, ut, dum ad singulas cujusque Provinciæ plantas usus earum apud incolas regionis receptos notarunt, nos jam fere nihil lateat; quamobrem sicubi incrementa hujus medicinæ ampliora expectentur, e re omnino erit, extra Europam tendere, immo ferissimas adire gentes, ut, quod illis proficuum vel salutare judicatur, sedulo cognoscamus: nimirum hac ratione medicinam olim summo opere locupletatam esse constat. Nam postquam Scientia Naturæ, cum incredibili emolumento suo, in *America septentrionali* adamari cœpit, naturæ mystæ ibidem commorantes, otio suo non indignum judicantur studium conquirendi vires & usus variarum herbarum, etiam ab Americanis barbaris receptarum; gratulabundi accepimus bene multa, illaque incomparabilia medicamenta, quæ bono publico partim dicantur Viri Clarissimi *Coldenus* & *Kalmius*, partimque *Bartramus*.

§. IX.

Est hic **BARTRAMUS** colonus *Pensilvaniæ*, *Philadelphicæ* accola, Botanicæ cultor indefessus, qui varias plantas pulcherrimas non solum detexit, sed eas etiam ad *Coldenum*, *Collinsonium* & *Gronovium*, aliosque transmisit, & præterea feminum plantarum *Americæ septentrionalis* annua collectione *Angliæ* hortos ditavit. Ille nuper nobis dedit observatio-

es nonnullas circa virtutem quarundam *Boragor* Americae septentrionalis, anglice consignatas, sub titulo: *Bartram's Appendix containing descriptions, virtues, and uses, of hundred Plants of these Northern Parts of America; and particularly of the newly discover'd Indian ure for the venereal disease.* At vero, quum hoc neletema, paginis tantummodo 7. in 8:vo inclusum, cuivis Medico forte non obvium sit, & idoneate peregrino conscriptum, inoffense forsitan non egatur; me operam Lectori haud injucundam navasse crediderim, si idem illud Romana veste induiam, publicæ luci dedero, pariterque nonnullarum aliarum vires plantarum, recens in America septentrionali detectarum, adjunxero.

CAPUT II.

BARTRAMI APPENDIX.

„*Continens descriptiones, vires & usus variarum Americae septentrionalis plantarum, inprimis autem Indorum therapiam Luis Venereæ, nuper detectam sistens.*

1. ARALIA (*racemosa*), aliis *Spikenard*, aliis vero *Liquiritia pratensis* adpellata, racemos baccarum fert grandes, mense Septembri maturefcentes, esu dulces & persalubres victu. Radix balsamica indole sua commendatur, & ab incolis ad sananda ulcera recentia adplicatur; scilicet, coquunt illam, sensim affundendo aquam fontanam, cujus massa fit Extractum quoddam mucilaginosum, usibus eorum feliciter inserviens. Præterea radice masticata, succus deglutitus dolores lumborum tollere dicitur. *vid. N. 24.*

2. ARALIA (*nudicaulis*), vulgo *Sarsaparilla* nuncupata, radicem longam habet repentem, hispanicæ haud absmilem, etiamsi planta est ab illa diversa, insignisque usus. Hujus enim decoctum pro potu ordinario quotidie propinatum, ad depurandum

dum sanguinem, & hydropem medendum, præcipua virtutis est & efficaciam, laudaturque usus ejus externus in curando Erysipelate, itemque in sanandis ulceribus per plurimos. *vid. N. 23.*

3. ERIGERON a nonnullis contra Morsus serpentum usitata est planta. Efflorescit tempore verno ad instar Bellidis, altitudinem pedis circiter attingens. Radix sub ipsa superficie terræ serpit, tenuibus fibris seu filamentis interstincta; estque gustu calida. Indi radicem hanc incisam, contusam, tumoribus duris frigidis dissolvendis admovent. (*An Erigeron Philadelphicum?**)

4. SAURURUS (*cernuus*), apud Germanos nonnullos nomine Aristolochiæ venit, vel ideo forte, quod figura foliorum utriusque consimilis videatur. Locus ejus natalis est humidus, & spicam longam gerit floris albi. Radix spongiosa, instar junci, in superficie terræ subsistit. Hæc, si in modum cataplasmatibus Bubonibus mammarum adplicatur, vim suam maturandi & sanandi mirifice probabit. Folia ejus siccata & in infuso assumpta, in doloribus pectoris & dorsi valde proficua erunt. *Radices mollior, digerunt, maturant, discutunt; paregoricæ sunt. Clæy. virg. 153.*

5. COLLINSONIA (*canadensis*), Planta est quinque pedes alta, quæ quum decidere cœperit, aut post messem, odorem spargit a fragrantia lupuli non multum alienum. Semina *Salviæ* (*fagefeed*) perquam similia habet. Adpellatur præterea a quibusdam incolis *Horsweed*, vel ideo forte, quod equi illa avidè vescantur, vel etiam, quod ulcera dorsi exco-riati probe medeatur. Radix solida est & nodosa, multumque commendatur in secundinis retentis, si incisam coquatur decoctumque bibatur. *vid. N. 22.*

6. SAN-

*) Non, sed *Erigeron Schœpf. mat. med. amer. p. 122. n. 261. S.*

6. SANGUINARIA (*canadensis*) ab Indigenis *Reedroot*, seu *Turmerick* vocatur. Folia contusa fucum præbent flavum instar Chelidonii majoris. Flores albi primo vere germinant. Radix ficcata & in pulverem redacta, in Ictero commendatur a Domino Coldeno. Dosis erit ʒj in cerevisia secunda. Alias etjam adversus morsum Crotalophori adhibetur.

7. *Virga aurea*, seu species illa *Virgæ aureæ* (Golden-Rod) in moribus Colubri tantopere celebrata, est species elegantissima, habetque caulem tenuem, purpureum, pedem unum altum, spica floribus flavissimis, tertiam circiter plantæ altitudinis partem æquantibus ornatum. Hi flores ex alis foliorum crescunt, numero tres vel quatuor, in formam parvarum cristarum abeuntes. Laudatur hæc ipsa tanquam efficacissima in moribus Crotalophori; nempe herba infusa ejusque decocto hausto, ipsaque planta calida vulnere admota. Adhibetur quoque cum emolumento in intumescencia colli & cervicis, itemque in doloribus pectoris, ob virtutem suam humores viscidos potenter solvendi. (*An SOLIDAGO altissima, seu Virga americana hirsuta, radice odorata. Dill. elth. 410. t. 304. f. 391.?*)

8. (SERRATULA *spicata*), a nonnullis *Throat-Wort*, ob vires medendi collum exulceratum, appellata. Radix crassitiem habet nucis *Heccory*, tenuibus quibusdam filamentis intertexta. Caulis quatuor aut quinque pedes altus est, absque ullis ramis; foliis vero longis, arctis, alternatim ex ipso trunco progerminantibus. Flores versus apicem prominent, longa purpurea spica caulem circumdantes. Radix contusa & infusa decoctum præbet, vi sua calida discutiente cum emolumento in læsionibus colli laudandum, sive forma gargarismatis, sive etiam epithematis collo superinducatur.

9. UVULARIA (*perfoliata*) pro specie quadam Sigilli Salomonis pridem venditata, forte ob planorum foliorum mutuam similitudinem; sed caulis folia perforat, floresque pauciores flavescentes lilium quadantenus referre videntur. Pedem circiter unum alta est. Radix alba est, seseque in formam pedis corvi explicat, quamobrem etjam eodem nomine apud quosdam venire solet. Præstans est Radix, forma cataplasmatum, ad maturanda aperiendaque apostemata, præscripta. *vide N. 26.*

10. TRIOSTEUM (*perfoliatum*), in coloniis nostris septentrionalibus herba Doctoris *Tinkeri*; in Pennsylvania vero *Gentiana*, & regionibus australibus, ubi in febribus acutis & intermittentibus usurpatur, *Radix febrilis* vocari solet. Nobis autem in pleuritide commendanda; sed apud incolas novæ Angliæ pro emetico adhibetur, operatur potenter, ideoque robustioribus, uti rusticis, fortasse præscribenda; tametsi nobile medicamen poterit esse, si ab artifice scienter commendatum fuerit etjam aliis. *Radix pulvis, dosi mediocri exhibitus, adversus febres omnes intermittentes, tutum, certum & minime fallax remedium.* *Clayt. virg. 142.*

11. ALETRIS (*farinosa*), *Blazing-star* uti ab incolis inferioribus nominatur, ab aliis vero *morfus Diaboli* (*Devil's bit*) utrinque ficta denominatione. Folia quatuor supra ipsa cæspite expansa surgunt e radice, quælibet tres aut quatuor pollices (inches) longa & circiter unum lata. Mense Junii caulem exferit octo pollices altum, cum spica floribus decorata sex pollices longa. Uber est proventus ejus in partibus regionis nostræ inferioribus, solo pingui & ficciori scatentibus. Radix alba est, crassitie fere fistulæ fumatoriæ, gustusque amarissimi. Pretiosa hæc radix venenosæ fermentationi mirifice resistit, tormenta que illorum sedat, si pulvis ejus sumatur;
vel

vel etjam si ipsa radix contusa & spiritu vini (Rum) faturata propinatur. Dosis erit cochlear unum, quavis vice, donec dolores remiserint. *Radix antifebrilis & leniter cathartica, morsumque Caudifonæ sanat.* Clayt. virg. 151.

12. HELONIAS (*bullata*) *Star-grass*, non multum a supra dicta abluere videtur, sed folia gestat arctiora, acutioraque, & hyeme præcipue magis flavida. Locus natalis est humidus, & inter Vaccinia (*Hurtle berries*), crescitque abundantur in *Fersey*, & in quibusdam *Pensylvaniæ* ac *Marylandiæ* locis depressioribus. Decoctum ex radice paratum alvi tormina levare fertur.

13. LIRIODENDRUM (*Tulipifera*) communiter Populus dicitur. Hujus corticis Tinctura s. Essentia interne commendatur in febris ardenti, itemque in intermittenti. Inter boreales incolas vero celebratur ob usum in podagra & rheumatismo.

14. ASCLEPIAS (*tuberosa*). E radice, quæ altas radices agere solet, exsurgunt varii caules pilosi, circiter duos pedes alti, foliis arctis longis circumdati; In summitate eorum crescunt cristæ latiores, florum Aurantiorum colore nitentes, quibus succedunt siliquæ longæ, seminibus planiusculis refertæ; Semina dum maturuerint, cumque siliquæ dehiscere cœperint, Pappo coronata, ventoquæ afflata, avolant. Est autem hæc planta insignis in sistendis hæmorrhagiis. Radix in pulverem redacta propinatur in cochleari uno spiritus Saccharini; vel potius, uti Indi illa utuntur, Radix incisa contusa coquatur in aqua, & hauriatur decoctum. *Petrus Kalmius* illam perutilem in passione hysterica prædicat.

15. ORCHIS radicem habet cepæ magnitudinis æqualem, uno vel binis foliis stipatam, per totam

tam hyemem virefcentibus, ſex vel ſeptem polices longis, duosque latis, lineolis albis ab una ad alteram extremitatem ſtriatis. Hæc radix contuſa & acribus admota, otalgiam compeſcit, & ad apoſtemata aperienda mirifice confert. (*An Arethufa bulbofa?*)

16. SAROTHTA (*Gentianoides*) vulgò *Ground-pine*, Cupreſſus ſylveſtris vocatur. Creſcit ut plurimum ad altitudinem palmi. Hujus tenues ramuli undique ſparguntur ex unica parvula radice fibroſa prodeuntes, hæud aliter ac noſtratis *Penny-Royal*, ſed tenues ſunt inſtar fili vel foliorum pini, unde etjam nomen fortita eſt hæc ipſa planta. Minuti flores ejus flavi ſunt, abeuntque in parvas ſiliquas rubras ſummitatibus ramulorum inhærentes. Odor ejus graveolens eſt, uti folia pini olere ſolent. Locus natalis eſt Solum vetuſtum argillaceum macrum. Excellenti virtute prædita eſt hæc herba in unguentum redacta, cum *Penny Royal*, *Hemlock* & *Henbane*, vel etiam ſola in contuſionibus & contracturis, præſertim ſi adhuc viridis applicatur; Virium enim ſuarum magnam jaſturam facit, quamprimum flacceſcere cæperit, vel penitus emarcuerit.

17. GNAPHALIUM (*margaritaceum*) item *Cotton-Weed* aut *Sempervivum*. Frequentatur in balneis, & fovendis tumoribus frigidis, contuſionibus & contracturis; miſceri quoque *Sarothra* aſſolet.

18. LOBELIA (*ſyphilitica*). Memorabilis hæc planta e radice fibroſa aſcendit ad altitudinem trium vel quatuor pedum, cum ſpica longitudinis fere pedis unius, floribus cæruleis, caulem undiqueque cingentibus, veſtita. Creſcit in locis pinguibus & umbroſis. Præterea rarior eſt planta in multis partibus regionis. Doctiſſimus *Petrus Kalmius* (qui de hac Planta informatus eſt a Chiliarcha *Johnſon*, hic vero ab Indis, larga præmiſorum meſſe ad revelandum

lum secretum allectis, condocofactus) auctor est, adicem hujus herbae multo perfectius commodiusque mederi Syphilitidi, quam vel ulla praeparata mercurialia. Quamobrem etiam Indiani, in univertum omnes Canadenses, hac ipsa radice utuntur non solum pro se ipsis, sed etiam pro Gallis, inter eos mercantibus, quantumcunque demum lue fuerint infecti. Recipiunt radicis M ρ . I, coquunt in aqua M ρ ij, decoctumque bibunt, incipiendo a M ρ ss, si aeger tenuioris fuerit constitutionis; hinc dosin augent quotidie, usque quo aegrotus vim decocti laxantem ferre poterit; sique acciderit, ut purgationi succumbat, ab usu decocti desistunt per unum vel alterum diem, tum redintegrant potionem, pro re nata, & prout tempus id poposcerit, donec aegrotus tandem reconvaluerit. Quae dum aguntur, ipso decocto lavant ulcera, si qua fuerint; sed, si profunda & putrida deprehenduntur, conspergunt eadem pulvere interioris corticis *Ceanothi americani* (Spruce-tree) quo citius exsiccentur; at, si malum fuerit inveteratum, sumunt decoctum *Ranunculi abortivi*. Veteranus quidam *Sachem* certiore fecit Chiliarcham Johnson etiam de alio quodam vegetabili, radice rubra, ramis variis tenuibus, octo pollices, s. duos pedes longis; spica florum alborum, in siliquas feminum nigras, quadratas abit. Hujus folia nostratum nonnulli, inquit *Sachem*, in infuso bibunt, nonnulli autem tabaco mixta fumant; hujusque radicis decoctum *Lobeliae* anteponendum esse contendit idem ille. Interim tamen certum est, *Lobeliam* potissimum frequentari, eamque porro ita felici successu suo probatam esse, quam quae maxime.

Sequitur specialius quoddam regimen, observandum circa usum Lobeliae, in Syphilitide, Chiliarchae Johnson ab Indis communicatum.

„*Decoctum Lobeliae*: ægroto propinantur circiter
 „(gills ij) quovis mane, ventre vacuo, ante pran-
 „dium, ut & vespertino tempore cubitum eundi,
 „dosi aucta vel imminuta pro ratione virium ægro-
 „tantis. Die tertio balnea instituenda sunt, bis in
 „die repetenda, usque dum ulcera probe depurata
 „fuerint, & quadantenus sanata, tum lotio ista su-
 „scipi potest semel tantummodo in die, donec sym-
 „ptomata penitus exsulent. Præterea victus semper
 „debet esse tenuis e vegetabilibus, potusque tenuis-
 „simus, uti fere in quovis alio ægrorum regimine,
 „excepto Ptyalifmo. Sunt hæc observationes s. cau-
 „telæ mihi ab eodem ipso communicatæ, qui mihi
 „totam hanc reconditam rem adaperuit. *vid. N. 38.*

19. VERONICA (*virginica*) e radice fibrosa
 producit duos vel tres caules, a tribus ad quinque
 pedes altos, foliis tribus vel quatuor in uno articulo
 verticillatim coëuntibus stipatos; in apice cujusque
 caulis spica longa florum alborum eminet. Hujus
 radice Mp. I. coctus in lactis libr. j (Pinte I.) illa-
 que potata, pro valido emetico ab incolis inferiori-
 bus habetur.

20. FUPATORIUM (*perfoliatum*). Locus na-
 talis est solum humidum. Caulis ipsa folia, quæ
 scabra sunt & acuta, permeat, & altitudinem fere
 duorum s. trium pedum attingit, seseque versus sum-
 mitatem in ramos explicat, prolixum fasciculum flo-
 rum alborum progignens, quibus succedunt semina
 papposa a ventis dispergenda. Hæc herba cocta in
 aqua, ejusque decoctum haustum, pro Emetico in
 febribus intermittentibus commendatur, usuque ce-
 lebris est in fovendis membris dolore correptis.

CAPUT III.

COLDEN (*Cadvallader*), Vir magnæ auctoritatis apud Noveboracenses Americæ septentrionalis, plantas *Coldinghamiæ* in provincia *Noveboracensi* Americæ sponte crescentes descripsit in *Act. Ups.* 1743, 1744; quarum nonnullæ mihi videntur esse memoratu dignæ respectu earum virtutis therapeuticæ.

21. VERONICA (*virginica*) 3. Decocto radicis hujus plantæ frequentius utuntur Americani ad purgandam alvum.

22. COLLINSONIA (*canadensis*) 8. Radix ad dolores post partum valere dicitur, quod in antecedentibus apud *Bairamum* confirmatur. *vid. N. 5.*

23. ARALIA (*nudicaulis*) 66. Radix odore & gustu balsamico ab incolis frequenter usurpatur pro *Sarsaparilla*, & in omnibus, quibus vulgo *Sarsaparilla* usurpatur, efficacior est (ut sæpius expertus sum) morbis. Corticem radicis contusum indigenæ vulneribus applicant. *vid. N. 2.*

24. ARALIA (*racemosa*) 67. Radix tuberosa, crassa succo lacteo, balsamica grato odore; in morbis stomachi & pectoris potissimum a nostratibus usurpatur. *vid. N. 1.*

25. ARALIA (*spinosa*) 68. Cortex hujus gustu fervidus est, & decoctum ejus ab Indis ad hydrophem & morbos rheumaticos usu venit, & eorum exemplo ab incolis; Est insigne sudoriferum.

26. UVULARIA (*perfoliata*) 74. Radix cum aqua contusa & ad vulnus morsus *Crotalophori* applicata, in usu est apud nostrates. *vid. N. 9.*

27. VERATRUM (*luteum*) 80. Radix in usu est apud nostrates ad colicam.

28. RUMEX (*Britannica*) 83. Hæc planta est secretum magnum nostris indigenis, ad ulcera phagedænica, ad quod christianis revelandum quocumque pretio alluci non potuerint; sed felici casu detectum. Eo etiam vidi *ulcus palati phagedænicum*, in quo os palati peresum erat, cum successu inopinato curatum, lavando solummodo ulcus decocto radicis, & haustu ejus quotidie exhibito.

29. ACTÆA (*racemosa*) 125. Dixit mihi Præticus Medicus, se sæpius uti hujus radicibus ad dissolvendos tumores scirrhusos, forma cataplasmatum applicatis. Quidam vicinus tincturam radicis hujus (pro radice Araliæ, foliis cordatis errore assumptæ) exhibuit famulo suo, querenti de languore & lassitudine spontanea; agitated erat præterea ægritudine maxima cum sudoribus frigidis, tamen valetudinem pristinam statim recuperavit.

30. GERANIUM (*novaboracense maculatum*) 171. Decoctum radicis hujus plantæ ad dyfenteriam nostratibus in usu est.

31. EUPATORIUM (*purpureum*) 180. Audivi indigenas uti decocto radicum hujus plantæ in curanda lue venerea.

32. ANTHEMIS (*novaboracensis*) (*an Anthemis Cotula? (est.)*) 199. Herba hac nostrates feliciter utuntur in cataplasmate vel suffimento ad discutendas contusiones & suffusiones.

33. LIQUIDAMBAR (*peregrinum*) 224. Indigenas uti radice hujus Plantæ in ore masticata ad sistendum sanguinis fluxum in vulneribus recentibus, mihi narratum est.

CAPUT IV.

Ex his tantum non omnes in America celebrari cœperunt, tanquam specificæ adversus varios morbos.

34. SPIGELIA (*anthelmintica*) Auctore Brouio, decantatissimum existit medicamen contra vermes, scilicet infusum herbæ propinatum Cyathis duobus quavis 3 a hora, & deinde Cyathus unus profici. *Hanc medicinam nuper Holmiæ verminantibus ueris felici cum successu præscripsit experientiss. D. D. Bergius.*

35. SPIRÆA (*trifoliata*). Radicis in pulverem redacti scrupuli duo blande per vomitum expurgant. *Clayt. virg. 163; & æque tuto operantur ꝓ unquam Ipecacuanha.*

36. PHYTOLACCA (*americana*), quæ innouit inde ab Italia uniuersæ Europæ usque ad nostras terras; tanquam facile unicum adhucdum cognitum medicamentum efficax in cancro, si succus ejus expressus instilletur ulceri cancroso; id, quod crebris experimentis notum est testatumque. Monendum tamen est, quod si succus vernus expressus fuerit, frustra adplicetur: mitis enim tum est omnisque acrimoniæ expers, adeo ut, teste *Celeb. Kalmio*, ab Americanis tum temporis inter olera recipiatur & assumatur; Quod tamen absque discrimine vitæ non ausint incolæ, postquam rite adoleuerit; quamobrem etiam providendum est, si succus vernus necesse habebitur, ut potius ab radice, quam ab herba exprimatur, *vid. Kalm. relat. 95.*

37. POLYGALA (*Senega*) est illa radix, qua feri Americani veluti arcano se suosque curant a morsu Crotalophori, si alia bene non succedat. Hanc etiam postmodum *Tennentius* insigni cum emolumento in febribus inflammatoriis adplicavit, quapropter lauto præmio a Parlamento Pensyluaniæ maectatus est, quippe, qui vix jactura 3 a 4, centum serua-
uit a pleuritide; dum alias 50 ex 100 decesserint, usum hujus radicis negligentes. Fusius de his actum
in

in diff. de Radice Senega, in amœn. Acad. quæ adeas, Vol. 2. p. 126.

CAPUT V.

KALMIUS (*Petrus*) Celebris Profeffor Abonſum, qui A:o 1747 iter fecit in Americam ſeptentrion. fatiſ ſibi non duxit explorare latebras naturæ ejusque dotes pandere, floramque Americanam incomparabili auctu ditare; ſed in eo juxta occupatus fuit, ut, quoad fieri potuit, exploratiſ herbarum viribus, rei Oeconomicae itemque Medicæ conſultum eſſet.

38. **LOBELIA** (*ſyphilitica*) ejusque efficacia in lue venera extirpanda ab eo graphice deſcripta legitur in Act. Acad. Scient. Holmenſ. in hunc modum:

„*Lobelia, ut efficax remedium contra luem veneram*
„*a Petro Kalmio deſcripta.*“

Fera gens Americanorum borealium jam diu experta eſt luem veneram apud ſe identidem graſſantem, parum certa utrum ab Europæiſ id mali in ſe tranſlatum, an etiam ſupra eorum adventum inventatum ſit. Quicquid interea id rei ſit, tamen certior factus ſum a fero quodam & immanſueto horum hominum viro, Luem hanc, multo ante, civitates eorum fœdaſſe, quam Europæi adventarant, quippe qua juvenes eorum bellatum euntes contra Americanos auſtralioreſ, utpote qua latius ſerperat malum, hoc morbo infecti rediere. Unde jam hinc multo ingraveſcere cœpit.

Interim tamen obſervare convenit, quod, quemadmodum incolæ horum locorum ſubito hac peſte corripiantur, ita illam quoque extemplo proſtigare poſſint; Immo vero, ſi uſque adeo prævaluiſſet morbus,

morbus, ut ægrotus inde velut semiputris fœtorem argeret, qui alios longe arceret; tamen brevi sanaretur eo successu, ut nuquam in morbum recideret, nisi voluntario ausu eundem sibi denuo contraheret. Et hanc quidem medendi rationem ineunt medicamentorum mercurialium ignari, eundemque hunc morbum facillimum curatum reputant.

Quum superiori anno in Canadam pervenissem, cre nemo, qui feros Americanos adierat, non celebrabat eorum solertiam hunc morbum meris herbis propulsandi, sed querebatur curiosissimus quisque, quam difficiles sint incolæ in communicanda medendi ratione; quippe qui arcana studiose servant, tum credunt remedia sua perdere virtutem viresque; si forte Europæis innotuerint, seseque deinceps sperare cadere ulterioris usus.

Fuere Galli haud pauci, qui auro aliisque incitantibus sategerunt feros flectere ad aperiendam sibi hanc medendi rationem, sed irrito conatu; quin immo misera experientia didicerunt hac lue fœdati, demum reconvallescere ope & liberalitate humanissima ferorum horum hominum.

Dum proxima æstate Chiliarcham W. Johnson adire mihi licebat, varios de variis horum hominum & locorum rebus sermones sciscitando ferebam. Habitat idem ille medius inter hos feros, quas nullis non officiis sibi devinire studuit, unde illum quoque veluti patrem suum, ad sustentationem eorum mirifice conferentem, adamant; immo familiæ incolarum perplurimæ, quippe dum norint se benigne ab eo exceptum iri, omnique re necessaria sibi gratis provisum, veluti agmine, ad eum duntaxat videndum, ex diffitis terris confluunt, dum ille in lucro ponit usui eorum ultro deservire. Præterea, quod pari cum honore de eo etiam dicendum erit, scien-

scientias maximi facit, eisque amplificandis ortusque omni nisu invigilat. Hunc itaque, qui jam diu inter feros vixit, mores eorum, si quis aliter perdidicisse, verisimile est. Ergo itaque præterea asseverabat mihi, feros scire contagium venereæ meris herbis facillimo negotio profligare, cujus multa ipse testis mihi narrabat experimenta, in multis adhuc superstitionibus, facta, quorum quosdamque adeo occupasset lues, ut cadaverum more ferrent aliis super alia ulceribus utrinque depasti. Viri gritarum par, maritus uxorque, æquato morbo correpti ad interneccionem correpti, intra decem dies spatium ita vires recuperarunt, ut muneribus ambo fungi possent, sensimque extra discrimen procreati, sobolem vegetam procrearunt, ut missas facerent alias husjsumodi narrationes per plurimas.

Jam hinc percontabar, an cuiquam notæ herbæ antiveneræ essent? cumque nulli affirmari rogabam Chiliarcham Johnson, experiretur, an ipse eas explorare posset, utpote unus, qui apud feros meritorum vi valebat, indeque totum orbem præteritarium in ære suo fore ajebam; a quo non abscedere sed omnem operam in expiscanda medicina istius mei locaturum spondit.

Hoc animo, ut incepta prospera essent fuit Chiliarcham submonebam, (enim vero curatio tibi mulieribus præcipue commissa erat) vellet ut post alteram singulatim accersere, unice, nullius in terius conscia, injungere, ut monstraret sibi herbam quibus adversus memoratam Luem uti fuissent, et contentus esset, hortabar, inspectione foliorum et radicis, verum integram herbam panderent.

Ne autem multus sim in prædicanda Illud hujus viri in extricando arcano indefessa opera, et eosque illiciti studio, sufficiat dixisse, tres herbas

ierum tandem protulisse eandem herbam, cum em narratione de medendi methodo. Erat præcipue vir quoque inter feros, curatione dicti morbi celebris, qui, quamquam radices ejusdem herbæ ducebat commendabatque, aliam tamen radicem præcipue laudabat, cujus usum ac vires ab avo suo didicerat, eandemque se multo malle, affirmabat.

Interea vero, quænam potissimum erant hæc herbæ, paucis expediam:

Sunt in America septentrionali quinque species Syphilæ, quarum Princeps adversus Luem venerea una est.

Mihi autem, dum densas silvas asperasque vias agro, sarcinam librærum botanicorum mecum portare non licet, quin oportet ita res meas componere; ut dum suppetat papyrus ad insternendas herbas, tantillumque chartæ, atramenti & instrumentum scriptionis mihi satis esse patiar; nempe mecum molis eundo indies crescentis. Itaque descriptione ante jam ante hæc herba sit, nec satis scio, nec descripta est, quo nomine veniat, facile dixerò. igitur illam descriptam, idque ita jam, ut in bibliotheca botanica appareat, utrum dudum delineata nec ne. Cumque plerosque, Botanices gnaros, in his terminis assuesse norim, herbam hanc latino nomine sistere placuit.

RADIX perennis, fibrosa: fibras plurimas albas, præcipue crassitie, duorum digitorum longitudine plus minus, glabras tanquam e centro emittens.

CAULIS simplex (interdum tamen ramos estens), erectus, diversæ longitudinis, ab 1 ad 4 pedum communiter tamen 1 ad 2 pedum longitudinis, teres, glaberrimus, lævis, subnitidus, præcipue viridis aut interdum rubescens, præcipue versus

fus inferiorem partem, foliatus; folia usque ad spicam florum gerens.

FOLIA duplicis generis: Radicalia scilicet primo anno, Caulina vero anno secundo primum prodeuntia.

Folia Radicalia ovato-lanceolata, subacuta, crenato-plicata, glaberrima, utrinque subnitida, obscure viridia cum tinctura purpurei, in petiolos desinentia.

Folia Caulina per totum caulem sparsa, ovato-lanceolata, subacuminata, inæqualiter dentata, patentia, plura, glaberrima, subnitida, in petiolos desinentia; ad margines puncta albida tantillum elevata sunt; quid, quod ipsi denticuli ejusmodi puncta albida elevata gerant; nervi in inferna folii superficie longitudinales elevati.

Rudimentum florum ad alas inferiores.

FLORES superiorem partem caulis occupant, pedunculis 2 vel $2\frac{1}{2}$ linearum longitudine insidentes; quivis flos sedet ad alam folioli lanceolati, acuti, ferrati: ferraturis subulatis.

Flores fere erecti, magni, cærulei, magnitudine vix floribus Lobeliæ, flos cardinalis alias dictæ, cedentes.

Calysis laciniæ lineares, acutæ, longæ, scilicet 5 ad 8 linearum longitudine, marginibus prope basin retrorsum flexis.

Reliqua floris sunt Lobeliæ; vide Characterem in *Limæi Gen. Plantarum*.

Si fregeris herbam, succus lacteus undique destillat. Nonnulli caulium grandiorum farragine radicum gaudent, instar radicum cæspitis.

Folia caulina majora haud raro 4 seu 5 pollices longa sunt, unumque cum dimidio lata. Inferiora caulina folia lanceolato-ovata sunt ut plurimum.

Folia

Folia inferiora primum e caule decedunt. In-
ardum plures caules ex una radice enascuntur.
Iantæque major caulis sæpe diametri pollicis dimi-
ii est.

Sero autumno folia maculis fuscis plena con-
piciuntur.

Efflorescit herba circa d. 21 Julii, seminaque
natura ad initium Septembris colliguntur.

Locus natalis humidus submadidus, ad ripas a-
nnium & fluviorum; habetque in vicinis *Eupato-
rium speciei omnis, Lycopum, Bidentem, Mimulum,
Chelonen acadensem, Helxinen caule tetragono aculeato,
Persicariam urentem &c.*

Gustum radice parum abhorrentem a Tabaco
fensi, quippe qui diutius ori adhæret & vomitum
ciet.

Et hæc quidem illa LOBELIA est, qua Feri com-
muniter ac præcipue utuntur adversus Tabem Vene-
ream. Curaque perquam simplex est, uti horum ho-
minum omnis, & peragitur in hunc modum:

Sumunt radices herbarum quatuor, sex vel plu-
rium, prout violentia morbi id exegerit, easque la-
vant. Alii recentes radices commendabant, alii ve-
ro siccatas malebant, scilicet quibus supra tres an-
nos siccatis usi sunt multi cum insigni emolumento
suo. Coquantur deinceps radices in vase quocun-
que, parum enim refert horum hominum ubi co-
quantur, quippe quibus, præter cacabas ex orichal-
co & æneas, suppetant nulli ad elaboranda medica-
menta sua.

Matutinis horis propinatur ægroto, decocti
quantum unquam placuerit, aut ipse potare possit, eo-
demque, per reliquum diei pro potu ordinario, ute-
tur; inde dum alvum ad hypercatharsin ciere cœperit,
ut sæpe fit, extenuandum est decoctum, donec id re-
ste ferre potuerit; quæ dum aguntur, ab ebrietate
omnino abstinendum est. Potissimum autem tenui-

ori victu vescatur, ac ipso quidem ex regno vegetabili desumpto, tametsi carne quoque ægotantem interdum ali liceat. Altero die, itemque tertio, pergit æger eadem via decoctum non solum bibens, sed quotidie eodem etiam se totum, & præcipue partes læsas, lavans; continuabit diætam isthanc per quatuordecim dies, at septimanas tres, ex quibus morbum haud raro superatum experiri contingit.

Si ægotus ulcerum plenus est, sub curatione ad eadem verrenda adhibetur Geum floribus nutantibus fructu oblongo, seminum cauda molli plumosa. *Linn. flor. Svec. 424.* apud eos crescens locis humidis. Hujus radix exsiccata, pulverisata, inspergitur ulceribus depurandis. Et sicubi acciderit, ut, dum morbus altius ægotum obsederit, parum proficiat usu decocti Lobeliæ, sumantur radices Ranunculi foliis radicalibus reniformibus crenatis, caulinis digitatis petiolatis. Gronov. fl. virgin., mundatas misceas Lobeliæ, coquas, decoctumque ægro propines. In his tamen cavendum est, ne nimium hujus Ranunculi sumatur, quippe quo inflammatio intestinorum facile oriri possit. Decoctum hoc mirifice purgat vomitumque ciet, & spem omnem successus æquat. Sin autem fortius fuerit, veneni naturam induit, haud aliter ac Radix Angelicæ canadensis purpureæ, quæ acerbum illud toxicum est, quo uxores Ferorum, a viris suis rejectæ, se ipsas inter necioni dare solent, ac cui veneno, ne ulla quidem medicina, quin ipsa præsidia adversus Caudifoni morfus, antidotum non est.

Erat insuper alius virorum ferorum, curatione morbi venerei inclitus, ac cujus fidei in revelandis arcanis suis multum tribuebat Chiliarcha Johnson, is, inquam, etiamsi Lobeliæ usum tantundem collaudabat, tamen majoris faciebat Radices CEANOTHI *Linnæi*, seu CELASTRI *inermis*, foliis ovatis *ser-ratis*

atis trinerviis. *Linm. Hort. Cliff. 73. Gronov. flor. irgin. 25.* Decocto hujus, in modum Lobeliæ patao, totam peragebat curationem suam. Decoctum fthoc coloris rubri est, instar sanguinis. Sin autem norbus nimis invaluerit, fumantur RADICES *Rubi aule aculeato, foliis ternatis.* *Linm. flor. Suec. 410.* llæque prioribus misceantur.

Præterea contingebat mihi nosse hominem, qui nte aliquot annos laboraverat hoc morbo haud procul ab discrimine vitæ, at ope feræ cujusdam mulieris perfecte restitutus. Is adhucdum servaverat nanipulum radicum, cum foliis radicalibus, sibi iam salutarium, quas, dum inspexeram, omnes memoratæ Lobeliæ esse apparebat. Atque his herbis æque insignes stupendæque curationes institutæ sunt, ac unquam Mercurio, saltim cum eo discrimine, ut ferorum medendi ratio nunquam in periculum vitæ ægrotum vocet. Sic enim nullum Americanum ferum hac lue obiisse unquam audies, nec suppetit ullum exemplum ægroti, quantumlibet hoc morbo depasti, sub curatione vita defuncti, neque ullum incuratum abiisse meminit quisquam. Tandem ex illis, qui, dolenda vice, utramque sanandi viam, nempe Mercurio, aut hiscemet herbis reconvalescendi, experti sunt, affirmant curationem per herbas, alteri multo præstare.

Ego vero, quamquam sincere optavero, ut numquam nobis Suecis opus esset Mercurio aut his herbis in propulsanda fœdissima lue; tamen mearum partium, quippe historici naturalis, esse duxi, has herbas cum usu suo vulgare, qua in re, si quid mitius aut lenius protraxerim, quam hi forte vellent, qui pro nefando morbo, ad terrorem aliorum, omne remedium exesse juberent, juvabit tamen & in medium consuluisse, &, si, qui nulla culpa sua pestem hanc sibi contraxerint, vitæ miserorum hominum

adferendæ, tollendoque malo, meliori mitiorive adminiculo providisse.

Porro Medicorum cura erit, altius naturam & vires harum herbarum indagare, emendareque usum earum & alia, quæ inconditos Americanos adhuc forte lateant, utpote quorum theoria Medica nec dum commendari possit; sufficiat autem mihi, ex ratione muneris Historici naturalis, visa auditaque in medium vocasse.

Et sic tandem usum quarundam herbarum sistere licuit, primum quidem, ut sit, mihi nullius momenti, præter delectationem Botanici curiosi, visum; Dein vero, dum in mentem revoco eorum exprobrationem, qui quondam me viderunt herbas colligentem, qua vires & usum, me & alias latentes, quæsierunt: Cui bono? cumque eorum recordor, qui Naturæ curiosos ludificantes ajebant, satis esse aliis negotiis impari, muscos & muscas legere; suppudivit mei homines, quippe qui in itineribus meis, auctaque experientia, meliora edoctus, intellexi, eam demum herbam, quam forte ut vilissimam sæpe numero sprevi, utillissimam pretiosissimamque fore. Quin didici, illam ut plurimum rem, herbam putam, insectum &c. vilipendi, flocci naucique primum factum esse, quæ, dum usum & virtutem suam probavit, fere omnem æstimationem longissime superaverit. *Conf. anteced. N. 18.*

39. LONICERA (*Diervilla*) eodem auctore commendatur, ut efficax in Genorrhœa & suppressione urinæ, frequentaturque in America boreali *vid. Kalm. Relat. 40.*

40. CHENOPODIUM (*anthelminthicum*). Semina communiter usurpantur adversus vermes apud Americanos boreales, qui inde omni alio anthelminthico ultro carent. *Semina lumbricos e corporibus infantum expellunt. Clayt. virg. 145.*

41. AGRI-

41. AGRIMONIA (*Eupatoria*) Radix infusa apud Canadenses in usu est pro febribus calidis curandis.

42. GEUM (*rivale*) Radix æque frequentatur in febribus intermittentibus, apud Americanos septentrionales, ac apud nos *cortex China*, adeo ut parum de China solliciti, voti haud dubie compotes sint. *Ceterum D. D. Bergius fidem mihi fecit, radicem hanc pulverizatam in Tertiana, tantundem a se tentatam, successu non caruisse.*

43. MONARDA (*mollis*) pari quoque modo subministratur febribus intermittentibus in America septentrionali, eodem auctore. Adhibetur quoque pro stomachico in morbis epidemicis contagiosis quibuslibet. *vid. Kalm. Relation p. 87.*

44. HAMAMELIS (*virginiana*). Decoctum corticis validum usum præstat in morbis Ophthalmicis. Auctor se vidisse ait, ferum quendam hac medela sanasse virum juvenem, cui lumen per semestre plane ademptum erat. *Kalm. Relat. p. 52.*

45. IRIS (*versicolor*) Radix mirifice valet in ulceribus tibialibus, ut & in vulneribus recentibus. *Kalm. Relat. p. 61.*

36. MYRICA (*cerifera*). Radix in dolore dentium usum suum probavit apud Americanos boreales. *Kalm. Relat. p. 90.*

Prætereò hujusmodi alia, ne falcem in alienam messem intulisse videar, certo certius confidens, Auctorem nostrum Cel. D. Kalmium nihil omisurum, quo hæc omnia niteant in Itinerario suo, quod fructuosissimis observationibus illustratum, prope diem gratulabundè erimus visuri.

§. X.

Hinc jam facile apparere putaverim, quam exi-
miis

LXXIII.

ACE T A R I A

PRÆSIDE

D. D. CAR. LINNÆO

proposita ab

HIERON. VON DER BURG

Ostro-Gotho.

Upsalæ 1756. Junii 29.

*Expedita res est & parata semper, neque egent igne,
qui hortos habent, crudis enim cibus facile vescun-
tur & coctu facilibus.*

Plin. XIX.

§. I.

Machina corporis humani, fibrosis staminibus contexta, Sacris in Litteris vestimento congruenter fatis assimilatur. Ut enim hoc sensim teritur ac veterascit; sic, assiduo suo labore ac motu, cor, sanguinem ceterosque in corpore humores circumvehens, sensim obrigescit: indies quoque, & magna sæpe cum vehementia, motu musculorum voluntario, vitæ consumuntur stamina. Hæc itaque constanter sustineri, quotidie oblini, sollicitèque curari debent, si corpori sano & vegeto firmitatem & robur addant. Inter primaria itaque vitæ feliciter sustentandæ fundamenta,
nil

nil potius, præstantius nihil, quam quod ad victum
 pertinet. Elucescit etiam in eo Summi Numinis
 clementia, quod in Globo hocce terraqueo, locu-
 pletissimum nobis concesserit penum, ex quo omnia
 sui inservientia depromi possint. Maximo tamen
 hocce quamquam fruimur beneficio, salutem nostram
 minus sufficeret, nisi debito accuratioris modo, se-
 lectionem faceremus, secundum propriam cujusvis
 vivendi rationem, optime institutam & variam. Ci-
 bus partim ex Animali, partim Vegetabili ex Re-
 gno, sumitur; Lapideum vero Regnum, instar ve-
 neni, corporibus nil alimenti præbet, nisi elementa
 illius a Vegetabili vel Animali prius sint adornata.
 Quum itaque Animalia non minus, quam Vegeta-
 bilia nobis sint alimento, nullus ideo dubitet, quin
 hæc inter magna existat discrepantia: Nec semper
 in summa nutriendi vi, optima virtus latet. Primi
 in aurea nascentium rerum ætate homines, Vegeta-
 bilia pro cibo potissimum & unice adhaeruerunt: Ad-
 ventitius vero ille usus, animalium carnes devoran-
 di, recentior est; at, suis utrumque alimentorum
 genus gaudet prærogativis. Meum, B. L. jam erit
 propositum, de molliori mitiorique illo corporis
 nutrimento, quod ex Vegetabilibus tantummodo
 desumitur, breviter agere, illamque Phytophagiæ
 partem, quæ mensam *Acetariis* sic dictis instruit,
 levi adumbrare penicillo.

§. II.

Diximus supra, animalia æque ac vegetabilia
 alimentum corpori adferre; modum-tamen & gra-
 dum hæc inter maxime esse diversum. Carnes nempe,
 ventriculi beneficio solutæ & viribus vitæ sub-
 actæ, in gelatinam abeunt; dum porro Vegetabi-
 lia, eodem negotio, Emulsionis instar, elaborantur.
 Illa etiam, pauca ac consistentia dant excrementa;
 hæc vero, multa ac solutiora: quod optimum est.

vifū, dum pecora cum feris, e. g. Bovem cum fel, comparamus. Vegetabilia mitiorem generant urinam; carnes vero, acriorem & magis fetentem illam reddunt: est enim urina, falſilago illa a ſanguine excreta, monſtrans qualia evaſerint, quæ maſſæ ſanguineæ ſunt admixta. Vegetabilia ſanguinem ſolutiorem, Carnes vero denſiorem & rubicundiorē reddunt; unde etiam animalia carnivora ſunt ferociora; Phytivora autem mitiora. Angli, multum comedentes aſſatas craſſasque carnes, plethorici, rubicundi & ardentes ſunt; contra Itali pallidi ſunt, atque molliori mitiorique corporis habitu gaudent. Vegetabilia corporis augment molem, idque ponderoſius ac ad motum tardius efficiunt; Carnes vero, incrementum minus promovent, leviusque illud reddunt & agilius: conferamus nempe ruſticos Scaniæ campeſtris, quorum alimenti partem pultes conſtituunt maximam, cum Lapponiæ incolis, carnibus plurimum pro cibo utentibus, dum noſtræ aſſertioni quiſque ſtatim lubens ſubſcripſerit. Cibus, ex vegetabilibus paratus, Sanguinem refrigerat; ex Carnibus vero aſſumptis humores fortius agitantur, & putridi fiunt: unde & australes gentes, æſtuante ſub ſole viventes, plurima ex Vegetabilibus promunt alimenta; dum Septentrionales plerumque omnes Carnium eſu magis delectantur, per longiores, quas traducunt, hyemes: En! rationem, cur nos, tempore æſtivo, carnium haud bene ſufferimus eſum, hyemali vero, optime ex his convaleſcimus. Immo, ipſa etiam Natura, fervente ſub Sirio, crebriorem & quotidianum carnis ſæſtidit eſum, qui mortalibus incautis febres adferret ardentes. Hac etiam ſpeciali Naturæ lege, plurima nobis hyeme circumſcripta quaſi & abſcondita ſunt Vegetabilia; quippe quæ tunc, corpus nimis refrigerando, vires facile debilitarent: æſtate vero, Natura e ſinu ſuo hæc profert, & e novo quaſi copia

piæ cornu remittit. Ex frequenti carniū esu, Alcali in sanguine generatur spontaneum, ac juxta hoc, motus si corporis negligatur, pectoris labes infaussto augurio erit exspectanda. Quare etiam *Hippocrates Epidem. Lib. 7.* pulmonis observavit inflammationem, ex nimio carniū esu, nec aliunde, ortam: quod etiam *Sponius* postea confirmavit, de hodiernis Parisiorum incolis: confirmat etiam *Redlinus*, Tusses, a nimio & pertinaci harum esu, ortas fuisse graves: ut taceam, morbum Anglorum Endemium vere esse Phthisin, quam superfluo carniū esui, quoad originem & progressum, præcipue imputandam esse, multi hujus temporis Medici firmis comprobarunt argumentis. Huic etiam sententiæ lucem affert notabilis illa observatio, de Agyrta quodam Angliæ, qui nihil aliud præscripsit ægotis, præter carnis esum, iisque omnibus hac ratione Hecticam induxit. Ac antiquis vero temporibus, Medicis non solum ipsis, verum & plebeis, optime innotuit, in principio Hecticæ carniū esum prorsus esse proscibendum, ægrumque pultibus tantum alendum. Nec unquam illi Medico praxis ex voto succedet, cui non curæ sit, ut Hectica Pulmonali laborans carnibus abstineat. Id vero observationibus stabilitum, in Septentrionalibus Regionibus & hyemali tempore, præsertim si motus corporis frequentior celebretur, minus corpori imminere periculi, si carnibus vescantur incolæ, quam in Australibus & æstiva ætate, cumque quietum fuerit corpus: Hinc Lappones, quibus carnes in deliciis sunt, Hectica pulmonali rarissime, Angli vero frequentissime, moriuntur. Carnes uberrimum corpori præbent nutrimentum; Vegetabilia non item; ut vero sanitas corporis vigeat, iusta erit proportio ingesta inter & egesta. Si enim parce nimis nutritionis perficitur opus, extabescit corpus viresque languescunt, & immedicabilis sæpe

pe marcor finem impositurus erit vitæ: ubi vero iusto uberiora alimenta adhibentur, crudus & indigestus evadit chylus, qui vel naturæ beneficio violenter evacuandus, vel in cellulosis tunicis accumulandus, vel etiam, putridam post corruptionem, graviora corpori illaturus erit mala: quare etiam cibo luxuriantes, obesi corporis gravitate, debilitate, lassitudine, somni inquietudine, immo, ad quæcunque officia peragenda inhabili prorsus indole, afficiantur; quod ad ventriculi statum pertinet, lingua viscida & impura, Anorexia & ciborum fastidium, pessimæ digestionis indicia, cernuntur: quasi natura eo ipso indicare voluisset, plura in corpus non esse ingurgitanda, priusquam ante sumta bene fuerint digesta. Corpus autem sufficienti cibo destitutum, appetitu & pervigilio excitatur, ut victum quærat. Motus, per quem assumta melius consumuntur & disperguntur, appetitum quoque conciliat; Quies autem & inertia, hunc e contrario sopiunt quasi & sufflamant. Carnes, quo pinguiores, eo plus nutrimenti præbent: ex Vegetabilibus vero Olera omnium minime corpus nostrum alunt. Qui continuo & forti labore corpus agitant, ut servi operarii & rustici, haud majori difficultate pingua larda, quam aulici & sedentarii Olera, consumunt atque digerunt. Ambo optime hoc conservantur modo: si vero victum mutamus, & laborioso olera, otioso vero succidia, propinamus, nemini vita persistet salva, sed emacerantur; alter, ex defectu alimenti sufficientis; alter, ex corrupta cibi digestionem.

§. III.

Vegetabilia Diæteticiis duorum sunt generum, Sicca nimirum vel *farinosa*, & *Viridia* vel *succulenta*. Ad *Farinosa* referuntur *Cerealia* & *Legumina*; ad *Succulenta* vero, *Radices*, *Bulbi*, *Olera*, *Caules* & *fructus*

Bus recentes. Omnia hæc nutriunt, differenti tamen modo, quod in pecoribus optime conspicitur, quæ succulentas æstate plantas, hyeme vero siccum fœnum consumunt; alvus enim boum hyeme, a sicco fœno, dura; æstate vero, laxa, a gramine recenti. Urina horum, per hyemem, uberioris est sedimenti; æstate vero, fere nullius. Primis diebus dum tenera carpunt gramina, alvus blande ducitur; autumno autem, cum fœno pro pabulo sint usura, in principio plerumque alvi obstructio sequitur. Hierno tempore, obstructiones in visceribus boum, ex sicco hoc pabulo, generantur; quæ tamen æstivo sole, per Vegetabilium succos solvuntur; diu enim a laniis est observatum, pecorum hyeme cæcorum viscera, paulo ante veris accessum, concretionibus tartareis atque tuberculis hinc inde esse adpersa; cum vero æstate herbis recentibus pasta fuerint, raro hæc inveniuntur vitia: quod olim *Sylvius*, *Ettmüllerus*, *Boerhavius*, & plures observarunt. Hincque Medici chronicos morbos, eosdemque pertinacissimos, succis plantarum, menstruo quasi catholico, solvere didicerunt. Dalekarli, qui omni fere vespere pulte vescuntur farinacea, alvo laborant obstipata, quare etiam quacunque fere septimana, pani butyro illito aquam affundunt, & hoc jusculum deinde sorbent. Pecora, quæ hyeme pilis inconditis & densioribus hispida videntur, æstivo tempore, vegetabilium quasi plastica vi, nitida & quasi reviviscentia evadunt. Sequitur itaque selectionem etiam vegetabilium esse necessariam.

OLERA apud Diæteticos nuncupantur, quæ cruda & viridia comedimus Vegetabilia, quæque radicum, stipitum, foliorum, aliarumve plantæ partium nomine insigniri adsolent: præcique vero per hæc intelligi volumus, 1.) Folia, ex plantis fragilibus, non tenacibus. 2.) Ex insipidis vel dulcibus,

bus, interdum etiam ex acescentibus; amaræ & acres & stypticæ, omni jure excludantur. 3.) Et iis, quæ fere sunt odoris expertes, & minime acescentiæ. Hæc denique vegetabilia, vel cruda eduntur, vel cocta; majus, dum cocta sunt, præbet nutrimentum, quam a crudis sit expectandum; & vero ventriculum melius reficit, atque succo naturali & viridi, concretionem tartaream feliciter solvente, salinas quoque & acres, sanguini inhaerentes particulas, abstergunt; eoque respectu, Medicamentorum nomine indicantur.

§. IV.

OLERA CRUDA, per se plerumque insipida, oleo & aceto parantur; quare a posteriori horum condimento, *Acetaria* vocantur: quamquam sæpe qui ad Acetaria, Robos etiam fructusque acido conditos referant. Acetaria itaque nostro sensu eduntur, quæ a plantis viridibus, aceto irroratis, parantur, accedunt etiam interdum alia variorum generis condimenta, saporis tantum vel ornamento gratia. Folia sapore, odore, tenacitate, vel viriditate alterante destituta, huic optime conveniunt sapor; atque ex his præcipue teneriora, quæque adhuc non perfecte evaserint virentia, ne tenacia nimis modum & digestu sint difficilia. Ad præparationem vero ejusmodi *Acetarii*, requiritur: 1.) Ut plantæ huic aptas distincte noscamus, ne ulla, corpori nocituram adferre valens vim, sumatur. 2.) Ut teneræ, non maturæ, colligantur plantæ. 3.) Ut, quæ consistentiam, sint succulentæ, vel saltem non nimis siccæ. 4.) Ut glabræ, non villosæ, sint; hæc enim ingrato plerumque sapore linguam adficiunt. Harum folia sollicitè a se invicem separentur, & cum summa cum diligentia, a radicibus, stipitibus, scabibus, vermibus, præsertim a limacibus, hinc atque illinc foliis qui insident, purificentur: aqua denique

ne frigida terrestres particulæ abluantur, quam expressa, folia majora incidantur. Postea in hac eadem per se, magna saltem quantitate, sumi nequeant, mos est oleo copiosiori, atque in aliquanto aceti & salis, illa perfundere. Hoc nempe beneficio, multo meliora evadunt Acetaria.

ACIDUM artificiale, vel naturale, ut succus citri, &c. putredini & nauseosæ corruptioni, a pinibus ortæ, resistit; quod æstivo tempore, dum res in alcalescentiam abeunt spontaneam, optime respicitur. Acetum e cerevisia, & præcipue e vino, quæ secundam passam fuerunt fermentationem, cinetur; & quo præstantius fuerit vinum, eo etiam præstantius inde existit acetum. Nervos stimulo adficit acetum, spirituoso suo non privatum, vesque vitæ reficit; quare etiam hoc Syncopticon naribus admotum, illos e medio mortis discrimine in meliorum statum reducunt. Acetum & acida vegetabilia, sanguinem resolvunt eumque attenuant: hinc acida, in febribus ardentibus, inflammatis, ubi sanguis spissus ad fines arteriarum stagnat, otuque per reliqua vasa aperta eo celeriori agitur, calorem efficit vix tolerabilem, præclaram subministrant medicinam. Haud dissimili etiam modo, Acetaria ætate comesta, corpus reficiunt ac refrigerant, præsertim post carniæ esum, quem ventriculus tandem averfatur; calorem enim, quem hæc efficiunt, illa exstinguunt, & concoctionem ciborum allevando, appetitum quasi renovant. Ut vero acetum per se, sæpius saltem usitatum, primarum acidarum acidum & stranguriam gignit, & mucum, si intestinale oblinat tubum, abrodit; corrigatur necesse est, oleo, saccharo, vel ejusdem generis acido quodam, vi obtundente vel edulcorante præditum. Qui tenuioris sunt conditionis, & quibus oleum

um recens non semper ad manus est, Acetum, Saccharo tantum admixtum, dulce quodammodo faciunt: ex baccis etiam, quam maxime acidis, ope sacchari, gratissimi fiunt Syrupi & Robi.

OLEUM ex Drupis Oleæ exprimitur, quæ in iis habitat regionibus, ubi nec frigus, nec æstus, sed mitior cæli temperies, regnat; quod clima Olea habebit, si crescere poterit. Estque *oleum*, liquor fluidus, pinguis, inflammabilis, aquæ innatans, ita tamen, ut aquæ per se non misceatur; cujus virtus, fibras emolliendi, alvum lubricam reddendi, expectorationem promovendi, acriæque involvendi, eximia sane est: ut vero oleum per se aceto non misceatur, salia, aliaque corpora, adduntur; etenim vel manna, saccharum, vel vitellus ovi, &c. mixtionem oleosorum cum aquosis simul adjuvant; quare recentiorum coctricum inventum est, ex ovo, igne admodum indurato, vitellum eximere, quem in patina conquassant, & subinde acetum infundentes cum pauxillo sale, bene hæc & sæpius agitant, ut oleum spissius evadat, quod denique foliis superfunditur. Præterea nutriendi pollet oleum vi, dum probe a liquoribus corporis humani fuerit solutum, v. g. Amygdalæ, quantum quidem ad oleum, quod satis notum est, optime nutriunt; &, si cum aqua diu terantur amygdalæ, emulsio fit, quæ chylo sat congruens, statim vasa lactea intrat, & immutata fere, sincerum & integrum dat sanguinem: si autem prelo submittantur hæc semina, oleum exsudat, quod omnium optime monstrat emulsionem ex oleo, aqua intime mixto & soluto, existere: porro, si emulsionem aliquamdiu in loco quieto constituamus, cremorem induit, qui ad butyri similitudinem crebra agitatione transit; hoc vero, oleum animale de lacte, (iusto dicantur,) & bibulo mixtum pane, salivam absorbet, unde masticatione diu peracta, lactis speciem

reciem præbet, quod chylus ore paratus haud im-
 merito nominatur. Illud vero oleum, quod Aceta-
 ris adjiciatur, recens & optimæ indolis erit; vetus
 nim & vitiatum maxime est nocivum, & quoad
 internam constitutionem ac vim, plane mutatum;
 deo ut ab oleo crasso, fiat tenue; a blando, acre;
 dulci, amarescens; ab insipido, rancidum; a hya-
 no, flavescens; ab anodyno erodens; a laxante
 inflammans.

SAL Acetariis commixtum, Salivam movet &
 uasi allieit; saporem quoque auget, cum firma stet
 regula: *nullus sapor sine sale*. Præterea secretionem
 promovet urinæ, ita ut succus olerum, faciliori
 modo, vitiosum a sanguine, per ductus hos excre-
 torios, abluat. Hinc miscentur Acetaria cum oleo,
 ceto, & sale optime pulverisato; vel etiam cum
 Encrasico (Anchois) pisce illo, qui sale bene sa-
 turatus, in culinam, ciborum inter condimenta,
 infertur.

Præter jam allata, elegantiores mensæ interdum
 etiam addunt. vegetabilium quasdam species, quæ
 prato suo sapore delicias augent; suntque potissi-
 mum sequentes: *Artemisia Dracunculi* folia, vel folia
Poterii Sanguisorbæ, *Ceresolii*, *Feniculi*, vel flores
Tropæoli, *Buglossi* & *Primulæ*; non folia *Tropæoli*
 adjiciantur, nam palato licet sapore placeant, fasti-
 liosa tamen, ob villositatem suam, linguæ sunt. A-
 cetariis quoque admiscent quidam *Melissæ* & *Ocymi*
 folia, quæ, licet fragrantia, minus tamen, nisi par-
 tissime sumta, arrident. Hæc omnia intime mi-
 scentur, dum ex his Acetaria sic dicta parantur,
 quæ æstivo tempore nos maximopere reficiunt,
 præsertim si *Sarcophagia* oppletum fuerit corpus.
 Vegetabilis, pro Acetariis usurpata, varia sunt; &
 si ad Indorum usus observationes se extenderent,
 longe plurima essent: hinc illa tantummodo consi-
 derare,

derare, quæ apud nos & in Europa frequenter obveniunt, e re esse duxi.

1. LACTUCA *sativa*, omnibus aliis præstantior, gratioꝛ, atque usitatior pro Acetario est; hæc enim inde ab initio temporum maxime est frequentata: quare etiam a Galeno, *Herba veterum sapientum* vocatur. Ex hac Planta, culturae mangonium sequentes protulit varietates:

Lactuca intybea. *Tabern. icon. 423.*

Lactuca maculosa. *Baub. pin. 123.*

Lactuca romana longa dulcis. *Baub. bist. 2. p. 998.*

Lactuca crispa. *Baub. pin. 193.*

Lactuca capitata præcox rubra. *Boerb. lugdb. 1. p. 82.*

Lactuca capitata e rubro variegata. *Boerb. ibid.*

Lactuca suecica oblonga. *Boerb. lugdb. 1. p. 83.*

Lactuca suecica virescens. *Boerb. ibid.*

Lactuca suecica hypocateriformis. *Boerb. ibid.*

variasque alias, de quibus evolvatur Boerhavius loco citato. Inter has vero varietates seu species Lactucæ, omnes capitatæ pro optimis habentur: interiora enim illarum folia molliora sunt, quum ab æris vi fuerint servata. Omnes Lactucæ succum ferunt lacteum, qui alias suspectam & malignam ut plurimum indicat indolem, si forsan Campanulæ plurimas species excipiamus; est tamen hic succus, nostra in Lactuca, tam iners, ut nullum ex illo metuatur periculum. Non tamen ideo promiscue quis capiat has species; nam *Lactuca viresca*, æque ac *Lactuca Scariola*, succo gaudet veneni pleno ac soporifero; & Australibus in regionibus, ubi locus harum natalis est, narcoticam illam & valde noxiam vim exercuerunt; cum ab ignorantibus olerum manipulis forte fuerunt immistæ. Usus Lactucæ nostræ sativæ est, ut mundificans, sanguinem ablueri; quare

are etiam, qui impuram habent massam sanguinam, & mane linguam siccam, viscidam, & imandam observant, per diligentem esum Acetarium, hæc incommoda evanescere deprehensuri erunt: blata enim causa, tollatur etiam effectus, necesse est. Purificat etiam pariter ac refrigerat sanguinem; athesin alcalinam solvendo & abluendo, ac ore non minus hoc modo excitat; ut enim impura aqua cibum non appetit, sic & ventriculus crudilibus impletus, cibum averfatur. Nihil autem educæ esus Veneri tantum resistit, quantum alcalinitas eam excitat. Historiis enim Lobelii sat notum est: ad præcellentem summæque dignationis Viam Angliæ, prole carentem, accessit hæc ipse, & cum Lactucam omni vespere eum consumere animadvertit, hunc victum prohibuit, si unquam nepos exspectaret: consilium quoque hoc exsecutus isthmodo; intra unius anni spatium, uxorem desideratissimo fœtu gravidam vidit. Hæc Lactucæ vis, enerem enervandi; omni etiam Romanis nota fuit; rare tantam in desuetudinem venit; ut a nemine unquam ederetur, & Eubolis Conicis *inortidrinum* dum illam appellaret. Postquam autem *Cæsar Augustus* desperata Hypochondriaci fuit venatus, (quem orbem ex obstructione victum oris, sæpius observarunt varii,) & Antonius Musa, Lactuca cum qua mixta, victu vere tenui, immo: tenuissimo, gustum curavit, eoque ipso statim sibi Romæ victam meruit, Lactuca pristinum suum pretium cepit. Hæc vesperi consumpta, tranquillum facit animum, non tantum ob humectantem & refrigerantem vim, verum etiam ob succum lactescentem, qui, quamquam parum narcoticus, aliquid tamen huiusmodi est virtutis, quæ in Lactuca virosa adeo est turata; ut Romanorum experientia constat: & inc illam vesperi ad coenæ finem ederunt; de quo

Gratia nobilium, requies, Lactuca ciborum.

Et Galenus de semetipſo narrat, quod, ingraveſcente ætate, dum ſomnus evanefceret, omni veſpere Lactucam comederit. Quum vero Lactuca parum nutriat, a ſedentariis præſertim, apud nos æſtimatur; a ruſticis iterum & bajulis, proſius contemnitur; quare & ruſticus, ut hiſtoria eſt, a Domino ſuo ad cœnam invitatus, dum Acetaria offerebantur, regerebat: gratias Tibi ago, gramina non edo. Et, ut orexin excitat Lactuca, eo, quod tubum inteſtinalem purificet, hæc, quæ Auguſti tempore ad finem cœnæ, circa principium hujus, Domitiano regnante, edebatur. Hinc Martialis cecinit: Epig. L. XIII. XI.

Claudere quæ cœnas Lactuca ſolebat avorum;

Dic mihi, cur noſtras inchoat illa dapes?

Germanus etiam ruſticus, dum a quopiam invitabatur ad menſam, & patina Lactuca oppleta ei offerebatur, interrogabat: cui bono hæc eſſent? Reſp. appetitum excitandi gratia; regerebat vero ille: adeoque in re præſenti non opus eſt, detur poſtquam appetitum explevi.

2. SCORZONERA *Picroldes*, Terracrepolis, Monſpelienſibus in Acetariis frequens eſt, teſte Clariff. Sauvageſio; nobis non dum uſu recepta, cum etiamnum Hortis tantum Botanicorum apud noſtraſ innotuerit.

§. V.

3. LEONTODON *Taraxacum*. Folia illius primo vere colliguntur, priuſquam de terra plane ſint exorta, & viridatem acceperint; extirpetur & abjiciatur radix, foliis vero lavatis, oleum, acetum, & pauxillum ſalis, ut antea dictum, ſuperinfundantur. Hæc, quæ diu in Auſtralibus uſurpata ſunt regionibus, nuper etiam in noſtraſ culinas ſunt introducta; ineunte præſertim vere, & priuſquam

Lactuce

Lactucæ tempus adfuerit. Hoc inspidum fere jusculum, pro Acetario etiam propinari potest; sed gustu & tenacitate magis ingratum, *Lactucæ* cedit: sanguineam tamen massam optime purificat *Taraxacum*; urinam quoque fortius, quam ullum apud nos usitatum Acetarium, impellit; quare etiam infantes, vesperi hoc consumentes, lectum permingunt: hinc *Lectiminga* & *Urinaria* nomen apud Lobelium sortitur, *Gallis Pissenlit*, *Holland. Pisse bedde*.

4. CICHORIUM *Endivia*. Folia primo vere germinantia, ad apices filo nectuntur, arena vel terra teguntur, ne violentia aëris lædantur; quo beneficio interiora folia albescunt, mollia & succulenta evadunt, & deinde in Acetariis, similiter ac *Lactuca*, usurpantur. Hæc folia, longo temporis intervallo, ab Italis sunt adamata; rarius vero adhuc in nobiliorum nostratum mensis obveniunt, quorum hortulani per meridionales regiones iter non fecerunt. Hoc Acetarium acres humores per urinam diluit, & præcipue ob vim laxantem commendatur.

5. VALERIANA *Locusta*, ab hortulanis nostris *Winter-Rapunzel* dicta, in hortis nostris colitur, crescit etiam vulgariter in Scania, juxta Holmiam, & alibi rarius, ubi nostro ævo, aniculæ eam colligere, & cum reliquis ad Acetaria paratis oleribus venditare, cœperunt. Hæc planta annua, sponte feritur autumno, & foliis suis radicalibus sub nive per totam hyemem virefcit; vere autem incipiente colligitur, & modo antea dicto usurpatur; eandem quoque ac *Lactuca*, pollet virtutem, humores nempe acres corrigendi & demulcendi.

6. SEDUM *reflexum* & *rupestre* coluntur in Germania & Belgio pro acetariis; sapor nitrosus illi, ideoque miscetur *Lactucis*, nec per se facile assumitur.

7. CYNARA *Cardunculus* nuper apud nos in magnatum hortos, ab australibus regionibus, introducta est; quæ bene etiam hyeme servatur, ne vis frigoris illam adurat. Caules autumnò humentur, ut albi evadant, teneri, & succosi, donec in Acetariis edantur.

8. ERYNGIUM *maritimum*, ad littora nostra maritima crescit, idque in arena, sub qua longos, altos & succulentos turiones, vel caules & pedunculos effert; qui etiam non sine voluptate, in Acetariis edi possunt, quamquam nostratibus adhuc in usum haud venerint; virtus illorum, præter communem cum antecedentibus, aphrodisiaca est, Auditoribus omnibus familiarissima.

9. BRASSICA *Rapa*: Si radices illius hyeme in arena vel cella collocantur, albos turiones cum foliis flavescentibus, per totam hyemem supra arenam emittunt, quæ folia inter Acetaria usurpantur, cum dulcia sint & gustum satis jucundum præbeant, utque succedanea sumuntur, dum alia olera non inveniuntur.

10. BRASSICA *oleracea rubra*, hyberno etiam tempore, quamvis in casu necessitatis, pro Acetario inservit, dum exteriora folia extirpantur, & interiora transversim inciduntur, vel etiam subtilissime runcinantur, & cum oleo, aceto, & sale, ut reliqua, parantur.

11. APIUM *graveolens dulce* sive *Cellerie* Italarum: Radix per hyemem servatur, superinjecta arena, in cella, quæ in subtiles secatur lamellas, & in mixturam ex oleo, aceto & sale immittitur, atque in mensis lautioribus editur; minus tamen aliis, quam qui gulam habent doctam & ingeniosam, (ut Petronii locutione utar, vel Martialis,) hoc Acetarium est gratum: interim vero probe notandum, quod omni-

tribus; morbis nervorum laborantibus, maxime noxiura.

12. CAUCALIS *major* in Oriente, ut Acetaria, editur; teste *Bellon. Itinerar.* 201.

13. LAPSANA *communis*. Constantinopoli fe- eodem modo consumitur; etenim antequam flo- at, cruda Raphanum sapit, cocta vero amarescit *Mon. iiii.* 303.

14. ERYSIMUM *Barbarea*, (nostratibus *Wirt- - Sallade*,) vulgariter apud nos, quemadmodum iam in hortis, crescit; per totam hyemem viridis,isque conspicua foliis, quæ communiter ad Ace- tia colliguntur; scorbuticis præcipue commenda- r, cum sanguinem perpurget, & salinum acre per inam evacuet.

15. COCHLEARIA *officinalis* viridis etiam o- ni hyeme in hortis nostris persistit; cujus folia, tamvis aliquantum acris, scorbuticis tamen digna, æ optime commendentur.

16. CUCUMIS *fativus*, cujus fructus immaturi menias hybernas conservantur, & pari modo in cetariis eduntur, quæ bene ventriculum reficiunt que diathesin alcalinam prohibent: sed si copiose imis eduntur, corpus enervant & transpirationem inuunt. Præcipue itaque his abstineant omnes, si febribus obnoxii sunt intermittentibus: præter- eam enim quod plures extant observationes, unam Secretario quodam Holmiæ habemus, qui cucume- bus optime delectabatur, & supra viginti annos bre intermittente quovis vexabatur anno; nec ab usmodi deliciis, quamquam æger, unquam desi- ens, morbo nominato vitam perdere coactus est.

17. *BETA vulgaris rubra*: cujus radix coquitur & conditur, atque ad hyemale tempus sic conservatur; quæ, rubro suo & refrigerante succo, bonum & sapore gratissimum evadit Acetarium.

18. *PORTULACA oleracea*: cujus stipites etiam conditi, ad hyernas mensas servantur: in Acetariis grati sunt, quum succo uberiori, quam solido, scateant. Est illa *Portulaca* vis, quod concreciones calcareas solvat, ita ut pavimenta lapidea, in quibus per autumnum adservatur, succo illius conspiciantur quasi erosa.

Acetaria hæc omnia orexin excitant, diathesin alcalinam impediunt, linguam & intestina fordibus liberant atque mundificant, sanguinem refrigerant, concreciones tartareas & obstructions solvunt: sedentariis, hypochondriacis, scorbuticis, & reliquis morbo quodam chronico afflictis, maxime sunt utilia: præcipue vero illis placent, qui sanguine fervido, inquietudine somni, fastidio ciborum, climate nimis calido, & ingenti calore æstivo, corporis labem contraxerunt.

LXXIV.

PHALÆNA BOMBYX

PRÆSIDE

D. D. CAR. LINNÆO

proposita a

JOHANNE LYMAN, LAUR. FIL.

Fferdhundrensi.

Upsalia 1756. Decemb. 4.

VESTES primum ab hominibus usitatæ fuere, ut tegerent corpus, & injurias ab illo repellerent externas, dein ut illud ornarent. Vestimenta, quæ naturæ maxime apta, ex *pellibus* Quadrupedum conficiuntur; purissima vero *Lintea* sunt & similia, quæ ex cortice plantarum, imprimis *Lini*, parantur. Illa inserviunt præcipue contra frigus, hæc imprimis contra æstum. Ambo hæc vestimentorum genera absolvunt plerorumque gentium indutus. Sed cum luxus non adquiescat in utilissimo, in id totus quantus nititur, ut adquirat id, quod pretiosum est, & ornat; emit itaque æque care pretiosum, ac illud, quod summa utilitate sese commendat. Indi existimarunt, se invenisse gratam quandam materiem in fructu *Bombacis* & *Gossypii*, idque eo magis, quum ipsa natura hanc producat absque eorum industria. Hæc etiam materia ceteris adhuc cognitis mollior erat.

M m 5

Aliam

Aliam iterum vestimentorum materiem, eamque levissimam atque splendidissimam, detexerunt incolæ Asiæ borealis, nimirum ex *Serico*.

Hæc de re in præsentî negotio uberius agere constitui, cum cultus hic luxui perdilectus sit, quo honoratiores, cortice quasi nobiliori, a plebejis distinguuntur. Si omnes & singuli in eo conspirarent, utilissima esse quærenda & retinenda, *Serico* quidem carere possemus; Sed quum ritus & consuetudo (*la mode*) nullas ferat demonstrationes, consultius est concedere, quam opinioni suæ, licet veræ, præfractæ inhærere.

Oeconomi hujus ævi calculum fecerant, quantum pro serico asportando in Sueciam quotannis impendatur, inque his b. m. M. Triewald a) demonstravit, illud longe lateque superare pretium ferri, quod quovis anno in patria conficitur. Et Clariss. E. G. Lijdbeck, Lundens. Prof. Celeberrimus, in oratione coram Acad. Sc. R. S. habita, computavit, ferici crudi 20000 libr. in Sueciam quotannis inferri, quod ad minimum facit 240000 thal. arg. si quavis libra 12 th. arg. æstimetur *).

Hanc itaque rem intactam relinquere diutius, eo minus convenit, cum in Patria artes manuaræ & œconomia tanta hodie coli cœperint industria. Haud itaque dubito, me opus suscepisse gratum, licet vires meas tenerrimas superans, si paucis verbis, quod alii diffuso dicendi genere, conatus fuerim adumbrare BOMBYCEM, ejusque culturam in patria etiam possibilem.

Heic tamen observasse juvabit, me tantum ea expositurum, quæ ad forum Historiæ naturalis pertinent,

a) *Act. S. R. S. 1745. Oct. 1755. habit.*

*) *Vide ejus orat. die XVIII.*

inent, cetera enim relinquo œconomis nostris de atriis optime meritis, qui pensum suum hac in re ere abolverunt. Nec me fugit, nominatum Tria- vald ex professo, ut dici solet, proposuisse Historiam morum insectorum in *Actis Holmens.* pro anno 1745, deo ut Optimis Auctoribus hac in re jure omni ad- numeretur; sed cum omnibus ad manus non sit liber pretiosus plurimum voluminum, vulgus vero desidet et brevissimam viam hoc in negotio; solum in id operam collocabo, ut ex auctoribus optimis & ob- servatione propria, proponam compendium historiae hujus insecti perbreve, sed forte sufficiens.

Manebo itaque præcipue in illis, quæ maxime necessaria sunt, nimirum in Bombycis historia ejus- que cibo, scilicet Moro.

Anatomiam Bombycis sicco pede prætereo, quæ optime delineata sit a *Malpighio* aliisque. Præ- terea existimamus, vulgum æque posse carere hoc cognitione, ac agricolæ ignorant Boumque Cere- alium Anatomiam.

CAP. I.

Vero simile est, Chineses primum invenisse se- ricum, cum in hac orbis parte Bombyces solum re- periantur spontanei, & natio hæc, inter gentes, na- turam omnium maxime imitari studeat a). Poëtæ prisca existimarunt gentem quandam, nomine Ser- vel

*) *In Asia, & copiose in China, reperitur etiam alia Phalæna larva, quæ nec folliculos serici, magnitudine insignes, ex quibus fila inter alia plurimum orgyiarum extricari possunt; hæc firmiora & tenaciora sunt, sed difficile ad finem perducuntur, ideoque etiam communiter carminantur; hæc species, quæ nominatur Phalæna Atlas, & consumit folia citri, delineata est in Pet. gaz. t. 8. f. 7. & Merian. surin. t. 52. & forte 65. Etiam America est alumna.*

vel Seres primum detexisse & coluisse hoc lanuginis genus, unde forte nomen agnosceret. Sed cum dicant, sericum latere in fructu arboris cujusdam, fieri potuit, ut confuderint Gossypium cum serico; hanc tamen quæstionem nostram non facimus, siquidem nostrum non tangat propositum. Deinde cultura serici e regno Chinensi per varias regiones ad Persas pervenit, hinc vero postea ad Græcos, Alexandro Magno bella adversus Persas gerente. Græci tum primum obtinuerunt Bombycis cognitionem, sed non didicerunt artem manuariam atque æconomicam sericum præparandi. Dum vero ceteræ artes atque scientiæ hinc ad Romanos pervenerunt, hæc etiam, licet imperfecta, accessit. *Justinianus* prudentissimus regni occidentalis Imperator, perspiciens, quantum lucri Persæ per sericum ex ejus regno ceperint, A. 533 duos misit nuncios, qui apud eos hanc perdicerent artem, & secum domum portarent Phalænas Bombyces; sed cum hæc in itinere perierint, opera hæc vice irrita fuit. Propterea iterum alii profecti sunt, qui ova earum adportarent, & tum primum limites occuparunt Europæ. Initio tamen institutum impediabatur, adeo ut cultura serici non prius, quam Anno 1130 ad Siciliam, sub Rege *Rogero*, pervenit, qui postea hanc artem propagandam curavit in nuperrime accepto regno Neapolitano, unde postea in Italiam, Hispaniam, Galliam & Borussiam migravit.

CAP. II.

MORUS Bombycis proprius, sapidissimus & saluberrimus est cibus, & ubi illa crescit, ibi etiam coli potest sericum. Satis superque nobis constat, Bombycem vesci posse foliis Lactucæ, Cichorii, Leontodontis, Ulmi & Utricæ, teste quoque *Bellonio* in Æthiopia, foliis Ficus. At vero ex hoc victu magis

magis fragile Bombyx net sericum, ipse languidus, minus nitidus evadit, sæpeque emoritur. Qui itaque sericum obtinere vult nobilius, necessario sibi adquirat Moros, quibus Bombyces suos alat.

Morus est arbor affinitate quadam conjuncta cum Urtica, floribus masculinis distinctis a femininis, quatuor staminibus atque duobus pistillis *a*). Quædam Mori species marem & feminam in una eademque gerunt arbore, quædam in diversis. Arbores veræ feminæ baccas ferunt, masculis licet destitutæ, quo in casu calyx evadit succulentus, baccamque mentitur, non vero producit pericarpium pulposum. In *Spec. Plantar.* enumerantur varietates quædam Mori species, ut *Alba, Nigra, Rubra, Tatarica, Indica, Papyrifera, Tinctoria*, an vero duarum postremarum folia arrideant Bombyci, adhuc nos fugit.

Morus alba in China sponte crescit, quæ habetur pro solo natali Bombycis. Hinc credere fas est, hanc Bombycum naturæ maxime convenire. Apud nos vero in Hybernacula per hyemem introducitur, et in Scania sub dió crescit non infrequens in hortis; sed quamdiu nostrates in Bombycum cultura operam minus collocarunt, hæc species susque deque habita fuit, propterea quod baccæ ejus fatui sint saporis. Ex Observationibus meteorologicis constat: hyemes apud Chinensis juxta Peekin, ubi etiam hæc sponte provenit, æque gelidas esse ac apud nos; unde etiam facile concludimus, illam etiam nostrum ferre clima. Idem testatur N. D. PRÆS. in Itin. Scanico, *b*) observans, Mori hanc speciem, ne quidem sub dió, in Scaniæ hortis periisse per intensissimum gelu Anno 1739. & 1740. Folia Mori Albæ re-

a) Cf. N. D. PRÆS. *Gen. Plant. edit. V. ta N:º 936.*

b) Cf. *Ejusd. It. Scan. pag. 83.*

sumus illæsa, gravissima licet hyemæ. Servari tamen debent in loco frigidiori, ne calore excludantur cito nimis, vel quando nulla inveniuntur folia Mori. Hinc inclusa lagenis vitreis in cella deponi debent, ne mucorem contrahant, vel ab insectis devorentur. Et cum sero veniet Morus, exclusioni ova non sunt tradenda prius, quam vernavit Morus. Tum ponenda sunt in loco tepido, & ibi intra quatuor vel octo dies excluduntur. Larvis parvis, atris, nuper editis folia *Lactuce* porrigi solent, usque dum firmiores evadant dentes, præsertim si folia Mori sint adultiora. Postea foliis Mori aluntur; circa quod probe cavendum, ne sicca & arida, neque rore aut imbre humida sint folia; ex his enim hydropem contrahunt. Recentia illis dantur folia, quando arefiunt proposita, vel illa devorarunt. Quando sicca evadunt folia, una cum excrementis ejicienda sunt, ne Larvæ, quotidie ex illorum fœtore inquinatæ, morbis graventur & emoriantur; adeoque methodus Chinensium egregia est, capsulas scilicet subtus tegere rete, ut consumtis in priori foliis, ex ea sponte se recipiant in novum super impositum vas, recentibus foliis impletum, quum facile percipiant nova folia, neque hoc pacto manibus aut instrumentis transponenda lædantur. Ab ovo, usque dum pupæ evadunt Bombyces, & nere incipiunt, quinque fere præterfluunt hebdomades, quo tempore in domibus asservandi sunt, ne pereant rigore aëris, rore, noctibus frigidis, nec a Passeribus aliisque devorentur avibus, nec ab Ichneumonibus lædantur. Cavere etiam debemus, ne vapore pereant.

Sub ipsa Bombycum scæna quinque occurrunt stadia, quæ quatuor distinguuntur **SOMNIS**, qui nihil aliud important, quam tempus illud quadripartitum, quod vitam eorum demetitur, antequam Phalænæ evadunt. Ex horum temporum cognitione dignoscere licet eorum ætatem & morbos infestantes

Primum

Primum stadium ab ovo, durat per septem dies in depositionem vestis fuscæ, quo primus somnus *niger* esse dicitur, tunc duobus postremis diebus ix edit.

Secundum numeratur spatium temporis abhinc octo dierum, dum vestimenta induens alba, iterum dere definit, sub somno secundo sc. *Albo*.

Pro *Tertio* habentur octo illi dies a præcedentibus, dum iterum: tertiâ vice nova ornatur cute, quod tertio somno *Desquamationes* comprehenditur.

Quartum absolvunt dies octo sequentes, quibus exactis ultimum corium deponunt, sub somno dicto quarto *Excoriationis*.

Quinto stadio iterum edere continuant per septimum, abstinere dein ab omni cibo & nere incipiunt.

Hæc quinque stadia inter quatuor somnos, iis, qui Bombyces colunt, regulæ instar erunt, secundum quam pabulum illis porrigant. *Primo* stadio aliquoties de die illis tradenda sunt folia. *Secundo* semper bis, mane & vesperi. *Tertio* ad minimum ter de die appetunt recentia folia. *Quarto* pluries de die nova expectant, tam enim avide edunt, ut dentium crepitus audiatur. *Quinto* stadio minime esurire debent, quoniam inde minus nent. Sub somno nulla folia afferantur, sed in quiete relinquuntur; ideoque necesse est, ut Larvæ sint ætate æquales, nec aliæ teneriores, aliæ adultiores simul mixtæ, sed in distinctis vasculis asservatæ; minime autem oportet mutare vasa sub somno earum, quum sub hoc actu in quiete degant necesse sit; ceterum observandum, ut sufficiens semper illis locus concedatur, plures enim si arcte coacerventur, sæpius ægrotant, & morbis contagiosis inficiuntur, quibus facile plurimi pereunt.

Sub primo stadio cavendum a frigore, ne lædatur, adeoque si frigidior infurgat tempeſtas, calore foci mitiganda eſt. Adultiores facti facilius ferunt tempeſtatem, ideoque in quacunq; domo facile conſervantur, modo non fenestræ æſtui meridiano nimis expoſitæ ſint. Obſervandum etiam, ne ex calore fornacum ædis, vel fœtore loci, moleſtiam patiantur. Cavendum ſemper a Muribus, Avibus, Ichneumonibus ſimilibuſque hoſpitiſus. Solet autem domus inſtar Bibliothecæ inſtrui, quibus vaſa imponuntur, Larvis apta. Inprimis proſpiciendum eſt, ut cibus e recentibus foliis non deficiat; ut locus a fordibus purus; ut aër ſiccus, non ſuffocans aut fœtidus; ut calor non nimius adſit; ut ægri juſto tempore removeantur, qui facile trifti colore dignoſcuntur. Poſtea dum per duos dies cibo abſtinuerint, glabritie nitentes pellucidique nere incipiunt, & ad ſubeundam aliam mutationem apti evadunt. Tunc instrumento quodam ſub ore, duobus poris inſtructo, præditi ſunt, quo ſecernunt liquorem quendam viſcidum & in aëre indureſcentem ad formam duorum filorum. Huic fundamento innititur folliculus Bombycis, conſtans ſæpe filo 100 orgyiarum, juxta magnitudinem ultimi articuli pollicis.*)

Hoc opus uno vel duobus perficit diebus, quo abſoluto, intra folliculum, in pupam transformatur. Hic jacet fere immobilis, ſine ore pedibuſque quatuordecim circiter dies. Dein pupæ exiit veſtem, dum evomit liquorem, menſtrum verum ferici, quod aperit folliculum, & inde exit vibrans alaſ, ut ſiccetur.

In

*) *Color ſerici albus eſt flavus differt tantum varietate.*

PHALÆNA BOMBYX.

563

In Seenam itaque prodit jam PHALÆNA (Bombyx) *peftimicornis elinguis, alis reverfis albidis; fafciiis obfoletis fufcis; macula lunari.*

Aldrov. inf. 280-282. 246. f. 2. 3.

Fonft. inf. t. 22. Papilio Bombyx.

Mouff. lat. 181. Bombyx.

Mer. eur. 1. p. t. 1.

Gæd. belg. 1. p. 93. t. 42.

List. Gæd. 84. f. 32.

Blank. belg. 60. t. 9. f. D. E. F.

Charl. onom. 40. Papilio Bombyx.

Alb. angl. t. 12. f. 16.

Bradl. nat. t. 27. f. 1. E. r.

Trievald Aët. Stockb. R. S. 1745.

Fn. Sw. 258. 833.

Vulgo Bombyx. Svet. *Silkesmath.*

Gall. *Ver à foye.*

PHALÆNA est mediæ magnitudinis, pallida, albicans. Oculi nigri. Antennæ albæ, pectinatæ, radiis nigris. *Alæ superiores* albidæ: fafciiis obfoletis, fufcefcentibus, anguftioribus, longioribus pofticis, juxta apicem excavatæ, macula lunari in medio difci. *Alæ inferiores* latiores, poftice verfus anum etjamnum latiores, margine exteriori prominentes ante fuperiorem alam, macula obfcuriori ad marginem teneriorem verfus abdomen.

Postquam Phalænæ evadunt, nihil nifi venerem spirant, vertunt feſe undiquaque, usque dum abdomine feminas tangant, tunc coeuntes retrofum, canum inftar hamo penis cohærent. Jam immobilis fere est mas, nifi aliquoties tremeret alis. Separatus vero poſtea exſuccus & torpeſcens, poſt

duos dies moritur. Femina vero hisce peractis nuptiis evacuat materiam quandam fluidam, fusco-luteam, inquinantem locum cui immittitur, ibidemque ova sua deponit. Ova hæc primo sunt flava, dein grisea & opaca, præ ceteris rotunda & compressa. Postea etiam femina, ut mas, languide e vita decedit.

Sic ætas Bombycum octo circumscribitur hebdomadibus. Cum apud nos ætas duos per menses æque jucunda sit ac alibi, licet non tam calida, ad colendos tamen Bombyces sufficit, & Morus alba nostrum ferat clima, per legitimam consequentiam sequitur, Bombyces in patria coli & posse & debere.

Raptim.

LXXV.

MIGRATIONES AVIUM

SUB PRÆSIDIO

D. D. CAR. LINNÆI

propositæ a

CAROL. DAN. EKMARCK

Ostro-Gotho.

Upsaliæ 1757. Martii 2.

Internuntii Deorum Aves.

PRÆFATIO.

Ex omnibus illis bonis, quæ in globo nostro Terraqueo, hominum tam utilitatis, quam jucunditatis, promovendæ gratia, a Creatore omnipotente condita sunt, *Aves* animum meum cum maxima demulcerunt delectatione, quarum tantæ formæ species est, ut, me quidem iudice, in voluptatem humani generis nihil sit excellentius. Quid enim cum Trochili splendida pulchritudine æquari potest? quid caudam pictam Pavonis vincit? Hæc tamen Naturæ artificia sola non sunt, quæ nostram merentur attentionem: unamquamque Avium si debita accurate intueri placuerit, admirationis nostræ materiam facillime reperire licebit amplius.

plissimam; tantis enim omnes colorum varietatibus fulgere videmus, qui aptissima gaudentes proportionem, se invicem affabre excipiunt, ut pictorem, etiam artificiosissimum, colores ita permiscere nosse, ut naturam hac in re perfecte imitari queat, vix crediderim.

Avium Pennas earumque structuram singularem inspicientes, omnium earum nullam omnino esse, quæ tanta Artificis supremi non prodat se compositam sapientia, ut ad mechanismum illius exquirendum & rite explanandum, quemadmodum etiam ipsam satis contemplandam, exiguum non sufficiat vitæ curriculum, luculenter invenimus; quæ, tanta licet arte fabricatæ, singulis tamen annis deciduæ, plantarum instar pereuntes, quotannis quoque recrescunt.

Uti pisces, in aquis degentes, mare immane & rapaces innatant fluvios, ita Avibus alarum quasi rampa uti, & aërem volando findere, concessum est. Levitatem itaque, quo legi huic naturæ eo facilius morem gerere possint, pernecessariam habent. Quare etiam quam compendiosissimas, ne quid, quo carere quidem possint, gravitatem illis addendo, cursum ipsarum celerem impediret, Aves videmus creatas. Hanc eandem ob causam *Cauda*, *Scroto*, *Vesica urinaria*, *Utero*, *Labiis*, *Manibus*; *Corpore calloso*, *Fornice*, *Epiglottide* &c. orbatas eas invenimus. *Maxillas* in rostrum nudas protraxit Magister Naturæ: brachiis *Remiges* loco infixit digitorum, quibus, ad iter per aërem agendum, eodem modo, quo nos remis cymbam propellimus, utuntur: uropygium *Retricibus* instruxit, quibus, gubernaculi instar, quemadmodum pisces cauda sua, viam flectere norunt: *auriculas*, animalibus, illis donatis, auditum promovendo inservientes, eis necessarias non duxit, quare etiam illis privatæ, utpote in altis ut plurimum

num degentes, hostem appropinquantem visu facile observare possunt. *Uterus*, quod attulimus, Avibus intra corpus non est; cum vero ad generationem necessarius requiratur, hac singulari gaudent prærogativa, quod scilicet artificiale sibi construere possint, quo ova earum, æque ac naturali, excluduntur: *nidi* sunt, quos indigitasse volo. Tantas, nidos hos fingendi modus, ova incubandi, nuptias celebrandi & pullos denique pascendi, reliqua ut taceam, agnoscit varietates, quantas fere Avium novimus species, tantamque manifestat excellentiam, ut, hæc omnia si quis rite describere conaretur, idem esset, ac si æquori procelloso vastissimo lembo se conderet *reis orbatum*, testante Reaumurio.

Hæc & alia curiositatem allexere meam, fragrantique me affecere desiderio in Aves, quarum contemplatio, quoad *structuram, vestimenta, mores, oeconomiam, nomina, & denique notas*, quibus una ab altera dignoscitur, omnium, quæ hominum in commodum Natura protulit *fecunda, jucundissima* mihi visa est, ulterius inquirendi.

Cum vero, ut pulcherrimæ, ita etiam animalium omnium apprehensu, & quarum nobis familiaritatem conciliemus, difficillimæ sint; cautissimæ enim, utrinque circumspectantes, hominemque ut hostem timentes, cum eo consuetudinem jungere non sistent. Hinc sequitur, ut eos, qui, huic Zoologiæ parti operam navantes, in ea progressus facere cupiunt, quomodo sclopeto recte utantur, quo e longinquo eos prosternere queant, scire oporteat. Ejusmodi ipse Avibus innocuis, ad dies laboris vacuas, summo cum oblectamine me præbui inimicum; dum silvas intrans lucosque quietos, ubi animalia hæcce plumigera refugium potissimum habent, ea sagaciter exquisivi; & exquisita fixi. Quo denique eo perveni, ut Aves nostras indigenas

digenas, quoad plurimum partem, videre & examinare licuerit. Observationes itaque qualescunque heic Tibi B. L. communicare constitui, quarum benigniorem ut agas interpretem, est, quod abs Te expeto.

§. II.

MIGRATIONES.

Multas & varias illas, quæ contemplatione Avium se delectantibus, earum perpendendæ obviam veniunt, proprietates mittens, in unius solummodo, quam Aves plurimæ præ animalibus cæteris peculiaritatem fere habent, adumbratione, *Migrationem* scilicet earum, occupari, in animo mihi proposui.

Oeconomia, ita dicta, Divina, quam Naturam perlustrando a Conditorum summo ita institutam, in levissimis etiam invenimus, ut cuique rei naturali, ad certos fines producendos, certas præscripserit leges, inter res certe maximi momenti est, ad quas mortalis unquam attendere queat. In illa enim, speculo quasi maxime limpido, excellentiam perspicimus omniscientiæ Divinæ, quæ, quo omnia, usui inservientia publico, eo majori peragantur dextertate, ita sancitum voluit, ut cum lucro & utilitate semper conjuncta sint agentis. *Pisces*, maria innatantes vastissima, littorum aquas tepidas, ova exponendi gratia, ibi postea ut excludantur, instinctu naturæ quotannis petere coguntur; qua vero occasione in prædam tam piscatorum, quam animalium, quales sunt Accipitres, Anseres & alia, multi cedunt. *Scarabæus* terram sub fimo forat, eum in finem, ut ovum profunde, quod desiderat, ponere possit, ibique excluso, Scarabæo recenti esca non desit; hinc vero, in fœnus ruricolæ, terra stercoretur macra. *Lumbricus*, vermis ille subterraneus, cui & domicilio & nutrimento humo uti jucundum est, venerem per
noctes

noctes supra terram exerciturus, superficiem vel crustam ejus perforat; quo eodem aquam per eam meabilem reddit, ut scilicet a terra, illa ne putrescat, absorbeatur. *Gordius* argillam vario meatu perterebans, venas, per quas humores ad rivos & fontes se penetrare possunt, eo efficit. *Picus* vermibus intra arbores decisas & putredine correptas degentibus visitans, eos quaerendo in festucas truncos hos demortuos conscindit minimas, ne diu inutiles & tristia extent spectacula. Et sic, ad certos usus producendos, singula a Creatore summo disposita sunt, & ita quidem, ut ex labore, salutem promoventem publicam, quid lucrifaciat eum perficiens. Huc etiam Avium ita dictae Migrationes pertinent: per quas hanc earum intelligimus proprietatem plurimam competentem, quod *terras sibi familiares quotannis linquentes, in alias, quaedam magis, quaedam minus remotas migrant.*

Singulis annis, summa cum admiratione, integros quasi exercitus Avium in phalanges aut aciem instructos, hybernis desertis, regiones intelligo calidiores, ubi hyemem, magnum terrarum nostrarum borealium frigus ad evitandum egerunt, nos iterum tempore verno invisibros videmus; quorum quibusdam hic servatur ordo, ut, latera sua invicem tegentes, recta linea volando incedant; aliae angulum constituunt, ita ut media aethera prima perfringat, postea ei proxima, & sic porro; aliae in cuneum more pugnantium structae aërem perumpunt^a); aliae, una alteram insequente, longo procedunt agmine. Quis vero omnes his a natura praescriptas recitare valet leges?

N n 5

Autumno

a) Hanc *Grues migrantes efficeret figuram, observavit Cicero, ideo etiam dicens: Grues cum loca calidiora petentes maria transmittunt, Triangulli efficiunt formam.* Nat. Deor. 2: 49.

Autumno autem, ut, contabescentibus hæc frigore accrescente, quoad plurimam partem evadunt Insecta, sic etiam Aves, his absconditis, & fidiores ad provincias, nos relinquentes, iter pergunt veloces.

N. D. Præses in Itinere Lapponico mss. commemorat, quod A. 1732. totum Calicem fluvii qui omnium e Lapponia in fretum currentium proximus quidem non est; Anatibus, numero extant superantibus Artaxerxis, per octiduum fere dies noctesque contestum videret, ut tantam Avium copiam unquam existere, vix sibi persuadere poteret, quæ omnes mare primum petebant, iter à meridie versus continuantes. Si vero omnia Lapponiæ addamus flumina, tanta, sine dubio, singula Avium multitudine abundantia, quantus non resurgit numerus, e Lapponia tamen sola, migrationum?

Ubi vero hæc, & reliquæ omnes migratorie, itinere versentur confecto, quaque abeuntes ingrediuntur via, plerumque adhuc latet, & arcanum quod ad explorandum requiritur, ut multum laboris industriæ & temporis impendant posteri; & incertissimus hic, si penitus solvendus sit nodus, multis terræ locis huic rei attendant varietate gentium & orbi postea erudito observata communicent, necessum est. Certe si aliquis Naturæ consultus maxime australi *Hispania* aut *Italia* in Aves observet, quando accedant aut recedant austrum & septentrionem versus, notatis scilicet diebus mensibusque *Speciebus avium*, res hæc adeo obscura brevi manu me illustraretur; nec minus si alius ad idem accederet *Constantinopoli*.

§. III.

AUCTORES.

Has Avium Migrationes aut ignorarunt,

non tanti habuerunt antiqui naturæ curiosi plurimi, eas annotatu dignas iudicaverint, quare non nisi spersa quædam hujus rei in scriptis eorum inveniuntur vestigia; recentiores vero paulo majori industria hocce excolere argumentum auspicati sunt, quatuor imprimis reperti, qui hæc Avium fugas & orbita sua dignati sunt attentione. *Petrus Bellonius*

Observationibus suis, multis commemorat pagis, se, in itinere suo Orientali, ante jam annos centos, Aves Migratorias vel versus meridiem, vel retro, aquilonem versus has suas accelerantes peregrinationes, vidisse, plurimas ultra Europam progredi putans. *Marcus Catesbæus* Migrationes hæc Avium, regiones vel australes, vel boreales percontans, in America septentrionali perspexit, quas jam Tom. I. Hist. Nat. Carol. attigit. *J. T. Kleinus* in Prodomo Hist. Avium hanc proprietatem solide & mascule tractandam aggressus est, & annotata M. Catesbæi scrutatus, quæ ipse, hanc rem illustrandam, quæ pulcherrima sunt, invenerit, nobis reliquit. *Frid. Hasselquist* in itinerario suo pluma de Avibus Ægyptum hyeme petentibus annotavit. Lubens ego fateor, quod, quamvis omni animi impetu in id incubuerim, ut naturam & indolem Avium indagarem, non nisi exiguam tamen earum migrationes mihi conciliare valuerim notitiam, cum illis anni temporibus, quibus ad eas attendi & potest & debet, aliis negotiis vacuo rursus versari licet unquam licuerit, quam tamen, quoniam multarum observationes requirantur & industria, publico proponere non dubitavi: quo ipso, si non plus cum ferat utilitatis, Populares tamen meos ad huius ornithologiæ parti operam navandam instigare poterim; hæc cum Avium fugæ necubi æque dilucide, ac in regionibus nostris hyperboreis, perspicui possint.

§. IV.

CAUSSE.

Causse Migrationum harum variæ quidem sunt, potissimas vero Frigus esse existimo & Calorem. Avolantium omnium Aves *aquaticæ* maximam constituunt cohortem, partim ANSERES, utpote qui in aquis versantur, & hyeme, fluviis & lacubus nostris glacie obductis, hocce vivendi genere, uti vetantur; nos itaque, antequam congelantur, quæ, deserere coguntur. Partim GRALLÆ, quæ, in paludibus vadantes, ex illis alimenta sumunt. Ab hoc autem ipso eorum penu, rigore hyemis, omnia loca palustria glacie conducentis, exclusæ, æstiva sua, urgente penuria, relinquunt. Migrantium quoque turbam PASSERES augent *tenuirostres*, qui, insectis, quibus victitant; instante hyeme, quoad plurimam partem abditis, inter nos vitam ulterius tenere non valentes, ut aliter sibi consulant, necessum habent.

Videmus itaque, caussarum emigrationum infimam non esse eorum, quæ ad usum vitæ pertinent, alimenti scilicet, in quibusdam locis inopiam, quæ deserunt, in aliis vero copiam, quæ petunt aves.

Hujus etiam in æstiva eligendo rationem habent. *Ciconia*, quæ serpentibus potissimum vescuntur, nos, earum multitudine liberatos, vix unquam visitant, sed in Scania plerumque, æstivant, ubi *Coluber Natrix*, in provinciis Sueciæ borealibus sat rarus, frequentissimus invenitur. Calamitas Laponiæ maxima in multitudine *Culicum pipientium* Fr. 1116. infinita consistit, qui tantis circumquaque volitant catervis, ut vix evitare possint incolæ, quin, dum loquuntur, respirant, vel, quocumque modo, ad minimum os aperiunt, eorum integra in buccam irruant examina. Hi omnes antequam exclusi fuerint, in multis illis, quibus inundatur Lapponia, a-

quis

quis larvæ jacent, & *Anasibus* esui sunt. Hanc itaque regionem *Anates* plurimas, & numerum provincias australiores inhabitantium longe superantes, ibi ut nidulentur, elegisse invenimus, idque eam ob causam, quod facile, & sine longa inquisitione, dum ova fovent, ea ne frigore lædantur, ex larvis dictis esculenta sibi procurare possint: inter illas enim obtinet polygamia, ubi in feminas solas omnem curam conjiciunt mares; tam ovis incubandi, quam fetus exclusos nutriendi. *Larus parasiticus*, pisces ipse capere non valens, sed Laros alios, maxime edaces, prosequendo victum sibi procurans, lus Clupearum, in sinu Bothnico frequentissimos, invisit, ibique copiosissimus cum aliorum lucratur damno.

RALLÆ plurimæ Lumbricis victitant; hinc æstate coguntur, ob calorem intensum aridamque inde terram, quam non ferunt lumbrici, deserere australes regiones, uti etiam hyeme boreales, dum gelu ad lumbricos aditum ipsis denegat.

Hæ emigrationes, vel fugæ, in quam autumnò, eminente frigore, se conferunt Aves, causæ sunt præcipuæ: possunt etiam plures esse, nobis ignotæ, ut structura ipsa corporis ratione transpirationis & alia. Reditus vero earum in regiones nostras hyperboreas, quem vere primo, ineunte æstate videmus, rationem reddere, opus majoris est difficultatis. *Patuldes* & fluvios plurimos, quos, quæ terris nostris borealibus, alpibus præsertim Lapponiæ altissimis, tempore brumali cadit, & vere, admisto calore solis, liquefcit, procreat nivium copia magna, culicum, quibus victitant plurimæ, multitudine abundantes, reditus causam non habeo minimam. *Dies longiores* & noctes lucidæ, de quibus tempore æstivo lætamur, tam sibimetipsis, quam pullis suis gulosis, penum commode comparandi, occasionem præbent.

Silva

Silva nostræ vastæ densæque Avibus, homines strepitumque omnem timentibus, refugia & domicilia sunt aptissima. *Calor* regnorum Europæ australium magnus, pluvias ad minimum pellitas, quales sunt Anseres, ad plagam sibi frigidiorē quærendam compellit. *Patria* præterea & *Consuetudo* nec minima conferunt; ad loca enim, quibus, tam in victum sibi pullisque suis acquirendo facili, quam aliis prærogativis gaudente, vita antea fructi sunt, iisdem iterum ut utantur commodis, revertuntur. Unam eandemque itaque *Ciconiam* eodem quotannis nidulari camino, quem per antea plures inhabitaverit, haud raro observamus. Per octennium integrum una eademque Alno cavernosa *Sturnum* claudum, hyeme licet semper abesset, unaquaque æstate, nidificasse vidi. Anni præterfluxere, ad minimum sex, per quos *Tinnunculum* uno eodemque foramine turris cujusdam pullos exclusisse, observavi. In Lauris Horti Academici Upsaliensis per sexennium, quovis vere, *Motacillæ* duæ *albæ* nidulos construxerunt, quæ jam mansuetæ, Gallinarum instar, homines non fugiunt, & eo ipso ab aliis sui generis timidis evidenter distinctæ.

§. V.

EXOTICÆ.

* CATESBÆUS, qui Aves *Americæ septentrionalis* earumque migrationes sedulo observavit, sequentes præcipue commemorat migratorias.

1. FALCO *forficatus* pag. 4. autumnò decedit, nec unquam per hyemem in Carolina conspicitur.

2. PSITTACUS *carolinensis* p. 11. circa initium hyemis e Carolina austrum versus aufugit.

3. CUCULUS *americanus* p. 9. hyeme non apparet, sed autumnò, quemadmodum *canorus* noster, abit.

4. TRO-

4. TROCHILUS *Colubris* p. 63. in Carolina nidificat, instante vero hyeme in Americam meridionalem migrat.

5. ANAS *canadensis* p. 92. &

6. ANAS *bucephala* p. 95. e regionibus Americæ septentrionalis in Carolinam, vel ultra, hieme fugiunt.

7. ARDEA *cærulea* p. 76. tempore vernali in Carolina copiosissima conspicitur, ceterum infrequens. Quo indicatur, septentrionem versus eam reverti, oris australioribus, in quas eam frigora hyberna fugaverant, relictis.

8. ARDEA *alba* p. 77. in Carolina nidulatur, autumnno discedens.

9. ARDEA *virescens* p. 80. in Carolina nidificat, & hyeme nunquam repertam, meridiem autumnno petere, putat Cl. Catesbæus.

10. TANTALUS *Loculator* p. 81. exeunte æstate Carolinam turmatim frequentissimus advolat; mense autem Novembri omnes decedunt. Ex quo concluditur, in plagis magis borealibus eos nidos suos æstate fixisse, & Carolinam, in austrum tendentes, præmittere.

SCOLOPAX *alba* p. 82. æstate præcipite Carolinam, dum ingens ibi semper pluvia cadit, frequens adit, in locis humidis degens.

12. TRINGA *fusca* p. 83. medio Septembri Carolinam quotannis adveniens, ad paludes & præta uliginosa versatur, ultra vero hebdomadas sex non commoratur, sed in Americam meridionalem descendit, & ante idem tempus anni sequentis non videnda est b).

COLUM-

b) Illam ob rationem Americam meridionalem has petere, existimat D: nus Catesby, ut ibi nidificent & ova excludant, Caro-

13. COLUMBA *macroura* p. 23. Tempore brumali, præsertim dum frigora intensissima sunt, e Canada in Carolinam & Virginiam copiosissimæ descendunt hæ, nec ibi subsistentes, austrum versus ulterius procedunt. Hyemes Americæ dum leniores sunt, earum paucissimæ conspiciuntur. Notandum est, quod redeuntes nunquam Carolinam pervolent: nec, qua ingrediantur via, novit quis. De peregrinationibus PALUMBI *hujus migratorii* vide plura apud Auct. p. 23.

ALAUDA *alpestris* p. 32. Americæ Septentrionalis avis, in Virginia & Carolina hybernat, mature, sub finem hyemis, decedens.

15. FRINGILLA *hyemalis* p. 36. hyemem in Carolina & Virginia consumit, æstate vero nunquam reperitur, sed vere discedit, regiones, exinde quod sequitur, adiens septentrionales, ubi nidulos suos construit.

16. FRINGILLA *Oryzivora* p. 14. Initio mensis Septembris, Oryza in Virginia & Carolina adhuc molli, eadem in Cuba & adjacentibus insulis, ubi prius maturefcit, horreis reposita, harum turmæ, ex feminis solis compositæ, quod peculiare & probandum est, adveniunt maximæ, hebdomadas circiter tres, usque dum exdurescat Oryza, commorantur, & circa finem mensis discedunt: quo autem tendunt, non novimus. Maribus postea conveniunt, quibus conjunctæ, initio veris per Carolinam regressum habent.

17. FRINGILLA *purpurea* p. 41. per hyemem abest.

18. MOTA.

Carolinam enim valde frigidam habet. Analogiæ vero magis conveniens videtur, quod in regionibus borealibus multiplicatæ, autumno, ad frigora vitanda, meridiem, petant.

18. MOTACILLA *Sialis* p. 47. æstivo tempore in Carolina reperitur.

19. LANIUS *Tyrannus* p. 55.

20. MOTACILLA *rubra* p. 56.

21. MOTACILLA - - p. 66. &

22. MOTACILLA - - p. 53. instante hyeme, in Americam Meridionalem avolant, & vere novo redeunt.

23. HIRUNDO *purpurea* p. 51. &

24. CAPRIMULGUS *europæus*, absconditis insectis, disparent.

Cæteræ, quarum attingit migrationes, quod autumnò abeant, verbo denunciat.

* KLEINIUS, qui Gedani ex professo & indefessa diligentia in Migrationes Avium inquisivit, sequentia præfertim adfert:

25. ANATES, *Anseres* in specie, verno tempore quotannis trans Mare Balthicum tendunt; idem iter autumnò repetunt. pag. 194.

26. COLYMBUS *arcticus* ex Lapponia, sive verno sive autumnali tempore hospes.

27. LARI partim in Chersoneso Helensi nidulantur, ubi fruticeta sunt interjectis lapidibus & gurgitibus, partim in altis littoribus insulæ Nehringæ;

28. STERNA *Hirundo* autem in arundinetis Cassubiæ nidulatur: ingruente hyeme omnes revertuntur, unde venerint, Sundam Maris Balthici versus. p. 195.

29. ARDEA ad Borysthenem, & plus ultra in imperio Ottomannico portionis Europææ, commode stabulare possunt. p. 193.

30. GRUES per integrum annum ad paludes Lithuanicas, in Podolia, ad Borysthenem & Hellepontum usque reperiuntur, quo & nostrates commode pervolant, in itinere spicas segetesque novas legentes. p. 92.

31. RALLUS *Crex* Angliam hyeme petit, ut statuit Schwenckfeldius.

32. TETRAO *Coturnix* forte Sandomiriam, Ukrainam vel Podoliam & Valachiam petit. p. 190.

33. TRINGÆ - incredibilibus multitudinibus verno tempore in Polonia & Borussia nidulantur, appropinquante autumno turmatim avolant; in Anglia autem per totam æstatem non conspiciuntur, sed autumno frequentissimæ adveniunt, tota hyeme permanentes, demum versus ver decedunt. p. 187.

34. TRINGA *Arquata* quotannis ad Hypocæcia medio Aprili ad primos dies Maji accedit, quam plagam iterum exeunte autumno abiens sequitur. p. 187.

35. CERTHIA *familiaris* paria fata subit. p. 187.

36. EMBERIZA *nivalis* hyeme advenit e Lapponia gregatim, per majorem Podoliam tandem ad alpes usque Carpathicas pergens; mensibus Februario & Martio redux. p. 186.

37. CAPRIMULGUS *europæus* hyeme non amplius apparet, Scarabæis similibusque insectis conditis. p. 185.

38. LUSCINIA & CURRUCA evanescent. p. 283.

39. TURDI *musici*, *iliaci*, *pilares* per Livoniam, Curlandiam & Borussiam ex Sibiria aut Lapponia per quatuordecim dies post Michaëlem incredibili copia abeunt in alpes usque; exinde *Turdi nives* vineta Itolorum permeant. p. 179.

40. STUR-

40. STURNI in majorem Polesiam abeunt, inde juxta montes Carpathicos semicirculum Crimæ tenus describunt, seque in Ukrainam conferunt, sive eadem via sive per Lithuaniam quasi mendicantes loco alio in alium, tandem redeunt. p. 177. At Willughbæus Ornith. 145. per totam hyemem in Anglia permanere observat.

41. TRINGA *Vanellus*, CHARADRIUS *Pluvialis* & *Hiaticula* in paludibus Lithuanicis hybernant. p. 175.

HIRUNDINES & CICONIAS intra aquam se demergere per hyemem, pulcherrimis observationibus demonstrat. p. 192 & seq.

• HASSELQUIST p. m. in itinere suo Orientali pulcherrima observavit, e quibus excerpta nonnulla, hanc ipsam tangentia rem, ad pagellas hæc illustrandas, adferre haud ineptum existimaverim, quæ sequentia sunt:

43. TRINGA *Charadrius* & SCOLOPACES varæ mensibus Decembri & Januario Natoliam ingrediuntur, ad *Ægyptum* vero, ubi hyberna sumunt, ex Græcia & Turcia, quemadmodum ex Europa in *Natoliam* proficiscuntur, initio Octobris accedunt.

44. STURNUS e Gallia, Italia & Europa australi *Ægyptum* mensibus hyemalibus adit.

45. EMBERIZA *Hortulanus*, sive Ficedula, mense Septembri *Ægyptum* advenit.

46. CHARADRIUS *Pluvialis* mense Novembri ad *Ægyptum* accedit, ibique per totam hyemem & maximam veris partem commoratur. Numpe itaque inter nos æstivantes Pluviales, qui etiam inter ultimas vere reduces sunt, tam longum expedisse iter credamus?

47. TRINGA *Vanellus* mense Septembri in *Ægyptum* pervenit, ubi per totum hyemale tempus manet. Verum quidem est, quod nostrates mature abeant, an vero *Ægyptum* petant, non facile dixerim.

48. ANAS *Boschas* & *Penelope* mense Novembri in *Ægyptum*, post inundationem Nili, frequentissimæ veniunt. Nostrates vero hucusque procedere, non crediderim.

49. TETRAO *Coturnix* ineunte Martio agros *Ægyptiorum* invisit, messe autem peracta evanescent omnes.

50. ARDEA *Grus*, de Turcia profecta, mense Octobri *Ægyptum* copiosa adit.

51. PELECANI *Onocratali*, medio Septembri, in phalanges ad angulum obtusum, Anatum Anserum instar, instructi, *Ægyptum* adveniunt, æstate vero ad mare Nigrum & littora Græciæ commorantur.

52. MONEDULA *Pyrrhocorax* exeunte Septembri, vel initio Novembris, sub finem inundationis, multitudine incredibili ad *Ægyptum* accedit, Ranas & amphibia alia, quæ tum totam illam obtinent terram, cum *Ciconiis* & *Falconibus* legens. In Gallia & Anglia æstivans, nunquam in Suecia nostra reperta est.

§. VI.

INDIGENÆ.

Ut vero *Aves* paululum attingam *indigenas*, eas solummodo enumerando occupabor, quæ tempore autumnali, instante hyeme emigrantes, per æstatem solam inter nos habitant; quo dum regiones austriores harum quasdam advenire observaverint exteri, unde venerint conjicere possint; me enim, ubi
limiti-

limitibus patriæ transgressis, versentur, monstrare non valere, ut confitear necessum habeo. Eas quoque, quas per integrum brumale tempus manentes, frigora nostra sustinere invenerim, percensere e re duxi.

* ACCIPITRUM ex Ordine plurimæ permanent, utpote quæ, venatione victum procurantes, per hyemem vitam inter nos sustinere possunt.

53. FALCONES quoad plurimam partem perennes nobis sunt, ut *Aquila*, *Æruginosus*, *Moschetus* & alii, qui hyeme c) haud raro, Gallinarum & Columbarum maximam in consternationem, pagos visitant. Qui vero emigrant, ut *Haliæetus*, Fn. Suec. 57. *Lanarius*, Fn. 61. *Milvus*, Fn. 59. d) *Buteo*, Fn.

O o 3

c) *Opinio est vulgo familiaris, milium rucolis Accipitres a Feriis Purificationis Mariæ ad festum usque Michaelis, aves eorum domesticas eripiendo, damnum dare: quod etiam ita sese plerumque habere, observatum est. Ex quo luculenter patet providentia & bonitas summi Moderatoris, qui avium harum, contra impetus hostis hujus truculentissimi nihil valentium, tantam gerit curam, ut immunitatem illis tempore, quo ova ponendo, eaque fovendo, ut & pullos nutriendo occupata sunt, invasionis inimici hujus dare placuerit; eodem modo, quo gallinas sylvestres, humo aperta nidulantes, odore orbavit tempore, quo ovis incubant, ne sagacitate Vulpium ferarumque aliarum investigata, perirent.*

d) *Milvi nidulantur Cæri eo tempore, quo a nobis absunt, æstate autem in Europam avolant, ut immensum solis ardorem fugiant. Bell. Obs. II. XXXVI. cfr. II. XXVIII. Cui addit Clusius, vix majorem in Cæro Milvorum frequentiam conspici, quam Londinæ, ubi eos interficere vetitum est, ut spurcitiem in plateas, vel etiam ipsum Thamesin flumen, quod urbem alluit, ejectam legant & devorent. Maxima quantitate eo confluunt.*

Fn. 64. *Tinnunculus*, Fn. 67. *Amphibiis*, *Insectis* & aliis ejusmodi, quæ abdidit hyems, vefcuntur e).

52. Falco *Albicilla* Fn. 58. asperrima tantum hyeme vifitur in Austria. *Kramer*.

53. Falco *Tinnunculus* eodem fere die cum *Motacilla alba* redit, dum primi prodeunt flores, qui funt *Tuffilago Farfara*, *Crocus fativus*, *Leucojum vemale*, *Galanthus nivalis* &c. Migrantem quoque fine *mensis exfolationis* concomitatur *Motacillam*.

Falcones reliqui migratorii primo redeunt vere, autumno autem, *ad destructionem æstatis*, catervatim decedunt.

STRIGES omnes per integrum hyemale tempus inter nos verfari, crediderim: frequenter enim *Bubonem*, Fn. 45. *Ululam*, Fn. 48. & *Strigem albidam* Fn. 54. hyeme confpexi.

54. LANIOS, tam *Excubitorem*, Fn. 181. quam *Collurionem*, Fn. 180. non nifi ætate quidem unquam vidi; an vero inter aves migratorias funt, nec ne, dijudicare nescio.

* PICARUM ex Ordine aliæ permanent, emigrant aliæ.

55. CORVI per hyemem totam apud nos habitantes funt:

56. *Corvus Corax*, Fn. 69. &

57. *Corvus Pica*, Fn. 76. quæ omnibus anni temporibus, æque hyeme, ac ætate, ad pagos deambulât;

58. *Corvus infaustus*, Fn. 187. per totum annum fylvas Norlandiæ inhabitans;

59. *Corvus glandarius*, Fn. 74. f) & quem medio hyemis inveni sæpe & confixi,

60. Cor-

e) Hinc concluditur, *Accipitres* hos migratorios, non in cafu. Aliquid nobis afferre damni; cum præterea per totam hyemem abfint.

f) Hæc cum pagos tempore hyemali advolat, maximi & inſoliti frigoris indicium ruricolis eſt.

60. *Corvus Caryocatactes*, Fn. 75. ex Helvetiâ, Stiria, Austria superiore initiante autumno volitat in Austriam inferiorem, teste *Kramero*.

Emigrant vero sequentes:

61. *Corvus frugilegus*, Fn. 70. vergente mense *regelationis* g) ad nidos suos in salicibus, quæ medio fluvii Norcopiæ, ubi in Ostrogothia unice habitantes vidi, brevius crescunt, constructos redeunt, ibique in autumnum, usque dum a frigoribus fugantur, frequentissimæ æstivant.

Corvus Cornix, Fn. 71. Uplandiæ, ut & Toronæ, quod narravit, beatæ memoriæ, Dn. Arch. Rudbeck, totum brumale tempus terunt *Cornices*: in Ostrogothia vero quoad plurimam partem degunt, e Smolandia aliisque provinciis australioribus initio hyemis emigrant, ineunte mense *regelationis* redeunt. Tempore, quo absunt, ad littorâ maris, ubi hyeme, quisquilias legentes, visæ sunt, versantur: interdum etiam in viis stercore equina, nutrimenti gratia, rimari videntur.

63. *Corvus Monedula*, Fn. 72. eo modo, ac *Cornix*, Smolandiam & Ostrogothiam fat cito, & quidem vix peracta messe, relinquit, & *Sturni* vete affecta redit, circa Upsaliam vero totam per hyemem catervis magnis, in turribus altis, e. g. Upsaliæ antiquæ, residere videtur.

64. *Coracias Garrulus*, Fn. 73. peracta messe, mature abit, ad adventum Cuculi rediens.

65. CUCULUS *canorus*, Fn. 77. a cantu circa medium mensis *grossificationis* cessans h), in autumnum

O o 4

usque

g) Ex adventu hujus in Norcopiam, appropinquantem præsagiunt incolæ æstatem.

h) Narravit mihi quidam, cui fidem habere non dubito, se autumno adulto, & quidem exeunte mense defoliationis,

usque nihilominus commoratur, dum in septis oleum & lupuli larvas legendo occupatus sæpissime reperitur. Hyeme nunquam conspicitur, sed, adveniente vere, primis diebus *frondescentiæ* rediens, cantu se facile prodit.

66. JYNX *Torquilla*, Fn. 78. hyeme non apparet, vere autem remigrans, *Cuculi*, post quatuordecim dies, adventum ruricolis annunciat.

PICI omnes apud nos hybernant; larvis enim illis vescuntur insectorum, quæ totam per hyemem arboribus absconduntur demortuis. Hanc eandem ob causam.

67. SITTA *europæa* nos neque deserit, larvis illis *Dermeftidum*, quæ lignum intra corticem sculptunt, plerumque visitans.

68. CERTHIAM *familiaris*, Fn. 213. omnium avium nostrarum sylvaticarum minime meticulosam, hyeme etiam, in truncis arborum reptantem, inveni.

69. UPUPA *Eops*, Fn. 185. Hanc esse, quam hyeme media, palude quadam aperta aliquando videbam, opinor. Æstate & autumno in Ostrogothia interdum apparet, hyeme vero nunquam; ut, si *Upupa* erat avis, quam videbam, casu retardatam existimem.

* AN-

tionis, ad pagum pertica, qua fulcitur lupinus, insidentem, & quidem cantantem, vidisse Cuculum. Sed singulare hoc, & quod ab adventu ad autunnum usque continuo non cantet, unusquisque novit. De proprietate vero illa, quam in quibusdam observavi acibus, quod scilicet gestus & sonum autumno recipiant vernalem, derivandum exillimo: sic Tetraonem Urogalum & Tetricem autumno musitantes audivi: Picas quoque eodem modo, ac dum vere matrimonio iunguntur, garrientes ac se mutuo prosequentes autumno sopius vidi.

• **ANSERES** plurimi migratorij sunt; hyeme enim, dum congelantur aquæ, ex illis ulterius nutrimentum plurimum, ut antea, sibi quærendi eis adimitur potestas. Regiones itaque omnes petunt calidiores, exceptis nonnullis, qui littora solummodo marina, ubi occupationibus suis a glacie non impediuntur, advolant.

ANATES autumnò evanescent omnes.

70. *Anas Cygnus*, Fn. 88. non procul hyernat, sed in littora Scaniæ, præcipue Malmogiam prope, avolat.

71. *Anas Anser*, Fn. 90. Sub finem mensis *exfolationis* catervatim emigrantibus, nullibi in Sueciæ maritimis hyerna sumere placet, quos vel sinus Belgicos, vel magis longinquos, hyeme frequentari existimo. Vere novo, & quidem vergente *mensis regelationis*, altum scindentes aërem, in phalanges regulares ad angulum plerumque obtusum instructi, remigrant, & nos prætervolantes, in Lapponiam usque, immo ulterius quidam, antequam æstiva attingant, properant.

72. *Anas Bernicla*, Fn. 91. In Belgio frequentissimæ hyemant, tantaque ibi copia capiuntur hæ, ut tabernæ, quibus Amstelodami aves venduntur, illis impletæ omnino sint. Versus plagam borealem omnes vere migrantes nos prætervolant, exceptis paucissimis, in Lapponiæ finitimis æstivantibus; reliquæ septentrionem pro meta habent ulteriorem.

73. *Anas hyemalis* Fn. 95. rarissime, & quidem dum durissima afflictamur hyeme, ad nos descendit, & ad fontes, qui frigore non constringuntur, reperitur. Quo indicatur, Mare glaciale, inter Lapponiam & polum arcticum, ipsi patriam esse, & quod ad nos rigor eam compellat acerrimus.

74. *Anas acuta*, Fn. 96. oras nostras maritimas, vere migrans, advenit; profectioem tamen suam ultra quatuordecim dies non tardans, utpote quæ nunquam apud nos nidulatur, iter septentrionem versus, & dubito an non ad mare album usque, accelerat. Ineunte autumno nos iterum præterit, regiones petens australiores.

75. *Anas Boschas*, Fn. 97. una est Anatum, quæ brevissimum expediendum instituunt iter: in maritimis Scaniæ per totum sæpe brumale tempus manet, leniore inprimis hyeme; vehementiore autem, ad ripas Daniæ & Germaniæ se confert, & primas subsequitur remigrantes.

76. *Anas Clangula*, Fn. 100. totam interdum hyemem fluviis & cataractis non congelantibus, assidue se mergendo, terere conspicitur. Earum tamen plurimæ emigrant, omnium vero primæ reduces; & dum *mensis regelationis* franguntur glacies, hiatibus primis, in magnas collectæ innatant catervas. *Conchyliis* enim victitant & affinibus, quas profundo investigatas devorant, omnibusque anni temporibus, dum, glacie non impeditæ, se mergere solummodo possunt, eis obviis.

77. *Anas fusca*, Fn. 106. eodem modo cum *Clangula* vitam sustinens, in omnibus comes ejus est; iisdem cum ipsa temporibus & abit & redit.

78. *Anas Querquedula*, Fn. 109. & reliquæ omnes eminentia aufugiunt frigora, & hyeme redeunt finita.

79. MERGI omnes autumno abeunt, præcipiti vere redituri i).

PELECANUS *Carbo*, Fn. 116. Sinum Boticum, antequam a glacie ad sedem mutandam coactus

i) Quod in Ægypto hyemes, ut apud nos ætates, ova pendendo & excludendo agant, urget Bellonius.

aëtus fuerit, non relinquit. Dum hyeme media Sueciam, Oceanum magnum petens, transmigrat, arboribus tectisque requiei gratia insidentem comperire licet.

81. *ALCA Torda*, Fn. 120. in rupes insularum maris præcipites ad d. 12. Maji immigrat. Unicum nido suo ovum parit, cum primis, ineunte Septembri, avolans.

82. *COLYMBUS arcticus*, Fn. 121. in lacubus ubique Sueciæ, provinciarum vero borealium frequentior, æstiva agens, autumnus nos deferit, & provincias Germaniæ, proxime nobis adjacentes, quos vix transgreditur, adit. Ovorum pullorumque cura immunis, lacus intervolutat duos, rationem tempestatibus habens, ut rusticis nostratibus volatus hujus pro eminentium pluviarum adstantisque æstus prognostico valeat.

83. *Colymbus auritus*, Fn. 123. in aquis nostris haud frequenter conspectus, in regionibus degit septentrionalibus, lacubus præsertim Lapponiæ, ubi nidulum suum, super aquas natantem ex scirpo Arundineque conficit. Singulare illud, eum, volandi potestate non gaudentem, autumnus, hirundinum instar, aquis se submergere, D. D. Montin narratum k), aliter sese habere, quod scilicet volare possit, a Dn. Solandro in Lapponia postea observatum est. Eum itaque æque, ac omnes aliæ generis hujus, revera emigrare, cum hyeme semper absit, & hac sua fuga mare continuo incedere, terras enim continentes transmigrantem nunquam vidimus, probabiliter concludi potest.

84. *PROCELLARIA pelagica*, Fn. 249. Mare Balthicum nostrum non, nisi casu quodam pulsa, adve-

k) *Amœn. acad. T. 2. p. 265.*

advenit *l*), sed Oceani incola vastissimi, in eo semper manens, procellas stridentes, fluctus rapidos, qui parvulam hancce omnino operire viderentur, tempestatesque horridissimas, navigiis grandibus, illisque quos vehunt, præsentem interitum minantes, magnopere, quod mirandum, superba spernit.

85. LARI & STERNÆ omnes appropinquantem aufugiunt hyemem; utrum vero oras solummodo maritimas adeant, an regiones petant calidiores, mihi non patet.

* GRALLÆ tanquam conjuratæ unanimiter in fugam se conjiciunt, ne earum unicam quidem, inter nos habitantem, invenire possimus; ut enim æstate in australibus degere nequeunt ob defectum lumbricorum terramque siccam; ita nec in frigidis ob eandem causam.

ARDEÆ omnes autumnò disparent, vere autem redeunt.

86. Ardeæ *Grues*, Fn. 131. in turmas congregatæ, tempore vernali nos revisuræ veniunt, peractisque inter eas sponsaliis, per omnia sparguntur, loca plerumque adeuntes eadem, quibus antea per annos plures nidificare consuetæ fuerint *m*).

87. Ardea *Ciconia* Fn. 136. ultra Scaniam, vere prodiens, vix progreditur, ut provinciis superioribus

l) In maritimis tamen Lapponiæ, quemadmodum etiam prope Hedemora, rarissima inventa est.

m) *Grues* in *Ægypto* hybernare, & in *Europam* vere remigrantes *Hellepontum*, *Podoliam* & *Lithuaniam* prætermittere, existimantur antiqui. Hinc *Plinius: X: 23*. Certum est, *Pontum* transvolaturas primo omnium angustias petere inter duo promontoria *Criu Metopon* & *Carambin*.

Hyeme ingruente volant *Grues*, & in *Ægyptum* ac *Æthiopiã* tendunt. *Sperl. Zool. Phys. p. 319*.

bus æstate viva quædam, futuri cujusdam præfagiam habeatur. Circa finem Augusti abeunt, & redeunt ineunte Aprili. An vero hæ, ut conjicit Cl. Kleinus, autumno se mergant, non equidem novi, quod vero, secundum sensum Bellonii, in regiones immigrant australiores n), analogiæ magis congruum videtur.

88. *Ardea nigra*. Fn. 135. In catervas magnas confociatæ, ex austro septentrionem versus tendentes, vere revolant, & nos omnino prætervolantes, ut, dum quasdam heic nidificasse invenimus, singulare habeatur; in plagam borealem ultro properant. Altissime volant, ut magnitudinem Passeris superantes non appareant: ad paludes per noctes sæpe quiescunt, nec tota æstate, donec, nos iterum autumno prætermittentes, abeant, videndæ sunt.

89. OTIS *Tetrax* inter aves, æstate quæ apparent, nostratibus rarissimas est; utrum vero in septentrionem hucusque non procedat, an totam transmigret Sueciam, dicere nescio.

90. RALLUS *Crex* Fn. 162. mense florentiæ æstate venit, in carectis, & agris inter segetes degens, ubi gemino sono stridulo continuo auditur, noctibus præcipue, dum e terra prorepunt Lumbri, quibus victitat. A cantu eo fere tempore, quo *Cuculus*, abstinet; in autumnum usque nihilominus inter nos versari, inde colligitur, quod pulli ejus
adhuc

n) *Ciconia* *Aegyptum* tanta accedunt copia, ut agri & prata inde albescant; has tamen amant *Aegyptii*, cum *Rana* illic tanta abundantia generentur, ut nisi *Ciconia* eas vorarent, nihil illis esset frequentius, tum etiam quod serpentes capiant & devorent. Bell. Obs. p. 102. & *Ciconia* aliquot millium d. 28. Augusti prætervolabant *Constantinopolin*, quæ ex *Russia* vel *Tataria* advenire credebantur. Idem.

adhuc non adulti inter pisa eo tempore, quo illa metuntur, inventi sunt.

91. Rallus *aquaticus* æstate interdum, rarissime licet, invenitur.

92. Rallus *Lariformis* loca maritima æstate adit, in continente autem nunquam conspicitur.

TRINGÆ omnes migratoriæ sunt.

93. Tringa *pugnax* Fn. 145. in Scania plerumque consistit, ubi totam consumit æstatem, ut non, nisi rarissime, in superioribus reperiatur provinciis.

94. Tringa *Vanellus*, Fn. 148. in pratis nostris depressis & paludibus æstate vulgatissima, primo vere, glacie vix dum dilapsa, redit, pullisque tempore messis adultis, nos aufugiens deserit. Sub iudice est, an in Ægyptum abeat. (47.)

95. Tringa *Interpres* Fn. 154. Insulas Maris Baltici vere occupat, ibi in autumnum habitans.

96. Tringa *lobata* e regionibus australibus alpes Lapponicas & Norvegicas vere advolat, nidos vero nullibi Sueciæ fingit.

97. Tringa *littorea* Fn. 151. hyeme Angliam petit.

98. CHARADRIUS *apricarius* Fn. 157. inter ultimas vere revenit, & tempore exiguo, quo inter nos degit, in locis uliginosis & Campis Oelandiæ nidificat; cum primis autumno avolat.

99. Charadrius *Pluvialis* Fn. 157. earum in numero est, quæ, terris peregrinis diutissime moratæ, turmas constituunt nos prætervolantes ultimas, & in regiones properant magis boreales. Consistit hinc in Oelandia interdum; plurimi vero in Dalekariam avolant, ubi juxta alpes in campestribus habitant, & multiplicati mature abeunt.

100. *Charadrius Hiaticula*, Fn. 159. mense Maio redux, paludes creberrime adit, exclusis vero nullis, prata frequentat, & autumno decedit.

101. RECURVIROSTRA *Avostta*, Fn. 137. maritima nostra vere; maxime infrequens, advenit; & littoribus Oelandiæ, apicis imprimis ad meridiem vergentis, invenienda est o). Hyemem in Italiam usque eam fugare, existimant auctores.

102. SCOLOPAX *Rusticola* Fn. 141. pullis in sylvis nostris exclusis, mare transmigrans, in Angliam avolat; ut ex Austria in Italiam. Vere autem novo, dum blatire incipit *Tetrao Tetrix*, illinc discedunt, matrimonio junctæ ad nos revertentes.

103. HÆMATOPUS *Ostralegus*, Fn. 16L ad littora marina æstate habitans, ab illis autumno semigrat.

104. FULICA *atra* Fn. 130. earum paucissima loca nostra maritima vere adveniunt; singulare itaque & apprimè insolitum habemus, si ad paludes & lacus aliquando videantur.

* GALLINÆ plurimæ per totam apud nos manent hyemem.

105. TETRAO *Urogallus* 166. &

106. *Tetrix*, Fn. 168. in sylvis nostris acerosis habitantes, autumno *Vacciniis*, hyeme *baccis Juniperi & amentis Betulae* victitant, pullos suos *Culicibus*, quibus abundant sylvæ, præsertim Norlandiæ, alunt: quas *Tetraonum* præcipuam esse patriam novimus. Totum tempus hybernium in provinciis nostris frigidis consumunt, & copiosæ dum labuntur nives, humi prostrati quiescunt, adeoque nive omnino obruuntur. Hoc sub operculo in ambulacris, quæ sibi efformant, per dies sæpe quaterdenas vivere possint.

107. Te.

o) *It. Oeland. p. 189.*

107. Tetrao *Bonasia* Fn. 170. in sylvis nostris, Norlandiæ verò frequentior, per totum tempus brutale conspicitur.

108. Tetrao *Perdix* Fn. 172. in agris nostris autumno *Secali*, cujus foliis vescitur, confertis, semper hyeme versatur. Nivem interdum suffodiens cuniculos, foraminibus duobus, eo facilioris respirationis gratia instructos, agit, quibus tota semper familia latet.

109. Tetrao *Coturnix* Fn. 173. vere adulta, & quidem initio mensis *Frondefcentiæ*, prata nostra fertilissima advenit, ubi inter gramina per noctes cursitans, sibilo suo tergemino *mas*, unica vero *femina*, e longinquo auditur. Autumno & hyeme earum ullam nec vidi nec audivi unquam; utrum itaque, quæ ætate apud nos fuerunt, in Scaniam emigrent, ibique consistant, an multis illis, in Scania habitantibus, confociatæ ulterius procedant, dijudicare nescio: neque novi, an *Coturnices*, quas Cl. Kleinus Sendomiriam, Ukrainiam, Podoliam & Valachiam petere dicit *p*), eadem sint, quæ in Suecia nostra æstivaverint.

* PASSERES quidam evanescent, manent vero alii.

110. COLUMBA *Palumbus* Fn. 175. rigorem climatis nostri sustinet quidem, utpote quæ per hyemes plures, & quidem maxime acerbis, sub cælo aperto, cavea Horti Academici inclusa vixit, autumno tamen sylvas nostras relinquit, nutrimenti sine dubio defectu compulsa: quo vero in hyberna eam mittant frigora, me omnino fugit; quod tamen longe non aufugiat, credibile est, cum inter primas vere appareat redux. Dum nives altæ, illa jam dudum

p) *Prodr. hist. av. p. 190.*

dum reversa lapsæ, hyemisque inopinata, quod interdum accidit, nutrimentum adimunt, pagos, timidissima licet, victum quæsitura invisere cogitur.

111. *Columba Oenas* Fn. 174. *vergente mense Defoliationis*, ad destructionem æstatis, vel paulo prius evanescent; & primis diebus *Germinationis*, cum *Motacilla alba* vere redeunt. De hybernis harum multas diversasque sovet vulgus opiniones, quas narrationibus variis de *Columbis*, quas hyeme invenerunt, confirmare conatur; narratum a quodam mihi est, quod dum quercum hyeme aliquando cæderat, Columbam *Oenatem* ibi invenisset, quæ rigida, domum perula asportata, calore admissio vires & motum recuperaverat, quamque deinde per annos plures domo ejus sat mansuetam vixisse dicebat. Quod vero *Oenates* omnes talia sibi eligant hyberna, nec novi, nec contendo.

112. *ALAUDÆ* plurimas ut *pratensis*, Fn. 191. *arborea* Fn. 192. & *campēstris* Fn. 193. per hyemem adultam, vel dum acerrima est, inter nos desiderantur, mense vero Februario, frigora si tempestate excipiantur mitiori, iterum apparent.

112. *Alauda arvensis* Fn. 190. avium migrantium omnium prima redux, cantu suo tremulo appropinquans ruricolis prima quoque annunciat ver. Primas, quas vere offendimus, non alte a terra se tollere, sed valde humiles turmatim volare videntur q). Autumno, diebus ultimis *exfoliationis*, in agris undique congregari, & vesperi quasi austrum versus migrare videmus. De hybernis earum, utrum sub radices arborum absconditæ hyemem agant, an in Scaniam migrent, quod quidem ob infinitam earum multitudinem, quæ hyeme ibi reperitur, credibile est, quid

q) *Alaudam, ante festum purificationis Mariæ ipse prodit, non alius a terra unquam volare, existimant rustici, quam boves jugum sibi impostum portant.*

quid certum contendere non adeo: id autem verum est, quod autumnno abeuntes, & vere dum redeunt, in catervas semper congestæ sint.

114. STURNUS *vulgaris*, Fn. 183. comes *Monedula*, tempore messis plerumque abit, Uplandiæ vero paulo diutius moratur. In campis Scaniæ & adjacentibus ut plurimum avolans, frequentissimus ibi hybernat. Si autem acerrima hyemis sint frigora, in Daniam, interdum etiam Holsatiam transmigrat.

115. TURDI in sylvis nostris per totam hyemem habitant, baccis Juniperi potissimum vescentes, & neminem eorum nos deferere crediderim; cum per autumnum totum, ad solstitium usque hybernium, tendiculis promiscue capiantur.

116. Turdus *roseus* limites Lapponiæ nunquam transgreditur.

117. Turdus *iliacus* transmigrat Austriam vere & fine autumnni, nec ibi nidificat.

118. Sturnus *Cinclus* Fn. 216. omnibus anni temporibus ad aquas, & sævissima hyeme ad cataractas & fontes non congelatos Insecta aquatica, ut *Omisca* & alia, aquis se immergendo legens invenitur.

119. Lanius *Garrulus* Fn. 179. autumnno catervatim accedunt, & per totam hyemem manentes, Sorbis avidè vescuntur, vere autem appropinquante disparent, & æstate nunquam conspiciuntur; septentrionem itaque versus eos migrare & æstivare credibile est.

120. LOXIA *Pyrrhula* Fn. 178. in sylvis æstivat, hyeme autem pagos frequentat, semina *Sopbia*, *Facea*, *Artemisia* &c. quærens.

121. Loxia *Chloris* Fn. 202. per totum annum, sine emigratione, in sylvis habitat; autumnno autem, *Cannabe* maturata, quo semina ejus, quibus delectatur, edat, pagos invist.

122. Loxia *Coccybraustes* It. Scan. 332. nuper Scaniam temporibus recentioribus vere immigrare, ibique

biq̄ue nidos fingere advena inceptit; hyemes in Germania & Europa australi terit.

123. *Loxia Eucleator*, Fn. 176. Westrobotniæ & Lapponiæ avis, sylvas nostras ineunte Octobri advenit, & aliquot dies commorata in austrum ulterius procedit.

124. *EMBERIZA nivalis*, Fn. 194. Nidos suos in alpibus Lapponiæ fingunt, ibique æstivant; hyeme autem adulta ad nos descendunt, frigoribus patriæ suæ fugatæ; in viis & agris nostris, Scaniam usque, sparsæ volitant. Harum ex adventu frigora augurantur ruricolæ intensissima.

125. *Emberiza Citrimilla*, Fn. 205. in sylvis per totam æstatem habitat, hyeme autem pagos advolans, horreas nostras proterve frequentat.

126. *Emberiza Hortulana*, Fn. 208. mense Martio rarissime Sueciam nostram, ibi ut nidum construat, aggreditur, regnorum Europæ magis australium incola. Autumno regiones Europæ maxime in meridiem vergentes petit, & putant Auctores plurimi in Africam hyemem eam fugare.

127. *FRINGILLA caelebs*, Fn. 199. Mares inter primas sunt aviculas, quæ sonum suum hyeme usitatum in cantum vertunt jucundissimum: vere primo, sub initium mensis regelationis, arboribus ad pagos insidentes garruli, feminis adhuc absentibus, ver indicant adstans. Redeuntibus denique turmis maximis, quæ cælum fere abscondunt, feminis, omnes conjuges requirunt, quibus conjuncti sylvas petunt, ibi ut nidulos construant & multiplicentur. Initio mensis defoliationis mares suos, apud nos remanentes, feminae deserunt mutabiles, solæ regiones petentes peregrinas. In hanc dum se conjiciunt fugam, comites se invicem præbentes, & undique convenientes innumeræ, in turmas denique coalescunt maximas: quæ omnes Scaniam, Daniam, Holsatiam & Belgium prætervolantes, in Europa emigrant

grant australem. Dies circiter post Festum Michaëlis quatuordecim Belgium adveniunt, ubi in iis capiendis oblectamentum habent Nobiliores: quem itaque in finem ædiculam ruris & prædiis eorum prope arbores quasdam constructam, reticulis in perniciem harum tensis, frumentisque, vel *feminibus Cannabis* circa arbores sparsis, primo diluculo intrant: & peregrinantium harum multa millia arboribus dum irruunt, quo ex frumentis esurientes jentaculum capiant, in terram audaces defiliunt, & sibi cavere nescientes, ab infusum *Theæ* intus bibentibus circumretiuntur. Has inter aviculas captas vix centena *mas* invenitur, amore sexus *feminas* paulillum profecutus. Hæc quæ evitant insidias, in Flandriam, Galliam & Italiam usque iter continuantes, avolant; hinc Italus Alcati Embl. 10.

Advenisse hyemen Fringilla renunciat ales:

Ad nos vere novo garrula Hirundo venit:

Indicat æstatem sese expectare Cuculus:

Autumnnum adstantem cernere Ficedulas.

Hyeme præterlapsa, dum *mensis regelationis* glacies solvi incipiunt, domum catervatim revertuntur.

124. Fringilla *Montifringilla*, Fn. 198. in sylvis Norlandiæ æstate nidificans, ad nos interdum hyeme sævissima accedit.

129. Fringilla *Carduelis* Fn. 195. semper inter nos versatur, æstate in sylvis habitans, hyeme autem pagos adit, semina *Arctii* & *Cardui* legens.

130. Fringilla *Spinus*, Fn. 203. in sylvis, & juniperetis præsertim per æstatem habitans, hyeme alneta, *Linariæ* associata avolat, amentisque Alni visitat: rarissime pagos advenit.

131. Fringilla *Cannabina*, Fn. 209. æstate in septis *Cannabis* frequentissima, hyeme vix conspicitur; utrum itaque migret, nec ne, non facile dixerim.

132. Fringilla *Linaria*, Fn. 210. in Alnetis per æstatem, quemadmodum etiam hyemen plerumque degit,

degit, tempore hyberno pagos, testa imprimis haud raro frequentat, semina *Sophiæ*, *Centaureæ* & *Bromi* potissimum legens.

133. *Fringilla domestica*, Fn. 212. per totum annum ad pagos habitat, æstate avis hortis invisâ, hyeme horreas visitat.

MOTACILLÆ pleræque autumnò evanescent, excepto *Paro*.

134. *Motacilla Luscinia*, Fn. 221. nemora nostra in medio *frondescentiæ* advenit, cantu suo nocturno se facile prodens: recedit sub sænificium.

135. *Motacilla alba*, Fn. 214. & *flava*, Fn. 215. initio *mensis germinationis*, iisdem diebus cum *Falcone Tinnunculo* & *Flore primæ* redeunt: vergente *mensis Diffeminatiõis* cum *Hirundine* abeunt.

136. *Motacilla Oenanthe*, Fn. 217. serius paulo, & quidem florescente *Anemone nemorosa*, circa finem *mensis germinationis*, prodit, ut ex illo prognosticum sumant ruricolæ, ejus post adventum frigoribus nocturnis se liberandos sperantes r); tempore messis discedit.

137. *Motacilla Phœnicurus*, Fn. 224. redit tempore *frondescentiæ*, decedit vero cum *Oenanthe mense messis*.

138. *Motacilla suecica*, Fn. 220. in Lapponiæ finitimis habitat, & quod emigret verisimile non est, cum apud nos Upsaliæ nunquam reperta sit.

139. *Motacilla Rubecula*, Fn. 226. initio *mensis congelationis* sylvis quidem invenitur, per totam vero hyemem reliquam non videtur.

140. *Motacilla Regulus*, Fn. 236. & reliquæ omnes *Motacillæ*, quantum mihi notum est, autumnò evanescent, ubi verò hyberna habeant, utrum revera emigrent, an sub lapidibus, radicibus arborum & aliis ejusmodi, intra limites patriæ, sese per hyemem abscondant, aliis exquirendum relinquo.

r) *Calend. Flor. III.*

PARI omnes per annum totum remanent, &

141. *Parus major*, Fn. 238. autumnno, frigore in-
stante, pagos adit, quos per totum plerumque tempus
hybernium frequentat. Villas dum advenit, rusticus
eminens hyemis indicium est.

HIRUNDINES, utpote quæ insectis vescun-
tur, non nisi æstate præsentia sua nos delectant.

142. *Hirundo rustica*, Fn. 244. &

143. *urbica*, Fn. 245. aquis submersæ
hybernant. Sub finem mensis *exfoliationis* ad ripas anni-
um lacuumque turmatim, continue cantillantes, vo-
litant: arundini vel scirpo una primo insidet, invo-
lat alia, advenit tertia, & sic numerus continuo auge-
tur, usque dum gravitatem non sustinens flectitur
arundo, & cum insidentibus aquæ immergitur *Hiru-
dinibus*. Primis diebus *Frondefcentiæ*, jucundissimæ
anni partis adventum nunciantes, mira naturæ dis-
positione iterum emergunt s).

144. *Hirundo Apus*, Fn. 236. in cavis arborum &
fornicibus Templorum, ut vulgo narratur, hybernat.

145. *Caprimulgus europæus*, Fn. 247. cum *Hiru-
dinibus* & abit & redit, ubi vero hyemem agat, adhuc
latet.

§. VII.

CONCLUSIO.

Avium nostratum e regionibus nostris frigidis
emigrare plurimas, ex præcedentibus colligitur.

Nos quæ non deserunt, partim cadaveribus vi-
sitantes, quales sunt *Accipitres* & *Pica* plurimæ, par-
tim seminibus, frumentis, baccis *Juniperi* vel conis
Abietis, ut *Gallinæ* & *Passerum* pars magna *contrastra-*
rum, per hyemem vitam inter nos, difficulter licet,
sustinere possunt. Reli-

s) *Venit Hirundo albo ventre & nigro dorso, pulchra tem-
pora adducens & pulchros annos. Hesychius. Cui ad-
stipulatur Ovidius:*

*Fallimur, an veris prænuncia venit Hirundo. Et alibi:
Tum blandi Soles ignotaque prodit Hirundo.*

Reliquæ nutrimenti præsertim defectu coactæ, in loca ad vitam illis sustinendam necessaria, quæ præbent, & quibus potiri licet, aufugiunt: *Anseres*, quibus in aquis degere, & ex illis penum suam colligere plurimum injunxit natura, dum lacus & amnes nostri, Mare ipsum Balticum glacie concreverunt, ut patriam relinquunt, necessum habent: *Scolopaces*, quæ ex paludibus vescuntur lectis, glacie etiam præpediuntur: *Passeres tenuirostres* sive *Insectivori*, absconditis Insectis, ipsi absconduntur.

§. VIII.

F I N I S.

Quæ vero per emigrationes hæc avium in amplissima Oeconomia Divina efficiuntur res, quas magnas existimo, investigare difficilium est. Sub hac sua peregrinatione ipsæ variis gentibus exteris, quemadmodum etiam sine dubio animalibus quibusdam, in prædam cadunt. Quomodo *Anseres*, dum sub hac sua fuga piscium vere vescuntur ovis, eorum multa diglutiunt integra, eademque post diem, vel ultra, in aliis emittunt aquis æque indemia ac ea devoraverant, *Piscium* ita sementim facientes, temporibus recentioribus pulcherrime demonstravit (*Gmelinus t*). Plantarum inprimis semina legunt & deglutiunt *Passeres*, copiosius assumpta reddunt integra, quæ projecta germinant in remotissimo sæpe loco. Sic Ager purissimus ab *Alaudis* aliisque sæpe contaminatur copiosissimis plantis aliis: *Medicagine lupulina* &c. quarum semina ponderosiora non venti aut alia adminicula, quam solæ aves transtulerunt. Quomodo herbæ *alpina*, in alpibus, a *Lapponicis* nostris longissime remotis, habitantes, illis tamen communicentur, adhuc latet; numne cum tabulariis hæc semina transportentur earum?

Cico-

1) Fl. Sib. p. 25.

Ciconiæ Ægyptum a *Ranis & Amphibitis* u), quæ post inundationem Nili totam illam terram obtinent, quemadmodum etiam Falcones Palæstinam a *muribus* x), liberant.

§. IX.

V I A.

Quod præterea, in terras valde longinquas iter facientes, nunquam a *via*, qua semper incedunt brevissima, aberrant, & præterlapso *certo temporis* intervallo loca revisant consueta, tempus accessus & recessus omnes exacte observantes, summa videmus cum admiratione. Quæ vero, finibus transgressis patriæ, iter continent *via* emigrantes nostrates, plerumque ignoramus: *Passeres & aviculas* minores e Scania in Daniam vel Germaniam transmigrare, & sic porro *continente* semper proficisci, opinor; *Anseres* vero plurimos in Poloniam & Lithuaniam abire, & illinc *per lacus & flumina* plura in Turciam usque pergere. Hanc vero rem posteri, dum variegatas in emigrationes avium diversis locis factas observationes cum orbe erudito communicaverint, fusius clariusque exposituri sunt.

u) *Bell. Obs. p. 102. vid. §. VI. de Cicon. alb.*

x) Hanc in rem ita Bellonius: *Inter Belham & Gazam Palæstinæ agri sæpe deseruntur ob murium copiam & Soricum abundantiam, quas nisi devorarent Percnopteri, naturæ instinctu huc advolantes, nullam sementem possent incolæ facere. Obs. 2. 78. p. 326.*

I N D E X
TABULARUM AENEARUM
VOLUMINIS QUARTI.

Tab. I. *Fig. superior*, Canem familiarem cum ver-
rucis & futuris exhibens, pertinet ad
Diff. LIII. p. 48.

Fig. inferior, Cervum Tarandum sistens, ad
Diff. LVII. p. 168.

Tab. II. *Fig. superior*, Muris Porcelli, ad *Diff. LIX.*
p. 199.

Fig. inferior, Cynomorii coccinei, ad *Diff.*
LXV. p. 360.

Tab. III. qua varia Chinensia depicta exstant, quo-
rum explicatio vid. p. 260, ad *Diff. LXI.*
p. 260.

Tab.

Tab. IV. qua situs foliolorum dormientium 40. Phaseoli semirecti, 42. Robinia Pseudoacacia, 45. Glycines Abrus, 46. duarum Cassiarum, 47. Tamarindi indicæ, 50. Mimosa virgatæ, 51. Gleditschiæ triacanthæ, exprimitur, pertinet ad Diff. LXIV. p. 350.

ERLANGÆ
E TYPOGRAPHIA ELLRODTIANA
1788.

